Administrative kostnader

Kartlegging av administrative kostnader

Landbruks- og mat-departementet

ved bruk av Standardkostnadsmodellen

Oxford Research AS

Januar 2008

OXFORD RESEARCH

Oxford Research er et skandinavisk konsulentselskap som dokumenterer og utvikler kunnskap i analyser, evalueringer og utredninger slik at politiske og strategiske aktører kan få et bedre grunnlag for sine beslutninger. Oxford Research ble etablert i 1995 i København og har selskap også i Norge (Kristiansand) og Sverige.

Se www.oxford.no for mer informasjon om selskapet.

Forord

Regjeringen tar sikte på en vesentlig reduksjon av næringslivets administrative byrder ved etterlevelse av informasjonskrav. Som en del av dette arbeidet igangsatte Nærings- og handelsdepartementet, i samarbeid med øvrige departementer, et prosjekt for å kartlegge næringslivets administrative byrder knyttet til å følge ulike regelverk.

Gjennom en gjennomgang av regelverket og en påfølgende intervjuundersøkelse kartlegges tidsbruk og forenklingsforslag. Oxford Research har hatt ansvaret for kartleggingen av alle informasjonskrav under 12 departementer.

Denne rapporten omhandler næringslivets regelverkskostnader knyttet til Landbruks- og matdepartementet.

Adm.dir Harald Furre i Oxford Research har vært prosjektleder, senioranalytikerne Ståle Drevdal og Rune Stiberg-Jamt har vært henholdsvis assisterende prosjektleder og metodisk ansvarlig. Fra Oxford Research har også analytikerne Tor Egil Viblemo og André Flatnes arbeidet med studien.

Rapporten har vært drøftet med en egen referansegruppe oppnevnt av Nærings- og handelsdepartementet. De konklusjoner om funn som fremkommer i rapporten står imidlertid for utrederne s regning.

Oxford Research takket for et utfordrende og spennende oppdrag!

Kristiansand 8. januar 2008

OXFORD RESEARCH AS

Harald Furre

Adm.dir.

INNHOLDSFORTEGNELSE

Forord **3**

Del 1 OPPSUMMERING **12**

Kapittel 1. Innledning 12

1.1 Bakgrunn og formål 12

1.2 Foreliggende rapport 13

Kapittel 2. Sammendrag 13

2.1 Norsk 13

2.2 English abstract 15

Del 2 - OM KARTLEGGINGEN **17**

Kapittel 3. Metode og gjennomføring 17

3.1 Standardkostnadsmetoden 17

3.2 Organisering og gjennomføring 22

Kapittel 4. Regelverk og næringsdrivende som er omfattet av kartleggingen 23

4.1 Departementets regelverk som berører næringslivet 23

4.2 Næringsdrivende som berøres av regelverket 26

Del 3 - KARTLEGGING AV DEPARTEMENTET **28**

Kapittel 5. Samlede administrative kostnader 28

5.1 Totale administrative kostnader for næringslivet pr år 28

5.2 Utvikling i de totale administrative kostnadene 29

5.3 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet 29

5.4 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet 30

5.5 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene 31

5.6 Topp-10 mest kostnadskrevende skjemaer å etterleve for næringslivet 34

Kapittel 6. Oppsummerende analyse 36

6.2 Muligheter for reduksjon i administrative kostnader 39

Kapittel 7. Forenklingstiltak 43

7.1 Generelle forenklingstiltak 43

7.2 Spesifikke forenklingstiltak 44

Del 4- KARTLEGGING AV DE ENKELTE FORVALTNINGSOMRÅDER /REGELOMRÅDER **47**

Kapittel 8. Regelområde Dyrehelsepersonell 47

8.1 Beskrivelse av fagmyndighetens regelverk/regelområde 47

8.2 Beskrivelse av næringsdrivende/bransje som omfattes av kartleggingen 47

8.3 Praktiske avgrensninger 48

8.4 Samlede administrative kostnader under fagmyndighet/regelområde 48

8.5 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet 48
8.6 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet 49
8.7 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene 50
8.8 Oppsummerende analyse 54
8.9 Forenklingstiltak 59
Kapittel 9. Regelområde Jordbruk 61
9.1 Beskrivelse av fagmyndighetens regelverk/regelområde 61
9.2 Beskrivelse av næringsdrivende/bransje som omfattes av kartleggingen 62
9.3 Praktiske avgrensninger 62
9.4 Samlede administrative kostnader under fagmyndighet/regelområde 62
9.5 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet 62
9.6 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet 63
9.7 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene 65
9.8 Oppsummerende analyse 69
9.9 Forenklingstiltak 76
Kapittel 10. Regelområde Mattrygghet 80
10.1 Beskrivelse av fagmyndighetens regelverk/regelområde 80
10.2 Beskrivelse av næringsdrivende/bransje som omfattes av kartleggingen 80
10.3 Praktiske avgrensninger 81
10.4 Samlede administrative kostnader under fagmyndighet/regelområde 81
10.5 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet 81
10.6 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet 82
10.7 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene 83
10.8 Oppsummerende analyse 87
10.9 Forenklingstiltak 92
Kapittel 11. Regelområde Næringsmiddelindustri 95
11.1 Beskrivelse av fagmyndighetens regelverk/regelområde 95
11.2 Beskrivelse av næringsdrivende/bransje som omfattes av kartleggingen 95
11.3 Praktiske avgrensninger 95
11.4 Samlede administrative kostnader under fagmyndighet/regelområde 96
11.5 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet 96
11.6 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet 97
11.7 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene 98
11.8 Oppsummerende analyse 102
11.9 Forenklingstiltak 106
Kapittel 12. Regelområde Reindrift 108

12.1 Beskrivelse av fagmyndighetens regelverk/regelområde 108
12.2 Beskrivelse av næringsdrivende/bransje som omfattes av kartleggingen 108
12.3 Praktiske avgrensninger 108
12.4 Samlede administrative kostnader under fagmyndighet/regelområde 108
12.5 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet 109
12.6 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet ... 109
12.7 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene 110
12.8 Oppsummerende analyse 114
12.9 Forenklingstiltak 117
Kapittel 13. Regelområde Skogbruk 119
13.1 Beskrivelse av fagmyndighetens regelverk/regelområde 119
13.2 Beskrivelse av næringsdrivende/bransje som omfattes av kartleggingen 119
13.3 Praktiske avgrensninger 119
13.4 Samlede administrative kostnader under fagmyndighet/regelområde 119
13.5 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet 120
13.6 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet ... 120
13.7 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene 122
13.8 Oppsummerende analyse 125
13.9 Forenklingstiltak 131
Del 5 - KVALITATIV GJENNOMGANG AV DE MEST KOSTNADSKREVENDE INFORMASJONSKRAVENE 134
Kapittel 14. Kostnadskrevende informasjonskrav for regelområde Dyrehelsepersonell 134
14.1 Informasjonskrav – Journalføring for dyrehelsepersonell 134
14.2 Informasjonskrav – Søknad om refusjon av skyssgodtgjørelse 138
14.3 Informasjonskrav – Månedlig rapportering om C-sykdom på fastsatt skjema 141
14.4 Informasjonskrav – Innsending av vaktregning/vaktrapport til Mattilsynet 144
14.5 Informasjonskrav – Månedlig rapportering av B-sykdom 146
14.6 Informasjonskrav – Øyeblikkelig rapportering av visse B-sykdommer 149
14.7 Øvrige informasjonskrav 151
Kapittel 15. Kostnadskrevende informasjonskrav for regelområde Jordbruk .. 151
15.1 Informasjonskrav - Gjødslingsplan 151
15.2 Informasjonskrav – Merking av småfe 155
15.3 Informasjonskrav – Registrering og rapportering av storfe i sentralt individregister158
15.4 Informasjonskrav – Dyreholdjournal for storfe 161
15.5 Informasjonskrav – Dyreholdjournal for småfe 163

15.6 Informasjonskrav – Merking av storfe som er født i Norge 165
15.7 Informasjonskrav - Helsekort 167
15.8 Informasjonskrav - Søknad om produksjonstilskudd – 20. august 170
15.9 Informasjonskrav - Søknad om tilskudd til spesielle miljøtiltak i jordbruket 173
15.10 Informasjonskrav - Oversikt over sykdom og behandling av dyr 176
15.11 Øvrige Informasjonskrav – De resterende informasjonskrav under Jordbruk 178
Kapittel 16. Kostnadskrevende informasjonskrav for regelområde Mattrygghet179
16.1 Informasjonskrav – Driftsregister for fjørfeprodusenter..... 179
16.2 Informasjonskrav – Hestepass og helsekort 182
16.3 Informasjonskrav – Føring av loggbok for dyretransportoppdrag 184
16.4 Informasjonskrav – Fortegnelse over mottatte forsendelser av levende dyr og animalske produkter importert til Norge..... 186
16.5 Informasjonskrav – Betaling av gebyr til Mattilsynet for særskilte ytelser 187
16.6 Informasjonskrav – Tilstedeværelse ved vekstkontroll 189
16.7 Informasjonskrav – Inspeksjon av bigård 190
16.8 Informasjonskrav - Journal..... 192
16.9 Informasjonskrav – Melding om flytting til vandreplass 194
16.10 Informasjonskrav – Levering av eiendomsspesifikasjon og kartskisse til Mattilsynet195
16.11 Informasjonskrav – De resterende informasjonskrav under Mattrygghet 197
Kapittel 17. Kostnadskrevende informasjonskrav for regelområde Næringsmiddelindustri 198
17.1 Informasjonskrav – Sende råvaredeklarasjon til SLF ved import av ferdigvarer ... 198
17.2 Informasjonskrav – Søknad om tilskudd til enkelte bearbeidede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder..... 201
17.3 Informasjonskrav – Søknad om tilskudd til prisnedskrivning til industrielt bearbeidede jordbruksvarer 204
17.4 Informasjonskrav – Søknad om frakttilskudd ved transport til engrosforhandlere206
17.5 Informasjonskrav – Søknad om frakttilskudd av transport av nedskoren vare..... 209
17.6 Informasjonskrav - Søknad om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder..... 211
17.7 Informasjonskrav – Sende inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter for hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning 214
17.8 Øvrige informasjonskrav 217
Kapittel 18. Kostnadskrevende informasjonskrav for forvaltningsmyndighet/regelområde Reindrift..... 218
18.1 Informasjonskrav – Merking av rein..... 218
18.2 Informasjonskravets – Melding om reindrift fra driftsenheter 220
18.3 Informasjonskrav – Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag 223

18.4 Informasjonskrav – Søknad om registrering av reinmerker (hovedmerker og tilleggssnitt) 226
Kapittel 19. Kostnadskrevende informasjonskrav for regelområde Skogbruk . 228
19.1 Informasjonskrav - Miljødokumentasjon 228
19.2 Informasjonskrav – Krav om utbetaling fra skogfond og tilskudd til skogkultur .. 231
19.3 Informasjonskrav – Krav om utbetaling av skogfond til udekkede investeringer . 235
19.4 Informasjonskrav – Anmodning om utbetaling av tilskudd 238
19.5 Informasjonskrav – Krav om utbetaling til diverse formål, SLF – 907. 240
19.6 Informasjonskrav – Søknad om tilskudd til drifts med taubane, hest o.a. 242
19.7 Informasjonskrav – Søknad om tilskudd til miljøtiltak i skogbruket 244
19.8 Informasjonskrav – Kommunen skal i nødvendig utstrekning kontrollere utførte tiltak 247
19.9 Informasjonskrav – Kjøper skal gi melding til selger av tømmer 249
19.10 Informasjonskrav – Anmodning om utbetaling av tilskudd til vegbygging 251
19.11 Øvrige informasjonskrav 253
Del 6 – TILLEGG 254
Kapittel 20. Resultattabeller og bakgrunnsdata 254
20.1 Lover og forskrifter som har vært kartlagt 254
20.2 Lover og forskrifter som måles med tilhørende informasjonskrav som inngår i kartleggingen 275
20.3 Praktiske avgrensninger av informasjonskrav som ikke inngår i kartleggingen 296
20.4 Endringer i de administrative kostnadene i perioden 1. januar 2006 – 1. september 2006 360
20.5 Administrative kostnader pr lov/forskrift 361
20.6 Administrative kostnader pr infokrav 364
20.7 Administrative kostnader pr skjema 401
20.8 Bakgrunnsdata for beskrivelse av informasjonskrav 403
20.9 Bakgrunnsdata for beregning av administrative kostnader pr informasjonskrav ... 424
20.10 Benyttede medarbeidertyper 447
20.11 Standardiserte estimater 457
20.12 Timetall i et årsverk benyttet i kostnadsberegningene 458

TABELLISTE

Tabell 4-1 Lover/forskrifter som kartlegges 23
Tabell 4-2 Volum på kartlegging 25
Tabell 5-1 Resultatrapport departement 28
Tabell 5-2 Utvikling i de totale administrative kostnader 29
Tabell 5-3 Topp- 10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet 29
Tabell 5-4 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet 30
Tabell 5-5 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere 31
Tabell 5-6 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte) 33
Tabell 8.5-1 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet 48
Tabell 8.6-1 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet 49
Tabell 8.7-1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere 50
Tabell-2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte) 51
Tabell 8.7-3 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk 52
Tabell 8.7-4 Totale administrative kostnader fordelt på typer av administrative aktiviteter 52
Tabell 8.7-5 Topp-10 mest kostnadskrevende skjema å etterleve for næringslivet 53
Tabell 9.5-1 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet 62
Tabell 9.6-1 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet 63
Tabell 9.7-1 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk 67
Tabell 9.7-2 Totale administrative kostnader fordelt på typer av administrative aktiviteter 67
Tabell 9.7-3 Topp-10 mest kostnadskrevende skjema å etterleve for næringslivet 68
Tabell 10.5-1 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet 81
Tabell 10.6-1 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet 82
Tabell 10.7-1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere 83
Tabell 10.7-2 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk 85
Tabell 10.7-3 Totale administrative kostnader fordelt på typer av administrative aktiviteter 86
Tabell 10.7-4 Topp-10 mest kostnadskrevende skjema å etterleve for næringslivet 86
Tabell 11.5-1 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet 96
Tabell 11.6-1 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet 97
Tabell 11.7-1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere 98
Tabell 11.7-2 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk 100
Tabell 11.7-3 Totale administrative kostnader fordelt på typer av administrative aktiviteter 100
Tabell 11.7-4 Topp-10 mest kostnadskrevende skjema å etterleve for næringslivet 101
Tabell 12.5-1 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet 109
Tabell 12.6-1 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet 109
Tabell 12.7-1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere 110

Tabell 12-2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte).....111
Tabell 12.7-2 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk 112
Tabell 12.7-3 Totale administrative kostnader fordelt på typer av administrative aktiviteter.....112
Tabell 12.7-4 Topp-10 mest kostnadskrevende skjema å etterleve for næringslivet 113
Tabell 13.5-1 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet 120
Tabell 13.6-1 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet....120
Tabell 13.7-1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere.....122
Tabell 13-2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte).....123
Tabell 13.7-2 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk 124
Tabell 13.7-3 Totale administrative kostnader fordelt på typer av administrative aktiviteter.....124
Tabell 13.7-4 Topp-10 mest kostnadskrevende skjema å etterleve for næringslivet 125
Tabell 20.1-1 Lover og forskrifter som har vært kartlagt 254
Tabell 20.2-1 Lover og forskrifter med tilhørende informasjonskrav som inngår i kartleggingen 275
Tabell 20.3-1 Praktiske avgrensninger av informasjonskrav som ikke inngår i kartleggingen.....296
Tabell 20.4-1 Endringer i de administrative kostnadene i perioden 1. januar 2006 – 1. september 2006 360
Tabell 20.6-1 Administrative kostnader pr infokrav 364
Tabell 20.7-1 Administrative kostnader pr skjema 401
Tabell 20.8-1 Bakgrunnsdata for beskrivelse av informasjonskrav.....403
Tabell 20.9-1 Bakgrunnsdata for beregning av administrative kostnader pr informasjonskrav ...424
Tabell 20.10-1 Benyttede medarbeidertyper.....447

FIGURLISTE

Figur 3-1 Elementene i StandardKostnadsMetoden 18
Figur 3-2 Beregning av administrative kostnader 19
Figur 3-3 Kostnadselementer ved lovgivning 20

Del 1 OPPSUMMERING

Kapittel 1. Innledning

1.1 Bakgrunn og formål

Virksomheters administrative byrder i forbindelse med offentlig regulering er i de senere år blitt et høyt prioritert punkt på den politiske dagsordenen, i Norge så vel som i andre land.

Det har tidligere vært satt i gang en rekke forenklingstiltak, men man har ikke tidligere hatt en god metode eller verktøy for å måle kostnadene og effektene ved forenklingstiltak.

Ved å ta i bruk standardkostnadsmetoden har man fått et slikt verktøy. Verktøyet er utviklet i Nederland, og metoden er tatt i bruk av en rekke OECD-land. Den har vist seg å være et effektivt verktøy i forenklingsarbeidet. Et nettverk av 23 europeiske land, deriblant Norge, har forpliktet seg til å legge til grunn samme metode for kartlegging av disse kostnadene.

Regjeringen besluttet våren 2006 å gjennomføre et prosjekt basert på ovennevnte metode der formålet er å oppnå en vesentlig reduksjon i næringslivets kostnader knyttet til etterlevelse av informasjonskrav. Prosjektet er inndelt i tre faser:

1) Kartlegging av næringslivets kostnader ved oppfyllelse av offentlig pålagte informasjonskrav (september 2006 – oktober 2007)

2) Utvikling av forenklingsplan (oktober 2007 – mai 2008)

3) Gjennomføring av forenklinger (april 2008 – juni 2009)

Kartlegging av næringslivets kostnader ved oppfyllelse av offentlig pålagte informasjonskrav er første fase i prosjektet. Metoden som er lagt til grunn er kalt standardkostnadsmetoden. Metoden har til hensikt å bidra til å identifisere hvem som blir omfattet av de ulike delene av regelverket, og hvor stor kostnaden knyttet til administrative byrder er for hvert enkelt informasjonskrav i regelverket. Standardkostnadsmodellen som metode har altså som formål å vurdere og beregne kostnadssiden ved virksomhetens oppfølging av et gitt regelverk. De samfunnsmessige gevinster som oppfølgingen av dette regelverket medfører, er ikke gjenstand for beregning.

Erfaringer fra andre land tilsier at disse kartleggingene gir en bedre mulighet for å vurdere kostnadene opp mot den nytte samfunnet har av reguleringen, herunder å vurdere om *formålet* med regelverket kan nås på en mindre kostnadskrevende måte.

Videre gir metoden grunnlag for å følge utviklingen i de administrative byrdene for det enkelte regelverk over tid. At metoden benyttes i flere land åpner i tillegg for en mulighet for internasjonale sammenligninger. Gjennom en sammenligning med andre land kan vi blant annet fange opp andre og mer kostnadseffektive løsninger som kan overføres til norske forhold.

Resultatene fra målingen brukes sammen med andre kilder, så som nyttevurderinger av regelverket, som input i det videre forenklingsarbeidet for å identifisere innenfor hvilke deler av regelverket det er størst potensial for å redusere de administrative byrder for næringslivet. Kan de administrative byrdene reduseres ved å gjennomføre administrative forenklinger, innføre elektronisk innrapportering og andre elektroniske tjenester, bedre informasjon eller bedre service fra de of-

fentlige myndigheters side? Disse vurderingene vil danne grunnlaget for utviklingen av en plan over forenklingstiltak, som foreslås gjennomført.

De vedtatte forenklingstiltakene forutsettes å implementeres fortløpende, og senest innen juni 2009.

1.2 Foreliggende rapport

Denne rapporten fra konsulentselskapet Oxford Research AS markerer sluttføring av prosjektets fase 1, kartleggingen, som danner grunnlaget for arbeidet med å utarbeide en forenklingsplan.

Rapporten innholder en beskrivelse av hovedfunnene fra kartleggingen. De samlede funnene fra kartleggingen er gjort tilgjengelig gjennom databasen DELFI som er etablert som et permanent saksbehandlingsverktøy for departementene. Rapporten viser kostnadene knyttet til hvert enkelte informasjonskrav i lovgivningen rettet mot næringslivet som forvaltes av Landbruks- og matdepartementet. Hvordan kostnadene er fremkommet, er beskrevet i rapportens kapittel 3.

Kartleggingen er et sentralt hjelpemiddel i departementets arbeid med å utarbeide tiltak som kan redusere kostnader knyttet til informasjonskrav. Utarbeiding av forenklingstiltak må imidlertid også skje ut fra en bredere vurdering, der allerede eksisterende tiltak, vurdering av kost/nytte, muligheter for utvikling av elektroniske løsninger og samordning med andre myndigheter mv., tas med i vurderingen. Nærings- og handelsdepartementet tilbyr modeller for forenklingsarbeid, seminarer og annen type bistand til departementene i arbeidet med utvikling av tiltak som skal inngå i regjeringens handlingsplan for forenkling for næringslivet.

Funnene i kartleggingen og de kvalitative vurderinger inkludert forslag til forenklinger, er Oxford Research AS eget ansvar.

Yterligere informasjon og veiledning finnes på Nærings- og handelsdepartementets nettsider:

www.regjeringen.no/nb/dep/nhd Tema: "forenkling for næringslivet".

Kapittel 2. Sammendrag

2.1 Norsk

Denne rapporten presenterer kartleggingen av regelområder og informasjonskrav tilknyttet Landbruks- og matdepartementet. For dette departementet er regelverket som inngår i kartleggingen plassert i seks regelverksområder. Disse er Dyrehelsepersonell, Jordbruk, Mattrygghet, Næringsmiddelindustri, Reindrift og Skogbruk. I alt inngår 59 lover/forskrifter. 146 informasjonskrav fordelt på de seks regelverksområdene har vært gjenstand for måling.

Totalt for hele departementet viser kartleggingen at totale administrative kostnader beløper seg til 370,54 millioner kroner.

De tre mest kostnadskrevende lover/forskrifter under Landbruks- og matdepartementet er:

- Dyrehelsepersonelloven (76,66 millioner kroner)
- Forskrift om merking og registrering av dyr (64,77 millioner kroner)

- Forskrift om gjødslingsplanlegging (51,63 millioner kroner)

Følgende informasjonskrav er identifisert som de tre mest kostnadskrevende:

- Journalføring for dyrehelsepersonell (76,62 millioner kroner)
- Gjødslingsplan (51,63 millioner kroner)
- Merking av småfe som er født i Norge (20,61 millioner kroner)

De forenklingsforslagene som er avdekket er av svært ulik karakter og omfang. Dette har sammenheng med at informasjonskravene som er behandler er svært forskjellige både i type, størrelse og hensikt. Generelt kan man si at større grad av elektroisk overføring av informasjon er blant de forslagene som går igjen hyppigst uavhengig av bransje, type informasjonskrav og kostnad knyttet til kravet.

Dette er noen av forenklingsforslagene som er kartlagt:

Journalføring for dyrehelsepersonell: Journalplikten bør klarere knyttes til et faglig skjønn, ved at den som fører journalen selv avgjør hvilke opplysninger det er relevant å journalføre. I tillegg etterspør næringen en veiledning til informasjonskravet, da dette vil forenkle etterlevelsen av kravet.

Søknad om refusjon av skyssgodtgjørelse for dyrehelsepersonell: Næringen etterspør skjemaer med gjennomslag, slik at man slipper å kopiere skjemaene for dokumentasjon og intern oversikt. Generelt ønskes mindre detaljnivå på skjemaet. Eksempelvis kan man fjerne kravet om beskrivelse av alle stoppesteder og kravet om underskrift fra rekvirent. En elektronisk innrapporteringsløsning kan også vurderes i den grad denne kan håndtere eventuell vedleggsinformasjon elektronisk.

Månedlig rapportering om C-sykdom for dyrehelsepersonell: Kravet om rapportering av C-sykdommer bør fjernes. I praksis etterleves ikke kravet og det etterspørres en faglig begrunnelse for eventuelt å ha en slik plikt. Uansett bør man fjerne kravet om også å rapportere at man ikke har hatt noen C-sykdomstilfeller. Dersom man skal ha rapporteringsplikt for C-sykdommer bør det utvikles en elektronisk innrapporteringsløsning.

Jordbruk: Det etterspørres flere muligheter for elektronisk innrapportering, samt videre utvikling av de eksisterende elektroniske løsningene. Imidlertid ønsker mange jordbrukere fortsatt å levere søknader og lignende på manuelle skjemaer. Tilbakemeldingen tilsier derfor på at man kan utvikle elektroniske løsninger for de sentrale søknader og rapporteringer, med fortsatt mulighet for å benytte manuelle løsninger.

Næringen ønsker samtidig å begrense antall regel- og skjemaendringer, ettersom en endring påfører næringen en administrativ kostnad. Videre er kompetansen i den kommunale landbruksforvaltning viktig i forhold til den opplevde administrative belastning for foretak innenfor jordbrukssektoren. Dette gjelder særlig ved endringer i regelverket og skjemaer, der jordbrukerne i stor grad retter spørsmål til den kommunale landbruksforvaltning. Det er dermed et ønske om å sikre og styrke kompetansen i den kommunale landbruksforvaltning.

Næringsmiddelindustri: Innen regelverksområdet finnes en rekke tilskuddsordninger som aktørene innen næringen kan søke om. Felles for disse ordningene er at næringsaktørene etterspør muligheten for å levere søknadene elektronisk. Det etterlyses også en reduksjon i antall ulike skjemaer, samt en forenkling av de ulike skjemaene. Videre ytres det ønske om et system, gjerne elektronisk per e-post, der næringsaktørene mottar en påminnelse om søknadsfrister og andre relevante opplysninger.

Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag: Reineierne bemerker at det burde være mulig å fjerne kravet om vedlegg/dokumentasjon for slakteuttak og kopier av avgiftspliktig salg,

ettersom disse opplysningene allerede finnes hos slakteriene og dermed er tilgjengelig for Reindriftsforvaltningen.

Melding om reindrift: Reineierne etterlyser en forbedring av det elektroniske skjemaet. Det ønskes særlig en form for "elektronisk beregningskalkulator" eller et slags "program" i tilknytning til selve søknaden om melding om reindrift slik at en kunne spare tid til beregninger. For elektronisk rapportering kunne dette gjøres i selve søknaden, mens det for dem som foretrekker å levere manuelt burde gjøres tilgjengelig et hjelpeprogram for beregninger av reintall og lignende. Det må i denne sammenheng bemerkes at det i den elektroniske søknaden i 2007 blir gjort en del automatiske summeringer.

Skogbruk: Skogeierne kan sende inn søknader om tilskudd i forbindelse med diverse ordninger via internett, men de etterlyser et mer brukervennlig websystem. I hvilken grad skogeierne selv gjør det administrative arbeidet med søknadene er avhengig av hvor selvforklarende og enkle webprogrammene er. Når programmene oppleves som kompliserte vil det fort bli skogforvaltningen i den enkelte kommune som i praksis utformer søknadsskjemaene.

Næringen etterlyser også en ordning der de slipper å sende inn bilag og dokumenter per post. Så lenge skogbrukerne må sende bilag og dokumentasjon per post, er tidsbesparelsen liten ved å sende selve søknaden per web. Webløsningene har imidlertid forenklet arbeidet vesentlig for skogforvaltningen i kommunene.

2.2 English abstract

The Ministry of Trade and Industry has, with assistance from Oxford Research, completed an analysis of the administrative costs on enterprises, associated with the legislation, administrated by the Ministry of Agriculture and Food. The analysis is based on the Standard Cost Model, and has been conducted in the period from September 2006 to October 2007.

In order to increase businesses ability to compete, there has been an increased focus, both nationally and internationally, on the provision and simplification of legislation and governmental services. The Government initiated in March 2006 a project aiming to reduce the administrative burdens inflected on businesses by public regulations. The Government's goal is to give Norwegian business a considerable reduction in costs when abiding by the rules and regulations.

The project is carried out during the time period 2006 through 2009, and consists of three sequential phases:

1. Measurement (September 2006 – October 2007)

2. Simplification plan (October 2007 – March 2008)

3. Implementing simplification plan (March 2008 – Jun 2009)

The Ministry of Trade and Industry is responsible for coordinating the work on simplification towards the business community including the measurements based on the Standard Cost Model.

The Government will follow up on the findings from the measurements on an ongoing basis, in the form of proposals for specific simplifications for trade and industry. The Ministry of Trade and Industry will coordinate the effort and report to the Government on progress and outcomes achieved. Nevertheless, responsibility for preparing simplification plans with specific measures contributing to reducing the administrative costs on the part of businesses will remain with the affected Ministries in the usual manner, once each area has been reviewed.

2.2.1 Metrics

For the Ministry of Agriculture there are six areas of legislation. These are Animal Health Personnel, Farming, Food Security, Food Article Industry, Reindeer Keeping and Forestry. All in all there are 146 information claims in these areas of legislation that have been measured. In total for the whole ministry this mapping shows a total of administrative costs of 370.54 million Norwegian kroner.

The three most costly legislations for the Ministry of Agriculture are:

- Act relating to Veterinarians and Other Animal Health Personnel (76.66 million Norwegian kroner)
- Regulations on Branding and Registration of Animals (64.77 million Norwegian kroner)
- Regulations on Fertilization Planning (51.63 million Norwegian kroner)

The following information claims are identified as the most expensive:

- Record of Activities for Animal Health Personnel (76.62 million Norwegian kroner)
- Fertilization Plan (51.63 million Norwegian kroner)
- Branding of Cattle Born in Norway (20.61 million Norwegian kroner)

2.2.2 Suggestions on simplification

The investigation has revealed a number of suggestions regarding simplifications. The proposals for simplification that have been revealed are of different character and size. This stems from the fact that the different areas of legislation present and the information claims are of a very different character, size and intent.

These are some of the suggestions that have been registered:

The obligation of veterinarians to keep a journal: Veterinarians state that they should be allowed themselves to decide which information is relevant to record in the journal. In addition, veterinarians ask for a guide for the fulfilment of the information claim.

Monthly reporting of C-disease: This claim is requested removed all together. In reality, the obligation is not fulfilled, and a professional basis for the information claim is requested if it is not removed. Either way, reporting that no incident of C-disease has occurred seems unnecessary. If the obligation to report is continued, a system for electronic reporting is desired.

Food Article Industry: Within this area of legislation, there exists a number of subsidy arrangement for which the businesses in the sector are eligible. It is requested that these arrangements may be applied for electronically, and that a reminder of due dates for applications and other relevant information is sent to the businesses in the sector. At last, the businesses desire a reduction in the number of different forms, as well as a simplification of each form.

Del 2 – OM KARTLEGGINGEN

Kapittel 3. Metode og gjennomføring

3.1 Standardkostnadsmetoden

Gjennomføringen av kartleggingen tar utgangspunkt i *Standardkostnadsmodellen.* Dette er en fremgangsmåte for å finne frem til informasjonskrav i regelverket og kartlegge de administrative kostnadene næringslivet har ved å fremskaffe, dokumentere og eventuelt rapportere opplysninger i tilknytning til informasjonskravene, enten til det offentlige eller til en tredje part.

Det presiseres at metoden kun fokuserer på næringslivets kostnader, og tar således ikke opp i seg næringslivets nytte, myndighetenes kostnader og nytte av kravene.

Metoden er internasjonalt anerkjent og har vært benyttet som utgangspunkt for større forenklingsprogrammer blant annet i Nederland (2002), Danmark (2004) og Storbritannia (2005). EU er i ferd med å gjennomføre et tilsvarende program. I Norge har Nærings- og handelsdepartementet, i samarbeid med berørte fagmyndigheter, gjennomført tre pilotprosjekter på regelverket for merverdiavgiften, særavgiftene samt helse-, miljø- og sikkerhet i 2004 og 2005.

3.1.1 Identifisering av næringslivets byrder knyttet til å oppfylle informasjonskrav

Den første fasen når man skal kartlegge administrative kostnader består i å identifisere *informasjonskravene.* Kravene som næringslivet er pålagt er nedfelt i lovverket. Kartleggingen har konsentrert seg om det sentrale lovverk med tilhørende forskrifter, noe som innebærer at lokale/kommunale forskrifter ikke er med i kartleggingen.

Kravene kalles *Informasjonskrav,* og er definert som en lov- eller forskriftstekst, som pålegger en virksomhet å finne frem til, dokumentere, lagre, gjøre tilgjengelig eller rapportere informasjon til det offentlige eller tredjepart, og som bedriften ikke kan unnlate uten å bryte regelverket.

For å tilfredsstille informasjonskravene må bedriftene gjennomføre en rekke administrative aktiviteter som krever ressurser til minst en av følgende anvendelser:

1) Internt ressursforbruk i form av medarbeidernes tidsforbruk
2) Eksternt ressursforbruk i form av utgifter til revisorer, eksterne eksperter og lignende
3) Utgifter til anskaffelser av eksempelvis IT-systemer når det er nødvendig for å oppfylle et bestemt informasjonskrav.

Figuren nedenfor illustrerer hvordan regelverket brytes ned. I tillegg illustrerer den sammenhengen mellom informasjonskrav, opplysninger som bedriftene må fremskaffe, segmenter og administrative aktiviteter som må gjennomføres samt kostnadsparametere som definerer bedriftenes administrative kostnader.

Figur 3-1 Elementene i StandardKostnadsMetoden

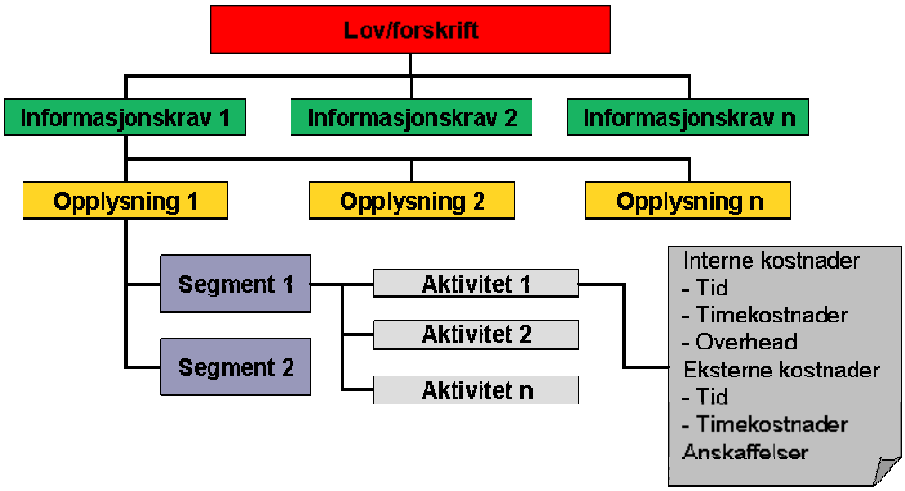

Som del av det innledende kartleggingsarbeidet foretas det også en rekke kategoriseringer av de ulike informasjonskravene og opplysningene for senere analyser av bedriftenes administrative kostnader.

3.1.2 Datainnsamling og beregning av kostnader

I datainnsamlingsfasen samles det inn informasjon om bedriftenes tids- og ressursbruk knyttet til å etterleve informasjonskravene. Innsamlingen skjer gjennom intervjuer hos aktuelle bedrifter. Det samles også inn kvalitativ informasjon om hvordan bedriftene organiserer arbeidet, hvilke administrative aktiviteter som oppleves unødvendige, eller som av ulike grunner er vanskelig for bedriftene å gjennomføre på en effektiv måte.

Med utgangspunkt i materialet fra intervjuundersøkelsen, men også vurderinger fra eksperter på de enkelte regelverksområdene, blir omkostningene for de forskjellige administrative aktivitetene beregnet. Dette foregår gjennom en standardisering av tidsbruken for de enkelte administrative aktivitetene. Utgangspunktet for denne standardiseringen er en såkalt "normalt effektiv bedrift". En normalt effektiv bedrift er en bedrift som etterlever det aktuelle regelverket fullstendig i en normal driftssituasjon, men som verken håndterer de administrative oppgavene mer eller mindre effektivt enn det som med rimelighet kan forventes. Tidsbruken som benyttes for å beregne de administrative kostnadene for bedriftene er altså ikke et statistisk gjennomsnitt, men et uttrykk for omkostningene de berørte bedriftene har hvis de alle hadde etterlevd informasjonskravene på en normalt effektiv måte.

Basert på nedbrytingen av regelverket, informasjon om bedriftenes tidsbruk, informasjon om hvor hyppig rapporteringen foretas (frekvens) og en identifisering av målgruppene for regelverket, beregnes de administrative kostnadene for enkeltbedrifter og for næringslivet som helhet. Disse beregningene belyser også hvordan de administrative kostnadene fordeler seg mellom bedriftssegmenter, mellom ulike typer opplysinger og mellom administrative aktiviteter. Figuren nedenfor illustrerer elementene som er med i beregningen av de administrative kostnadene.

Figur 3-2 Beregning av administrative kostnader

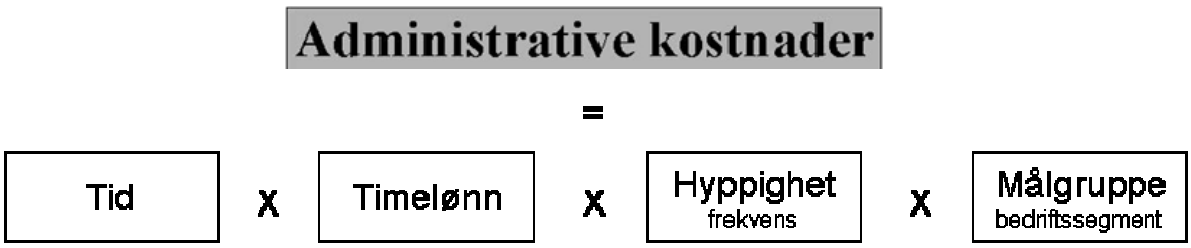

3.1.3 Resultatrapportering

Nærings- og handelsdepartementet har i samarbeid med Rambøll Management AS utviklet en database "DELFI" som samler alle dataene fra kartleggingene. Her kan man finne hvilke administrative aktiviteter som bedriften må utføre for å etterleve de ulike informasjonskravene i lov og forskrift. Databasen inneholder også detaljert informasjon om tidsbruk relatert til utførelsen av disse aktivitetene, samt hvem som utfører dem, hvor ofte dette gjøres og til hvilken pris. Det er også mulig å trekke ut kostnadsrapporter på ulike nivå i databasen.

"DELFI" er et av flere viktige verktøy for å støtte departement og øvrig forvaltning i arbeidet med å redusere bedriftenes administrative byrder, og i det generelle forenklingsarbeidet. Hensikten er å tilby et verktøy som enkelt gir tilgang til de innsamlede SKM-dataene for brukere, og hvor du ved hjelp av enkle simuleringer raskt kan fremskaffe en indikasjon på konsekvensen ved å endre på et regelverk. DELFI kan derfor ofte være første skritt i en regelforenklingsprosess. Den kan for eksempel anvendes når forvaltningen gjør ex-ante konsekvensanalyser av foreslått regelverk ved hjelp av eksisterende og lignende regelverk som er kartlagt. Det skal imidlertid understrekes at standardkostmodellen kun belyser kostnader for bedriftenes administrative byrder og inneholder ingen nyttevurderinger. Forenklingsarbeidet i sin helhet må således ta utgangspunkt i en noe bredere vurdering.

Databasen skal oppdateres jevnlig. Dette gjøres for å overvåke utviklingen av administrative byrder over tid, og for å fremskaffe en indeks over de relative endringene i kostnadene. Det er kun lovendringer/nytt regelverk og/eller endringer i bedriftenes arbeidsprosesser (for eksempel bruk av Altinn) som skal oppdateres. Størrelser som lønn eller populasjoner fryses i første omgang, såfremt endring i populasjon ikke direkte kan relateres til en regelendring.

Den avsluttende resultatrapporteringen består av denne sluttrapporten samt alle funn som er gjort i undersøkelsen. Disse funnene er dokumenter i Oxford Research sin database "Oreca", og importeres til DELFI-databasen hos NHD som er tilgjengelig for fagmyndighetene. Denne databasen gir en mer detaljert oversikt over resultatene, og mulighet for å foreta mer inngående analyser av de berørte bedriftenes administrative kostnader og håndtering av de ulike informasjonskravene.

3.1.4 Sentrale begreper

Administrative kostnader

Lover og forskrifter har generelt både nytte og kostnader for næringslivet. Det spesielle med denne undersøkelsen er at den kun kartlegger de administrative kostnadene. Resultatene som frem-

kommer senere i rapporten sier altså kun noe om kostnadene ved kravene for næringslivet og ikke noe om nytteverdien.

Figuren nedenfor illustrerer hvilke typer konsekvenser av regelverket for næringslivet som kartleggingsarbeidet tar utgangspunkt i.

Figur 3-3 Kostnadselementer ved lovgivning

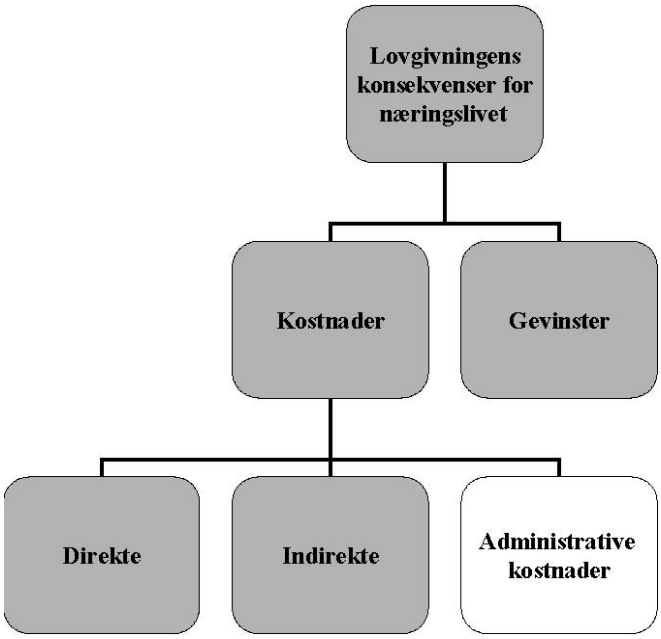

Figuren viser at regelverket som berører næringslivet i tillegg til å ha gevinster, også har ulike typer kostnader, det være seg direkte finansielle kostnader som skatt, avgifter og gebyrer, investeringskostnader og andre kostnader som følge av at regelverk indirekte påvirker strukturelle forhold innenfor bransjer og bedrifter. Dessuten har bedriftene en rekke administrative kostnader ved å måtte forholde seg til informasjonskrav fra det offentlige. Det er den siste typen kostnader som har vært gjenstand for kartlegging.

Normalt effektive bedrifter

Beregning av de administrative kostnadene tar utgangspunkt i konseptet om "normalt effektive bedrifter". Dette er bedrifter som etterlever det aktuelle regelverket fullstendig og som håndterer de administrative aktivitetene på alminnelig vis i en normal driftssituasjon. Det er med andre ord bedrifter som verken håndterer de administrative aktivitetene mer eller mindre effektivt enn det med rimelighet kan forventes.

Fordi man i undersøkelsen kun har mulighet til å undersøke et mindre antall bedrifter per informasjonskrav, vil det kunne være en fare for at disse bedriftene ikke er representative for næringslivet som helhet. Derfor foretas det en normalisering gjennom at bedrifter som av forskjellige årsaker etterlever informasjonskravene på en spesielt kostnadskrevende eller kostnadseffektiv måte ikke tas med i kartleggingen.

For å komme frem til den normalt effektive bedriften gjennomføres det en standardisering av tids- og ressursbruken etter at datainnsamlingen er gjennomført. De administrative kostnadene som beregnes for bedriftene vil med andre ord ikke være basert på et statistisk gjennomsnitt eller absolutte verdier, men uttrykke omkostninger de berørte bedriftene har hvis de alle etterlever informasjonskravene på en normalt effektiv måte. Dette innebærer at den normaleffektive bedriften ikke nødvendigvis er reell, men kun er definert gjennom kartleggingen.

Løpende administrative kostnader

Løpende administrative kostnader er kostnader som oppstår med faste mellomrom eller ved hendelser som inntreffer i bedriftenes normale driftssituasjon. Typiske eksempler vil være innberetning av merverdiavgift og regnskap, registrering i arbeidstakerregisteret og innrapportering om arbeidsulykke på arbeidsplassen. Slike kostnader, som er begrunnet i et informasjonskrav i lovverket, inngår i kartleggingen. Omstillingskostnader inngår derimot ikke i den kvantitative delen av kartleggingen. Med omstillingskostnader menes for eksempel kostnader i forbindelse med introduksjon av ny eller endret regulering, og at bedriftene tilpasser seg dette. Denne typen kostnader vil imidlertid bli tatt med som en del av den kvalitative datainnsamlingen.

Informasjonskrav

Kartleggingen tar utgangspunkt i den informasjon som bedriftene pålegges å fremskaffe og eventuelt sende inn til det offentlige eller formidle til tredjepart. Disse forpliktelsene til å produsere og levere opplysninger til det offentlige eller tredjepart kalles informasjonskrav og defineres på følgende måte:

Et informasjonskrav er en lov- eller forskriftstekst, som pålegger en virksomhet å finne frem til, dokumentere, lagre, gjøre tilgjengelig eller rapportere informasjon til det offentlige eller tredje part, og som bedriften ikke kan unnlate uten å bryte regelverket.

Definisjonen av et informasjonskrav inneholder en avgrensning mellom informasjonskravene i regelverket på den ene siden og innholdskrav på den andre. Mens innholdskrav er de handlinger og fremgangsmåter som regelverket forplikter bedriftene til, er informasjonskrav krav til å opprette og/eller stille til rådighet informasjon om disse handlingene eller fremgangsmåtene.

Selv om både innholdskrav og informasjonskrav kan innebære en kostnad for bedriftene, er det bare de kostnader som oppstår som følge av informasjonskrav som har vært gjenstand for kartleggingen, og som i denne sammenhengen betegnes som administrative kostnader.

I samråd med NHD har man avgrenset ut enkelte informasjonskrav. Dette gjelder klage, fristutsettelse og krav som er å oppfatte som selve yrkesutøvelsen. Eksempel på sistnevnte er legers plikt til å føre journal, som oppleves som en integrert del av legegjerningen. Grunnen til disse avgrensningene er at man i liten grad kan forenkle tidsbruken uten å redusere muligheten for å nå gjennom med en klage eller innskrenke muligheten til å utføre sitt yrke på en forsvarlig måte.

Populasjon

For å kunne foreta riktige beregninger av bedriftenes administrative kostnader, er det viktig å identifisere hvor mange bedrifter som berøres av de ulike informasjonskravene, og hvor ofte disse kravene må oppfylles årlig. Innhenting av denne type opplysninger er også viktig for arbeidet med å vurdere eventuelle avgrensinger i kartleggingen, ved identifisering av ulike bedriftssegmenter og i forbindelse med utvelgelsen av bedrifter i intervjuundersøkelsen.

Populasjonen angir hvor mange bedrifter som er berørt av de enkelte lover og forskrifter. I de fleste tilfellene vil populasjonen være den samme for alle opplysninger som skal fremskaffes knyttet til et informasjonskrav. I noen tilfeller kan det imidlertid være at ikke alle bedriftene berøres av alle deler av informasjonskravet. Derfor skal populasjon oppgis på opplysningsnivå.

For en del informasjonskrav vil populasjonen ikke være knyttet til antallet bedrifter. Populasjonen kan for eksempel være hvor mange hendelser som oppstår i bedriftene, eller hvor mange søknader eller skjemaer som skal fylles ut.

På noen områder er det ikke informasjon tilgjengelig i en form som gjør det mulig å finne frem til eksakt populasjon. I slike tilfeller kan populasjonen ha blitt bestemt ut fra skjønnsmessig vurdering.

3.1.5 Bedrifter som omfattes av kartleggingen

Kartleggingen omfatter:

> *Foretak som driver næringsvirksomhet på alminnelige foretaksmessige vilkår, uavhengig av eierskap og selskapsform.*

Dette innebærer at kartleggingen også innbefatter eksempelvis private sykehus, andre private helseinstitusjoner og privatpraktiserende leger. Organisasjoner som driver økonomisk virksomhet, men uten at eieren (medlemmene) skal kunne ta ut noe overskudd faller utenfor kartleggingen.

3.2 Organisering og gjennomføring

I dette avsnittet presenteres kort den praktiske gjennomførelsen av regelverket under Landbruks- og matdepartementet.

Kartleggingen har vært gjennomført i perioden medio august 2006 til ultimo september 2007. Basismålingen omfatter næringslivsrelevant regelverk som har vært aktivt per 1. september 2006.

Foruten ansatte hos Oxford Research AS har følgende instanser gitt nyttige innspill til kartleggingen:

- Fiskeridirektoratet
- Fylkesmennene
- Landbruks- og matdepartementet
- Kommunene
- Mattilsynet
- Meieribransjen
- Norges Birøkterlag
- Norsk Hestesenter
- Norsvin
- Reindriftsforvaltningen
- Skognæringen
- Slakteribransjen
- Statens landbruksforvaltning
- Statistisk Sentralbyrå
- Veterinærforeningen

DATAINNSAMLING
Intervjuene er foretatt gjennom besøk på den enkelte bedrift, samt enkelte per telefon. Rekruttering av intervjubedrifter har skjedd gjennom personlige henvendelser til bedriftene pr. telefon. Varigheten på intervjuene har variert fra 10 minutter til 2 timer alt etter hvor mange informasjonskrav det har vært intervjuet i forhold til.

RAPPORTERING OG KVALITETSSIKRING
Den første fasten i kartleggingsarbeidet bestod i en nedbrytning av regelverket slik at alle aktuelle informasjonskrav ble identifisert. Oversikten over lover, forskrifter og informasjonskrav som skulle inngå i kartleggingen ble skriftlig godkjent av NHD etter at LMD hadde gitt sine kommentarer.

Det har vært gjennomført tre referansegruppemøter, et i slutten av februar, et i midten av juni og ett siste i oktober. Referansegruppen har hatt deltakere fra næringene som er omfattet av regelverket samt ansvarlig departement og andre myndigheter som har forvaltningsansvar i forhold til regelverket. Rapporten er fremlagt NHD, gjeldende fagdepartement og referansegruppen for kvalitetssikring.

Import av data fra prosjektet til NHDs forenklingsdatabase vil gjøres i månedsskiftet oktober/november.

Kapittel 4. Regelverk og næringsdrivende som er omfattet av kartleggingen

4.1 Departementets regelverk som berører næringslivet

I dette avsnittet gis en kort redegjørelse for hvilket regelverk som inngår i kartleggingen og den skriftlige rapporten. Undersøkelsen har kartlagt de samlede administrative kostnadene i tidsrommet fra 1. januar 2006 til 1. september 2006. Det første tidspunktet er undersøkelsens nullpunkt, og det siste er undersøkelsens kartleggingstidspunkt.

Tabell 4-1 Lover/forskrifter som kartlegges

Dato	Lov/forskrift	Regelverksområde	Forvaltningsmyndighet
LOV-2001-06-15-75	Dyrehelsepersonelloven	Dyrehelsepersonell	Mattilsynet
FOR-2005-03-09-224	Forskrift om veterinærvakt	Dyrehelsepersonell	Mattilsynet
FOR-1994-10-10-924	Forskrift om skyssgodtgjørelse, veterinærer	Dyrehelsepersonell	SLF
FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	Dyrehelsepersonell	Mattilsynet
FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	Jordbruk	Mattilsynet
FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygdeutvikling	Jordbruk	Fylkesmannen/Innovasjon Norge
FOR-2004-02-04-448	Forskrift om spesielle miljøtiltak i jordbruket	Jordbruk	SLF
FOR-2003-06-24-777	Forskrift om fritak fra overproduksjonsavgift	Jordbruk	SLF
FOR-2003-01-15-54	Forskrift om miljøplan	Jordbruk	SLF
FOR-2003-01-07-14	Forskrift om kvoteordningen for melk	Jordbruk	SLF
FOR-2002-12-11-1591	Forskrift om distriktstilskudd til eggproduksjon	Jordbruk	SLF

Dato	Lov/forskrift	Regelverksområde	Forvaltningsmyndighet
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	Jordbruk	Mattilsynet
FOR-2002-07-03-780	Forskrift om tilskudd til sertifisert settepotetavl	Jordbruk	SLF
FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	Jordbruk	SLF
FOR-2001-12-12-1494	Forskrift om hold av høns og kalkun	Jordbruk	Mattilsynet
FOR-1999-08-26-965	Forskrift om tilskott til mjølkeproduksjon	Jordbruk	SLF
FOR-1999-07-01-791	Forskrift om gjødslingsplanlegging	Jordbruk	SLF
FOR-1998-11-23-1086	Forskrift om tilskott til avløysing	Jordbruk	SLF
FOR-1997-06-12-599	Forskrift om tilskott til norsk ull	Jordbruk	SLF
FOR-1997-05-02-423	Forskrift om nydyrking	Jordbruk	SLF
FOR-1996-12-20-1200	Forskrift om veier for landbruksformål	Jordbruk	SLF
FOR-1993-08-06-832	Forskrift om planteforedlerrett	Jordbruk	Mattilsynet
FOR-2005-06-02-505	Forskrift om hestevelferd	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-2005-03-14-232	Forskrift om innførsel og utførsel av småfe	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-2004-07-21-1131	Forskrift om erstatning etter offentlige pålegg og restriksjoner i plante- og husdyrproduksjon	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-2004-02-13-406	Forskrift om gebyrer til Mattilsynet	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-2003-07-04-1063	Forskrift om handel med gjødsel og kalkings-midler	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-2003-03-06-288	Sjøpattedyrforskriften	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-2002-11-07-1290	Forvareforskriften	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-2001-04-02-384	Forskrift om transport av levende dyr	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-2000-12-01-1333	Forskrift om plantehelse	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-2000-01-27-65	Restkontrollforskriften	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-2000-01-20-47	Forskrift om gebyr for animalske produkter	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-1999-10-18-1163	Kontrollforskrift for animalske produkter	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-1999-01-13-66	Forskrift om godkjente avlssvin mv	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-1998-12-31-1484	Forskrift om handel med levende dyr m.v.	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-1995-08-28-775	Forskrift om dyrevern i slakterier	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-1995-03-21-265	Fjørfekjøttforskriften	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-1995-03-06-239	Forskrift om sædoverføring hos husdyr	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-1994-11-18-1020	Forskrift om sertifisering av fjørfevirksomhet	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-1994-04-25-320	Kjøttkontrollforskriften	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	Mattrygghet	Mattilsynet
FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisnedskriving for industrielt bearbeidede jordbruksvarer	Næringsmiddelindustri	SLF
FOR-2004-12-21-1747	Forskrift om eksporttilskudd til kjøtt	Næringsmiddelindustri	SLF
FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	Næringsmiddelindustri	SLF
FOR-2004-07-08-1122	Forskrift om prisnedskrivingstilskudd	Næringsmiddelindustri	SLF
FOR-2002-07-01-778	Forskrift om tilskudd til fruktlager mv.	Næringsmiddelindustri	SLF
FOR-2001-12-21-1647	Forskrift om toll på bearbeidede	Næringsmiddelindustri	SLF/Tolldirektoratet
FOR-2001-05-23-548	Forskrift om frakttilskuddsordninger for korn	Næringsmiddelindustri	SLF
FOR-1998-01-08-16	Forskrift om frakttilskott på slakt	Næringsmiddelindustri	SLF
FOR-1999-10-07-1119	Forskrift om melding om reindrift	Reindrift	Reindriftsforvaltningen
FOR-1984-06-12-1286	Forskrift om merking m.v. av tamrein	Reindrift	Reindriftsforvaltningen
FOR-2003-07-03-922	Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tam-reinlag	Reindrift	Reindriftsforvaltningen
FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	Skogbruk	SLF
FOR-2006-06-07-593	Forskrift om bærekraftig skogbruk	Skogbruk	SLF

Dato	Lov/forskrift	Regelverksområde	Forvaltningsmyndighet
FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	Skogbruk	SLF
Source: Oxford Research			

Totalt kartlegges 59 lover/forskrifter fordelt på seks regelverksområder. Tabellen viser forvaltningsmyndighet for den enkelte lov/forskrift som er kartlagt.

Tabell 4-2 Volum på kartlegging

Regelverksområde/fagmyndighet	Antall lover	Antall forskrifter	Antall informasjonskrav	Antall opplysninger
Skogbruk	0	3	12	38
Reindrift	0	3	4	16
Næringsmiddelindustri	0	8	15	44
Mattrygghet	0	23	50	101
Jordbruk	0	18	53	156
Dyrehelsepersonell	1	3	12	33
I alt for departementet	1	58	146	388
Kilde: Oxford Research				

Tabellen viser antall lover og forskrifter som inngår i kartleggingen av lovgivning fordelt på seks regelverksområder forvaltet av Landbruks- og matdepartementet. Totalt inngår 1 lov og 58 forskrifter, som inneholder i alt 146 informasjonskrav. Disse informasjonskrav er delt opp i 388 opplysningskrav som det er gjennomført intervjuer i forhold til.

Det bør bemerkes at antallet opplysninger avhenger av detaljeringsgraden i nedbrytningsarbeidet. I visse tilfeller er flere opplysninger slått sammen til større grupper, eksempelvis opplysninger om navn, adresse og telefonnummer.

De to klart største regelverksområdene hva angår antall informasjonskrav er Jordbruk (53 informasjonskrav) og Mattrygghet (50 informasjonskrav).

4.1.1 Praktiske avgrensinger

Av totalt 379 lover/forskrifter kartlagt under dette departementet er det 59 som måles. De øvrige er avgrenset ut av kartleggingen med følgende begrunnelser:

Tabell 4-3 Oversikt over avgrensningsbegrunnelser

Oversikt over avgrensninger	Antall
Inneholder ikke informasjonskrav	108
Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	16
Gjelder ikke norske bedrifter	0
Måles under annen lov/forskrift	35
Målt tidligere	1
Marginal kostnad	106
Måling ikke praktisk	0
Forenkling ikke ønskelig/mulig	0
Annet	54
Måles	59
Totalt	379
Kilde: Oxford Research	

Enkelte lover/forskrifter inneholder ikke informasjonskrav og er følgelig ikke relevante i denne kartleggingen. Et stort antall av disse er delegeringsforskrifter. Andre lover/forskrifter er rettet mot aktører som ikke er profittbaserte bedrifter eller som er utenlandske bedrifter, og avgrenses av denne årsak.

En del informasjonskrav er hjemlet flere steder. For å unngå dobbeltregninger og mulige uklarheter er kostnadene regnet kun under én lov/forskrift. Lover/forskrifter som er avgrenset med begrunnelsen "måles under annen lov/forskrift" inneholder dermed informasjonskrav som medfører en kostnad for næringslivet, men denne kostnaden er kartlagt et annet sted i lovverket. Dette er det gjort oppmerksom på under den enkelte lov/forskrift.

Enkelte lover og forskrifter er kartlagt tidligere, i Rambøll Managements HMS-kartlegging eller i Oxford Researchs Red Tape kartlegging eller kartlegging av særavgiftene, og måles derfor ikke på nytt i denne sammenheng.

Noen lover/forskrifter inneholder informasjonskrav, men er avgrenset fordi kartleggingen har avdekket at disse ikke påfører næringslivet noen nevneverdig kostnad. At kostnaden er marginal kan skyldes at populasjonen er null eller meget lav, eller at aktivitetene som må utføres for å etterleve kravet ikke medfører noen nevneverdig tidsbruk eller anskaffelseskostnad.

"Måling ikke praktisk" er brukt som avgrensningsbegrunnelse der det er mulig, men i praksis ikke hensiktsmessig, å måle kostnaden knyttet til informasjonskravene i loven/forskriften.

Begrunnelsene "forenkling ikke ønskelig/mulig" viser til at loven/forskriften inneholder informasjonskrav som er enkle, generelle og gjerne prinsipielle, og der bransjeorganisasjoner og/eller fagdepartementet uttrykker at det ikke er ønskelig/mulig å foreta forenklinger. Dette kan for eksempel gjelde klager, sanksjoner eller fristforlengelse.

For lover/forskrifter som er avgrenset med begrunnelsen "annet" vises det til rapportens del 6 for en nærmere forklaring.

4.1.2 Informasjonskrav der det ikke har vært mulig å finne tall på antall forekomster i prosjektperioden

For informasjonskrav tilknyttet Landbruks- og matdepartementet har det gjennomgående vært mulig å finne tall på antall forekomster for de fleste opplysninger som har blitt målt i regelverket.

I noen tilfeller er det gitt estimater i stedet for konkrete tall.

En del informasjonskrav under regelverksområde Mattrygghet er ikke kartlagt på grunn av manglende populasjonstall. Dette er informasjonskrav der Mattilsynet er forespurt om populasjonstall, men der dataene ikke er levert fra Mattilsynet eller der informasjonen er levert for sent til å bli inkludert i prosjektet.

Informasjonskrav hjemlet i Forskrift om erstatning ved klimaskader er heller ikke kartlagt på grunn av at dataene fra SLF ble levert for sent til å bli inkludert i kartleggingen.

Det vises til rapportens del 6 for den fulle oversikt over avgrensninger og begrunnelsene for disse.

4.2 Næringsdrivende som berøres av regelverket

Lovverket under Landbruks- og matdepartementet er i denne rapporten gruppert i seks regelverksområder. Disse er Dyrehelsepersonell, Jordbruk, Mattrygghet, Næringsmiddelindustri, Rein-

drift og Skogbruk. Det er stor variasjon mellom regelverksområdene, og til dels også innen det enkelte regelverksområde, når det gjelder hvilke næringsdrivende eller bransjer som omfattes av lovverket. Det er også stor variasjon i størrelsen på bedriftene og i type medarbeidere som i praksis utfører aktivitetene som må gjøres for å etterleve de ulike informasjonspliktene.

Dyrehelsepersonell: Denne gruppen næringsdrivende omfatter først og fremst næringsdrivende veterinærer og helsebiologer. En god del dyrehelsepersonell er ikke næringsdrivende, men ansatt av Mattilsynet og lignende. Blant de næringsdrivende veterinærene er det administrativ forskjell mellom veterinærer som driver dyreklinikk og veterinærer som driver praksis hovedsakelig rettet mot landbruksmessig primærproduksjon i forhold til journalføring.

Jordbruk: De næringsdrivende innenfor jordbruk er først og fremst ulike typer jordbruksforetak med planteproduksjon og/eller husdyrproduksjon. Det store flertallet av foretak er enkeltmannsforetak. Det var i 2006 om lag 50 000 jordbruksforetak. For nærmere beskrivelse av næringen når det gjelder statistikk om inntekt, areal, husdyrproduksjon og økonomi mv. henvises til SSB og Rapporten "Utsyn over norsk landbruk Tilstand og utviklingstrekk 2007", utgitt av Norsk Institutt for Landbruksøkonomisk forskning.

Mattrygghet: Området Mattrygghet omfatter en rekke ulike næringsdrivende og bransjer. Blant annet omfattes slakteribransjen, importører av dyr og næringsmidler, gjødselprodusenter og importører, eksportører av planter og transportører av dyr. De fleste bransjer innen landbruk, også i noen grad primærprodusenter, er berørt av regleverksområdet Mattrygghet.

Næringsmiddelindustri: Innenfor Næringsmiddelindustrien er det først og fremst næringsmiddelbransjen som bearbeider, eksporterer og importerer næringsmidler som omfattes.

Reindrift: Bedriftene som omfattes er reindriftsforetak og reineiere. I 2006 var det 558 driftsenheter og i underkant av 3 000 reineiere.

Skogbruk: Bedriftene som omfattes av regelverksområdet skogbruk er hovedsakelig skogeiere. Det er viktig å være klar over noen særtrekk innen skogbruksnæringen i forhold til administrative byrder. Mange skogeierne er lite aktive i selve skogbruket. En god del av informasjonskravene innen skogbruket er videre hendelsesutløste. Det betyr at mange skogeiere relativt sjelden må forholde seg til kravene. I noen grad er også skogeierforeninger og kjøpere av tømmer omfattet av informasjonskravene tilhørende regelverksområdet skogbruk.

Del 3 – KARTLEGGING AV DEPARTEMENTET

Kapittel 5. Samlede administrative kostnader

I denne delen av rapporten kartlegges de administrative kostnadene knyttet til regelverk som ligger under Landbruks- og matdepartementet. I del 4 av rapporten skal det sees nærmere på hvert enkelt regelverksområde.

5.1 Totale administrative kostnader for næringslivet pr år

Tabellen viser de samlede administrative kostnadene i kroner og prosent for de enkelte regelverksområder, den totale kostnaden for departementet og kostnadsfordelingen i forhold til ABC-regulering.

Tabell 5-1 Resultatrapport departement

Regelområde/fagmyndighet	Adm. kost. (i mill. kr)	Adm. kost. (i prosent)	ABC-regulering		
			A (%)	B (%)	C (%)
Dyrehelsepersonell	91,1	25	0	2	98
Jordbruk	204,56	55	50	0	50
Mattrygghet	46,4	13	71	0	29
Næringsmiddelindustri	5,53	1	0	0	100
Reindrift	10,36	3	0	0	100
Skogbruk	12,59	3	0	0	100
I alt for departementet	370,54	100	36	1	63
Kilde: Oxford Research					

Det er definert seks regelverksområder i tilknytning til Landbruks- og matdepartementet. De administrative kostnadene for informasjonskravene innunder disse beløper seg til totalt 370,54 millioner kroner. Fordelingen på regelverksområder viser at området Jordbruk er det regelverksområdet med størst andel av totalkostnadene (55 %).

I de lovene og forskriftene som inngår i kartleggingen er 63 % av kostnadene hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori.). 1 % av kostnadene er hjemlet i regelverk som er en følge av EU-regler, men hvor kun formålet er formulert i de internasjonale regelen (B-kategori) og 36 % er hjemlet i regelverk som helt og holdent utgår fra EU-direktiv (A-kategori).

De administrative kostnadene er relativt lave totalt sett i forhold til antall forskrifter og informasjonskrav. Dette må ses på bakgrunn at medarbeidertypen er satt til ufaglært (se kapittel 20.11. for beskrivelse av medarbeidertypen ufaglært) i forhold til de fleste krav innenfor jordbruk, skogbruk og reindrift. Videre er flere informasjonskrav vedrørende merking av næringsmidler som i ut-

gangspunktet er hjemlet i LMD-regelverk kartlagt generelt under kravet om merking av næringsmidler som tilhører Helse- og omsorgsdepartementet. Kostnaden knyttet til merking av næringsmidler, som er kartlagt under HOD, er meget betydelig (omkring 1 milliard kroner). Selv om kostnaden totalt for Landbruksdepartementet som helhet ikke er særlig stor i forhold til en del andre departementer, er mange av foretakene innenfor jordbruk, skogbruk og reindrift enkeltmannsforetak der den administrative kostnaden og belastningen kan være betydelig i det enkelte tilfelle.

5.2 Utvikling i de totale administrative kostnadene

Tabell 5-2 Utvikling i de totale administrative kostnader

Regelområde/fagmyndighet	Adm. kost. (i mill. kr) Januar 2006	Adm. kost. (i mill. kr) September 2006	Netto kostnadsutvikling	Differanse (i prosent)
Dyrehelsepersonell	91,1	91,1	0	0
Jordbruk	204,56	204,56	0	0
Mattrygghet	46,4	46,4	0	0
Næringsmiddelindustri	5,53	5,53	0	0
Reindrift	10,36	10,36	0	0
Skogbruk	7,86	12,59	4,73	60
I alt for departementet	365,81	370,54		
Kilde: Oxford Research				

Det er kun innen regelverksområdet Skogbruk det har vært endringer i informasjonskravene. De administrative kostnadene innenfor dette regelverksområde er økt med 4,73 millioner i perioden 1. januar 2006 til 1. september 2006. Forklaringen er at Forskrift om bærekraftig skogbruk (FOR-2006-06-07-593) trådte i kraft 1. juli 2006. I denne forskriftens § 4 er det hjemlet et krav om miljødokumentasjon, som er kartlagt som et nytt informasjonskrav. Kravet er beregnet å medføre en administrativ kostnad på 4,73 millioner kroner.

Utenom dette har det altså ikke forekommet endringer i informasjonskravene i kartleggingsperioden, og i henhold til metoden har det da heller ikke vært noen endringer i kostnadene. Det kan imidlertid ha skjedd endringer i den praktiske håndteringen av informasjonskravet som ikke er fanget opp av denne kartleggingen.

5.3 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

Tabell 5-3 Topp- 10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

Lover/forskrifter		Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
LOV-2001-06-15-75	Dyrehelsepersonelloven	76,66	21	0	0	100
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	64,77	17	95	0	5
FOR-1999-07-01-791	Forskrift om gjødslingsplanlegging	51,63	14	0	0	100
FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	40,79	11	99	0	1
FOR-1995-03-21-265	Fjørfekjøttforskriften	20,6	6	100	0	0
FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	11,16	3	0	0	100

Lover/forskrifter		Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygdeutvikling	10,45	3	0	0	100
FOR-2004-02-04-448	Forskrift om spesielle miljøtiltak i jordbruket	10,06	3	0	0	100
FOR-1984-06-12-1286	Forskrift om merking m.v. av tamrein	9,93	3	0	0	100
FOR-2005-06-02-505	Forskrift om hestevelferd	7,93	2	0	0	100
Topp-10 prosentandel av total		303,99	82	40	0	60
I alt for departementet		370,54	100	36	1	63
Kilde: Oxford Research						

Kostnadene knyttet til Dyrehelsepersonelloven utgjør den største kostnaden for Landbruks- og matdepartementet med 76,66 millioner kroner, det vil si en andel på 21 %. Videre står Forskrift om merking og registrering av dyr for 17 % (64,77 millioner) av kostnadene. De øvrige forskriftene på Topp-10 listen utgjør til sammen 44 % av totalkostnaden for departementet.

Blant de ti mest kostnadskrevende regelverkene under Landbruks- og matdepartementet, tilhører syv C-kategori, det vil si at informasjonskravene utelukkende er en følge av nasjonal lovgivning. Ett regelverk, Fjørfekjøttforskriften, er A-kategori, altså en direkte følge av EU-lovgivning. Forskrift om merking og registrering av dyr og Forskrift om merking, registrering mv. av småfe skiller seg ut ved at de er delvis C-kategori og delvis A-kategori.

5.4 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Tabell 5-4 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Regelområde/fagmyndighet	Informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
Dyrehelsepersonell	§ 24 Journalføring for dyrehelsepersonell	76,62	21	0	0	100
Jordbruk	§ 3 Gjødslingsplan	51,63	14	0	0	100
Jordbruk	§ 7 Merking av småfe som er født i Norge	20,61	6	100	0	0
Mattrygghet	§ 57 Driftsregister	20,5	6	100	0	0
Jordbruk	§ 16 Registrering og rapportering av storfe i sentralt individregister	20,46	6	100	0	0
Jordbruk	§ 11 Dyreholdjournal	13,92	4	100	0	0
Jordbruk	§ 8 Dyreholdjournal for småfe	12,29	3	100	0	0
Jordbruk	§ 14 Merking av storfe som er født i Norge	11,51	3	100	0	0
Reindrift	§ 3 og 9 Merking av rein	9,87	3	0	0	100
Mattrygghet	§ 6 Hestepass og helsekort	7,93	2	0	0	100
Topp-10 prosentandel av total		245,33	66	40	0	60
I alt for departementet		370,54				
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav innenfor Landbruks- og matdepartementets område.

Journalføring for dyrehelsepersonell er det mest kostnadskrevende informasjonskravet under dette departementet. Dette kravet står for 21 % av de samlede kostnadene, noe som tilsvarer 76,62 millioner kroner. Alle opplysninger under informasjonskravet er C-regulert lovgivning.

Det nest mest kostnadskrevende informasjonskravet under Landbruks- og matdepartementet er gjødslingsplan. Dette kravet utgjør 14 % av de totale kostnadene, eller 51,63 millioner kroner. Også her er alle opplysningene knyttet til C-regulert lovgivning.

Videre står kravet om merking av småfe som er født i Norge for 6 % av de totale kostnadene (20,61 millioner kroner).

Informasjonskravene på topp-10 listen utgjør til sammen 66 % av totalkostnaden tilknyttet departementet.

Kostnadskrevende informasjonskravene vil bli behandlet i større dybde på regelverksområdenivå i del 4 av rapporten og på informasjonskravnivå i del 5.

5.5 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene

I dette avsnittet gjennomgås hvordan de administrative kostnadene på departementets område er fordelt på ulike parametere.

5.5.1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Tabell 5-5 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Kartleggingsparametere	Egenskaper	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Andel av totale kostnader (%)
Type kostnad	Intern tidsbruk	286,35	77,3	100
	Eksterne tjenester	50,86	13,7	
	Andre anskaffelser	33,33	9,0	
Type informasjonskrav	Rapportering til myndighet	102,76	27,7	100
	Opplysninger til tredje part	25,05	6,8	
	Dokumentasjon	242,72	65,5	
Søknader til det offentlige	Offentlig støtte	44,6	12,0	15
	Tillatelse	10,37	2,8	
Typer opplysninger	Grunndata	16,75	4,5	100
	Produksjon	261,18	70,5	
	Drift	18,92	5,1	
	Sysselsetting	0,29	0,1	
	Økonomiske data	32,77	8,8	
	Annen aktivitet (håndtering av IK)	40,63	11,0	
Kilde: Oxford Research				

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene knyttet til departementet fordeler seg på ulike kartleggingsparametere.

Først i tabellen vises fordelingen etter type kostnad, det vil si fordeling etter intern tidsbruk, eksterne tjenester og andre anskaffelser. Det meste av kostnadene under Landbruks- og matdepar-

tementet er knyttet til intern tidsbruk (77,3 %). 13,7 % av kostnadene er knyttet til eksterne tjenester og 9 % til andre anskaffelser.

Dernest vises fordelingen etter typen informasjonskrav, det vil si hvem bedriftene plikter å informere. Mottaker av informasjon kan være myndighetene eller tredjepart, eller virksomheten kan pålegges å oppbevare informasjon internt i bedriften. Hovedvekten av kostnadene under dette departementet er knyttet til krav om utarbeidelse og oppbevaring av dokumentasjon (65,5 %). Dernest er 27,7 % av kostnaden knyttet til rapportering til myndighet og 6,8 % knyttet til opplysninger til tredje part.

Videre vises kostnadsfordelingen mellom søknader om offentlig støtte og tillatelse. Denne fordelingen er bare i begrenset grad aktuelt for regelverket som er kartlagt under Landbruks- og matdepartementet; 12 % av kostnadene er knyttet til søknad om støtte, mens 2,8 % er knyttet til søknad om tillatelse.

Til sist vises kostnadsfordelingen på ulike typer opplysninger. Følgende typer opplysninger fremgår av tabellen:

Grunndata: Opplysninger om selve enheten, herunder opplysninger som identifiserer bedriften, struktur og organisasjon, eierforhold, adresseinformasjon, juridiske forhold m.m.

Produksjon: Opplysninger om produksjon i form av ikke-økonomiske begreper. Med produksjon menes her prosessen som omdanner produksjonsfaktorer til varer og tjenester.

Drift: Opplysninger om driften av enheten i form av ikke-økonomiske begreper. Med driftsopplysninger menes alle aktivitetene som er nødvendig for å holde en virksomhet i gang uavhengig av produksjonsnivå.

Sysselsetting: Opplysninger om arbeidskraft og arbeidsforhold.

Økonomiske data: Opplysninger om økonomiske forhold.

Annen aktivitet: Denne opplysningstypen benyttes for opplysningen "Håndtering av IK": Opplysningen fanger tidsbruken og aktiviteter som angår for eksempel kopiering av et skjema, arkivering av rapport eller frankering og innsendelse av skjemaer.

I tabellen ser vi at det er opplysninger om produksjon som medfører den største kostnaden (70,5 %). Videre medfører opplysninger om annen aktivitet 11 % av kostnadene og 8,8 % knyttes til økonomiske data.

Det vil i mange tilfeller være vanskelig å klassifisere data i forhold til om det er grunndata, produksjon, drift etc. Kravene vil ofte for eksempel kunne ligge i grenseland mellom produksjon og drift. Man må derfor være varsom i tolkningene av disse prosentfordelingene.

5.5.2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Segmenteringen av bedrifter ut fra hvordan regelverket håndteres er et sentralt element i kartleggingsmetoden. Segmenteringen skal sikre at kompleksiteten i bedriftenes håndtering av regelverket blir tatt hensyn til.

En av de viktigste grunnene for å segmentere er bedriftsstørrelse. Segmenteringen skjer ved å skille mellom mikrobedrifter (0-4 ansatte) og andre bedrifter. Med denne oppdelingen får man frem kostnadsfordelingen mellom mikrobedriftene og øvrige bedrifter. Dette er blant annet interessant i forhold til at mikrobedrifter oftere enn større bedrifter er i en oppstartsfase, samtidig kan de også ofte ha færre ressurser til å håndtere krav fra myndighetene. Dermed kan det å håndtere krav fra myndighetene i praksis bli mer byrdefullt for nyetablerte og små bedrifter. Eventuelle forenklingstiltak bør vurderes i forhold til fordelingen mellom mikrobedrifter og andre bedrifter

Tabell 5-6 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Bedriftsstørrelse	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Mikro (0-4 ansatte)	358,28	96,79
Makro (5 – mer)	11,89	3,21
Totalt	370,17	100
Kilde: Oxford Research		

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene fordeler seg ut fra bedriftsstørrelse. Mikrobedrifter (0-4 ansatte) står for 96,79 % av kostnadene og makrobedrifter (5 eller flere ansatte) for 3,21 % av kostnadene.

De administrative kostnadene under Landbruks- og matdepartementet ligger i svært stor grad på mikrobedrifter. Dette er en konsekvens av at landbruksnæringene i altoverveiende grad består av personlig eide og drevne virksomheter. Eksempler mikrobedrifter kan være: bønder, reineiere, hesteeiere og dyrehelsepersonell. Makroandelen er relativt lav, men eksempel på makrobedrift kan i denne sammenheng være enkelte fjørfeprodusenter og hesteeiere. De tre mest kostnadskrevende informasjonskravene faller så å si utelukkende på mikrobedrifter.

5.5.3 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

I dette avsnittet presenteres en oversikt over i hvilken grad bedriftene bruker opplysningene innenfor informasjonskravet internt. Dette har betydning for å kunne avgjøre i hvilken grad bedriftene vil fortsette med å fremskaffe de aktuelle opplysningene dersom informasjonskravet eller enkelte krav til opplysninger blir avskaffet. Som del av kartleggingen har det derfor blitt vurdert i hvilken grad (stor/middels/liten) bedriftene bruker opplysningene innen informasjonskravet, og dermed vil fortsette å fremskaffe aktuelle opplysninger eller ikke.

Det er åpenbart at bedrifter som i dag bruker allerede påkrevd og innsamlet informasjon ikke nødvendigvis vil samle inn og benytte informasjonen dersom kravet bortfaller, men en indikasjon gir oversikten likevel.

Tabell 5-6 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

Bruk av opplysninger internt	Antall informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
I liten grad	68	44,64	12	5	0	95
I middels grad	46	45,21	12	19	0	81
I stor grad	32	280,7	76	44	1	55
Totalt	146	370,54	100			
Kilde: Oxford Research						

Det er en viss spredning hva angår intern bruk av opplysningene som kreves for å etterleve informasjonskravene som er kartlagt. 12 % av opplysningene brukes i liten grad internt, mens 76 % av opplysningene brukes i stor grad internt.

Tabellen viser også fordelingen i forhold til ABC-regulering. 95 % av opplysningene som brukes i liten grad internt en følge av utelukkende nasjonalt regelverk (C-kategori), mens 44 % av opplysningene som brukes i stor grad internt er en følge av internasjonalt regelverk (A-kategori).

5.5.4 Totale administrative kostnader fordelt på typer administrative aktiviteter

De administrative aktivitetene bidrar til å gi et overblikk over hva slags arbeidsoperasjoner bedriftene foretar i tilknytning til de enkelte bestemmelsene. Som utgangspunkt for dette arbeidet er 17 standardiserte aktiviteter identifisert. Tabellen under viser den totale administrative aktiviteten fordelt på disse:

Tabell 5-7 Totale administrative kostnader fordelt på typer av administrative aktiviteter

Type administrativ aktivitet	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Sette seg inn i informasjonskravet	4,61	1,6
Informasjonsinnsamling	32,75	11,4
Vurdering	11,67	4,1
Beregning	5,78	2,0
Oppstilling av tall	1,32	0,5
Kontroll	26,61	9,3
Korreksjon	5,35	1,9
Tekstbeskrivelse	124,27	43,4
Avregning/innbetaling	1,02	0,4
Interne møter	24,98	8,7
Eksterne møter	20,37	7,1
Kontroll fra offentlig myndighet	5,06	1,8
Korreksjon som følge av kontroll fra offentlige myndigheter	0	0,0
Utdannelse, oppdatering om lovgivningens krav	0	0,0
Kopiering, distribusjon, arkivering mv.	9,77	3,4
Innberette/innsende informasjonen	4,29	1,5
Reise og ventetid	8,5	3,0
Kilde: Oxford Research		

Det er registrert omkostninger på 15 av de 17 aktivitetene.

Tabellen viser at aktiviteten tekstbeskrivelse står for den største delen av kostnadene knyttet til Landbruks- og matdepartementet (43,4 %). Informasjonsinnsamling står for den nest mest største andel av kostnadene med en andel på 11,4 %. Den tredje største aktiviteten er kontroll med 9,3 % av kostnadene.

Enkelte aktiviteter står med null i kostnad. Dette betyr ikke nødvendigvis at bedriftene ikke bruker tid på disse aktivitetene, men det kan være et uttrykk for at det er vanskelig å skille mellom de ulike aktivitetene i til dels svært integrerte prosesser. For eksempel vil mange betrakte kontroll og korreksjon av en tekst som en del av selve tekstbeskrivelsen.

For mer detaljert informasjon knyttet til disse parametrene henvises det til rapportens del 4 og del 6.

5.6 Topp-10 mest kostnadskrevende skjemaer å etterleve for næringslivet

Tabell 5-8 Topp-10 mest kostnadskrevende skjemaer å etterleve for næringslivet

Regelområde/ fagmyndighet	Skjemanavn	Adm. kost. (mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Innrapporteringsmåter (andel av adm. kost. i prosent)			
				Man. (%)	El. 1 (%)	El. 2 (%)	El. 3 (%)

Regelområde/ fagmyndighet	Skjemanavn	Adm. kost. (mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Innrapporteringsmåter (andel av adm. kost. i prosent)			
				Man. (%)	El. 1 (%)	El. 2 (%)	El. 3 (%)
Dyrehelsepersonell	Søknad om tilskudd ved veterinæreres syke- og inseminasjonsbesøk	6,73	2	100	0	0	0
Jordbruk	Søknad om produksjonstilskudd - 20. August	6,62	2	71	0	0	29
Jordbruk	Søknad om tilskudd til spesielle miljø-tiltak i jordbruket	6,5	2	100	0	0	0
Jordbruk	Bygdeutviklingsmidler. Fellesskjema for Fylkesmannen og Innovasjon Norge	6,04	2	100	0	0	0
Jordbruk	Søknad om avløsertilskudd ved sykdom mv	4,48	1	100	0	0	0
Jordbruk	Bygdeutviklingsmidler. Fellesskjema for Fylkesmannen og Innovasjon Norge	4,41	1	100	0	0	0
Skogbruk	Utbetaling fra skogfond og søknad om tilskudd	3,62	1	100	0	0	0
Jordbruk	Søknad om produksjonstilskudd - 20. januar.	2,99	1	71	0	0	29
Næringsmiddelindustri	Raw material Declaration for industri-ally processed agricultural products	2,91	1	100	0	0	0
Skogbruk	Utbetaling fra skogfond til udekkede investeringer	0,89	0	100	0	0	0
Topp-10 prosentandel av totalt		45,19	14				
I alt for departementet		50,85	14				
Kilde: Oxford Research							

Tabellen viser de 10 mest kostnadskrevende skjemaene under Landbruks- og matdepartementet. 14 % av totalkostnaden for departementet er knyttet til et skjema. Skjemaet "Søknad om tilskudd ved veterinæreres syke- og inseminasjonsbesøk" under regelverksområde Dyrehelsepersonell er det skjemaet med størst andel av totalkostnaden (2 %). Kostnaden tilknyttet dette skjemaet er på 6,73 millioner kroner. Videre står skjemaet "Søknad om produksjonstilskudd - 20. August" for 2 % av totalkostnaden på 370,54 millioner kroner.

Kapittel 6. Oppsummerende analyse

De totale administrative kostnadene for Landbruks- og matdepartementet beløper seg til 318,73 millioner kroner fordelt på 59 lover/forskrifter. Det er totalt 146 informasjonskrav knyttet til lovene/forskriftene som er målt. 63 % av kostnaden er knyttet til regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

I det foregående er det identifisert følgende tre mest kostnadskrevende lover/forskrifter under Landbruks- og matdepartementet:

- Dyrehelsepersonelloven (76,66 millioner kroner)
- Forskrift om merking og registrering av dyr (64,77 millioner kroner)
- Forskrift om gjødslingsplanlegging (51,63 millioner kroner)

Følgende informasjonskrav er identifisert som de tre mest kostnadskrevende:

- Journalføring for dyrehelsepersonell (76,62 millioner kroner)
- Gjødslingsplan (51,63 millioner kroner)
- Merking av småfe som er født i Norge (20,61 millioner kroner)

Kostnadene er fordelt på følgende måte i forhold til ABC-regulering:

- A-regulering: 36 %
- B-regulering: 1 %
- C-regulering: 63 %

Kostnadene er fordelt etter følgende kartleggingsparametere:

- Hovedtyngden av kostnader (77,3 %) er knyttet til intern tidsbruk. Eksterne tjenester står for 13,7 % og andre anskaffelser for 9 % av de samlede kostnader.
- Hovedtyngden av kostnader (65,5 %) påløper ved plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon. Rapportering til myndighet står for 27,7 % og opplysning til tredje part for 6,8 % av de samlede kostnader.
- Søknader til det offentlige om støtte utgjør 12 % av de samlede kostnader.
- Den primære typen opplysning som generer kostnadene er produksjonsdata (70,5 %).
- Opplysningene som genererer hovedtyngden av kostnadene (76 %) brukes i stor grad intern. 12 % av kostnadene utgjøres av opplysninger som brukes i liten grad internt.
- Intern tidsbruk utgjør 77,3 % av den totale kostnaden. De tre administrative aktiviteter med høyest kostnader er tekstbeskrivelse (43,4 %), informasjonsinnsamling (11,4 %) og kontroll (9,3 %).
- Mikrobedrifter (0-4 ansatte) står for 96,79 % av kostnadene og makrobedrifter (5 eller flere ansatte) for 3,21 % av kostnadene.

De totale administrative kostnadene for Landbruks- og matdepartementet beløper seg til 318,73 millioner kroner fordelt på 59 lover/forskrifter. Det er totalt 146 informasjonskrav knyttet til lovene/forskriftene som er målt. Det er altså ett omfattende regelverk som er kartlagt. I forhold til en del andre departementer er de totale administrative kostnadene relativt moderate og særlig er de administrative kostnadene relativt lave sett i forhold til antall forskrifter og informasjonskrav som omfattes under kartleggingen av LMD.

De relativt lave administrative kostnadene må bl.a. ses på bakgrunn at medarbeidertypen er satt til ufaglært (se kapittel 20.11. for beskrivelse av medarbeidertypen ufaglært) i forhold til de fleste krav innenfor jordbruk, skogbruk og reindrift. Denne kategoriseringen forklares av lave timelønninger i næringene snarere enn av at personellet rent utdanningsmessig er ufaglært. Videre er flere informasjonskrav vedrørende merking av næringsmidler, som i utgangspunktet er hjemlet i LMD- regelverk kartlagt generelt under kravet om merking av næringsmidler, som tilhører Helse- og omsorgsdepartementet. Kostnaden knyttet til merking av næringsmidler, som er kartlagt under HOD, er meget betydelig (omkring 1 milliard kroner). Selv om kostnaden totalt for Landbruksdepartementet som helhet ikke er særlig stor i forhold til en del andre departementer, er mange av foretakene innenfor jordbruk, skogbruk og reindrift enkeltmannsforetak der den administrative kostnaden og belastningen kan være betydelig i det enkelte tilfelle. 96,79 % av kostnadene faller på mikrobedrifter under LMD.

I de lovene og forskriftene som inngår i kartleggingen er 63 % av kostnadene hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori.). 1 % av kostnadene er hjemlet i regelverk som er en følge av EU-regler, men hvor kun formålet er formulert i de internasjonale regelen (B-kategori) og 36 % er hjemlet i regelverk som helt og holdent utgår fra EU-direktiv (A-kategori). Det er her store forkskjeller mellom de enkelte typer informasjonskrav. Informasjonskrav som gjelder søknader om offentlig støtte er i stor grad følge av nasjonal lovgivning (C- kategori). Informasjonskrav som gjelder dokumentasjon og rapporteringer knyttet til småfe og storfe er i stor grad følge av regelverk som helt og holdent utgår fra EU-direktiv (A- kategori). En del andre dokumentasjonskrav som bl.a. gjelder nærings- og miljøhensyn er en følge av nasjonal lovgivning, slik som kravet om gjødselplan innenfor jordbruk (C- kategori).

Hovedtyngden av kostnader (65,5 %) påløper ved plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon. Rapportering til myndighet står for 27,7 % og opplysning til tredje part for 6,8 % av de samlede kostnader. Hovedforklaringen på denne kostnadsfordelingen er at det er en del svært kostnadskrevende informasjonskrav som gjelder ved plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon, slik som Journalføring for dyrehelsepersonell (76,62 millioner kroner), Gjødslingsplan (51,63 millioner kroner) og mange av kravene i Forskrift om merking og registrering av dyr (64,77 millioner kroner). Selv om det er en god del søknader om offentlig støtte under LMD, utgjør søknader til det offentlige om støtte utgjør 12 % av de samlede kostnader. Forklaringen er at informasjonskrav som gjelder ved plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon er svært kostnadskrevende og påvirker sterkt kostnadsfordelingen for departementet.

Opplysningene som genererer hovedtyngden av kostnadene (76 %) brukes i stor grad internt. 12 % av kostnadene utgjøres av opplysninger som brukes i liten grad internt. Det er typisk dokumentasjons- og rapporteringskravene der opplysninger brukes i stor grad internt. Typisk brukes opplysningene i liten grad internt der det gjelder søknader om offentlig støtte.

Videre er hovedtyngden av kostnader (77,3 %) knyttet til intern tidsbruk. Eksterne tjenester står for 13,7 % og andre anskaffelser for 9 % av de samlede kostnader. Det typiske er at informasjonskravene blir oppfylt og etterlevd ved intern tidsbruk. Det er imidlertid noen meget kostnadskrevende informasjonskrav som forklarer det meste av kostnadene som er knyttet til eksterne tjenester og kostnader til andre anskaffelser. Kravet om gjødselplan forklarer en god del av kostnadene knyttet til eksterne tjeneester, mens de ulike merkekravene ved anskaffelse av selve merkene for storfe og småfe forklarer en god del av kostnadene knyttet til andre anskaffelser. Det er også en del anskaffelseskostnader knyttet til elektronisk journalsystem for dyrehelsepersonell.

De tre administrative aktiviteter med høyest kostnader er tekstbeskrivelse (43,4 %), informasjonsinnsamling (11,4 %) og kontroll (9,3 %). Også fordelingen av kostnader i forhold til tekstbeskrivelse må forstås ut fra at informasjonskrav som gjelder ved plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon er svært kostnadskrevende og påvirker sterkt kostnadsfordelingen for departementet.

Regelverket under Landbruks – matdepartementet har i begrenset grad gjennomgående fellestrekk som gjør det meningsfullt å analysere dem mer utfyllende under ett. Følgelig er det fokusert på tre overordnete kategorier informasjonskrav som kan omfatte informasjonskrav fra flere regelverksområder: Informasjonskrav som i hovedsak gjelder Dokumentasjons- og rapporterings innenfor mattrygghet og dyrehelse, krav som gjelder Søknader om offentlig støtte og krav som gjelder miljøhensyn. Det er informasjonskrav som ikke helt passer inn i disse kategoriene, men disse kategoriene får frem hovedtrekkene til de typiske og mest kostnadskrevende informasjonskravene under LMD.

6.1.1 Dokumentasjons- og rapporteringskrav innenfor mattrygghet og dyrehelse

En del informasjonskrav under LMD kan ses ut fra både fra formål om mattrygghet og dyrehelse. Ett sentralt område er merkekrav og rapporteringskrav knyttet til dyrehold. Formålet med journal, merking og rapportertingssystem for ulike forflyttninger og hendelser med storfe og småfe, er å sikre en effektiv forebyggelse og bekjempelse av dyresykdommer gjennom å identifisere, registrere og rapportere opplysninger om dyr og dyrehold. Formålet er med andre ord knyttet både til dyrehelse og mattrygghet. Disse kravene påhviler i stor grad jordbrukere og Mattilsynet er i hovedsak kontroll- og tilsynsorgan.

Mange av informasjonskravene innenfor dette området er en følge av regelverk som helt og holdent utgår fra EU-direktiv (A – kategori). Dette gjelder merke- og journalkrav for småfe og storfe, samt rapporteringskrav for storfe. Mange av disse kravene er også svært kostnadskrevende. Forskrift om merking og registrering av dyr medfører 64,77 millioner kroner i administrative kostnader. Informasjonskravet Merking av småfe som er født i Norge medfører 20,61 millioner kroner. Kravene er kostnadskrevende hovedsakelig på grunn av stor populasjon.

Opplysningene som genererer kostnadene i forhold til mange av disse kravene brukes i stor grad internt, typisk siden de er en del av driften og det interne kvalitetssystemet.

I tilknytning til informasjonskravene som gjelder dokumentasjonskrav kan en også ta med journalføringsplikten som i 2006 var hjemlet i dyrehelsepersonelloven. I forhold til kostnadsdrivende faktorer skiller journalføringsplikten for dyrehelsepersonell seg ut ved stor tidsbruk pr. foretak.

6.1.2 Søknader om offentlig støtte

Ett annet overordnet område under LMD kan sies å være ulike informasjonskrav som er tilknyttet søknader om offentlig støtte. Disse informasjonskravene har sammenheng med en rekke tilskuddordninger med direkte støtte innenfor særlig regleverksområdet jordbruk, mens også i noen grad skogbruk og næringsmiddelindustri. Kravene påhviler dermed i hovedsak jordbrukere, mens også i noen grad bl.a. skogbrukere og næringsmiddelindustri. Det er også noen søknader om offentlig støtte som er tilknyttet de øvrige regelverksområdene under LMD. Innen jordbruk er søknad om produksjonstilskudd den mest generelle søknaden der de fleste jordbruksforetak blir omfattet. Dessuten er det en rekke søknader om tilskudd/offentlig støtte som har mer spesifikke formål, bl.a. miljøformål og nærings- og bygdeutvikling.

I forhold til søknadene om offentlig støtte er det som oftest utarbeidet standardiserte skjemaer. Forvaltningsmyndighet i forhold til søknadene om offentlig støtte er i hovedsak kommunene og SLF. Denne typen informasjonskrav forklarer en god del av kostnadene som er knyttet til rapportering til myndighet som utgjør 27, 7 % av totalkostnadene. Søknader til det offentlige om støtte utgjør 12 % av de samlede kostnader. Andelen av de totale kostnader blir ikke større selv om det er en del informasjonskrav som gjelder søknad om offentlig støtte. Forklaringen er at informasjonskrav som gjelder ved plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon er svært kostnadskrevende og påvirker sterkt kostnadsfordelingen for departementet.

Opplysningene som genererer kostnadene i forhold til mange av disse kravene brukes i liten eller i middels grad internt. Endelig er typisk kravene om offentlig støtte en følge av nasjonal lovgivning (C- kategori).

6.1.3 Miljø og areal

Informasjonskrav som gjelder miljø- og areal kan i noen grad også være søknader om offentlig støtte. I informasjonskravsperspektiv er det informasjonskrav som gjelder miljø og areal og som ikke er offentlige søknader som blir kommentert her under kategorien miljø og areal.

Kravene innenfor miljø og areal har i en del tilfeller sammensatte formål, men typisk er miljøhensyn ett fremtredende formål. Eksempelvis er formålene for gjødselplan både miljøhensyn og driftsøkonomiske hensyn. Gjødselplanlegging har som formål å gi grunnlag kvalitetsmessig god avling, begrense avrenning til vassdrag og tap av luft av næringsstoffer fra landbruksarealer. Gjødselplanlegging skal sikre en ressursmessig riktig utnytting av næringsstoffer i jordsmonnet og fra mineralgjødsel, husdyrgjødsel, slam og annen organisk og uorganisk gjødsel.

Kravene om miljø og areal gjelder ofte plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon. Eksempler kan være kravet om Gjødslingsplan (51,63 millioner kroner) og kravet om miljødokumentasjon i skogbruket (4,73 millioner kroner). Kravene som gjelder miljø og areal retter seg først og fremst mot jordbrukere og i noen grad skogbrukere.

I motsetning til kravene som gjelder plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon med formål innenfor mattrygghet og dyrehelse, er kravene under miljø og areal en følge av nasjonal lovgivning (C- kategori).

Forvaltningsmyndighetene er i stor grad kommunene og SLF i forhold til disse kravene.

6.2 Muligheter for reduksjon i administrative kostnader

I det videre er det gjort en vurdering av hvilke områder det kan være aktuelt fokusere på i det videre forenklingsarbeidet. Det presiseres at disse vurderingene er gjort uten hensyn til politiske føringer, da dette påligger departementet. Det må også understrekes at det er vanskelig å generelt summere opp hvor mulighetene for reduksjon i administrative kostnader ligger. Dette fordi regelverksområdene under departementet er svært forskjellige i seg selv, og det også innen hvert regelverksområde er svært ulike informasjonskrav. Det er derfor fremhevet enkelte områder under hvert regelverksområde som anses som viktige i forhold til reduksjon i administrative kostnader. Men først blir det kort gitt en kort generell beskrivelse av muligheten for reduksjon i administrative kostnader under LMD.

Generelt for departementet kan det kommenteres at hovedinntrykket er at det er gjort betydelige forenklinger i regleverket. Det må også bemerkes at det er betydelige begrensninger i forhold til internasjonale forpliktelser. Dette gjelder særlig innenfor merke, journal og rapporteringskrav innenfor dyrehold under regelverksområdet Jordbruk og Mattrygghet. Krav som gjelder søknader om offentlig støtte bl.a. under regelverksområdet Jordbruk, Skogbruk og Dyrehelsepersonell er på den annen side en følge av nasjonalt regelverk og handlingsrommet er derfor nasjonalt.

Det som synes å ha størst kostnadsmessig effekt i forhold til å redusere de administrative kostnadene under LMD er å fokusere på de kostnadskrevende informasjonskravene, siden det er en del meget kostnadskrevende krav og mange mindre kostnadskrevende krav. Imidlertid er handlingsrommet i forhold til en del av disse kravene ikke nasjonalt. Kravet om gjødselplan er imidlertid nasjonalt og har ett betydelig mulighet for reduksjon i de administrative kostnader.

Det er i forhold til en del krav en betydelig reduksjonsmulighet i administrative kostnader ved å kutte enkelte opplysninger og vedlegg. Å kutte hele informasjonskrav kan for de kostnadskrevende informasjonskrav gi betydelige reduksjon i administrative kostnader.

Det er betydelig forskjell i kravene i forhold til i hvor stor grad opplysningene brukes internt. Opplysningene som genererer hovedtyngden av kostnadene (76 %) brukes i stor grad internt. 12 % av kostnadene utgjøres av opplysninger som brukes i liten grad internt. Det er typisk dokumentasjons- og rapporteringskravene der opplysninger brukes i stor grad internt. Typisk brukes opplysningene i liten grad internt der det gjelder søknader om offentlig støtte.

I forhold til kravene som gjelder søknader om offentlig støtte ligger det noe forenklingspotensial i å innføre elektroniske leveringsløsninger. Kostnadsreduksjonen i forhold til foretakene er relativt beskjeden. For øvrig er allerede mye forenklingsarbeid gjort innenfor søknader om støtte. Det er utarbeidet standardiserte skjemaer. I noen tilfeller kan opplysningskravene og krav til reduksjon innebære betydelige reduksjoner i de administrative kostnadene, for eksempel i forhold til investeringsstøtte til tradisjonelt landbruk der man ved å kutte kravet om driftsplan kan redusere de administrative kostnadene for søkerne betydelig pr. søker.

I forhold til primærprodusentene, jordbrukere og skogbrukere vil det fortsatt være viktig å stryke kommunene som rådgivningstjeneste og veileder i forhold til mange av informasjonskravene. Særlig innenfor søknader om offentlig støtte og tillatelser er de administrative kostnadene og de administrative avhengige av rådgivningstjenesten og kompetansen innenfor kommunene. I et kostnadsperspektiv er det viktig å sikre og styrke kommunenes ressurser og kompetanse. I forhold til dette momentet er det vanskelig å gi et estimat. Poenget er at kommunene spiller en viktig rolle i den administrative prosessen i forhold til mange av innformasjonskravene som retter seg mot særlig jordbrukere.

6.2.1 Dyrehelsepersonell

Det kan være et potensial for reduksjon i administrative kostnader under regelverksområdet ved å redusere antall opplysninger som innrapporteres under enkelte informasjonskrav. Det kan også være et betydelig potensial for forenkling ved å kutte enkelte informasjonskrav og redusere hyppigheten i forhold til rapportering for enkelte krav. Det to siste reduksjonsmulighetene er særlig relevante i forhold til rapporteringskravene. Fokus på forenklinger sett hen til mulighetene for kostnadsreduksjon bør fokusere på kravene til søknad om refusjon av skyssgodtgjørelse, innsending av vaktregning/vaktrapport til Mattilsynet og på de ulike rapporteringskravene som gjelder ulike sykdommer. Kravet om journalføring er meget kostnadskrevende og har således i utgangspunktet ett stort potensial for kostnadsreduksjon, men det kan være noe begrensete muligheter politisk og rettslig for reduksjon i administrative kostnader.

6.2.2 Jordbruk

Når det gjelder kravet om gjødselplan, kan kostnadene reduseres ved å redusere opplysningskravene. Dersom en tar bort kravet om jordprøver, vil en redusere de beregnede administrative kostnadene med 25, 2 millioner kroner i administrative kostnadene. En reduksjon i andre opplysninger tilknyttet kravet om gjødslingsplan vil også kunne redusere de administrative kostnadene betydelig. En reduksjon av hyppigheten i forhold til krav om utarbeidelse av gjødselplan vil også redusere de administrative kostnadene betydelig. Kravet om gjødselplan er et resultat av nasjonal lovgivning (C – kategori) slik at det ikke er rettslige begrensninger på forenklingsmulighetene. Imidlertid er gjødselplan betraktet som et viktig og nødvendig verktøy i driftsstyringen og de fleste foretakene ville nok uansett tatt jordprøver og utarbeidet gjødselplan.

I forhold til kravene som gjelder søknader om offentlig støtte ligger det noe forenklingspotensial i å innføre elektroniske leveringsløsninger. Kostnadsreduksjonen i forhold til foretakene er relativt beskjeden. For øvrig er allerede mye forenklingsarbeid gjort innenfor søknader om støtte. Det er utarbeidet standardiserte skjemaer. I noen tilfeller kan opplysningskravene og krav til reduksjon innebære betydelige reduksjoner i de administrative kostnadene, for eksempel i forhold til investeringsstøtte til tradisjonelt landbruk der man ved å kutte kravet om driftsplan kan redusere de administrative kostnadene for søkerne betydelig pr. søker.

Særlig innenfor søknader om offentlig støtte og tillatelser er de administrative kostnadene og de administrative avhengige av rådgivningstjenesten og kompetansen innenfor kommunene. I et kostnadsperspektiv er det viktig å sikre og styrke kommunenes ressurser og kompetanse. I forhold til dette momentet er det vanskelig å gi et estimat. Poenget er at kommunene spiller en viktig rolle i den administrative prosessen i forhold til mange av innformasjonskravene som retter seg mot særlig jordbrukere.

6.2.3 Mattrygghet

Generelt gjelder mange av kravene dokumentasjon. Ett karakteristisk trekk ved informasjonskravene innenfor regelverksområdet Mattrygghet, er at hoveddelen av kostnadene (82,4 %) påløper ved utarbeidelse og oppbevaring av dokumentasjon. Også på aktivitetsnivå dominerer aktiviteter som typisk er knyttet til utarbeidelse og oppbevaring av dokumentasjon. De tre administrative aktiviteter med høyest kostnader er kontroll (41,3 %), tekstbeskrivelse (36,8 %) og kopiering, distribusjon, arkivering mv (6 %). På denne bakgrunn vil mulighetene for reduksjon i administrative kostnader være særlig knyttet til reduksjon i kravene til opplysninger og kutte informasjonskrav. Siden kostnadene i relativt liten grad er knyttet til rapportering til myndighet (17, 3 % av de totale administrative kostnadene) og søknader til det offentlige 1,1 % av de samlede administrative kostnadene, er mulighetene for reduksjon ved utarbeidelse av skjemaer og elektroniske innrapporteringsløsninger relativt moderat.

Videre er muligheten for reduksjon størst ved å fokusere på de kostnadskrevende informasjonskravene, siden de 10 mest kostnadskrevende informasjonskravene utgjør hele 92 % av de samlede administrative kostnadene under regelverksområdet Mattrygghet som omfatter 50 informasjonskrav. De tre mest kostnadskrevende informasjonskravene under regelverksområdet Mattrygghet utgjør hele 72 % av de totale administrative kostnadene.

Reduksjonsmulighetene kan imidlertid i flere tilfeller være begrensede politisk og rettslig siden mange informasjonskrav og en stor del av de administrative kostnadene under regelverksområdet Mattrygghet er en følge av EØS – avtalen, særlig EØS – avtalen vedlegg I. Hele 71 % av kostnadene er helt og holdent en følge av EU- regler eller andre internasjonale forpliktelser (A – kategori). 29 % av kostnadene er en utelukkende følge av nasjonal lovgivning (C – kategori).

6.2.4 Næringsmiddelindustri

De administrative kostnadene under regelverksområdet er forholdsvis lave, beregnet til 5, 23 millioner kroner. Samtidig må det i forhold til en vurdering av mulighet for reduksjon ses hen til at det innenfor regelverksområdet Næringsmiddelindustri hovedsakelig er relativt store virksomheter med profesjonelle administrative rutiner. Det er relativt få bedrifter som er omfattet av informasjonskravene, men hver enkelt bedrift bruker til dels mye tid årlig på å oppfylle informasjonskravene.

Det er et potensial for reduksjon av opplysningskrav i forhold til en del av søknadene under råvarepriskompensasjonsordningen. Tidsbruken er spesielt knyttet til oppfyllelsen av Reduksjonen

anses som forholdsvis betydelig for den enkelte aktør, men er ikke særlig betydelig i absolutte tall. Det er vanskelig å angi et kvantitativt estimat på kostnadsreduksjonen.

Forenklingspotensialet i forhold til elektroniske løsninger er forholdsvis liten i forhold til reduksjon av de kvantitative administrative kostnader siden håndteringskostnadene utgjør en forholdsvis liten del av de totale administrative kostnadene under dette området (Ca. 5 - 10 %). På den annen side vil det være et klart forenklingsmulighet dersom en fokuserer på den opplevde belastningen.

6.2.5 Reindrift

I forhold til en vesentlig kvantitativ reduksjon av de beregnede administrative kostnader, kunne en kutte kravet om merking av reinene som ett offentlig krav. De beregnede administrative kostnadene ville da bli redusert med 9,93 millioner kroner av en total kostnad på 10, 36 millioner kroner i 2006. Merkingen av rein blir oppfattet som en sentral del av reindriftskulturen og ville imidlertid sannsynligvis bli etterlevd uavhengig av offentlige krav.

Siden de øvrige informasjonskrav medfører forholdsvis moderate administrative kostnader, er ikke muligheten for reduksjon i administrative kostnader særlig betydelig. Det som er mest tidskrevende og dermed kostnadskrevende er oppfyllelsen av informasjon og gjøre beregninger i skjemaene som gjelder søknader og melding om reindrift. Her er et reduksjonspotensial i forhold til dagens administrative kostnader. Det er vanskelig å tallfeste reduksjonsmulighetene, men sett i forhold til at det er beregningene og oppfyllelsen av opplysningskravene som er mest tidkrevende, er det forenklinger i forhold til disse som har størst potensial for kostnadsreduksjon i forhold til kravene som gjelder søknader og melding om reindrift.

6.2.6 Skogbruk

For informasjonskravene i regelverksområdet skogbruk er ikke potensialet for reduksjon i administrative kostnader betydelig. De administrative kostnadene er ikke særlig høye og etterlevelsen av regelverket oppleves i hovedsak ikke som noen belastning.

De fleste opplysninger som kreves oppleves også som nødvendige. Det finnes likevel noe potensial for reduksjon i administrative kostnader og noen momenter av betydning for størrelsen av de administrative kostnadene. Informasjonskravene under regelverksområdet skogbruk er C- kategori, hvilket innebærer at norske myndigheter ikke er bundet av internasjonalt regelverk i forhold til disse kravene.

Et annet fokusområde er forenkling av brukervennlighet og forbedring av funksjonalitet i den elektroniske leveringsalternativet for krav om skogfondsmidler. Pr. i dag er det lite incentiv for skogeierne å levere på web siden utgiftsbilag uansett må sendes pr. post til kommunen. Ved bedre brukervennlighet og funksjonalitet der en kan levere også dokumentasjonen via websystem, vil en i noen grad kunne redusere de administrative kostnadene. Kostnadsreduksjonen er i dette tilfelle vanskelig å beregne, men vil i dette tilfelle være relativ moderat. På den annen side vil en kunne få økt bruk av de elektroniske løsningene og disse vil kunne bli oppfattet som mer brukervennlige.

Ved å kutte kravet til dokumentasjon av kostnader ved krav om utbetaling av skogfondsmidler ville en kunne redusere de administrative kostnadene forholdsvis betydelig. Basert på tidsbruken knyttet til å frembringe slik dokumentasjon, vurdere og håndtere dokumentasjonen, er et rimelig estimat en reduksjon på om lag 30 % av totale administrative kostnader knyttet til skogfondsordningen. De administrative kostnadene til utbetaling av krav knyttet til skogfondsordningen er

beregnet til 5,5 millioner kroner. 30 % reduksjon ville medføre en kostnadsreduksjon på 1,65 millioner.

Kapittel 7. Forenklingstiltak

7.1 Generelle forenklingstiltak

Reduksjon av administrative byrder for næringslivet krever forenkling av informasjonskrav. For å oppnå en forenkling, må kravene til informasjon og til hvordan denne skal videreformidles tilpasses det næringsliv som omfattes av kravet. I og med at næringslivet endrer seg må altså også informasjonskravene endres. Fagmyndigheter bør derfor fortløpende avveie behovet for informasjon mot kostnaden med å skaffe den til veie.

Reduksjon av de administrative byrder som pålegges næringslivet gjennom informasjonskrav i lov- eller forskriftstekst, kan generelt reduseres gjennom 5 hovedformer for endringer. Ofte vil en kombinasjon være mest effektiv.

Fjerning av kravet

Reduksjonen i administrativ byrde virker åpenbar som følge av en eventuell fjerning av hele kravet. Dette er en tilnærming som myndighetene må være varsomme med, da formålet med regelen i prinsippet ikke må endres. Det finnes imidlertid krav som ikke etterfølges av næringslivet og som myndighetene ikke sanksjonerer mot. Begrunnelsen for å opprettholde kravet kan i slike tilfeller, og andre, være vanskelig å få øye på.

I henhold til kartleggingsmetoden vil en fjerning av kravet automatisk også medføre at de administrative kostnadene settes til null. Imidlertid er det viktig å være klar over at en reell reduksjon av administrative byrder kun kommer dersom næringslivet utelukkende gjennomfører oppgavene som en følge av kravet. Mange opplysninger og krav til informasjon ville imidlertid næringslivet uansett gjennomført, slik at en fjerning kun ville medført en teoretisk reduksjon av administrative kostnader for næringslivet.

Reduksjon av populasjonen

En åpenbar mulighet for å redusere administrative byrder er å begrense antallet næringslivsaktører som omfattes av kravet. Avgrensningsfaktorene kan være mange, alt fra type fiske til antall transaksjoner. Den kanskje mest åpenbare avgrensningen knytter seg til bedriftstørrelse, ved at for eksempel bedrifter med mindre enn 10 ansatte er unntatt for en større andel krav. En endring som medfører at mikro og småbedrifter kan redusere sine administrative byrder vil samtidig være i overensstemmelse med satsingen på etablerere og øvrig næringspolitikk.

Reduksjon av frekvens

Enkelte informasjonskrav må oppfylles med faste frekvenser; det være seg daglig, månedlig, kvartalsvis eller årlig. Enkelte krav gjennomføres også med faste årvise mellomrom. Hvor ofte kravene skal oppfylles er dermed en viktig kostnadsdriver. Ved å redusere frekvensen som kravet må etterleves, reduseres som regel også de administrative byrder tilsvarende. Det vil si at som hovedregel halveres de administrative byrder knyttet til et krav dersom frekvensen går fra å være halvårlig til årlig.

Reduksjon av opplysninger

En reduksjon i omfanget av opplysninger som næringslivet pålegges å skaffe til veie, dokumentere, opplyse og evt. videreformidle, vil naturlig nok redusere den administrative belastningen. Det er imidlertid viktig å påpeke at mye av belastningen knytter seg til å håndtere kravene i seg selv, slik at effekten av slike tiltak ikke skal overvurderes. Opplysninger trenger i utgangspunktet ikke nødvendigvis å være uinteressante eller unødvendige for å unnlates fra pålegget. Det kan imidlertid ofte være mer samfunnsøkonomiske måter å innhente opplysningene på, for eksempel gjennom at det opprettes egnede rutiner for informasjonsutveksling mellom offentlige registre og fagmyndigheter.

Tilpassing til praksis

Næringslivet opplever ofte at deres prosedyrer må tilpasses offentlige krav for å etterleve lovverket. Rent samfunnsøkonomisk bør myndighetene vurdere om kravene heller bør tilpasses allerede etablerte prosedyrer i næringslivet. En større grad av tilpassning vil også eksempelvis medføre at en tar hensyn til at relativt få fiskere har PC tilgjengelig, og at meldinger pr. telefon eller post kan være ressursbesparende for deler av næringslivet. Et gjennomgående arbeid for å gjøre alle skjema etc. elektroniske, vil dermed ikke representere forenklinger for alle.

7.2 Spesifikke forenklingstiltak

De spesifikke forenklingstiltakene som er fremkommet i forhold til informasjonskravene under Landbruks- og matdepartementet er av svært ulik karakter og omfang.

Her presenteres noen av forenklingsforslagene:

Journalføring for dyrehelsepersonell: Journalplikten bør klarere knyttes til et faglig skjønn, ved at den som fører journalen selv avgjør hvilke opplysninger det er relevant å journalføre. For eksempel kan det vurderes å fjerne kravet om journalføring av alle telefonsamtaler. I tillegg etterspør næringen en veiledning til informasjonskravet, da dette vil forenkle etterlevelsen av kravet.

LMD har bemerket at et krav om å føre alle telefonsamtaler kan være en for omfattende fortolkning av journalføringsplikten. LMD har også bemerket at den nye journalforskriften er berørt av Dir. 2001/82/EF som bl.a. har regler om journalføring for matproduserende dyr.

Søknad om refusjon av skyssgodtgjørelse for dyrehelsepersonell: Næringen etterspør skjemaer med gjennomslag, slik at man slipper å kopiere skjemaene for dokumentasjon og intern oversikt. Generelt ønskes mindre detaljnivå på skjemaet. Eksempelvis kan man fjerne kravet om beskrivelse av alle stoppesteder og kravet om underskrift fra rekvirent. En elektronisk innrapporteringsløsning kan også vurderes i den grad denne kan håndtere eventuell vedleggsinformasjon elektronisk.

Månedlig rapportering om C-sykdom for dyrehelsepersonell: Kravet om rapportering av C-sykdommer bør fjernes. I praksis etterleves ikke kravet og det etterspørres en faglig begrunnelse for eventuelt å ha en slik plikt. Uansett bør man fjerne kravet om også å rapportere at man ikke har hatt noen C-sykdomstilfeller. Dersom man skal ha rapporteringsplikt for C-sykdommer bør det utvikles en elektronisk innrapporteringsløsning.

Jordbruk: Det etterspørres flere muligheter for elektronisk innrapportering, samt videre utvikling av de eksisterende elektroniske løsningene. Imidlertid ønsker mange jordbrukere fortsatt å levere søknader og lignende på manuelle skjemaer. Tilbakemeldingen tilsier derfor på at man kan utvikle

elektroniske løsninger for de sentrale søknader og rapporteringer, med fortsatt mulighet for å benytte manuelle løsninger.

Næringen ønsker samtidig å begrense antall regel- og skjemaendringer, ettersom en endring påfører næringen en administrativ kostnad. Videre er kompetansen i den kommunale landbruksforvaltning viktig i forhold til den opplevde administrative belastning for foretak innenfor jordbrukssektoren. Dette gjelder særlig ved endringer i regelverket og skjemaer, der jordbrukerne i stor grad retter spørsmål til den kommunale landbruksforvaltning. Det er dermed et ønske om å sikre og styrke kompetansen i den kommunale landbruksforvaltning.

Næringsmiddelindustri: Innen regelverksområdet finnes en rekke tilskuddsordninger som aktørene innen næringen kan søke om. Felles for disse ordningene er at næringsaktørene etterspør muligheten for å levere søknadene elektronisk. Det etterlyses også en reduksjon i antall ulike skjemaer, samt en forenkling av de ulike skjemaene. Videre ytres det ønske om et system, gjerne elektronisk per e-post, der næringsaktørene mottar en påminnelse om søknadsfrister og andre relevante opplysninger.

Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag: Reineierne bemerker at det burde være mulig å fjerne kravet om vedlegg/dokumentasjon for slakteuttak og kopier av avgiftspliktig salg, ettersom disse opplysningene allerede finnes hos slakteriene og dermed er tilgjengelig for Reindriftsforvaltningen.

Melding om reindrift: Reineierne etterlyser en forbedring av det elektroniske skjemaet. Det ønskes særlig en form for "elektronisk beregningskalkulator" eller et slags "program" i tilknytning til selve søknaden om melding om reindrift slik at en kunne spare tid til beregninger. For elektronisk rapportering kunne dette gjøres i selve søknaden, mens det for dem som foretrekker å levere manuelt burde gjøres tilgjengelig et hjelpeprogram for beregninger av reintall og lignende. Det må i denne sammenheng bemerkes at det i den elektroniske søknaden i 2007 blir gjort en del automatiske summeringer.

Skogbruk: Skogeierne kan sende inn søknader om tilskudd i forbindelse med diverse ordninger via internett, men de etterlyser et mer brukervennlig websystem. I hvilken grad skogeierne selv gjør det administrative arbeidet med søknadene er avhengig av hvor selvforklarende og enkle webprogrammene er. Når programmene oppleves som kompliserte vil det fort bli skogforvaltningen i den enkelte kommune som i praksis utformer søknadsskjemaene.

Næringen etterlyser også en ordning der de slipper å sende inn bilag og dokumenter per post. Så lenge skogbrukerne må sende bilag og dokumentasjon per post, er tidsbesparelsen liten ved å sende selve søknaden per web. Webløsningene har imidlertid forenklet arbeidet vesentlig for skogforvaltningen i kommunene.

Det henvises for øvrig til rapportens del 5, som gir en mer detaljert beskrivelse av konkrete forenklingsforslag for de mest kostnadskrevende informasjonskravene. Forslag til forenklinger for de informasjonskravene som ikke er spesifikt omtalt i rapporten presenteres utfyllende i NHDs kartleggingsdatabase. Del.

7.2.1 Særlig irriterende/unødvendige byrder

Det er fremkommet noen momenter i forhold til særlig irriterende informasjonskrav eller unødvendige byrder. Hovedinntrykket er likevel at etterlevelsen av de fleste kravene fungerer tilfredsstillende.

Det er også et generelt inntrykk at for en del næringsutøvere innen regelverksområdet jordbruk og reindrift oppleves totalbelastningen som irriterende uten at hver enkelt byrde oppleves som verken unødvendig eller irriterende. Særlig innenfor regleverksområdene Reindrift og Jordbruk

synes dette å være tilfelle. Regelverksområdene Jordbruk og Reindrift dominerer totalt av foretak med få ansatte som i hovedsak ikke er profesjonelle administrative foretak. Det er altså mer totalbyrden, enn de enkelte informasjonskrav og opplysningskrav som oppleves som tyngende, unødvendig og irriterende. Hovedinntrykket er videre at en vesentlig grunn til en slik oppfatning, kan være at særlig en del av dokumentasjonskravene i liten grad oppleves å ha direkte sammenheng med driften til jordbrukerne. Også innenfor regelverksområdet Skogbruk er det mange mikrobedrifter som ikke er profesjonelle administrative foretak, men belastningen innenfor skogbruk oppleves som liten. Innenfor regelverksområdene Dyrehelsepersonell, Næringsmiddelindustri og Mattrygghet er derimot foretakene i større grad profesjonelle administrative foretak og opplevelsen av irriterende og unødvendige byrder er i større grad knyttet til spesifikke informasjonskrav og aspekter ved disse.

I det følgende er det gjort rede for og eksemplifisert i forhold til de mest fremtredende generelle trekkene knyttet til regelverket under Landbruks- og matdepartementet.

Det påpekes at det er en høy detaljeringsgrad i forhold til enkelte krav. Dette gjelder for eksempel krav om refusjon av skyssgodtgjørelse for veterinærer og krav i forhold til eksportrestitusjon og prisnedskriving innenfor Næringsmiddelindustrien. Det er et generelt overordnet inntrykk at flere krav innenfor de fleste regleverksområder er for detaljerte.

I forhold til enkelte søknader blir noen vedlegg videre beskrevet som unødvendige og kostnadsdrivende. Ett eksempel er kravet om driftsplan. I forhold til søknad om bygdeutviklingsmidler til investeringsmidler for tradisjonelt landbruk oppleves det eksempelvis unødvendig å måtte utarbeide og levere driftsplan. Driftsplanen er en betydelig kostnad og jordbrukerne har problemer med å skjønne nytten av en slik plan.

Innenfor særlig regleverksområdet Jordbruk oppleves til dels en del dokumentasjonskrav som unødvendige. Enkelte jordbrukere opplever eksempelvis sjekklisten for miljøhensyn som unødvendig og irriterende. De mener den er for detaljert og fort blir en papirkontroll. Det må imidlertid her bemerkes at mange jordbrukere synes sjekklisten for miljøhensyn er nødvendig og forståelig.

Enkelte informasjonskrav oppleves som unødvendige og irriterende. Kravet om rapportering av C- sykdommer oppleves som eksempelvis unødvendig og irriterende. Det er ikke knyttet noen restriksjoner til vanlige C- sykdommer, og det er følgelig vanskelig å se nytten i å rapportere vanlige C- sykdommer hver måned. Særlig gjelder dette kravet om å rapportere at en ikke har hatt tilfeller av C-sykdom. Rapportering av C-sykdommer fremstår som spesielt unødvendig. I praksis rapporteres ikke vanlige C-sykdommer i dag, men dersom en skulle gjort det ville det medført en del arbeid og blitt opplevd som unødvendig, særlig så lenge det fremstår uklart hva opplysningene brukes til og statistikker over C-sykdom i liten grad er tilgjengelig for veterinærene.

Til sist er det gjennom kartleggingen fremkommet en irritasjon i forhold til det at offentlige myndigheter ofte har lang saksbehandlingstid, noe som medfører mye venting fra bedriftenes side. Det er særlig Mattilsynet som de næringsdrivende mener har ett potensial i forhold til raskere saksbehandling. Det påpekes også at informasjonen fra offentlige myndigheter i forhold til innrapportert informasjon kan bli bedre i enkelte tilfeller. Når det gjelder kommunene og SLF er de næringsdrivende i hovedsak fornøyd med saksbehandlingen.

Det henvises for øvrig til rapportens del 5, som gir en mer detaljert beskrivelse av konkrete forenklingsforslag for de mest kostnadskrevende informasjonskravene. Forslag til forenklinger for de informasjonskravene som ikke er spesifikt omtalt i rapporten presenteres utfyllende i NHDs kartleggingsdatabase

Del 4- KARTLEGGING AV DE ENKELTE FORVALTNINGSOMRÅDER /REGELOMRÅDER

I denne delen av rapporten presenteres kartleggingen av de administrative kostnadene knyttet til de ulike regelverksområdene under Landbruks- og matdepartementet. Regelverksområdene er Dyrehelsepersonell, Jordbruk, Mattrygghet, Næringsmiddelindustri, Reindrift og til sist Skogbruk.

Kapittel 8. Regelområde Dyrehelsepersonell

8.1 Beskrivelse av fagmyndighetens regelverk/regelområde

Innen dette regelverksområdet finner man lovgivning som berører dyrehelsepersonell. I alt 12 informasjonskrav er kartlagt og disse er fordelt på 1 lov og 3 forskrifter. Disse er:

- Dyrehelsepersonelloven (LOV-2001-06-15-75)
- Forskrift om veterinærvakt (FOR-2005-03-09-224)
- Forskrift om skyssgodtgjørelse, veterinærer (FOR-1994-10-10-924)
- Forskrift om instrukser for dyresjukdommer (FOR-1990-02-05-144)

Forskrift om skyssgodtgjørelse er hjemlet i Jordlova, mens de øvrige to forskriftene er hjemlet i Dyrehelsepersonelloven.

De primære forvaltningsorganene (regelhåndheverne) er Mattilsynet og Statens Landbruksforvaltning.

8.2 Beskrivelse av næringsdrivende/bransje som omfattes av kartleggingen

Gruppen av næringsdrivende som er omfattet av kartleggingen består av dyrehelsepersonell, som veterinærer og fiskehelsebiologer.

De deltakende bedriftene i undersøkelsen er alle private selskaper av ulik størrelse. De fleste aktørene som er involvert i etterlevelsen av de ulike informasjonskravene har akademisk utdannelse.

Populasjonene er fastlagt i hovedsak på bakgrunn av opplysninger fra Mattilsynet, Veterinærforeningen og Statens Landbruksforvaltning.

8.3 Praktiske avgrensninger

Informasjonskravene som er tatt med i redegjørelsen er et resultat av en total kartlegging av regelområdet og en utsiling av de lovene og forskriftene som ikke er inkludert. Man har funnet fram til hva i regelverkene som kan ansees som informasjonskrav og kartleggingen bygger på dette. Lover og tilhørende forskrifter som anses som marginale, det vil si at de ikke inneholder informasjonskrav som utgjør noen vesentlig kostnad for næringslivet, er avgrenset ut av kartleggingen. Utover dette er det ikke foretatt noen avgrensninger av regelverket innefor dette området.

Det vises for øvrig til del 6 som viser alle forskriftene under departementet og hvorvidt de måles eller ikke.

8.4 Samlede administrative kostnader under fagmyndighet/regelområde

Den totale administrative omkostningen under Dyrehelsepersonell er beregnet til 91,1 millioner kroner. Dette tilsvarer 25 % av de totale administrative kostnadene under Landbruks- og matdepartementet.

Det er i perioden 1. januar 2006 til 1. september 2006 ikke registrert noen endringer i informasjonskravene, slik de fremkommer i regelverket, som har påvirket de administrative kostnadene. Det kan imidlertid ha skjedd endringer i den praktiske håndteringen av informasjonskravet som ikke er fanget opp av denne kartleggingen.

8.5 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

Dette avsnittet presenterer de mest kostnadskrevende lovene/forskriftene under regelverksområdet Dyrehelsepersonell. Totalt er det 1 lov og 3 forskrifter som inneholder informasjonskrav som medfører en kostnad for næringslivet.

Tabell 8.5-1 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

Lover/forskrifter		Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
LOV-2001-06-15-75	Dyrehelsepersonelloven	76,66	84	0	0	100
FOR-1994-10-10-924	Forskrift om skyssgodtgjørelse, veterinærer	6,73	7	0	0	100
FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	5,15	6	0	36	64
FOR-2005-03-09-224	Forskrift om veterinærvakt	2,56	3	0	0	100
Topp-10 prosentandel av total		91,1	100	0	2	98
I alt for inndelingen		91,1	100	0	2	98
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden de ulike lovene/forskriftene påfører næringen og den enkelte lov/forskrifts andel av de samlede kostnader innen regelverksområdet.

Den mest kostnadskrevende loven/forskriften under dette regelverksområdet er Dyrehelsepersonelloven, som påfører næringslivet en total kostnad på 76,66 millioner kroner gjennom informasjonskrav, hvilket utgjør 84 % av kostnadene under regelverksområdet. Den nest mest kost-

nadskrevende loven/forskriften er Forskrift om skyssgodtgjørelse, som påfører næringslivet en kostnad på 6,73 millioner kroner, hvilket utgjør 7 % av kostnadene. Det må bemerkes at noen av informasjonskravene under Forskrift om instrukser for dyresykdommer ikke etterleves, men er blitt kartlagt og kostnadsberegnet ut fra forutsetningen om full etterlevelse.

8.6 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Tabell 8.6-1 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Lov/forskrift		Informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
					A (%)	B (%)	C (%)
LOV-2001-06-15-75	Dyrehelsepersonelloven	§ 24 Journalføring for dyrehelsepersonell	76,62	84	0	0	100
FOR-1994-10-10-924	Forskrift om skyssgodtgjørelse, veterinærer	§ 5 Søknad om refusjon av skyssgodtgjørelse	6,73	7	0	0	100
FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	§ 21 Månedlig rapportering av C-sykdom	3,2	4	0	0	100
FOR-2005-03-09-224	Forskrift om veterinærvakt	§ 4 Innsending av vaktregning/vaktrapport til Mattilsynet	2,49	3	0	0	100
FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	§ 12 Månedlig rapportering av B- sykdom	1,6	2	0	100	0
FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	§ 12 Øyeblikkelig rapportering av mistanke om eller tilfelle av visse B-sykdommer	0,18	0	0	100	0
FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	§ 19 Øyeblikkelig rapportering av uvanlig C-sykdom	0,09	0	0	0	100
FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	§ 6 Skriftlig rapportplikt om A-sykdom	0,08	0	0	100	0
FOR-2005-03-09-224	Forskrift om veterinærvakt	§ 3 Søknad om deltakelse i veterinærvakt	0,08	0	0	0	100
LOV-2001-06-15-75	Dyrehelsepersonelloven	§ 24 Melding om virksomheten til offentlige veterinærmyndigheter	0,02	0	0	0	100
Topp-10 prosentandel av total			91,07	100	0	2	98
I alt for inndelingen			91,1				

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden de ulike informasjonskravene påfører næringen og det enkelte informasjonskravs andel av de samlede kostnader innen regelverksområdet. I tillegg angis ABC-regulering.

98 % av kostnadene utgjøres av informasjonskravene som er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori). 2 % av kostnadene utgjøres av informasjonskrav som er hjemlet i regelverk som er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser, men hvor kun formålet er formulert i overnasjonalt regelverk (B-kategori). Samtlige av informasjonskravene i B-kategorien er hjemlet i Forskrift om instrukser for dyresjukdommer. Det må bemerkes at noen av informasjonskravene under Forskrift om instrukser for dyresykdommer ikke etterleves etter forskriftens krav, men er blitt kartlagt og kostnadsberegnet ut fra forutsetningen om

full etterlevelse. Dette gjelder bl.a. kravet om § 21 Månedlig rapportering av C-sykdom og kravet i § 12 Månedlig rapportering av B-sykdom. Disse kravene er beregnet til henholdsvis 3,2 millioner kroner og 1,6 millioner kroner.

De administrative kostnadene per informasjonskrav er en funksjon av populasjonstallet (det vil si antall tilfeller av etterlevelse av informasjonsplikten per år), frekvensen (det vil si hyppigheten per tilfelle) og kostnaden ved etterlevelsen i det enkelte tilfelle (tidsbruk og anskaffelseskostnader).

Informasjonskravene som er kartlagt er i hovedsak knyttet til utøvelsen av veterinæryrket. Særlig journalføringen er en sentral del av yrkesutøvelsen. Dette informasjonskravet er svært kostbart å etterleve, men oppleves likevel ikke som en stor belastning. Informasjonskravene knyttet til vaktordningen og skyssgodtgjørelse har i hovedsak sammenheng med økonomiske ordninger og virkemidler tilknyttet veterinærtjenester, mens rapporteringskravene i Forskrift om instrukser for dyresykdommer er tilknyttet sykdomsforebygging og informasjon til myndigheter om forekomst av dyresykdommer.

Det mest kostnadskrevende informasjonskravet under dette regelverksområdet er hjemlet i Dyrehelsepersonelloven og omhandler plikten til å føre journal over virksomheten. Dette påfører næringen en kostnad på 76,62 millioner kroner per år. Dette er 84 % av de totale kostnadene innen regelverksområdet.

Informasjonskravene på topp-10 listen står for tilnærmet 100 % av de totale kostnadene for regelverksområdet. De resterende 2 informasjonskravene står for under 0,5 % av de totale kostnadene.

For mer informasjon knyttet til de mest kostnadskrevende informasjonskravene henvises det til rapportens del 5. I rapportens del 6 finnes ytterligere informasjon om samtlige informasjonskrav knyttet til departementet.

8.7 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene

Dette avsnittet synliggjør de administrative kostnadene og egenskaper ved de ulike informasjonskravene ved å fordele dem på ulike parametere.

8.7.1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Tabell 8.7-1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Kartleggingsparametere	Egenskaper	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Andel av totale kostnader (%)
Type kostnad	Intern tidsbruk	78,1	85,7	100
	Eksterne tjenester	0	0,0	
	Andre anskaffelser	13,	14,3	
Type informasjonskrav	Rapportering til myndighet	14,4	15,8	100
	Opplysninger til tredje part	0	0,0	
	Dokumentasjon	76,7	84,2	
Søknader til det offentlige	Offentlig støtte	6,73	7,4	7
	Tillatelse	0,1	0,1	
Typer opplysninger	Grunndata	0,17	0,2	100
	Produksjon	90,89	99,8	

Kartleggingsparame-tere	Egenskaper	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Andel av totale kostnader (%)
	Drift	0,02	0,0	
	Sysselsetting	0,01	0,0	
	Økonomiske data	0	0,0	
	Annen aktivitet (håndtering av IK)	0	0,0	
Kilde: Oxford Research				

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene knyttet til regelområdet fordeler seg på ulike kartleggingsparametere.

Først i tabellen vises fordelingen etter type kostnad, det vil si fordeling etter intern tidsbruk, eksterne tjenester og andre anskaffelser. Hovedtyngden av kostnadene (85,7 %) under dette regelverksområdet er knyttet til intern tidsbruk. En betydelig andel (14,3 %) av kostnadene er anskaffelseskostnader.

Dernest vises fordelingen etter type informasjonskrav, det vil si hvem bedriftene plikter å informere. Mottaker av informasjon kan være myndighetene eller tredjepart, eller virksomheten kan pålegges å oppbevare informasjon internt i bedriften. Hovedvekten av kostnadene (84,2 %) under dette regelverksområdet er knyttet til krav om oppbevaring av dokumentasjon. Noe kostnad (15,8 %) er knyttet til rapportering til myndighet.

Videre vises kostnadsfordelingen mellom søknader om offentlig støtte og søknader om tillatelse. 7,4 % av kostnadene er knyttet til søknader om offentlig støtte.

Til sist vises kostnadsfordelingen på ulike typer opplysninger. De ulike typene er grunndata, produksjon, drift, sysselsetting, økonomiske data og annen aktivitet. Tabellen viser at nesten all kostnad (99,8 %) under dette regelområdet utgjøres av produksjonsdata.

8.7.2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Segmenteringen av bedrifter ut fra hvordan regelverket håndteres er et sentralt element i kartleggingsmetoden. Segmenteringen skal sikre at kompleksiteten i bedriftenes håndtering av regelverket blir tatt hensyn til.

En av de viktigste grunnene for å segmentere er bedriftsstørrelse. Segmenteringen skjer ved å skille mellom mikrobedrifter (0-4 ansatte) og andre bedrifter. Med denne oppdelingen får man frem kostnadsfordelingen mellom mikrobedriftene og øvrige bedrifter. Dette er blant annet interessant i forhold til at mikrobedrifter oftere enn større bedrifter er i en oppstartsfase, samtidig kan de også ofte ha færre ressurser til å håndtere krav fra myndighetene. Dermed kan det å håndtere krav fra myndighetene i praksis bli mer byrdefullt for nyetablerte og små bedrifter. Eventuelle forenklingstiltak bør vurderes i forhold til fordelingen mellom mikrobedrifter og andre bedrifter

Tabell-2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Bedriftsstørrelse	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Mikro (0-4 ansatte)	84,53	92,79
Makro (5 – mer)	6,57	7,21
Totalt	91,1	100
Kilde: Oxford Research		

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene fordeler seg ut fra bedriftsstørrelse. Mikro-bedrifter (0-4 ansatte) står for 92,79 % av kostnadene og makro-bedrifter (5 eller flere ansatte) for 7,21 % av kostnadene.

Bedriftene som er kartlagt under dette regelverksområdet er veterinærbedrifter. Veterinærbedriftene kjennetegnes i hovedsak av småbedrifter med 1 – 4 veterinærer og veterinærassistenter, hvilket igjen forklarer den store andelen av mikrobedrifter.

8.7.3 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

I dette avsnittet presenteres en oversikt over i hvilken grad bedriftene bruker opplysningene innenfor informasjonskravet internt. Dette har betydning for å kunne avgjøre i hvilken grad bedriftene vil fortsette med å fremskaffe de aktuelle opplysningene dersom informasjonskravet eller enkelte krav til opplysninger blir avskaffet. Som del av kartleggingen har det derfor blitt vurdert i hvilken grad (stor/middels/liten) bedriftene bruker opplysningene innen informasjonskravet, og dermed vil fortsette å fremskaffe aktuelle opplysninger eller ikke.

Det er åpenbart at bedrifter som i dag bruker allerede påkrevd og innsamlet informasjon ikke nødvendigvis vil samle inn og benytte informasjonen dersom kravet bortfaller, men en indikasjon gir oversikten likevel.

Tabell 8.7-3 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

Bruk av opplysninger internt	Antall informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
I liten grad	4	6,84	8	0	0	100
I middels grad	1	2,49	3	0	0	100
I stor grad	7	81,77	90	0	2	98
Totalt	12	91,1	100			
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser i hvor stor grad opplysningene som innhentes for å etterleve informasjonskravene benyttes til andre formål internt i bedriften.

8 % av de totale kostnadene knyttet til dette regelverksområdet brukes på opplysninger som i liten grad benyttes internt i bedriften. Dette utgjør i 6,84 millioner kroner. 90 % av kostnadene, det vil si 81,77 millioner kroner, brukes på opplysninger som i stor grad benyttes internt. Dette er opplysninger som inngår i bedriftenes forretningsmessige drift.

8.7.4 Totale administrative kostnader fordelt på typer administrative aktiviteter

De administrative aktivitetene bidrar til å gi et overblikk over hva slags arbeidsoperasjoner bedriftene foretar i tilknytning til de enkelte bestemmelsene. Som utgangspunkt for dette arbeidet har 17 administrative aktiviteter blitt identifisert. Tabellen nedenfor viser den totale administrative kostnaden for dette regelverksområdet fordelt på disse aktivitetene.

Tabell 8.7-4 Totale administrative kostnader fordelt på typer av administrative aktiviteter

Type administrativ aktivitet	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Sette seg inn i informasjonskravet	0,12	0,2

Type administrativ aktivitet	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Informasjonsinnsamling	8,79	11,3
Vurdering	8,69	11,1
Beregning	1,92	2,5
Oppstilling av tall	0	0,0
Kontroll	0,8	1,0
Korreksjon	3,33	4,3
Tekstbeskrivelse	46,54	59,6
Avregning/innbetaling	0	0,0
Interne møter	0,41	0,5
Eksterne møter	0	0,0
Kontroll fra offentlig myndighet	0	0,0
Korreksjon som følge av kontroll fra offentlige myndigheter	0	0,0
Utdannelse, oppdatering om lovgivningens krav	0	0,0
Kopiering, distribusjon, arkivering mv.	6,07	7,8
Innberette/innsende informasjonen	1,42	1,8
Reise og ventetid	0	0,0
Kilde: Oxford Research		

For regelverksområdet Dyrehelsepersonell er det registrert omkostninger på 10 av de 17 administrative aktivitetene.

Tabellen viser hvordan de totale administrative kostnader fordeler seg på de ulike aktivitetene som bedriftene gjennomgår i forbindelse med etterlevelsen av informasjonskravet. Av tabellen fremgår det at tekstbeskrivelse er den klart mest tidkrevende aktiviteten, med en kostnad på 46,54 millioner kroner, hvilket utgjør 59,6 % av de samlede kostnader knyttet til tidsbruk. Mye tid er også benyttet til informasjonsinnsamling, som står for 18,8 % av de samlede kostnader.

Enkelte aktiviteter står med null i kostnad. Dette betyr ikke nødvendigvis at bedriftene ikke bruker tid på disse aktivitetene, men det kan være et uttrykk for at det er vanskelig å skille mellom de ulike aktivitetene i til dels svært integrerte prosesser. For eksempel vil mange betrakte kontroll og korreksjon av en tekst som en del av selve tekstbeskrivelsen.

For mer detaljert informasjon knyttet til disse parametrene henvises det til rapportens del 6.

8.7.5 Topp-10 mest kostnadskrevende skjemaer å etterleve for næringslivet

Tabell 8.7-5 Topp-10 mest kostnadskrevende skjema å etterleve for næringslivet

Skjemanavn	Antall avgi-vere	Adm. kost. (mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Adm. kost. pr skjema (i kr)	Innrapporteringsmåter (andel av adm. kost. i prosent)			
					Man. (%)	El. 1 (%)	El. 2 (%)	El. 3 (%)
Søknad om tilskudd ved veterinæreres syke- og inseminasjonsbesøk	8 796	6,73	7	765	0	0	0	0
Søknad om rett til å delta i veterinær-vakten	250	0,08	0	310	100	0	0	0
Søknad om autorisasjon som veterinær	120	0,02	0	148	100	0	0	0
Topp-10 prosentandel av totalt		6,82	7					

Skjemanavn	Antall avgi-vere	Adm. kost. (mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Adm. kost. pr skjema (i kr)	Innrapporteringsmåter (andel av adm. kost. i prosent)			
					Man. (%)	El. 1 (%)	El. 2 (%)	El. 3 (%)
I alt for regelverksområdet		6,82	7					
Kilde: Oxford Research								

Tabellen inneholder en oversikt over de mest kostnadskrevende skjemaene innenfor regelverksområdet. Totalt 3 skjemaer er tilknyttet dette området.

Skjemaene under regelverksområdet Dyrehelsepersonell utgjør 7 % av totalkostnaden for regelverksområdet som helhet. Det mest kostnadskrevende skjemaet er "Søknad om tilskudd ved veterinærers syke- og inseminasjonsbesøk", som pålegger næringen en total kostnad på 6,73 millioner kroner.

8.8 Oppsummerende analyse

Dette avsnittet oppsumererer de vesentlige resultatene fra regelverksområdet Dyrehelsepersonell.

Etterlevelsen av informasjonskravene under dette regelverksområdet påla næringslivet en total kostnad på 91,1 millioner kroner i 2006. Det er kartlagt totalt 12 informasjonskrav under regelverksområdet.

Det er identifisert følgende tre mest kostnadskrevende lover/forskrifter:

- Dyrehelsepersonelloven (76,66 millioner kroner)
- Forskrift om skyssgodtgjørelse, veterinær (6,73 millioner kroner)
- Forskrift om instrukser ved dyresjukdommer (5,15 millioner kroner)

Følgende informasjonskrav er identifisert som de tre mest kostnadskrevende:

- Journalføring for dyrehelsepersonell (76,62 millioner kroner)
- Søknad om refusjon av skyssgodtgjørelse (6,73 millioner kroner)
- Månedlig rapportering av C-sykdom (3,2 millioner kroner)

Kostnadene er fordelt på følgende måte i forhold til ABC-regulering:

- B-regulering: 2 %
- C-regulering: 98 %

Kostnadene er fordelt etter følgende kartleggingsparametere:

- 92,8 % av kostnadene faller på mikrobedrifter.
- Hovedtyngden av kostnader (85,7 %) er knyttet til intern tidsbruk. Resten (14,3 %) utgjøres av andre anskaffelser.
- Hovedtyngden av kostnader (84,2 %) utgjøres av plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon. Resten (15,8 %) utgjøres av plikt til å rapportere til myndighet.
- Søknader til det offentlige om støtte utgjør 7,4 % av de samlede kostnader.
- Den primære typen opplysning som generer kostnadene er produksjonsdata (99,8 %).
- Opplysningene som genererer hovedtyngden av kostnadene (90 %) brukes i stor grad internt i bedriften. 8 % av kostnadene utgjøres av opplysninger som i liten grad benyttes til internt bruk.

- Intern tidsbruk utgjør 85,7 % av den totale kostnaden. De tre administrative aktiviteter med høyest kostnader er tekstbeskrivelse (59,6 %), informasjonsinnsamling (11,3 %) og vurdering (11,1 %).

Gruppen av næringsdrivende som er omfattet av kartleggingen består av dyrehelsepersonell, i hovedsak veterinærer. De deltakende bedriftene i undersøkelsen er alle private selskaper av ulik størrelse, men langt de fleste er små. Følgelig faller en stor andel av kostnadene på mikrobedrifter, hele 92,8 %. De fleste aktørene som er involvert i etterlevelsen av de ulike informasjonskravene har akademisk utdannelse.

Informasjonskravene innenfor regleområdet dyrehelsepersonell kan grovsorteres i to grupper: Den ene gruppen gjelder journalkravet (som gjelder dokumentasjon) og i den andre gruppen er det krav som gjelder søknader, krav om refusjon og rapporteringer til det offentlige. De overordende generelle hensyn i forhold til disse informasjonskrave er å bidra til at dyrehelsepersonell utøver forsvarlig virksomhet og dermed bidrar til god dyrehelse, forsvarlig dyrevern, trygg mat og ivaretakelse av miljøhensyn. Journalkravet er viktig for eksempel i forhold til dokumentasjon og kvalitetssikring av disse hensyn. Enkelte krav, slik som søknad om refusjon ved veterinærers syke- og inseminasjonsbesøk, må forstås ut fra praktiske hensynet og økonomiske virkemidler. Bakgrunnen for ordningen er å utjevne kostnadene mellom husdyrprodusenter som benytter veterinærtjenester. Tilskuddene omfatter skyssgodtgjørelse og reisetillegg.

Et viktig trekk i forhold til informasjonskravene under regelverksområdet dyrehelsepersonell er at kravet om journalføring utgjør en særdeles stor del av de totale kostnadene under regelverksområdet (76, 62 millioner kroner av totalt 91,1 millioner kroner). Dette på tross at det er 11 andre informasjonskrav. Disse andre 11 informasjonskravene gjelder søknader og rapporteringer til det offentlige.

Den kostnadsmessige dominansen til kravet om journalføring forklarer i stor grad kostnadsfordelingen i forhold til kartleggingsparametrene. Hovedtyngden av kostnader (84, 2 %) utgjøres av plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon. Resten (15, 8 %) utgjøres av plikt til å rapportere til myndighet. Opplysningene i forhold til kravet om å føre og utarbeide journal brukes i stor grad internt. Opplysningene som genererer hovedtyngden av kostnadene (90 %) brukes i stor grad internt i bedriften. 8 % av kostnadene utgjøres av opplysninger som i liten grad benyttes til internt bruk. Den delen av kostnadene der opplysningene i liten grad benyttes til internt bruk, blir i stor grad forklart gjennom informasjonskravet Søknad om refusjon av skyssgodtgjørelse, siden opplysningene for dette informasjonskravet i liten grad blir brukt internt. Dette informasjonskravet er beregnet til 6,73 millioner kroner, noe som utgjør 7,4 % av de totale kostnadene. Også delen av de totale kostnadene som gjelder søknader om offentlig støtte som utgjør 7,4 % av de totale kostnadene under regelverksområdet blir forklart av informasjonskravet Søknad om refusjon av skyssgodtgjørelse.

I forhold til tidsbruk er hovedtyngden (85,7 %) av kostnadene knyttet til intern tidsbruk. Foruten informasjonskravet journalføring, er all tidsbruk knyttet til intern tidsbruk. Men på grunn av at det er anskaffelseskostnader knyttet til kravet om journalføring er det 14, 3 % av de totale kostnadene som er knyttet til andre anskaffelser.

8.8.1 Analyse av de mest kostnadskrevende lover/forskrifter

Dyrehelsepersonelloven – Journalføring for dyrehelsepersonell

Det helt dominerende kravet i dyrehelsepersonelloven er kravet om journalføring.

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er veterinærer, fiskehelsebiologer, veterinærer ved dyreklinikker og veterinærer som driver praksis rettet mot landbruk. Kravet trer i kraft ved behandling av dyr.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av veterinærer og ved klinikker i noen grad av administrativt personell/dyrepleiere. Informasjonskravet oppfylles ved å nedtegne de relevante og nødvendige opplysninger i forhold til hvert enkel tilfelle av dyr som er blitt behandlet.

I 2006 var journalplikten hjemlet i dyrehelsepersonellovens § 24. Fra mars 2007 er det kommet en egen journalforskrift. Plikten var ikke nærmere presisert og det har vært uklart hva som har vært det nærmere kravet til journalføring. Kartleggingen har skjedd i forhold til informasjonsplikten formulert og praktisert i dyrehelsepersonellovens § 24.

Det har vært variasjon i hvordan bedriftene har etterlevd og praktisert journalplikten. Variasjonen knytter seg både til journalsystem og type praksis. Det er hovedsaklig tre ulike elektroniske journalsystemer som benyttes. Det mest benyttede er Profvet. Det er også en forskjell ettersom man driver klinikk eller praksis som hovedsaklig retter seg mot landbruk. Det er relativt få veterinærer med storfepraksis/praksis rettet mot landbruk som har elektronisk journal. Når det gjelder storfeveterinærer er det stort sett veterinærene selv som fører journal. På større klinikker kan det være dyrepleiere/administrativt ansvarlige som gjør ajourføringsarbeid og selve journalføringen. Det er relativt vanlige for storfeveterinærene/veterinærene som retter seg mot landbrukssektoren, at veterinærene fører opplysningene i en egen bok som han har med seg rundt på gårdene. Den ulike praksisen og at noen veterinærer har elektronisk journalsystem fører til noe ulike administrative kostnader for de ulike gruppene av veterinærer, men hovedtidsbruken er uansett knyttet til å føre journal. Dyrekliniker og veterinærer med landbruksmessig primærproduksjon bruker videre tid på i hovedsak de samme aktivitetene, særlig tekstbeskrivelse og innhente opplysninger. For en detaljbeskrivelse av kostnadene og kostnadsfordelingen henvises til Kap. 5.

De administrative kostnadene består av følgelig av to komponenter: Intern tidsbruk som veterinærene/administrativt personale bruker på å føre journalen og videre har en del veterinærforetak anskaffelseskostnader knyttet til elektroniske journalsystemer. Hovedforklaringen på at kostnadene i forhold til dette kravet er meget høye er meget stor tidsbruk pr. bedrift og at en del veterinærforetak har anskaffelseskostnader. I relativt stor grad blir arbeidet gjort av veterinærene. Medarbeidetypen for veterinærer er satt til akademiker, noe som bidrar til høyere beregnede administrative kostnader.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes imidlertid i meget stor grad internt. Journalføringskravet blir dermed ikke hovedsakelig oppfattet som en administrativ kostnad eller en administrativ byrde. Journalen er først og fremst et viktig redskap i veterinærbehandlingen og en del av den forretningsmessige driften. Journalen ville blitt ført uansett offentlig krav, men kanskje ikke med samme innhold.

Føring av journal gjelder dokumentasjon og de fleste foretak er mikroforetak.

Forskrift om skyssgodtgjørelse, veterinær og Søknad om refusjon av skyssgodtgjørelse.
Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter innenfor veterinærtjenester. Det er veterinærer som krever refusjon.

Dette er en administrativ byrde som veterinærene i realiteten gjør for bøndene. Ordningen er i sin helhet den mest praktiske. Midlene blir bevilget gjennom jordbruksavtalen. Tidligere var det landbruksdepartementet som hadde ansvaret for denne ordningen. Forvaltningen av ordningen er nå lagt til SLF (fra og med 2007). I forbindelse med ny forskrift ble det strammet inn noe på praktiseringen av reglene.

Det er stort sett veterinærene selv som gjennomfører utfyllingen, dvs. yrker med akademisk utdannelse. Dette bidrar til høyere beregnede administrative kostnader.

I dag hentes skjemaet ut fra nettet. Man fyller så skjemaet ut. Skjemaene som nå blir benyttet er SLF-110, SLF-111 og SLF-112. Skjemaet blir sendt inn pr. post. Kravet gjelder rapportering til myndighet.

De administrative kostnadene er i hovedsak forklart gjennom relativ høy beregnet timepris (296 kroner) og det blir brukt relativt mange timer (155 minutter hver måned) på å oppfylle kravet for de bedriftene som omfattes av kravene (733).

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt, ettersom opplysningene kun brukes i forbindelse krav om refusjon. Det er et viktig moment i ett administrativt kostnadsperspektiv. Kravet er endelig en følge av nasjonal lovgivning (C – kategori).

Forskrift om instrukser ved dyresjukdommer

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er Dyrehelsepersonell/veterinærer

Kravet trer i kraft ved veterinærvirksomhet og forekomst av C-sykdom.

Informasjonskravet oppfylles ved å registrere antall C-sykdommer med de nødvendige opplysninger og sende inn skjema. I praksis gjøres ikke rapporteringer av C-sykdom. Enkelte veterinærer er relativt ukjent med at de *i teorien* etter forskriften plikter å rapportere månedlig om C-sykdom og at det også skal rapportere om ingen C-sykdommer. Tidsbruken er beregnet ut fra hvor lenge en hadde brukt på å rapportere dersom en skulle ha gjort det på skjema og etter forskriftens krav. Hvor byrdefullt rapportering av C-sykdommer vil være, synes avhengig av hvor mange sykdomstilfeller som inntrer og hvilke journalsystemer og administrative rutiner veterinærene har. Bakgrunnen for at praksis og journalsystem kan ha betydning for tidsbruken og de administrative kostnadene er at hovedvekten av tid blir brukt til å finne ut antall C- sykdommer og vurdering av tilfellet. Dersom en kan gjøre dette maskinelt, er det ikke nødvendigvis en stor byrde selv om en nok må vurdere og kontrollere opplysningene i noen grad.

De relativt høye administrative kostnadene er i hovedsak et resultat av en forholdsvis høy populasjon (900) og at tidsbruken pr. næringsdrivende pr. år er beregnet til 720 minutter eller 14 timer. Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift. Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er akademiske yrker. Dette bidrar også til høyere beregnede administrative kostnader.

Kostnadene er videre utelukkende knyttet til intern tidsbruk. Det kan være noe variasjon i tidsbruken etter journalsystem, antall sykdomstilfeller og følgelig også dyretype som typisk behandles.

Opplysningene brukes internt i stor grad i bedriftene siden sykdomsopplysninger er en sentral del av driften som veterinær. Kravet gjelder rapportering til myndighet. Men de historiske erfaringene tilsier at rapporteringssystemet ble opplevd som tidskrevende og som en administrativ byrde selv om det gjelder sentrale opplysninger i veterinærdriften.

Det må igjen bemerkes at tidsbruk og beregnede administrative kostnader i hovedsak er hypotetiske betraktninger og til dels historiske erfaringer siden kravet ikke etterleves fullt ut pr. i dag. Kravet følger av nasjonal lovgivning.

I forskrift om instrukser for dyresykdommer er det flere informasjonskrav som gjelder rapportering av sykdomstilfeller med en del fellestrekk som det ovenfor. Ulikheten i rapporteringskravene går på hvilken sykdom det gjelder. Det er noe ulike regler i forhold til øyeblikkelig rapportering og månedlig rapportering. Forekomsten av sykdommene er en viktig faktisk kostnadsdrivende forklaring. Det er størst forekomst av C – sykdommer, noe forekomst av B – sykdommer og

svært liten forekomst av A – sykdommer. C og B sykdommer skal rapporteres månedlig, mens A – sykdommer og visse andre sjeldne B- sykdommer skal øyeblikkelig meldes og med etterfølgende rapport. De kostnadsdrivende elementer er hovedsakelig de samme, men rapportering av C – sykdommer blir mest kostnadskrevende siden forekomsten av disse er størst, mens de administrative kostnadene for A – sykdommer blir lave, siden A – sykdommer er meget sjeldne i Norge.

8.8.2 Muligheter for reduksjon i administrative kostnader

I det videre er det gjort en vurdering fra Oxford Research av hvilke områder man bør fokusere på i forenklingsarbeidet. Det presiseres at disse vurderingene er gjort uten hensyn til politiske føringer, da dette påligger departementet.

Det kan være et potensial for reduksjon i administrative kostnader under regelverksområdet ved å redusere antall opplysninger som innrapporteres under enkelte informasjonskrav. Det kan også være et betydelig potensial for forenkling ved å kutte enkelte informasjonskrav og redusere hyppigheten i forhold til rapportering for enkelte krav. Det to siste reduksjonsmulighetene er særlig relevante i forhold til rapporteringskravene. Fokus på forenklinger sett hen til mulighetene for kostnadsreduksjon bør fokusere på kravene til søknad om refusjon av skyssgodtgjørelse, innsending av vaktregning/vaktrapport til Mattilsynet og på de ulike rapporteringskravene som gjelder ulike sykdommer. Kravet om journalføring er meget kostnadskrevende og har således i utgangspunktet ett stort potensial for kostnadsreduksjon, men det kan være noe begrensete muligheter politisk og rettslig for reduksjon i administrative kostnader.

Journalføring for dyrehelsepersonell
Kravet om journalføring har beregnede administrative kostnader på hele 76,62 millioner kroner av totalt 91,1 millioner kroner. Tidsbruken er i hovedsak knyttet til føring av opplysninger om behandling og pasient. En reduksjon i krav til journalføringen av opplysninger vil kunne ha en reduksjonseffekt siden kravet er meget kostnadskrevende. På den annen side er journalføringskravet i stor del en del av veterinærvirksomheten og store deler av journalkravet vil nok uansett bli etterlevd. Journalkravet er i 2007 regulert i ny forskrift. Journalkravet er nå ikke utelukkende et nasjonalt krav. LMD har bemerket at Forskriften om journalføring er berørt av Dir. 2001/82/EF som bl.a. har regler om journalføring for matproduserende dyr. Handlingsrommet er derfor ikke helt nasjonalt.

Søknad om refusjon av skyssgodtgjørelse
Når det gjelder krav om søknad om refusjon av skyssgodtgjørelse er det forenklingsmuligheter i forhold til å forenkle og redusere opplysningskravene. Å for eksempel sløyfe kravet om underskrift fra rekvirent, vil i forhold til de beregnede administrative kostnader medføre en reduksjon på 13,3 % av de totale administrative kostnadene på 6,73 millioner kroner for dette informasjonskravet. Dette utgjør en reduksjon i administrative kostnader på omlag 0,89 millioner kroner.

En annen reduksjonsmulighet er å redusere detaljnivået på skjemaet og informasjonen som kreves der. Eksempelvis kunne en kutte kravet om beskrivelse av alle stoppesteder. Basert på den beregnede tidsbruken til å oppfylle informasjonen i skjemaet vil dette kunne redusere de administrative kostnader med 10 – 20 %. Dette kan medføre en reduksjon i administrative kostnader på fra 0,67 til 1,35 millioner kroner.
Kravet er et resultat av nasjonal lovgivning og handlingsrommet er derfor nasjonalt.

Forskrift om instrukser ved dyresjukdommer

Det er muligheter for reduksjon i administrative kostnader særlig i forhold til å kutte noen av kravene og/eller noen av kravene til opplysninger. Ved å kutte kravet om månedlig rapportering av C – sykdommer, vil en redusere de administrative kostnader med 3,12 millioner kroner. Ved å kun kutte kravet til månedlig rapportering også der det ikke har forekommet C- sykdommer vil en også kunne redusere de administrative kostnadene noe, men det er vanskelig å gi ett estimat på kostnadsreduksjonen.

Det er også noe forenklingspotensial i forhold til å kutte kravet om månedlig rapportering av B-sykdommer. Kravet om månedlig rapportering av B- sykdommer er beregnet til en administrativ kostnad på 1,59 millioner kroner. Ved å kutte kravet om månedlig rapportering av B- sykdommer kan en følgelig redusere de administrative kostnadene med 1,59 millioner kroner. Ved å kun kutte kravet til månedlig rapportering der det ikke har forekommet B- sykdommer vil en også kunne redusere de administrative kostnadene en del, men det er vanskelig å gi ett estimat på kostnadsreduksjonen. Trolig vil kostnadsreduksjonen kunne være forholdsvis betydelig siden B- sykdommer forekommer sjeldnere enn C – sykdommer og det følgelig har formodningen for seg at det relativt ofte ikke vil være noen tilfeller av B – sykdom å rapportere.

I forhold til hele rapporteringsordningen med A- B- og C- sykdommer kan det være et visst forenklingspotensial i forhold til en elektronisk databaseløsning for rapportering av ABC – sykdommer. I forhold til månedlig rapportering av B- og C – sykdommer er det beregnet at ca. 10 – 20 % av tiden brukes til håndtering av informasjonskravene. En effektiv databaseløsning vil kunne ha potensial for å redusere de administrative kostnadene noe.

De andre kravene knyttet til rapportering av sykdommer anses for å ha et lite potensial for reduksjon i de administrative kostnader.

8.9 Forenklingstiltak

Som avslutning på kapittelet om regelverksområdet Dyrehelsepersonell beskrives forslag til forenklingstiltak som kartleggingen har resultert i.

8.9.1 Spesifikke forenklingsforslag

Journalføring for dyrehelsepersonell: Journalplikten bør klarere knyttes til et faglig skjønn, ved at den som fører journalen selv avgjør hvilke opplysninger det er relevant å journalføre. For eksempel kan det vurderes å fjerne kravet om journalføring av alle telefonsamtaler. I tillegg etterspør næringen en veiledning til informasjonskravet, da dette vil forenkle etterlevelsen av kravet.

LMD har bemerket at et krav om å føre alle telefonsamtaler kan være en for omfattende fortolkning av journalføringsplikten. LMD har også bemerket at den nye journalforskriften er berørt av Dir. 2001/82/EF som bl.a. har regler om journalføring for matproduserende dyr.

Søknad om refusjon av skyssgodtgjørelse for dyrehelsepersonell: Næringen etterspør skjemaer med gjennomslag, slik at man slipper å kopiere skjemaene for dokumentasjon og intern oversikt. Generelt ønskes mindre detaljnivå på skjemaet. Eksempelvis kan man fjerne kravet om beskrivelse av alle stoppesteder og kravet om underskrift fra rekvirent. En elektronisk innrapporteringsløsning kan også vurderes i den grad denne kan håndtere eventuell vedleggsinformasjon elektronisk.

Månedlig rapportering om C-sykdom: Kravet om rapportering av C-sykdommer bør fjernes. I praksis etterleves ikke kravet og det etterspørres en faglig begrunnelse for eventuelt å ha en slik plikt. Uansett bør man fjerne kravet om også å rapportere at man ikke har hatt noen C-

sykdomstilfeller. Dersom man skal ha rapporteringsplikt for C-sykdommer bør det utvikles en elektronisk innrapporteringsløsning.

Innsending av vaktregning/vaktrapport til Mattilsynet: Mattilsynet er formelt ansvarlig for å sette opp vaktlister, men i praksis gjøres dette av veterinærene fordi det er mer hensiktsmessig. Næringen etterspør en ordning der en veterinær i vaktdistriktet, eventuelt mot godtgjørelse, er administrativt ansvarlig for å sette opp vaktlister og sende vaktregning. Den administrative oppgaven kan eventuelt rullere mellom de enkelte vaktdeltakere i vaktdistriktet.

Månedlig rapportering av B-sykdom: Aktører innen næringen mener at dersom Mattilsynet ønsker rapportering av B-sykdom, bør den skje muntlig per telefon umiddelbart etter avdekking av tilfellet, og deretter skriftlig på skjema innen 1-2 dager. Et alternativ kunne også være å bare ha skriftlig rapportering, f.eks. gjennom en elektronisk database for ABC-sykdommer. Næringen vektlegger dessuten viktigheten av å få tilbakemelding fra Mattilsynet om antall sykdomstilfeller på landsbasis, samt mer informasjon om ABC-sykdommer i Norge. Når veterinærene rapporterer inn uten å få informasjon tilbake oppfattes rapporteringskravet som byråkratisk. Med en elektronisk database der veterinærene har tilgang til statistikk over ABC-sykdommer, vil både rapportering og informasjon fra Mattilsynet kunne bli bedre.

Det henvises for øvrig til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3. Det henvises også til rapportens del 5, som tar for seg de mest kostnadskrevende informasjonskravene enkeltvis.

8.9.2 Særlig irriterende/unødvendige byrder

Næringen har pekt på enkelte irriterende og unødvendige byrder:

I forhold til månedlig rapportering av B- og C- sykdommer blir det pekt på at dersom rapporteringskravene skulle blitt etterlevd ville det vært byrdefullt. Den månedlige rapporteringen av B – og C- sykdommer ble opplevd som tidkrevende og byråkratisk. Rapporteringskravene oppleves derfor som noe irriterende.

Kravet om rapportering av C- sykdommer oppleves som unødvendig. Det er ikke knyttet noen restriksjoner til vanlige C- sykdommer, og det er følgelig vanskelig å se nytten i å rapportere vanlige C- sykdommer hver måned. Særlig gjelder dette kravet om å rapportere at en ikke har hatt tilfeller av C- sykdom. Rapportering av C-sykdommer fremstår som spesielt unødvendig. I praksis rapporteres ikke vanlige C- sykdommer i dag, men dersom en skulle gjort det ville det medført en del arbeid og blitt opplevd som unødvendig, særlig så lenge det fremstår uklart hva opplysningene brukes til og statistikker over C- sykdom i liten grad er tilgjengelig for veterinærene.

Grunnen til at enkelte av rapporteringskravene oppleves som noe irriterende synes følgelig å være at de er relativt tidskrevende, samtidig som veterinærene opplever i liten grad at den rapporterte informasjonen kommuniseres ut til veterinærene. Når veterinærene rapporterer inn uten å få informasjon tilbake oppfattes rapporteringskravet som byråkratisk. Med en elektronisk database der veterinærene har tilgang til statistikk over ABC- sykdommer, vil både rapportering og informasjon fra Mattilsynet kunne bli bedre.

Også i forhold til informasjonsplikten søknad om refusjon av skyssgodtgjørelse i forskrift om skyssgodtgjørelse for veterinærer er det fremkommet noen momenter i forhold til særlig byrdefulle eller unødvendige byrder.

Formålet med ordningen er å utjevne kostnadene mellom husdyrbrukere som benytter veterinærtjenester.Det er ingen stor byrde å fylle ut refusjonsskjemaet, men skjemaet oppleves som vel detaljert, for eksempel det at man må oppgi alle stoppesteder på reisen.

Det føles også unødvendig å sette kryss om det er reise i vakttjeneste. Etter informantenes oppfatning har dette ingen betydning. Det kan av og til være en del arbeid og bry å innhente rekvirentens underskrift der denne ikke er tilstede. Veterinærene ser det som en forenkling med søknad pr. kvartal. Videre oppleves i enkelte tilfeller selve den administrative behandlingen av kravene som tungrodde og firkantete i forhold til dokumentasjon.

Det oppleves videre tungvint at man nå må skrive ut skjemaene selv og at internettutgaven av skjemaene ikke har gjennomslag som de gamle skjemaene. Dette fører til merarbeid. Nå må man inn på SLFs sider, skrive ut og fylle ut to skjemaer. Tidligere fikk man tilsendt skjemaer med gjennomslag. Dette har faktisk ført til mer administrativt arbeid for veterinærene. Nå må man kopiere skjemaene, tidligere fikk man tilsendt skjemaer med gjennomslag.

Det generelle inntrykket for hele regelverksområdet Dyrehelsepersonell er videre at kommunikasjonen med Mattilsynet og organiseringen av Mattilsynet i en del tilfeller blir opplevd som noe irriterende. Dette kan skyldes utfordringer i forhold til organisering hos Mattilsynet og at mattilsynet har en ung organisasjon.

Kapittel 9. Regelområde Jordbruk

9.1 Beskrivelse av fagmyndighetens regelverk/regelområde

Innen dette regelverksområdet finner man lovgivning som berører jordbrukere. I alt 53 informasjonskrav er kartlagt og disse er fordelt på 18 forskrifter. Disse er:

- Forskrift om merking, registrering mv. av småfe (FOR-2005-11-30-1356)
- Forskrift om midler til bygdeutvikling (FOR-2005-01-24-53)
- Forskrift om spesielle miljøtiltak i jordbruket (FOR-2004-02-04-448)
- Forskrift om fritak fra overproduksjonsavgift (FOR-2003-06-24-777)
- Forskrift om miljøplan (FOR-2003-01-15-54)
- Forskrift om kvoteordningen for melk (FOR-2003-01-07-14)
- Forskrift om distriktstilskudd til eggproduksjon (FOR-2002-12-11-1591)
- Forskrift om merking og registrering av dyr (FOR-2002-09-03-970)
- Forskrift om tilskudd til sertifisert settepotetavl (FOR-2002-07-03-780)
- Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket (FOR-2002-03-22-283)
- Forskrift om hold av høns og kalkun (FOR-2001-12-12-1494)
- Forskrift om tilskott til mjølkeproduksjon (FOR-1999-08-26-965)
- Forskrift om gjødslingsplanlegging (FOR-1999-07-01-791)
- Forskrift om tilskott til avløysing (FOR-1998-11-23-1086)
- Forskrift om tilskott til norsk ull (FOR-1997-06-12-599)
- Forskrift om nydyrking (FOR-1997-05-02-423)
- Forskrift om veier for landbruksformål (FOR-1996-12-20-1200)
- Slakteriforskriften (FOR-1994-02-18-137)

De fleste forskriftene er hjemlet i Jordlova. Det primære forvaltningsorganet (regelhåndhever) er Statens Landbruksforvaltning.

9.2 Beskrivelse av næringsdrivende/bransje som omfattes av kartleggingen

Gruppen av næringsdrivende som er omfattet av kartleggingen består av jordbrukere.

De deltakende bedriftene i undersøkelsen er alle private selskaper av ulik størrelse. De fleste aktørene som er involvert i etterlevelsen av de ulike informasjonskravene er ufaglærte.

Populasjonene er fastlagt i hovedsak på bakgrunn av opplysninger fra Statens Landbruksforvaltning.

9.3 Praktiske avgrensninger

Informasjonskravene som er tatt med i redegjørelsen er et resultat av en total kartlegging av regelområdet og en utsiling av de lovene og forskriftene som ikke er inkludert. Man har funnet fram til hva i regelverkene som kan ansees som informasjonskrav og kartleggingen bygger på dette. Lover og tilhørende forskrifter som anses som marginale, det vil si at de ikke inneholder informasjonskrav som utgjør noen vesentlig kostnad for næringslivet, er avgrenset ut av kartleggingen. Utover dette er det ikke foretatt noen avgrensninger av regelverket innefor dette området.

Det vises for øvrig til del 6 som viser alle forskriftene under departementet og hvorvidt de måles eller ikke.

9.4 Samlede administrative kostnader under fagmyndighet/regelområde

Den totale administrative omkostningen under regelverksområdet Jordbruk er beregnet til 204,56 millioner kroner. Dette tilsvarer 55 % av de totale administrative kostnadene under Landbruks- og matdepartementet.

Det er i perioden 1. januar 2006 til 1. september 2006 ikke registrert noen endringer i informasjonskravene, slik de fremkommer i regelverket, som har påvirket de administrative kostnadene. Det kan imidlertid ha skjedd endringer i den praktiske håndteringen av informasjonskravet som ikke er fanget opp av denne kartleggingen.

9.5 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

Dette avsnittet presenterer de mest kostnadskrevende forskriftene under regelverksområdet Jordbruk. Totalt er det 18 forskrifter som inneholder informasjonskrav som medfører en kostnad for næringslivet.

Tabell 9.5-1 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

Lover/forskrifter		Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	64,77	32	95	0	5

Lover/forskrifter		Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
FOR-1999-07-01-791	Forskrift om gjødslingsplanlegging	51,63	25	0	0	100
FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	40,79	20	99	0	1
FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	11,16	5	0	0	100
FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygdeutvikling	10,45	5	0	0	100
FOR-2004-02-04-448	Forskrift om spesielle miljøtiltak i jordbruket	10,06	5	0	0	100
FOR-1998-11-23-1086	Forskrift om tilskott til avløysing	4,48	2	0	0	100
FOR-2003-01-15-54	Forskrift om miljøplan	4,13	2	0	0	100
FOR-1996-12-20-1200	Forskrift om veier for landbruksformål	3,89	2	0	0	100
FOR-2003-01-07-14	Forskrift om kvoteordningen for melk	2,17	1	0	0	100
Topp-10 prosentandel av total		203,54	99	50	0	50
I alt for inndelingen		204,56	100	50	0	50
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden de ulike forskriftene påfører næringen og den enkelte forskrifts andel av de samlede kostnadene innen regelverksområdet.

Den mest kostnadskrevende forskriften under dette regelverksområdet er Forskrift om merking og registrering av dyr, som påfører næringslivet en total kostnad på 64,77 millioner kroner gjennom informasjonskrav, hvilket utgjør 32 % av kostnadene under regelverksområdet. Den nest mest kostnadskrevende forskriften er Forskrift om gjødslingsplanlegging, som påfører næringslivet en kostnad på 51,63 millioner kroner, hvilket utgjør 25 % av kostnadene.

9.6 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Tabell 9.6-1 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Lov/forskrift		Informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
					A (%)	B (%)	C (%)
FOR-1999-07-01-791	Forskrift om gjødslingsplanlegging	§ 3 Gjødslingsplan	51,63	25	0	0	100
FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 7 Merking av småfe som er født i Norge	20,61	10	100	0	0
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 16 Registrering og rapportering av storfe i sentralt individregister	20,46	10	100	0	0
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 11 Dyreholdjournal	13,92	7	100	0	0
FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 8 Dyreholdjournal for småfe	12,29	6	100	0	0
FOR-2002-	Forskrift om merking og	§ 14 Merking av storfe	11,51	6	100	0	0

Lov/forskrift		Informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
					A (%)	B (%)	C (%)
09-03-970	registrering av dyr	som er født i Norge					
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 12 Helsekort	7,39	4	100	0	0
FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august	6,62	3	0	0	100
FOR-2004-02-04-448	Forskrift om spesielle miljøtiltak i jordbruket	§ 6 Søknad om spesielle miljøtiltak i jordbruket	6,5	3	0	0	100
FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 9 Oversikt over sykdom og behandling av dyr	6,41	3	100	0	0
Topp-10 prosentandel av total			157,34	77	59	0	41
I alt for inndelingen			204,56		50	0	50
Kilde: Oxford Research							

Tabellen viser den totale kostnaden de ulike informasjonskravene påfører næringen og det enkelte informasjonskravs andel av de samlede kostnadene innen regelverksområdet. I tillegg angis ABC-regulering.

50 % av kostnadene utgjøres av informasjonskrav som er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A-kategori). 50 % av kostnadene utgjøres av informasjonskravene som er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

De administrative kostnadene per informasjonskrav er en funksjon av populasjonstallet (det vil si antall tilfeller av etterlevelse av informasjonsplikten per år), frekvensen (det vil si hyppigheten per tilfelle) og kostnaden ved etterlevelsen i det enkelte tilfelle (tidsbruk og anskaffelseskostnader).

Innenfor jordbruk er det 53 informasjonskrav. En hovedgruppe er de krav som gjelder journal, registrering, merking og rapportering av dyr. En annen hovedgruppe er ulike tilskuddordninger. Dette kan være produksjonstilskudd, bygdeutviklingstilskudd, tilskudd tilknyttet miljø og andre tilskudd. Det er i mange tilfeller utviklet standardiserte skjemaer i tilknytning til søknadene om tilskudd og til dels også i forhold til de andre informasjonskravene. SLF og Mattilsynet har prosjekter gående i forhold til økt grad av mulighet for elektronisk innrapportering. En del søknader og lignende kan allerede innrapporteres elektronisk, slik som søknad om produksjonstilskudd. Imidlertid er en god del av de elektroniske løsningene utviklet i 2006 eller 2007 og det har ikke ved alle tilfeller vært meningsfullt å kartlegge tidsbruken i forhold til nylig innførte elektronisk løsninger.

Et annet poeng i forhold til en del av informasjonskravene under regelverksområdet Jordbruk, er at den kommunale landbruksforvaltning har en viktig rolle i den opplevde belastning i forhold til administrative byrder for særlig jordbrukere. Hovedinntrykket er at den opplevde belastning er nært knyttet til den kommunale landbruksforvaltnings kompetanse, rådgivningsevne og rådgivningsressurser. Dette gjelder særlig ved endringer i regelverket og skjemaer, der jordbrukerne i stor grad retter spørsmål til den kommunale landbruksforvaltning.

Det mest kostnadskrevende informasjonskravet under dette regelverksområdet er hjemlet i Forskrift om gjødslingsplanlegging og omhandler plikten til å utarbeide gjødslingsplan. Dette påfører næringen en kostnad på 51,63 millioner kroner per år. Dette er 25 % av de totale kostnadene innen regelverksområdet.

Informasjonskravene på Topp-10 listen står for 77 % av de totale kostnadene for regelverksområdet. De resterende 43 informasjonskravene står for 23 % av de totale kostnadene.

For mer informasjon knyttet til de mest kostnadskrevende informasjonskravene henvises det til rapportens del 5. I rapportens del 6 finnes ytterligere informasjon om samtlige informasjonskrav knyttet til departementet.

9.7 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene

Dette avsnittet synliggjør de administrative kostnadene og egenskaper ved de ulike informasjonskravene ved å fordele dem på ulike parametere.

9.7.1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Tabell 2.7-1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Kartleggingsparametere	Egenskaper	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Andel av totale kostnader (%)
Type kostnad	Intern tidsbruk	141,83	69,3	100
	Eksterne tjenester	46,4	22,7	
	Andre anskaffelser	16,33	8,0	
Type informasjonskrav	Rapportering til myndighet	66,74	32,6	100
	Opplysninger til tredje part	14,82	7,2	
	Dokumentasjon	122,99	60,1	
Søknader til det offentlige	Offentlig støtte	28,65	14,0	19
	Tillatelse	9,47	4,6	
Typer opplysninger	Grunndata	3,56	1,7	100
	Produksjon	161,06	78,7	
	Drift	0,01	0,0	
	Sysselsetting	0,27	0,1	
	Økonomiske data	31,36	15,3	
	Annen aktivitet (håndtering av IK)	8,3	4,1	
Kilde: Oxford Research				

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene knyttet til regelområdet fordeler seg på ulike kartleggingsparametere.

Først i tabellen vises fordelingen etter type kostnad, det vil si fordeling etter intern tidsbruk, eksterne tjenester og andre anskaffelser. Hovedtyngden av kostnadene (69,3 %) under dette regelverksområdet er knyttet til intern tidsbruk. Eksterne tjenester står for 22,7 % og anskaffelseskostnader for 8 % av de samlede kostnader.

Dernest vises fordelingen etter type informasjonskrav, det vil si hvem bedriftene plikter å informere. Mottaker av informasjon kan være myndighetene eller tredjepart, eller virksomheten kan pålegges å oppbevare informasjon internt i bedriften. Hovedvekten av kostnadene under dette regelverksområdet er knyttet til oppbevaring av dokumentasjon (60,1 %). Rapportering til myndighet står for 32,6 % og opplysning til tredje part for 7,2 % av de samlede kostnader.

Videre vises kostnadsfordelingen mellom søknader om offentlig støtte og søknader om tillatelse. Søknader om offentlig støtte står for 14 % og søknader om tillatelse for 4,6 % av de samlede kostnader.

Til sist vises kostnadsfordelingen på ulike typer opplysninger. De ulike typene er grunndata, produksjon, drift, sysselsetting, økonomiske data og annen aktivitet. Tabellen viser at hovedvekten (78,7 %) under dette regelområdet er av typen produksjonsdata, mens økonomiske data står for 15,3 % av de samlede kostnadene.

9.7.2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Segmenteringen av bedrifter ut fra hvordan regelverket håndteres er et sentralt element i kartleggingsmetoden. Segmenteringen skal sikre at kompleksiteten i bedriftenes håndtering av regelverket blir tatt hensyn til.

En av de viktigste grunnene for å segmentere er bedriftsstørrelse. Segmenteringen skjer ved å skille mellom mikrobedrifter (0-4 ansatte) og andre bedrifter. Med denne oppdelingen får man frem kostnadsfordelingen mellom mikrobedriftene og øvrige bedrifter. Dette er blant annet interessant i forhold til at mikrobedrifter oftere enn større bedrifter er i en oppstartsfase, samtidig kan de også ofte ha færre ressurser til å håndtere krav fra myndighetene. Dermed kan det å håndtere krav fra myndighetene i praksis bli mer byrdefullt for nyetablerte og små bedrifter. Eventuelle forenklingstiltak bør vurderes i forhold til fordelingen mellom mikrobedrifter og andre bedrifter

Tabell 9.7-2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Bedriftsstørrelse	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Mikro (0-4 ansatte)	203,22	99,34
Makro (5 – mer)	1,34	0,66
Totalt	204,56	100
Kilde: Oxford Research		

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene fordeler seg ut fra bedriftsstørrelse. Mikro-bedrifter (0-4 ansatte) står for 99,34 % av kostnadene, mens makro-bedrifter (5 eller flere ansatte) står for 0,66 % av kostnadene.

Bedriftene som håndterer disse informasjonskravene er i all hovedsak mikrobedrifter, hvilket har sin naturlige sammenheng med at målgruppen for dette regelverksområdet er bønder. Landbruksbedrifter er i sitt vesen småbedrifter med en eller to personer med gårdsdriften som hovedbeskjeftigelse.

9.7.3 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

I dette avsnittet presenteres en oversikt over i hvilken grad bedriftene bruker opplysningene innenfor informasjonskravet internt. Dette har betydning for å kunne avgjøre i hvilken grad bedriftene vil fortsette med å fremskaffe de aktuelle opplysningene dersom informasjonskravet eller enkelte krav til opplysninger blir avskaffet. Som del av kartleggingen har det derfor blitt vurdert i hvilken grad (stor/middels/liten) bedriftene bruker opplysningene innen informasjonskravet, og dermed vil fortsette å fremskaffe aktuelle opplysninger eller ikke.

Det er åpenbart at bedrifter som i dag bruker allerede påkrevd og innsamlet informasjon ikke nødvendigvis vil samle inn og benytte informasjonen dersom kravet bortfaller, men en indikasjon gir oversikten likevel.

Tabell 9.7-1 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

Bruk av opplysninger internt	Antall informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
I liten grad	23	24,76	12	2	0	98
I middels grad	17	25,47	12	13	0	87
I stor grad	13	154,33	75	64	0	36
Totalt	53	204,56	100			
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser i hvor stor grad opplysningene som innhentes for å etterleve informasjonskravene benyttes til andre formål internt i bedriften.

12 % av de totale kostnadene knyttet til dette regelverksområdet brukes på opplysninger som i liten grad benyttes internt i bedriften. Dette utgjør 24,76 millioner kroner. 12 % av kostnadene, det vil si 25,47 millioner kroner, brukes på opplysninger som i middels grad brukes internt i bedriften. 75 % av kostnadene, det vil si 154,33 millioner kroner, brukes på opplysninger som i stor grad benyttes internt. Dette er opplysninger som inngår i bedriftenes forretningsmessige drift.

9.7.4 Totale administrative kostnader fordelt på typer administrative aktiviteter

De administrative aktivitetene bidrar til å gi et overblikk over hva slags arbeidsoperasjoner bedriftene foretar i tilknytning til de enkelte bestemmelsene. Som utgangspunkt for dette arbeidet har 17 administrative aktiviteter blitt identifisert. Tabellen nedenfor viser den totale administrative kostnaden for dette regelverksområdet fordelt på disse aktivitetene.

Tabell 9.7-2 Totale administrative kostnader fordelt på typer av administrative aktiviteter

Type administrativ aktivitet	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Sette seg inn i informasjonskravet	3,1	2,2
Informasjonsinnsamling	16,5	11,6
Vurdering	2,54	1,8
Beregning	1,88	1,3
Oppstilling av tall	0,95	0,7
Kontroll	7,05	5,0
Korreksjon	1,95	1,4
Tekstbeskrivelse	60,32	42,5
Avregning/innbetaling	0,06	0,0
Interne møter	21,24	15,0
Eksterne møter	19,36	13,7
Kontroll fra offentlig myndighet	2,56	1,8
Korreksjon som følge av kontroll fra offentlige myndigheter	0	0,0
Utdannelse, oppdatering om lovgivningens krav	0	0,0
Kopiering, distribusjon, arkivering mv.	0,87	0,6
Innberette/innsende informasjonen	1,96	1,4
Reise og ventetid	1,48	1,0
Kilde: Oxford Research		

For regelverksområdet Jordbruk er det registrert omkostninger på 15 av de 17 administrative aktivitetene.

Tabellen viser hvordan de totale administrative kostnader fordeler seg på de ulike aktivitetene som bedriftene gjennomgår i forbindelse med etterlevelsen av informasjonskravet. Av tabellen fremgår det at tekstbeskrivelse er den klart mest tidkrevende aktiviteten, med en kostnad på 60,32 millioner kroner, hvilket utgjør 42,5 % av de samlede kostnader knyttet til tidsbruk. Mye tid er også benyttet til interne møter, som står for 15 % av de samlede kostnader.

Enkelte aktiviteter står med null i kostnad. Dette betyr ikke nødvendigvis at bedriftene ikke bruker tid på disse aktivitetene, men det kan være et uttrykk for at det er vanskelig å skille mellom de ulike aktivitetene i til dels svært integrerte prosesser. For eksempel vil mange betrakte kontroll og korreksjon av en tekst som en del av selve tekstbeskrivelsen.

For mer detaljert informasjon knyttet til disse parametrene henvises det til rapportens del 6.

9.7.5 Topp-10 mest kostnadskrevende skjemaer å etterleve for næringslivet

Tabell 9.7-3 Topp-10 mest kostnadskrevende skjema å etterleve for næringslivet

Skjemanavn	Antall avgivere	Adm. kost. (mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Adm. kost. pr skjema (i kr)	Innrapporteringsmåter (andel av adm. kost. i prosent)			
					Man. (%)	El. 1 (%)	El. 2 (%)	El. 3 (%)
Søknad om produksjonstilskudd - 20. August	133 491	6,62	3	50	71	0	0	29
Søknad om tilskudd til spesielle miljøtiltak i jordbruket	4 401	6,5	3	1 477	100	0	0	0
Bygdeutviklingsmidler. Fellesskjema for Fylkesmannen og Innovasjon Norge	660	6,04	3	9 152	100	0	0	0
Søknad om avløsertilskudd ved sykdom mv	10 061	4,48	2	446	100	0	0	0
Søknad om produksjonstilskudd - 20. januar.	79 313	2,99	1	38	71	0	0	29
Bygdeutviklingsmidler. Fellesskjema for Fylkesmannen og Innovasjon Norge	129	1,82	1	14 131	100	0	0	0
Bygdeutviklingsmidler. Fellesskjema for Fylkesmannen og Innovasjon Norge	113	1,46	1	12 889	100	0	0	0
Bygdeutviklingsmidler. Fellesskjema for Fylkesmannen og Innovasjon Norge	147	1,13	1	7 673	100	0	0	0
Produksjonstilskudd i jordbruket, til avløsing, ferie og fritid	30 956	0,84	0	27	65	0	0	35
Melding om salg av melkekvote 2006 – KU	649	0,39	0	597	100	0	0	0
Topp-10 prosentandel av totalt		32,27	16					
I alt for regelverksområdet		32,48	16					
Kilde: Oxford Research								

Tabellen inneholder en oversikt over de mest kostnadskrevende skjemaene innenfor regelverksområdet. Totalt 12 skjemaer er tilknyttet dette området.

Skjemaene under regelverksområdet Jordbruk utgjør 16 % av totalkostnaden for regelverksområdet som helhet. Det mest kostnadskrevende skjemaet er "Søknad om produksjonstilskudd - 20. August", som utgjør en total kostnad på 6,62 millioner kroner.

9.8 Oppsummerende analyse

Dette avsnittet oppsumererer de vesentlige resultatene fra regelverksområdet Jordbruk.

Etterlevelsen av informasjonskravene under dette regelverksområdet påla næringslivet en total kostnad på 204,56 millioner kroner i 2006. Det er kartlagt totalt 53 informasjonskrav under regelverksområdet.

Det er identifisert følgende tre mest kostnadskrevende forskrifter:

- Forskrift om merking og registrering av dyr (64,77 millioner kroner)
- Forskrift om gjødslingsplanlegging (51,63 millioner kroner)
- Forskrift om merking, registrering mv. av småfe (40,79 millioner kroner)

Følgende informasjonskrav er identifisert som de tre mest kostnadskrevende:

- Gjødslingsplan (51,63 millioner kroner)
- Merking av småfe som er født i Norge (20,61 millioner kroner)
- Registrering av storfe i sentralt individregister (20,46 millioner kroner)

Kostnadene er fordelt på følgende måte i forhold til ABC-regulering:

- A-regulering: 50 %
- C-regulering: 50 %

Kostnadene er fordelt etter følgende kartleggingsparametere:

- Mikro-bedrifter (0-4 ansatte) står for 99,34 % av kostnadene, mens makro-bedrifter (5 eller flere ansatte) står for 0,66 % av kostnadene.
- Hovedtyngden av kostnader (69,3 %) er knyttet til intern tidsbruk. Eksterne tjenester står for 22,7 % av de samlede kostnader.
- Hovedtyngden av kostnader (60,1 %) påløper ved plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon. Rapportering til myndighet står for 32,6 % av de samlede kostnader.
- Søknader til det offentlige om støtte utgjør 14 % av de samlede kostnader.
- Den primære typen opplysning som generer kostnadene er produksjonsdata (78,7 %). Økonomiske data står for 15,3 % av de samlede kostnader.
- Opplysningene som genererer hovedtyngden av kostnadene (75 %) brukes i stor grad intern. 12 % av kostnadene utgjøres av opplysninger som brukes i liten grad internt.
- De tre administrative aktiviteter med høyest kostnader er tekstbeskrivelse (42,5 %), interne møter (15 %) og eksterne møter (13,7 %).

Den svært høye kostnadsandelen på mikrobedrifter (99,34 %) har sin naturlige sammenheng med at målgruppen for dette regelverksområdet er bønder. Landbruksbedrifter er i sitt vesen småbedrifter med en eller to personer med gårdsdriften som hovedbeskjeftigelse.

En hovedgruppe av informasjonskrav innen jordbruksområdet er krav som gjelder journalføring, registrering, merking og rapportering knyttet til dyr. En annen hovedgruppe er ulike tilskuddordninger. Dette kan være eksempelvis søknad om produksjonstilskudd, bygdeutviklingstilskudd, tilskudd tilknyttet miljø og andre tilskudd. En siste hovedgruppe er informasjonskrav som er

knyttet til ulike dokumentasjonskrav, slik som eksempelvis sjekkliste for miljøhensyn, krav om gjødslingsplan og krav om journal og oppbevaring av journaler.

Det er i mange tilfeller utviklet standardiserte skjemaer i tilknytning til søknadene om tilskudd og til dels også i forhold til de andre informasjonskravene (Informasjonskravene som er tilknyttet skjemaer utgjør 16 % av de totale kostnadene under regelverksområdet). SLF og Mattilsynet har prosjekter gående i forhold til økt grad av mulighet for elektronisk innrapportering. En del søknader og lignende kan allerede innrapporteres elektronisk, slik som søknad om produksjonstilskudd. Imidlertid er en god del av de elektroniske løsningene utviklet i 2006 eller 2007 og det har ikke ved alle tilfeller vært meningsfullt å kartlegge tidsbruken i forhold til nylig innførte elektronisk løsninger.

Et annet poeng i forhold til en del av informasjonskravene under regelverksområdet Jordbruk, er at den kommunale landbruksforvaltning har en viktig rolle i den opplevde belastning i forhold til administrative byrder for særlig jordbrukere. Hovedinntrykket er at den opplevde belastning er nært knyttet til den kommunale landbruksforvaltnings kompetanse, rådgivningsevne og rådgivningsressurser. Dette gjelder særlig ved endringer i regelverket og skjemaer, der jordbrukerne i stor grad retter spørsmål til den kommunale landbruksforvaltning.

Det mest kostnadskrevende informasjonskravet under dette regelverksområdet er hjemlet i Forskrift om gjødslingsplanlegging og omhandler plikten til å utarbeide gjødslingsplan. Dette påfører næringen en kostnad på 51,63 millioner kroner per år. Dette er 25 % av de totale kostnadene innen regelverksområdet.

50 % av kostnadene utgjøres av informasjonskrav som er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A-kategori). 50 % av kostnadene utgjøres av informasjonskravene som er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori). I hovedsak forklarer informasjonskravene i forskrift om merking, registrering mv. av småfe og forskrift om merking og registrering av dyr at 50 % av kostnadene under departementet er tilknyttet informasjonskrav i A- kategori. 40,79 millioner kroner og 95 % av kostnadene tilknyttet informasjonskrav i A- kategori skriver seg fra forskrift i forhold til småfe mens 64, 77 millioner kroner og 99 % av kostnadene er knyttet til forskrift for merking og registrering av dyr. Det betyr at de fleste øvrige forskrifter og informasjonskrav under regelverksområdet er C – kategori.

60, 1 % av kostnadene påløper ved plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon. Merkeforskriftene forklarer en del av fordelingen siden bl.a. de kostnadskrevende merkekravene er dokumentasjonskrav. Men ikke minst forklarer kravet om gjødslingsplan (51, 63 millioner kroner) at en så stor andel av kostnadene påløper ved plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon. Rapportering til myndighet står for 32,6 % av de samlede kostnader. En god del av kostnadene i forhold til rapportering til myndighet blir forklart ved kravet Registrering av storfe i sentralt individregister (20,46 millioner kroner). Det er videre en god del informasjonskrav som gjelder søknader om offentlig støtte innenfor regelverksområdet Jordbruk. Kostnadene tilknyttet søknader om offentlig støtte utgjør 14 % av de samlede kostnader. Bakgrunnen for at andelen ikke er større er at det er noen svært kostnadskrevende informasjonskrav som er tilknyttet plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon og rapportering til myndighet.

Innenfor regelverksområdet Jordbruk brukes opplysningene som generer 75 % av kostnadene i stor grad internt. Dette er hovedsakelig pga. at en del kostnadskrevende informasjonskrav tilknyttet plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon og rapportering til myndighet brukes i stor grad internt siden flere av dem er meget tilknyttet selve driften og driftsopplysninger. Det må bemerkes at for alle de syv mest kostnadskrevende informasjonskravene under regelverksområdet Jordbruk brukes opplysningene i stor grad internt. 12 % av kostnadene utgjøres av opplysninger som brukes i liten grad internt. I forhold til informasjonskrav angående Søknader om støtte brukes opplysningene som generer kostnadene i hovedsak i liten grad.

Endelig utgjør intern tidsbruk 69, 3 % av den totale kostnaden. I forhold til de fleste informasjonskrav utgjør intern tidsbruk hele kostnaden. Det er imidlertid noen kostnadskrevende informasjonskrav med en del av kostnadene knyttet til eksterne tjenester, slik som kravet om gjødselplan som er med og forklarer at eksterne kostnader står for 22,7 % av de samlede kostnader under regleverksområdet Jordbruk.

De tre administrative aktiviteter med høyest kostnader er tekstbeskrivelse (42,5 %), interne møter (15 %) og eksterne møter (13,7 %). Mange krav gjelder dokumentasjon, rapportering til myndighet og søknader om offentlig støtte der tekstbeskrivelse er en dominerende aktivitet. Denne fordelingen må bl.a. ses på bakgrunn av eksterne tjenester og at jordbrukerne også bruker en del tid på møter med kommunene i forhold til søknader om offentlig støtte m.m.

9.8.1 Analyse av de mest kostnadskrevende lover/forskrifter

Dokumentasjonskrav innen jordbruket - Forskrift om gjødslingsplanlegging

Det er en rekke informasjonskrav som gjelder ulike dokumentasjonskrav i jordbruket. Kravet om gjødselplan er den med høyest administrative kostnader (51, 63 millioner kroner). Andre dokumentasjonskrav er bl.a. miljøplan/ sjekkliste for miljøhensyn og krav til journalføring og oppbevaring av journal.

Dokumentasjonskravene har ofte høy populasjon. Dette er hovedforklaringen på at informasjonskravene er forholdsvis kostbare. Tidsbruken og kostnad pr. enhet varierer, men er stort sett forholdsvis moderate. Kostnadene er hovedsakelig knyttet til intern tidsbruk. Krav om gjødselplan innebærer imidlertid også eksterne kostnader. Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i hovedsak i stor grad internt. I forhold til den interne tidsbruken er medarbeidertypen satt til ufaglært, noe som bidrar til å redusere de beregnete administrative kostnadene. Dette er ikke fordi medarbeiderne nødvendigvis er ufaglærte, men fordi lønnsnivået i landbruket er lavt. De fleste bedriftene er jordbruksforetak med få ansatte. De administrative kostnadene må ses i perspektiv at de i hovedsak påhviler småbedrifter og enkeltmannsforetak.

Det er noe variasjon i hvorvidt kravene følger av nasjonal eller internasjonal lovgivning. Krav om gjødselplan følger av nasjonal lovgivning (C-kategori), mens flere av de andre dokumentnasjonskravene bl.a. kravet om journalføring av dyreopplysninger og oppbevaring av journal også følger av internasjonal lovgivning (A- kategori).

Kravet om gjødselplan er det dokumentasjonskravet med høyest beregnete administrative kostnader. Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen kombinasjon av husdyrhold og planteproduksjon, næringskode 01.300. Det vil i praksis si de fleste av de rundt 50000 aktive jordbruksforetak.

Kravet trer i kraft ved å inneha og drive et foretak som disponerer jordbruksareal med planteproduksjon og som har rett til produksjonstilskudd etter §3, §4 og §5 i forskrift av 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket.

Informasjonskravet oppfylles ved å utarbeide gjødselplan hvert år, eventuelt hvert fjerde år eller liknende dersom man har en ekstensiv driftsform. Videre skal det tas jordprøver hvert 4. -8. år.

De høye kostnadene for dette informasjonskravet er i det vesentlige knyttet til forholdsvise høye populasjoner. Kostnadene er både knyttet til intern tidsbruk og eksterne kostnader. De interne kostnadene er knyttet til tidsbruk jordbrukerne bruker på å gi forsøksringen informasjon. Dette gjøres pr. telefon eller i møte på gården. De jordbrukerne som oppdaterer planen sjelden, synes å bruke noe mer tid i møte og telefon med forsøksringen. Jordprøver blir tatt hvert 4. år. i forbindelse med jordprøvene er gårdbrukeren ofte med på de ulike arealene. Basert på intervjudataene

er det normaleffektive å være med på jordprøvene. Imidlertid er det en del som også ikke er med rundt på arealene.

De eksterne kostnadene er knyttet til forsøksringens arbeid med jordprøver og utarbeidelse av selve gjødslingsplanen. Selve arbeidet med å utarbeide en gjødselplan gjøres så godt som utelukkende av forsøksringen. Forsøksringen utarbeider selve gjødslingsplanene som settes opp skiftevis. Dette koster ca. 500-600 kroner. Dessuten kommer kostnader i forbindelse med jordprøver. Kostnaden og praksis varierer noe etter hvilken forsøksring som gjør det. Dette har til dels sammenheng med ulik medlemskontingent i de ulike forsøksringene. Kostnadsberegningene her er basert på årlig oppdatering av gjødselplanene, bortsett fra foretak med mindre produksjon og ekstensiv driftsform.

I all hovedsak blir jordprøver og utarbeidelse av gjødslingsplan gjort av forsøksringene. Hvordan dette blir gjort og kostnaden for bonden varierer i noen grad, men ekspertise har vurdert hva som er en typisk kostnad. Noen forsøksringer har en fastpris og andre har timepris. Dessuten er prisene i noen grad bakt inn i medlemskontingenten. Jordprøver blir tatt hvert fjerde år. Typisk blir det tatt ca. 10 jordprøver. Hver jordprøve koster 100 kroner. Dessuten kommer kostnad på ca. 500. En typisk kostnad for et norsk gjennomsnittsbruk vil være på ca. 1500 kroner for jordprøvene.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift, men som nevnt noe variasjon i praksis og kostnad i forhold til eksterne kostnader i forhold til forsøksringen.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom gjødslingsplanen er et sentralt verktøy i gjødslingsarbeidet og kvalitetsarbeidet i jordbruket. Foretaket har svært stor nytte av gjødslingsplanen og jordprøvene. Gjødselplanleggingen er viktig både for en miljømessig og driftsmessig god drift.

Søknader om offentlig støtte - Forskrifter hovedsakelig med hjemmel i jordloven

Mange ulike søknader om offentlig støtte innen jordbruket er hjemlet i jordloven. Men det er også noen søknader som er hjemlet i annet regelverk enn forskrifter under jordloven. Informasjonskrav som omfattes av denne kategorien er bl.a. søknad om produksjonstilskudd, søknad om avløsertilskudd ved sykdom, Miljøplan 2 (søknad om støtte til spesielle miljøtiltak i jordbruket), søknad om bygdeutviklingsmidler. Også innmelding av kvotekjøp fra staten og søknad om tillatelse til å få beregnet egen kvote for felles melkeproduksjon på helårsbasis er tatt med her selv om de strengt tatt ikke er søknader om offentlig støtte.

Informasjonskravene gjelder stort sett søknader om offentlig støtte og rapportering til myndighet. Kravene trer i kraft ved søknad om støtte. Kravene påligger i hovedsak jordbrukere som i hovedsak er mikrobedrifter med få ansatte.

Det er i mange tilfeller utviklet standardiserte skjemaer i tilknytning til søknadene om tilskudd. SLF og Mattilsynet har prosjekter gående i forhold til økt grad av mulighet for elektronisk innrapportering. En del søknader og lignende kan allerede innrapporteres elektronisk, slik som søknad om produksjonstilskudd. Imidlertid er en god del av de elektroniske løsningene utviklet i 2006 eller 2007 og det har ikke ved alle tilfeller vært meningsfullt å kartlegge tidsbruken i forhold til nylig innførte elektronisk løsninger.

For noen av informasjonskravene er kostnadene i hovedsak en konsekvens av høye populasjoner, mens det for andre er forholdsvis lang tidsbruk og forholdsvis høye administrative kostnader pr. søknad som er hovedforklaringen på de administrative kostnadene. En del av søknadene om offentlig støtte har høye populasjoner, for eksempel søknad om produksjonstilskudd (i underkant av 50 000 i populasjon), søknad om avløsertilskudd ved sykdom (ca. 10 000 i populasjon) og innmelding av kvotekjøp fra staten (ca. 8000 i populasjon). Tidsbruken pr. søknad er relativt liten

fra ca. 30 minutter og opp til en 60 minutter. For en del andre søknader om offentlig støtte er dette annerledes. Populasjonen er forholdsvis lav, men tidsbruken og de administrative kostnadene er forholdsvis høy pr. søknad, slik som for de ulike søknadene om bygdeutviklingsmidler. Miljøplan 2 (Søknad om spesielle miljøtiltak) kommer i en mellomstilling med en forholdsvis høy populasjon og forholdsvis høy tidsbruk og administrative kostnader pr. enhet.

For søknad om produksjonstilskudd og søknad om avløsertilskudd og flere andre er tidsbruken utelukkende intern knyttet til at jordbrukerne innhenter nødvendig informasjon og fyller ut. Informasjonskravene som gjelder søknad om bygdeutviklingsmidler og søknad om tillatelse til å få beregnet egen kvote for felles melkeproduksjon på helårsbasis er en del av kostnadene eksterne og en del interne. De eksterne administrative kostnader er knyttet til konsulenthjelp i forhold til søknadene.

For alle informasjonskravene er medarbeidertypen satt til ufaglært siden det ikke er formelle krav til utdanning og fordi lønnsnivået i landbruket er relativt lavt. Dette bidrar til å redusere de beregnede administrative kostnadene. Kostnadene må også ses i sammenheng med at opplysningene i de fleste informasjonskravene hovedsakelig i liten grad eller i middels grad blir brukt internt.

Et annet felles moment for søknader om offentlig støtte og tillatelse er at kostnadene og tidsbruken må ses i sammenheng med at kommunene har en viktig funksjon i det administrative arbeidet med søknader til det offentlige. Den kommunale landbruksforvaltning har en viktig rolle i den opplevde belastning i forhold til administrative byrder for særlig jordbrukere. Hovedinntrykket er at den opplevde belastning er nært knyttet til den kommunale landbruksforvaltnings kompetanse, rådgivningsevne og rådgivningsressurser. Dette gjelder særlig ved endringer i regelverket og skjemaer, der jordbrukerne i stor grad retter spørsmål til den kommunale landbruksforvaltning. Men i noen grad gjør kommunene en del av det administrative arbeidet med ufylling av søknader, slik sett foregår det en "kvasi-outsourcing". En del av de administrative arbeidet og byrdene som en følge av regelverket som etter regelverket påhviler foretakene blir i praksis utført av forvaltningen.

Kravene innenfor søknader om offentlig støtte og tillatelse følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Merking, registrering og rapportering av dyr - Forskrift om merking og registrering av dyr).
Det er en rekke krav om merking av produksjonsdyr, registrering av opplysninger og rapportering av hendelser o.a. De fleste av dem er hjemlet i Forskrift om merking og registrering av dyr.
Innenfor denne forskriften er det informasjonskrav som gjelder merking, rapportering og tilsyn av dyr.

Merking: Merkekravene påligger dyreeiere med husdyrhold. Merkekravene trer i kraft ved å inneha småfe og storfe og ved fødsler der de nye dyrene må merkes.

Merking av småfe som er født i Norge er det mest kostnadskrevende informasjonskravet av merkekravene. Merking av småfe som er født i Norge påhviler husdyrhold med småfe. Kravet trer i kraft ved å ha småfe/ved fødsler av småfe.

Det som tar tid er den fysiske merkingen. Tidsbruken avhenger noe av antallet personer som er med på merkingen. Det som tar tid er å klargjøre dyret til merking og holde det fast. Lammene merkes relativt fort etter fødselen. Det vil for øvrig komme nye nasjonale regler i 2008 angående frivillig elektronisk merking av sau.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av gårdbrukerne og medarbeidertypen er satt til ufaglært. Dette bidrar til å redusere de beregnede administrative kostnadene. Kostnadene på 20,61 millioner kro-

ner er et resultat av høy populasjon (1 102 004) og forholdsvis lav tidsbruk pr. merking (4 minutter). Timeprisen er estimert til 162 kroner.

Å merke et småfe har kostet 19 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Det er to kostnadskomponenter. Det ene er tidsbruken ved hver mekring og det andre er anskaffelseskostnadene ved de fysiske merker. Det koster omlag kroner 3,95 for ett merke. Sauer skal i utgangspunktet merkes med to merker. Anskaffelseskostnaden for å merke *en sau* blir dermed kroner 7,90. Anskaffelseskostnaden kan nok variere noe i forhold til kvantumsrabatter, men kroner 7,90 er satt som en standard. Kostnadene til anskaffelse av merker er dermed om lag 8,7 millioner kroner. De øvrige kostnader knytter seg til tidsbruken med å merke.

Informasjonskravet oppfylles ved å merke småfe med et godkjent øremerke i hvert øre før de er 30 dager, men likevel før de forlater dyreholdet der de er født. Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom merkingen hele tiden brukes som identitetsopplysning i driften. Merkingen ville dermed antakelig bli gjort uavhengig av offentlige krav, men nok ikke nødvendigvis på samme måte og innen samme tidsfrister. Merkekravene er i all hovedsak en følge av internasjonal regler (A-kategori).

Det er liknende informasjonskrav for merking av storfe og svin. Kostnadselementene er i hovedsak de samme og opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravene brukes i i stor grad internt, ettersom merkingen hele tiden brukes som identitetsopplysning i driften.

Rapportering/ Registrering av storfe i sentralt individregister:
Informasjonskravet registrering av storfe i sentralt individregister påhviler foretak med storfehold.

Kravet trer i kraft ved storfehold og rapporteringspliktige hendelser, slik som bl.a. forflytninger av dyr og nyfødt storfe merkes første gang.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av gårdbrukere og Kukontrollen.

Informasjonskravet oppfylles ved å registrere og rapportere opplysninger om storfeholdet og endringer i storfeholdet til Husdyrregisteret. Dette gjøres i praksis på litt ulike måter.

Nesten alle melkeprodusenter er med i Kukontrollen. Kukontrollen har ca. 14 000 medlemmer. 1500 er medlemmer av storfekjøttkontrollen og 4 000-5 000 er ikke medlemmer og rapporterer selv direkte til Mattilsynet. Av de 14 000 er det ca. 4 000 som rapporterer selv via web til Kukontrollen. Foretak som rapporterer direkte inn til Tine sitt register må på forhånd ta kurs. Tiden til kurs og opplæring er ikke tatt med i den normaleffektive tiden.. De som rapporterer selv får en medlemsrabatt på 500 kroner, men denne rabatten er ikke spesifikt knyttet til rapporteringspliktige hendelser. De resterende 10 000 rapporterer via sin lokale produsentrådgiver hovedsaklig en gang i måneden og sender dessuten melding ved rapporteringspliktig hendelse som må rapporteres utover en gang i måneden. Det er intervjuet foretak som benytter seg av de ulike rapporteringsmulighetene. Det er imidlertid ingen signifikant forskjell i tidsbruk mellom de ulike rapporteringsordningene.

Kostnadene er i stor grad forklart gjennom høy populasjon og forholdsvis moderate enhetskostnader. Det er 21 047 foretak med storfe som er pliktig til å rapportere hendelser. Frekvensen er satt til 12 hvilket betyr her at tidsbruken er beregnet månedlig. Kostnadene pr. enhet eller pr. bedrift er forholdsvis moderat, 972 kroner pr. år.

Kostnadene i forhold til etterlevelse av informasjonskravet er knyttet til gårdbrukernes interne tidsbruk. Alle bruker tid på tekstbeskrivelse og vurdering. Det er heller ingen vesentlig forskjell i tid brukt til å sende inn rapporter. De som gjør dette direkte via web bruker minimalt tid på å

sende inn, det som tar tid er å skrive inn opplysningene og kontrollere dem. Det samme gjør de andre som leverer noteringer hver måned. Blir ofte levert til tankbil eventuelt sendt til sin primærrådgiver i TINE - systemet. Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom opplysningene brukes internt til drifts- og kvalitetsstyring. Medarbeidertypen er satt til ufaglært siden det ikke er formelle krav til utdanning. Den valgte medarbeidertypen bidrar til å redusere de beregnete administrative kostnadene.

Det er liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift, selv om det som nevnt er noe variasjon i praksis hvordan registreringen gjøres. Det er ikke segmentert etter ulik praksis siden det ikke er noen vesentlig tidsforskjell mellom de ulike praksisvarianter.

Det må bemerkes at TINE også har betydelige administrative kostnader knyttet til rapporteringskravene. Disse er imidlertid ikke tatt med som en administrativ kostnad siden forskriftskravet ikke retter seg mot TINE og prosessene i forhold til TINEs arbeid også er en del av datagrunnlaget for Kukontrollen. Fra TINEs side er det anslått et tidsforbruk på rundt 15 000 timer tilknyttet rådgivere i selskapet og sentraladministrasjon. Videre er det spesielt i 2006/2007 brukt mye tid på opprettinger i Husdyrregisteret, anslagsvis 10 000 – 15 000 timer.

Kravet om registrering av storfe i sentralt individregister følger av internasjonal lovgivning (A-kategori).

9.8.2 Muligheter for reduksjon i administrative kostnader

I det videre er det gjort en vurdering fra Oxford Research av hvilke områder man bør fokusere på i forenklingsarbeidet. Det presiseres at disse vurderingene er gjort uten hensyn til politiske føringer, da dette påligger departementet.

Det er ikke særlig potensial for reduksjon i kostnadene for informasjonskravene innen merking. Det er vanskelig å se kostnadsreduksjoner uten å ta bort hele kravet. En mulighet for reduksjon av administrative kostnader for kravet om merking av småfe er å kun kreve merking i ett øre. De beregnede anskaffelseskostnadene vil da kunne bli redusert til det halve. Dette vil utgjøre en reduksjon på ca. 4, 4 millioner kroner i administrative kostnader. Mulighetene for forenklinger av merkekravene kan imidlertid være begrenset av politiske og rettslige forhold. Merkekravene er resultat av internasjonal lovgivning (A – kategori). Unntaket er kravet om merking av småfe som overføres til nytt dyrehold i Norge. Dette kravet er et resultat av nasjonal lovgivning (C – kategori).

De administrative kostnadene må ses i sammenheng med at opplysningene i stor grad brukes internt og at kravet sannsynligvis i hovedsak ville bli etterlevd selv om det ikke var ett offentlig krav.

I forhold til kravet om registrering av storfe i sentralt individregister kan en reduksjon i rapproteringspliktige hendelser redusere de administrative kostnadene. Det er vanskelig å beregne estimater for en slik forenkling. Kravet er imidlertid resultat av internasjonal lovgivning (A – kategori) og mulighetene for forenklinger av dette kravet kan dermed være begrenset av politiske og rettslige forhold.

Det foreligger imidlertid ett potensial i å redusere de administrative byrder ved bedre kompetansen til bøndene i forhold til rapportering. Særlig viktig er det å øke kvaliteten og hurtigheten på rapporteringen. Det er vanskelig å beregne om dette vil redusere de administrative kostnadene. Antakeligvis vil ikke de administrative kostnadene bli særlig redusert, men helhetsinntrykket er at etterlevelsen av kravet kan bli mer effektivt og at den opplevde belastningen kan bli mindre.

Men fokus på å øke kvaliteten og hurtigheten i forhold til rapporteringen er også viktig i et kostnadsperspektiv. Dersom ikke Norge klarer å etterleve tidskravene til rapportering, kan konse-

kvensen bli innføring av storfepass. I følge Mattilsynet vil det kunne medføre betydelige merkostnader både for jordbrukerne og andre næringsaktører og forvaltningen. Det er vanskelig å beregne merkostnadene ved innføring av et slikt system, men sett i forhold til at kravene i dag er kostnadskrevende, vil det kunne være betydelige administrative merkostnader. Følgelig må tiltak for å etterleve kravene til rapportering være et fokusområde. Aktuelle tiltak kan være informasjonskampanjer rettet mot bøndene og å gi økonomiske incentiver til de som leverer på tiden. På sikt kan et tiltak være sanksjoner mot foretak som ikke leverer på tiden. Disse tiltakene kan iversettes av norske myndigheter. Endring i selve informasjonskravene kan imidlertid ikke uten videre settes i verk siden rapporteringskravene er et resultat av internasjonal lovgivning (A - kategori).

Det bemerkes at fokus på disse tiltakene er viktig også i forhold til en kvalitativ vurdering av de administrative byrder. Informasjonsplikten er i utgangspunktet enkel å etterleve, men det er en utfordring for bøndene å etterleve rapporteringsfristene. Dette har nok sammenheng med tidligere rutiner og erfaringer gjennom Kukontrollsystemet der månedlig rapportering var tilstrekkelig.

Når det gjelder kravet om gjødselplan, kan kostnadene reduseres ved å redusere opplysningskravene. Dersom en tar bort kravet om jordprøver, vil en redusere de beregnede administrative kostnadene med 25, 2 millioner kroner i administrative kostnadene. En reduksjon i andre opplysninger tilknyttet kravet om gjødslingsplan vil også kunne redusere de administrative kostnadene betydelig. En reduksjon av hyppigheten i forhold til krav om utarbeidelse av gjødselplan vil også redusere de administrative kostnadene betydelig. Kravet om gjødselplan er et resultat av nasjonal lovgivning (C – kategori) slik at det ikke er rettslige begrensninger på forenklingsmulighetene. Imidlertid er gjødselplan betraktet som et viktig og nødvendig verktøy i driftsstyringen og de fleste foretakene ville nok uansett tatt jordprøver og utarbeidet gjødselplan.

I forhold til kravene som gjelder søknader om offentlig støtte ligger det noe forenklingspotensial i å innføre elektroniske leveringsløsninger. Kostnadsreduksjonen i forhold til foretakene er relativt beskjeden. For øvrig er allerede mye forenklingsarbeid gjort innenfor søknader om støtte. Det er utarbeidet standardiserte skjemaer. I noen tilfeller kan opplysningskravene og krav til reduksjon innebære betydelige reduksjoner i de administrative kostnadene, for eksempel i forhold til investeringsstøtte til tradisjonelt landbruk der man ved å kutte kravet om driftsplan kan redusere de administrative kostnadene for søkerne betydelig.

Særlig innenfor søknader om offentlig støtte og tillatelser er de administrative kostnadene og de administrative avhengige av rådgivningstjenesten og kompetansen innenfor kommunene. I et kostnadsperspektiv er det viktig å sikre og styrke kommunenes ressurser og kompetanse. I forhold til dette momentet er det vanskelig å gi et estimat. Poenget er at kommunene spiller en viktig rolle i den administrative prosessen i forhold til mange av innformasjonskravene som retter seg mot særlig jordbrukere.

9.9 Forenklingstiltak

Som avslutning på kapittelet om regelverksområdet Jordbruk beskrives forslag til forenklingstiltak som kartleggingen har resultert i.

9.9.1 Spesifikke forenklingsforslag

Innenfor regelområdet har bedriftene kommet med enkelte forslag til forenkling.

Tilbakemeldingen fra jordbruksnæringen er at det i løpet av de siste 10-15 årene er blitt gjort betydelige endringer i skjemaer og innrapporteringer. Ett eksempel er søknad om produksjonstilskudd, som etter jordbrukernes erfaring er blitt mye enklere å forholde seg til. Hovedinntrykket er dermed at det er gjort betydelige forenklingsforslag, både i forhold til de opplysninger som kreves, i forhold til informasjon, forståelighet og innrapporteringsmuligheter.

Når det gjelder søknad om produksjonstilskudd er det fremkommet noen forenklingsforslag. Enkelte foretak peker på at dyretallet eventuelt kunne blitt tatt fra husdyrregisteret når dette er oppdatert. Enkelte peker på at et gjennomsnittstall fra husdyrregisteret hadde vært mye mer riktig. Det er en del tilpasninger i forhold til dyretall og telling.

Det etterlyses en bedre måte å få oversikt over hva en sannsynligvis kommer til å få i tilskudd, siden dette er viktig å vite. Tilskuddet blir utbetalt en stund etter søknaden. En mulighet kunne være en "beregningskalkulator" liknende den som man har innen skatt.

Når først jordbrukerne (og den kommunale landbruksforvaltning) har blitt kjent med skjemaet oppleves ikke skjemaet som en byrde. Det er dermed viktig med kontinuitet i skjema og innhold. Tilbakemeldingen nå er at skjemaet fungerer bra. Hovedinntrykket er forøvrig at det oppleves som en fordel med få regelendringer.

Når det gjelder ytterligere satsing på elektronisk innrapportering, er de som har levert elektronisk meget godt fornøyd. Imidlertid foretrekker en del fortsatt enten å levere pr. post eller fysisk på landbrukskontoret. En del føler seg sikrere ved å levere pr. post eller fysisk å levere søknaden på landbrukskontoret. I en 5-15 års periode er det derfor sannsynlig at en må regne med en fortsatt betydelig levering på papirskjema. Det er generelt nær sammenheng mellom forvaltningskompetansen/-effektiviteten og foretakenes tidsbruk og opplevde belastning. Hovedinntrykket er at dess bedre kompetanse og rådgivning det er i kommunal landbruksforvaltning, jo lavere opplevd administrativ byrde for jordbrukerne.

Det etterspørres generelt flere muligheter for elektronisk innrapportering, samt videre utvikling av de eksisterende elektroniske løsningene. Samtidig ønsker mange jordbrukere fortsatt å levere søknader og lignende på manuelle skjemaer. Tilbakemeldingene tilsier derfor på at det må satses på å utvikle elektroniske løsninger for de sentrale søknader og rapporteringer, og samtidig opprettholde muligheten til å benytte manuelle skjemaer og innrapporteringsalternativer. Jordbrukerne ønsker samtidig å begrense antall regel- og skjemaendringer, da slike endringer oppleves som ressurskrevende å forholde seg til.

I forhold til ulike krav om dokumentasjon og eventuell revisorbekreftelse ønskes det vurdert om dette er nødvendig i de konkrete tilfellene og om det eventuelt kan finnes alternative prosedyrer. Dokumentasjon er ofte tidkrevende å fremskaffe og en revisorbekreftelse er meget kostbar å få utstedt. I forhold til informasjonskravet "Søknad om bygdeutviklingsmidler (investeringer)", foreslås det eksempelvis å kutte kravet til driftsplan. Det påpekes videre at kravet om panteattester og andre dokumenter fremstår som unødvendige, ettersom Innovasjon Norge har tilgang til Brønnøysundsregistrene og også deler av SLFs data og saksbehandlingssystem.

I forhold til registrering og rapportering av storfe i sentralt individregister er det fremkommet noen relevante betraktninger i et forenklingsperspektiv. Samlet sett fremstår dagens ordning med rapportering blant annet gjennom bransjesystemer som Kukontrollen som administrativt effektivt. Det viktigste "forenklingsforslaget" er å øke kvaliteten og hurtigheten på rapporteringen. Dette kan eksempelvis gjøres ved: Informasjonskampanjer rettet mot bøndene og å gi økonomiske incentiver til de som leverer på tiden. Det bør bevilges penger til tiltak/prosjekt som skal ha som mål å få nøyaktig og hurtig rapportering av rapporteringspliktige hendelser. På sikt bør det vurderes sanksjoner mot foretak som ikke leverer på tiden.

Konsekvenser ved eventuell innføring av storfepass: Dersom man over tid ikke klarer å rapportere innen tidsfristen, kan konsekvensen bli innføring av såkalt storfepass. Det følgende er basert på opplysninger fra Mattilsynet: Innføring av storfepass vil medføre betydelig teknisk og økonomisk merarbeid. Det vil kreve stor tidsmessig innsants både hos operatører (bønder, livdyrhandlere og slaktere) og hos Mattilsynet. Ved innføring av storfepass må Mattilsynet øke tilsynsfrekvensen fra 5 % til 10 %. Den økte tilsynsfrekvensen vil medføre 1 000 ekstra tilsynsbesøk ekstra i året. Innføring av storfepass vil med andre ord medføre betydelige administrative kostnader både for forvaltningen og for de næringsdrivende (Kilde: Mattilsynet).

Oxford Research har også kommet med noen forenklingsforslag og betraktninger:
Kompetansen i den kommunale landbruksforvaltningen er viktig i forhold til de administrative kostnadene og den opplevde administrative belastning for foretak innenfor jordbruksnæringen. Dette gjelder særlig ved endringer i regelverket og skjemaer, der jordbrukerne i stor grad retter spørsmål til den kommunale landbruksforvaltningen. Selv om regelverket og informasjonskravene blir enklere, vil det fortsatt være et stort behov for rådgivning hos kommunene. Det er dermed viktig å sikre og styrke kompetansen i den kommunale landbruksforvaltningen sett i ett administrativt forenklingsperspektiv.

Det henvises for øvrig til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3. Det henvises også til rapportens del 5, som tar for seg de mest kostnadskrevende informasjonskravene enkeltvis.

9.9.2 Særlig irriterende/unødvendige byrder

Hovedinntrykket er at det er relativt få unødvendige byrder, selv om det er et stort regelverk næringsutøverne må forholde seg til innenfor regelområdet jordbruk. Næringen har pekt på enkelte irriterende og unødvendige byrder:

I forhold til søknad om spesielle miljøtiltak bemerkes det at det oppleves irriterende at det synes å være noe ulik praksis i forhold til hva en kan søke kulturmidler om i de ulike kommuner.

I forhold til søknad om bygdeutviklingsmidler til investeringsmidler for tradisjonelt landbruk oppleves det unødvendig å måtte utarbeide og levere driftsplan. Driftsplanen er en betydelig kostnad og jordbrukerne har problemer med å skjønne nytten av en slik plan.

Enkelte jordbrukere opplever sjekklisten for miljøhensyn som unødvendig og irriterende. De mener den er for detaljert og fort blir en papirkontroll. Det må imidlertid her bemerkes at mange jordbrukere synes sjekklisten for miljøhensyn er nødvendig og forståelig.

Videre påpekes det at det oppleves som en utfordring å etterleve rapporteringsfristene når det gjelder registrering og rapportering av storfe i individregister.

På et overordnet nivå er hovedinntrykket at mange jordbrukere synes det er for mange og for omfattende dokumentasjonskrav. Det er mer totalbyrden, enn de enkelte informasjonskrav og opplysningskrav som oppleves som tyngende, unødvendig og irriterende. Det må her nevnes at det er en del dokumentasjonskrav som påhviler jordbrukerne som hovedsakelig er bransjekrav.

Hovedinntrykket er videre at en vesentlig grunn til en slik oppfatning, kan være at en del av dokumentasjonskravene i liten grad oppleves å ha direkte sammenheng med driften til jordbrukerne. For en del av jordbrukerne er det vanskelig å se nytten av "papirdokumentasjonskrav". Det må her påpekes at det er mange jordbrukere som opplever dokumentasjonskravene som nødvendige og viktige.

Kapittel 10. Regelområde Mattrygghet

10.1 Beskrivelse av fagmyndighetens regelverk/regelområde

Innen dette regelverksområdet finner man lovgivning som berører et bredt spekter av næringstyper. I alt 50 informasjonskrav er kartlagt og disse er fordelt på 23 forskrifter. Disse er:

- Forskrift om hestevelferd (FOR-2005-06-02-505)
- Forskrift om innførsel og utførsel av småfe (FOR-2005-03-14-232)
- Forskrift om erstatning etter offentlige pålegg og restriksjoner i plante- og husdyrproduksjon (FOR-2004-07-21-1131)
- Forskrift om gebyrer til Mattilsynet (FOR-2004-02-13-406)
- Forskrift om handel med gjødsel og kalkingsmidler (FOR-2003-07-04-1063)
- Forskrift om organisk gjødsel (FOR-2003-07-04-951)
- Sjøpattedyrforskriften (FOR-2003-03-06-288)
- Forvareforskriften (FOR-2002-11-07-1290)
- Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier (FOR-2001-04-27-437)
- Forskrift om transport av levende dyr (FOR-2001-04-02-384)
- Forskrift om plantehelse (FOR-2000-12-01-1333)
- Restkontrollforskriften (FOR-2000-01-27-65)
- Forskrift om gebyr for animalske produkter (FOR-2000-01-20-47)
- Kontrollforskrift for animalske produkter (FOR-1999-10-18-1163)
- Forskrift om såvarer (FOR-1999-09-13-1052)
- Forskrift om godkjente avlssvin mv (FOR-1999-01-13-66)
- Forskrift om handel med levende dyr mv (FOR-1998-12-31-1484)
- Forskrift om dyrevern i slakterier (FOR-1995-08-28-775)
- Fjørfekjøttforskriften (FOR-1995-03-21-265)
- Forskrift om sædoverføring hos husdyr (FOR-1995-03-06-239)
- Forskrift om sertifisering av fjørfevirksomhet (FOR-1994-11-18-1020)
- Kjøttkontrollforskriften (FOR-1994-04-25-320)
- Slakteriforskriften (FOR-1994-02-18-137)

De fleste lovene er hjemlet i Matloven. Det primære forvaltningsorganet (regelhåndhever) er Mattilsynet.

10.2 Beskrivelse av næringsdrivende/bransje som omfattes av kartleggingen

Gruppen av næringsdrivende som er omfattet av kartleggingen består av aktører fra en rekke ulike næringer. Dette da regelverket knyttet til Mattrygghet både har generelle krav men også en rekke nærings- og produktspesifikke krav.

De deltakende bedriftene i undersøkelsen er alle private selskaper av ulik størrelse. Aktørene som er involvert i etterlevelsen av de ulike informasjonskravene har varierende utdannelsesnivå, fra ufaglærte til akademikere.

Populasjonene er fastlagt i hovedsak på bakgrunn av opplysninger fra Mattilsynet. Andre aktører som har bidratt med populasjonsdata er Norsk Hestesenter, Norsvin, Norges birøkterlag og private aktører innen slakteribransjen.

10.3 Praktiske avgrensninger

Informasjonskravene som er tatt med i redegjørelsen er et resultat av en total kartlegging av regelområdet og en utsiling av de lovene og forskriftene som ikke er inkludert. Man har funnet fram til hva i regelverkene som kan ansees som informasjonskrav og kartleggingen bygger på dette. Lover og tilhørende forskrifter som anses som marginale, det vil si at de ikke inneholder informasjonskrav som utgjør noen vesentlig kostnad for næringslivet, er avgrenset ut av kartleggingen.

En del informasjonskrav under regelverksområde Mattrygghet er ikke kartlagt på grunn av manglende populasjonstall. Dette er informasjonskrav der Mattilsynet er forespurt om populasjonstall, men der dataene ikke er levert fra Mattilsynet eller der informasjonen er levert for sent til å bli inkludert i prosjektet. Utover dette er det ikke foretatt noen avgrensninger av regelverket innefor dette området.

Det vises for øvrig til del 6 som viser alle forskriftene under departementet og hvorvidt de måles eller ikke.

10.4 Samlede administrative kostnader under fagmyndighet/regelområde

Den totale administrative omkostningen under regelverksområdet Mattrygghet er beregnet til rett 46,4 millioner kroner. Dette tilsvarer 13 % av de totale administrative kostnadene under Landbruks- og matdepartementet.

Det er i perioden 1. januar 2006 til 1. september 2006 ikke registrert noen endringer i informasjonskravene, slik de fremkommer i regelverket, som har påvirket de administrative kostnadene. Det kan imidlertid ha skjedd endringer i den praktiske håndteringen av informasjonskravet som ikke er fanget opp av denne kartleggingen.

10.5 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

Dette avsnittet presenterer de mest kostnadskrevende forskriftene under regelverksområdet Matttrygghet. Totalt er det 23 forskrifter som inneholder informasjonskrav som medfører en kostnad for næringslivet.

Tabell 10.5-1 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

Lover/forskrifter		Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
FOR-1995-03-21-265	Fjørfekjøttforskriften	20,6	44	100	0	0
FOR-2005-06-02-505	Forskrift om hestevelferd	7,93	17	0	0	100
FOR-2005-03-14-232	Forskrift om innførsel og utførsel av småfe	4,56	10	100	0	0
FOR-1998-12-31-1484	Forskrift om handel med levende dyr m.v.	3,59	8	100	0	0

Lover/forskrifter		Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	3,2	7	0	0	100
FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	2,4	5	100	0	0
FOR-2004-02-13-406	Forskrift om gebyrer til Mattilsynet	1,68	4	0	0	100
FOR-1999-01-13-66	Forskrift om godkjente avlssvin mv	0,65	1	100	0	0
FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	0,48	1	0	0	100
FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	0,22	0	100	0	0
Topp-10 prosentandel av total		45,31	98	71	0	29
I alt for inndelingen		46,4	100	71	0	29
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden de ulike forskriftene påfører næringen og den enkelte forskrifts andel av de samlede kostnader innen regelverksområdet.

Den mest kostnadskrevende forskriften under dette regelverksområdet er Fjørfekjøttforskriften, som påfører næringslivet en total kostnad på 20,6 millioner kroner gjennom informasjonskrav, hvilket utgjør 44 % av kostnadene under regelverksområdet. Den nest mest kostnadskrevende forskriften er Forskrift om hestevelferd, som påfører næringslivet en kostnad på 7,93 millioner kroner, hvilket utgjør 17 % av kostnadene.

10.6 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Tabell 10.6-1 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Lov/forskrift		Informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
					A (%)	B (%)	C (%)
FOR-1995-03-21-265	Fjørfekjøttforskriften	§ 57 Driftsregister	20,5	44	100	0	0
FOR-2005-06-02-505	Forskrift om hestevelferd	§ 6 Hestepass og helsekort	7,93	17	0	0	100
FOR-2005-03-14-232	Forskrift om innførsel og utførsel av småfe	§ 17 Føring av loggbok for dyretransportoppdrag	4,56	10	100	0	0
FOR-1998-12-31-1484	Forskrift om handel med levende dyr m.v.	§ 9 Fortegnelse over mottatte forsendelser av levende dyr og animalske produkter importert til Norge	3,27	7	100	0	0
FOR-2004-02-13-406	Forskrift om gebyrer til Mattilsynet	§ 2, 3 Betaling av gebyr til Mattilsynet for særskilte ytelser	1,68	4	0	0	100
FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	§ 10 Tilstedeværelse ved vekstkontroll	1,5	3	100	0	0
FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	§ 8 Inspeksjon	0,97	2	0	0	100
FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	§ 14b Journal	0,97	2	0	0	100
FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	§ 13 Melding om flytting til vandreplass	0,61	1	0	0	100

Lov/forskrift		Informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
					A (%)	B (%)	C (%)
FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	Vedlegg A5 Eiendomsspesifikasjon og kartskisse	0,51	1	100	0	0
Topp-10 prosentandel av total			42,5	92	71	0	29
I alt for inndelingen			46,4				
Kilde: Oxford Research							

Tabellen viser den totale kostnaden de ulike informasjonskravene påfører næringen og det enkelte informasjonskravs andel av de samlede kostnader innen regelverksområdet. I tillegg angis ABC-regulering.

71 % av kostnadene utgjøres av informasjonskrav som er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A-kategori). 0 % av kostnadene utgjøres av informasjonskrav som er hjemlet i regelverk som er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser, men hvor kun formålet er formulert i overnasjonalt regelverk (B-kategori). 29 % av kostnadene utgjøres av informasjonskravene som er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

De administrative kostnadene per informasjonskrav er en funksjon av populasjonstallet (det vil si antall tilfeller av etterlevelse av informasjonsplikten per år), frekvensen (det vil si hyppigheten per tilfelle) og kostnaden ved etterlevelsen i det enkelte tilfelle (tidsbruk og anskaffelseskostnader).

Informasjonskravene omhandler hovedsakelig bedrifters plikt til å rapportere til tilsynsmyndighet eller føre dokumentasjon over driften.

Det mest kostnadskrevende informasjonskravet under dette regelverksområdet er hjemlet i Fjørfekjøttforskriften og omhandler fjørfekjøttprodusenters plikt til å føre driftsregister. Denne plikten påfører næringen en kostnad på 20,5 millioner kroner per år. Dette er 44 % av de totale kostnadene innen regelverksområdet.

Informasjonskravene på topp-10 listen står for 92 % av de totale kostnadene for regelverksområdet. De resterende 38 informasjonskravene står for 8 % av de totale kostnadene.

For mer informasjon knyttet til de mest kostnadskrevende informasjonskravene henvises det til rapportens del 5. I rapportens del 6 finnes ytterligere informasjon om samtlige informasjonskrav knyttet til departementet.

10.7 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene

Dette avsnittet synliggjør de administrative kostnadene og egenskaper ved de ulike informasjonskravene ved å fordele dem på ulike parametere.

10.7.1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Tabell 10.7-1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Kartleggingsparametere	Egenskaper	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Andel av totale kostnader (%)
Type kostnad	Intern tidsbruk	38,9	83,8	100

Kartleggingsparametere	Egenskaper	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Andel av totale kostnader (%)
	Eksterne tjenester	3,75	8,1	
	Andre anskaffelser	3,75	8,1	
Type informasjonskrav	Rapportering til myndighet	8,04	17,3	100
	Opplysninger til tredje part	0,11	0,2	
	Dokumentasjon	38,24	82,4	
Søknader til det offentlige	Offentlig støtte	0,04	0,1	1
	Tillatelse	0,51	1,1	
Typer opplysninger	Grunndata	5,17	11,1	100
	Produksjon	1,52	3,3	
	Drift	7,93	17,1	
	Sysselsetting	0	0,0	
	Økonomiske data	0,2	0,4	
	Annen aktivitet (håndtering av IK)	31,58	68,1	
Kilde: Oxford Research				

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene knyttet til regelområdet fordeler seg på ulike kartleggingsparametere.

Først i tabellen vises fordelingen etter type kostnad, det vil si fordeling etter intern tidsbruk, eksterne tjenester og andre anskaffelser. Hovedtyngden av kostnadene (83,8 %) under dette regelverksområdet er kostnader ved intern tidsbruk. Den resterende kostnaden fordeler seg likt (8,1 %) på eksterne tjenester og andre anskaffelseskostnader.

Dernest vises fordelingen etter type informasjonskrav, det vil si hvem bedriftene plikter å informere. Mottaker av informasjon kan være myndighetene eller tredjepart, eller virksomheten kan pålegges å oppbevare informasjon internt i bedriften. Hovedvekten av kostnadene under dette regelverksområdet er knyttet til krav om utarbeidelse og oppbevaring av dokumentasjon (82,4 %). Noe kostnad (17,3 %) er knyttet til rapportering til myndighet.

Videre vises kostnadsfordelingen mellom søknader om offentlig støtte og søknader om tillatelse. Søknader til det offentlige om tillatelse utgjør 1,1 % av de samlede kostnader.

Til sist vises kostnadsfordelingen på ulike typer opplysninger. De ulike typene er grunndata, produksjon, drift, sysselsetting, økonomiske data og annen aktivitet. Tabellen viser at hovedvekten (68,1 %) under dette regelområdet er av typen annen aktivitet, mens den nest største posten er driftsdata (17,1 %).

10.7.2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Segmenteringen av bedrifter ut fra hvordan regelverket håndteres er et sentralt element i kartleggingsmetoden. Segmenteringen skal sikre at kompleksiteten i bedriftenes håndtering av regelverket blir tatt hensyn til.

En av de viktigste grunnene for å segmentere er bedriftsstørrelse. Segmenteringen skjer ved å skille mellom mikrobedrifter (0-4 ansatte) og andre bedrifter. Med denne oppdelingen får man frem kostnadsfordelingen mellom mikrobedriftene og øvrige bedrifter. Dette er blant annet interessant i forhold til at mikrobedrifter oftere enn større bedrifter er i en oppstartsfase, samtidig kan de også ofte ha færre ressurser til å håndtere krav fra myndighetene. Dermed kan det å håndtere krav fra myndighetene i praksis bli mer byrdefullt for nyetablerte og små bedrifter. Eventuelle forenklingstiltak bør vurderes i forhold til fordelingen mellom mikrobedrifter og andre bedrifter

Tabell 9.7-2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Bedriftsstørrelse	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Mikro (0-4 ansatte)	43,77	94,49
Makro (5 – mer)	2,55	5,51
Totalt	46,32	100
Kilde: Oxford Research		

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene fordeler seg ut fra bedriftsstørrelse. Mikro-bedrifter (0-4 ansatte) står for 94,49 % av kostnadene, mens makro-bedrifter (5 eller flere ansatte) står for 5,51 % av kostnadene.

Bedriftene som håndterer disse informasjonskravene er hovedsaklig mikrobedrifter, hvilket har sin naturlige sammenheng med at målgruppen for dette regelverksområdet i hovedsak er bønder. Landbruksbedrifter er i sitt vesen småbedrifter med en eller to personer med gårdsdriften som hovedbeskjeftigelse. At andelen makrobedrifter er høyere enn under regelområdet Jordbruk skyldes at enkelte krav under Matsikkerhet ligger på leverandører til bøndene og på slakterier hvor det er noe høyere forekomst av makrobedrifter.

10.7.3 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

I dette avsnittet presenteres en oversikt over i hvilken grad bedriftene bruker opplysningene innenfor informasjonskravet internt. Dette har betydning for å kunne avgjøre i hvilken grad bedriftene vil fortsette med å fremskaffe de aktuelle opplysningene dersom informasjonskravet eller enkelte krav til opplysninger blir avskaffet. Som del av kartleggingen har det derfor blitt vurdert i hvilken grad (stor/middels/liten) bedriftene bruker opplysningene innen informasjonskravet, og dermed vil fortsette å fremskaffe aktuelle opplysninger eller ikke. Det er åpenbart at bedrifter som i dag bruker allerede påkrevd og innsamlet informasjon ikke nødvendigvis vil samle inn og benytte informasjonen dersom kravet bortfaller, men en indikasjon gir oversikten likevel.

Tabell 10.7-2 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

Bruk av opplysninger internt	Antall informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
I liten grad	22	4,56	10	22	7	71
I middels grad	17	6,66	14	78	0	22
I stor grad	11	35,18	76	75	0	25
Totalt	50	46,4	100			
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser i hvor stor grad opplysningene som innhentes for å etterleve informasjonskravene benyttes til andre formål internt i bedriften.

10 % av de totale kostnadene knyttet til dette regelverksområdet brukes på opplysninger som i liten grad benyttes internt i bedriften. Dette utgjør 4,56 millioner kroner. 14 % av kostnadene, det vil si 6,66 millioner kroner, brukes på opplysninger som i middels grad brukes internt i bedriften. 76 % av kostnadene, det vil si i overkant av 35 millioner kroner, brukes på opplysninger som i stor grad benyttes internt. Dette er opplysninger som inngår i bedriftenes forretningsmessige drift.

10.7.4 Totale administrative kostnader fordelt på typer administrative aktiviteter

De administrative aktivitetene bidrar til å gi et overblikk over hva slags arbeidsoperasjoner bedriftene foretar i tilknytning til de enkelte bestemmelsene. Som utgangspunkt for dette arbeidet har 17 administrative aktiviteter blitt identifisert. Tabellen nedenfor viser den totale administrative kostnaden for dette regelverksområdet fordelt på disse aktivitetene.

Tabell 10.7-3 Totale administrative kostnader fordelt på typer av administrative aktiviteter

Type administrativ aktivitet	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Sette seg inn i informasjonskravet	0,19	0,5
Informasjonsinnsamling	1,69	4,3
Vurdering	0,19	0,5
Beregning	0,08	0,2
Oppstilling av tall	0,07	0,2
Kontroll	16,06	41,3
Korreksjon	0	0,0
Tekstbeskrivelse	14,31	36,8
Avregning/innbetaling	0,94	2,4
Interne møter	0	0,0
Eksterne møter	0,34	0,9
Kontroll fra offentlig myndighet	2,19	5,6
Korreksjon som følge av kontroll fra offentlige myndigheter	0	0,0
Utdannelse, oppdatering om lovgivningens krav	0	0,0
Kopiering, distribusjon, arkivering mv.	2,32	6,0
Innberette/innsende informasjonen	0,13	0,3
Reise og ventetid	0,37	1,0
Kilde: Oxford Research		

For regelverksområdet Mattrygghet er det registrert omkostninger på 13 av de 17 administrative aktivitetene.

Tabellen viser hvordan de totale administrative kostnader fordeler seg på de ulike aktivitetene som bedriftene gjennomgår i forbindelse med etterlevelsen av informasjonskravet. Av tabellen fremgår det at kontroll er den klart mest tidkrevende aktiviteten, med en kostnad på 16,06 millioner kroner, hvilket utgjør 41,3 % av de samlede kostnadene knyttet til tidsbruk. Mye tid er også benyttet til tekstbeskrivelse, som står for 36,8 % av de samlede kostnader.

Enkelte aktiviteter står med null i kostnad. Dette betyr ikke nødvendigvis at bedriftene ikke bruker tid på disse aktivitetene, men det kan være et uttrykk for at det er vanskelig å skille mellom de ulike aktivitetene i til dels svært integrerte prosesser. For eksempel vil mange betrakte kontroll og korreksjon av en tekst som en del av selve tekstbeskrivelsen.

For mer detaljert informasjon knyttet til disse parametrene henvises det til rapportens del 6.

10.7.5 Topp-10 mest kostnadskrevende skjemaer å etterleve for næringslivet

Tabell 10.7-4 Topp-10 mest kostnadskrevende skjema å etterleve for næringslivet

Skjemanavn	Antall avgivere	Adm. kost.	Andel av samlede	Adm. kost. pr	Innrapporteringsmåter (andel av adm. kost. i prosent)

					Man. (%)	El. 1 (%)	El. 2 (%)	El. 3 (%)
Melding om flytting til vandreplass	3 000	0,61	1	203	100	0	0	0
Søknad om sertifisering av stasjonær bigård	1 500	0,36	1	243	100	0	0	0
Melding om opprettelse/nedleggelse av stasjonær bigård	300	0,28	1	932	100	0	0	0
Melding om utførsel av planter og plantedeler mv.	2 500	0,14	0	56	100	0	0	0
Egenerklæring som skal følge levende slaktedyr som er behandlet for og/eller viser tegn på skade eller sykdom	3 000	0,05	0	15	100	0	0	0
Søknad om erstatning for nedforingskostnader mv. som følge av radioaktivitet	546	0,04	0	70	100	0	0	0
Anmodning om registrering av importør og første mottaker i forbindelse med import av næringsmidler, produkter av animalsk opprinnelse, levende dyr og annet avlsmateriale	955	0,04	0	39	0	0	100	0
Skjema for registrering/godkjenning av mineralgjødsel	33	0,02	0	740	100	0	0	0
Topp-10 prosentandel av totalt		1,54	3					
I alt for regelverksområdet		1,54	3					
Kilde: Oxford Research								

Tabellen inneholder en oversikt over de mest kostnadskrevende skjemaene innenfor regelverksområdet. Totalt 8 skjemaer er tilknyttet dette området.

Skjemaene under regelversområdet utgjør 3 % av totalkostnaden for regelverksområdet som helhet. Skjemaet "Melding om flytting til vandreplass" er det mest kostnadskrevende skjemaet med en kostnad på 0,61 millioner kroner.

10.8 Oppsummerende analyse

Dette avsnittet oppsumererer de vesentlige resultatene fra regelverksområdet Mattrygghet.

Etterlevelsen av informasjonskravene under dette regelverksområdet påla næringslivet en total kostnad på 46,4 millioner kroner i 2006. Det er kartlagt totalt 50 informasjonskrav under regelverkområdet.

Det er identifisert følgende tre mest kostnadskrevende forskrifter:

- Fjørfekjøttforskriften (20,6 millioner kroner)
- Forskrift om hestevelferd (7,9 millioner kroner)
- Forskrift om innførsel og utførsel av småfe (4,6 millioner kroner)

Følgende informasjonskrav er identifisert som de tre mest kostnadskrevende:

- Driftsregister for fjørfekjøttprodusenter (20,5 millioner kroner)
- Hestepass og helsekort (7,9 millioner kroner)
- Føring av loggbok for dyretransportoppdrag (4,6 millioner kroner)

Kostnadene er fordelt på følgende måte i forhold til ABC-regulering:

- A-regulering: 71 %

- B-regulering: 0 %
- C-regulering: 29 %

Kostnadene er fordelt etter følgende kartleggingsparametere:

- Mikro-bedrifter (0-4 ansatte) svarer for 94,49 % av kostnadene, mens makro-bedrifter (5 eller flere ansatte) står for 5,51 % av kostnadene.
- Hovedtyngden av kostnader (83,8 %) er knyttet til intern tidsbruk. Resten er likt fordelt mellom eksterne tjenester (8,1 %) og andre anskaffelser (8,1 %).
- Det meste av kostnadene (82,4 %) påløper ved utarbeidelse og oppbevaring av dokumentasjon. 17,3 % utgjøres av plikt til å rapportere til myndighet.
- Søknader til det offentlige om tillatelse utgjør 1,1 % av de samlede kostnader.
- Den primære typen opplysning som generer kostnadene er annen aktivitet (68,1 %). Opplysninger om drift utgjør 17,1 %.
- Opplysningene som genererer hovedtyngden av kostnadene (76 %) brukes i stor grad internt. 10 % av kostnadene utgjøres av opplysninger som brukes i lite grad internt.
- Intern tidsbruk utgjør 83,8 % av den totale kostnaden. De tre administrative aktiviteter med høyest kostnader er kontroll (41,3 %), tekstbeskrivelse (36,8 %) og kopiering, distribusjon, arkivering mv (6 %).

Bedriftene som håndterer disse informasjonskravene er hovedsaklig mikrobedrifter (94,49 % av kostnadene er beregnet til å falle på disse), hvilket har sin naturlige sammenheng med at målgruppen for dette regelverksområdet i hovedsak er bønder og som er organisert i svært små bedrifter. At andelen makrobedrifter er høyere enn under regelområdet Jordbruk skyldes at enkelte krav under Matsikkerhet ligger på leverandører til bøndene og på slakterier hvor det er noe høyere forekomst av makrobedrifter.

Innenfor regelverksområdet Mattrygghet er det mange ulike informasjonskrav. I det følgende blir de fleste av kartleggingsparametere kommentert i ett regelområdeperspektiv. Deretter blir de tre mest kostnadskrevende forskriftene og de tre mest kostnadskrevende informasjonskravene analysert.

Mange av informasjonskravene innenfor dette regelverksområdet er hjemlet i forskrifter under Matloven. Formålet med Matloven er å sikre helsemessig trygge næringsmidler og fremme helse, kvalitet og forbrukerhensyn langs hele produksjonskjeden, samt ivareta miljøvennlig produksjon. Loven skal videre fremme god plante- og dyrehelse. Loven skal også ivareta hensynet til aktørene langs hele produksjonskjeden, herunder markedsadgang i utlandet

Ett karakteristisk trekk ved informasjonskravene innenfor regelverksområdet Mattrygghet, er at hoveddelen av kostnadene (82,4 %) påløper ved utarbeidelse og oppbevaring av dokumentasjon. Også på aktivitetsnivå dominerer aktiviteter som typisk er knyttet til utarbeidelse og oppbevaring av dokumentasjon. De tre administrative aktiviteter med høyest kostnader er kontroll (41,3 %), tekstbeskrivelse (36,8 %) og kopiering, distribusjon, arkivering mv (6 %).

Dette må ses på bakgrunn av formålet om mattrygghet. Følgelig gjelder mange av informasjonskravene dokumentasjon. Videre utgjør plikt til å rapportere til myndighet 17,3 % av de administrative kostnadene. Det er verd å merke seg at søknader om offentlig støtte og søknader om tillatelse utgjør en svært liten del av kostnadene. Søknader til det offentlige om tillatelse utgjør kun 1,1 % av de samlede kostnader. Dette til forskjell fra enkelte andre regelverksområder under LMD og særlig til forskjell fra regelverksområdet jordbruk.

Hovedtyngden av kostnader (83,8 %) er knyttet til intern tidsbruk. Resten er likt fordelt mellom eksterne tjenester (8,1 %) og andre anskaffelser (8,1 %). Informasjonskravet hestepass og helsekort forklarer hele kostnadene som er knyttet til eksterne tjenester og andre anskaffelser. De eks-

terne kostnadene utgjør 3,75 millioner og andre anskaffelser 3,75 millioner kroner. For alle de 52 andre informasjonskravene som er kartlagt under regelverksområdet Mattrygghet er kostnadene utelukkende knyttet til intern tidsbruk. Mye av dokumentasjonsarbeidet gjøres med andre ord internt. Dette kan også ses i sammenheng med at en meget stor andel av opplysningene som genererer hovedtyngden av kostnadene (76 %) brukes i stor grad internt. Bare 10 % av kostnadene utgjøres av opplysninger som brukes i liten grad internt. Det kan også bemerkes at kostnadene i liten grad er tilknyttet skjemaer, kun 3 % av kostnadene er knyttet til

Endelig er det mange krav under regelverksområdet Mattrygghet som er en følge av EØS – avtalen, særlig EØS – avtalen vedlegg I. Hele 71 % av kostnadene er helt og holdent en følge av EU-egler eller andre internasjonale forpliktelser (A – kategori). 29 % av kostnadene er en utelukkende følge av nasjonal lovgivning (C – kategori). Informasjonskravet Hestepass og helsekort forklarer en stor del av de kostnadene som utelukkende er en følge av nasjonal lovgivning. Dette informasjonskravet beløper seg til 7,93 millioner kroner, noe som utgjør over 17 % av de totale kostnadene. Dette informasjonskravet alene forklarer dermed over halvparten av kostnadene som er knyttet til informasjonskrav som utelukkende er en følge av nasjonal lovgivning (C – kategori).

10.8.1 Analyse av de mest kostnadskrevende lover/forskrifter

Fjørfekjøttforskriften og Driftsregister for fjørfekjøttprodusenter
Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er fjørfeprodusenter med slaktekyllinger. Kravet retter seg mot eiere som har slaktekyllingbesetning.

I praksis føres sykejournal og driftsregister sammen. Driftsregisteret omfatter en rekke opplysninger som skal føres/registreres. Det er listet opp 16 punkter med opplysninger i forskriften som et driftsregister skal inneholde. Mange slaktekyllingprodusenter har et datasystem som automatisk registrerer opplysninger om eksempelvis foring, temperatur og vannforbruk.

Det som i tillegg må noteres daglig er dødelighet. Dette gjøres ved at foretaket hver dag går gjennom besetningen og kontrollerer og teller opp dødelighet. Dessuten noteres ned en del opplysninger om besetningen ved innsett og ved eventuelle behandlinger. Informasjonskravet oppfylles ved å føre de daglige opplysninger om besetningen som er pålagt i § 57. I praksis er det daglige arbeidet i hovedsak å kontrollere og føre dødelighet.

Kostnadene er i det vesentlige resultat av meget høy tidsbruk 40 minutter pr. dag og 14 600 minutter i året pr. bedrift) og en forholdsvis høy populasjon (520). De administrative kostnadene pr. bedrift er til dels meget høye, særlig hensatt til at det i dette tilfellet nesten utelukkende gjelder mikrobedrifter. De administrative kostnadene pr. bedrift er beregnet til hele 39 420 kroner. De administrative aktivitetene som er kostnadsdrivende er kontroll og føring av opplysninger. Dette er typiske kostnadsdrivende aktiviteter innenfor regelverksområdet Mattrygghet. Det kan være noe variasjon i tidsbruk i forhold til størrelse på bedrift og i forhold til hva slags system de bruker for å registrere eksempelvis foring, temperatur og vannforbruk. Variasjonen viser seg imidlertid å være relativt liten fra bedrift til bedrift. Arbeidet gjøres i all hovedsak av slaktekyllingprodusenten og medarbeidertypen er satt til ufaglært hvilket bidrar til å redusere de beregnede administrative kostnadene. Kostnadene må ses i sammenheng med at opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom å føre kontroll med helsetilstand er en helt sentral del av driften.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU – regler eller øvrige internasjonale regler. Kravet følger av EØS – avtalen vedlegg I.

Forskrift om hestevelferd og informasjonskravet Hestepass og Helsekort

Informasjonskravet hestepass og helsekort utgjør hele de beregnede administrative kostnadene i forskrift om hestevelferd. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til i underkant av 8 millioner kroner.
Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er hesteeiere. Kravet trer i kraft når en hest har fått sin endelige farge, hvilket skjer når den er ca. ett år gammel.

Kostnadene forklares i hovedsak ved en forholdsvis høy populasjon (5000) og en forholdsvis høy kostnad (1586 kroner) for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Informasjonskravet oppfylles ved å gi stambokførende instans grunndata for hesten, samt sørge for å få utført nødvendige veterinærtjenester. Alle hester skal ha hestepass, med helsekort som en integrert del. Når hesten er ca. ett år gammel og har fått sin endelige farge, må hesteeieren engasjere en veterinær til å implantere en chip i hesten samt ta ut hårprøve til en DNA – test. De administrative kostnadene forklares i hovedsak av for det første av anskaffelseskostnaden til chip og DNA test som utgjør om lag ca. 750 kroner pr. tilfeller. For det andre blir de administrative kostnadene forklart ved eksterne kostnader knyttet til engasjering av veterinær. Kostnadene knyttet til intern tidsbruk for etterlevelse av dette informasjonskravet er små. I den forstand skiller dette informasjonskravet seg fra andre informasjonskrav under regelverksområdet mattrygghet. Det er pekt ovenfor at bortsett fra kravet hestepass og helsekort er hele de administrative kostnadene knyttet til intern tidsbruk. I forhold til at kravet gjelder dokumentasjon er imidlertid kravet mer typisk for kravene under regelverksområdet. Når det gjelder den interne tidsbruken er medarbeidertypen satt til ufaglært, hvilket reduserer de beregnede administrative kostnadene noe, men ikke særlig vesentlig siden nesten alle kostnader er knyttet til eksterne kostnader og anskaffelseskostnader.
Opplysningene gjelder dokumentasjon og opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom hestepasset benyttes ved videre avl, salg etc. i forhold til grad av intern bruk er dette informasjonskravet relativt typisk for regelområdet .

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C – kategori). Dette er ikke typisk for informasjonskrav innenfor regelområdet mattrygghet der kun 29 % av kostnadene utelukkende en følge av nasjonal lovgivning (C – kategori). Informasjonskravet Hestepass og helsekort forklarer en stor del av de kostnadene som utelukkende er en følge av nasjonal lovgivning. Dette informasjonskravet beløper seg til 7,93 millioner kroner, noe som utgjør over 17 % av de totale kostnadene. Dette informasjonskravet alene forklarer dermed over halvparten av kostnadene som er knyttet til informasjonskrav som utelukkende er en følge av nasjonal lovgivning (C – kategori).

Forskrift om innførsel og utførsel av småfe
Informasjonsplikten er også hjemlet i Forskrift om transport av levende dyr (FOR-2001-04-02-384), § 17. Alle kostnadene tilknyttet plikten er kartlagt under førstnevnte forskrift.

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som driver dyretransport, enten ved transport til slakteri eller mellom dyreeiere. Kravet trer i kraft ved utføring av dyretransportoppdrag.

Kostnadene forklares i hovedsak av høy populasjon (50 666). Kostnadene for hver enkel etterlevelse er 90 kroner, hvilket er forholdsvis moderat. Selv om kostnadene er moderate for hver enkelt etterlevelse av plikten, betyr ikke det at kostnadene for hver bedrift som omfattes av plikten er så lave siden det må antas at de omfattede bedrifter har en del dyretransportoppdrag pr. år.

Informasjonskravet oppfylles ved å loggføre transportoppdraget i journalen. Kostnaden er knyttet ti intern tidsbruk. Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift. Den kostnadsdrivende aktiviteten er hovedsakelig tekstbeskrivelse som er typiske for regelverksområdet Mattrygghet. Informasjonskravet er et typisk dokumentasjonskrav. Arbeidet gjøres videre i all hovedsak av sjåfør hvor timeprisen er satt til 180 kroner.

De beregnede administrative kostnadene må ses i sammenheng med at opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt, ettersom opplysningene beskriver virksomhetens drift.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori). Kravet følger av EØS-avtalen vedlegg I.

10.8.2 Muligheter for reduksjon i administrative kostnader

I det videre er det gjort en vurdering fra Oxford Research av hvilke områder man bør fokusere på i forenklingsarbeidet. Det presiseres at disse vurderingene er gjort uten hensyn til politiske føringer, da dette påligger departementet.

Generelt gjelder mange av kravene dokumentasjon. Ett karakteristisk trekk ved informasjonskravene innenfor regelverksområdet Mattrygghet, er at hoveddelen av kostnadene (82,4 %) påløper ved utarbeidelse og oppbevaring av dokumentasjon. Også på aktivitetsnivå dominerer aktiviteter som typisk er knyttet til utarbeidelse og oppbevaring av dokumentasjon. De tre administrative aktiviteter med høyest kostnader er kontroll (41,3 %), tekstbeskrivelse (36,8 %) og kopiering, distribusjon, arkivering mv (6 %). På denne bakgrunn vil mulighetene for reduksjon i administrative kostnader være særlig knyttet til reduksjon i kravene til opplysninger og kutte informasjonskrav. Siden kostnadene i relativt liten grad er knyttet til rapportering til myndighet (17, 3 % av de totale administrative kostnadene) og søknader til det offentlige 1,1 % av de samlede administrative kostnadene, er mulighetene for reduksjon ved utarbeidelse av skjemaer og elektroniske innrapporteringsløsninger relativt moderat.

Videre er muligheten for reduksjon størst ved å fokusere på de kostnadskrevende informasjonskravene, siden de 10 mest kostnadskrevende informasjonskravene utgjør hele 92 % av de samlede administrative kostnadene under regelverksområdet Mattrygghet som omfatter 50 informasjonskrav. De tre mest kostnadskrevende informasjonskravene under regelverksområdet Mattrygghet utgjør hele 72 % av de totale administrative kostnadene.

Reduksjonsmulighetene kan imidlertid i flere tilfeller være begrensede politisk og rettslig siden mange informasjonskrav og en stor del av de administrative kostnadene under regelverksområdet Mattrygghet er en følge av EØS – avtalen, særlig EØS – avtalen vedlegg I. Hele 71 % av kostnadene er helt og holdent en følge av EU- regler eller andre internasjonale forpliktelser (A – kategori). 29 % av kostnadene er en utelukkende følge av nasjonal lovgivning (C – kategori).

Fjørfekjøttforskriften og Driftsregister for fjørfekjøttprodusenter
Ved å kutte dette kravet som ett krav fastsatt i forskrift vil en redusere de beregnede administrative kostnader med 20, 49 millioner kroner. Kravet vil nok i det vesentlige imidlertid bli etterlevd Det vil også være noe potensial ved å redusere noen av opplysningene som kreves notert, siden tidsbruken i det vesentlige er knyttet til kontroll og tekstbeskrivelse. Det er vanskelig å gi noen estimat på kostnadsreduksjon ved å kutte ett eller flere av opplysningene, men siden kostnadene for informasjonskravet er betydelige, anses reduksjonsmulighetene for relativt betydelig.

På den annen side er kravet hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU – regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A – kategori). Kravet følger av EØS-avtalen vedlegg I. Reduksjonsmulighetene kan dermed være begrensede rettslig og politisk. Handlingsrommet er følgelig ikke utelukkende nasjonalt.

Forskrift om hestevelferd og informasjonskravet Hestepass og Helsekort
De administrative kostnadene forklares i hovedsak for det første av anskaffelseskostnaden til chip og DNA test som utgjør om lag ca. 750 kroner pr. tilfeller. For det andre blir de administrative kostnadene forklart ved eksterne kostnader knyttet til engasjering av veterinær. Kostnadene knyt-

tet til intern tidsbruk for etterlevelse av dette informasjonskravet er små. I den forstand skiller dette informasjonskravet seg fra andre informasjonskrav under regelverksområdet mattrygghet. Gitt kravet om Chip og hestepass med helsekort er det lite reduksjonsmulighet siden dette er anskaffelseskostnader og eksterne kostnader. På den annen side er kravet hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C – kategori). Ved å kutte hele kravet som ett krav i forskrift ville en redusere de administrative kostnadene med 7, 932 millioner kroner.

Forskrift om innførsel og utførsel av småfe
Kravet er beregnet til kroner 4, 56 millioner kroner. Ved å kutte kravet ville en følgelig kunne redusere de beregnede administrative med 4, 56 millioner kroner. Det er vanskelig å se andre reduksjonsmuligheter. Handlingsrommet er imidlertid ikke utelukkende nasjonalt siden kravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU – regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A – kategori). Kravet følger av EØS – avtalen vedlegg I.

10.9 Forenklingstiltak

Som avslutning på kapittelet om regelverksområdet Mattrygghet beskrives forslag til forenklingstiltak som kartleggingen har resultert i.

Under regelverksområdet Mattrygghet er det fremkommet relativt få forenklingsforslag fra de næringsdrivende.

Det er bare fremkommet ett konkret forenklingsforslag som gjelder de 10 mest kostnadskrevende informasjonskrav under regelverksområdet Mattrygghet: I forhold til informasjonskravet driftsregister for fjørfeprodusenter i Fjørfekjøttforskriften blir det stilt spørsmål om det kreves for mange opplysninger. Det blir stilt spørsmål ved om det egentlig er nødvendig med opplysninger om lufttemperatur, for og lignende.

Det er fremkommet forenklingsforslag i forhold til § 27 Melding om utførsel i forskrift om plantehelse. Bedriftene foreslår en helelektronisk løsning, der bedriften kan logge seg på å fylle ut meldingen på nettet og sende den inn via nettet. Det beste ville være om man i en slik løsning kunne ha en egen konto/mappe der tidligere kunder med opplysninger lå klar. (Mattilsynet arbeidet i 2007 med å gjøre skjemaer og søknader tilgjenglige via Altinn).

I forhold til informasjonskravet § 5: Godkjenning av fartøy i Sjøpattedyrforskriften ville det etter informantenes oppfatning være bedre med stikkprøvekontroller eller at man fikk godkjenning for to år av gangen. Det etterspørres også generelt bedre kompetanse hos Mattilsynet i forhold til hvalfangst.

I forhold til informasjonskravet § 12 - Rapporteringsplikt i forskrift om organisk gjødsel mener informantene at Mattilsynet i større grad bør basere seg på stikkprøvekontroller, istedenfor at foretakene må rapportere all omsetning.

Oxford Research har kommet med noen betraktninger på bakgrunn av intervjuene. På et overordnet nivå er det forenklingsmulighet i forhold til å gjøre regleverket mindre detaljorientert. Pr. i dag er det svært mange forskrifter som er hjemlet under Matloven.

Hovedinntrykket er videre at det er ett visst forenklingsmulighet i forhold til å bedre organiseringen og informasjonsflyten mellom Mattilsynet og næringsdrivende. Ett tiltak kan være å bygge opp et databasessystem for informasjon som også kan tilgjengeliggjøres for næringsdrivende.

10.9.1 Særlig irriterende/unødvendige byrder

Det er fremkommet noe informasjon om konkrete byrder som er særlig irriterende eller unødvendige.

Blant de 10 mest kostnadskrevende informasjonskravene er det imidlertid kun ett krav det er fremkommet informasjon om konkrete byrder som er særlig irriterende eller unødvendige. I forhold til informasjonskravet Melding om flytting til vandreplass påpekes det at informasjonsplikten er noe komplisert å etterleve. Formålet med informasjonskravet er å informere tilsynsmyndighet. Belastningen oppleves som moderat, da birøkterne ikke ville meldt fra til Mattilsynet dersom dette ikke var lovpålagt.

I forhold til informasjonskravet § 62a Nedskjæringsplan-årsplan innenfor slakteri er det fremkommet noen betraktninger i forhold til opplevd belastning. Det oppleves vanskelig, men også selvoppdragende, å planlegge detaljert for ett år frem i tid. Satsen som betales oppleves å være urimelig høy, særlig sammenlignet med nabolandene. Det er forståelse for at Mattilsynet må ha denne type informasjon, men kanskje mindre spesifikk informasjon ville være tilstrekkelig.

I forhold til informasjonskravet § 27 Melding om utførsel med hjemmel i forskrift om plantehelse er det fremkommet noen betraktninger i forhold til irriterende og unødvendige byrder. Skjemaet i seg selv oppleves som en liten belastning. Imidlertid oppleves selve prosessen som relativt byrdefull. Konkret er det tiden som går fra avsendelsen til tilbakemeldingen med sertifikat som oppleves som en administrativ utfordring. Postgangen tar gjerne 3-4 dager. Dette medfører at bedriften må planlegge og organisere meldingene i god tid. Selve håndteringen av informasjonskravet og den administrative prosessen oppleves med andre ord som lite effektiv. Derfor ønsker bedriften en elektronisk løsning. Ett annet moment som oppleves som irriterende er at det i forhold til enkelte land som Italia og Mexico, kan være problemer i forhold til forståelsen av plantesertifikatet. Det kan virke som de ikke kjenner regelverket/dette plantesertifikatet. Et "forenklingstiltak" kan være å beskrive hva plantesertifikatet og regelverket er på en klar og kort måte fremme på dokumentet, og ikke bak med liten skrift som i dag.

I forhold til informasjonskravet § 5 Godkjenning av fartøy er det fremkommet noen betraktninger i forhold til irriterende og unødvendige byrder. Det oppleves som unødvendig å måtte ha godkjenning hvert år når mange har drevet hvalfangst i 20-30 år. Generelt oppleves ordningen irriterende. Etter informantenes oppfatning ville det være bedre med stikkprøvekontroller eller at man fikk godkjenning for to år av gangen.

I forhold til kravet § 8 annet ledd: Tilleggsdokumentasjon – hvalkjøtt er det fremkommet noen betraktninger i forhold til irriterende og unødvendige byrder. Kravet oppfattes som irriterende og unødvendig. Dessuten oppleves det at Mattilsynet ikke har særlig kompetanse på hvalfangst.

Etterlevelsen av informasjonskravet § 12 - Rapporteringsplikt i forskrift om organisk gjødsel oppleves som en belastning. Rapporteringen oppleves relativ tung. Det oppleves unødvendig å måtte oppgi hvem som har solgt produktene.

Etterlevelsen av informasjonskravet § 11 Søknad om erstatning for nedforingskostnader mv som følge av radioaktivitet medfører også unødvendige/irriterende byrder. Belastningen oppleves som relativt beskjeden, men som mer tungvint enn tidligere. Tidligere søkte man til Mattilsynet på et enklere skjema. Det er imidlertid stor misnøye med innholdet i ordningen. Mange dyreholdere har betydelige utgifter knyttet til pålagt nedfôring, og opplever at de ikke får kompensert utgiftene sine, hovedsaklig fordi satsene ikke har økt siden nedfôringen startet i 1986 og fordi de ikke blir kompensert for den første uken av nedfôringen. Det er også stor misnøye med at det er lang ventetid fra kostnaden inntreffer til man mottar kompensasjonen. Det gis uttrykk for at det tidligere systemet med kompensasjon i forbindelse med slakterioppgjøret var å foretrekke.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3. Det henvises for øvrig til rapportens del 5, som tar for seg de mest kostnadskrevende informasjonskravene enkeltvis.

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravene under regelverksområdet Mattrygghet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket vesentlige forslag til forenklinger.

Kapittel 11. Regelområde Næringsmiddelindustri

11.1 Beskrivelse av fagmyndighetens regelverk/regelområde

Innen dette regelverksområdet finner man lovgivning som berører næringsmiddelindustrien. I alt 15 informasjonskrav er kartlagt og disse er fordelt på 8 forskrifter. Disse er:

- Forskrift om prisnedskriving for industrielt bearbeidede jordbruksvarer (FOR-2004-12-21-1821)
- Forskrift om eksporttilskudd til kjøtt (FOR-2004-12-21-1747)
- Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder (FOR-2004-12-21-1746)
- Forskrift om prisnedskrivingstilskudd (FOR-2004-07-08-1122)
- Forskrift om tilskudd til fruktlager mv (FOR-2002-07-01-778)
- Forskrift om toll på bearbeidede jordbruksvarer (FOR-2001-12-21-1647)
- Forskrift om frakttilskuddsordninger for korn (FOR-2001-05-23-548)
- Forskrift om frakttilskott på slakt (FOR-1998-01-08-16)

Forskriften om toll er hjemlet i Tolloven, mens de resterende forskriftene er hjemlet i Jordlova. De primære forvaltningsorganene (regelhåndhever) er Statens Landbruksforvaltning og Tollvesenet.

11.2 Beskrivelse av næringsdrivende/bransje som omfattes av kartleggingen

Gruppen av næringsdrivende som er omfattet av kartleggingen består av aktører innen næringsmiddelindustrien og slakteribransjen.

De deltakende bedriftene i undersøkelsen er alle private selskaper av ulik størrelse. De fleste aktørene som er involvert i etterlevelsen av de ulike informasjonskravene har utdannelse på høgskole- og akademikernivå.

Populasjonene er fastlagt i hovedsak på bakgrunn av opplysninger fra Statens Landbruksforvaltning.

11.3 Praktiske avgrensninger

Informasjonskravene som er tatt med i redegjørelsen er et resultat av en total kartlegging av regelområdet og en utsiling av de lovene og forskriftene som ikke er inkludert. Man har funnet fram til hva i regelverkene som kan ansees som informasjonskrav og kartleggingen bygger på dette. Lover og tilhørende forskrifter som anses som marginale, det vil si at de ikke inneholder informasjonskrav som utgjør noen vesentlig kostnad for næringslivet, er avgrenset ut av kartleggingen. Utover dette er det ikke foretatt noen avgrensninger av regelverket innefor dette området.

Det vises for øvrig til del 6 som viser alle forskriftene under departementet og hvorvidt de måles eller ikke.

11.4 Samlede administrative kostnader under fagmyndighet/regelområde

Den totale administrative omkostningen under regelverksområde Næringsmiddelindustri er beregnet til 5,23 millioner kroner. Dette tilsvarer 1 % av de totale administrative kostnadene under Landbruks- og matdepartementet.

Det er i perioden 1. januar 2006 til 1. september 2006 ikke registrert noen endringer i informasjonskravene, slik de fremkommer i regelverket, som har påvirket de administrative kostnadene. Det kan imidlertid ha skjedd endringer i den praktiske håndteringen av informasjonskravet som ikke er fanget opp av denne kartleggingen.

11.5 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

Dette avsnittet presenterer de mest kostnadskrevende forskriftene under regelverksområdet Næringsmiddelindustri. Totalt er det 8 forskrifter som inneholder informasjonskrav som medfører en kostnad for næringslivet.

Tabell 11.5-1 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

Lover/forskrifter		Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
FOR-2001-12-21-1647	Forskrift om toll på bearbeidede jordbruksvarer	2,97	57	0	0	100
FOR-1998-01-08-16	Forskrift om frakttilskott på slakt	0,72	14	0	0	100
FOR-2004-12-21-1747	Forskrift om eksporttilskudd til kjøtt	0,49	9	0	0	100
FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisnedskriving for industrielt bearbeidede jordbruksvarer	0,44	9	0	0	100 %
FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	0,3	6	0	0	100 %
FOR-2002-07-01-778	Forskrift om tilskudd til fruktlager mv.	0,13	3	0	0	100 %
FOR-2001-05-23-548	Forskrift om frakttilskuddsordninger for korn	0,09	2	0	0	100 %
FOR-2004-07-08-1122	Forskrift om prisnedskrivingstilskudd	0,08	2	0	0	100 %
Topp-10 prosentandel av total		5,23	100	0	0	100 %
I alt for inndelingen		5,23	100	0	0	100 %
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden de ulike forskriftene påfører næringen og den enkelte forskrifts andel av de samlede kostnadene innen regelverksområdet.

Den mest kostnadskrevende forskriften under dette regelverksområdet er Forskrift om toll på bearbeidede jordbruksvarer, som påfører næringslivet en total kostnad på 2,97 millioner kroner gjennom informasjonskrav, hvilket utgjør 57 % av kostnadene under regelverksområdet. Den nest mest kostnadskrevende forskriften er Forskrift om frakttilskott på slakt, som påfører næringslivet en kostnad på 0,72 millioner kroner, hvilket utgjør 14 % av kostnadene.

11.6 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Tabell 11.6-1 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Lov/forskrift		Informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
					A (%)	B (%)	C (%)
FOR-2001-12-21-1647	Forskrift om toll på bearbeidede jordbruksvarer	§ 9 Sende råvaredeklarasjon til SLF ved import av ferdigvarer	2,91	56	0	0	100
FOR-2004-12-21-1747	Forskrift om eksporttilskudd til kjøtt	§ 6 Søknad om tilskudd til enkelte bearbeide kjøttvarer ved leveranser	0,43	8	0	0	100
FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisnedskriving for industrielt bearbeidede jordbruksvarer	§ 5 Søknad om tilskudd til prisnedskriving til industrielt bearbeidede jordbruksvarer	0,37	7	0	0	100
FOR-1998-01-08-16	Forskrift om frakttilskott på slakt	§ 2 Frakttilskudd ved transport til engroshandlarar	0,36	7	0	0	100
FOR-1998-01-08-16	Forskrift om frakttilskott på slakt	§ 3 Frakttilskudd ved transport av nedskoren vare	0,36	7	0	0	100
FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	§ 6 Søknad om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder	0,19	4	0	0	100
FOR-2002-07-01-778	Forskrift om tilskudd til fruktlager mv.	§ 4 Sende inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning	0,13	3	0	0	100
FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	§ 5 Innmeldinger av resepter	0,09	2	0	0	100
FOR-2001-05-23-548	Forskrift om frakttilskuddsordninger for korn	§ 3b Søknad om tilskudd til frakt av økologisk korn fra produsent til mottaksanlegg	0,09	2	0	0	100
FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisnedskriving for industrielt bearbeidede jordbruksvarer	§ 4 Søknad om godkjenning/innmelding av resepter på ferdigvarer	0,07	1	0	0	100
Topp-10 prosentandel av total			5,01	96	0	0	100
I alt for inndelingen			5,23				

Kilde: Oxford Research

Tabellen viser den totale kostnaden de ulike informasjonskravene påfører næringen og det enkelte informasjonskravs andel av de samlede kostnadene innen regelverksområdet. I tillegg angis ABC-regulering.

100 % av kostnadene utgjøres av informasjonskrav som er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

De administrative kostnadene per informasjonskrav er en funksjon av populasjonstallet (det vil si antall tilfeller av etterlevelse av informasjonsplikten per år), frekvensen (det vil si hyppigheten per tilfelle) og kostnaden ved etterlevelsen i det enkelte tilfelle (tidsbruk og anskaffelseskostnader).

Informasjonskravene gjelder i hovedsak ulike tilskuddordninger som har sammenheng med handelsregimet med råvareprisutjevning, råvarepriskompensasjon og eksportstøtte. Den rettslige og politiske bakgrunnen er EØS-avtalen og norsk landbruk. En relativt stor andel av kostnadene er knyttet til søknader om offentlig støtte og rapportering til myndighet. Bedriftene som er omfattet av informasjonskravene under dette regelverksområdet er i regelen relativt store virksomheter med profesjonelle administrative rutiner. Det er relativt få bedrifter som er omfattet av informasjonskravene, men hver enkelt bedrift bruker til dels mye tid årlig på å oppfylle informasjonskravene.

Det mest kostnadskrevende informasjonskravet under dette regelverksområdet er hjemlet i Forskrift om toll på bearbeidede jordbruksvarer og omhandler plikten til å sende råvaredeklarasjon til SLF ved import av ferdigvarer. Dette påfører næringen en kostnad på 2,91 millioner kroner per år. Dette er 56 % av de totale kostnadene innen regelverksområdet.

Informasjonskravene på topp-10 listen står for 96 % av de totale kostnadene for regelverksområdet. De resterende 5 informasjonskravene står for 4 % av de totale kostnadene.

For mer informasjon knyttet til de mest kostnadskrevende informasjonskravene henvises det til rapportens del 5. I rapportens del 6 finnes ytterligere informasjon om samtlige informasjonskrav knyttet til departementet.

11.7 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene

Dette avsnittet synliggjør de administrative kostnadene og egenskaper ved de ulike informasjonskravene ved å fordele dem på ulike parametere.

11.7.1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Tabell 11.7-1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Kartleggingsparametere	Egenskaper	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Andel av totale kostnader (%)
Type kostnad	Intern tidsbruk	5,23	100,0	100
	Eksterne tjenester	0	0,0	
	Andre anskaffelser	0	0,0	
Type informasjonskrav	Rapportering til myndighet	5,23	100,0	100
	Opplysninger til tredje part	0	0,0	
	Dokumentasjon	0	0,0	
Søknader til det offentlige	Offentlig støtte	1,85	35,3	40
	Tillatelse	0,23	4,3	
Typer opplysninger	Grunndata	0,01	0,2	100
	Produksjon	4,84	92,5	
	Drift	0,08	1,6	

Kartleggingsparame-tere	Egenskaper	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Andel av totale kostnader (%)
	Sysselsetting	0	0,0	
	Økonomiske data	0	0,0	
	Annen aktivitet (håndtering av IK)	0,3	5,7	
Kilde: Oxford Research				

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene knyttet til regelområdet fordeler seg på ulike kartleggingsparametere.

Først i tabellen vises fordelingen etter type kostnad, det vil si fordeling etter intern tidsbruk, eksterne tjenester og andre anskaffelser. Hovedtyngden av kostnadene (100 %) under dette regelverksområdet er knyttet til intern tidsbruk.

Dernest vises fordelingen etter type informasjonskrav, det vil si hvem bedriftene plikter å informere. Mottaker av informasjon kan være myndighetene eller tredjepart, eller virksomheten kan pålegges å oppbevare informasjon internt i bedriften. Alle kostnadene (100 %) under dette regelverksområdet er knyttet til rapportering til myndighet.

Videre vises kostnadsfordelingen mellom søknader om offentlig støtte og søknader om tillatelse. Søknader om offentlig støtte utgjør 35,3 % av de samlede kostnader, mens søknader om tillatelse utgjør 4,3 % av de samlede kostnader.

Til sist vises kostnadsfordelingen på ulike typer opplysninger. De ulike typene er grunndata, produksjon, drift, sysselsetting, økonomiske data og annen aktivitet. Tabellen viser at hovedvekten (92,5 %) under dette regelområdet er av typen produksjonsdata, mens 5,7 % er av typen annen aktivitet.

11.7.2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Segmenteringen av bedrifter ut fra hvordan regelverket håndteres er et sentralt element i kartleggingsmetoden. Segmenteringen skal sikre at kompleksiteten i bedriftenes håndtering av regelverket blir tatt hensyn til.

En av de viktigste grunnene for å segmentere er bedriftsstørrelse. Segmenteringen skjer ved å skille mellom mikrobedrifter (0-4 ansatte) og andre bedrifter. Med denne oppdelingen får man frem kostnadsfordelingen mellom mikrobedriftene og øvrige bedrifter. Dette er blant annet interessant i forhold til at mikrobedrifter oftere enn større bedrifter er i en oppstartsfase, samtidig kan de også ofte ha færre ressurser til å håndtere krav fra myndighetene. Dermed kan det å håndtere krav fra myndighetene i praksis bli mer byrdefullt for nyetablerte og små bedrifter. Eventuelle forenklingstiltak bør vurderes i forhold til fordelingen mellom mikrobedrifter og andre bedrifter

Tabell 11.7-2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Bedriftsstørrelse	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Mikro (0-4 ansatte)	4,01	76,57
Makro (5 – mer)	1,23	23,43
Totalt	5,23	100
Kilde: Oxford Research		

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene fordeler seg ut fra bedriftsstørrelse. Mikrobedrifter (0-4 ansatte) står for 76,57 % av kostnadene, mens makrobedrifter (5 eller flere ansatte) står for 23,43 % av kostnadene.

Regelverksområdets sammensetning er heterogent og omfatter både primærnærings- og sekundærnæringsbedrifter. Mikrobedriftene i primærnæringen står for hovedtyngden av kostnadene, mens nedslagsfeltet for det regelverk som gjelder næringsmiddelproduksjon hovedsakelig er makrobedrifter.

11.7.3 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

I dette avsnittet presenteres en oversikt over i hvilken grad bedriftene bruker opplysningene innenfor informasjonskravet internt. Dette har betydning for å kunne avgjøre i hvilken grad bedriftene vil fortsette med å fremskaffe de aktuelle opplysningene dersom informasjonskravet eller enkelte krav til opplysninger blir avskaffet. Som del av kartleggingen har det derfor blitt vurdert i hvilken grad (stor/middels/liten) bedriftene bruker opplysningene innen informasjonskravet, og dermed vil fortsette å fremskaffe aktuelle opplysninger eller ikke.

Det er åpenbart at bedrifter som i dag bruker allerede påkrevd og innsamlet informasjon ikke nødvendigvis vil samle inn og benytte informasjonen dersom kravet bortfaller, men en indikasjon gir oversikten likevel.

Tabell 11.7-2 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

Bruk av opplysninger internt	Antall informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
I liten grad	9	4,83	92	0	0	100
I middels grad	6	0,4	8	0	0	100
I stor grad	0	0	0	-	-	-
Totalt	15	5,23	100			
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser i hvor stor grad opplysningene som innhentes for å etterleve informasjonskravene benyttes til andre formål internt i bedriften.

92 % av de totale kostnadene knyttet til dette regelverksområdet brukes på opplysninger som i liten grad benyttes internt i bedriften. Dette utgjør 4,83 millioner kroner. De resterende 8 % av kostnadene, det vil si 0,4 millioner kroner, brukes på opplysninger som i middels grad brukes internt i bedriften.

11.7.4 Totale administrative kostnader fordelt på typer administrative aktiviteter

De administrative aktivitetene bidrar til å gi et overblikk over hva slags arbeidsoperasjoner bedriftene foretar i tilknytning til de enkelte bestemmelsene. Som utgangspunkt for dette arbeidet har 17 administrative aktiviteter blitt identifisert. Tabellen nedenfor viser den totale administrative kostnaden for dette regelverksområdet fordelt på disse aktivitetene.

Tabell 11.7-3 Totale administrative kostnader fordelt på typer av administrative aktiviteter

Type administrativ aktivitet	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Sette seg inn i informasjonskravet	0,01	0,2
Informasjonsinnsamling	2,11	40,4
Vurdering	0,09	1,7
Beregning	0,87	16,6
Oppstilling av tall	0,01	0,1
Kontroll	0,97	18,5
Korreksjon	0	0,0
Tekstbeskrivelse	0,56	10,8
Avregning/innbetaling	0,01	0,3
Interne møter	0,03	0,5
Eksterne møter	0	0,0
Kontroll fra offentlig myndighet	0,02	0,4
Korreksjon som følge av kontroll fra offentlige myndigheter	0	0,0
Utdannelse, oppdatering om lovgivningens krav	0	0,0
Kopiering, distribusjon, arkivering mv.	0,3	5,7
Innberette/innsende informasjonen	0,25	4,8
Reise og ventetid	0	0,0
Kilde: Oxford Research		

For regelverksområdet Næringsmiddelindustri er det registrert omkostninger på 14 av de 17 administrative aktivitetene.

Tabellen viser hvordan de totale administrative kostnader fordeler seg på de ulike aktivitetene som bedriftene gjennomgår i forbindelse med etterlevelsen av informasjonskravet. Av tabellen fremgår det at informasjonsinnsamling er den klart mest tidkrevende aktiviteten, med en kostnad på 2,11 millioner kroner, hvilket utgjør 40,4 % av de samlede kostnader knyttet til tidsbruk. Mye tid er også benyttet til kontroll, som står for 18,5 % av de samlede kostnader.

Enkelte aktiviteter står med null i kostnad. Dette betyr ikke nødvendigvis at bedriftene ikke bruker tid på disse aktivitetene, men det kan være et uttrykk for at det er vanskelig å skille mellom de ulike aktivitetene i til dels svært integrerte prosesser. For eksempel vil mange betrakte kontroll og korreksjon av en tekst som en del av selve tekstbeskrivelsen.

For mer detaljert informasjon knyttet til disse parametrene henvises det til rapportens del 6.

11.7.5 Topp-10 mest kostnadskrevende skjemaer å etterleve for næringslivet

Tabell 11.7-4 Topp-10 mest kostnadskrevende skjema å etterleve for næringslivet

Skjemanavn	Antall avgivere	Adm. kost. (mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Adm. kost. pr skjema (i kr)	Innrapporteringsmåter (andel av adm. kost. i prosent)			
					Man. (%)	El. 1 (%)	El. 2 (%)	El. 3 (%)
Raw material Declaration for industrially processed agricultural products	6 700	2,91	56	434	100	0	0	0
Søknad om tilskudd til enkelte bearbeidede kjøttvarer ved leveranser til eksport- eller spesialmarkeder	360	0,43	8	1 184	100	0	0	0
Søknad om prisnedskriving	408	0,37	7	919	100	0	0	0
Søknad om eksportrestitusjon	264	0,19	4	716	100	0	0	0
Innmelding v resept/reseptendring	250	0,09	2	371	100	0	0	0
Søknadsskjema for tollnedsettelse ved import av landbruksvarer	400	0,06	1	148	100	0	0	0

Skjemanavn	Antall avgi-vere	Adm. kost. (mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Adm. kost. pr skjema (i kr)	Innrapporteringsmåter (andel av adm. kost. i prosent)			
					Man. (%)	El. 1 (%)	El. 2 (%)	El. 3 (%)
Innmelding av resept	150	0,06	1	395	100	0	0	0
Topp-10 prosentandel av totalt		4,11	79					
I alt for regelverksområdet		4,11	79					
Kilde: Oxford Research								

Tabellen inneholder en oversikt over de mest kostnadskrevende skjemaene innenfor regelverksområdet. Totalt 7 skjemaer er tilknyttet dette området.

Skjemaene under regelverksområdet Næringsmiddelindustri utgjør 79 % av totalkostnaden for regelverksområdet som helhet. Det mest kostnadskrevende skjemaet er "Raw material declaration for industrially processed agricultural products", som medfører en kostnad på 2,91 millioner kroner, hvilket utgjør 56 % av de samlede kostnadene under regelverksområdet.

11.8 Oppsummerende analyse

Dette avsnittet oppsumererer de vesentlige resultatene fra regelverksområdet Næringsmiddelindustri.

Etterlevelsen av informasjonskravene under dette regelverksområdet påla næringslivet en total kostnad på 5,23 millioner kroner i 2006. Det er kartlagt totalt 15 informasjonskrav under regelverksområdet.

Det er identifisert følgende tre mest kostnadskrevende forskrifter:

- Forskrift om toll på bearbeidede jordbruksvarer (2,97 millioner kroner)
- Forskrift om frakttilskott på frakt (0,72 millioner kroner)
- Forskrift om eksporttilskudd til kjøtt (0,49 millioner kroner)

Følgende informasjonskrav er identifisert som de tre mest kostnadskrevende:

- Sende råvaredeklarasjon til SLF ved import av ferdigvarer (2,91 millioner kroner)
- Søknad om tilskudd til enkelte bearbeide kjøttvarer ved leveranser (0,43 millioner kroner)
- § 5 Søknad om tilskudd til prisnedskriving til industrielt bearbeidede jordbruksvarer (0,37 millioner kroner)

Kostnadene er fordelt på følgende måte i forhold til ABC-regulering:

- C-regulering: 100 %

Kostnadene er fordelt etter følgende kartleggingsparametere:

- Mikrobedrifter (0-4 ansatte) står for 76,57 % av kostnadene, mens makrobedrifter (5 eller flere ansatte) står for 23,43 % av kostnadene.
- Hovedtyngden av kostnader (100 %) er knyttet til intern tidsbruk.
- Alle kostnader (100 %) påløper ved rapportering til myndighet.
- Søknader til det offentlige om støtte utgjør 35,3 % av de samlede kostnader.
- Den primære typen opplysning som generer kostnadene er produksjonsdata (92,5 %).
- Opplysningene som genererer hovedtyngden av kostnadene (92 %) brukes i liten grad internt i bedriften. 8 % av kostnadene utgjøres av opplysninger som brukes i middels grad internt.

- Intern tidsbruk utgjør 100 % av den totale kostnaden. De tre administrative aktiviteter med høyest kostnader er informasjonsinnsamling (40,4 %), kontroll (18,5 %) og beregning (16,6 %).

Regelverksområdets sammensetning er heterogent og omfatter både primærnærings- og sekundærnæringsbedrifter. Mikrobedriftene i primærnæringen står for hovedtyngden av kostnadene, mens nedslagsfeltet for det regelverk som gjelder næringsmiddelproduksjon hovedsakelig er makrobedrifter.

Informasjonskravene innenfor regelverksområdet næringsmiddelindustri gjelder hovedsakelig ulike søknader og meldinger tilknyttet eksport og import av bearbeidede jordbruksvarer, samt informasjonskravet angående råvaredeklarasjon. Bakgrunnen er bl.a. et eget handelsregime og tilskuddordninger for varer der det gis en råvarekompensasjon, for eksempel i form av prisnedskriving eller eksportstøtte. Regelverksområdet omfatter også noen andre informasjonskrav, eksempelvis som søknad om frakttilskudd og søknad om tilskudd til fruktlager.

En relativt stor andel av de totale kostnadene under regelområdet næringsmiddelindustrien er knyttet til søknader om offentlig støtte (40 %) og rapportering til myndighet (100 %). Hovedtyngden av kostnadene er videre knyttet til intern tidsbruk (100 %). Det er altså ikke administrative kostnader tilknyttet eksterne tjenester og anskaffelseskostnader. De tre administrative aktiviteter med høyest kostnader er informasjonsinnsamling (40,4 %), kontroll (18,5 %) og beregning (16,6 %). Dette må ses på bakgrunn av at mange av informasjonskravene dreier seg om søknader om offentlig støtte og rapportering til myndighet, der informasjonsinnsamling, kontroll og beregning er sentrale aktiviteter. Det er videre verd å merke seg at opplysningene som genererer hovedtyngden av kostnadene i all hovedsak brukes i liten grad internt. Dette må ses på bakgrunn av at informasjonskravene gjelder søknader og rapporteringer som ikke er en integrert del av driften og der opplysningene kun brukes i forhold til søknadene og rapporteringene. Siden opplysningene i informasjonskravet Sende råvaredeklarasjon til SLF ved import av ferdigvarer er satt til liten grad av intern bruk, forklarer dette mye av den høye andelen siden dette informasjonskravet alene utgjør 56 % av totalkostnadene under regelverksområdet.

Bedriftene som konkret er omfattet av informasjonskravene under dette regelverksområdet er i regelen relativt store virksomheter med profesjonelle administrative rutiner. Det er relativt få bedrifter som er omfattet av informasjonskravene, men hver enkelt bedrift bruker til dels mye tid årlig på å oppfylle informasjonskravene. Det er videre utarbeidet standardiserte skjemaer i forhold til mange av informasjonskravene. Skjemaene utgjør hele 79 % av totalkostnaden for regelverksområdet som helhet. Skjemaet tilknyttet råvaredeklarasjon, "Raw material declaration for industrially processed agricultural products", forklarer for en stor del de høye kostnadene tilknyttet

Det er også verd å merke seg at de totale administrative kostnadene under regelverksområdet Næringsmiddelindustri er beregnet til relativt moderate 5, 23 millioner kroner. Dette tilsvarer kun 1 % av de totale administrative kostnadene under Landbruks- og matdepartementet. Noe av bakgrunnen for de relativt moderate administrative kostnadene, er at de betydelige administrative kostnadene til merking av næringsmidler i sin helhet er kartlagt under Helse og Omsorgsdepartementet.

Forskriften om toll er hjemlet i Tolloven, mens de resterende forskriftene er hjemlet i Jordlova. De primære forvaltningsorganene (regelhåndhever) er Statens Landbruksforvaltning og Tollvesenet.

11.8.1 Analyse av de mest kostnadskrevende lover/forskrifter

I det følgende analyseres de tre mest kostnadskrevende forskrifter og informasjonskrav. De andre informasjonskravene analyseres ikke, men det er ovenfor pekt på noen generelle trekk ved informasjonskravene under regelverksområdet næringsmiddelindustri.

Forskrift om toll på bearbeidede jordbruksvarer
Informasjonskravene i forskriften påligger næringsmiddelindustrien og det dominerende informasjonskravet under forskriften omhandler plikten til å sende råvaredeklarasjon til SLF ved import av ferdigvarer. Forskriften inneholder ett annet informasjonskrav som er kartlagt, søknad om individuell tollnedsettelse. Dette kravet er imidlertid relativt ubetydelig kostnadsmessig og blir ikke analysert her.

Plikten til å sende råvaredeklarasjon er en plikt næringsmiddelindustrien har overfor offentlig myndighet. Kravet trer i kraft ved import av nærmere bestemte industrielt bearbeidede varer. Kravet gjelder rapportering til myndighet.

Utfylt råvaredeklarasjonsskjema med dokumentasjon skal sendes Statens Landbruksforvaltning, Avdeling handel og industri. Skjemaet som benyttes er SLF-702, Råvaredeklarasjon for industrielt bearbeidede jordbruksvarer. Dette vil danne grunnlaget for utstedelse av Melding om tollsatser for industrielt bearbeidede jordbruksvarer. Det er noe ulik praksis i forhold til hvordan råvaredeklarasjonene sendes inn. Ofte blir tollvaredeklarasjonsskjemaet hentet ned fra nettet. Skjemaet sendes ferdig utfylt inn pr. post eller med faks.

Kravet om å sende råvaredeklarasjon har høy populasjon (6700). Det forklarer i det vesentlige de forholdsvis høye samlete kostnadene. Tidsbruken til hver innsendelse er ikke særlig stor, i overkant av en time. Men foretak sender gjerne inn flere råvaredeklarasjoner pr. år, slik at den totale tidsbruken i forhold til dette informasjonskravet gjerne er mer enn en time pr. bedrift pr. år. Arbeidet blir i det vesentlige utført av høgskoleansatte/akademikere og ledere, noe som også bidrar til å heve kostnaden og forklare de forholdsvis høye kostnadene. Kostnadene må ses i relasjon til at opplysningene hovedsakelig brukes i liten grad internt. Tidsbruken er i det vesentlige knyttet til intern tidsbruk relatert til å dokumentere det prosentvise råvareinnholdet. Tidsbruken og kostnaden til håndtering og innsendelse av råvaredeklarasjoner er imidlertid relativt moderat.

Forskrift om frakttilskott på frakt
Informasjonskravene i forskriften påligger næringen transport og kommunikasjon. Det vil hovedsaklig i praksis bety slakterier. Kravene omhandler søknader om frakttilskudd. Det er to informasjonskrav som er blitt kartlagt: Søknad om frakttilskudd ved transport til engrosforhandlere og søknad om fraktilskudd av transport av nedskoren vare..

Det er viktig å bemerke at delordningene mellomfrakttilskudd helt slakt, mellomfrakttilskudd skåret vare, og engrostilskudd er avviklet og opphørte 31.12.2006. Ordningene forvaltes av Statens landbruksforvaltning (SLF). For å motta tilskudd må anleggene være godkjent (listeført) av SLF (Kilde: SLF).

Muligheten til å søke om frakttilskudd omfatter slakterier. En person i slakteriets ledelse håndterer informasjonskravet. Arbeidet gjøres altså i all hovedsak av lederyrker. Det innhentes informasjon om de forhold som ligger til grunn for søknaden. Søknaden utformes og sendes Statens Landbruksforvaltning. Bedriften arkiverer deretter en kopi.

Den vesentlige kostnaden er knyttet til selve utfyllingen av søknaden og innhenting av nødvendige opplysninger, mens håndteringen er lite kostnadskrevende. Hver bedrift bruker ca. 3 timer på søknaden hver måned. Populasjonen er 30 pr. år og enhetskostnaden er relativt høy siden hver

bedrift sender inn tilskuddsøknad 12 ganger i året. For den enkelte bedrift er den administrative kostnaden moderat merkbar. Opplysningene må i hovedsak innhentes og blir i liten grad brukt internt.

Kostnaden er knyttet til intern tidsbruk og det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift. Kravene gjelder rapportering til myndighet.

Forskrift om eksporttilskudd til kjøtt

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er næringsmiddelbedrifter som leverer industrielt bearbeidede jordbruksprodukter til eksport og spesialmarkeder basert på norske jordbruksråvarer som er bearbeidet i Norge.

Kravet trer i kraft ved søknad om *tilskudd* til enkelte bearbeidede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder.

Skjema kan lastes ned fra hjemmesiden til SLF. Skjemaene som benyttes er SLF 711 skjema A og SLF 712 skjema B. Skjema A gjelder fordeling på markeder, mens på skjema føres tollekspederingsdato, fakturanummer og kg med mer. Søknaden sendes inn pr. post. Det administrative arbeidet gjøres i hovedsak av økonomiavdelingen.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er akademiske yrker. Det er gjerne faste personer i bedriftene i økonomiavdelingen og lignende som har disse søknadene som sitt ansvarsområde. Kostnadene er en kombinasjon av at arbeidet blir gjort av medarbeider med forholdsvis høy lønn, forholdsvis mange søknader pr. år pr. bedrift og at hver søknad tar en del tid (ca. 4 timer). Mesteparten av tidsbruken er knyttet til å finne frem dokumentasjon og fylle ut selve søknaden. Kostnaden til håndteringen av informasjonskravet er relativt liten.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt, ettersom opplysningene i det vesentlige kun brukes i forhold til tilskuddsøknaden. Det er videre relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift. Kravet gjelder rapportering til myndighet.

Informasjonskrav: § 5 Søknad om tilskudd til prisnedskriving til industrielt bearbeidede jordbruksvarer

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Nærings- og nytelsesmiddelindustri. Kravet trer i kraft når virksomheter produserer og leverer industrielt bearbeidede jordbruksprodukter basert på bruk av norske jordbruksråvarer og søker om prisnedskrivingsstøtte.

Skjemaene som i utgangpunktet skal benyttes er Søknad om prisnedskriving (PNS), skjema A og Søknad om prisnedskriving (PNS), skjema B. I praksis håndteres dette som ett skjema. Søknadsskjemaet blir hentet ned elektronisk. I praksis fylles opplysningene ut på Excel ark og opplysningene tas fra bedriftens IT-system. Økonomisjef eller andre i økonomiavdelingene sender så søknaden med all dokumentasjon til SLF. Skjema B blir arkivert. Det er noe variasjon i innsendelsesmåten. En bedrift opplyser at søknaden sendes pr. mail med vedlagt ark, mens andre opplyser at skjemaet sendes i posten. Etterlevelse av denne søknaden blir i praksis gjort av økonomiavdelingen. Enkelte bedrifter har fått dispensasjon til ikke å sende inn B skjemaet. Noen bedrifter har laget et eget rapportsystem som gjør at de kan kjøre rapporter fra datasystemet. Hovedinntrykket er at bedriftene sender rapporten med A-skjema og kopivedlegg til SLF. I januar legges B-skjema med for å vise at rapporteringen tilfredsstiller kravene.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er lederyrker og akademiske yrker. Dette er medarbeidergrupper med forholdsvis høy lønn. Det er 30 bedrifter som sender inn søknader om tilskudd månedlig. Tidsbruken pr. tilskuddsøknad er 240 minutter. En normaleffek-

tiv bedrift vil følgelig bruke 2880 minutter pr. år på å oppfylle kravet. Den årlige kostnaden pr. bedrift er 14 028. Kostnadene er en kombinasjon av at arbeidet blir gjort av medarbeidere med forholdsvis høy lønn, forholdsvis mange søknader pr. år pr. bedrift og at hver søknad tar en del tid (ca. 4 timer). Tidsbruken for bedriftene er knyttet til å finne frem dokumentasjon og innhente dokumentasjonen. Kostnadene og tidsbruken må ses i sammenheng med at opplysningene i liten grad blir brukt internt, bortsett fra i noen grad i den økonomiske driften og planleggingen.

11.8.2 Muligheter for reduksjon i administrative kostnader

I det videre er det gjort en vurdering fra Oxford Research av hvilke områder man bør fokusere på i forenklingsarbeidet. Det presiseres at disse vurderingene er gjort uten hensyn til politiske føringer, da dette påligger departementet.

De administrative kostnadene under regelverksområdet er forholdsvis lave, beregnet til 5, 23 millioner kroner. Samtidig må det i forhold til en vurdering av mulighet for reduksjon ses hen til at det innenfor regelverksområdet Næringsmiddelindustri hovedsakelig er relativt store virksomheter med profesjonelle administrative rutiner. Det er relativt få bedrifter som er omfattet av informasjonskravene, men hver enkelt bedrift bruker til dels mye tid årlig på å oppfylle informasjonskravene.

Det er et potensial for reduksjon av opplysningskrav i forhold til en del av søknadene under råvarepriskompensasjonsordningen. Tidsbruken er spesielt knyttet til oppfyllelsen av Reduksjonen anses som forholdsvis betydelig for den enkelte aktør, men er ikke særlig betydelig i absolutte tall. Det er vanskelig å angi et kvantitativt estimat på kostnadsreduksjonen.

Forenklingspotensialet i forhold til elektroniske løsninger er forholdsvis liten i forhold til reduksjon av de kvantitative administrative kostnader siden håndteringskostnadene utgjør en forholdsvis liten del av de totale administrative kostnadene under dette området (Ca. 5 - 10 %). På den annen side vil det være et klart forenklingsmulighet dersom en fokuserer på den opplevde belastningen.

11.9 Forenklingstiltak

Som avslutning på kapittelet om regelverkområdet Næringsmiddelindustri beskrives forslag til forenklingstiltak som kartleggingen har resultert i.

11.9.1 Spesifikke forenklingsforslag

Innen regelverksområdet finnes en rekke tilskuddordninger som aktørene innen næringen kan søke om. Felles for disse ordningene er at næringsaktørene etterspør muligheten for å levere søknadene elektronisk.

Det etterlyses også en reduksjon i antall ulike skjemaer, samt en forenkling av de ulike skjemaene. Videre ytres det ønske om et system, gjerne elektronisk per e-post, der næringsaktørene mottar en påminnelse om søknadsfrister og andre relevante opplysninger. Det er gjennomgående mange av de samme type forenklingsforslagene i de ulike informasjonskravene. For detaljer vedrørende forenklingsforslagene henvises det til del 5.

Informasjonskravene medfører ikke store administrative kostnader og potensialet for reduksjon av administrative kostnader er ikke betydelig. Imidlertid bruker den enkelte bedrift en god del tid og kostnader på å etterleve kravene. For den enkelte bedrift vil en forenkling kunne være merk-

bar siden det er relativt få bedrifter som bruker relativt mye ressurser på disse søknadsordningene. Det er også verd å merke i denne forbindelse at informasjonskravene innenfor næringsmiddelindustri hovedsakelig brukes i liten grad internt.

Forenklingsforslagene gjelder innrapportering, skjemaer og informasjon. Dette har norske myndigheter kompetanse til å endre siden informasjonskravene er knyttet til C-regulering. Hvordan skjemaene og innrapporteringsmåten skal være, kan endres av norske myndigheter.

Hvordan skjemaene og innrapporteringsmåten skal være, kan endres av norske myndigheter.

11.9.2 Særlig irriterende/unødvendige byrder

Næringen har pekt på enkelte irriterende og unødvendige byrder:

Sende råvaredeklarasjon til SLF ved import av ferdigvarer

Det ses på som en ulempe og noe irriterende at råvaredeklarasjonene nå har fått en tidsbegrensning på tre år. En slik tidsbegrensning vil medføre administrativt merarbeid på den måte at en nå må passe på å fornye og følge med.

I hovedsak oppleves ikke deklarasjonen som et stort problem. Imidlertid kan tollvarenummer og hva slags produkter det gjelder være et problem. Det er mange sammensatte produkter og disse passer ikke alltid til listen over tollvarenummer. Det er en løpende utvikling i produkter og ingredienser. Bedriftene opplever at produktlisten og tollvarenummer ikke er helt oppdatert i forhold til den løpende utviklingen. Dette oppleves som noe unødvendig og irriterende.

Søknad om tilskudd til enkelte bearbeidede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder.

Å kopiere alle fakturaene og legge ved kopi av original tolldeklarasjon oppleves som meget byrdefullt og vanskelig å gjøre på en effektiv måte. Det påpekes imidlertid at det er forståelig at denne dokumentasjonen kreves.

Søknad om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder

Ordningen er relativt tidskrevende å etterleve. Å kopiere alle fakturaene og legge ved kopi av original tolldeklarasjon oppleves som meget byrdefullt og vanskelig å gjøre på en effektiv måte. Det påpekes imidlertid at det er forståelig at denne dokumentasjonen kreves.

Sende inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter for hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning.

Det oppleves som noe unødvendig å levere oversikten over mottak både til SLF og kommunen.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3. Det henvises for øvrig til rapportens del 5, som tar for seg de mest kostnadskrevende informasjonskravene enkeltvis.

Kapittel 12. Regelområde Reindrift

12.1 Beskrivelse av fagmyndighetens regelverk/regelområde

Innen dette regelverksområdet finner man lovgivning som berører reindriftsnæringen. I alt 4 informasjonskrav er kartlagt og disse er fordelt på 3 forskrifter. Disse er:

- Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag (FOR-2003-07-03-922)
- Forskrift om melding om reindrift (FOR-1999-10-07-1119)
- Forskrift om merking m.v. av tamrein (FOR-1984-06-12-1286)

Forskriftene er hjemlet i Reindriftsloven. Det primære forvaltningsorganet (regelhåndhever) er Reindriftsforvaltningen.

12.2 Beskrivelse av næringsdrivende/bransje som omfattes av kartleggingen

Gruppen av næringsdrivende som er omfattet av kartleggingen består av reineiere.

De deltakende bedriftene i undersøkelsen er alle private selskaper av ulik størrelse. Imidlertid er de fleste næringsdrivende i denne bransjen mikro-bedrifter, men noen store foretak finnes. De fleste aktørene som er involvert i etterlevelsen av de ulike informasjonskravene er ufaglærte.

Populasjonene er fastlagt i hovedsak på bakgrunn av opplysninger fra Reindriftsforvaltningen.

12.3 Praktiske avgrensninger

Informasjonskravene som er tatt med i redegjørelsen er et resultat av en total kartlegging av regelområdet og en utsiling av de lovene og forskriftene som ikke er inkludert. Man har funnet fram til hva i regelverkene som kan ansees som informasjonskrav og kartleggingen bygger på dette. Lover og tilhørende forskrifter som anses som marginale, det vil si at de ikke inneholder informasjonskrav som utgjør noen vesentlig kostnad for næringslivet, er avgrenset ut av kartleggingen. Utover dette er det ikke foretatt noen avgrensninger av regelverket innefor dette området.

Det vises for øvrig til del 6 som viser alle forskriftene under departementet og hvorvidt de måles eller ikke.

12.4 Samlede administrative kostnader under fagmyndighet/regelområde

Den totale administrative omkostningen under regelverksområdet Reindrift er beregnet til 10,36 millioner kroner. Dette tilsvarer 3 % av de totale administrative kostnadene under Landbruks- og matdepartementet.

Det er i perioden 1. januar 2006 til 1. september 2006 ikke registrert noen endringer i informasjonskravene, slik de fremkommer i regelverket, som har påvirket de administrative kostnadene. Det kan imidlertid ha skjedd endringer i den praktiske håndteringen av informasjonskravet som ikke er fanget opp av denne kartleggingen.

12.5 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

Dette avsnittet presenterer de mest kostnadskrevende forskriftene under regelverksområdet Reindrift. Totalt er det 3 forskrifter som inneholder informasjonskrav som medfører en kostnad for næringslivet.

Tabell 12.5-1 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

Lover/forskrifter		Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kost-nader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
FOR-1984-06-12-1286	Forskrift om merking mv av tamrein	9,93	96	0	0	100
FOR-1999-10-07-1119	Forskrift om melding om reindrift	0,36	4	0	0	100
FOR-2003-07-03-922	Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag	0,07	1	0	0	100
Topp-10 prosentandel av total		10,36	100	0	0	100
I alt for inndelingen		10,36	100	0	0	100
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden de ulike forskriftene påfører næringen og den enkelte forskrifts andel av de samlede kostnader innen regelverksområdet.

Den mest kostnadskrevende forskriften under dette regelverksområdet er Forskrift om merking mv av tamrein, som påfører næringslivet en total kostnad på 9,93 millioner kroner gjennom informasjonskrav, hvilket utgjør 96 % av kostnadene under regelverksområdet. Den nest mest kostnadskrevende forskriften er Forskrift om melding om reindrift, som påfører næringslivet en kostnad på 0,36 millioner kroner, hvilket utgjør 4 % av kostnadene.

12.6 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Tabell 12.6-1 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Lov/forskrift		Informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
					A (%)	B (%)	C (%)
FOR-1984-06-12-1286	Forskrift om merking mv av tamrein	§ 3 og § 9 Merking av rein	9,87	95	0	0	100
FOR-1999-10-07-1119	Forskrift om melding om reindrift	§ 2 Melding om reindrift fra driftsenheter	0,36	4	0	0	100
FOR-1984-06-12-1286	Forskrift om merking mv av tamrein	§ 4 Søknad om registrering av reinmerker (hovedmerker og tilleggssnitt)	0,07	1	0	0	100
FOR-2003-07-03-922	Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag	§ 9, jfr. §§ 4-7. Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag	0,07	1	0	0	100
Topp-10 prosentandel av total			10,36	100	0	0	100
I alt for inndelingen			10,36				
Kilde: Oxford Research							

Tabellen viser den totale kostnaden de ulike informasjonskravene påfører næringen og det enkelte informasjonskravs andel av de samlede kostnader innen regelverksområdet. I tillegg angis ABC-regulering.

100 % av kostnadene utgjøres av informasjonskravene som er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

De administrative kostnadene per informasjonskrav er en funksjon av populasjonstallet (det vil si antall tilfeller av etterlevelse av informasjonsplikten per år), frekvensen (det vil si hyppigheten per tilfelle) og kostnaden ved etterlevelsen i det enkelte tilfelle (tidsbruk og anskaffelseskostnader).

Informasjonskravene har hovedsakelig nær sammenheng med selve reindriften, slik som merking av rein og søknad om reinmerke. De øvrige kravene har sammenheng med drifts- og økonomiske virkemidler. Det er i stor grad utarbeidet skjemaer for rapporterings- og søknadskravene. Melding om reindrift og søknad om erstatning blir likevel opplevd som en betydelig administrativ byrde for reindriftsforetakene. Informasjonskravene retter seg mot næringsdrivende som ikke er spesielt skolert i administrative prosedyrer.

Det mest kostnadskrevende informasjonskravet under dette regelverksområdet er hjemlet i Forskrift om merking mv av tamrein og omhandler plikten til å merke hver enkelt rein. Dette påfører reindriftsnæringen en kostnad på i underkant av 10 millioner kroner per år. Dette er 95 % av de totale kostnadene innen regelverksområdet.

For mer informasjon knyttet til informasjonskravene henvises det til rapportens del 5. I rapportens del 6 finnes ytterligere informasjon om samtlige informasjonskrav knyttet til departementet.

12.7 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene

Dette avsnittet synliggjør de administrative kostnadene og egenskaper ved de ulike informasjonskravene ved å fordele dem på ulike parametere.

12.7.1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Tabell 12.7-1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Kartleggingsparametere	Egenskaper	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Andel av totale kostnader (%)
Type kostnad	Intern tidsbruk	10,36	100,0	100
	Eksterne tjenester	0	0,0	
	Andre anskaffelser	0	0,0	
Type informasjonskrav	Rapportering til myndighet	0,43	4,1	100
	Opplysninger til tredje part	9,87	95,2	
	Dokumentasjon	0,07	0,7	
Søknader til det offentlige	Offentlig støtte	0,07	0,6	1
	Tillatelse	0,07	0,7	
Typer opplysninger	Grunndata	0,11	1,0	100
	Produksjon	0,33	3,2	
	Drift	9,87	95,2	
	Sysselsetting	0	0,0	
	Økonomiske data	0	0,0	
	Annen aktivitet (håndtering av IK)	0,06	0,5	

Kartleggingsparametere	Egenskaper	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Andel av totale kostnader (%)
Kilde: Oxford Research				

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene knyttet til regelområdet fordeler seg på ulike kartleggingsparametere.

Først i tabellen vises fordelingen etter type kostnad, det vil si fordeling etter intern tidsbruk, eksterne tjenester og andre anskaffelser. Alle kostnadene (100 %) under dette regelverksområdet er knyttet til intern tidsbruk.

Dernest vises fordelingen etter type informasjonskrav, det vil si hvem bedriftene plikter å informere. Mottaker av informasjon kan være myndighetene eller tredjepart, eller virksomheten kan pålegges å oppbevare informasjon internt i bedriften. Hovedvekten av kostnadene under dette regelverksområdet er knyttet til opplysninger til tredje part (95,2 %). Noe kostnad (4,2 %) er knyttet til krav om rapportering til myndighet.

Videre vises kostnadsfordelingen mellom søknader om offentlig støtte og søknader om tillatelse. Kun 1 % av kostnadene er knyttet til slike søknader.

Til sist vises kostnadsfordelingen på ulike typer opplysninger. De ulike typene er grunndata, produksjon, drift, sysselsetting, økonomiske data og annen aktivitet. Tabellen viser at hovedvekten (95,2 %) under dette regelområdet er av typen driftsopplysninger, mens 3,2 % er av typen produksjonsdata.

12.7.2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Segmenteringen av bedrifter ut fra hvordan regelverket håndteres er et sentralt element i kartleggingsmetoden. Segmenteringen skal sikre at kompleksiteten i bedriftenes håndtering av regelverket blir tatt hensyn til.

En av de viktigste grunnene for å segmentere er bedriftsstørrelse. Segmenteringen skjer ved å skille mellom mikrobedrifter (0-4 ansatte) og andre bedrifter. Med denne oppdelingen får man frem kostnadsfordelingen mellom mikrobedriftene og øvrige bedrifter. Dette er blant annet interessant i forhold til at mikrobedrifter oftere enn større bedrifter er i en oppstartsfase, samtidig kan de også ofte ha færre ressurser til å håndtere krav fra myndighetene. Dermed kan det å håndtere krav fra myndighetene i praksis bli mer byrdefullt for nyetablerte og små bedrifter. Eventuelle forenklingstiltak bør vurderes i forhold til fordelingen mellom mikrobedrifter og andre bedrifter

Tabell 12-2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Bedriftsstørrelse	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Mikro (0-4 ansatte)	10,33	99,66
Makro (5 – mer)	0,04	0,34
Totalt	10,36	100
Kilde: Oxford Research		

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene fordeler seg ut fra bedriftsstørrelse. Mikro-bedrifter (0-4 ansatte) står for 99,66 % av kostnadene, mens makro-bedrifter (5 eller flere ansatte) står for 0,34 % av kostnadene.

Bedriftene som håndterer disse informasjonskravene er hovedsaklig mikrobedrifter. Eksempel på slike mikrobedrifter er reineiere som per enkeltmannsforetak livnærer seg på reindrift.

12.7.3 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

I dette avsnittet presenteres en oversikt over i hvilken grad bedriftene bruker opplysningene innenfor informasjonskravet internt. Dette har betydning for å kunne avgjøre i hvilken grad bedriftene vil fortsette med å fremskaffe de aktuelle opplysningene dersom informasjonskravet eller enkelte krav til opplysninger blir avskaffet. Som del av kartleggingen har det derfor blitt vurdert i hvilken grad (stor/middels/liten) bedriftene bruker opplysningene innen informasjonskravet, og dermed vil fortsette å fremskaffe aktuelle opplysninger eller ikke. Det er åpenbart at bedrifter som i dag bruker allerede påkrevd og innsamlet informasjon ikke nødvendigvis vil samle inn og benytte informasjonen dersom kravet bortfaller, men en indikasjon gir oversikten likevel.

Tabell 12.7-3 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

Bruk av opplysninger internt	Antall informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
I liten grad	2	0,43	4	0	0	100
I middels grad		0	0	-	-	-
I stor grad	2	9,93	96	0	0	100
Totalt	4	10,36	100			
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser i hvor stor grad opplysningene som innhentes for å etterleve informasjonskravene benyttes til andre formål internt i bedriften.

4 % av de totale kostnadene knyttet til dette regelverksområdet brukes på opplysninger som i liten grad benyttes internt i bedriften. Dette utgjør 0,43 millioner kroner. 96 % av kostnadene, det vil si i underkant av 10 millioner kroner, brukes på opplysninger som i stor grad benyttes internt. Dette er opplysninger som inngår i bedriftenes forretningsmessige drift.

12.7.4 Totale administrative kostnader fordelt på typer administrative aktiviteter

De administrative aktivitetene bidrar til å gi et overblikk over hva slags arbeidsoperasjoner bedriftene foretar i tilknytning til de enkelte bestemmelsene. Som utgangspunkt for dette arbeidet har 17 administrative aktiviteter blitt identifisert. Tabellen nedenfor viser den totale administrative kostnaden for dette regelverksområdet fordelt på disse aktivitetene.

Tabell 12.7-4 Totale administrative kostnader fordelt på typer av administrative aktiviteter

Type administrativ aktivitet	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Sette seg inn i informasjonskravet	0,06	0,6
Informasjonsinnsamling	0,11	1,1
Vurdering	0,04	0,4
Beregning	0,06	0,6
Oppstilling av tall	0,02	0,1
Kontroll	0,03	0,3
Korreksjon	0,06	0,6
Tekstbeskrivelse	0,08	0,8
Avregning/innbetaling	0	0,0
Interne møter	3,29	31,7

Type administrativ aktivitet	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Eksterne møter	0	0,0
Kontroll fra offentlig myndighet	0	0,0
Korreksjon som følge av kontroll fra offentlige myndigheter	0	0,0
Utdannelse, oppdatering om lovgivningens krav	0	0,0
Kopiering, distribusjon, arkivering mv.	0,02	0,1
Innberette/innsende informasjonen	0,01	0,1
Reise og ventetid	6,58	63,5
Kilde: Oxford Research		

For regelverksområdet Reindrift er det registrert omkostninger på 12 av de 17 administrative aktivitetene.

Tabellen viser hvordan de totale administrative kostnader fordeler seg på de ulike aktivitetene som bedriftene gjennomgår i forbindelse med etterlevelsen av informasjonskravet. Av tabellen fremgår det at reise og ventetid er den klart mest tidkrevende aktiviteten, med en kostnad på 6,58 millioner kroner, hvilket utgjør 63,5 % av de samlede kostnader knyttet til tidsbruk. Mye tid er også benyttet til interne møter, som står for 31,7 % av de samlede kostnader.

Enkelte aktiviteter står med null i kostnad. Dette betyr ikke nødvendigvis at bedriftene ikke bruker tid på disse aktivitetene, men det kan være et uttrykk for at det er vanskelig å skille mellom de ulike aktivitetene i til dels svært integrerte prosesser. For eksempel vil mange betrakte kontroll og korreksjon av en tekst som en del av selve tekstbeskrivelsen.

For mer detaljert informasjon knyttet til disse parametrene henvises det til rapportens del 6.

12.7.5 Topp-10 mest kostnadskrevende skjemaer å etterleve for næringslivet

Tabell 12.7-5 Topp-10 mest kostnadskrevende skjema å etterleve for næringslivet

Skjemanavn	Antall avgi-vere	Adm. kost. (mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Adm. kost. pr skjema (i kr)	Innrapporteringsmåter (andel av adm. kost. i prosent)			
					Man. (%)	El. 1 (%)	El. 2 (%)	El. 3 (%)
Melding om reindrift	572	0,36	4	635	100	0	0	0
Søknad om reinmerke	102	0,07	1	662	100	0	0	0
Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag	550	0,07	1	122	100	0	0	0
Topp-10 prosentandel av totalt		0,5	5					
I alt for regelverksområdet		0,5	5					
Kilde: Oxford Research								

Tabellen inneholder en oversikt over de mest kostnadskrevende skjemaene innenfor regelverksområdet. Totalt 3 skjemaer er tilknyttet dette området. Det mest kostnadskrevende skjemaet er "Melding om reindrift", som medfører en total kostnad på 0,36 millioner kroner, hvilket tilsvarer 4 % av de samlede kostnader under regelverksområdet.

Skjemaene under regelverksområdet utgjør 5 % av totalkostnaden for regelverksområdet som helhet.

12.8 Oppsummerende analyse

Dette avsnittet oppsumererer de vesentlige resultatene fra regelverksområdet Reindrift.

Etterlevelsen av informasjonskravene under dette regelverksområdet påla næringslivet en total kostnad på 10,36 millioner kroner i 2006. Det er kartlagt totalt 4 informasjonskrav under regelverksområdet.

Det er identifisert følgende tre mest kostnadskrevende forskrifter:

- Forskrift om merking mv av tamrein (9,93 millioner kroner)
- Forskrift om melding om reindrift (0,36 millioner kroner)
- Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag (0,07 millioner kroner)

Følgende informasjonskrav er identifisert som de tre mest kostnadskrevende:

- Merking av rein (9,87 millioner kroner)
- Melding om reindrift fra driftsenheter (0,36 millioner kroner)
- Søknad om registrering av reinmerker (0,07 millioner kroner)

Kostnadene er fordelt på følgende måte i forhold til ABC-regulering:

- A-regulering: 0 %
- B-regulering: 0 %
- C-regulering: 100 %

Kostnadene er fordelt etter følgende kartleggingsparametere:

- Tilnærmet alle kostnader (99,66 %) faller på mikrobedrifter
- All kostnad (100 %) er knyttet til intern tidsbruk.
- Hovedtyngden av kostnader (95,2 %) påløper ved overlevering av informasjon til tredjepart. 4,1 % av kostnadene utgjøres av plikt til å rapportere til myndighet.
- Søknader til det offentlige om offentlig støtte og tillatelse utgjør totalt 1,3 % av de samlede kostnader.
- Den primære typen opplysning som generer kostnadene er driftsopplysninger (95,2 %). Produksjonsopplysninger står for 3,2 % av de samlede kostnader.
- Opplysningene som genererer hovedtyngden av kostnadene (96 %) brukes i stor grad internt. 4 % av kostnadene utgjøres av opplysninger som brukes i liten grad internt.
- Intern tidsbruk utgjør 100 % av den totale kostnaden. De tre administrative aktiviteter med høyest kostnader er reise og ventetid (63,5 %), interne møter (31,7 %) og informasjonsinnsamling (1,1 %).

Bedriftene som håndterer disse informasjonskravene er hovedsaklig mikrobedrifter. Eksempel på slike mikrobedrifter er reineiere som per enkeltmannsforetak livnærer seg på reindrift.

Gruppen av næringsdrivende som er omfattet av kartleggingen består av reineiere. De deltakende bedriftene i undersøkelsen er alle private selskaper av ulik størrelse. Imidlertid er de fleste næringsdrivende i denne bransjen mikro-bedrifter. De fleste aktørene som er involvert i etterlevelsen av de ulike informasjonskravene er ufaglærte.

Informasjonskravene har hovedsakelig nær sammenheng med selve reindriften, slik som merking av rein og søknad om reinmerke. De øvrige kravene har også nær sammenheng med selve reindriften, men er også offentlige drifts- og økonomiske virkemidler. Det er i stor grad utarbeidet skjemaer for rapporterings- og søknadskravene. Melding om reindrift og søknad om erstatning blir likevel opplevd som en betydelig administrativ byrde for reindriftsforetakene. Informasjons-

kravene retter seg mot næringsdrivende som ikke er spesielt skolert i administrative prosedyrer. Innenfor reindrift blir det dermed fra reineiernes synspunkt et stort skille mellom merkekravet og kravene til søknader og skjemaer. Merkekravet oppleves som en naturlig del er en del av reindriftskulturen, mens meldingskravet og andre søknader oppleves som en administrativ byrde.

Merkekravet er helt dominerende i forhold til totalkostnaden under regelverksområdet. Merkekravet utgjør 9,93 millioner kroner, hvilket utgjør hele 95 % av totalkostnaden. Følgelig forklarer merkekravet i hovedsak hvordan kostnadene er fordelt i forhold til kartleggingparameterene. Hovedtyngden av kostnader (95,2 %) påløper ved overlevering av informasjon til tredjepart. 4,1 % av kostnadene utgjøres av plikt til å rapportere til myndighet. Merkekravet er kategorisert som overlevering av informasjon til tredjepart. Opplysningene knyttet til merking av rein brukes i stor grad internt og opplysningene som generer hovedtyngden av kostnadene (96 %) brukes i stor grad. Det er informasjonskravene merking av rein og søknad om reimmerke der opplysningene brukes i stor grad internt, mens opplysningene tilknyttet melding om reindrift og søknad om tilskudd til reindrift brukes i liten grad internt (4 % av totalkostnadene under regleverksområdet).

All kostnad (100 %) er knyttet til intern tidsbruk. Det er følgelig ingen kostnader knyttet til anskaffelseskostnader eller eksterne tjenester. Den kostnadsmessige dominansen til merkekravet viser seg igjen i forhold til hvordan kostnadene er fordelt i forhold til administrative aktiviteter. De tre administrative aktiviteter med høyest kostnader er reise og ventetid (63,5 %), interne møter (31,7 %) og informasjonsinnsamling (1,1 %). Tidsbruken i forhold til aktiviteter for mekrekravet er i hovedsak knyttet til reise- og ventetid, samt interne møter.

100 % av kostnadene er tilknyttet regelverk som følger av nasjonal lovgivning (C- kategori). Handlingsrommet er derfor nasjonalt.

12.8.1 Analyse av de mest kostnadskrevende lover/forskrifter

Forskrift om merking mv av tamrein

Det dominerende informasjonskravet i forhold til administrative kostnader, er som nevnt merking av rein. Det andre kravet er søknad om registrering av reinmerker. Informasjonskravene er relativt ulike og det er vanskelig å si noe generelt. Derfor presenteres først en analyse med et kostnadsforklarende perspektiv av informasjonskravet merking av rein Deretter analyseres søknad om registrering av reinmerker kort.

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet merking av rein er virksomheter som driver reindrift. Kravet trer i kraft når en reineier får en ny reinkalv. Denne må merkes innen 31. oktober det året den er født.

Kostnaden påløper ved tidsbruken knyttet til å samle og fange inn reinene samt selve den fysiske merkingen. Kostnaden utgjør 81 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 30 minutters tidsbruk. Informasjonskravet medfører kostnader på ca. 10 mill. kroner. Kostnadene er et resultat av en høy populasjon (antall rein merket) og en forholdsvis lav enhetskostnad. Kostnaden pr driftsenhet er likevel relativt betydelig siden de fleste merker relativt mange rein og mange av bedriftene involverer bedrifter med få ansatte. Arbeidet gjøres i all hovedsak av reineierne og medarbeidertypen er satt til ufaglært siden det ikke er formelle krav til yrket. Medarbeidertypen bidrar følgelig til å redusere de beregnete administrative kostnadene.

Kostnaden og tidsbruken knytter seg som nevnt til tidsbruken knyttet til merking og er en intern kostnad for bedriftene. Det er noe variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift. Hvordan reineierne gjør merkingen kan variere. Hovedinntrykket er at reineierne samler reinen inn på et visst tidspunkt, ofte på sommeren eller tidlig på høsten, og merker dem, men noen merker dem ute på beite. Flere reineiere og driftsenheter samarbeider i mange tilfeller om merkingen.

Mesteparten av tiden går til å fange inn reinen og til reise- og ventetid. Selve arbeidet med å merke reinen, "arbeidet i gjerdet" tar ikke så lang tid. De reineiere som merker reinene i størst mulig grad uforstyrret for flokken og etter reinens naturlige trekk vil kunne bruke noe mer tid enn de som samler alle reinene og merket dem samlet i reingjerdet. Når det gjelder merking av rein vil tidsbruken bl.a. videre variere etter flokkstørrelse, organisering av arbeidet og reiseavstand.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom merket er den sentrale identitets- og eieropplysning. Merkingen er videre en sentral del av driften og reindriftskulturen. Dette er viktig å være klar over. Merking av rein oppleves derfor ikke som en administrativ kostnad.

Søknad om registrering av reinmerker: Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som driver reindrift og alle reineiere med tamrein.

Alle som har rett til å utøve reindrift i Norge, kan få registrert eget reinmerke. En reineier kan i utgangspunktet ha kun ett merke, men her kan det finnes unntak i visse overgangssituasjoner. Dersom man ønsker å ta i bruk et nytt reinmerke, må man søke. Informasjonskravet oppfylles ved å sende skjema "Søknad om reinmerke" i utfylt stand til reindriftsforvaltningen i søkers reinbeiteområde. Det er to årlige søknadsfrister, 1. januar og 1. juni.

Kostnadene er i hovedsak et resultat av relativt lang tidsbruk i forhold til oppfyllelse av kravet pr. enhet. Populasjonen er relativt liten. Arbeidet gjøres i all hovedsak av reineierne, hvilket er karakterisert som ufaglærte. Dette trekker de beregnete kostnadene nedover. Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom merketopplysningene er en sentral del av reindriften og reindriftskulturen. Kostnadene oppleves dermed ikke som en belastning og er en naturlig del av reindriftskulturen.

Forskrift om melding om reindrift og Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som driver reindrift. Kravet trer i kraft ved å inneha en driftsenhet. Fristen for å fylle ut og sende meldingen er 1. april.

I praksis er det nær sammenheng mellom tilskudd til driftsenheter og tamreinlag og melding om reindrift. Det er driftsenhetens innehaver som skal fremme melding om reindrift på vegne av alle reineierne i driftsenheten.

Typisk for disse kravene er at det er rapporteringer til myndighet. Det er videre utarbeidet skjemaer for begge kravene.

Arbeidet med oppfyllelsen av kravene gjøres i hovedsak av driftsinnehaver eller reineierne i driftsenheten. Utfylling kan skje på papirskjema eller på elektronisk skjema (www.reindrift.no)..

Muligheten for elektronisk innlevering ble innført i 2006. Det var imidlertid svært få som benyttet muligheten i melding om driftsåret 2005/06, dvs. innenfor denne undersøkelsens kartleggingsperiode. Det er ikke beregnet egen tid for innlevering av elektronisk skjema, men kvalitative opplysninger om elektronisk innleveringsmåte er samlet inn. For driftsåret 2006/2007 leverte imidlertid en betydelig andel elektronisk. Det er noe variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift, men denne er i liten grad knyttet til om bedriftene har levert elektronisk eller manuelt. Dette kan ses i sammenheng med at bedriftene foreløpig ikke har blitt vant med elektronisk levering. Ved videreutvikling av de elektroniske tjenestene samtidig som bedriftene øker sin kompetanse i forhold til disse tjenestene, kan det være mulighet for effektivisering.

Kostnadene som utelukkende er interne kostnader, er en kombinasjon av relativ lang tidsbruk pr. enhet og en forholdsvis høy populasjon. Kostnadene i forhold til oppfyllelse av kravene er knyttet til beregninger og utfylling av skjemaene. I det vesentlige er det tallberegningen i melding om reindrift som er tidskrevende og dermed kostnadskrevende. De administrative kostnadene må

ses i sammenheng med graden av intern bruk. Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt, ettersom de fleste opplysninger foreligger hos foretakene, men opplysningene bearbeides og beskrives i all hovedsak kun i forhold til søknad om tilskudd og melding om reindrift.

12.8.2 Muligheter for reduksjon i administrative kostnader

I det videre er det gjort en vurdering fra Oxford Research av hvilke områder man bør fokusere på i forenklingsarbeidet. Det presiseres at disse vurderingene er gjort uten hensyn til politiske føringer, da dette påligger departementet.

I forhold til en vesentlig kvantitativ reduksjon av de beregnede administrative kostnader, kunne en kutte kravet om merking av reinene som ett offentlig krav. De beregnede administrative kostnadene ville da bli redusert med 9,93 millioner kroner av en total kostnad på 10, 36 millioner kroner i 2006. Merkingen av rein blir oppfattet som en sentral del av reindriftskulturen og ville imidlertid sannsynligvis bli etterlevd uavhengig av offentlige krav.

Siden de øvrige informasjonskrav medfører forholdsvis moderate administrative kostnader, er ikke muligheten for reduksjon i administrative kostnader særlig betydelig. Det som er mest tidskrevende og dermed kostnadskrevende er oppfyllelsen av informasjon og gjøre beregninger i skjemaene som gjelder søknader og melding om reindrift. Her er et reduksjonspotensial i forhold til dagens administrative kostnader. Det er vanskelig å tallfeste reduksjonsmulighetene, men sett i forhold til at det er beregningene og oppfyllelsen av opplysningskravene som er mest tidkrevende, er det forenklinger i forhold til disse som har størst potensial for kostnadsreduksjon i forhold til kravene som gjelder søknader og melding om reindrift.

12.9 Forenklingstiltak

Som avslutning på kapittelet om regelverkskområdet Reindrift beskrives forslag til forenklingstiltak som kartleggingen har resultert i.

Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag: Reineierne bemerker at det burde være mulig å fjerne kravet om vedlegg/dokumentasjon for slakteuttak og kopier av avgiftspliktig salg, ettersom disse opplysningene allerede finnes hos slakteriene og dermed er tilgjengelig for Reindriftsforvaltningen.

Reduksjonen i kostnader er sannsynligvis ikke meget betydelig hensett til at oppfyllelsen av informasjonskravet medfører relativt ubetydelige administrative kostnader, men det synes å foreligge en klar reduksjonsmulighet i den opplevde administrative belastningen. Det synes som unødvendig å kreve slik dokumentasjon dersom de fra andre kilder er tilgjengelig for Reindriftsforvaltningen

Melding om reindrift: Reineierne etterlyser en forbedring av det elektroniske skjemaet. Det ønskes særlig en form for "elektronisk beregningskalkulator" eller et slags "program" i tilknytning til selve søknaden om melding om reindrift slik at en kunne spare tid til beregninger. For elektronisk rapportering kunne dette gjøres i selve søknaden, mens det for dem som foretrekker å levere manuelt burde gjøres tilgjengelig et hjelpeprogram for beregninger av reintall og lignende. Det må i denne sammenheng bemerkes at det i den elektroniske søknaden i 2007 blir gjort en del automatiske summeringer.

Etter opplysninger fra Reineierne kan det foreligge et forenklingspotensial i forhold til å forbedre de elektroniske løsningene i forhold til summeringer. Tekniske forbedringer bør gå sammen med et kontinuerlig arbeid for å informere og øke kompetanse til reineierne når det gjelder rapporte-

ringer og søknader til det offentlige. Reduksjonen i kostnader er sannsynligvis ikke meget betydelig, men det synes å foreligge en klar reduksjonsmulighet i den opplevde administrative belastningen.

Både forenklingene i søknad om tilskudd og melding om reindrift kan initieres av norske myndigheter siden disse informasjonskravene er basert på C-regulering.

12.9.1 Særlig irriterende/unødvendige byrder

Næringen har pekt på enkelte irriterende og unødvendige byrder.

Melding om reindrift oppleves som relativt belastende. Det som tar tid og oppleves som vanskelig å etterleve og belastende er særlig beregningene og oppstilling av tall. Dersom en har gjort en feil, tar det en god del tid med korreksjoner. Flere av reineierne og driftsinnehaverne uttrykker at det er vanskelig å forholde seg til skjemaer og at den subjektive belastningen er tildels stor.

Dette kan ha delvis bakgrunn i den muntlige samiske tradisjonen og mangel på skrifttradisjon. En del av reindriftssamene har også relativt lite utdanning. Forutsetningene for å forholde seg til skjemaene og veiledningene er imidlertid sterkt varierende bl.a. avhengig av alder og utdanningsnivå

I forhold til søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag, oppleves det som noe unødvendig å måtte legge ved vedlegg/dokumentasjon av slakteuttak og kopier av avgiftspliktig salg da disse opplysningene ifølge reineierne allerede finnes hos slakteriene.

Det henvises for øvrig til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3. Det henvises også til rapportens del 5, som tar for seg de mest kostnadskrevende informasjonskravene enkeltvis.

Kapittel 13. Regelområde Skogbruk

13.1 Beskrivelse av fagmyndighetens regelverk/regelområde

Innen dette regelverksområdet finner man lovgivning som berører skogbruksnæringen. I alt 12 informasjonskrav er kartlagt og disse er fordelt på 3 forskrifter. Disse er:

- Forskrift om skogfond o.a. (FOR-2006-07-03-881)
- Forskrift om bærekraftig skogbruk (FOR-2006-06-07-593)
- Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket (FOR-2004-02-04-447)

Samtlige forskrifter er hjemlet i Skogbrukslova. Det primære forvaltningsorganet (regelhåndhever) er Statens Landbruksforvaltning.

13.2 Beskrivelse av næringsdrivende/bransje som omfattes av kartleggingen

Gruppen av næringsdrivende som er omfattet av kartleggingen består av primært skogeiere, og i noen grad skogeierforeninger.

De deltakende bedriftene i undersøkelsen er alle private selskaper av ulik størrelse, men som i andre næringer er det en overvekt av relativt små enkeltpersonsforetak. De fleste aktørene som er involvert i etterlevelsen av de ulike informasjonskravene er ufaglærte.

Populasjonene er fastlagt i hovedsak på bakgrunn av opplysninger fra Statens Landbruksforvaltning.

13.3 Praktiske avgrensninger

Informasjonskravene som er tatt med i redegjørelsen er et resultat av en total kartlegging av regelområdet og en utsiling av de lovene og forskriftene som ikke er inkludert. Man har funnet fram til hva i regelverkene som kan ansees som informasjonskrav og kartleggingen bygger på dette. Lover og tilhørende forskrifter som anses som marginale, det vil si at de ikke inneholder informasjonskrav som utgjør noen vesentlig kostnad for næringslivet, er avgrenset ut av kartleggingen. Utover dette er det ikke foretatt noen avgrensninger av regelverket innefor dette området.

Det vises for øvrig til del 6 som viser alle forskriftene under departementet og hvorvidt de måles eller ikke.

13.4 Samlede administrative kostnader under fagmyndighet/regelområde

Den totale administrative omkostningen under regelverksområdet Skogbruk er beregnet til 12,59 millioner kroner. Dette tilsvarer 3 % av de totale administrative kostnadene under Landbruks- og matdepartementet.

De administrative kostnadene innenfor dette regelverksområde er økt med 4,73 millioner i perioden 1. januar 2006 til 1. september 2006. Forklaringen er at Forskrift om bærekraftig skogbruk

(FOR-2006-06-07-593) trådte i kraft 1. juli 2006. I denne forskriftens § 4 er det hjemlet et krav om miljødokumentasjon, som er kartlagt som et nytt informasjonskrav. Kravet er beregnet å medføre en administrativ kostnad på 4,73 millioner kroner.

Det er i perioden 1. januar 2006 til 1. september 2006 ikke registrert andre endringer i informasjonskravene, slik de fremkommer i regelverket, som har påvirket de administrative kostnadene. Det kan imidlertid ha skjedd endringer i den praktiske håndteringen av informasjonskravet som ikke er fanget opp av denne kartleggingen.

13.5 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

Dette avsnittet presenterer de mest kostnadskrevende forskriftene under regelverksområdet Skogbruk. Totalt er det 3 forskrifter som inneholder informasjonskrav som medfører en kostnad for næringslivet.

Tabell 13.5-1 Topp-10 mest kostnadskrevende regelverk å etterleve for næringslivet

Lover/forskrifter		Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	5,75	46	0	0	100
FOR-2006-06-07-593	Forskrift om bærekraftig skogbruk	4,73	38	0	0	100
FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv i skogbruket	2,12	17	0	0	100
Topp-10 prosentandel av total		12,59	100	0	0	100
I alt for inndelingen		12,59	100	0	0	100
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden de ulike forskriftene påfører næringen og den enkelte forskrifts andel av de samlede kostnader innen regelverksområdet.

Den mest kostnadskrevende forskriften under dette regelverksområdet er Forskrift om skogfond o.a., som påfører næringslivet en total kostnad på 5,75 millioner kroner gjennom informasjonskrav, hvilket utgjør 46 % av kostnadene under regelverksområdet. Den nest mest kostnadskrevende forskriften er Forskrift om bærekraftig skogbruk, som påfører næringslivet en kostnad på 4,73 millioner kroner, hvilket utgjør 38 % av kostnadene.

13.6 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Tabell 13.6-1 Topp-10 mest kostnadskrevende informasjonskrav å etterleve for næringslivet

Lov/forskrift		Informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
					A (%)	B (%)	C (%)
FOR-2006-06-07-593	Forskrift om bærekraftig skogbruk	§ 4 Miljødokumentasjon	4,73	38	0	0	100
FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	Krav om utbetaling fra skogfondet og søknad om tilskudd til skogkultur	3,62	29	0	0	100

Lov/forskrift		Informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
					A (%)	B (%)	C (%)
FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 11 og 12 Utbetaling fra skogfond til udekkede investeringer	0,89	7	0	0	100
FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 10 Anmodning om utbetaling av tilskudd	0,66	5	0	0	100
FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 11 Utbetaling fra skogfond til diverse formål	0,65	5	0	0	100
FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 6 Søknad om tilskudd til miljøtiltak i skog	0,65	5	0	0	100
FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 7 Søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a.	0,55	4	0	0	100
FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 17 Kommunen skal i nødvendig utstrekning kontrollere investeringer og utførte tiltak	0,27	2	0	0	100
FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 8 Kjøper skal gi melding til selger av tømmer - Automatisk gjennom tømmeroppgjøret	0,25	2	0	0	100
FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 5 Anmodning om utbetaling av tilskudd til veibygging	0,17	1	0	0	100
Topp-10 prosentandel av total			12,43	99	0	0	100
I alt for inndelingen			12,59				
Kilde: Oxford Research							

Tabellen viser den totale kostnaden de ulike informasjonskravene påfører næringen og det enkelte informasjonskravs andel av de samlede kostnader innen regelverksområdet. I tillegg angis ABC-regulering.

100 % av kostnadene utgjøres av informasjonskrav som er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

De administrative kostnadene per informasjonskrav er en funksjon av populasjonstallet (det vil si antall tilfeller av etterlevelse av informasjonsplikten per år), frekvensen (det vil si hyppigheten per tilfelle) og kostnaden ved etterlevelsen i det enkelte tilfelle (tidsbruk og anskaffelseskostnader).

Informasjonskravene innenfor skogbruk er i stor grad tilknyttet søknader om tilskudd til nærings- og miljøtiltak og krav om utbetaling av skogfond. Det er *skjemaer* i forhold til de fleste søknader om tilskudd og i forhold til de ulike kravsgrunnlag om utbetaling av skogfond. I forhold til skogfondsordningen er det utviklet webløsninger for krav om utbetaling, men foreløpig må dokumentasjon sendes manuelt. Dessuten er kravet om miljødokumentasjon også blitt kartlagt som ett informasjonskrav.

I forhold til praksisbeskrivelsen og beregningen av normaleffektiv tidsbruk, er det viktig å være klar over noen særtrekk innen skogbruksnæringen. Mange skogeierne er lite aktive i selve skogbruket. En god del av informasjonskravene innen skogbruket er videre hendelsesutløste. Det betyr at mange skogeiere relativt sjelden må forholde seg til kravene. Det informasjonskravet som skogeierne i størst grad befatter seg med er søknad om tilskudd til skogkultur og utbetaling til skogkultur. Dette medfører at det innen skogbruket har utviklet seg en praksis der svært mye av det administrative arbeidet i realiteten blir gjort av forvaltningen. I ikke utbetydelig grad er det skogbrukssjefen som fyller ut/legger inn søknad om utbetaling av skogfond. Skogeierne må som et minimum må fylle ut og legge ved ett utgiftsbilag, gi grunndata og signere. En god del skogeiere fyller imidlertid ut skjemaene selv. I hovedsak er den normaleffektive tiden beregnet i forhold

til skogeiere som har fylt ut skjemaene. Forskjellen er likevel relativt liten i tidsbruk. Det som tar tid i forhold til de ulike kravene og søknadene tilknyttet skogfondsordningen er i det vesentlige å innhente utgiftsbilag, ved egenarbeid å fylle ut et kostnadsoverslag, ved eksternt arbeid legge ved faktura og annen dokumentasjon.

Det mest kostnadskrevende informasjonskravet under dette regelverksområdet er hjemlet i Forskrift om bærekraftig skogbruk og omhandler plikten til å utarbeide og oppbevare miljødokumentasjon. Dette påfører skogbruksnæringen en kostnad på 4,73 millioner kroner per år. Dette er 38 % av de totale kostnadene innen regelverksområdet.

Informasjonskravene på topp-10 listen står for 99 % av de totale kostnadene for regelverksområdet. De resterende 2 informasjonskravene står for 1 % av de totale kostnadene.

For mer informasjon knyttet til de mest kostnadskrevende informasjonskravene henvises det til rapportens del 5. I rapportens del 6 finnes ytterligere informasjon om samtlige informasjonskrav knyttet til departementet.

13.7 Fordelinger av de samlede administrative kostnadene

Dette avsnittet synliggjør de administrative kostnadene og egenskaper ved de ulike informasjonskravene ved å fordele dem på ulike parametere.

13.7.1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Tabell 13.7-1 Totale administrative kostnader fordelt på ulike kartleggingsparametere

Kartleggingsparametere	Egenskaper	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Andel av totale kostnader (%)
Type kostnad	Intern tidsbruk	11,84	94,1	100
	Eksterne tjenester	0,5	4,0	
	Andre anskaffelser	0,25	2,0	
Type informasjonskrav	Rapportering til myndighet	7,62	60,5	100
	Opplysninger til tredje part	0,25	2,0	
	Dokumentasjon	4,73	37,5	
Søknader til det offentlige	Offentlig støtte	7,27	57,8	58
	Tillatelse	0	0,0	
Typer opplysninger	Grunndata	7,74	61,4	100
	Produksjon	2,24	17,8	
	Drift	1,01	8,0	
	Sysselsetting	0	0,0	
	Økonomiske data	1,2	9,6	
	Annen aktivitet (håndtering av IK)	0,4	3,2	
Kilde: Oxford Research				

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene knyttet til regelområdet fordeler seg på ulike kartleggingsparametere.

Først i tabellen vises fordelingen etter type kostnad, det vil si fordeling etter intern tidsbruk, eksterne tjenester og andre anskaffelser. Hovedtyngden av kostnadene (94,1 %) under dette regelverksområdet er knyttet til intern tidsbruk. Eksterne tjenester står for 4 % og anskaffelseskostnader for 2 % av de samlede kostnader.

Dernest vises fordelingen etter type informasjonskrav, det vil si hvem bedriftene plikter å informere. Mottaker av informasjon kan være myndighetene eller tredjepart, eller virksomheten kan pålegges å oppbevare informasjon internt i bedriften. Hovedvekten av kostnadene under dette regelverksområdet er knyttet til rapportering til myndighet (60,5 %). En betydelig andel av de samlede kostnader (37,5 %) er knyttet til krav om oppbevaring av dokumentasjon.

Videre vises kostnadsfordelingen mellom søknader om offentlig støtte og søknader om tillatelse. Søknader til de offentlige om støtte utgjør 57,8 % av totalkostnaden, noe som er en betraktelig større andel enn i de øvrige regelverksområdene under dette departementet.

Til sist vises kostnadsfordelingen på ulike typer opplysninger. De ulike typene er grunndata, produksjon, drift, sysselsetting, økonomiske data og annen aktivitet. Tabellen viser at hovedvekten (61,4 %) under dette regelområdet er av typen grunndata, mens produksjonsdata står for 17,8 % av kostnadene.

13.7.2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Segmenteringen av bedrifter ut fra hvordan regelverket håndteres er et sentralt element i kartleggingsmetoden. Segmenteringen skal sikre at kompleksiteten i bedriftenes håndtering av regelverket blir tatt hensyn til.

En av de viktigste grunnene for å segmentere er bedriftsstørrelse. Segmenteringen skjer ved å skille mellom mikrobedrifter (0-4 ansatte) og andre bedrifter. Med denne oppdelingen får man frem kostnadsfordelingen mellom mikrobedriftene og øvrige bedrifter. Dette er blant annet interessant i forhold til at mikrobedrifter oftere enn større bedrifter er i en oppstartsfase, samtidig kan de også ofte ha færre ressurser til å håndtere krav fra myndighetene. Dermed kan det å håndtere krav fra myndighetene i praksis bli mer byrdefullt for nyetablerte og små bedrifter. Eventuelle forenklingstiltak bør vurderes i forhold til fordelingen mellom mikrobedrifter og andre bedrifter

Tabell 13-2 Totale administrative kostnader fordelt på bedriftsstørrelse (antall ansatte)

Bedriftsstørrelse	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Mikro (0-4 ansatte)	12,43	98,72
Makro (5 – mer)	0,16	1,28
Totalt	12,59	100
Kilde: Oxford Research		

Tabellen viser hvordan de totale kostnadene fordeler seg ut fra bedriftsstørrelse. Mikro-bedrifter (0-4 ansatte) står for 98,72 % av kostnadene, mens makro-bedrifter (5 eller flere ansatte) står for 1,28 % av kostnadene.

Bedriftene som håndterer disse informasjonskravene er hovedsaklig mikrobedrifter, hvilket gjenspeiler de samme forhold som innen jordbrukssektoren. Norske jord- og skogbønder er i hovedsak organisert som bedrifter med en eller to hovedpersoner som for øvrig baserer seg på innleid og sesongbasert hjelp.

13.7.3 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

I dette avsnittet presenteres en oversikt over i hvilken grad bedriftene bruker opplysningene innenfor informasjonskravet internt. Dette har betydning for å kunne avgjøre i hvilken grad bedriftene vil fortsette med å fremskaffe de aktuelle opplysningene dersom informasjonskravet eller enkelte krav til opplysninger blir avskaffet. Som del av kartleggingen har det derfor blitt vurdert i hvilken grad (stor/middels/liten) bedriftene bruker opplysningene innen informasjonskravet, og dermed vil fortsette å fremskaffe aktuelle opplysninger eller ikke. Det er åpenbart at bedrifter

som i dag bruker allerede påkrevd og innsamlet informasjon ikke nødvendigvis vil samle inn og benytte informasjonen dersom kravet bortfaller, men en indikasjon gir oversikten likevel.

Tabell 13.7-3 Totale administrative kostnader fordelt på opplysninger til internt bruk

Bruk av opplysninger internt	Antall informasjonskrav	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
				A (%)	B (%)	C (%)
I liten grad	7	2,7	21	0	0	100
I middels grad	5	9,89	79	0	0	100
I stor grad	0	0,	0	-	-	-
Totalt	12	12,59	100			
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser i hvor stor grad opplysningene som innhentes for å etterleve informasjonskravene benyttes til andre formål internt i bedriften.

21 % av de totale kostnadene knyttet til dette regelverksområdet brukes på opplysninger som i liten grad benyttes internt i bedriften. Dette utgjør 2,7 millioner kroner. 79 % av kostnadene, det vil si 9,89 millioner kroner, brukes på opplysninger som i middels grad brukes internt i bedriften. Dette er opplysninger som til en viss grad inngår i bedriftenes forretningsmessige drift.

13.7.4 Totale administrative kostnader fordelt på typer administrative aktiviteter

De administrative aktivitetene bidrar til å gi et overblikk over hva slags arbeidsoperasjoner bedriftene foretar i tilknytning til de enkelte bestemmelsene. Som utgangspunkt for dette arbeidet har 17 administrative aktiviteter blitt identifisert. Tabellen nedenfor viser den totale administrative kostnaden for dette regelverksområdet fordelt på disse aktivitetene.

Tabell 13.7-4 Totale administrative kostnader fordelt på typer av administrative aktiviteter

Type administrativ aktivitet	Adm. kost. (i mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)
Sette seg inn i informasjonskravet	1,13	9,5
Informasjonsinnsamling	3,55	30,0
Vurdering	0,11	1,0
Beregning	0,97	8,2
Oppstilling av tall	0,28	2,3
Kontroll	1,7	14,3
Korreksjon	0	0,0
Tekstbeskrivelse	2,45	20,7
Avregning/innbetaling	0	0,0
Interne møter	0	0,0
Eksterne møter	0,65	5,5
Kontroll fra offentlig myndighet	0,29	2,4
Korreksjon som følge av kontroll fra offentlige myndigheter	0	0,0
Utdannelse, oppdatering om lovgivningens krav	0	0,0
Kopiering, distribusjon, arkivering mv.	0,2	1,7
Innberette/innsende informasjonen	0,52	4,4
Reise og ventetid	0	0,0
Kilde: Oxford Research		

For regelverksområdet Skogbruk er det registrert omkostninger på 11 av de 17 administrative aktivitetene.

Tabellen viser hvordan de totale administrative kostnader fordeler seg på de ulike aktivitetene som bedriftene gjennomgår i forbindelse med etterlevelsen av informasjonskravet. Av tabellen fremgår det at informasjonsinnsamling er den klart mest tidkrevende aktiviteten, med en kostnad på 3,55 millioner kroner, hvilket utgjør 30 % av de samlede kostnader knyttet til tidsbruk. Mye tid er også benyttet til tekstbeskrivelse, som står for 20,7 % av de samlede kostnader.

Enkelte aktiviteter står med null i kostnad. Dette betyr ikke nødvendigvis at bedriftene ikke bruker tid på disse aktivitetene, men det kan være et uttrykk for at det er vanskelig å skille mellom de ulike aktivitetene i til dels svært integrerte prosesser. For eksempel vil mange betrakte kontroll og korreksjon av en tekst som en del av selve tekstbeskrivelsen.

For mer detaljert informasjon knyttet til disse parametrene henvises det til rapportens del 6.

13.7.5 Topp-10 mest kostnadskrevende skjemaer å etterleve for næringslivet

Tabell 13.7-5 Topp-10 mest kostnadskrevende skjema å etterleve for næringslivet

Skjemanavn	Antall avgi-vere	Adm. kost. (mill. kr)	Andel av samlede kostnader (%)	Adm. kost. pr skjema (i kr)	Innrapporteringsmåter (andel av adm. kost. i prosent)			
					Man. (%)	El. 1 (%)	El. 2 (%)	El. 3 (%)
Utbetaling fra skogfond og søknad om tilskudd	20 000	3,62	29	181	100	0	0	0
Utbetaling fra skogfond til udekkede investeringer	6 000	0,89	7	149	100	0	0	0
Utbetaling fra skogfond til diverse formål	8 000	0,65	5	81	100	0	0	0
Anmodning om utbetaling av tilskudd til veier	400	0,17	1	432	0	0	0	0
Virkesdatabase for skogavgift og måle-plikt – Samleliste	450	0,07	1	162	100	0	0	0
Topp-10 prosentandel av totalt		5,4	43					
I alt for regelverksområdet		5,4	43					
Kilde: Oxford Research								

Tabellen inneholder en oversikt over de mest kostnadskrevende skjemaene innenfor regelverksområdet. Totalt 5 skjemaer er tilknyttet dette området.

Skjemaene under regelverksområdet Skogbruk utgjør 43 % av totalkostnaden for regelverksområdet som helhet. Det mest kostnadskrevende skjemaet er " Utbetaling fra skogfond og søknad om tilskudd", som påfører næringen en kostnad på 3,62 millioner kroner årlig.

13.8 Oppsummerende analyse

Dette avsnittet oppsumererer de vesentlige resultatene fra regelverksområdet Skogbruk.

Etterlevelsen av informasjonskravene under dette regelverksområdet påla næringslivet en total kostnad på 12,59 millioner kroner i 2006. Det er kartlagt totalt 12 informasjonskrav under regelverksområdet.

Det identifisert følgende tre mest kostnadskrevende forskrifter:

- Forskrift om skogfond o.a. (5,75 millioner kroner)
- Forskrift om bærekraftig skogbruk (4,73 millioner kroner)
- Forskrift om miljøtiltak mv i skogbruket (2,12 millioner kroner)

Følgende informasjonskrav er identifisert som de tre mest kostnadskrevende:

- Miljødokumentasjon (4,73 millioner kroner)
- Krav om utbetaling fra skogfondet og søknad om tilskudd til skogkultur (3,62 millioner kroner)
- Utbetaling fra skogfond til udekkede investeringer (0,89 millioner kroner)

Kostnadene er fordelt på følgende måte i forhold til ABC-regulering:

- A-regulering: 0 %
- B-regulering: 0 %
- C-regulering: 100 %

Kostnadene er fordelt etter følgende kartleggingsparametere:

- 98,72 % av kostnadene er beregnet å falle på mikrobedrifter
- Nesten all kostnad (94,1 %) utgjøres av intern tidsbruk. Noe kostnad er knyttet til eksterne tjenester (4 %) og anskaffelseskostnader (2 %).
- Hovedtyngden av kostnader (60,5 %) påløper ved rapportering til myndighet. 37,5 % utgjøres av plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon.
- Søknader til det offentlige om støtte utgjør 57,8 % av de samlede kostnader.
- Den primære typen opplysning som generer kostnadene er grunndata (61,4 %). 17,8 % av kostnadene er knyttet til opplysninger om produksjon.
- Opplysningene som genererer hovedtyngden av kostnadene (79 %) brukes i middels grad internt i bedriften. 21 % av kostnadene utgjøres av opplysninger som brukes i liten grad internt.
- Intern tidsbruk utgjør 94,1 % av den totale kostnaden. De tre administrative aktiviteter med høyest kostnader er informasjonsinnsamling (30 %), tekstbeskrivelse (20,7 %) og kontroll (14,3 %).

Den svært høye kostnadsandelen som faller på mikrobedrifter (94,1 %) gjenspeiler de samme forhold som innen jordbrukssektoren. Norske jord- og skogbønder er i hovedsak organisert som bedrifter med en eller to hovedpersoner som for øvrig baserer seg på innleid og sesongbasert hjelp.

Informasjonskravene under regelverksområdet skogbruk faller i tre kategorier: Informasjonskrav som angår skogfondsordningen, informasjonskrav som angår nærings- og miljøtiltak i skogbruket og endelig informasjonskrav som gjelder miljøtiltak. I forhold til alle informasjonskravene er det skogeierne som er omfattet av informasjonskravene. Det er *skjemaer* i forhold til de fleste søknader om tilskudd og i forhold til de ulike kravsgrunnlag om utbetaling av skogfond. Skjemaene under regelverksområdet Skogbruk utgjør 43 % av totalkostnaden for regelverksområdet som helhet. I forhold til skogfondsordningen er det utviklet webløsninger for krav om utbetaling, men foreløpig må dokumentasjon sendes manuelt. Dessuten er kravet om miljødokumentasjon også blitt kartlagt som ett informasjonskrav.

Alle kravene følger av nasjonal lovgivning (C-kategori) og følgelig er 100 % av kostnadene tilknyttet informasjonskrav i C- kategori.

Hovedhensynene bak skogfondsordningen er å sikre finansiering av en bærekraftig forvaltning av skogressursene. Skogfondet skal gi skogeieren et bedre grunnlag for langsiktige investeringer, samt sikre viktige miljøverdier i den skogen som virket kommer fra. Hovedhensynene bak nærings- og miljøtiltakene er økonomiske virkemidler for å stimulere til økt verdiskapning i skogbruket, samtidig som miljøverdier blir ivaretatt og utviklet. Formålet bak kravet om miljødokumentasjon er å fremme et bærekaftig skogbruk som sikrer miljøverdiene i skogen.

På denne bakgrunn gjelder mange av informasjonskravene rapportering og søknader om offentlige støtte. En del av kravene har også klare elementer av dokumentasjon av miljøforhold. Dette forklarer at hovedtyngden av kostnader (60,5 %) påløper ved rapportering til myndighet. Søknader til det offentlige om støtte utgjør 57,8 % av de samlede kostnader. Det er særlig informasjonskravet Krav om utbetaling fra skogfond og tilskudd til skogkultur som forklarer den høye andelen kostnader som er knyttet til rapportering og søknad om offentlig støtte.

En del av kravene har også klare elementer av dokumentasjon av miljøforhold. 37,5 % utgjøres av plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon. Det er særlig informasjonskravet Miljødokumentasjon (4,73 millioner kroner) som forklarer den forholdsvise høye andelen av kostnaden som er knyttet til plikt til å utarbeide og oppbevare dokumentasjon.

Opplysningene som genererer hovedtyngden av kostnadene (79 %) brukes i middels grad internt i bedriften. 21 % av kostnadene utgjøres av opplysninger som brukes i liten grad internt. Det er altså ikke opplysninger som brukes i stor grad. Hovedtyngden av opplysninger brukes i middels grad. Dette har bl.a. sammenheng med at opplysningene i forhold til flere av rapporteringene og søknadene om offentlig støtte blir i noen grad brukt i drifts- og økonomistyringen.

Intern tidsbruk utgjør 94,1 % av den totale kostnaden. Det administrative arbeidet med etterlevelsen av informasjonskravene gjøres i all hovedsak internt i bedriftene. Imidlertid er det to informasjonskrav hvor det er tilknyttet eksterne kostnader eller anskaffelseskostnader. De tre administrative aktiviteter med høyest kostnader er informasjonsinnsamling (30 %), tekstbeskrivelse (20,7 %) og kontroll (14,3 %). Dette er typiske aktiviteter for krav som gjelder rapporteringer, søknader og dokumentasjonskrav.

I forhold til praksisbeskrivelsen og beregningen av normaleffektiv tidsbruk i forhold til informasjonskravene, er det viktig å være klar over noen særtrekk innen skogbruksnæringen. Mange skogeierne er lite aktive i selve skogbruket. En god del av informasjonskravene innen skogbruket er videre hendelsesutløste. Det betyr at mange skogeiere relativt sjelden må forholde seg til kravene. Det informasjonskravet som skogeierne i størst grad befatter seg med er søknad om tilskudd til skogkultur og utbetaling til skogkultur. Dette medfører at det innen skogbruket har utviklet seg en praksis der svært mye av det administrative arbeidet i realiteten blir gjort av forvaltningen. I ikke utbetydelig grad er det skogbrukssjefen som fyller ut/legger inn søknad om utbetaling av skogfond. Skogeierne må som et minimum må fylle ut og legge ved ett utgiftsbilag, gi grunndata og signere. En god del skogeiere fyller imidlertid ut skjemaene selv. I hovedsak er den normaleffektive tiden beregnet i forhold til skogeiere som har fylt ut skjemaene. Forskjellen er likevel relativt liten i tidsbruk. Det som tar tid i forhold til de ulike kravene og søknadene tilknyttet skogfondsordningen er i det vesentlige å innhente utgiftsbilag, ved egenarbeid å fylle ut et kostnadsoverslag, ved eksternt arbeid legge ved faktura og annen dokumentasjon. De nevnte momenter kan utgjøre en utfordring i forhold til forenkling. Samtidig er det viktig å påpeke at skogeierne i hovedsak ikke opplever kravene som noen belastning og de oppfatter opplysningskravene og dokumentasjonskravene som i hovedsak nødvendige. Det er det store bildet.

13.8.1 Analyse av de mest kostnadskrevende lover/forskrifter

Forskrift om skogfond o.a.

Det er flere informasjonskrav under forskrift om skogfond o.a. De fleste kravene gjelder utbetaling av skogfondsmidler. Det mest dominerende informasjonskravet er krav om utbetaling av skogfondsmidler og søknad om tilskudd til skogkultur. De andre kravene som gjelder skogfondsordningen har imidlertid mange fellestrekk. Kravene trer i kraft ved krav om utbetaling av midler til skogfond og (tilskudd om skogkultur). Bedriftene som er omfattet av informasjonskravene er skogeiere.

I 2006 byttet den tidligere skogavgiftsordningen navn til skogfondsordningen, men ordningen er fortsatt en tvungen fondsavsetning som går ut på at skogeieren må sette av mellom 4 og 40 % av tømmeroppgjøret på en egen konto som forvaltes av det offentlige. Skogfondet består av midler som skogeierne plikter å sette av ved alt salg av tømmer og biobrensel. Hver skogeiendom har egen fondskonto og skogfondsmidlene er knyttet til skogeiendommen.

Avsatt beløp er ikke skattepliktig inntekt for skogeieren før det tas ut for å finansiere nærmere bestemte skogbrukstiltak. 85 % av det uttatte beløpet er endelig skattefritt dersom beløpet brukes til bestemte formål, slik som bl.a. skogkulturtiltak, bygging og sommervedlikehold av skogsbilveier, miljøtiltak med mer. Administrasjonskostnadene ved innbetaling av skogavgift både innbetaling og utbetaling via skogforvaltningen skal primært dekkes av rentemidlene (Kilde: Utsyn over Norsk landbruk 2007).

Arbeidet med kravene innenfor skogavgiftsordningen gjøres i all hovedsak av skogeiere og skogforvaltningen.

Til kravene om utbetaling av skogfondsmidler er det utarbeidet skjemaer og kravene gjelder rapportering til myndighet Informasjonskravet "Krav om utbetaling av skogfondsmidler og søknad om tilskudd til skogkultur" oppfylles eksempelvis ved å fylle ut søknadsskjema SLF 909. I praksis har en del kommuner laget forenklete utgaver av noen av de mest vanlige skjemaene. Skjemaene kan lastes ned fra SLFs nettsider og ofte også fra kommunens nettsider. I praksis er det også relativt vanlig at skogeier ringer ned til skogbrukssjef og får tilsendt ett skjema, eller har flere skjemaer liggende.

På skjemaet skal skogeieren bl.a. opplyse om hvilket formål utbetalingen gjelder, areal og kostnader. Kostnader må for de fleste krav dokumenteres med utgiftsbilag og kostnadsoverslag for eget utført arbeid. De administrative kostnadene er i hovedsak ett resultat av relativt høye populasjoner (flere tusen) og moderat tidsbruk pr. enhet for de fleste informasjonskravene (ca. 30 til 60 minutter). Tidsbruken er i det alt vesentlige knyttet til intern tidsbruk med å dokumentere kravene. Medarbeidertypen er satt til ufaglært, siden det ikke er krav til utdanning for skogeiere. Den valgte medarbeidertype bidrar til å redusere de beregnete administrative kostnadene.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt, ettersom opplysningene er en del av drifts- og økonomistyringen for en skogeier. I forhold til kostnadene og den opplevde belastning, må det nevnes at en del av disse kravene er hendelsesutløst. Mange skogeiere kommer relativt sjelden i befatning med disse kravene. Det er derfor i praksis et viktig funksjonelt samarbeid mellom skogeier og skogforvaltningen i kommunene. Skogeierforetakene som stort sett er bedrifter med få eller ingen ansatte er også en relativ heterogen gruppe når det gjelder administrativ kompetanse. Dette er viktig å være klar over i forhold til administrativ praksis og kostnader.

Skjema med dokumentasjon for kostnader og utførte investeringstiltak sendes enten direkte til kommunen pr. post eller ved at skogeier går innom kommunene og leverer kravet. Skogeieren kan også fylle ut skjemaet/kravet direkte via internett. I følge nettsidene til SLF kan man til en hver tid følge med på innestående skogfondsmidler, historikk og bevegelser. Man kan også sende

refusjonskrav elektronisk til kommunen for behandling. Det arbeides med en løsning der også dokumentasjon av refusjonskravet kan skje elektronisk.

Forskrift om bærekraftig skogbruk

Under denne forskriften er det kun et relevant informasjonskrav: Miljødokumentasjon. Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er skogeiere og tilhører næringen skogbruk.

Kravet trer i kraft ved gjennomføring av skogbrukstiltak som hogst. Arbeidet gjøres av skogeiere og i samarbeid med entreprenører. En stor del av hogsten skjer i dag gjennom skogentreprenører. Den beregnede

Forskriften og informasjonskravet ble iverksatt 1.7. 2006. Ved hver større hogst og andre skogbrukstiltak skal skogeieren gå gjennom en miljødokumentasjon og krysse av og beskrive eventuelle miljøhensyn og utfordringer. Dette er en del av "levende skog standarden" som er initiert av bransjen. ”levende skog ” standarden har vært virksom i flere år, men i § 4 i den nye forskriften om bærekraftig skogbruk er det formulert et liknende krav, med henvisning til retningslinjene i levende skog. . Slik sett er bransjekravet i det vesentlige i dag forskriftsfestet. Kravet i forskriften er relativt nytt og vankelig å måle i forhold til. Derfor er kravet målt i forhold til kravet i levende skog vedrørende miljødokumentasjon ved hogst som minst omfatter kravet i forskriften. Kravene i bransjen kan variere noe, men gjennomgående retter kravet seg mot all hogst av noe omfang. Der hogst blir gjort av eller administrert av skogeier må denne gå gjennom miljødokumentasjonen. I noen tilfeller administreres hogsten gjennom skogbruksleder. Da vil skogbruksleder dokumentere miljøhensynene. Tidsbruken, populasjonen og kostnadene er beregnet i forhold til at det er skogeier som utfører miljødokumentasjonen.

Kontrollskjema blir tilsendt fra skogeierforening. Miljødokumentasjonen i ”levende skog” – standarden er en slags miljørapportkontroll og dokumentasjon der en går gjennom og krysser av på ett skjema og beskriver eventuelle miljøhensyn. Kostnadene er i det vesentlige et resultat av høy populasjon og moderat tidsbruk (70 minutter) pr. enhet. Kostnadene er interne kostnader som gjelder dokumentasjon. Det som tar tid er å gå gjennom miljødokumentasjonen og finne frem eventuell informasjon. Man må også få kvittering fra entreprenør og det kan ta noe tid å purre opp. Stort sett blir tiden brukt til å kontrollere og skrive kommentarer. Det går noe tid med til å gjøre seg kjent med standarden. Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift. Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt. Opplysningene hentes fra skogbruksplan og suppleres med praktisk informasjon fra det utførte tiltaket. Disse opplysningene brukes også ordinært i noen grad i driften, men selve utfyllingen og innsendelse av kravene ville ikke bli gjort uten skogavgiftssystemet.

Medarbeidertypen er satt til ufaglært, noe som bidrar til å redusere de beregnede administrative kostnadene.

Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket

Formålet med tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket er at det ut fra regionale og lokale prioriteringer blir stimulert til økt verdiskaping i skogbruket, samtidig som miljøverdier knyttet til biologisk mangfold, landskap, friluftsliv og kulturminner i skogen blir ivaretatt og videreutviklet. Prioriteringen og retningslinjer i forhold til søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a. kan variere i de enkelte fylker.

Under Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket er det flere informasjonskrav. Kravene angår stort sett søknader og anmodninger i forhold til nærings- og miljøtiltak i skogbruket.

Kravene trer i kraft ved søknad om tilskudd til nærings- og miljøtiltak og ved anmodning om utbetaling av slik støtte. Informasjonskravene gjelder dermed stort sett søknader om offentlig støtte og rapportering til offentlig myndighet.

Kostnadene er i stor grad et resultat av relativ høy populasjon og forholdsvis lang tidsbruk pr. enhet. Det er en del variasjon mellom informasjonskravene, men typisk tar det noen timer å etterleve informasjonskravene og det er fra 400 til 1800 i populasjon. Medarbeidertypen er satt til ufaglært i forhold til alle informasjonskravene. Dette bidrar til lavere beregnede administrative kostnader. Et annet fellestrekk i disse informasjonskravene er at de er hendelsesutløste og at den enkelte skogeier relativt sjelden har befatning med informasjonskravene. Dette medfører på den ene siden at informasjonskravene ikke oppleves som noen byrde, men på den andre siden bruker man en del tid på å etterleve kravene.

Det er noe variasjon mellom informasjonskravene når det gjelder intern tidsbruk og ekstern tidsbruk. Søknadene om miljøtiltak og anmodninger om utbetaling av tilskudd blir utført av skogeierne og er i sin helhet knyttet til intern tidsbruk, mens kostnadene i forhold til søknad om tilskudd til hest, taubane o.a. er kartlagt som ekstern kostnader.

Hovedinntrykket i forhold til disse informasjonskravene er at opplysningene er nødvendige og at forenklingspotensialet er relativt liten. Utfordringen i et forenklingsperspektiv er at disse kravene er hendelsesutløst og at hver enkelt foretak sjelden forholder seg til disse kravene. Generelt oppleves imidlertid disse informasjonskravene ikke som en byrde.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravene brukes i forhold til noen av kravene liten grad internt og andre i middels grad internt.

13.8.2 Muligheter for reduksjon i administrative kostnader

I det videre er det gjort en vurdering fra Oxford Research av hvilke områder man bør fokusere på i forenklingsarbeidet. Det presiseres at disse vurderingene er gjort uten hensyn til politiske føringer, da dette påligger departementet.

For informasjonskravene i regelverksområdet skogbruk er ikke potensialet for reduksjon i administrative kostnader betydelig. De administrative kostnadene er ikke særlig høye og etterlevelsen av regelverket oppleves i hovedsak ikke som noen belastning.

De fleste opplysninger som kreves oppleves også som nødvendige. Det finnes likevel noe potensial for reduksjon i administrative kostnader og noen momenter av betydning for størrelsen av de administrative kostnadene. Informasjonskravene under regelverksområdet skogbruk er C- kategori, hvilket innebærer at norske myndigheter ikke er bundet av internasjonalt regelverk i forhold til disse kravene.

Muligheten til elektronisk levering og websystemet kan bli enda bedre. Krav om utbetaling fra skogfond kan i dag leveres i et eget websystem. Imidlertid kan brukervennligheten, funksjonaliteten og informasjonen om systemet bli enda bedre.

Inntrykket er at muligheten til både er relativt lite kjent og brukt av næringen. Her kunne man redusere tidsbruken gjennom informasjon. Det synes også å være et behov for mer informasjon om selve skogfondssystemet siden det relativt nylig har vært innholdsmessige endringer. I dette tilfellet henger innholdsforståelse og informasjonskrav nært sammen. En mulighet er å kombinere kommunale eller regionvise kurs i skogfond og tilskuddordninger og både fokusere på innhold og administrative prosedyrer, herunder vise hvordan en leverer elektronisk og kan holde oversikt over egen konto. En effektiv etterlevelse av informasjonskravene forutsetter i forhold til skogfondsordningen god kunnskap om både innhold og administrative innleveringsmåter. Disse tiltakene vil imidlertid ikke redusere de administrative kostnadene vesentlig.

Et annet fokusområde er forenkling av brukervennlighet og forbedring av funksjonalitet i den elektroniske leveringsalternativet for krav om skogfondsmidler. Pr. i dag er det lite incentiv for skogeierne å levere på web siden utgiftsbilag uansett må sendes pr. post til kommunen. Ved bedre brukervennlighet og funksjonalitet der en kan levere også dokumentasjonen via websystem, vil en i noen grad kunne redusere de administrative kostnadene. Kostnadsreduksjonen er i dette tilfelle vanskelig å beregne, men vil i dette tilfelle være relativ moderat. På den annen side vil en kunne få økt bruk av de elektroniske løsningene og disse vil kunne bli oppfattet som mer brukervennlige.

Ved å kutte kravet til dokumentasjon av kostnader ved krav om utbetaling av skogfondsmidler ville en kunne redusere de administrative kostnadene forholdsvis betydelig. Basert på tidsbruken knyttet til å frembringe slik dokumentasjon, vurdere og håndtere dokumentasjonen, er et rimelig estimat en reduksjon på om lag 30 % av totale administrative kostnader knyttet til skogfondsordningen. De administrative kostnadene til utbetaling av krav knyttet til skogfondsordningen er beregnet til 5,5 millioner kroner. 30 % reduksjon ville medføre en kostnadsreduksjon på 1,65 millioner.

Når det gjelder kravet om miljødokumentasjon kan det være en betydelig mulighet for kostnadsreduksjon ved kun kreve gjennomgang og dokumentasjon av miljøhensyn ved større skogbrukstiltak, for eksempel ved hogster over 500 kbm. Imidlertid vil ikke dette i realiteten redusere de administrative kostnadene siden bransjekravene er mer omfattende enn forskriftens krav.

I forhold til de økonomiske virkemidler innenfor nærings- og miljøtiltak ligger mulighetene til reduksjon i å redusere opplysningskravene og dokumentasjonskravene. Kostnadsreduksjonen er imidlertid ikke særlig betydelig siden de administrative kostnadene under Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket er 2,12 millioner. Det er vanskelig å gi et estimat på kostnadsreduksjonen i dette tilfellet, men hoveddelen av tidsbruken i forhold til disse informasjonskravene er knyttet til informasjonsinnsamling, fremskaffe dokumentasjon og tekstbeskrivelse.

13.9 Forenklingstiltak

Som avslutning på kapittelet om regelverksområdet Skogbruk beskrives forslag til forenklingstiltak som kartleggingen har resultert i.

13.9.1 Spesifikke forenklingsforslag

Forskrift om skogfond o.a.

Skogeierne kan sende inn søknader om tilskudd i forbindelse med diverse ordninger via internett, men de etterlyser et mer brukervennlig websystem. I hvilken grad skogeierne selv gjør det administrative arbeidet med søknadene er avhengig av hvor selvforklarende og enkle webprogrammene er. Når programmene oppleves som kompliserte vil det fort bli skogforvaltningen i den enkelte kommune som i praksis utformer søknadsskjemaene.

Næringen etterlyser også en ordning der de slipper å sende inn bilag og dokumenter per post. Så lenge skogbrukerne må sende bilag og dokumentasjon per post, er tidsbesparelsen liten ved å sende selve søknaden per web. Webløsningene har imidlertid forenklet arbeidet vesentlig for skogforvaltningen i kommunene.

Det etterlyses også generelt en bedre oversikt over skogfondskontoen. Til nå har man fått en årsutskrift. Man bør få hyppigere utskrifter og informasjon i forhold til sin egen konto. Også de som leverer elektronisk etterlyser en bedre oversikt over kontoen. Merk imidlertid at det ifølge

SLF er etablert en løsning gjennom webløsningen der skogeier kan få tilgang til sin egen skogfondskonto som i en nettbank. Man kan her til en hver tid følge med på innestående skogfondsmidler, historikk og bevegelser. Inntrykket er imidlertid at dette både er relativt lite kjent og brukt av næringen.

Informantene uttrykker også behov for mer informasjon om selve skogfondssystemet siden det relativt nylig har vært innholdsmessige endringer. Oxford Researchs betraktning er at en mulighet er å kombinere kommunale eller regionvise kurs i skogfond og tilskuddordninger og både fokusere på innhold og administrative prosedyrer, herunder vise hvordan en leverer elektronisk og kan holde oversikt over egen konto. En effektiv etterlevelse av informasjonskravene forutsetter i forhold til skogfondsordningen god kunnskap om både innhold og administrative innleveringsmåter.

En annen mulighet er å utvikle et system der dokumentasjonen for kravene også kan leveres elektronisk Da vil det til en viss grad være noe enklere å levere på web. Pr. i dag er det lite incentiv for skogeierne å levere på web siden utgiftsbilag uansett må sendes pr. post til kommunen.

Uansett web-løsning må denne på bakgrunn av næringens særtrekk være meget brukervennlig og den må gis tilbud om kurs i web-løsning og innhold i skogfondsordning i samme informasjonspakke eller kursopplegg.

I forhold til informasjonskravene under Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket og Forskrift om bærekraftig skogbruk er det ikke fremkommet noen forenklingsforslag fra bedriftene. Oxford Research har heller ikke funnet spesifikke forenklingsforslag. Dette har sammenheng med at hovedinntrykket er at opplysningene og kravene anses som i hovedsak nødvendige.

Oxford Research vil imidlertid påpeke, at det er viktig å være klar over noen særtrekk innen skogbruksnæringen. Mange skogeierne er lite aktive i selve skogbruket. En god del av informasjonskravene innen skogbruket er videre hendelsesutløste. Det betyr at mange skogeiere relativt sjelden må forholde seg til kravene. Det informasjonskravet som skogeierne i størst grad befatter seg med er søknad om tilskudd til skogkultur og utbetaling til skogkultur. Dette medfører at det innen skogbruket har utviklet seg en praksis der svært mye av det administrative arbeidet i realiteten blir gjort av forvaltningen. I ikke utbetydelig grad er det skogbrukssjefen som fyller ut/legger inn søknad om utbetaling av skogfond. Skogeierne må som et minimum må fylle ut og legge ved ett utgiftsbilag, gi grunndata og signere. En god del skogeiere fyller imidlertid ut skjemaene selv. I hovedsak er den normaleffektive tiden beregnet i forhold til skogeiere som har fylt ut skjemaene. Forskjellen er likevel relativt liten i tidsbruk. Det som tar tid i forhold til de ulike kravene og søknadene tilknyttet skogfondsordningen er i det vesentlige å innhente utgiftsbilag, ved egenarbeid å fylle ut et kostnadsoverslag, ved eksternt arbeid legge ved faktura og annen dokumentasjon. De nevnte momenter kan utgjøre en utfordring i forhold til forenkling. Oxford Research sin vurdering er at det gitt disse særtrekk og forutsetninger er viktig å fokusere på å gi nok ressurser og styrke kompetansen i den kommunale skogforvaltning. Den administrative byrde for skogeierne er i stor grad avhengig av god kompetanse i den kommunale skogforvaltning.

13.9.2 Særlig irriterende/unødvendige byrder

Næringen har i liten grad pekt på irriterende og unødvendige byrder. Dette må nok ses i sammenheng både med at den administrative belastningen på denne næringen ikke synes særlig stor og særtrekk ved næringen, bl.a. et nært samarbeid med forvaltningen i kommunene og mange skogeiere som sjelden kommer i kontakt med de hendelsesutløste informasjonskravene.

De få irriterende og unødvendige byrder som er fremkommet er følgende:

Forskrift om skogfond o.a.

Websystemet angående skogfond er i utgangpunktet et meget positivt tiltak, men flere skogeiere synes brukervennligheten er for dårlig. Det oppleves til dels vanskelig å få oversikt over egen konto.

Det oppleves videre noe tungvint og unødvendig å måtte sende inn dokumentasjon pr. post selv om en har levert krav om utbetaling fra skogfond via websystemet.

Endelig oppleves det for lite med en årlig kontoutskrift som blir tilsendt, særlig når det oppleves websystemet av en del oppleves vanskelig tilgjenglig.

Det henvises for øvrig til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3. Det henvises også til rapportens del 5, som tar for seg de mest kostnadskrevende informasjonskravene enkeltvis.

Del 5 – KVALITATIV GJENNOMGANG AV DE MEST KOSTNADSKREVENDE INFORMASJONSKRAVENE

I dette kapittelet gjennomgås de mest kostnadskrevende informasjonskravene innen Landbruks- og matdepartementets lovverk. Det redegjøres for blant annet informasjonskravets hjemmel, om dette er nasjonal eller internasjonal lovgivning, hvilken type bedrifter som omfattes av informasjonskravet, hvordan bedriftene håndterer plikten, administrative kostnader ved etterlevelse av plikten og forenklingstiltak.

Kapittel 14. Kostnadskrevende informasjonskrav for regelområde Dyrehelsepersonell

14.1 Informasjonskrav – Journalføring for dyrehelsepersonell

Informasjonskravet er hjemlet i Lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell (LOV-2001-06-15-75), § 24. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i loven:

> *§ 24.* ***Om ordnede opptegnelser, meldinger, rapporter og innsyn i journal.*** *Dyrehelsepersonell skal føre ordnede opptegnelser over sin virksomhet. Opptegnelsene skal føres i samsvar med god yrkesskikk og skal inneholde fullstendige opplysninger om pasienter og deres behandling.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet. Det har imidlertid kommet en ny journalforskrift som trådte i kraft 1. mars 2007, jfr. FOR 2006-02-20 nr 229: Forskrift om journal for dyrehelsepersonell. Journalforskriften presiserer journalkravene i dyrehelsepersonelloven.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

14.1.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er veterinærer, fiskehelsebiologer, veterinærer ved dyreklinikker og veterinærer som driver praksis rettet mot landbruk.

Kravet trer i kraft ved behandling av dyr.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av veterinærer og ved klinikker i noen grad av administrativt personell/dyrepleiere.

Informasjonskravet oppfylles ved å nedtegne de relevante og nødvendige opplysninger i forhold til hvert enkel behandling av dyr som er blitt behandlet.

2006 var journalplikten hjemlet i dyrehelsepersonellovens § 24. Fra mars 2007 er det kommet en egen journalforskrift. Plikten var ikke nærmere presisert og det har vært uklart hva som har vært det nærmere kravet til journalføring. Kartleggingen har skjedd i forhold til informasjonsplikten formulert og praktisert i dyrehelsepersonellovens § 24.

Det har derfor vært stor variasjon i hvordan bedriftene har etterlevd og praktisert journalplikten. Det er hovedsaklig tre ulike elektroniske journalsystemer som benyttes. Det mest benyttede er Profvet. Det er også en forskjell ettersom man driver klinikk eller praksis som hovedsaklig retter seg mot landbruk. Men det er relativt få veterinærer med storfepraksis/praksis rettet mot landbruk har elektronisk journal. Når det gjelder storfeveterinærer er det stort sett veterinærene selv som fører journal. På større klinikker kan det være dyrepleiere/administrativt ansvarlige som gjør ajourføringsarbeid og selve journalføringen. Det er relativt vanlige for storfeveterinærene/veterinærene som retter seg mot landbrukssektoren, at veterinærene fører opplysningene i en egen bok som han har med seg rundt på gårdene. Veterinærene bruker generelt en del tid på journalføring, slik at tidsbruken i løpet av året blir stor.

Til tross for ulik praksis er det relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom de inngår i den forretningsmessige driften og er en sentral del av selve utøvelsen veterinærtjenesten.

14.1.2 Administrative kostnader

Tabell 14-1 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Storfepraksis: Selvstendige næringsdrivende som fører manuell journal	Standardisert tid Dyreklinikk: Selvstendige næringsdrivende som fører elektronisk journal	Standardisert tid Storfepraksis: Selvstendige næringsdrivende som fører elektronisk journal
Håndtering av informasjonskravet	1 800	-	1 800
Opplysninger om dyr/behandling	7 200	30000	7 200
Totalt	9 000	30000	9 000
Kilde: Oxford Research			

Veterinærer som driver praksis hovedsakelig rettet mot landbruk, fører manuell journal:

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til opplysninger om dyr/behandling.

Dette innebærer mest tid til tekstbeskrivelse av behandlingen og noe tid til informasjonsinnhenting, vurdering, beregning og arkivering.

Noe tid går også med til håndtering av informasjonskravet hvilket innebærer tid til arkivering og informasjonsinnhenting.

For næringsdrivende med dyreklinikk, fører elektronisk journal:

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til opplysninger om dyr/behandling.

Dette innebærer mest tid til tekstbeskrivelse av behandlingen og noe tid til informasjonsinneting, vurdering, beregning og arkivering.

Veterinærer som driver praksis hovedsakelig rettet mot landbruk, fører elektronisk journal:

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til opplysninger om dyr/behandling.

Dette innebærer mest tid til tekstbeskrivelse av behandlingen og noe tid til informasjonsinneting, vurdering, beregning og arkivering.

Noe tid går også med til håndtering av informasjonskravet hvilket innebærer tid til arkivering og informasjonsinnhenting.

Tabell 14-2 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	900	1	296	17 440 000	23	19 378
Opplysninger om dyr/behandling	900	1	187 / 296	59 179 667	77	65 755
Totalt				76 619 667	100	85 133
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 76,62 millioner kroner.

Av de totale kostnadene er en god del knyttet til anskaffelseskostnader vedrørende elektronisk journalsystem. Det er beregnet at de ca. 250 dyreklinikkene årlig har om lag 25 000 kroner hver i anskaffelseskostnader i året i tilknytning til elektronisk journalsystem Etter opplysning fra informantene og bransjen er kostnaden beregnet som følger: Å anskaffe ett journalsystem for smådyr koster ca. 25 000 kroner. Vi regner med at den økonomiske levetiden er 5 år. Den årlige kostnaden blir 5 000 kroner. Dessuten kommer årlig bruksavgift på omlag 20 000 kroner.

Det er beregnet at de om lag 250 veterinærene som driver virksomhet i hovedsak mot landbruksmessig primærproduksjon og som fører elektronisk journal, årlig har om lag 12 000 kroner i kostnad. Det koster omlag 15 000 kroner å anskaffe ett elektronisk journalsystem for produksjonsdyr. Vi regner med ar omløpstiden er 5 år. Videre koster det ca. 9000 kroner i årlig kostnad. Den årlige kostnaden er altså om lag 12 000 kroner.

Populasjonen på 900 er det totale antall næringsdrivende dyrehelseforetak. Populasjonen på 900 omfatter både dyreklinikker (estimert antall dyreklinikker 250), veterinærer med praksis med landbruksmessig primærproduksjon som fører manuell journal (estimert antall 400) og veterinærer med praksis med landbruksmessig primærproduksjon som fører elektronisk journal (estimert antall 250). Populasjonen baserer seg på informasjon fra Mattilsynet og Veterinærforeningen, samt informasjon fra leverandørene av elektroniske journalsystemer. Frekvensen er her satt til 1. Det betyr at kostnadene er beregnet årlig på virksomhetsnivå.

Timeprisen er estimert til 187 og 296 kroner. Timeprisen er avhengig av om arbeidet er gjort av veterinær (akademiker) eller kontorpersonale (dyrepleier og lignende). I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 85 133 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av infor-

masjonsplikten. Dette er et anslag for hele populasjonen. Det betyr at for dyrehelseforetak som gjennomsnitt kostet det 85 133 kroner å føre journal i 2006.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (77 %) brukes på opplysninger i forbindelse med opplysninger om dyr/behandling. Dette innebærer mest tid til tekstbeskrivelse av behandlingen og noe tid til informasjonsinneting, vurdering, beregning og arkivering. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger om dyr/behandling er mest tidkrevende.

Dyrekliniker og veterinærer med landbruksmessig primærproduksjon bruker noe ulik tid, men bruker tid på i hovedsak de samme aktivitetene, særlig tekstbeskrivelse og innhente opplysninger. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at det er ulik tidsbruk mellom dyreklinikker og veterinærer med landbruksmessigprimærproduksjon.

14.1.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene nedtegne de relevante og nødvendige opplysninger i forhold til hvert enkel behandling av dyr som er blitt behandlet.

Kostnaden påløper ved journalføring av behandlings opplysninger og utgjør 85 133 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 9000 minutters tidsbruk for veterinærer rettet mot landbruksmessig primærproduksjon og 20 000 minutters tidsbruk for dyreklinikker. En del av kostnadene er knyttet til anskaffelseskostnad der veterinærene benytter elektronisk journal. Det er beregnet at de ca. 250 dyreklinikkene årlig har om lag 25 000 kroner hver i anskaffelseskostnader i året i tilknytning til elektronisk journalsystem. Det er beregnet at de om lag 250 veterinærene som driver virksomhet i hovedsak mot landbruksmessig primærproduksjon og som fører elektronisk journal, årlig har om lag 12 000 kroner.

Informasjonsplikten er relativ enkel å etterleve. I den nye journalforskriften er formålet med journal angitt på følgende måte: "Forskriften skal bidra til at dyrehelsepersonell som yter dyrehelsehjelp, dokumenterer virksomheten sin på en forsvarlig måte og dermed bidrar til god dyrehelse, forsvarlig dyrevern, trygg mat og ivaretakelse av miljøhensyn."

Opplysningene er i hovedsak nødvendige. Veterinærene stiller seg svært positive til journal som er et viktig redskap i virksomheten og behandlingen. Det som tidligere var et problem var at journalplikten var uklar.

Fra mars 2007 gjelder en ny forskrift om journalføring. Veterinærene ser det som en forenkling med mer presiserte krav til journal og klarere instruks om hva og hvordan det skal journalføres, men etter en del informanters oppfatning er den nye forskriften for ambisiøs. Blant annet vises det til at denne forskriften kan tolkes slik at man må journalføre alle telefonsamtaler og hvem som har gjort hva for smådyrklinikker. Dette kan være byrdefullt og man kan frykte at kravene i liten grad blir fulgt. Den nye forskriften oppleves som noe detaljert. Vanskelig å etterleve for veterinærer med storfepraksis. Disse veterinærene etterlyser bedre terminal i felt.

Hovedinntrykket er at selv om veterinærene bruker mye tid på å føre journal er dette en del av yrket og oppleves i liten grad som en byrde. Imidlertid er det etter en del informanters oppfatning unødvendig å både føre helsekort og journalopplysninger for storfe.

Opplysningene registreres i forbindelse med behandling, i noen tilfeller må opplysninger innhentes fra dyrenes eiere. Opplysningene brukes i meget stor grad internt. Journalen ville blitt ført uansett offentlig krav, men kanskje ikke med samme innhold og på samme måte. Viktig redskap i veterinærbehandlingen og sykdomsbehandlingen. Viktig som dokumentasjonsgrunnlag for behandling.

14.1.4 Forenklingstiltak

Følgende forenklingsforslag er fremkommet:

- I forhold til storfe kan en forenkling være å føre bare føre detaljerte opplysninger om behandling i helsekortet
- Det bør generelt vurderes å sløyfe kravet om journalføring av alle telefonsamtaler.
- Journalplikten bør klarere knyttes til et faglig skjønn.
- Det bør utarbeides en veileder til den nye forskriften som gjør det enklere og klarere å etterleve og forstå hva kravet om journalføring konkret innebærer.

LMD har bemerket at et krav om å føre alle telefonsamtaler kan være en for omfattende fortolkning av journalføringsplikten. LMD har også bemerket at den nye journalforskriften er berørt av Dir. 2001/82/EF som bl.a. har regler om journalføring for matproduserende dyr.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

14.2 Informasjonskrav – Søknad om refusjon av skyssgodtgjørelse

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om tilskott til nedskriving av utgifter til skyssgodtgjørelse og reisetillegg ved veterinærers sjuke-/inseminasjonsbesøk (FOR-1994-10-10-924), § 5. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 5. **Dokumentasjon, innsending av skjema**. Alle sjukdoms-/ inseminasjonsbesøk skal være dokumentert på de av Landbruksdepartementet fastsatte skjemaer som veterinæren skal fylle ut i 2 - to - eksemplarer, hvorav det ene oppbevares for kontroll. Hovedskjemaet skal fylles ut på stedet og attesteres av rekvirenten (fullt navntrekk). Bilagsskjemaet for kombinerte reiser skal fylles ut for alle besøk hvor annet skyssmiddel enn egen bil er nyttet. Ved leid transport skal kvitteringer vedlegges. I de tilfeller der rekvirenten ikke er tilstede, skal eget bilagsskjema legges igjen for underskrift og innsending til veterinæren. Innen 15 dager etter månedens utløp skal veterinæren fylle ut i 2 - to - eksemplarer en samleregning på et av Landbruksdepartementet fastsatt skjema for månedsregning. Det ene eksemplar, vedlagt et eksemplar av alle hoved- og bilagsskjemaer for vedkommende måned i nøyaktig utfylt og utregnet stand, skal sendes Fylkesmannen i det fylket hvor veterinæren er bosatt. Det andre eksemplaret av samleregningen oppbevares av veterinæren for kontroll. Fylkesmannen skal kontrollere at reisene er i samsvar med reglene og at de oppførte reiselengder er riktige. Regninger som ikke er i samsvar med reglene skal tilbakesendes veterinæren for ny utfylling.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet. Forskriften er imidlertid opphevet med virkning fra 01. 01. 2007 og erstattet av ny forskrift.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

14.2.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter innenfor veterinærtjenester. Det er veterinærer som krever refusjon.

Dette er en administrativ byrde som veterinærene i realiteten gjør for bøndene. Ordningen er i sin helhet den mest praktiske. Midlene blir bevilget gjennom jordbruksavtalen. Tidligere var det landbruksdepartementet som hadde ansvaret for denne ordningen. Forvaltningen av ordningen er nå lagt til SLF (fra og med 2007). I forbindelse med ny forskrift ble det strammet inn noe på praktiseringen av reglene.

Det er stort sett veterinærene selv som gjennomfører utfyllingen, dvs. yrker med akademisk utdannelse.

I dag hentes skjemaet ut fra nettet. Man fyller så skjemaet ut. Skjemaene som nå blir benyttet er SLF-110, SLF-111 og SLF-112. I forhold til denne kartleggingen er skjemaene kartlagt som ett skjema siden SLF-111 og SLF-112 er dokumentnasjonsgrunnlag for SLF-110. Det er videre mest meningsfullt å kartlegge tidsbruken sammenlagt siden dette behandles og sendes inn som ett skjema, slev om det har separate skjemanumre. Skjemaet blir sendt inn pr. post.

Tidsbruken vil her varierer etter hvor mange reiser man har gjort. Tiden vil derfor variere noe internt både etter sesong og mellom veterinærer i ulike distrikt. Det er imidlertid ikke fremkommet at det for øvrig er noen vesentlig forskjell i den administrative aktiviteten

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt, ettersom opplysningene kun brukes i forbindelse krav om refusjon.

14.2.2 Administrative kostnader

Tabell 14-3 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Føringer av sykdoms og inseminasjonsbesøk i forhold til søknad om skyssgodtgjørelse m.m.
Håndtering av informasjonskravet	15
Føre reiser på skjema	120
Få og administrativt håndtere underskrift fra rekvirent	20
Totalt	155
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å opplysninger vedrørende å føre reiser på skjema.

Dette innebærer bl.a. tidsbruk i forhold til å innhente informasjon, vurdering, beregning og tekstbeskrivelse.

Noe tid går også med til å innhente og administrere underskrift fra rekvirent. Ofte tar ikke dette noe særlig tid, men i enkelte tilfeller kan det være tidkrevende der en må etterspørre underskrift.

Tabell 14-4 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	733	12	296	650 904	10	888
Føre reiser på skjema	733	12	296	5 207 232	77	7 104
Få og administrativt håndtere underskrift fra rekvirent	733	12	296	867 872	13	1 184
Totalt				6 726 008	100	9 176
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 6, 73 millioner kroner.

Populasjon på 733 er det totale antall veterinærer som har krevd refusjon av skyssgodtgjørelse. Frekvensen på tolv betyr at kravene skulle sendes inn hver måned. Timeprisen er estimert til 296 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 9 176 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Dette betyr kostnaden for hver veterinær ved 12 søknader, dvs. den årlige kostnaden vedrørende krav om refusjon. I praksis er det en del informasjon som tyder på at ikke alle veterinærene sendte inn krav om refusjon så ofte som en gang pr. måned, men i større grad samlet opp. Nå i 2007 er frekvensen endret til innsendelse hvert kvartal, altså 4 ganger i året.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (77 %) brukes på opplysninger i forbindelse med føre reiser på skjema. Dette innebærer bl.a. tidsbruk i forhold til å innhente informasjon, vurdering, beregning, kontroll og tekstbeskrivelse. Tidsbruken knytter seg til beregning og beskrivelse av reiser med stopp. Det som har tid er å føre inn reisene, gjøre beregninger og kontrollere at alt er riktig. Tidligere var det nok å beskrive endepunktet. Det kan også ta noe tid å få rekvirentens underskrift.

Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger i forbindelse med føre reiser på skjema er mest tidkrevende.

14.2.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende inn skjemaene SLF-110, SLF-111 og SLF-112. I forhold til denne kartleggingen er skjemaene kartlagt som ett skjema siden SLF-111 og SLF-112 er dokumentnasjonsgrunnlag for SLF-110. Det er videre mest meningsfullt å kartlegge tidsbruken sammenlagt siden dette behandles og sendes inn som ett skjema, slev om det har separate skjemanumre. Skjemaet blir sendt inn pr. post

Kostnaden påløper ved utfylling og innsending av skjema og utgjør 9 176 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 155 minutters tidsbruk. Kostnaden på 9 176 kroner er kostnaden ved 12 krav, dvs. den årlige administrative kostnaden.

Informasjonsplikten er relativt enkel å etterleve. Formålet med ordningen er å utjevne kostnadene mellom husdyrbrukere som benytter veterinærtjenester.

Det er ingen stor byrde, men skjemaet oppleves som vel detaljert, for eksempel at man må oppgi alle stoppesteder på reisen. Det oppleves videre tungvint at man nå må skrive ut skjemaene selv og at internettutgaven av skjemaene ikke har gjennomslag som de gamle skjemaene. Dette fører til merarbeid. Nå må man inn på SLFs sider, skrive ut og fylle ut to skjemaer. Tidligere fikk man tilsendt skjemaer med gjennomslag. Dette har faktisk ført til mer administrativt arbeid for veterinærene. Nå må man kopiere skjemaene, tidligere fikk man tilsendt skjemaer med gjennomslag.

Det føles også unødvendig å sette kryss om det er reise i vakttjeneste. Etter informantenes oppfatning har dette ingen betydning. Det kan av og til være en del arbeid og bry å innhente rekvirentens underskrift der denne ikke er tilstede. Veterinærene ser det som en forenkling med søknad pr. kvartal. Videre oppleves i enkelte tilfeller selve den administrative behandlingen av kravene som tungrodde og firkantete i forhold til dokumentasjon.

Opplysningene brukes i liten grad internt. Foretakene har i stor grad opplysningene tilgjengelig men må beregne og bearbeide opplysningene noe.

14.2.4 Forenklingstiltak

Følgende forenklingsforslag er fremkommet:

- Det er et klart ønske om å få tilsendt skjemaer med gjennomslag. Dette har sammenheng med at skjemaene må kopieres for dokumentasjon og intern oversikt
- Man bør også vurdere å sløyfe kravet om underskrift fra rekvirent
- Generelt ønskes mindre detalj nivå på skjemaet, eksempelvis kutte kravet om beskrivelse av alle stoppesteder.
- En elektronisk innrapporteringsløsning bør også vurderes i den grad denne kan håndtere eventuell vedleggsinformasjon elektronisk.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

14.3 Informasjonskrav – Månedlig rapportering om C-sykdom på fastsatt skjema

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om instrukser for A-, B- og C-sjukdommer (dyresjukdommer)(FOR-1990-02-05-144), § 21. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 21. **Månedlig rapportering.** Praktiserende veterinær skal innen den 5. i hver måned overføre de daglige de daglige noteringer til fastsatt skjema og sende dette til Husdyrkontrollen. Det skal føres adskilte skjema for hvert veterinærdistrikt og for hvert fylke. For storfe skal C-sjukdommene rapporteres til Husdyrkontrollen på grunnlag av føring av helsekort (helsekort ku og helsekort ungdyr) i besetningene. Den fysiske rapportering foretas av Husdyrkontrollens eget personell. Praktiserende veterinærer som har nært daglig praksissamarbeid kan rapportere felles. I så fall skal det lokale Mattilsynet underrettes om hvem som sender rapporten og hvilke veterinærers virksomhet den omfatter. Tilfelle av C-sjukdom skal rapporteres med antall angrepne dyr, med mindre det for vedkommende sjukdom er bestemt at alle individer av vedkommende dyreart i besetningen skal rapporteres som angrepet når sjukdommen påvises hos ett individ av vedkommende dyreart (se fotnote 3) i sjukelisten). Praktiserende veterinær som ikke har noe å rapportere for foregående måned, skal underrette det lokale Mattilsynet om dette innen den 5. i måneden.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det må bemerkes at dette informasjonskravet ikke etterleves. Det er likevel kartlagt siden kravet fortsatt står i forskriften som gjeldende og siden kartleggingens metodiske utgangspunkt er full etterlevelse. Kartleggingen er gjort med utgangspunktet i hypotetiske spørsmål om hvor lang tid en ville ha brukt på å rapportere etter forskriftens krav. En del av veterinærene har også erfaringen med rapportering etter denne forskriften for 10-15 år siden. Kravet er dermed beskrevet som om det etterleves.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

14.3.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er Dyrehelsepersonell/veterinærer

Kravet trer i kraft ved veterinærvirksomhet og forekomst av C-sykdom.

Informasjonskravet oppfylles ved å registrere antall C-sykdommer med de nødvendige opplysninger og sende inn skjema. I praksis gjøres ikke rapporteringer av C-sykdom. Enkelte veterinærer er relativt ukjent med at de *i teorien* etter forskriften plikter å rapportere månedlig om C-sykdom og at det også skal rapportere om ingen C-sykdommer. Tidsbruken er beregnet ut fra hvor lenge en hadde brukt på å rapportere dersom en skulle ha gjort det på skjema og etter forskriftens krav. Hvor byrdefullt rapportering av C-sykdommer vil være, synes avhengig av hvor mange sykdomstilfeller som inntrer og hvilke journalsystemer og administrative rutiner veterinærene har.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er akademiske yrker.

Informasjonskravet oppfylles ved å registrere antall C-sykdommer med de nødvendige opplysninger og sende inn skjema.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift. Det kan være noe variasjon i tidsbruken etter journalsystem, antall sykdomstilfeller og følgelig også dyretype som typisk behandles.

Opplysningene brukes internt i stor grad i bedriftene siden sykdomsopplysninger er en sentral del av driften som veterinær. Det må igjen bemerkes at dette i hovedsak er hypotetiske betraktninger og til dels historiske erfaringer siden kravet ikke etterleves pr. i dag.

14.3.2 Administrative kostnader

Tabell 14-5 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Praktiserende veterinærer, tid brukt pr. år
Håndtering av informasjonskravet	120
Rapportering av C-sykdom	600
Totalt	720
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden (600 min.) som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å oppfylle opplysninger vedrørende tilfelle av C-sykdom. Dette er tidsbruken pr. år.

Dette innebærer blant annet tidsbruk i forhold til vurdering, kontroll og tidsbeskrivelse. Hvor byrdefullt rapportering av C-sykdommer vil være, synes avhengig av hvor mange sykdomstilfeller som inntrer og hvilke journalsystemer og administrative rutiner veterinærene har. Tidsbruken knytter seg særlig til å finne ut hvor mange tilfeller det har vært. Dersom en kan gjøre dette maskinelt er det ikke stor byrde, selv om en nok må vurdere og kontrollere opplysningene i noen grad.

Noe tid går også med til håndtering av informasjonskravet (120 min.) hvilket innebærer tid til innsendelse og postlegging.

Tabell 14-6 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	900	1	296	532 800	17	592
Rapportering av C- sykdom	900	1	296	2 664 000	83	2 960

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Totalt				3 196 800	100	3 552
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte (dersom det hadde blitt fulgt) næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 3,2 millioner kroner.

Populasjon på 900 er det totale antall næringsdrivende dyrehelsepersonell som plikter å rapportere om C-sykdom. Frekvensen er 1 og kostnaden er beregnet som den årlige kostnaden for foretakene. Timeprisen er estimert til 296 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 3 552 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Dette betyr at månedlig rapprotering av C-sykdom er beregnet å koste 3552 kroner pr. foretak.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (83 %) brukes på opplysninger i forbindelse med opplysninger vedrørende tilfelle av C-sykdom. Dette innebærer blant annet tidsbruk i forhold til vurdering, kontroll og tidsbeskrivelse. Hvor byrdefullt rapportering av C-sykdommer vil være, synes avhengig av hvor mange sykdomstilfeller som inntrer og hvilke journalsystemer og administrative rutiner veterinærene har. Tidsbruken knytter seg særlig til å finne ut hvor mange tilfeller det har vært. Dersom en kan gjøre dette maskinelt er det ikke stor byrde, selv om en nok må vurdere og kontrollere opplysningene i noen grad.

14.3.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene månedlig registrere antall C-sykdommer med de nødvendige opplysninger og sende inn skjema. I praksis gjøres ikke rapporteringer av C-sykdom.

Det må bemerkes at dette informasjonskravet i det hele tatt ikke etterleves. Det er likevel kartlagt siden kravet fortsatt står i forskriften som gjeldende og siden kartleggingens utgangspunkt er full etterlevelse. Kartleggingen er gjort med utgangspunktet i hovedsak *hypotetiske spørsmål* om hvor lang tid en ville ha brukt på å rapportere etter forskriftens krav. En del av veterinærene har også *erfaring* med rapportering etter denne forskriften for 10-15 år siden.

Kostnaden påløper ved registrering, kontroll og utfylling og innsending av skjema og utgjør 3 552 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 720 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten kan være relativ vanskelig å etterleve. Hvor vanskelig den er å etterleve er noe avhengig av eget internt journalsystem. Formålet er ikke angitt i forskriften.

Kravet om rapportering av C-sykdommer oppleves som unødvendig. Det er ikke knyttet noen restriksjoner til vanlige C-sykdommer, og det er følgelig vanskelig å se nytten i å rapportere vanlige C-sykdommer hver måned. Særlig gjelder dette kravet om å rapportere at en ikke har hatt tilfeller av C-sykdom. Rapportering av C-sykdommer fremstår som spesielt unødvendig. I praksis rapporteres ikke vanlige C-sykdommer i dag, men dersom en skulle gjort det ville det medført en del arbeid og blitt opplevd som unødvendig, særlig så lenge det fremstår uklart hva opplysningene brukes til og statistikker over C-sykdom i liten grad er tilgjengelig for veterinærene.

Opplysningene brukes internt i stor grad i bedriftene ettersom sykdomsopplysninger er en sentral del av driften. Opplysningene foreligger i stor grad hos veterinærene, imidlertid må opplysningene gjennomgås og kontrolleres.

14.3.4 Forenklingstiltak

Følgende forenklingsforenklingsforslag er fremkommet:

- Kravet om rapportering av C-sykdommer bør kuttes ut. I praksis gjøres ikke dette og det etterspørres en faglig begrunnelse for eventuelt å ha en slik plikt.
- Uansett bør man kutte ut kravet om også å rapportere at man ikke har hatt noen C-sykdomstilfeller.
- Rapporterte opplysninger om ABC-sykdommer bør tilgjengeliggjøres for veterinærene, f.eks. gjennom en elektronisk database.
- Dersom man skal ha rapporteringsplikt for C-sykdommer, bør det utvikles en elektronisk innrapporteringsløsning.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

14.4 Informasjonskrav – Innsending av vaktregning/vaktrapport til Mattilsynet

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om veterinærvakt (FOR-2005-03-09-224), § 4. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 4. **Deltakernes plikter.** Mattilsynet fastsetter i samråd med deltakerne i veterinærvakten vaktliste som dekker minst en kalendermåned. Vaktlisten skal angi hvilke vaktområder veterinærens vaktansvar omfatter i ulike vaktperioder. Vaktdeltakerne skal sende en vaktrapport til Mattilsynet snarest mulig og senest to uker etter utløpet av hver kalendermåned. I perioder fastsatt av Mattilsynet etter samråd med Den norske veterinærforening skal vaktdeltakerne registrere omfanget av reise og aktivt arbeid i vaktti-den. Registreringene skal sendes til Mattilsynet sammen med vaktrapporten.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

14.4.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er dyrehelseforetak som er med i vaktordningen.

Kravet trer i kraft ved deltakelse i vaktordning og innsendelse av vaktregning og vaktrapport. Vaktregningene sendes inn pr. post.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av veterinærer.

Informasjonskravet oppfylles ved å sende inn spesifisert vaktregning til Mattilsynet.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt, ettersom opplysningene om reise og arbeid er driftsopplysninger som brukes til fakturering m. m.

14.4.2 Administrative kostnader

Tabell 14-7 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Veterinærer som er vaktdeltakere
Håndtering av informasjonskravet	15
Registrere og sende opplysninger om aktivitet i vakttiden til Mattilsynet.	105
Totalt	120
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å registrere og sende registreringer om omfanget av reise og aktivitet i vakttiden til Mattilsynet.

Noe tid går også med til håndtering av informasjonskravet hvilket innebærer tid til å sende inn informasjon og arkivere.

Til nå har veterinærer som deltar i vaktordningen i stor grad selv hatt arbeidet med å administrere oppsett av vaktlister og endringer i disse samt sende inn vaktregninger, selv om oppsett av vaktlister egentlig er Mattilsynets oppgave. Det vil variere hvor mye tid som går med til dette, og det vil som regel bare være en i vaktgruppen som har denne jobben. Den administrative praksisen varierer en del. Det tar omlag en drøy en time å gjøre det administrative arbeidet med vaktregning. Det som egentlig tar tid er å sette opp en vaktliste. Dette administrative arbeidet er ikke definert med i undersøkelsen siden det ikke er hjemlet som en informasjonsplikt for veterinærene i noen sentral forskrift. Informanten brukte ca. 4 timer i måneden på å sette opp en vaktliste. Mesteparten av tiden går til kontakt og telefoner til de andre vaktdeltakerne.

Tabell 14-8 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	350	12	296	310 800	13	888
Registrere og sende opplysninger om aktivitet i vakttiden til Mattilsynet	350	12	296	2 175 600	88	6 216
Totalt				2 486 400	100	7 104
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 2,45 millioner kroner.

Populasjon på 350 er antall vaktregninger/vaktrapporter som blir innlevert. Tallet er et estimat og bygger på opplysninger fra noen regionkontorer i Mattilsynet. Det er knyttet en del usikkerhet i forhold til dette informasjonskravet. Frekvensen er satt til 12. Timeprisen er estimert til 296 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 7104 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Dette betyr at det er beregnet en kostnad på 7104 for 12 innsendelser av vaktregning (og vaktrapport).

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (88 %) brukes på opplysninger i forbindelse med å registrere og sende registreringer om omfanget av reise og aktivitet i vakttiden til Mattilsynet. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger om å regist-

rere og sende registreringer om omfanget av reise og aktivitet i vakttiden til Mattilsynet er mest tidkrevende.

14.4.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende inn vaktregning (og vaktrapport) til Mattilsynet.

Kostnaden påløper ved innsending og utfylling av vaktregning og utgjør 296 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 120 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er relativt enkel å etterleve. Forskriften skal bidra til at veterinærhjelp kan skaffes på kveld, natt og i helg/ høytid over hele landet og dermed bidra til god dyrehelse, forsvarlig dyrevern, trygg mat og ivaretakelse av miljøhensyn. Forskriften skal også sikre utbetaling av godtgjørelse til veterinærer som deltar i veterinærvakten.

Kravet om å sende inn vaktregning er ikke spesielt tidkrevende eller belastende. Det er imidlertid en del arbeid å sette opp vaktlister og organisere vaktordningen. Men denne tiden er ikke definert i denne kartleggingen som en administrativ aktivitet.

Opplysningene brukes internt i middels grad i bedriftene siden opplysningene om reise og arbeid er driftsopplysninger som brukes i noen grad. Opplysningene må til en viss grad systematiseres og kontrolleres.

14.4.4 Forenklingstiltak

Etter reglene skulle Mattilsynet ha satt opp vaktlister, men dette gjør veterinærene, de det ville være helt uhensiktsmessig at Mattilsynet gjorde det i praksis. Men kanskje burde en innføre en ordning slik at en veterinær i vaktdistriktet var administrativt ansvarlig for å sette opp vaktlister og sende vaktregning. Denne personen kunne få en egen kode og eventuell godtgjørelse. Denne administrative jobben kunne også rullere på de enkelte vaktdeltakere i vaktdistriktet.

Det henvises for øvrig til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

14.5 Informasjonskrav – Månedlig rapportering av B-sykdom

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om instrukser for A-, B- og C-sjukdommer (dyresjukdommer)(FOR-1990-02-05-144), § 12. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 12.* ***Rapportering.*** *Praktiserende veterinær skal innen den 2. i hver måned sende melding på fastsatt skjema til det lokale Mattilsynet med oppgave for foregående måned over antall dyr angrepet av B-sjukdom, med opplysning om besetningens/oppdrettsanleggets status. Tilfelle av B-sjukdom skal rapporteres med antall angrepne dyr, med mindre det for vedkommende sjukdom er bestemt at alle individer av vedkommende dyreart i besetningen skal rapporteres som angrepet (se fotnote 3 i sjukelisten). Også praktiserende veterinær som ikke har noe å rapportere for foregående måned, skal underrette det lokale Mattilsynet om dette.*

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser, men hvor kun formålet er formulert i overnasjonalt regelverk (B - Kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det må bemerkes at dette informasjonskravet i liten grad etterleves. Det er likevel kartlagt siden kravet fortsatt står i forskriften som gjeldende og siden kartleggingens utgangspunkt er full etterlevelse. Kartleggingen er gjort med utgangspunktet i hypotetiske spørsmål om hvor lang tid en ville ha brukt på å rapportere etter forskriftens krav. En del av veterinærene har også erfaring med rapportering etter denne forskriften for 10-15 år siden. I praksis melder veterinærene fra øyeblikkelig om visse B-sykdommer og noen veterinærer melder inn pr. telefon B-sykdommer. Tidsbruken her er angitt i forhold til hva en sannsynligvis hadde brukt av tid dersom en skulle etterleve rapporteringskravet fullt ut. Det må også bemerkes at B-sykdommer ikke er særlig hyppige i Norge.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold tilføring av administrative kostnader.

14.5.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er dyrehelsepersonell.

Kravet trer i kraft ved å drive dyrehelsepersonell virksomhet og ved forekomst av B-sykdom i behandlingen av dyr.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av veterinærer.

Informasjonskravet oppfylles ved å registrere og rapportere inn opplysninger om B-sykdom til Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene brukes internt i stor grad i bedriftene. Eventuelle sykdomsopplysninger er sentrale opplysninger i selve driften som veterinær.

14.5.2 Administrative kostnader

Tabell 14-9 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Praktiserende veterinærer. Tid brukt i året.
Håndtering av informasjonskravet	60
Månedlig rapportering av B-sykdom	300
Totalt	360
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til opplysninger om rapportering hver måned om B-sykdom.

Dette innebærer tid til vurdering kontroll og tekstbeskrivelse. Tidsbruken er særlig knyttet til å gå gjennom journal og kontrollere samt fylle ut rapporteringsskjema.

Noe tid går også med til håndtering av informasjonskravet hvilket innebærer tidsbruk knyttet til å sende inn/rapportere inn opplysningene.

Tabell 14-10 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	900	1	296	266 400	17	296
Månedlig rapportering av B-sykdom	900	1	296	1 332 000	83	1 480
Totalt				1 598 400	100	1 776
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,16 millioner kroner.

Populasjon på 900 er det totale antall dyrehelseforetak. Timeprisen er estimert til 296 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 1 776 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Det betyr i dette tilfelle den årlige estimerte hypotetiske kostnaden for hvert dyrehelseforetak i 2006 i forhold til rapportering av B-sykdommer.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (83 %) brukes på opplysninger i forbindelse med opplysninger vedrørende rapportering/melding hver måned om B-sykdom. Dette innebærer tid til vurdering kontroll og tekstbeskrivelse. Tidsbruken er særlig knyttet til å gå gjennom journal og kontrollere samt fylle ut rapporteringsskjema. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger i vedrørende rapportering/melding hver måned om B-sykdom er mest tidkrevende.

14.5.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene registrere og rapportere tilfeller med B-sykdom hver måned.

Kostnaden påløper ved registrering og rapportering av B-sykdommer og utgjør 1776 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 360 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er relativt vanskelig å etterleve. Erfaringen med skriftlig rapportering på 1990-tallet er at det opplevdes tungvint og tidkrevende. Formålet med rapportering av sykdom er ikke angitt i forskriften.

For 10-15 år siden ble det benyttet skjemaer til å rapportere B-sykdommer. Det ble oppfattet som nevnt byråkratisk og tidkrevende. Det må bemerkes at dette informasjonskravet i liten grad etterleves. Det er likevel kartlagt siden kravet fortsatt står i forskriften som gjeldende og siden kartleggingens utgangspunkt er full etterlevelse. Kartleggingen er gjort med utgangspunktet i hypotetiske spørsmål om hvor lang tid en ville ha brukt på å rapportere etter forskriftens krav. En del av veterinærene har også erfaring med rapportering etter denne forskriften for 10-15 år siden. I praksis melder veterinærene fra øyeblikkelig om visse B-sykdommer og noen veterinærer melder inn pr. telefon om B-sykdommer. Tidsbruken her er angitt i forhold til hva en sannsynligvis hadde brukt av tid dersom en skulle etterleve rapporteringskravet fullt ut.

Opplysningene brukes internt i stor grad i bedriftene siden eventuelle sykdomsopplysninger er sentrale opplysninger i selve driften som veterinær. B-sykdommer er imidlertid ikke særlig hyppige i Norge.

Opplysningene foreligger dels i journal, men man må vurdere, kontrollere og gjennomgå registreringene, med mindre man hadde hatt et elektronisk system som gjorde det automatisk.

14.5.4 Forenklingstiltak

Følgende forenklingsforslag er fremkommet:

- Enkelte informanter mener at dersom Mattilsynet ønsker skriftlig rapportering for B-sykdom, bør den skje umiddelbart/samme dag eller dagen etter som sykdomstilfelle. Da ville en først umiddelbart melde fra på telefon og deretter på skjema innen 1-2 dager.
- Et alternativ kunne også være å bare ha skriftlig rapportering, f.eks. gjennom en elektronisk database for ABC-sykdommer.
- Det er også viktig å få tilbakemelding på antall sykdomstilfeller på landsbasis og mer informasjon om ABC-sykdommer i Norge. Dersom veterinærene kun rapporterer inn, men ikke får noen informasjon tilbake, kan rapporteringskravet lett bli oppfattet byråkratisk. Med en elektronisk database, der veterinærene fikk tilgang til statistikk over ABC-sykdommer, ville både rapportering og informasjon fra Mattilsynet kunne bli bedre.

Det henvises for øvrig til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

14.6 Informasjonskrav – Øyeblikkelig rapportering av visse B-sykdommer

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om instrukser for A-, B- og C-sjukdommer (dyresjukdommer) (FOR-1990-02-05-144), § 12. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 12.* ***Rapportering.*** *Ved mistanke om eller tilfelle av B-sjukdom som ikke antas å forekomme eller som bare sjelden forekommer her i landet, skal veterinær øyeblikkelig rapportere til nærmeste overordnete veterinærmyndighet og ellers forholde seg slik som det er bestemt i instruks for A-sjukdom, § 2.*

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser, men hvor kun formålet er formulert i overnasjonalt regelverk (B - Kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

14.6.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er dyrehelsepersonell foretak, dvs. i hovedsak veterinærer.

Kravet trer i kraft ved forekomst av visse B-sykdommer. Disse er uvanlige i Norge.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av veterinærer.

Informasjonskravet oppfylles ved å melde øyeblikkelig fra til Mattilsynet.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom sykdomsopplysninger brukes aktivt i utøvelsen av veterinærtjenester.

14.6.2 Administrative kostnader

Tabell 14-11 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Veterinær, tid brukt hvert år.
Håndtering av informasjonskravet	40
Totalt	40
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å opplysninger i forbindelse med håndtering av informasjonskravet. På bakgrunn av intervjuene er det beregnet at foretakene årlig bruker 40 minutter til å rapportere om visse B-sykdommer. Dette estimatet synes noe høyt sett i forhold til at disse B-sykdommene er relativt sjeldne, men metoden forutsetter intervjuene som det primære datagrunnlag.

Tabell 14-12 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	900	1	296	177 600	100	197
Totalt				177 600	100	197
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,178 millioner kroner.

Populasjon på 900 er det totale antall dyrehelseforetak. Timeprisen er estimert til 296 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 197 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hele kostnaden knyttet til dette informasjonskravet (100 %) brukes på opplysninger i forbindelse med håndtering av informasjonskravet hvilket innebærer. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger vedrørende håndtering av informasjonskravet er mest tidkrevende.

14.6.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene melde øyeblikkelig fra til Mattilsynet.

Kostnaden påløper ved melding til Mattilsynet og utgjør 197 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 40 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Det er relativt sjelden med disse B-sykdommene. Kravet oppleves ikke som en belastning og det oppfattes som helt nødvendig å melde fra om visse B-sykdommer.

Opplysningene brukes i stor grad internt siden opplysninger om sykdom og liknende er sentrale opplysninger i utøvelsen av veterinærfaget.

14.6.4 Forenklingstiltak

Følgende forenklingsforslag er fremkommet:

- For dårlig informasjon fra Mattilsynet om sykdomstilfeller.
- Få informasjon om sykdomstilfellene på landsbasis.
- Savner en elektronisk database over ABC-sykdommer.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

14.7 Øvrige informasjonskrav

Resterende informasjonskrav knyttet til dette regelområdet ansees for å være av relativt beskjeden karakter hva kostnader angår. Disse informasjonskravene er:

- § 19 Øyeblikkelig rapportering av uvanlig C-sykdom, jfr. Forskrift om instrukser for A-, B- og C-sjukdommer (dyresjukdommer) (FOR-1990-02-05-144)
- § 6 Skriftlig rapportplikt om A-sykdom, jfr. Forskrift om instrukser for A-, B- og C-sjukdommer (dyresjukdommer) (FOR-1990-02-05-144)
- § 3 Søknad om deltakelse i veterinærvakt, jfr. Forskrift om veterinærvakt (FOR-2005-03-09-224)
- § 24 Melding om virksomheten til offentlige veterinærmyndigheter, jfr. Lov om dyrehelsepersonell (LOV-2001-06-15-75)
- § 4 Søknad om autorisasjon som veterinær og helsebiolog, jfr. Lov om dyrehelsepersonell (LOV-2001-06-15-75)
- § 2 Øyeblikkelig rapportering av mistanke om eller tilfelle av A-sykdom, Forskrift om instrukser for A-, B- og C-sjukdommer (dyresjukdommer) (FOR-1990-02-05-144)

Kapittel 15. Kostnadskrevende informasjonskrav for regelområde Jordbruk

15.1 Informasjonskrav – Gjødslingsplan

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om gjødselplanlegging (FOR-1999-07-01-791), § 3. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 3* ***Gjødslingsplan.*** *Det skal utarbeides gjødslingsplan før hver vekstsesong. Foretak som disponerer husdyrgjødsel fra mer enn 5 gjødseldyrenheter skal ha en årlig gjødslingsplan. For foretak som har en enkel driftsform, liten variasjon i arealbruken eller ekstensiv driftsform, slik at gjødslingsbehovet varierer svært lite for de enkelte skiftene fra år til år, kan gjødslingsplanen vare i inntil 5 år når dette godkjennes av kommunen. Gjødslingsplanen skal omfatte alt jordbruksareal som foretaket disponerer, jf. forskrift av 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket. Representative jordprøver skal i hovedsak tas hvert 4. - 8. år, og det skal minimum rekvireres analyser for pH, fosfor, kalium, glødetap eller gis skjønnsmessig vurdering av moldinnhold. Jordprøvene skal analyseres ved et laboratorium som deltar i og*

har bestått ringtest for jordanalyser. For jordleie skal det foreligge jordprøver senest 2. året i leieavtalen, ev. 2. året på rad med ett års leiekontrakt.

Gjødslingsplanen er beskrevet i mer detalj i forskriftsteksten.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

15.1.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Kombinasjon av husdyrhold og planteproduksjon, næringskode 01.300. Det vil i praksis si de fleste av de rundt 50000 aktive jordbruksforetak.

Kravet trer i kraft ved å inneha og drive et foretak som disponerer jordbruksareal med planteproduksjon og som har rett til produksjonstilskudd etter §3, §4 og §5 i forskrift av 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket.

Informasjonskravet oppfylles ved å utarbeide gjødselplan hvert år, eventuelt hvert fjerde år eller liknende dersom man har en ekstensiv driftsform. Videre skal det tas jordprøver hvert 4. -8. år.

Selve arbeidet med å utarbeide en gjødselplan gjøres så godt som utelukkende av forsøksringen. Forsøksringen utarbeider selve gjødslingsplanene som settes opp skiftevis. Dette koster ca. 500-600 kroner. Kostnaden og praksis varierer noe etter hvilken forsøksring som gjør det. Dette har til dels sammenheng med ulik medlemskontingent i de ulike forsøksringene. Kostnadsberegningene her er basert på årlig oppdatering av gjødselplanene, bortsett fra foretak med mindre produksjon og ekstensiv driftsform.

Foretak som har en enkel driftsform, liten variasjon i arealbruken eller ekstensiv driftsform, med lite varierende gjødslingsbehov kan oppdatere gjødselplanen sjeldnere, typisk gjøres dette da hvert 4. eller 5. år. Arbeidet som jordbrukeren må gjøre er stort sett å gi forsøksringen informasjon. Dette gjøres pr. telefon eller i møte på gården. De jordbrukerne som oppdaterer planen sjelden, synes å bruke noe mer tid i møte og telefon med forsøksringen. Jordprøver blir tatt hvert 4. år. i forbindelse med jordprøvene er gårdbrukeren ofte med på de ulike arealene. Basert på intervjudataene er det normaleffektive å være med på jordprøvene. Imidlertid er det en del også som ikke er med rundt på arealene. I all hovedsak blir jordprøver og utarbeidelse av gjødslingsplan gjort av forsøksringene. Hvordan dette blir gjort og kostnaden for bonden varierer i noen grad, men eksperten har vurdert hva som er en typisk kostnad. Noen forsøksringer har en fastpris og andre har timepris. Dessuten er prisene i noen grad bakt inn i medlemskontingenten. Jordprøver blir tatt hvert fjerde år. Typisk blir det tatt ca. 10 jordprøver. Hver jordprøve koster 100 kroner. Dessuten kommer kostnad på ca. 500. En typisk kostnad for et norsk gjennomsnittsbruk vil være på ca. 1500 kroner for jordprøvene.

Det er segmentert i tre segmenter, se tabellen for standardisert tid.

Informasjonskravet oppfylles ved å utarbeide gjødselplan hvert år, eventuelt hvert fjerde år eller liknende dersom man har en ekstensiv driftsform. Videre skal det tas jordprøver hvert 4. -8. år.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift, men som nevnt noe variasjon i praksis og kostnad i forhold til eksterne kostnader i forhold til forsøksringen.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom gjødslingsplanen er et sentralt verktøy i gjødslingsarbeidet og kvalitetsarbeidet i jordbruket. Foretaket har svært stor nytte av gjødslingsplanen og jordprøvene. Gjødselplanleggingen er viktig både for en miljømessig og driftsmessig god drift.

15.1.2 Administrative kostnader

Tabell 15-1 Standardisert tid:

Opplysningskrav	Standardisert tid		
	Foretak som disponerer jordbruksareal med planteproduksjon og som har rett til produksjonstilskudd og som hvert år oppdaterer gjødslingsplanen	Foretak som har en enkel driftsform, liten variasjon i arealbruken eller ekstensiv driftsform, med lite varierende gjødslingsbehov	Foretak som tar jordprøver
Håndtering av informasjonskravet		180	
Jordprøver		-	220
Gjødslingsplan	60	-	-
Totalt	60	180	220
Kilde: Oxford Research			

Segment: Foretak som disponerer jordbruksareal med planteproduksjon og som har rett til produksjonstilskudd og som hvert år oppdaterer gjødslingsplanen

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til opplysninger vedrørende gjødslingsplan (60 min.). Dette innebærer tidsbruk til å innhente innformasjon og eksterne møter.

Segment: Foretak som har en enkel driftsform, liten variasjon i arealbruken eller ekstensiv driftsform, med lite varierende gjødslingsbehov

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til opplysninger vedrørende håndtering av informasjonskravet (180 min.). Dette innebærer tidsbruk til å innhente eksterne møter. Disse foretakene bruker mer tid på eksterne møter, antakeligvis er grunnen at de sjeldnere oppdaterer gjødselplanen og dermed bruker mer tid på kontakten med forsøksringen.

Segment: Foretak som tar jordprøver

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til opplysninger vedrørende jordprøver (220 min.). Dette innebærer tidsbruk til å innhente eksterne møter. Dette innebærer tidsbruk til å innhente innformasjon (20 min.) og eksterne møter (200 min.). Det er ikke alle næringsdrivende som er med rundt på arealene ved jordprøvetaking, men det er her lagt til grunn som det normaleffektive i forhold til etterlevelsen av kravet om å ta jordprøver.

Hele prosessen med jordprøver er tatt med som en administrativ kostnad siden selve prøvetakingen, analysen m.m. er nødvendig informasjonsinnhenting for å beskrive jordprøvestatusen, PH-verdi osv. i selve gjødselplanen.

Tabell 15-2 Standardisert kostnad:

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	18 127	0,25	162	1 761 944	3	97
Jordprøver	48 127	0,25	162	25 194 485	49	524
Gjødslingsplan	48 127	0,2 / 1	162	24 672 700	48	513
Totalt				51 629 129	100	1 133
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 51,63 millioner kroner.

Populasjonen på 18 127 er det totale antall foretak med ekstensiv produksjon. Frekvensen er satt til 0,25, hvilket betyr at gjødslingsplanen utarbeides hvert fjerde år for denne gruppen. Populasjonen på 48 127 er antall foretak som er beregnet tar jordprøver. Frekvensen er her satt til 0,25 hvilket betyr at det forutsettes at den normaleffektive bedrift tar jordprøver hvert 4. år. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 1 133 kroner per år for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (49 %) brukes på opplysninger i forbindelse med jordprøver. En vesentlig del av kostnadene til jordprøver henger sammen med de eksterne kostnadene til Forsøksringene. Det er beregnet at det koster ca. 1500 kroner å ta jordprøver. Den årlige kostnaden som er knyttet til *eksterne kostnader* i forbindelse med jordprøve er beregnet til litt over 18 millioner kroner.

En god del av kostnadene er videre knyttet til opplysninger vedrørende gjødselplan (48 %). En vesentlig del av kostnadene til jordprøver henger sammen med de eksterne kostnadene til Forsøksringene. Det er beregnet at det koster ca. 1500 kroner å ta jordprøver. Kostnaden til jordprøver er beregnet etter 10 jordprøver. Den årlige kostnaden som er knyttet til *eksterne kostnader* i forbindelse med jordprøve er beregnet til litt over 18 millioner kroner.

Kostnadene tilknyttet håndtering av informasjonskravet er knyttet til 18 127 foretak som oppdaterer gjødslingsplanen hvert femte år. Dette innebærer informasjon og møter med forsøksringen.

Populasjonen og populasjonsfordelingen i ulike segmenter er estimater, ikke faktiske tall, og det er følgelig knyttet en del usikkerhet til tallene.

I tabellen over standardisert tidsbruk er opplysninger om håndtering av informasjonskravet og opplysninger vedrørende jordprøver mest tidkrevende. De mest kostnadskrevende opplysningene er imidlertid opplysninger vedrørende gjødselplan og opplysninger knyttet til jordprøver. De eksterne kostnadene forklarer forholdet mellom de mest tidkrevende og de mest kostnadskrevende opplysningene.

15.1.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene utarbeide årlig gjødselplan (eller hvert femte år) med jordprøver hvert fjerde år.

Kostnaden påløper ved utarbeidelse av gjødselplan og jordprøver og utgjør 1 133 kroner per tilfelle (dette er ett gjennomsnittall for segmentene). Det er to kostnadskomponenter: Outsourcingskostnaden knyttet til forsøksringens arbeid med jordprøver og gjødselplan og tidsbruken for bonden med å gi opplysninger/ha kontakt med forsøksringen i forhold til utarbeidelsen av gjødslingsplan. Mange jordbrukere er også med rundt når jordprøvene blir tatt. Størsteparten av kost-

nadene er knyttet til eksterne kostnader tilknyttet utarbeidelse av gjødselplan og jordprøver som blir gjort av Forsøksringene.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Gjødslingsplanlegging har som formål å gi grunnlag for kvalitetsmessig god avling, begrense avrenning til vassdrag og tap til luft av næringsstoffer fra jordbruksarealer. Gjødslingsplanlegging skal sikre en ressursmessig riktig utnytting av næringsstoffer i jordsmonnet og fra mineralgjødsel, husdyrgjødsel, slam og annen organisk og uorganisk gjødsel.

Gjødslingsplanen er ikke opplevd som noen belastning. Foretaket har svært stor nytte av gjødslingsplanen og jordprøvene. Gjødslingsplanen blir oppfattet som et helt nødvendig redskap for en god økonomisk rasjonell drift. Gjødslingsplanen er også viktig av miljømessige hensyn. Totalt sett er opplysningene som kreves i gjødslingsplanen er godt faglig fundert og nødvendige av driftsøkonomiske og miljømessige hensyn.

Opplysningene brukes internt i stor grad i bedriftene. Gjødslingsplanen brukes i meget stor grad i driften. Den er et sentralt verktøy i gjødslingsarbeidet og kvalitetsarbeidet i jordbruket. Foretaket har svært stor nytte av gjødslingsplanen og jordprøvene. Gjødselplanleggingen er viktig både for en miljømessig og driftsmessig god drift.

15.1.4 Forenklingstiltak

For forsøksringene og dermed indirekte for bøndene ligger det et forenklingspotensial i å få bedre datateknisk verktøy. Det verktøyet som forsøksringene benytter i dag er noe tungvint. Forsøksringene etterlyser ett enklere oppsett og mulighet for merknader under de enkelte opplysninger. Forsøksringene vil forsøke å få anskaffet et bedre dataverktøy, men ser positivt på innspill/hjelp fra landbruksforvaltningen. Fra bøndenes side er det ikke kommet noen forenklingsforslag.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

15.2 Informasjonskrav – Merking av småfe

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om merking, registrering og rapportering av småfe (FOR-2005-11-30-1356), § 7. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 7. **Merking av småfe som er født i Norge.** Småfe som er født i Norge skal merkes med et godkjent øremerke i hvert øre før de er 30 dager, men likevel før de forlater dyreholdet de er født i. Inntil dyret er 6 måneder eller forlater dyreholdet det er født i, kan det ene godkjente øremerket erstattes av et alternativt identifikasjonsmerke. For dyr som skal slaktes innen de er 12 måneder og som ikke skal føres ut av landet, er det uansett tilstrekkelig med godkjent merke i det ene øret i tillegg til et alternativt identifikasjonsmerke i det andre øret. Det alternative identifikasjonsmerket som nevnt i annet ledd må minst inneholde opplysninger etter § 3 annet ledd nr. 2-4 jf. tredje ledd. Småfe kan merkes med en valgfri farge. Fargene hvit, lakserød eller farger som kan forveksles med disse kan likevel ikke benyttes. Det ene øremerket kan erstattes av et elektronisk identitetsmerke godkjent av Mattilsynet. Første siffer i individnummeret for småfe skal representere siste siffer i årstallet de er født, alternativt årgangen dyrene tilhører. Dette gjelder likevel ikke for hvite øremerker for småfe jf. § 5.*

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori). Forskriften er en gjennomføring av forordning (EF) nr. 21/2004, jfr. § 1: Forordning (EF) nr. 21/2004 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter og om endring av forordning (EF) nr.

1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og direktiv 64/432/EØF gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av protokoll 1 til EØS-avtalen og avtalen for øvrig.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

15.2.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Husdyrhold, næringskode 01.2.

Kravet trer i kraft ved å ha småfe/ved fødsler av småfe.

Det som tar tid er den fysiske merkingen. Tidsbruken avhenger noe av antallet personer som er med på merkingen. Det som tar tid er å klargjøre dyret til merking og holde det fast. Lammene merkes relativt fort etter fødselen. Det vil for øvrig komme nye nasjonale regler i 2008 angående frivillig elektronisk merking av sau.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av gårdbrukerne.

Informasjonskravet oppfylles ved å merke småfe med et godkjent øremerke i hvert øre før de er 30 dager, men likevel før de forlater dyreholdet der de er født.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom merkingen hele tiden brukes som identitetsopplysning i driften.

15.2.2 Administrative kostnader

Tabell 15-3 Standardisert tid:

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Merking av sau og geit som er født i Norge
Merke småfe født i Norge med et godkjent øremerke i hvert øre	4
Totalt	4
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å merke småfe født i Norge med et godkjent øremerke i hvert øre

Dette innebærer å klargjøre dyret til merking og holde det fast. Tidsbruken avhenger noe av antallet personer som er med på merkingen. Videre tar det noe tid å finne frem merker og merkeutstyr.

Tabell 15-4 Standardisert kostnad:

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Merke småfe født i Norge med et godkjent øremerke i hvert øre	1 102 004	1	162	20 607 475	100	19
Totalt				20 607 475	100	19
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 20,61 millioner kroner.

Populasjon på 1 102 004 er det totale antall bestilte merker i 2006. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 19 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Det er to kostnadskomponenter. Det ene er tidsbruken ved hver mekring og det andre er anskaffelseskostnadene ved de fysiske merker. Det koster omlag kroner 3,95 for ett merke. Sauer skal i utgangspunktet merkes med to merker. Anskaffelseskostnaden for å merke *en sau* blir dermed kroner 7,90. Anskaffelseskostnaden kan nok variere noe i forhold til kvantumsrabatter, men kroner 7,90 er satt som en standard. Kostnadene til anskaffelse av merker er dermed om lag 8,7 millioner kroner. De øvrige kostnader knytter seg til tidsbruken med å merke.

Hele kostnaden knyttet til dette informasjonskravet (100 %) brukes på opplysninger i forbindelse med å merke småfe født i Norge med ett godkjent øremerke i hvert øre. Dette er i samsvar med tabellen over standardisert tidsbruk hvor det fremgår at å merke småfe født i Norge med et godkjent øremerke i hvert øre er mest tidkrevende.

15.2.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene merke småfe med et godkjent øremerke i hvert øre før de er 30 dager, men likevel før de forlater dyreholdet de er født.

Kostnaden påløper ved merking av småfe og anskaffelse av merker og utgjør 19 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 4 minutters tidsbruk og en anskaffelseskostnad pr merking av småfe på kroner 7,90.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Formålet er ikke eksplisitt angitt i forskriften.

Merkingen er ikke opplevd som en belastning. Opplysningene brukes internt i stor grad i bedriftene. Opplysningene brukes hele tiden som identitetsopplysning i driften.

15.2.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

15.3 Informasjonskrav – Registrering og rapportering av storfe i sentralt individregister

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om Forskrift om merking, registrering og rapportering av dyr. (FOR-2002-09-03-970), § 16. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 16. **Rapportering til sentralt individregister for storfe**. Dyreholder er ansvarlig for at alle storfe i dyreholdet, unntatt nyfødte dyr som ennå ikke er merket, er registrert i sentralt individregister med korrekte opplysninger om hvilket land dyret er født i, dyrets unike identitetsnummer, fødselsdato (eventuelt fødselsmåned og -år hvor fødselsdato er ukjent), kjønn, rase eller farge og mordyrets unike identitetsnummer.*

Hele informasjonskravets beskrivelse er ikke gjengitt her.

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori), gjennom EØS-avtalen vedlegg I.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

15.3.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Husdyrhold, næringskode 01.2, mer presist foretak med storfehold.

Kravet trer i kraft ved storfehold og rapporteringspliktige hendelser, slik som bl.a. forflytninger av dyr og nyfødt storfe merkes første gang.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av gårdbrukere og Kukontrollen.

Informasjonskravet oppfylles ved å registrere og rapportere opplysninger om storfeholdet og endringer i storfeholdet til Husdyrregisteret. Dette gjøres i praksis på litt ulike måter.

Nesten alle melkeprodusenter er med i Kukontrollen. Kukontrollen har ca. 14 000 medlemmer. 1500 er medlemmer av storfekjøttkontrollen og 4 000-5 000 er ikke medlemmer og rapporterer selv direkte til Mattilsynet. Av de 14 000 er det ca. 4 000 som rapporterer selv via web til Kukontrollen. Foretak som rapporterer direkte inn til Tine sitt register må på forhånd ta kurs. Tiden til kurs og opplæring er ikke tatt med i den normaleffektive tiden. Det tok ca. en dag med opplæring og kurs. De som rapporterer selv får en medlemsrabatt på 500 kroner, men denne rabatten er ikke spesifikt knyttet til rapporteringspliktige hendelser. De resterende 10 000 rapporterer via sin lokale produsentrådgiver hovedsaklig en gang i måneden og sender dessuten melding ved rapporteringspliktig hendelse som må rapporteres utover en gang i måneden. Det er intervjuet foretak som benytter seg av de ulike rapporteringsmulighetene. Det er imidlertid ingen signifikant forskjell i tidsbruk mellom de ulike rapporteringsordningene.

Det er altså intervjuet foretak som benytter seg av de ulike rapporteringsmulighetene. Alle bruker tid på å beskrivelse og vurdering. Det er heller ingen vesentlig forskjell i tid brukt til å sende inn rapporter. De som gjør dette direkte via web bruker minimalt tid på å sende inn, det som tar tid er å skrive inn opplysningene og kontrollere dem. Det samme gjør de andre som leverer noteringer hver måned. Blir ofte levert til tankbil eventuelt sendt til sin primærrådgiver i TINE-systemet.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift, selv om det som nevnt er noe variasjon i praksis. Det er ikke segmentert etter ulik praksis siden det ikke er noen vesentlig tidsforskjell mellom de ulike praksisvarianter.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom opplysningene brukes internt til drifts- og kvalitetsstyring.

15.3.2 Administrative kostnader

Tabell 15-5 Standardisert tid:

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Foretak med storfe
Registrere storfe og rapportere rapporteringspliktige hendelser	30
Totalt	30
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å registrere storfe og rapportere rapporteringspliktige hendelser.

Dette innebærer tid til tekstbeskrivelse.

Tabell 15-6 Standardisert kostnad:

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Registrere storfe og rapportere rapporteringspliktige hendelser	21 047	12	162	20 457 684	100	972
Totalt				20 457 684	100	972
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser at den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 20,46 millioner kroner.

Populasjon på 21 047 er det totale antall foretak med storfe. Frekvensen er 12 hvilket betyr her at tidsbruken er beregnet månedlig Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 972 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Dette betyr at det har kostet det normaleffektive foretak med storfe 972 kroner i administrative kostnader i året.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (100 %) brukes på opplysninger i forbindelse med å registrere storfe og rapportere rapporteringspliktige hendelser. Dette innebærer tid til tekstbeskrivelse. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger i forbindelse med å registrere storfe og rapportere rapporteringspliktige hendelser er mest tidkrevende.

Det må bemerkes at TINE også har betydelige administrative kostnader knyttet til rapporteringskravene. Disse er imidlertid ikke tatt med som en administrativ kostnad siden forskriftskravet ikke retter seg mot TINE og prosessene i forhold til TINEs arbeid også er en del av datagrunnlaget for Kukontrollen. Fra TINEs side er det anslått et tidsforbruk på rundt 15 000 timer tilknyttet rådgivere i selskapet og sentraladministrasjon. Videre er det spesielt i 2006/2007 brukt mye tid på opprettinger i Husdyrregisteret, anslagsvis 10 000 – 15 000 timer.

15.3.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene registrere og rapportere opplysninger om storfeholdet og endringer i storfeholdet innen nærmere tidsfrister til Husdyrregisteret.

Kostnaden påløper ved registrering og rapportering og utgjør 972 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 30 minutters tidsbruk per måned.

Informasjonsplikten er relativ enkel å etterleve, men det er en utfordring for bøndene å etterleve rapporteringsfristene. Dette har nok sammenheng med tidligere rutiner og erfaringer gjennom Kukontrollsystemet der månedlig rapportering var tilstrekkelig. I dag er ikke alltid månedlig rapportering tilstrekkelig. Formålet med forskriften er å sikre en effektiv forebyggelse og bekjempelse av dyresykdommer gjennom å identifisere, registrere og rapportere opplysninger om dyr og dyrehold.

Hovedsaklig oppleves ikke dette som en stor belastning. Det som kan være vanskelig for bøndene er å rapportere innen tidsfristen. Kukontrollsystemet har lang tradisjon for månedlig rapportering. Det er en tildels stor utfordring å innarbeide rutiner der bøndene rapporterer innen 7 dager. Dette kan være noe lettere for de som rapporterer selv via web. De som rapporterer selv via web til Kukontrollen rapporterer også at de føler de har bedre kontroll med besetningen. På den annen side oppleves husdyrregisteret noe vanskeligere å forholde seg til rent teknisk og visuelt enn Kukontrollens system. Foretakene mener at rapporteringen er nødvendig, sett i forhold til sporbarhet. Belastningen og utfordringen oppstår som en følge av at rapporteringen ikke i alle tilfeller kan oppfylles ved månedlig rapportering gjennom det tradisjonelle systemet i Kukontrollen.

Opplysningene brukes internt i stor grad i bedriftene og foretakene har opplysningene tilgjengelig.

15.3.4 Forenklingstiltak

Følgende forenklingsforslag er fremkommet:

- Samlet sett fremstår dagens ordning med rapportering blant annet gjennom bransjesystemer som Kukontrollen som administrativt effektivt.
- Det viktigste "forenklingsforslaget" er å øke kvaliteten og hurtigheten på rapporteringen. Dette kan eksempelvis gjøres ved: Informasjonskampanjer rettet mot bøndene. Gi økonomiske incentiver til de som leverer på tiden. Det bør bevilges penger til tiltak/prosjekt som skal ha som mål å få nøyaktig og hurtig rapportering av rapporteringspliktige hendelser.
- På sikt bør det vurderes sanksjoner mot foretak som ikke leverer på tiden.
- Konsekvenser ved eventuell innføring av storfepass: Dersom man over tid ikke klarer å rapportere innen tidsfristen, kan konsekvensen bli innføring av såkalt storfepass. Det følgende er basert på opplysninger fra Mattilsynet: Innføring av storfepass vil medføre betydelig teknisk og økonomisk merarbeid. Det vil kreve stor tidsmessig innsants både hos operatører (bønder, livdyrhandlere og slaktere og hos Mattilsynet). Ved innføring av storfepass må Matttilsynet øke tilsynsfrekvensen fra 5 % til 10 %. Den økte tilsynsfrekvensen vil medføre 1 000 ekstra tilsynsbesøk ekstra i året. Innføring av storfepass vil med andre ord medføre betydelige administrative kostnader både for forvaltningen og for de næringsdrivende (Kilde: Mattilsynet).

Det henvises for øvrig til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

15.4 Informasjonskrav – Dyreholdjournal for storfe

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om Forskrift om merking, registrering og rapportering av dyr. (FOR-2002-09-03-970), § 11. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> **§ 11.** *Dyreholder er ansvarlig for at det føres en journal over alle dyr i dyreholdet.*

Hele informasjonskravets beskrivelse er ikke gjengitt her.

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori). Informasjonskravet utgår fra EØS-avtalen vedlegg I.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

15.4.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Husdyrhold, næringskode 01.2.

Kravet trer i kraft ved å ha husdyrhold med storfe.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av gårdbrukere.

Kravet oppfylls ved å registrere opplysninger om individ og lignende.

Praksis varierer noe og henger sammen med hvordan man rapporterer de rapporteringspliktige hendelser. De fleste storfebesetninger er med i Kukontrollen eller Storfekjøttkontrollen. Rundt 4000 er ikke med og rapporterer direkte til Mattilsynet gjennom web. Av de som er med i Kukontrollen rapporterer hoveddelen gjennom kukontrollsystemet minst en gang i måneden. Rundt 4000 rapporterer direkte til Kukontrollens websystem. Tidsbruken og det man bruker tid på er i hovedsak det samme om man rapporterer direkte gjennom web eller gjennom Kukontrollsystemet. Det meste av tiden går med til å føre journal over individ opplysninger. Særlig opplysninger om mordyr, kalvingsdato og eventuelt andre opplysninger om individet. Til dels blir journalen kontrollert gjennom utskrifter fra husdyrregisteret og til dels brukes tid til å føre ned opplysninger etter hvert. Foretakenes tidsbruk synes i meget liten grad å variere etter journal- og rapporteringsmåte, men noe etter størrelse, dvs. antall dyr. Det er intervjuet en rekke bedrifter og den normaleffektive tiden til føring av opplysninger er ca. 20 minutter. Den normaleffektive tiden til å rapportere, dvs. i praksis ajourføre eller overføre opplysninger til skjema/data er ca. 30 minutter. I praksis er føring av dyreholdjournal og rapportering av storfe i sentralt individregister relativt integrerte prosesser. Den normaleffektive er imidlertid satt til 20 minutter for journalføring pr. måned og ca. 30 minutter for rapportering pr. måned.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene brukes i stor grad til internt bruk. De er en integrert del av driften.

15.4.2 Administrative kostnader

Tabell 15-7 Standardisert tid:

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Virksomheter som plikter å føre dyreholdjournal for storfe
Opplysninger om dyrets identitet	120
Opplysninger om overføringer og forflyttninger	40
Opplysninger om dyrets kjønn, rase eller farge og mordyrets unike identitetsnummer (storfe)	85
Totalt	245
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å gi opplysninger om dyrets identitet.

Dette innebærer tid til tekstbeskrivelse.

Tabell 15-8 Standardisert kostnad:

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Opplysninger om dyrets identitet	21 047	1	162	6 819 228	49	324
Opplysninger om overføringer og forflyttninger	21 047	1	162	2 273 076	16	108
Opplysninger om dyrets kjønn, rase eller farge og mordyrets unike identitetsnummer (storfe)	21 047	1	162	4 830 287	35	230
Totalt				13 922 591	100	662
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 13,92 millioner kroner.

Populasjon på 21 047 er det totale antall foretak med storfe. Frekvensen er satt til 1, hvilket betyr at tidsbruken er beregnet etter den årlige tidsbruken. Foretakene bruker om lag 20 minutter, hvilket tilsvarer ca. 245 minutter i året. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 662 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Det betyr at for den normaleffektive bedriften påløper 662 kroner i administrative kostnader i tilknytning til dyreholdjournal.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (49 %) brukes på opplysninger i forbindelse om dyrets identitet. Dette innebærer tidsbruk til tekstbeskrivelse. Dette er i samsvar med tabellen over standardisert tidsbruk hvor det fremgår at opplysninger om dyrets identitet er mest tidkrevende.

15.4.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene nedtegne opplysninger om dyrene, bl.a. forflytninger, fødsler og identitetsopplysninger om dyrene.

Kostnaden påløper ved føring og tekstbeskrivelse av opplysninger og utgjør 662 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 245 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Formålet med forskriften er å sikre en effektiv forebyggelse og bekjempelse av dyresykdommer gjennom å identifisere, registrere og rapportere opplysninger om dyr og dyrehold.

Selve føringen av opplysninger oppleves ikke som en belastning. Det er nødvendige opplysninger.

Opplysningene brukes i stor grad til internt bruk. De er en integrert del av driften. Opplysningene foreligger eller oppstår i det vesenlige hos foretakene.

15.4.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

15.5 Informasjonskrav – Dyreholdjournal for småfe

Informasjonskravet er hjemlet i forskrift om merking, registrering og rapportering av småfe (FOR-2005-11-30-1356), § 8. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 8. **Dyreholdjournal**. Følgende opplysninger skal i tillegg nedtegnes i journalen: 1) Dyrets unike identitetsnummer. Dette gjelder ikke for kje som føres til slakt. 2) Fødselsdato, alternativt fødselsmåned og -år hvor fødselsdato er ukjent. 3) Dødsdato, herunder dato for levering til slakt, alternativt dødsmåned og -år hvor dødsdato er ukjent. 4) Alle overføringer og andre forflytninger, permanente og midlertidige, inn og ut av dyreholdet, og a) navn og adresse på avsender eller mottaker, og dyreholdenes identitetsnummer, b) antallet dyr som overføres eller flyttes, c) dato for forflytningen, og d) ved overføring til dyreholdet, dyrets nye individnummer (gjelder ikke kje som føres til slakt). 5) Andre situasjoner hvor dyr i dyreholdet kommer i kontakt med dyr fra andre dyrehold, dato for slik kontakt og hvilke dyr det gjelder. 6) Mottatte øremerker.*

Hele informasjonskravets beskrivelse er ikke gjengitt her.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

15.5.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er foretak med småfe husdyrhold.

Kravet trer i kraft ved å ha foretak med småfehold.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av gårdbrukerne.

Informasjonskravet oppfylles ved å nedtegne opplysninger om dyrene, bl.a. forflytninger, fødsler og identitetsopplysninger om dyrene.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene brukes internt i stor grad i bedriftene, ettersom journalopplysningene brukes hele tiden i driften.

15.5.2 Administrative kostnader

Tabell 15-9 Standardisert tid:

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Småfeforetak som må føre journal
Håndtering av informasjonskravet	20
Opplysninger om dyrene	100
Opplysninger om overføringer og forflytninger	20
Opplysninger om situasjoner hvor dyr i dyreholdet kommer i kontakt med dyr fra andre dyrehold	10
Opplysninger om foreldreidentiteten og avlsgruppe	80
Totalt	230
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å nedtegne opplysninger om dyrene. Dette innebærer tidsbruk knyttet til tekstbeskrivelse.

Noe tid går også med til Opplysninger om foreldreidentiteten og avlsgruppe hvilket innebærer tidsbruk knyttet til å nedtegne opplysninger og finne frem opplysninger.

Tabell 15-10 Standardisert kostnad:

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	19 785	1	162	1 068 390	9	54
Opplysninger om dyrene	19 785	1	162	5 341 950	43	270
Opplysninger om overføringer og forflytninger	19 785	1	162	1 068 390	9	54
Opplysninger om situasjoner hvor dyr i dyreholdet kommer i kontakt med dyr fra andre dyrehold	19 785	1	162	534 195	4	27
Opplysninger om foreldreidentiteten og avlsgruppe	19 785	1	162	4 273 560	35	216
Totalt				12 286 485	100	621
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 12,23 millioner kroner.

Populasjon på 19 785 er det totale antall foretak med småfe. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 621 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Det betyr i dette tilfellet at føring av journal har kostet 621 kroner i administrative kostnader for den normaleffektive bedrift i 2006.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (43 %) brukes på opplysninger i forbindelse med opplyninger om dyrene. Dette innebærer tidsbruk til tekstbeskrivelse. Dette er i samsvar med tabellen over standardisert tidsbruk hvor det fremgår at opplysninger om dyrene er mest tidkrevende.

En del av kostnadene (35 %) er knyttet til opplysninger om foreldreidentiteten og avlsgruppe hvilket innebærer tidsbruk knyttet til å nedtegne opplysninger og finne frem opplysninger.

15.5.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene nedtegne opplysninger om dyrene, bl.a. forflytninger, fødsler og identitetsopplysninger om dyrene.

Kostnaden påløper ved nedtegning av opplysninger og utgjør 621 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 230 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Formålet er ikke eksplisitt angitt i forskriften.

Journalkravet er ikke opplevd som en belastning. Det er nødvendig å føre journal.

Opplysningene brukes internt i stor grad i bedriftene ettersom opplysningene er en sentral del av driften og identitetsopplysning til dyrene.

15.5.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

15.6 Informasjonskrav – Merking av storfe som er født i Norge

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om Forskrift om merking, registrering og rapportering av dyr. (FOR-2002-09-03-970), § 14. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§14.* ***Merking av storfe som er født i Norge.*** *Storfe som er født i Norge skal merkes med ett gult merke i hvert øre før de er 20 dager gamle. Dyrene skal likevel være merket før de forlater dyreholdet de er født i. Dersom det er driftsmessig nødvendig, kan annen farge enn gul benyttes til merking av storfe født i Norge. Fargene hvit, lakserød eller farger som kan forveksles med disse kan likevel ikke benyttes.*

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori). Informasjonskravet utgår fra EØS-avtalens vedlegg I.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

15.6.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Husdyrhold, næringskode 01.2. Mer presist omfattes foretak med storfehold.

Kravet trer i kraft ved å ha storfehold og nyfødte storfe.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av gårdbrukerne. I praksis merkes kalvene relativt raskt etter fødselen. Selve merkingen tar omtrent 4-5 minutter med å finne frem kalven og holde den fast. Dessuten brukes noe tid på å finne frem merke og tang o.l. Mesteparten av tiden knytter seg til å forberede og finne frem utstyret og holde kalven fast. Selve merkingen er gjort på under ett minutt.

Informasjonskravet oppfylles ved å merke storfe som er født i Norge skal med ett gult merke i hvert øre før de er 20 dager gamle. Dyrene skal uansett være merket før de forlater dyreholdet de er født i. Dersom det er driftsmessig nødvendig, kan annen farge enn gul benyttes til merking av storfe født i Norge. Fargene hvit, lakserød eller farger som kan forveksles med disse kan likevel ikke benyttes

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom merkingen er viktig for å holde orden på individene og er en sentral del av driften.

15.6.2 Administrative kostnader

Tabell 15-11 Standardisert tid:

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Merkinger av storfe
Storfe som er født i Norge skal merkes med ett gult merke i hvert øre	7
Totalt	7
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hele tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å opplysninger om storfe som er født i Norge skal merkes med ett gult merke i hvert øre

I praksis merkes kalvene relativt raskt etter fødselen. Selve merkingen tar omtrent 4-5 minutter med å finne frem kalven og holde den fast. Dessuten brukes noe tid på å finne frem merke og tang o.l. Mesteparten av tiden knytter seg til å forberede og finne frem utstyret og holde kalven fast. Selve merkingen er gjort på under ett minutt.

Tabell 15-12 Standardisert kostnad:

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Storfe som er født i Norge skal merkes med ett gult merke i hvert øre	372 550	1	162	11 511 795	100	31
Totalt				11 511 795	100	31
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 11,51 millioner kroner.

Populasjon på 372 550 er antall merket storfe i 2006. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 31 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Dette betyr at det for den normaleffektive bedriften påløp 31 kroner i administrative kostnader i forhold til merking. Kostnaden er knyttet til to kostnadskomponenter: Tidsbruken med å merke og anskaffelseskostnader i forhold til å anskaffe merke.

Det legges til grunn at det koster omlag 6 kroner, eksklusive moms, å anskaffe et øremerke. (Kilde: merkefabrikker, Tine og slakterier). De fleste melkebønder bestiller gjennom husdyrkontrollen. Prisen kan være noe lavere enn 6 kroner ved rabatter og kampanjer og lignende. Anskaffelseskostnaden i forhold til å merke ett storfe er satt til 12 kroner, siden det brukes to merker pr. dyr. De totale anskaffelseskostnadene i forhold til å merke ett storfe er da 4,47 millioner kroner av en administrativ kostnad totalt på 11,51 millioner kroner i forhold til merking av storfe.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (100 %) brukes på opplysninger i forbindelse med storfe som er født i Norge skal merkes med ett gult merke i hvert øre. Dette er i samsvar med tabellen over standardisert tidsbruk hvor det fremgår at opplysninger i forbindelse med storfe som er født i Norge skal merkes med ett gult merke i hvert øre er mest tidkrevende.

15.6.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene merke storfe som er født i Norge skal med ett gult merke i hvert øre før de er 20 dager gamle. Dyrene skal uansett være merket før de forlater dyreholdet de er født i. Dersom det er driftsmessig nødvendig, kan annen farge enn gul benyttes til merking av storfe født i Norge. Fargene hvit, lakserød eller farger som kan forveksles med disse kan likevel ikke benyttes

Kostnaden påløper ved merking og anskaffelse av merker og utgjør 31 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 7 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Formålet med forskriften er å sikre en effektiv forebyggelse og bekjempelse av dyresykdommer gjennom å identifisere, registrere og rapportere opplysninger om dyr og dyrehold.

Merkekravet er ikke opplevd som en belastning.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom merkingen er viktig for å holde orden på individene og er en sentral del av driften.

15.6.4 Forenklingstiltak

Følgende forenklingsforslag er fremkommet:

- Jordbrukerne er opptatt av at merkene er funksjonelle og av god kvalitet. Det er viktig at merkene ikke faller av ved utmarksbeite o.l. I forhold til selve merkekravet, er det ikke fremkommet noen forenklingsforslag.

Det henvises for øvrig til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

15.7 Informasjonskrav – Helsekort

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om merking, registrering og rapportering av dyr. (FOR-2002-09-03-970), § 12. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 12. **Helsekort**. Dyreholder er ansvarlig for at det føres en oversikt over sykdom og behandling av alle dyr som til enhver tid befinner seg i dyreholdet, herunder forebyggende helsearbeid. Oversikten skal føres på skjema godkjent av Mattilsynet. Når dyr med individuelle helsekort overføres til nytt dyrehold, skal helsekortopplysninger overføres sammen med dyret.*

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori). Informasjonskravet utgår fra EØS-avtalen vedlegg I.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

15.7.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Husdyrhold, næringskode 01.2.

Kravet trer i kraft ved storfedrift.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av gårdbrukerne og veterinærene. I praksis føres mye av opplysningene om behandling og sykdom av veterinærene. Denne tidsbruken er imidlertid ikke medregnet som en administrativ kostnad. Kravet i forskriften er rettet mot gårdbrukere.

Informasjonskravet oppfylles ved å fylle inn opplysninger om sykdom og egenbehandlinger av dyr. I hovedsak er det som sagt veterinærene som fører helsekort. Imidlertid fører også dyreeiere noen opplysninger om sykdom og eventuell egenbehandling. Basert på intervjudataene er den normaleffektive tiden for gårdbrukernes tidsbruk pr. måned satt til 10 minutter, dvs. 120 minutter i året.. Tidsbruken er hovedsaklig knyttet til egenbehandlinger og opplysninger om helse hos dyrene.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift. Foretak med mange dyr vil bruke noe lengre tid i året enn foretak med få dyr. Både små og store foretak er intervjuet og forskjellen er relativt liten. Derfor er den normaleffektive tiden beregnet felles og gjenspeiler tidsbruken i forhold til ett typisk gjennomsnittbruk i Norge.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom helse og sykdomsopplysninger er en integrert del av driften.

15.7.2 Administrative kostnader

Tabell 15-13 Standardisert tid:

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Virksomheter(gårdbrukere) som fører helsekort
Opplysninger om sykdom og behandling av dyr	130
Totalt	130
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å føre inn opplysninger om egenbehandling og helsetilstand til dyrene.

I praksis føres mye av opplysningene om behandling og sykdom av veterinærene. Denne tidsbruken er imidlertid ikke medregnet som en administrativ kostnad. Kravet i forskriften er rettet mot gårdbrukere.

Tabell 15-14 Standardisert kostnad:

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Time-pris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Opplysninger om sykdom og behandling av dyr	21 047	1	162	7 387 497	100	351
Totalt				7 387 497	100	351
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 7,39 millioner kroner.

Populasjon på 21 047 er det totale antall storfeforetak i 2006. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 351 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Det betyr at det er beregnet at det for den normaleffektive bedriften i 2006 påløp det 351 kroner i administrative kostnader i forhold til å føre og oppdatere helsekort.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (100 %) brukes på opplysninger i forbindelse med opplysninger om sykdom og behandling av dyr. Dette er i samsvar med tabellen over standardisert tidsbruk hvor det fremgår at opplysninger om sykdom og behandling av dyr er mest tidkrevende.

15.7.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene fylle inn opplysninger om sykdom og egenbehandlinger av dyr.

Kostnaden påløper ved føring av helsekort og utgjør 351 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 130 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Formålet med forskriften er å sikre en effektiv forebyggelse og bekjempelse av dyresykdommer gjennom å identifisere, registrere og rapportere opplysninger om dyr og dyrehold.

Kravet om å føre helseopplysninger oppleves ikke som en belastning. Det er i hovedsak veterinærene som fører helsekort. For de fleste oppleves det som nødvendig at helsekort må føres.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom helse og sykdomsopplysninger er en integrert del av driften.

15.7.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

15.8 Informasjonskrav – Søknad om produksjonstilskudd – 20. august

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket (FOR-2002-03-22-283), § 9. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 9. **Søknad og utbetaling**. Søknad skal fremsettes på søknadsskjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning. Søknadsfristene er 20. august og 20. januar. Foretak som søker produksjonstilskudd må oppgi organisasjonsnummer. Innvilget tilskudd utbetales til det foretaket som fremsatte søknaden. Tilskuddet kan ikke overdras til eie eller pant.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

15.8.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Jordbruk og skogbruk, næringsgruppe A.

Ved søknaden om produksjonstilskudd 20. august søkes det hovedsaklig om tilskudd tilknyttet dyr og arealtilskudd - såkalt produksjonstilskudd. Ved søknaden i januar kan det søkes om tilskudd tilknyttet dyr samt noen andre og søknad Foretak som har søkt produksjonstilskudd tidligere, får tilsendt søknadsmateriell i posten. For de som har søkt tidligere er søknadsskjemaene forhåndsutfylt. Foretak som tidligere ikke har søkt om tilskudd, må ta kontakt med kommunen for å få søknadsmateriell. Alle spørsmål i forbindelse med søknad om produksjonstilskudd rettes til kommunen. I veiledningsheftet for søknadsomgangene finner du veiledning for utfylling av søknad og informasjon om produksjonstilskudd og velferdsordninger. Endringer som følger av årets jordbruksoppgjør, er også beskrevet her. Veiledningsheftet er omfattende og gir grundig informasjon om hvordan en skal utfylle skjemaet. De fleste søkerne bruker imidlertid lite tid på å lese veiledningsheftet, med mindre det er konkrete endringer i regelverket. Hovedsaklig forholder jordbrukerne seg til hvordan de gjorde det i fjor. Søknad om produksjonstilskudd oppleves også meget enkel for de fleste siden store deler av skjemaet er forhåndsutfylt.

Kravet trer i kraft ved søknad om produksjonstilskudd. Det kan søkes to ganger i året, 20. januar og 20. august.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av gårdbrukerne. Det bør bemerkes at den kommunale landbruksforvaltningen generelt har stor betydning og er i ikke uvesentlig grad involvert i rådgivning og administrative byrder for gårdbrukerne.

Informasjonskravet oppfylles ved å sende inn kontrollert og eventuelt korrigert søknad enten manuelt pr. post eller elektronisk. *Elektronisk* søknad: Søknad om tilskudd sendes til kommunen, som behandler og avgjør søknaden. I 2006 søkte man elektronisk ved pålogging via SLFs nettsider. Søkerne kan fra og med 2007 søke elektronisk søknad via www.altinn.no. *Manuell søknad:* Søknad om tilskudd sendes til kommunen, som behandler og avgjør søknaden. Skjemaet som ble benyttet i 2006 var "Søknads- og registreringsskjema for produksjonstilskudd i jordbruket", SLF-051. I praksis leveres papirskjemaet på to forskjellige måter. Det ene er å levere det i posten. Den andre er å levere søknaden fysisk på landbrukskontoret. En god del leverer fysisk på landbrukskontoret. Men tiden til reise til landbrukskontoret er ikke tatt med som normaleffektiv tid siden

reisen ofte kombineres med andre formål. Den normale innrapporteringstiden for manuell innrapportering er vurdert til 10 minutter.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt, ettersom opplysningene kun brukes til søknaden.

15.8.2 Administrative kostnader

Tabell 15-15 Standardisert tid:

Opplysningskrav	Standardisert tid					
	Søknader – Opplysninger om areal Elektronisk skjema	Søknader – Husdyr-produksjon Elektronisk skjema	Søknader – Manuell innrapportering	Søknader – Elektronisk innrapportering	Opplysninger om areal- Manuell innrapportering	Husdyrproduksjon Manuelt skjema
Håndtering av informasjonskravet	2	2	10	2	2	2
Opplysninger om dyr/dyretelling		20				20
Opplysninger om areal	25				25	
Totalt	27	22	10	2	27	22
Kilde: Oxford Research						

Det er her delt opp i en rekke segmenter. For det første etter om det gjelder arealopplysninger eller opplysninger om husdyrproduksjon. Videre må en skille bedriftene og tidsbruken i forhold til elektronisk og manuell innlevering. Den er i dette tilfellet er ikke uvesentlig.

Vi ser at bedrifter som har levert manuelt har brukt 10 minutter knyttet til å sende inn pr. post eller liknende. Det er beregnet at de som har sendt inn elektronisk har brukt om lag 2 minutter til å logge på.

Det to minuttene for opplysninger vedrørende håndtering av informasjonskravet som står på de fire segmenter for arealopplysninger og opplysninger vedrørende husdyrproduksjon, gjelder tidsbruk i forhold til å sette seg inn i kravene. Det er satt to minutter til å sette seg inn i opplysninger om areal og opplysninger om husdyrproduksjon.

Tabellen viser videre hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Vi ser at 25 minutter tidsbruk er knyttet til opplysninger om areal og 20 minutters tidsbruk er knyttet til opplysninger om husdyrproduksjon. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes altså til å opplysninger om areal. Søknaden er ferdigutfylt. Det man bruker tiden på er å kontrollere opplysningene. Dersom det er endringer bruker man noe tid på rettelser og tilføyelser. Tidsbruken er knyttet til kontroll og rettelse av areal. Det kan også bli brukt noe tid til opplysningen salg av for. I forhold til opplysningen salg av for brukes noe tid på beregning og oppstilling av tall, men dette ville uansett blitt gjort av regnskapsmessige hensyn. Tiden til å føre inn opplysningene er marginal og er følgelig ikke ført opp som en egen opplysning.

En del tid blir også brukt til opplysninger om husdyrproduksjon. Tidsbruken er knyttet til telling og kontroll av dyretall. Man bruker også noe tid på å føre inn opplysninger om antall dyr på beite og hvor lenge de har vært der.

Tabell 15-16 Standardisert kostnad:

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	133 491	1	162	1 434 429	22	11
Opplysninger om dyr/dyretelling	35 961	1	162	1 941 894	29	54
Opplysninger om areal	48 127	1	162	3 248 573	49	68
Totalt				6 624 896	100	132
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 6,62 millioner kroner.

Populasjon på 35 961 er det totale antall bønder/jordbruksforetak som har søkt om produksjonstilskudd og fylt ut/kontrollert husdyropplysninger 20. august 2006. Populasjonen på 48 127 er det totale antall bønder/jordbruksforetak som har søkt om produksjonstilskudd 20. august 2006 og fylt ut/kontrollert arealopplysninger. Populasjonen på 133 491 er antall som har kontrollert/fylt ut opplysninger om dyr pluss antall som har kontrollert/fylt ut opplysninger om areal og endelig tillagt antall som har levert søknadsskjema om produksjonstilskudd. Grunnen til at disse summeres i tabellen er at det er satt tid i forhold til opplysningen håndtering av informasjonskravet for alle disse populasjonene eller segmentene.

Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 132 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Dette er et gjennomsnittstall for elektronisk og manuell levering, der både arealopplysninger og opplysninger om dyr inngår.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (49 %) brukes på opplysninger i forbindelse med areal. Det man bruker tiden på er å kontrollere opplysningene. Dersom det er endringer bruker man noe tid på rettelser og tilføyelser. Tidsbruken er knyttet til kontroll og rettelse av areal. Dette er i samsvar med tabellen over standardisert tidsbruk hvor det fremgår at opplysninger om areal er mest tidkrevende.

En del av kostnadene er også knyttet til opplysninger om dyr/dyretelling (29 %). Tidsbruken er knyttet til telling og kontroll av dyretall. Man bruker også noe tid på å føre inn opplysninger om antall dyr på beite og hvor lenge de har vært der.

15.8.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende inn kontrollert og eventuelt korrigert søknad (eget søknadsskjema) enten manuelt pr. post eller elektronisk.

Kostnaden påløper ved kontroll, utfylling og innsending og utgjør 132 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 25 minutter tidsbruk i forhold til opplysninger om areal, 20 minutters tidsbruk i forhold til opplysninger om husdyrproduksjon og endelig henholdsvis 2 minutter til innsending ved elektronisk innsending og 10 minutter ved manuell innsending. Videre kommer 2 minutter som blir brukt til å gjøre seg kjent med kravet og er knyttet til både opplysninger om areal og opplysninger om dyr/dyretelling.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Formålet med produksjonstilskudd i jordbruket er å bidra til et aktivt og bærekraftig jordbruk innenfor de målsettinger Stortinget har trukket opp.

Hovedinntrykket er at søknaden oppleves som enkel for de fleste. Det er en klar tilbakemelding at søknad om produksjonstilskudd ikke oppleves som en belastning.. Det er en klar forbedring at søknaden og skjemaet har blitt meget enklere med årene. Det fremheves at det har vært en meget

stor fordel å få skjemaet forhåndsutfylt. Tidligere var det mye endringer av skjemaets innhold. Nå er skjemaet meget bra. Et viktig poeng for jordbrukerne er at det er viktig å holde på layout o.l. slik at jordbrukerne kjenner seg igjen. Selve innholdet i skjemaet har også blitt mye enklere i løpet av de siste 10-årene i følge informantene. Tidligere måtte en eksempelvis fordele dyrene etter hunndyr, hanndyr osv. Flere av jordbrukerne kan ikke se ytterligere forenklingspotensial.

Tilbakemeldingen i forhold til holdning og opplevelse av innrapporteringsmåte er mer blandet. For en del foretak oppleves det som en forenkling å kunne levere på nett. Andre forerekker manuell innlevering. Selv om en bruker noe mer tid på å sende søknaden pr. post eller levere den på landbrukskontoret, føles det sikrere enn å levere på nett.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt, ettersom opplysningene kun brukes i forhold til søknaden.

15.8.4 Forenklingstiltak

Følgende forenklingsforslag er fremkommet:

- Enkelte foretak peker på at dyretallet eventuelt kunne blitt tatt fra husdyrregisteret når dette er oppdatert. Enkelte peker på at et gjennomsnittstall fra husdyrregisteret hadde vært mye mer riktig. Det er en del tilpasninger i forhold til dyretall og telling.
- Det etterlyses en bedre måte å få oversikt over hva en sannsynligvis kommer til å få i tilskudd, siden dette er viktig å vite. Tilskuddet blir utbetalt en stund etter søknaden. En mulighet kunne være en "beregningskalkulator" liknende den som man har innen skatt.
- Når først jordbrukerne (og den kommunale landbruksforvaltning) har blitt kjent med skjemaet oppleves ikke skjemaet som en byrde. Det er dermed viktig med kontinuitet i skjema og innhold. Tilbakemeldingen nå er at skjemaet fungerer bra. Hovedinntrykket er forøvrig at det oppleves som en fordel med få regelendringer.
- Når det gjelder ytterligere satsing på elektronisk innrapportering, er de som har levert elektronisk meget godt fornøyd. Imidlertid foretrekker en del fortsatt enten å levere pr. post eller fysisk på landbrukskontoret. En del føler seg sikrere ved å levere pr. post eller fysisk å levere søknaden på landbrukskontoret. I en 5-15 års periode er det derfor sannsynlig at en må regne med en fortsatt betydelig levering på papirskjema.
- Det er generelt nær sammenheng mellom forvaltningskompetansen/-effektiviteten og foretakenes tidsbruk og opplevde belastning. Hovedinntrykket er at dess bedre kompetanse og rådgivning det er i kommunal landbruksforvaltning, jo lavere opplevd administrativ byrde for jordbrukerne.

Det henvises for øvrig til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

15.9 Informasjonskrav – Søknad om tilskudd til spesielle miljøtiltak i jordbruket

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om tilskudd til spesielle miljøtiltak i jordbruket (FOR-2004-02-04-448), § 6. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 6. **Søknad.** Kommunen kan fastsette søknadsfrist. Det skal benyttes søknadsskjema som er utarbeidet av Statens landbruksforvaltning.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

15.9.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Jordbruk og skogbruk, næringsgruppe A, og som søker på tilskudd til spesielle miljøtiltak.

Kravet trer i kraft ved søknad om tilskudd til spesielle miljøtiltak.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av gårdbrukere i samarbeid med den kommunale landbruksforvaltning. Praksis synes å variere mellom ulike jordbrukere og mellom ulike kommuner, avhengig av landbrukskontorets praksis. Selve tidsbruken mellom bedriftene er imidlertid ikke særlig forskjellig. Søkerne synes i stor grad og ha hatt møter med jordbrukssjefen både i forhold til å gjøre seg kjent med kravet og utfylle selve søknaden. Dessuten har mye tid gått med til innformasjonsinnhentning og vurdering av tiltaket ved fysisk besiktigelse av tiltaket, kategorisert her som eksternt møte. Jordbrukssjefens arbeid får karakter av en "kvasi-outsourcing" som til dels går utover forvaltningens alminnelige veiledningsplikt. Bedriftene har imidlertid også brukt noe tid på egenhånd til å hente inn informasjon og gjøre ferdig kostnadsoverslag.

Informasjonskravet oppfylles ved å sende inn utfylt skjema, SLF-430, vedlagt nødvendige vedlegg og dokumentasjon.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt, ettersom opplysningene brukes til arbeidet med kultur- og miljøtiltaket.

15.9.2 Administrative kostnader

Tabell 15-17 Standardisert tid:

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Søknader om spesielle miljøtiltak fra jordbrukere/næringsdrivende
Opplysninger om foretaket	7
Opplysninger om lokalitet, tiltak og bruksmåte	190
Kostnadsoverslag og søknadsbeløp	200
Vedlegg	150
Totalt	547
Kilde: Oxford Research	

Generelt i forhold til dette kravet er tidsbruken knyttet til typisk knyttet til møter med jordbrukssjefen. Siden dette er en søknad som for mange er ny, bruker man mye tid på møter med jordbrukskontoret for å få veiledning. En god del tid går også med til å utarbeide kostnadsoverslag.

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å opplysninger vedrørende kostnadsoverslag og søknadsbeløp. Dette innebærer bl.a. tid til vurdering, informasjonsinnhenting og beregning og eksterne møter.

Noe tid går også med til opplysninger opplysinger om lokalitet, tiltak og bruksmåte hvilket innebærer tidsbruk knyttet til særlig informasjonsinnhenting og eksterne møter.

Endelig brukes noe tid til vedlegg. Tidsbruken her er knyttet til å finne frem og innhente vedlegg og legge dem ved.

Tabell 15-18 Standardisert kostnad:

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Opplysninger om foretaket	4 401	1	162	83 179	1	19
Opplysninger om lokalitet, tiltak og bruksmåte	4 401	1	162	2 257 713	35	513
Kostnadsoverslag og søknadsbeløp	4 401	1	162	2 376 540	37	540
Vedlegg. Antall vedlegg og hvilke vedlegg	4 401	1	162	1 782 405	27	405
Totalt				6 499 837	100	1 477
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 6, 49 millioner kroner.

Populasjon på 4 401 er det totale antall søknader om tilskudd til spesielle miljøtiltak i 2006. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 1 477 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (37 %) brukes på opplysninger i forbindelse med kostnadsoverslag og søknadsbeløp. Dette er i samsvar med tabellen over standardisert tidsbruk hvor det fremgår at opplysninger om kostnadsoverslag og søknadsbeløp er mest tidkrevende.

15.9.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende inn utfylt skjema, SLF-430, med vedlagt nødvendige vedlegg og dokumentasjon til landbrukskontoret i den aktuelle kommune.

Kostnaden påløper ved utfylling og innsending av skjema og utgjør 1 477 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 547 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er relativ enkel å etterleve. Formålet med tilskudd til spesielle miljøtiltak i jordbruket er å fremme natur- og kulturminneverdiene i jordbrukets kulturlandskap og redusere forurensningen fra jordbruket, utover det som kan forventes gjennom vanlig jordbruksdrift. Prosjektene og tiltakene skal prioriteres ut fra lokale målsettinger og strategier.

Selv om søknaden tar mye tid, oppleves søknaden ikke som en belastning. Tiden til møter med jordbrukssjefen, er svært nyttig. Ordningen synes relativt godt kjent. Det som på generelt basis oppleves som noe irriterende er ulik praksis i forhold til hva en kan søke kulturmidler om i de ulike kommuner. Denne bedriften er meget godt fornøyd med veiledningen og kompetansen i sin kommune, men kjenner til at kompetansen er ulik i de ulike kommuner. Belastningen vil nok kunne variere med graden og kvaliteten i den veiledning en får av jordbrukskontoret. Selv om den administrative prosessen med å søke om midler til spesielle miljøtiltak tar en god del tid, oppleves opplysningene som nødvendige og i liten grad mulig å forenkle. Dessuten er dette typisk noe man søker om en gang og man er motivert for tiltaket.

Opplysningene brukes internt i middels grad i bedriftene. Opplysningene brukes til arbeidet med kulturtiltaket. Opplysningene må i noen grad bearbeides i forhold til kostnadsoverslag og vedlegg må i noen grad innhentes.

15.9.4 Forenklingstiltak

Bedriftene har ingen forenklingsforslag. Eksperter innen lokal landbruksforvaltning mener også at skjemaet nå er enkelt utformet og at opplysningene er nødvendige. Det som er viktig i denne ordningen både i forhold til bedriftenes kvantitative tidsbruk og deres opplevde belastning, er at jordbrukskontorene er kompetente veiledere. Jordbrukerne ønsker omfattende råd og veiledning i forhold til denne ordningen.

Ett mulig tiltak er å heve kompetansen blant bøndene gjennom informasjon og kurs i miljøtiltak.

Det henvises for øvrig til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

15.10 Informasjonskrav – Oversikt over sykdom og behandling av dyr

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om merking, registrering og rapportering av småfe (FOR-2005-11-30-1356), § 9. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§9. **Helsekort**. Dyreholder er ansvarlig for at det føres en oversikt over sykdom og behandling av alle dyr som til enhver tid befinner seg i dyreholdet, herunder forebyggende helsearbeid. Oversikten skal bygge på et skjema som er basert på en modell fra Mattilsynet. Når dyr med individuelle helsekort overføres til nytt dyrehold, skal helsekortopplysninger overføres sammen med dyret.*

Opplysningene til informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori). Informasjonskravet følger av EØS-avtalen vedlegg I.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

15.10.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Husdyrhold, næringskode 01.2.

Kravet trer i kraft ved drift av småfeforetak.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av gårdbrukere. Mye av arbeidet med føring av helsekort blir gjort av veterinærer. Denne tidsbruken er imidlertid ikke medregnet som en administrativ kostnad. Kravet i forskriften er rettet mot gårdbrukere.

Informasjonskravet oppfylles ved å føre en oversikt over sykdom og behandling av alle dyr som til enhver tid befinner seg i dyreholdet, herunder forebyggende helsearbeid. Oversikten skal bygge på et skjema som er basert på en modell fra Mattilsynet.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom helse- og sykdomsopplysninger er sentrale i driften.

15.10.2 Administrative kostnader

Tabell 15-19 Standardisert tid:

Opplysningskrav	Standardisert tid
	Småfebesetninger som må føre helsekort
Oversikt over sykdom og behandling	120
Totalt	120
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å opplysninger knyttet til å føre oversikt over sykdom og behandling. Dyreeier fører inn egenbehandlinger og sykdomsopplysninger på hvert dyr helsekort.

I hovedsak er det veterinærene som fører helsekortopplysninger. Veterinærens tidsbruk er imidlertid ikke beregnet som en administrativ kostnad.

Tabell 15-20 Standardisert kostnad:

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Oversikt over sykdom og behandling	19 785	1	162	6 410 340	100	324
Totalt				6 410 340	100	324
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 6,41 millioner kroner.

Populasjon på 19 785 er det totale antall foretak med småfe i 2006 Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 324 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Det betyr at det er beregnet at den normaleffektive foretak med småfe i 2006 ble belastet med 324 kroner i administrative kostnader i tilknytning til kravet om å føre helsekort.

Hele kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (100 %) brukes på opplysninger i forbindelse med opplysninger om oversikt over sykdom og behandling. Dyreeier fører inn egenbehandlinger og sykdomsopplysninger på hvert dyr helsekort. Dette er i samsvar med tabellen over standardisert tidsbruk hvor det fremgår at opplysninger om oversikt over sykdom og behandling er mest tidkrevende.

15.10.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene føre en oversikt over sykdom og behandling av alle dyr som til enhver tid befinner seg i dyreholdet, herunder forebyggende helsearbeid

Kostnaden påløper ved føring av oversikt over sykdom og behandling av dyr og utgjør 324 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 120 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er relativ enkel å etterleve. Det er ikke angitt ett eksplisitt formål i forskriften. Føring av helsekort er ikke opplevd som en belastning og opplysningene oppleves som nødvendige.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom helse- og sykdomsopplysninger er sentrale i driften.

15.10.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises for øvrig til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

15.11 Øvrige Informasjonskrav – De resterende informasjonskrav under Jordbruk

Tabellen under viser de øvrige kravene innen regelverksområdet Jordbruk. Disse varierer i årlig kostnad mellom i overkant av 6 millioner kroner til kun 2 500 kroner.

Tabell 1-13 Resterende informasjonskrav under Jordbruk

Informasjonskrav	Dato	Adm. kostnad
§ 4 Søknad om bygdeutviklingsmidler (investeringer)	FOR-2005-01-24-53	6 040 107
§ 17 Merking av svin som er født i Norge	FOR-2002-09-03-970	5 567 534
§ 19 Søknad om avløsertilskudd ved sykdom mv.	FOR-1998-11-23-1086	4 482 176
§ 9 Merking av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge	FOR-2002-09-03-970	2 963 948
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. januar	FOR-2002-03-22-283	2 866 801
§ 2-1 Søknad om godkjenning av veier for landbruksformål	FOR-1996-12-20-1200	2 841 480
§ 7 Føre og levere inn regnskap over kostnader ved anmodning om utbetaling av tilskudd	FOR-2004-02-04-448	2 138 886
§ 3 Miljøplan 2	FOR-2003-01-15-54	1 901 232
§ 4 Søknad om støtte til bygdeutvikling	FOR-2005-01-24-53	1 822 899
§ 4 Oppbevare miljøplan	FOR-2003-01-15-54	1 558 333
§ 4 Søknad etablererstipend	FOR-2005-01-24-53	1 456 457
§ 9 Opplysningsplikt og kontroll	FOR-2004-02-04-448	1 425 924
§ 4 Etablererstipend BU	FOR-2005-01-24-53	1 127 931
§ 18 Innmelding av kvotekjøp fra staten	FOR-2003-01-07-14	1 039 433
§ 3-5 Melding om avsluttet arbeid	FOR-1996-12-20-1200	1 004 400
§ 18 Melding fra slakteriene til Mattilsynet ved forflytning av svin og melding om endringer i opplysning om dyrehold med svin	FOR-2002-09-03-970	1 000 000
§ 9 Søknad om avløsertilskudd - ferie og fritid	FOR-2002-03-22-283	835 812
§ 9 Søknad om tillatelse til å få beregnet egen kvote for felles melkeproduksjon på helårsbasis (samdrift)	FOR-2003-01-07-14	738 720
§ 11 Opplysningsplikt og tilsyn	FOR-2002-03-22-283	702 000
§ 3 Miljøplan 1	FOR-2003-01-15-54	675 000
§ 13 Oppbevaring av dyreholdjournal og helsekort	FOR-2002-09-03-970	655 965
§ 10 Oppbevare dyreholdjournal og helsekort	FOR-2005-11-30-1356	534 195
§ 18 Rapportering fra bønder til sentralt svineholdsregister	FOR-2002-09-03-970	507 195
§ 22 Tilsyn med besetninger av svin og storfe	FOR-2002-09-03-970	462 510
§ 13 Tilsyn med småfebesetninger	FOR-2005-11-30-1356	387 585
§ 16 Innmelding av salg av melkekvote ku	FOR-2003-01-07-14	387 258
§ 4 Plikt til å registrere bestilling av øremerker i Mattilsynets merkeregister	FOR-2002-09-03-970	334 854
§ 5 Merking av småfe som overføres til nytt dyrehold i Norge	FOR-2005-11-30-1356	297 991
§ 2 Registreringsplikt av bestilling av øremerke i Mattilsynets register	FOR-2005-11-30-1356	267 098
§ 6 Årsoppgave over eggsalg sendes SLF	FOR-2002-12-11-1591	189 000
§ 7 Søknad om godkjenning av plan for nydyrking	FOR-1997-05-02-423	162 000
§ 18 Sykejournal	FOR-2001-12-12-1494	157 950

Informasjonskrav	Dato	Adm. kostnad
§ 9 Søknad om distrikts- og kvalitetstilskudd til grønt produksjonen for vekstsesongen (produksjonstilskudd)	FOR-2002-03-22-283	125 604
§ 18 Betaling av årsavgift for beskyttet sort	FOR-1993-08-06-832	124 667
§ 5 Meierselskapets revisor skal revidere og stadfeste oppgavene hvert halvår	FOR-1999-08-26-965	120 000
§ 5 Søknad om arealtilskudd/prisnedskrivingstilskudd	FOR-2002-07-03-780	117 227
§ 6 Månedlig rapport	FOR-2003-06-24-777	87 480
§ 2-2 Søkeren skal før søknad om godkjenning underrette naboer m.m.	FOR-1996-12-20-1200	48 600
§ 10 Søknad om tilskudd	FOR-1997-06-12-599	47 125
§ 6 Halvårlig/årlig rapportering	FOR-2003-06-24-777	7 290
§ 4 Spesifisert oppgave til SLF med prognose for inneværende måned	FOR-1999-08-26-965	6 732
§ 18 Betaling av søknadsavgift	FOR-1993-08-06-832	2 493
§ 18 Avgift for nyhetsprøving	FOR-1993-08-06-832	2 493
Kilde: Oxford Research		

Tabellen viser de øvrige informasjonskrav under regelverksområdet jordbruk som er kartlagt. Av tabellen ser vi at relativt mange av de øvrige informasjonskravene også har betydelige kostnader. Det er 16 av de øvrige informasjonskrav som er beregnet å medføre kostnader på en million kroner eller mer. Det er også relativt mange av de øvrige informasjonskravene som er beregnet å ha administrative kostnader over 100 000 kroner, men under 1 million kroner.

Blant de øvrige informasjonskrav som er kartlagt er et betydelig antall som gjelder ulike tilskuddordninger.

Kapittel 16. Kostnadskrevende informasjonskrav for regelområde Mattrygghet

16.1 Informasjonskrav – Driftsregister for fjørfeprodusenter

Informasjonskravet er hjemlet i Fjørfekjøttforskriften (FOR-1995-03-21-265), § 57. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 57. **Driftsregister.** Eier skal føre et driftsregister med opplysninger om besetningene. Opplysningene skal oppbevares i minst to år og skal på anmodning legges frem for tilsynsmyndigheten. Driftsregisteret skal inneholde opplysninger om:*
>
> *1. Dato for innsett av fjørfe.*
>
> *2. Fjørfeets opprinnelse (rugeri).*
>
> *3. Antall fjørfe i innsettet.*
>
> *4. Rasenes faktiske ytelse (f.eks. vektøkning).*
>
> *5. Dødelighet i første leveuke og totalt i oppfôringsperioden.*
>
> *6. Fôrleverandør.*
>
> *7. Bruk av fôrtilsetninger, type fôrtilsetning og tidsrom for bruk, samt tilbakeholdelsesfrist.*
>
> *8. Forbruk av fôr og vann.*

9. Veterinærens undersøkelse og diagnose og eventuelle resultater fra laboratorie-analyser

10. Hvilke legemidler som eventuelt er tilført fuglene og dato for denne tilførselens begynnelse og slutt.

11. Dato for eventuell vaksinasjon og vaksinetype.

12. Vektøkning under oppfôringsperioden.

13. Resultater fra offentlig helsekontroll som fugler fra samme flokk tidligere har vært underlagt.

14. Antall fugler som skal slaktes.

15. Forventet dato for slakting.

16. Resultater av nødvendig tilleggskontroll for å stille diagnose dersom slaktedyrene lider av sjukdom som kan overføres til mennesker eller dyr, eller de individuelt eller i flokk viser adferd som gir grunn til å frykte utbrudd av slik sjukdom, eller de viser generelle adferdsproblemer eller sjukdomstegn som kan gjøre kjøttet uegnet til folkemat.

17. Resultater fra undersøkelser av zoonotiske smittestoffer.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori). Kravet følger av EØS-avtalen vedlegg I.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

16.1.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er fjørfeprodusenter med slaktekyllinger. Kravet retter seg mot eiere som har slaktekyllingbesetning.

I praksis føres sykejournal og driftsregister sammen. Driftsregisteret omfatter en rekke opplysninger som skal føres/registreres. Det er listet opp 16 punkter med opplysninger i forskriften som et driftsregister skal inneholde. Mange slaktekyllingprodusenter har et datasystem som automatisk registrerer opplysninger om eksempelvis foring, temperatur og vannforbruk.

Det som i tillegg må noteres daglig er dødelighet. Dette gjøres ved at foretaket hver dag går gjennom besetningen og kontrollerer og teller opp dødelighet. Dessuten noteres ned en del opplysninger om besetningen ved innsett og ved eventuelle behandlinger.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av slaktekyllingprodusenten.

Informasjonskravet oppfylles ved å føre de daglige opplysninger om besetningen som er pålagt i § 57. I praksis er det daglige arbeidet i hovedsak å kontrollere og føre dødelighet.

Det kan være noe variasjon i tidsbruk i forhold til størrelse på bedrift og i forhold til hva slags system de bruker for å registrere eksempelvis foring, temperatur og vannforbruk. Variasjonen viser seg imidlertid å være relativt liten fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom å føre kontroll med helsetilstand er en helt sentral del av driften.

16.1.2 Administrative kostnader

Tabell 16-1 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Driftsregister
Driftsregister	40
Totalt	40
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å føre driftsregister. Det brukes omtrent 30 minutter daglig til å kontrollere besetningen og 10 minutter til å føre dødelighetsopplysninger inn i driftsregisteret. Det er beregnet at føring av driftsregister blir gjort 365 dager i året. Frekvensen er dermed satt til 365.

Tabell 16-2 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Driftsregister	520	365	162	20 498 400	100	39 420
Totalt				20 498 400	100	39 420
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 20,49 millioner kroner.

Populasjon på 520 er det totale antall slaktekyllingprodusentforetak som er omfattet av kravet om å føre driftsregister. Føring av driftsregister gjøres hver dag og frekvensen er følgelig 365. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at det har kostet 39 420 kroner for hver bedrift å føre driftsregister i 2006. Pr. dag vil dette tilsvare en kostnad pr. bedrift på 108 kroner.

Hele kostnaden knyttet til dette informasjonskravet (100 %) brukes på opplysninger i forbindelse med å føre driftsregister. Dette er i samsvar med tabell over tidsbruk hvor det fremgår at opplysninger om driftsregister er mest tidkrevende. Dette inkluderer tidsbruk til å kontrollere besetningene i forhold til dødelighet og skrive ned opplysningene i driftsregisteret.

16.1.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene kontrollere besetningen og registrere og føre pålagte opplysninger i driftsregister.

Kostnaden påløper ved kontroll, registrering og føring av driftsregister og utgjør 39 420 kroner per bedrift, hvilket tilsvarer totalt 14 600 minutters tidsbruk i året.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve, og har som formål å sikre tilfredsstillende krav til hygiene og kontroll mv. ved produksjon av ferskt fjørfekjøtt beregnet til konsum, herunder slakting, nedskjæring, lagring og transport mv. samt omsetning.

Kravet om føring av driftsregister blir ikke opplevd som en belastning. Det er helt nødvendig å føre oversikt over dødelighet og andre helseopplysninger. Foretaket stiller imidlertid spørsmål til om det egentlig er nødvendig med opplysninger om lufttemperatur o.l.

Opplysningene, særlig helseopplysningene er en sentral del av driften og brukes hele tiden internt. Driftsregisteret omfatter en rekke opplysninger som skal føres/registreres. Mange slaktekyllingprodusenter har et datasystem som registrerer opplysninger om eksempelvis foring, temperatur og vannforbruk. Det som daglig må noteres i tillegg er dødelighet. Dette gjøres ved at foretaket hver dag går gjennom besetningen og kontrollerer og teller opp dødelighet.

16.1.4 Forenklingstiltak

Det som bør vurderes er om det kreves for mange opplysninger. Foretaket stiller spørsmål til om det egentlig er nødvendig med opplysninger om lufttemperatur, fôr og lignende.

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

16.2 Informasjonskrav – Hestepass og helsekort

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om velferd for hest (FOR-2005-06-02-505), § 6. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 6.* ***Hestepass og helsekort.*** *Alle hester skal ha hestepass og helsekort. Hesteholder er ansvarlig for at hestens helsekort og pass er tilgjengelig for veterinær ved medisinsk behandling, og skal selv føre egenbehandling inn på kortet.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

16.2.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er hesteeiere.

Kravet trer i kraft når en hest har fått sin endelige farge, hvilket skjer når den er ca. ett år gammel.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av ufaglært person.

Informasjonskravet oppfylles ved å gi stambokførende instans grunndata for hesten, samt sørge for å få utført nødvendige veterinærtjenester. Alle hester skal ha hestepass, med helsekort som en integrert del. Hesteeieren sender inn fødselsmelding for hesten innen 1. oktober. Meldingen sendes til Norsk Hestesenter, som er stambokførende instans. Fødselsmeldingen inneholder grunndata om hesten, som kjønn, fødselsdato, avlsevne etc. Hver hest gis i denne prosessen et identitetsnummer som den beholder livet ut. Når hesten er ca. ett år gammel og har fått sin endelige farge, må hesteeieren engasjere en veterinær til å implantere en chip i hesten samt ta ut hårprøve til DNA-test. Chipen og DNA-testen koster ca. 750 kroner og engasjering av veterinær det samme. Når Norsk Hestesenter har mottatt DNA-prøven utstedes hestepass. I det medfølgende helsekortet skal det innføres behandling og vaksiner løpende, men kostnaden med dette er marginal. Hestepasset skal alltid følge hesten.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom hestepasset benyttes ved videre avl, salg etc.

16.2.2 Administrative kostnader

Tabell 16-3 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Nyfødte hester
Håndtering av informasjonskravet	2
Hestepass	30
Totalt	32
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å gjennomføre de administrative aktivitetene i prosessen med å få utstedt hestepass. Dette innebærer utarbeidelse av fødselsmelding og tilkalling av og assistanse til veterinær. Noe tid går også med til håndtering av informasjonskravet, hvilket innebærer printing og innsending av fødselsmeldingen.

Tabell 16-4 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	5 000	1	162	7 527 000	95	1 505
Hestepass	5 000	1	162	405 000	5	81
Totalt				7 932 000	100	1 586
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til i underkant av 8 millioner kroner.

Populasjon på 5000 er det totale antall hestepass som ble utstedt. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 1 586 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (95 %) brukes på opplysninger i forbindelse med håndteringen av informasjonskravet. Dette inkluderer tidsbruk knyttet til printing og innsendelse av fødselsmelding, samt omkostninger for veterinærtjenester og anskaffelse av chip og DNA-test.

16.2.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende fødselsmelding til stambokførende instans og engasjere veterinær for å ta hårprøver og implantere chip, slik at hestepass kan utstedes.

Kostnaden påløper ved utstedelse av hestepass og utgjør 1 586 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 32 minutters tidsbruk, en anskaffelseskostnad på 750 kroner og en ekstern kostnad på 750 kroner.

Informasjonsplikten er relativt enkel å etterleve, og har som formål å føre kontroll med hestebestanden. Belastningen oppleves som liten, og hestepasset benyttes i stor grad av hesteeieren ved salg, avl etc.

16.2.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

16.3 Informasjonskrav – Føring av loggbok for dyretransportoppdrag

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe (FOR-2005-03-14-232), § 17. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 17. **Transport.** Transportøren skal sørge for at det blir ført et register for hver enkelt lastebil som blir benyttet til transport av dyr. Dette registeret skal bli oppbevart i minst tre år og skal minst inneholde følgende opplysninger:*
>
> *- Sted og dato for oppsamlingen, adresse og navn eller firmanavn på driftsenheten eller oppsamlingssenteret der dyrene ble samlet opp.*
>
> *- Sted og dato for levering, adresse og navn eller firmanavn på mottaker.*
>
> *- Art og tall på dyrene som blir transportert.*
>
> *- Dato og sted for desinfisering.*
>
> *- Data i dokumentene som følger dyrene (sertifikatnummer og liknende).*

Informasjonsplikten er også hjemlet i Forskrift om transport av levende dyr (FOR-2001-04-02-384), § 17. Alle kostnadene tilknyttet plikten er kartlagt under førstnevnte forskrift.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori). Kravet følger av EØS-avtalen vedlegg I.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

16.3.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som driver dyretransport, enten ved transport til slakteri eller mellom dyreeiere.

Kravet trer i kraft ved utføring av dyretransportoppdrag.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av sjåfør.

Informasjonskravet oppfylles ved å loggføre transportoppdraget i journalen.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt, ettersom opplysningene beskriver virksomhetens drift.

16.3.2 Administrative kostnader

Tabell 16-5 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Antall dyretransportoppdrag
Innføring i loggbok	30
Totalt	30
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. All tid (30 minutter) går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å loggføre transportoppdraget i journalen.

Tabell 16-6 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Innføring i loggbok	50 666	1	180	4 559 940	100	90
Totalt	50 666	1	180	4 559 940	100	90
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til i underkant av 4,6 millioner kroner.

Populasjon på 50 666 er det totale antall gjennomførte dyretransportoppdrag, og timeprisen er estimert til 180 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 90 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

16.3.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene loggføre hvert enkelt dyretransportoppdrag. Kostnaden påløper ved utføring av oppdraget og utgjør 90 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 30 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve, men samtidig noe omfattende. Den har som formål å sikre kontrollen med behandlingen av levende dyr. Belastningen oppfattes som relativt liten, og opplysningene brukes som en del av forretningsdriften

16.3.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

16.4 Informasjonskrav – Fortegnelse over mottatte forsendelser av levende dyr og animalske produkter importert til Norge

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om tilsyn og kontroll ved import og eksport av levende dyr, annet avlsmateriale og animalsk avfall innen EØS, og ved import av levende dyr fra tredjestater (FOR-1998-12-31-1484), § 9. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 9.* ***Mottakers kontrollplikt ved innførsel.*** *Første mottaker skal føre fortegnelse over mottatte forsendelser og gjennomføre den kontroll som er nødvendig for å sikre samsvar med de betingelser som stilles til innførsel før videre distribusjon av forsendelsen. Fortegnelsen skal inneholde navn og adresse på avsender(e) og mottaker(e) og identiteten på forsendelsen.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori). Kravet følger av EØS-avtalen vedlegg I.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

16.4.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er importører av levende dyr eller animalske produkter.

Kravet trer i kraft ved et tilfelle av import av ledende dyr og animalske produkter.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av veterinær.

Informasjonskravet oppfylles ved å føre fortegnelse og arkiverer dokumenter i forbindelse med mottatte forsendelser.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom dokumentene er en del av bedriftens forretningsvirksomhet.

16.4.2 Administrative kostnader

Tabell 16-7 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Forsendelser av levende dyr og animalske produkter importert til Norge
Fortegnelse med mottatt leveranse	60
Totalt	60
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. All tid (60 minutter) som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å føre fortegnelsen over mottatte leveranser og arkivere dokumenter mottatt sammen med leveransen.

Tabell 16-8 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Fortegnelse med mottatt leveranse	11 056	1	296	3 272 576	100	296
Totalt				3 272 576	100	296
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til i underkant av 3,3 millioner kroner.

Populasjon på 11 056 er det totale antall mottatte forsendelser med levende dyr og animalske produkter. Timeprisen er estimert til 296 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 296 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

16.4.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene føre fortegnelse over mottatte forsendelse og arkivere fraktdokumenter. Kostnaden påløper ved mottakelse av den enkelte forsendelse og utgjør 296 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 60 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er relativt enkel å etterleve, og har som formål å sikre tilsyn og kontroll med dyrehelsemessige, dyrevernmessige og avlsmessige vilkår ved import og eksport av levende dyr, annet avlsmateriale og animalsk avfall. Belastningen oppleves som liten. Opplysningene brukes i stor grad internt i bedriften, ettersom de er en del av bedriftens forretningsdrift.

16.4.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

16.5 Informasjonskrav – Betaling av gebyr til Mattilsynet for særskilte ytelser

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet (FOR-2004-02-13-406), § 2 og § 3. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§§ 2 og 3. Forskrift fastsetter gebyr for særskilte ytelser i henhold til matloven, dyrevernloven, dyrehelsepersonelloven og husdyravlloven og forskrifter gitt med hjemmel i disse lovene. Med særskilte ytelser menes i denne forskriften behandling av de søknader om godkjenning, utstedelse av attester, tildeling av merke- og eierrettigheter, avgiftsrettigheter og lignende.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori). Kravet følger av EØS-avtalen vedlegg I.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

16.5.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som mottar særskilte ytelser fra Mattilsynet.

Kravet trer i kraft ved utført særskilt ytelse.

Arbeidet gjøres av alle kategorier yrkeskategorier, fra ufaglærte til ledere.

Informasjonskravet oppfylles ved å betale avgift for en særskilt ytelse.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt.

16.5.2 Administrative kostnader

Tabell 16-9 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Betaling av gebyr for særskilte ytelser
Betaling av gebyr for særskilte ytelser	20
Totalt	20
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. All tid (20 minutter) går med til å betale avgiften.

Tabell 16-10 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Betaling av gebyr for særskilte ytelser	26 900	1	187	1 676 767	100	62
Totalt	26 900	1	187	1 676 767	100	62
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til i underkant av 1,7 millioner kroner.

Populasjon på 26 900 er det totale antall betalte avgifter og timeprisen er estimert til 187 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningen har kostet 62 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

16.5.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene betale avgift for særskilte ytelser fra Mattilsynet. Kostnaden påløper ved betaling av avgiften og utgjør 62 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 20 minutters tidsbruk. Informasjonsplikten er enkel å etterleve, og avgiften er betaling for mottatt ytelse.

16.5.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

16.6 Informasjonskrav – Tilstedeværelse ved vekstkontroll

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om såvarer (FOR-1999-09-13-1052), § 10. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 10.* ***Vekstkontroll.*** *Det skal gjennomføres vekstkontroll av såvarearealene i veksttida. For artene bladfaks, engsvingel, strandsvingel, raigras og raisvingel skal det gjennomføres egen floghavrekontroll i gjenleggsåret. Kontrollen skal utføres av Mattilsynet eller av personer som er autorisert av Mattilsynet til å utføre slik kontroll.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori). Kravet følger av EØS-avtalen vedlegg I.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

16.6.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er såvareforretninger.

Kravet trer i kraft ved drift av såvarearealer.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av personell med høgskoleutdannelse.

Informasjonskravet oppfylles ved å bistå tilsynsmyndighet ved inspeksjon av såvarearealer.

Det er noe variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift, avhengig av størrelsen på arealene og reisetid til og fra arealene.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom de er relatert til kvaliteten på produksjonen.

16.6.2 Administrative kostnader

Tabell 16-11 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Vekstkontroll
Håndtering av informasjonskravet	120
Tilstedeværelse ved vekstkontroll	360
Totalt	480
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Av totalt 480 minutter går 360 minutter med til å bistå tilsynsmyndighet ved stedlig kontroll og 120 minutter til reisetid.

Tabell 16-12 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	780	1	240	374 400	25	480
Tilstedeværelse ved vekstkontroll	780	1	240	1 123 200	75	1440
Totalt	780	1	240	1 497 600	100	1920
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til i underkant av 1,5 millioner kroner.

Populasjon på 780 er det totale antall vekstkontroller og timeprisen er estimert til 240 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 1 920 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (75 %) brukes på opplysninger i forbindelse med tilstedeværelsen ved vekstkontroll. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at selve inspeksjonen er mest tidkrevende.

16.6.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene bistå Mattilsynet ved vekstkontroll. Kostnaden påløper ved tilstedeværelsen ved vekstkontroll og reisetiden i forbindelse med dette, og utgjør 1 920 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 480 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve, men samtidig svært ressurskrevende. Formålet er å sikre produksjon og omsetning av såvare med best mulig helse og kvalitet. Belastningen oppleves som liten, ettersom bedriften ønsker å sikre kvaliteten på sine produkter.

16.6.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

16.7 Informasjonskrav – Inspeksjon av bigård

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier (FOR-2001-04-27-437), § 8. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 8. **Inspeksjon og prøvetaking.** Person på oppdrag for Mattilsynet har adgang til sted hvor det er grunn til å tro at det forekommer sjukdom hos bier og til å foreta nødvendige undersøkelser, herunder ta prøver av bier, biavlsprodukter og annet. Det samme gjelder selv om det ikke er grunn til å tro at det forekommer slik sjukdom, når det er nødvendig for å oppfylle Norges internasjonale forpliktelser eller som et ledd i*

overvåkning av helsetilstanden eller forebyggende helsearbeid. Birøkteren skal legge forholdene til rette for prøvetaking og for øvrig yte nødvendig bistand ved undersøkelser.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

16.7.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som driver med birøkting.

Kravet trer i kraft ved søknad om sertifisering av stasjonær bigård.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av ufaglært personell.

Informasjonskravet oppfylles ved å bistå tilsynsmyndighet ved inspeksjon av bigård.

Det er noe variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift, avhengig av antall bikuber og deres lokalisering.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt, ettersom de er relatert til kvaliteten og helsetilstanden på produktene.

16.7.2 Administrative kostnader

Tabell 16-13 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Inspeksjon
Bistand ved inspeksjon	240
Totalt	240
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på den ene opplysningen som er knyttet til informasjonskravet. All tid (240 minutter) går med til å bistå tilsynsmyndighet ved stedlig kontroll, inkludert reisetid.

Tabell 16-14 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Bistand ved inspeksjon	1 500	1	162	972 000	100	648
Totalt	1 500	1	162	972 000	100	648
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til i underkant av 1 million kroner.

Populasjon på 1 500 er det totale antall inspeksjoner av stasjonær bigård og timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 648 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

16.7.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene bistå Mattilsynet ved inspeksjon av bigården. Kostnaden påløper ved tilstedeværelsen ved inspeksjonen og reisetiden i forbindelse med dette, og utgjør 648 kroner per tilfelle.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve, men samtidig svært ressurskrevende. Formålet er å forebygge, begrense eller utrydde sjukdommer hos bier. Belastningen oppleves som liten, ettersom bedriften ønsker å sikre kvaliteten på sine produkter.

16.7.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

16.8 Informasjonskrav – Journal

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier (FOR-2001-04-27-437), § 14b. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 14b.* ***Krav til driften av sertifisert bigård.*** *Sertifiserte bigårder skal drives i samsvar med følgende krav: Birøkteren skal fortløpende føre fortegnelse over alle forsendelser av bier og utbygde vokstavler til og fra bigården med angivelse av forsendelsens art, dato for mottak eller avsendelse og mottakerens eller avsenderens navn og adresse.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

16.8.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som driver sertifiserte bigårder.

Kravet trer i kraft ved drift av sertifisert bigård.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av ufaglært personell.

Informasjonskravet oppfylles ved å føre fortegnelse over alle forsendelser av bier og utbygde vokstavler til og fra bigården med angivelse av forsendelsens art, dato for mottak eller avsendelse og mottakerens eller avsenderens navn og adresse.

Det er noe variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift avhengig av profesjonaliseringsnivå.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom opplysningene er en del av forretningsdriften.

16.8.2 Administrative kostnader

Tabell 16-15 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Fortegnelser
Fortegnelse over forsendelser	120
Totalt	120
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. All tid (120 minutter) går med til den kontinuerlige føringen av opplysninger inn i journalen.

Tabell 16-16 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Fortegnelse over forsendelser	3 000	1	162	972 000	100	324
Totalt	3 000	1	162	972 000	100	324
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til i underkant av 1 million kroner.

Populasjon på 3 000 er det totale antall sertifiserte bigårder som plikter å føre journal og timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 324 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

16.8.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene føre fortegnelse over alle forsendelser av bier og utbygde vokstavler til og fra bigården. Kostnaden påløper ved selve føringen av journalen og utgjør 324 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 120 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er relativt enkel å etterleve, og har som formål å dokumentere driften av bigården. Belastningen oppleves som liten, ettersom opplysningene inngår i den forretningsmessige driften.

16.8.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

16.9 Informasjonskrav – Melding om flytting til vandreplass

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier (FOR-2001-04-27-437), § 13. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 13.* ***Generelle vilkår for flytting av bier.*** *Før bier flyttes til vandreplass, skal birøkteren ha sendt melding om flyttingen til Mattilsynet i det distriktet vandreplassen ligger. Birøkteren skal oppgi navn, adresse og telefonnummer, samt referansenummeret på sertifikatet for den stasjonære bigården biene kommer fra og hvilket veterinærdistrikt denne er plassert i. Det skal også opplyses om vandreplassens lokalisering angitt ved nummer og koordinater på kartblad i Statens kartverks serie N50/M711, samt om tidsrommet vandreplassen tenkes benyttet.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

16.9.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som driver med birøkting.

Kravet trer i kraft ved flytting av bier til vandreplass.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av ufaglært personell.

Informasjonskravet oppfylles ved å sende melding på standardisert skjema til Mattilsynet. Skjemaet fåes av Mattilsynet. Birøkteren må finne frem sertifikatnummer, koordinater for plasseringen og fastsette dato for utplasseringen.

Det er noe variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift avhengig av profesjonaliseringsnivå.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt.

16.9.2 Administrative kostnader

Tabell 16-17 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Melding om flytting til vandreplass
Håndtering av informasjonskravet	10
Melding om flytting til vandreplass	65
Totalt	75
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å fylle ut skjemaet for melding om flytting til vandreplass. Dette innebærer den faktiske utfyllingen av skjemaet (5 minutter) og vurderinger av opplysningene som gis (60 minutter). Noe tid går også med til håndteringen av informasjonskravet, hvilket innebærer uthenting av skjemaet og innsending av dette.

Tabell 16-18 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	3 000	1	162	81 000	13	27
Melding om flytting til vandreplass	3 000	1	162	526 500	87	176
Totalt	3 000	1	162	607 500	100	203
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til i overkant av 0,6 millioner kroner.

Populasjon på 3 000 er det totale antall meldinger som sendes. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 203 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (87 %) brukes på opplysninger i forbindelse med selve meldingen. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at meldingen om flytting til vandreplass er mest tidkrevende.

16.9.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende melding til Mattilsynet ved flytting til vandreplass. Kostnaden påløper ved utforming og innsendelse av det standardiserte skjemaet og utgjør 203 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 75 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er noe komplisert å etterleve, og har som formål å informere tilsynsmyndighet. Belastningen oppleves som moderat, da birøkterne ikke ville meldt fra til Mattilsynet dersom dette ikke var lovpålagt.

16.9.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

16.10 Informasjonskrav – Levering av eiendomsspesifikasjon og kartskisse til Mattilsynet

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om såvarer (FOR-1999-09-13-1052), Vedlegg A5. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *Vedlegg A5.* ***Dyrkingsregler.*** *Ved såkorndyrking og avl av storfrøede grasarter skal avleren levere en eiendomsspesifikasjon og en kartskisse over driftsenheten basert på økonomisk kartverk med nødvendige opplysninger om arealer og tidligere plantevekst. Mattilsynet kan kreve det samme ved avl av hagebruksfrø. Ved frøavl av andre jordbruksfrø enn storfrøede grasarter, er det tilstrekkelig at det leveres eiendomsspesifikasjon og kartskisse i første høsteår.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som helt og holdent er en følge av EU-regler eller øvrige internasjonale forpliktelser (A - Kategori). Kravet følger av EØS-avtalens vedlegg I.

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

16.10.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er kontraktavlere, det vil si personer eller institusjoner som avler såvare beregnet på sertifisering på kontrakt med en såvareforretning.

Kravet trer i kraft ved såkorndyrking og avl av hagebruksfrø og jordbruksfrø.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av personer med utdannelse på høgskolenivå.

Informasjonskravet oppfylles ved å fylle ut skjema for eiendomsspesifikasjon og sende det til såvareforretningen sammen med en kartskisse over dyrkingsarealer.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt.

16.10.2 Administrative kostnader

Tabell 16-19 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Levering av eiendomsspesifikasjon og kartskisse til Mattilsynet
Håndtering av informasjonskravet	5
Eiendomsspesifikasjon og kartskisse over driftsenheten basert på økonomisk kartverk med nødvendige opplysninger om arealer og tidligere plantevekst	115
Totalt	120
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å foreta vurderinger omkring hvilke opplysninger som skal rapporteres, samt utarbeide eiendomsspesifikasjon og kartskisse. Noe tid går også med til håndteringen av informasjonskravet, hvilket innebærer å skrive ut dokumentene og sende disse.

Tabell 16-20 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	1 070	1	240	21 400	4	20
Eiendomsspesifikasjon og kartskisse over driftsenheten basert på økonomisk kartverk med nødvendige opplysninger om arealer og tidligere plantevekst.	1 070	1	240	492 200	96	460
Totalt				513 600	100	480
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 513 600 kroner.

Populasjon på 1070 er det totale antall forsendelser med eiendomsspesifikasjon og kartskisse i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 240 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 480 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (96 %) brukes på opplysninger i forbindelse med utarbeidelsen av dokumentene.

16.10.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene utarbeide eiendomsspesifikasjon og kartskisse og sende dette til såvareforretningen.

Kostnaden påløper ved tidsbruken som går med til å utarbeide dokumentene og utgjør 480 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 120 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve, og forskriften har som formål å sikre produksjon og omsetning av såvare med best mulig helse og kvalitet. Såvareforretningen bruker opplysningene ved vekstkontroll. Det er forståelse for at avleren må overrekke denne informasjonen til såvareforretningen som en del av forretningsforholdet.

16.10.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

16.11 Informasjonskrav – De resterende informasjonskrav under Mattrygghet

Tabellen under viser de øvrige kravene innen regelverksområdet Mattrygghet. Disse varierer i årlig kostnad mellom i overkant av 400 000 kroner til kun noen hundre kroner.

Tabell 1-13 Resterende informasjonskrav under Mattrygghet

Informasjonskrav	Dato	Adm. kostnad
§ 7 Søknad om godkjenning og registrering av reinavla avlssvin og hybrid-savlssvin	FOR-1999-01-13-66	405 000
§ 14 Søknad om sertifisering av stasjonær bigård	FOR-2001-04-27-437	364 500
§ 8 Melding om innførsel ved import fra land innen EØS	FOR-1998-12-31-1484	315 733
§ 5 Melding om opprettelse/nedleggelse av stasjonær bigård	FOR-2001-04-27-437	279 450
§ 8 Avstammings- og idenitetssertifikat	FOR-1999-01-13-66	243 000
§ 11 Registrering av gjødselvarer produsert av organisk avfall	FOR-2003-07-04-951	222 083
§ 8 Oppbevare dokumentasjon på behandling	FOR-2000-01-27-65	209 689
§ 12 Rapporteringsplikt for produserer/importerer	FOR-2003-07-04-951	184 167
§ 6 Journalføring av vedlikehold av bedøvings- og avlivingsutstyr	FOR-1995-08-28-775	144 768
§ 9 Melding om avl (endelig innmelding)	FOR-1999-09-13-1052	144 000

Informasjonskrav	Dato	Adm. kostnad
§ 27 Melding om utførsel	FOR-2000-12-01-1333	140 250
§ 1 Gebyr	FOR-2000-01-20-47	134 640
§ 62a Nedskjæringsplan (årsplan)	FOR-1994-02-18-137	130 000
§ 4 Plikt til å gi Mattilsynet informasjon	FOR-1999-09-13-1052	109 200
§ 8 Føring av register	FOR-1995-03-21-265	104 720
§ 62a Nedskjæringsplan (ukeplan)	FOR-1994-02-18-137	75 833
§ 8 Tilleggsdokumentasjon - hvalkjøtt	FOR-2003-03-06-288	57 850
Vedlegg B3 Leierenseriers journalplikt	FOR-1999-09-13-1052	56 000
§§ 31 og 32 Gebyr	FOR-2000-12-01-1333	49 867
§ 6 Rapportering	FOR-2003-07-04-1063	49 728
Plikt til å underlegges tilsyn	FOR-1994-11-18-1020	45 360
§ 5 Plikt til å opplyse om avvikende slaktedyr	FOR-1994-04-25-320	45 000
§ 8 Skriftlig kontrakt ved avl av såvare	FOR-1999-09-13-1052	42 800
§ 11 Registrering og søknad om godkjenning av gjødselvare	FOR-2003-07-04-951	40 453
§ 11 Søknad om erstatning for nedforingskostnader mv som følge av radioaktivitet	FOR-2004-07-21-1131	38 329
§ 4 Registrering	FOR-1999-10-18-1163	37 691
§ 27- 32 Tilsyn	FOR-2003-07-04-1063	37 296
§ 11 Registrering/søknad om godkjenning	FOR-2003-07-04-951	36 507
Vedlegg A5 Egenerklæring om kontroll for floghavre	FOR-1999-09-13-1052	34 000
§ 13 Dokumentasjon på godkjent opplæringsprogram for dyretransportsjåfører	FOR-2001-04-02-384	24 933
§ 5 Registrering av produkter - Mineralgjødsel - før import, markedsføring og omsetning starter	FOR-2003-07-04-1063	24 420
§ 42 Gebyr	FOR-2002-11-07-1290	18 700
§ 5 Godkjenning av fartøy	FOR-2003-03-06-288	16 575
§ 96 Føring av journal over slaktedyr og -produkter	FOR-1994-02-18-137	11 700
§ 4 Søknad om tillatelse	FOR-1995-03-06-239	7 617
Vedlegg B3 Leierenserienes oppgaveplikt	FOR-1999-09-13-1052	6 720
§ 17 Dokumentasjon av loggbok for dyretransportoppdrag	FOR-2005-03-14-232	3 117
Vedlegg. Oppbevaring av prøveresultater	FOR-1994-02-18-137	1 932
§ 16 Dokumentasjon for opplæring av bruker av boltepistol	FOR-1995-08-28-775	1 558
§ 96 Oppbevaring av journal	FOR-1994-02-18-137	374
Source: Oxford Research		

Kapittel 17. Kostnadskrevende informasjonskrav for regelområde Næringsmiddelindustri

17.1 Informasjonskrav – Sende råvaredeklarasjon til SLF ved import av ferdigvarer

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om fastsettelse av nedsatte tollsatser ved import av industrielt bearbeidede jordbruksvarer (FOR-2001-12-21-1647), § 9. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

§ 9. ***Råvaredeklarasjon for råvareavhengig toll.*** *For tollnedsettelse ved import av ferdigvarer i henhold til § 7 og § 8 skal råvaredeklarasjon sendes til Statens landbruksforvaltning. Det prosentvise råvareinnholdet skal dokumenteres. Som dokumentasjon kan godtas: Datablad fra produsent som viser råvareinnholdet/resepten for varen, emballasjen eller kopi av emballasjen for varen som viser råvareinnholdet, vareprøve der råvareinnholdet fremgår, eller laboratorieanalyser bekostet av importør.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

17.1.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er bedrifter som importerer industrielt bearbeidede jordbruksvarer. Dette er typisk bedrifter innenfor næringsmiddelindustrien.

Kravet trer i kraft ved import av nærmere bestemte industrielt bearbeidede varer. For varer der tollsatsen beregnes ut fra råvaredeklarasjon, må importør sende søknad til Statens landbruksforvaltning (SLF) for å få beregnet nedsatt tollsats.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av høgskoleansatte/akademikere og ledere.

Utfylt råvaredeklarasjonsskjema med dokumentasjon skal sendes Statens Landbruksforvaltning, Avdeling handel og industri. Skjemaet som benyttes er SLF-702, Råvaredeklarasjon for industrielt bearbeidede jordbruksvarer. Dette vil danne grunnlaget for utstedelse av Melding om tollsatser for industrielt bearbeidede jordbruksvarer. Det er noe ulik praksis i forhold til hvordan råvaredeklarasjonene sendes inn. Ofte blir tollvaredeklarasjonsskjemaet hentet ned fra nettet. Skjemaet sendes ferdig utfylt inn pr. post eller med faks. Råvaredeklarasjon sendes inn pr. faks Henter opplysninger fra reseptene og tollvarenummer.

Bakgrunnen for kravet om råvaredeklarasjon er importvernet. frihandelsavtaler. Tollsatsen for såkalte RÅK-varer fastsettes på basis av ferdigvarens råvaresammensetning. For noen varer er tollsatsen definert ut fra en standardresept for ferdigvaren, for noen varer gis tollsatsen som en andel av varens verdi, men for andre varer blir tollsatsen beregnet ut fra importørs råvaredeklarasjon. For varer der tollsatsen beregnes ut fra råvaredeklarasjon, må importør sende søknad til Statens landbruksforvaltning (SLF) for å få beregnet nedsatt tollsats.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt, siden opplysningene i hovedsak kun benyttes og innhentes i relasjon til råvaredeklarasjonen.

17.1.2 Administrative kostnader

Tabell 17-1 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Råvaredeklarasjoner sendt til SLF fra importører av ferdigvarer
Håndtering av informasjonskravet	10
Dokumentere det prosentvise råvareinnholdet	70
Opplysninger om importør/eksportør	6
Opplysninger om opprinnelsesland, tolltariff mm	2
Totalt	88
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden (70 min.) som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å opplysninger til å dokumentere det prosentvise råvareinnholdet

Dette innebærer tidsbruk til å finne frem opplysninger og fylle ut skjemaet. Videre innebærer det tid til å fremstille data og dataverifisering.

Noe tid går også med til håndtering av informasjonskravet hvilket innebærer noe kopiering og tidsbruk til å sende inn søknaden.

Tabell 17-2 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	6 700	1	296	330 533	11	49
Dokumentere det prosentvise råvareinnholdet fremgår, eller laboratorieanalyser bekostet av importør	6 700	1	296	2 313 733	80	345
Opplysninger om importør/eksportør	6 700	1	296	198 320	7	30
Opplysninger om opprinnelsesland, tolltariff mm	6 700	1	296	66 107	2	10
Totalt				2 908 693	100	434
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 2,91 millioner kroner.

Populasjon på 6700 er det totale antall råvaredeklarasjoner sendt til SLF i 2006. Timeprisen er estimert til 296 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 434 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (80 %) brukes på opplysninger i forbindelse med å dokumentere det prosentvise råvareinnholdet. Dette innebærer tidsbruk til å finne frem opplysninger og fylle ut skjemaet. Videre innebærer det tid til å fremstille data og dataverifisering.

Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger i forbindelse med å dokumentere det prosentvise råvareinnholdet er mest tidkrevende.

17.1.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende utfylt råvaredeklarasjonsskjema med dokumentasjon skal sendes Statens Landbruksforvaltning, Avdeling handel og industri. Skjemaet som benyttes er SLF-702, Råvaredeklarasjon for industrielt bearbeidede jordbruksvarer

Kostnaden påløper ved utfylling og innsending av skjema og utgjør 434 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 88 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Formålet med forskriften er å regulere fastsetting av nedsatte tollsatser, herunder også tollfritak, i forhold til den tariffbestemte innførselstollen ved import av industrielt bearbeidede jordbruksvarer.

Å fylle ut råvaredeklarasjonen oppleves i hovedsak helt ok. Imidlertid ses det på som en ulempe at råvaredeklarasjonene nå har fått en tidsbegrensning på tre år. En slik tidsbegrensning vil medføre administrativt merarbeid på den måte at en må passe på å fornye og følge med. Det påpekes at det ville videre være en fordel å bli påminnet om frister og liknende fra SLF. En ide kunne være å utvikle et automatisk meldesystem. I hovedsak oppleves ikke deklarasjonen som et stort problem. Imidlertid kan tollvarenummer og hva slags produkter det gjelder være et problem. Det er mange sammensatte produkter og disse passer ikke alltid til listen over tollvarenummer. Det er en løpende utvikling i produkter og ingredienser. Bedriftene opplever at produktlisten og tollvarenummer ikke er helt oppdatert i forhold til den løpende utviklingen.

Hovedinntrykket er at opplysningene brukes i liten grad internt.

17.1.4 Forenklingstiltak

Følgende forenklingsforslag har fremkommet gjennom kartleggingen:

- Man bør oppdatere tollvarenummer og produktliste: I hovedsak oppleves ikke deklarasjonen som et stort problem. Imidlertid kan tollvarenummer og hva slags produkter det gjelder være et problem. Det er mange sammensatte produkter og disse passer ikke alltid til listen over tollvarenummer. Det er en løpende utvikling i produkter og ingredienser. Foretakene opplever altså at produktlisten og tollvarenummer ikke er helt oppdatert i forhold til den løpende utviklingen.
- Det ses på som en ulempe at råvaredeklarasjonene nå har fått en tidsbegrensning på tre år. En slik tidsbegrensning vil medføre administrativt merarbeid på den måte at en må passe på å fornye deklarasjonene og følge med på hvor lenge deklarasjonene er gyldige.
- Det ville videre være en fordel å bli påminnet om frister og liknende fra SLF. En ide kunne være å utvikle et automatisk meldesystem.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

17.2 Informasjonskrav – Søknad om tilskudd til enkelte bearbeidede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om tilskudd til enkelte bearbeidede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder. (FOR-2004-12-21-1747), § 6. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> ***§6. Søknad.*** *For å oppnå rett til tilskudd etter denne forskriften, må virksomheten sende søknad med dokumentasjon til Statens landbruksforvaltning innen utgangen av kalendermåneden etter den måneden som kjøttvaren ble levert til spesialmarked. Søknaden skal omfatte alle tilskuddsberettigede leveranser i*

denne måneden. Det kan etter begrunnet søknad gis utsettelse av søknadsfristen. Slik søknad skal være sendt Statens landbruksforvaltning innen utløpet av den ordinære søknadsfristen etter første ledd. Statens landbruksforvaltning kan fastsette krav til søknadens innhold og form.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

17.2.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er næringsmiddelbedrifter som leverer industrielt bearbeidede jordbruksprodukter til eksport og spesialmarkeder basert på norske jordbruksråvarer som er bearbeidet i Norge.

Kravet trer i kraft ved søknad om tilskudd til enkelte bearbeidede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder.

Skjema kan lastes ned fra hjemmesiden til SLF. Skjemaene som benyttes er SLF 711 skjema A og SLF 712 skjema B. Skjema A gjelder fordeling på markeder, mens på skjema føres tollekspederingsdato, fakturanummer og kg med mer. Søknaden sendes inn pr. post. Det administrative arbeidet gjøres i hovedsak av økonomiavdelingen.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er akademiske yrker.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt, ettersom opplysningene i det vesentlige kun brukes i forhold til tilskuddsøknaden.

17.2.2 Administrative kostnader

Tabell 17-3 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Søknader om tilskudd til enkelte bearbeidede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder
Håndtering av informasjonskravet	10
Opplysninger om hva søknaden gjelder	230
Totalt	240
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å opplysninger om hva søknaden gjelder. Tidsbruken pr. tilskuddsøknad er 240 minutter. En normaleffektiv bedrift vil følgelig bruke 2880 minutter pr. år på å oppfylle kravet.

Dette innebærer å finne frem dokumentasjonen og skrive denne inn på skjema. Man må ha originaldokumentene med stempler tilgjengelig. Fakturaer og originaldokumenter kopieres og arkiveres. Den vesentlige kostnaden - og tidsbruken - er altså knyttet til kopiering av alle fakturaer og legge ved kopier av original tolldeklarasjon.

Tabell 17-4 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	30	12	296	17 760	4	592
Opplysninger om hva søknaden gjelder	30	12	296	408 480	96	13 616
Totalt				426 240	100	14 208
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,43 millioner kroner.

Populasjon på 30 er det totale antall søknader om tilskudd hver måned. Frekvensen er satt til 12 og betyr at bedriftene søker om dette tilskuddet hver måned. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 14 208 kroner årlig for hver enkelt bedrift. Dette tilsvarer 1184 kroner per måned eller pr. tilskuddsøknad.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (96 %) brukes på opplysninger i forbindelse med opplysninger om hva søknaden gjelder. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger i forbindelse med hva søknaden gjelder er mest tidkrevende.

17.2.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende inn skjema som benyttes: SLF 711 skjema A og SLF 712 skjema B. Skjema A gjelder fordeling på markeder, mens på skjema føres tollekspederingsdato, fakturanummer og kg med mer. Søknaden sendes inn pr. post.

Kostnaden påløper ved utfylling og innsending av skjema og utgjør 14 208 kroner per bedrift per år, hvilket tilsvarer 2880 minutters tidsbruk i året og 240 minutter hver måned/pr. tilskuddsøknad.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Formålet med tilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer (RÅK-varer) er å bidra til at norsk næringsmiddelindustri kan levere industrielt bearbeidede jordbruksprodukter til eksport og spesialmarkeder basert på norske jordbruksråvarer som er bearbeidet i Norge.

Hovedinntrykket er at opplysningene som kreves oppfattes som forståelige og kommunikasjonen med SLF er god. Det påpekes imidlertid at ordningen er relativt tidkrevende. Å kopiere alle fakturaene og legge ved kopi av original tolldeklarasjon oppleves som meget byrdefullt og vanskelig å gjøre på en effektiv måte. Imidlertid er det forståelig at dokumentasjonen kreves.

Bedriftene må finne frem dokumentasjon og innhente dokumentasjon. Opplysningene blir i liten grad brukt i internt, bortsett fra i noen grad i den økonomiske driften og planlegging.

17.2.4 Forenklingstiltak

Følgende forenklingsforslag er avdekket gjennom kartleggingen:

- Foretakene ønsker mulighet for å levere elektronisk.
- Det ville også være en fordel å få en påminnelse om frister o.l., et slags automatisk meldesystem på e-post eller liknende.
- Det etterspørres kortere saksbehandlingstid i SLF.
- Man burde videre forenkle skjemaet og bare ha ett skjema.

- Flere informanter stiller spørsmål til om det er nødvendig å fordele på markeder.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

17.3 Informasjonskrav – Søknad om tilskudd til prisnedskrivning til industrielt bearbeidede jordbruksvarer

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om tilskudd i form av prisnedskrivning til industrielt bearbeidede jordbruksvarer (FOR-2004-12-21-1821), § 5. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§5. **Søknad.** For å oppnå rett til tilskudd etter denne forskriften, må virksomheten sende søknad med dokumentasjon til Statens landbruksforvaltning innen utgangen av kalendermåneden etter den måned som salget fant sted. Det kan etter begrunnet søknad innrømmes forlenget søknadsfrist. Slik søknad skal være sendt Statens landbruksforvaltning innen utløpet av den ordinære søknadsfristen etter første ledd. Statens landbruksforvaltning kan fastsette krav til søknadens innhold og form. For sent innkommet søknad avslås.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

17.3.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Nærings- og nytelsesmiddelindustri.

Kravet trer i kraft når virksomheter produserer og leverer industrielt bearbeidede jordbruksprodukter basert på bruk av norske jordbruksråvarer og søker om prisnedskrivingsstøtte.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er lederyrker og akademiske yrker.

Skjemaene som i utgangpunktet skal benyttes er Søknad om prisnedskriving (PNS), skjema A og Søknad om prisnedskriving (PNS), skjema B. I praksis håndteres dette som ett skjema. Søknadsskjemaet blir hentet ned elektronisk. I praksis fylles opplysningene ut på Excel ark og opplysningene tas fra bedriftens IT-system. Økonomisjef eller andre i økonomiavdelingene sender så søknaden med all dokumentasjon til SLF. Skjema B blir arkivert. Det er noe variasjon i innsendelsesmåten. En bedrift opplyser at søknaden sendes pr. mail med vedlagt ark, mens andre opplyser at skjemaet sendes i posten. Etterlevelse av denne søknaden blir i praksis gjort av økonomiavdelingen. Enkelte bedrifter har fått dispensasjon til ikke å sende inn B skjemaet. Noen bedrifter har laget et eget rapportsystem som gjør at de kan kjøre rapporter fra datasystemet. Hovedinntrykket er at bedriftene sender rapporten med A-skjema og kopivedlegg til SLF. I januar legges B-skjema med for å vise at rapporteringen tilfredsstiller kravene.

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er lederyrker og akademiske yrker.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt. En god del av opplysningene må fremskaffes. For øvrig hentes opplysningene fra bedriftens interne IT-systemer.

17.3.2 Administrative kostnader

Tabell 17-5 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Søknader om tilskudd til prisnedskriving til industrielt bearbeidede jordbruksvarer
Håndtering av informasjonskravet	15
Opplysninger om søker/bedrift	1
Opplysninger om hva søknaden gjelder	170
Totalt	186
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden (170 min.) som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til opplysninger om hva søknaden gjelder.

Dette innebærer tid til å finne frem dokumentasjon, ta ut informasjon fra IT-systemer og fylle ut selve søknaden. Dessuten brukes noe tid til vurdering og beregning.

Noe tid går også med til håndtering av informasjonskravet. Dette innbærer tidsbruk knyttet til å sende inn søknaden og noe tid til kopiering og arkivering.

Tabell 17-6 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	34	12	296 / 165 / 325	26 724	7	786
Opplysninger om søker/bedrift	34	12	296	2 013	1	59
Opplysninger om hva søknaden gjelder	34	12	325 / 296	346 120	92	10 180
Totalt				374 857	100	11 025
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,375 millioner kroner.

Populasjon på 34 er det totale antall bedrifter som har søkt om tilskudd til prisnedskriving i 2006. Frekvensen på 12 er antall søknader pr. bedrift pr. år. Det søkes månedlig om prisnedskrivingstilskudd. Det betyr at det totale søknader om prisnedskrivingstilskudd var noe over 400. Det er ofte flere ulike typer medarbeidere involvert i arbeidsprosessen. Timeprisen er estimert til 165, 325 og 296 kroner, avhengig av hvilke gruppe som utfører oppgavene. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 11 025 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Det innebærer i dette tilfellet kostnaden pr. bedrift pr. år (12 søknader).

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (92 %) brukes på opplysninger i forbindelse med opplysninger om hva søknaden gjelder. Dette innebærer tid til å finne frem dokumentasjon, ta ut informasjon fra IT-systemer og fylle ut selve søknaden. Dessuten brukes noe tid til vurdering og beregning.

Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger om hva søknaden gjelder er mest tidkrevende.

17.3.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende inn skjema SLF 715 A med nødvendig dokumentasjon.

Kostnaden påløper ved utfylling og innsending av skjema og utgjør 11 025 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 186 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Formålet med tilskuddordningen er å bidra til at norsk næringsmiddelindustri kan produsere og levere industrielt bearbeidede jordbruksprodukter basert på bruk av norske jordbruksråvarer

Ordningen oppleves ikke særlig belastning, men dersom man måtte ha levert B-skjema og alt som kreves der ville det vært svært arbeidskrevende. Det som imidlertid kan bli bedre er tidspunktet for informasjonen om satser. Foretakene er avhengig av å legge inn satsene fortløpende i sin økonomistyring. Slik det virker i dag får foretakene satsene tilsendt for sent.

Bedriftene tar de fleste opplysningene fra sitt IT- og økonomisystem. Det må imidlertid gjøres noen beregninger og vurderinger. De spesifikke bearbeidede opplysningene brukes i liten grad internt.

17.3.4 Forenklingstiltak

Kartleggingen har avdekket følgende forenklingsforslag:

- Det som kan bli bedre er tidspunktet for informasjonen om satser. Foretakene er avhengig av å legge inn satsene fortløpende i sin økonomistyring. Slik det virker i dag får foretakene satsene tilsendt for sent.
- Foretakene etterspør også (hel)elektronisk leveringsmulighet.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

17.4 Informasjonskrav – Søknad om frakttilskudd ved transport til engros-forhandlere

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om frakttilskott på slakt (FOR-1998-01-08-16), § 2. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§2.* ***Frakttilskott ved transport til engroshandlarar.*** *For heilt slakt som blir levert frå listeførd autorisert slakteri i eit overskottsområde til listeførd engroshandlar i eit underskottsområde kan det gis tilskott til nedskriving av kostnadene til frakt frå slakteriet til engroshandlaren. Tilskottet skal vere noko lågare enn dei faktiske og turvande fraktkostnadene ved billegaste forsvarlege sendemåte. For Nord-Noreg kan tilskottet fastsetjast med satsar som er noko høgare enn ellers i landet. Tilskott blir gitt berre når kjøreavstanden er 100 km eller meir. Statens landbruksforvaltning kan gjere unntak frå denne grensa når sending må skje med båt/ferje.*

Informasjonskravet er opphevet fra 1 jan 2007, jf. forskrift 16 nov 2006 nr. 1329.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

17.4.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Transport og kommunikasjon, I.

Fraktordningen på kjøtt omfatter gris, storfe, småfe og hest og består av 4 delordninger, innfrakttilskudd, mellomfrakttilskudd helt slakt, mellomfrakttilskudd skåret vare, og engrostilskudd. Målsettingen med ordningen er blant annet å virke utjevnende på priser til produsent og forbruker. Hovedintensjonen er at det gis støtte til frakt av kjøtt fra overskuddsområder til områder der produksjonen er lavere enn forbruket.

Delordningene mellomfrakttilskudd helt slakt, mellomfrakttilskudd skåret vare, og engrostilskudd er avviklet og opphørte 31.12.2006. Ordningene forvaltes av Statens landbruksforvaltning (SLF). For å motta tilskudd må anleggene være godkjent (listeført) av SLF (Kilde: SLF).

Muligheten til å søke om frakttilskudd omfatter slakterier. En person i slakteriets ledelse håndterer informasjonskravet. Arbeidet gjøres altså i all hovedsak av lederyrker. Det innhentes informasjon om de forhold som ligger til grunn for søknaden. Søknaden utformes og sendes Statens Landbruksforvaltning. Bedriften arkiverer deretter en kopi.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt.

17.4.2 Administrative kostnader

Tabell 17-7 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Søknader om frakttilskudd ved transport til engroshandlere
Håndtering av informasjonskravet	10
Søknad om frakttilskudd ved transport til engroshandlere	175
Totalt	185
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til opplysninger vedrørende søknad om frakttilskudd ved transport til engroshandlere.

Dette innebærer mest tid til å innhente informasjon og videre en del tid til å tekstbeskrivelse.

Noe tid går også med til håndtering av informasjonskravet hvilket innebærer arkivering og innsendelse av søknaden.

Tabell 17-8 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	30	12	325	19 500	5	650
Søknad om frakttilskudd ved transport til engroshandlere	30	12	325	341 250	95	11 375
Totalt				360 750	100	12 025
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,361 millioner kroner.

Populasjon på 30 er det totale antall bedrifter som søker på dette tilskuddet. Frekvensen på 12 viser at det søkes månedlig. Det totale antall tilskuddsøknader var dermed 360 i 2006. Timeprisen er estimert til 325 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 12 025 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Dette innebærer at den beregnede normaleffektive kostnaden for en virksomhet som har søkt 12 ganger er 12 025 kroner.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (95 %) brukes på opplysninger i forbindelse med opplysninger vedrørende søknad om frakttilskudd ved transport til engrosforhandlere. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger vedrørende søknad om frakttilskudd ved transport til engrosforhandlere er mest tidkrevende.

17.4.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende inn utfylt søknad om frakttilskudd ved transport til engrosforhandlere. Det innhentes informasjon om de forhold som ligger til grunn for søknaden. Søknaden utformes og sendes Statens Landbruksforvaltning. Bedriften arkiverer en kopi.

Kostnaden påløper ved utfylling og innsending av søknad og utgjør 12 025 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 185 minutters tidsbruk per måned og 2220 minutters tidsbruk pr år pr virksomhet.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Målsettingen med ordningen med frakttilskudd er blant annet å virke utjevnende på priser til produsent og forbruker. Hovedintensjonen er at det gis støtte til frakt av kjøtt fra overskuddsområder til områder der produksjonen er lavere enn forbruket.

Søknaden er ikke opplevd som en belastning og det er ikke fremkommet informasjon om at noen opplysninger oppleves som unødvendige.

Opplysningene må i hovedsak innhentes. Opplysningene blir i liten grad brukt internt.

17.4.4 Forenklingstiltak

Det bemerkes at informasjonskravet er opphevet fra 1 jan 2007, jf. forskrift 16 nov 2006 nr. 1329.

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerte tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger. Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

17.5 Informasjonskrav – Søknad om frakttilskudd av transport av nedskoren vare

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om frakttilskott på slakt (FOR-1998-01-08-16), § 2. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§3. **Frakttilskott ved transport av nedskoren vare**. Ved levering av nedskoren og stykka vare frå listeførd nedskjeringsanlegg til listeførd engroshandlar eller foredlingsverksemd, kan det gis tilskott til nedskriving av fraktkostnadene frå nedskjeringsanlegget til kjøparen. Tilskottet skal vere noko lågare enn dei faktiske og turvande fraktkostnadene ved billegaste, forsvarlege sendemåte. Tilskott blir gitt berre når kjøreavstanden er 100 km eller meir. Statens landbruksforvaltning kan gjere unntak frå denne grensa når sending må skje med båt/ferje. Tilskott etter denne paragrafen kan gis berre for nedskoren og stykka vare og bare for sendinger på minst 400 kg. Det blir likevel ikkje gitt slikt tilskott ved sending til mottakar i Nordland, Troms og Finnmark frå anlegg utanfor Nord-Noreg. Frakttilskott etter denne paragrafen blir ikkje gitt ved levering frå nedskjeringsanlegg i underskottsområde eller ved levering til engroshandlar i overskottsområde. Statens landbruksforvaltning fastset tilskottsatsar og nærare reglar om kva slags sendingar og produkt av nedskoren og stykka vare som det til kvar tid kan gis tilskott til.*

Informasjonskravet ble opphevet 1 jan 2007, jf. forskrift 16 nov 2006 nr. 1329.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

17.5.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som tilhører næringen Transport og kommunikasjon, I.

Fraktordningen på kjøtt omfatter gris, storfe, småfe og hest og består av 4 delordninger, innfrakttilskudd, mellomfrakttilskudd helt slakt, mellomfrakttilskudd skåret vare, og engrostilskudd. Målsettingen med ordningen er blant annet å virke utjevnende på priser til produsent og forbruker. Hovedintensjonen er at det gis støtte til frakt av kjøtt fra overskuddsområder til områder der produksjonen er lavere enn forbruket.

Delordningene mellomfrakttilskudd helt slakt, mellomfrakttilskudd skåret vare, og engrostilskudd er avviklet og opphørte 31.12.2006. Ordningene forvaltes av Statens landbruksforvaltning (SLF). For å motta tilskudd må anleggene være godkjent (listeført) av SLF (Kilde: SLF).

Muligheten til å søke om frakttilskudd omfatter slakterier. En person i slakteriets ledelse håndterer informasjonskravet. Arbeidet gjøres altså i all hovedsak av lederyrker. Det innhentes informasjon om de forhold som ligger til grunn for søknaden. Søknaden utformes og sendes Statens Landbruksforvaltning. Bedriften arkiverer en kopi.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt.

17.5.2 Administrative kostnader

Tabell 17-9 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Søknader om frakttilskudd ved transport av nedskoren vare.
Håndtering av informasjonskravet	10
Søknad om frakttilskudd ved transport av nedskoren vare	175
Totalt	185
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til opplysninger vedrørende søknad om frakttilskudd ved transport av nedskoren vare.

Dette innebærer mest tid til å innhente informasjon (120 min) og videre en del tid til å tekstbeskrivelse (55 min.).

Noe tid (10 min.) går også med til håndtering av informasjonskravet hvilket innebærer arkivering og innsendelse av søknaden.

Tabell 17-10 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	30	12	325	19 500	5	650
Søknad om frakttilskudd ved transport av nedskoren vare	30	12	325	341 250	95	11 375
Totalt				360 750	100	12 025
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,361 millioner kroner.

Populasjon på 30 er det totale antall bedrifter som søker på dette tilskuddet. Frekvensen på 12 viser at det søkes månedlig. Det totale antall tilskuddsøknader var dermed 360 i 2006. Timeprisen er estimert til 325 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 12 025 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Dette innebærer at den beregnede normaleffektive kostnaden for en virksomhet som har søkt 12 ganger er 12 025 kroner.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (95 %) brukes på opplysninger i forbindelse med opplysninger vedrørende søknad om frakttilskudd ved transport av nedskoren vare. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger vedrørende søknad om frakttilskudd ved transport av nedskoren vare er mest tidkrevende.

17.5.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende inn utfylt søknad om frakttilskudd ved transport av nedskoren vare. Det innhentes informasjon om de forhold som ligger til grunn for søknaden. Søknaden utformes og sendes Statens Landbruksforvaltning. Bedriften arkiverer en kopi.

Kostnaden påløper ved utfylling og innsending av søknad og utgjør 12 025 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 185 minutters tidsbruk per måned og 2220 minutters tidsbruk pr år pr virksomhet.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Målsettingen med ordningen med frakttilskudd er blant annet å virke utjevnende på priser til produsent og forbruker. Hovedintensjonen er at det gis støtte til frakt av kjøtt fra overskuddsområder til områder der produksjonen er lavere enn forbruket.

Søknaden er ikke opplevd som en belastning og det er ikke fremkommet informasjon om at noen opplysninger oppleves som unødvendige.

Opplysningene må i hovedsak innhentes. Opplysningene blir i liten grad brukt intern.

17.5.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

17.6 Informasjonskrav – Søknad om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om tilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder (FOR-2004-12-21-1746), § 6. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 6.* ***Søknad om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser.*** *For å oppnå rett til tilskudd etter denne forskriften, må virksomheten sende søknad med dokumentasjon til Statens landbruksforvaltning innen utgangen av kalendermåneden etter den måned som ferdigvaren ble eksportert eller levert til spesialmarkedet. Det kan etter begrunnet søknad innrømmes forlenget søknadsfrist. Slik søknad skal være sendt Statens landbruksforvaltning innen utløpet av den ordinære søknadsfristen etter første ledd. Statens landbruksforvaltning kan fastsette krav til søknadens innhold og form. For sent innkommet søknad avslås.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

17.6.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er næringsmiddelbedrifter.

Formålet med tilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer (RÅK-varer) er å bidra til at norsk næringsmiddelindustri kan levere industrielt bearbeidede jordbruksprodukter til eksport og spesialmarkeder basert på norske jordbruksråvarer som er bearbeidet i Norge. Tilskuddsordningen er hjemlet i Forskrift om tilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder. Råvarene som er berettiget støtte fremgår av forskriftens vedlegg

1, og er råvarer av melk, egg, potet, korn stivelse, kjøtt, frukt, bær og vegetabilske oljer. Tilskuddsberettigede råvarer kunngjøres i rundskriv. Ferdigvarene som er omfattet av ordningen fremgår av forskriftens vedlegg 2. Det stilles krav om at virksomhetens resepter skal være innmeldt og godkjent av Statens landbruksforvaltning (SLF) før det kan søkes om tilskudd. Tilskuddet skal bidra til å utjevne forskjeller i råvarepris mellom Norge og verdensmarkedet. Tilskuddssatsene fastsettes derfor på grunnlag av differansen mellom verdensmarkedspris og markedspris i Norge for den enkelte råvare, eller representantråvare. Satsene gjelder normalt for tre måneder av gangen.

Kravet trer i kraft ved eksport levering til spesialmarkeder av visse industrielt bearbeidede jordbruksprodukter som er basert på norske jordbruksråvarer som er bearbeidet i Norge. Tilskuddet skal altså bidra til å utjevne forskjeller i råvarepris

Medarbeidergrupper som typisk er involvert i gjennomføringen er lederyrker, akademiske yrker, kontoryrker.

Informasjonskravet oppfylles ved å sende inn søknadsskjema søknadsskjema SLF 713 A for eksportrestitusjon til industrielt bearbeidede jordbruksråvarer (XR). Skjema SLF 713 og SLF 714 blir betraktet som et skjema, SLF 714 blir her betraktet som ett vedlegg til SLF 713. Ofte blir søknaden blir kjørt ut som en rapport i datasystemet til bedriften. Både A og B-skjema leveres. Men opplysningene fra bedriftene er noe ulik når det gjelder tolldokumenter. De fleste bedrifter opplyser at disse må arkiveres, kopieres og opplysningene skrives inn på skjema, mens en bedrift opplyser at opplysningene fra kopier av alle fakturaer og kopier av originaldokumenter med stempel vedlegges søknaden. I følge opplysninger fra SLF er dokumentasjonskravet: Dokumentasjon som begrunner søknaden skal oppbevares hos søkeri tilfelle det blir kontroll. Søknaden må innholde varenummer, reseptnummer, navn og eksportert mengde per marked. Hovedinntrykket er at det som tar virkelig mye tid er å innhente informasjon og ta kopier av fakturaer og original tolldeklarasjon som skal arkiveres, eventuelt vedlegges søknaden om eksportrestitusjon. Bedriftene sender inn søknaden pr. post. Det er ofte økonomiavdelingen som gjør arbeidet.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene brukes i hovedsak i liten grad til internt bruk. Rapporten en får tilbake brukes i noen grad som økonomisk data.

17.6.2 Administrative kostnader

Tabell 17-11 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Søknader om eksporttilskudd ved industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder
Håndtering av informasjonskravet	70
Opplysninger om søker	5
Opplysninger om hva søknaden gjelder	5
Kopiere fakturaer og informasjon vedrørende original tolldeklarasjon	100
Totalt	180
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å kopiere fakturaer og informasjon vedrørende original tolldeklarasjon. Den vesentlige kostnaden - og tidsbruken - er altså knyttet til kopiering av alle fakturaer og å legge ved

kopier av original tolldeklarasjon. Det er særlig å hente frem informasjonen som tar tid. Det påpekes også at det tar mye tid ved salg i Norge til skipshandlere. Da må tolldokumenter og utskrift av skipshandlernes salgslister vedlegges. Det kan være mye arbeid for å få tak i denne informasjonen. Ved (direkte) salg til utlandet er det imidlertid mindre arbeid. Det som særlig tar tid er å dokumentere alt som er solgt. Originaldokumenter med stempler blir samlet inn og kommer i retur fra kjøperne. Dette tar en del tid og i en del tilfeller må det purres opp. Disse opplysningene føres på skjema B, mens originaldokumentene oppbevares hos bedriften for eventuelt bokettersyn.

Noe tid går også med til håndtering av informasjonskravet hvilket innebærer tid til interne møter og koordinering og tidsbruk til innsendelse og kopiering.

Tabell 17-12 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	22	12	325 / 296	93 720	50	4 260
Opplysninger om søker	22	12	296	6 512	3	296
Opplysninger om hva søknaden gjelder	22	12	296	6 512	3	296
Kopiere fakturaer og informasjon vedrørende original tolldeklarasjon	22	12	187	82 280	44	3 740
Totalt				189 024	100	8 592
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,19 millioner kroner.

Populasjon på 22 er det totale antall virksomheter som har søkt om eksportrestitusjon i 2006. Frekvensen på 12 viser at det blir søkt månedlig. Totalt er det dermed ca. 264 søknader om eksportrestitusjon i året. Timeprisen er estimert til 187, 296 og 325 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 8592 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Dette innebærer i dette tilfellet den normaleffektive administrative kostnaden for hver bedrift i året ved 12 månedlige søknader.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (50 %) brukes på opplysninger i forbindelse med håndtering av inforasjonskravet. 44 % av kostnadene er knyttet til å kopiere fakturaer og informasjon vedrørende original tolldeklarasjon. I forhold til tidsbruk var det mest tidkrevende å kopiere fakturaer og informasjon vedrørende original tolldeklarasjon. Siden timeprisen knyttet til denne opplysningen er estimert vesentlig lavere enn i forhold til tidsbruk knyttet til håndtering av informasjonskravet, blir håndtering av informasjonskravet den mest kostnadskrevende opplysningen, selv om den ikke er den mest tidkrevende.

17.6.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende inn søknadsskjema SLF 713 A for eksportrestitusjon til industrielt bearbeidede jordbruksråvarer med nødvendig dokumentasjon (XR). Skjema SLF 713 og SLF 714 blir betraktet som et skjema, SLF 714 blir her betraktet som ett vedlegg til SLF 713.

Kostnaden påløper ved utfylling, innhenting av informasjon og innsending av skjema og utgjør 8592 kroner per tilfelle (12 søknader), hvilket tilsvarer 180 minutters tidsbruk (1 søknad).

Informasjonsplikten er relativt vanskelig å etterleve siden det er tidkrevende å innhente informasjonen og til dels vanskelig å få tak i. Det er dessuten tidkrevende å vanskelig å etterleve doku-

mentasjonskravene på en enkel og effektiv måte. Formålet med tilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer (RÅK-varer) er å bidra til at norsk næringsmiddelindustri kan levere industrielt bearbeidede jordbruksprodukter til eksport og spesialmarkeder basert på norske jordbruksråvarer som er bearbeidet i Norge. Eksportrestitusjonstilskuddet skal bidra til å utjevne forskjeller i råvarepris mellom Norge og verdensmarkedet.

Hovedinntrykket er at opplysningene som kreves oppfattes som forståelige og kommunikasjonen med SLF er god. Det påpekes imidlertid at ordningen er relativt tidkrevende. Å kopiere alle fakturaene og legge ved kopi av original tolldeklarasjon oppleves som meget byrdefullt og vanskelig å gjøre på en effektiv måte. Imidlertid er det forståelig at dokumentasjonen kreves.

En god del av opplysningene og informasjonen må innhentes. Opplysningene brukes i liten grad internt.

17.6.4 Forenklingstiltak

Kartleggingen har avdekket følgende forenklingsforslag:

- Foretakene ønsker mulighet for å levere elektronisk.
- Det ville også være en fordel å få en påminnelse om frister o.l., et slags automatisk meldesystem på e-post eller liknende.
- Det etterspørres kortere saksbehandlingstid i SLF. Man burde forenkle skjemaet og bare ha ett skjema.
- Flere informanter stiller spørsmål til om det er nødvendig å fordele på markeder.

Det henvises for øvrig til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

17.7 Informasjonskrav – Sende inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter for hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om tilskudd til fruktlager og godkjenning av omsetningsledd (FOR-2002-07-01-778), § 4. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 4. **Krav til omsetningsledd.** Godkjent omsetningsledd skal sende årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning for perioden 1. januar-31. desember foregående år. Frist for innsendelse er 15. februar. Statens landbruksforvaltning kan kreve at årsoppgaven er revisorbekreftet.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

17.7.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som driver med frukt, bær og veksthusgrønnsaker. Bedriftene er konkret godkjente omsetningsledd for frukt.

Kravet trer i kraft ved å være godkjent omsetningsledd.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av lederyrker.

Informasjonskravet oppfylles ved at omsetningsledd sender inn oversikt en gang i året over mottak av produkter av klasse 1. Opplysningene blir registrert maskinelt gjennom produksjonsprosessen. Omsetningsledd må sende/levere oversikten til SLF og kommunen.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt, ettersom opplysningene i noen grad brukes i driften, blant annet til å ha oversikt over produksjonen og sammenlikne med fjorårets mottak.

17.7.2 Administrative kostnader

Tabell 17-13 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Godkjente omsetningsledd som har sendt inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning
Håndtering av informasjonskravet	20
Godkjente omsetningsledd sender inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning	340
Totalt	360
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å opplysninger vedrørende § 4 Godkjente omsetningsledd sender inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning.

Dette innebærer en del tid til vurdering og beregning.

Endelig brukes noe tid til å sende inn oppgaven.

Tabell 17-14 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	69	1	325	7 475	6	108
Godkjente omsetningsledd sender inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning	69	1	325	127 075	94	1 842
Totalt				134550	100	1950
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,134 millioner kroner.

Populasjon på 69 er det totale antall omsetningsledd som har sendt inn årsoppgave i 2006. Timeprisen er estimert til 325 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 1950 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (94 %) brukes på opplysninger i forbindelse med å sende inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning. Dette innebærer en del tid til vurdering og beregning.

Det brukes også noe tid (6 %) på opplysninger i forbindelse med håndtering av informasjonskravet.. Dette innebærer tidsbruk til selve innsendelsen av oppgaven.

Etter forrige tabell er opplysninger vedrørende å sende inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning mest tidkrevende. Som vi ser er imidlertid å få revisorbekreftelse på oversikt over mottatte produkter *mest kostnadskrevende*.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (94 %) brukes på opplysninger i forbindelse med å sende inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning.

Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger i forbindelse med å sende inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning er mest tidkrevende.

17.7.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende inn oversikt/årsoppgave en gang i året over mottak av produkter av klasse 1. Opplysningene blir registrert maskinelt gjennom produksjonsprosessen. Godkjente omsetningsledd må sende/levere oversikten til SLF og kommunene.

Kostnaden påløper ved utfylling og innsending av årsoppgave og utgjør 1950 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 360 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er i hovedsak enkel å etterleve. Formålet med tilskuddordningen og godkjenning av fruktlager er angitt i forskriften § 1. Det er ikke angitt ett spesifikt formål for kravet om å levere inn bekreftet årsoppgave, men formålet må være dokumentasjon.

Det oppleves som noe unødvendig å levere oversikten både til SLF og kommunen. Opplysningene blir registrert maskinelt. Opplysningene brukes i middels grad internt, ettersom opplysningene i noen grad brukes i driften, blant annet til å ha oversikt over produksjonen og sammenlikne med fjorårets mottak.

17.7.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises for øvrig til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

17.8 Øvrige informasjonskrav

Resterende informasjonskrav knyttet til dette regelområdet ansees for å være av relativt beskjeden karakter hva kostnader angår. Alle øvrige informasjonskrav medfører administrative kostnader på under 100 000 kroner. Disse informasjonskravene er:

- § 5 Innmelding av resepter, jfr. Forskrift om tilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder (FOR-2004-12-21-1746).
- § 3b Søknad om tilskudd til frakt av økologisk korn fra produsent til mottaksanlegg, jfr. Forskrift om frakttilskuddsordninger for korn og kraftfôr under markedsordningen for korn (FOR-2001-05-23-548).
- § 4 Søknad om godkjenning/innmelding av resepter på ferdigvarer, jfr. Forskrift om tilskudd i form av prisnedskrivning til industrielt bearbeidede jordbruksvarer (FOR-2004-12-21-1821).
- § 5 Søknad om godkjenning/innmelding av resepter, jfr. Forskrift om tilskudd til enkelte bearbeidede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder (FOR-2004-12-21-1747).
- § 11 Søknad om individuell tollnedsettelse (ved import av landbruksvarer), jfr. Forskrift om fastsettelse av nedsatte tollsatser ved import av industrielt bearbeidede jordbruksvarer (FOR-2001-12-21-1647).
- § 5 Betale prisutjevningsbeløp: Den som tilvirker kraftfôr til husdyrproduksjon skal betale et prisutjevningsbeløp, jfr. Forskrift om prisnedskrivingstilskudd, matkorntilskudd og prisutjevningsbeløp på kraftfôr under markedsordningen for korn (FOR-2004-07-08-1122).
- § 4 Søknad om matkorntilskudd, jfr. Forskrift om prisnedskrivingstilskudd, matkorntilskudd og prisutjevningsbeløp på kraftfôr under markedsordningen for korn (FOR-2004-07-08-1122).
- § 8 Kontroll og opplysningsplikt. Stedlig tilsyn, jfr. Forskrift om tilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder (For-2004-12-21-1746).

Utfyllende informasjon om disse kravene finnes i rapportens del 6 samt i databasen DELFI som administreres av Nærings- og handelsdepartementet.

Kapittel 18. Kostnadskrevende informasjonskrav for forvaltningsmyndighet/regelområde Reindrift

18.1 Informasjonskrav – Merking av rein

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om merking m.v. av tamrein (FOR-1984-06-12-1286), § 3. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ **3. Merking**. All tamrein skal øremerkes (ved snitt i øret) med eierens registrerte reinmerke (hovedmerke).*

Informasjonsplikten er også hjemlet i Lov om reindrift (LOV-1978-06-09-49), § 16. Alle kostnadene tilknyttet plikten er kartlagt under førstnevnte forskrift.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet. I 2007 er det imidlertid vedtatt ny reindriftslov med tilhørende forskrifter. Merkekravet er videreført.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

18.1.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som driver reindrift.

Kravet trer i kraft når en reineier får en ny reinkalv. Denne må merkes innen 31. oktober det året den er født.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av reineierne.

Informasjonskravet oppfylles ved å fysisk merke reinen med eierens registrerte merke. Den fysiske merkingen innebærer å skjære et snitt i øret på reinen med reinmerke.

Det er noe variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift. Hvordan reineierne gjør merkingen kan variere. Hovedinntrykket er at reineierne samler reineierne inn på et visst tidspunkt, ofte på sommeren eller tidlig på høsten, og merker dem, men noen merker dem ute på beite. Flere reineiere og driftsenheter samarbeider i mange tilfeller om merkingen.

Mesteparten av tiden går til å fange inn reinen og til reise- og ventetid. Selve arbeidet med å merke reinen, "arbeidet i gjerdet" tar ikke så lang tid. De reineiere som merker reinene i størst mulig grad uforstyrret for flokken og etter reinens naturlige trekk vil kunne bruke noe mer tid enn de som samler alle reinene og merket dem samlet i reingjerdet. Når det gjelder merking av rein vil tidsbruken bl.a. videre variere etter flokkstørrelse, organisering av arbeidet og reiseavstand.

Den standardiserte normaleffektive tiden er beregnet i forhold til reineiere som har merket reinen samlet om sommeren eller høsten. Basert på intervjuene og informasjon fra Reindriftsforvaltningen, er denne måten å merke reinen klart vanligst.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom merket er den sentrale identitets- og eieropplysning. Merkingen er videre en sentral del av driften og reindriftskulturen.

18.1.2 Administrative kostnader

Tabell 18-1 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Antall merkinger av rein; Reindriftsutøvere/driftsinnehaver
Håndtering av informasjonskravet	20
Merking av rein (kalv)	10
Totalt	30
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Tiden er merking pr. rein. Hovedtyngden av tiden (20 min.) som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til administrative aktiviteter knyttet til håndtering av merkingen. Dette innebærer å fange inn reinen og tidsbruk til reise- og ventetid.

Noe tid (10 min.) går også med til merking av rein (kalv) hvilket innebærer selve arbeidet inne i reingjerdet med å identifisere og holde fast reinen og skjære eierens reinmerke inn i øret.

Tabell 18-2 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	121 812	1	162	6 577 848	67	54
Merking av rein (kalv)	121 812	1	162	3 288 924	33	27
Totalt	121812	1	162	9 866 772	100	81
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 9,87 millioner kroner.

Populasjon på 121 812 er det totale antall rein som ble merket i 2006. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 81 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (67 %) brukes på opplysninger i forbindelse med håndteringen av informasjonskravet. Dette inkluderer tidsbruk knyttet til å fange inn reinen og til reise- og ventetid.

18.1.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene fysisk merke reinen med eierens registrerte merke innen 31. oktober det år den er født. Den fysiske merkingen innebærer å skjære ett snitt i øret på reinen med reinmerke.

Kostnaden påløper ved tidsbruken knyttet til å samle og fange inn reinene samt selve den fysiske merkingen. Kostnaden utgjør 81 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 30 minutters tidsbruk. Det bemerkes at i en liknende undersøkelse utført av NUTEK ble den normaleffektive tidsbruken til

å merke rein i Sverige satt til 17 minutter (NUTEK (2002): 90-91). Det kan tenkes flere ulike årsaker til tidsforskjellen. En årsak kan være lengre reiseavstander i Norge.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve, og har som formål å bidra til en velordnet reindrift der all tamrein skal være merket med eierens registrerte merke. Merkingen skal sikre at eiendomsforholdet til reinen kan konstateres og kontrolleres.

Kravet om å merke reinen er ikke opplevd som noen belastning. Merkingen tar likevel til dels mye tid, mange reineiere bruker opp til en måned på merkingen. Merkingen er imidlertid en del av reindriftsfaget - og kulturen og oppleves svært nyttig og nødvendig for reindriftsutøvelsen. Merkeopplysningene brukes følgelig i stor grad internt.

18.1.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

18.2 Informasjonskravets – Melding om reindrift fra driftsenheter

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om melding om reindrift (FOR-1999-10-07-1119), § 2. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 2.* ***Meldingsplikt.*** *Enhver driftsenhet plikter årlig å gi melding innen 1. april om reindriften i driftsenheten. Hvert reinbeitedistrikt plikter årlig å gi egen melding innen 15. april om reindriften i distriktet.*

Informasjonsplikten er også hjemlet i Lov om reindrift (LOV- 1978-06-09), § 19. Alle kostnadene tilknyttet plikten er kartlagt under førstnevnte forskrift.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet. I 2007 er det imidlertid vedtatt ny reindriftslov med tilhørende forskrifter. Kravet om melding av reindrift er videreført.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

18.2.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som driver reindrift. Det er driftsenhetens innehaver som skal fremme melding om reindrift på vegne av alle reineierne i driftsenheten.

Kravet trer i kraft ved å inneha en driftsenhet. Fristen for å fylle ut og sende meldingen er 1. april.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av driftsinnehaver eller reineierne i driftsenheten. En del fyller i hovedsak ut meldingen selv, noen leier inn konsulenthjelp og i noen tilfeller får driftsinnehaverne hjelp av reindriftsforvaltningen. Omfanget av konsulenthjelp og graden av bistand fra reindriftsforvaltningen er imidlertid meget vanskelig å beregne. Den normaleffektive bedrift og tidsbruk er følgelig her beregnet i forhold til driftsinnehavere som i det vesentlige har gjort det administrative arbeidet selv.

Driftsenheter skal innen 1. april sende meldingen om reindrift for det siste driftsåret til distriktsstyret ved lederen i det distriktet hvor driften foregår. Utfylling kan skje på papirskjema eller på elektronisk skjema (www.reindrift.no). Brukernavn og passord for elektronisk skjema er gitt øverst til høyre på papirutgaven av meldingsskjema. For å bli behandlet må meldingene være fullstendig utfylt.

Muligheten for elektronisk innlevering ble innført i 2006. Det var imidlertid svært få som benyttet muligheten i melding om driftsåret 2005/06, dvs. innenfor denne undersøkelsens kartleggingsperiode. Det er ikke beregnet egen tid for innlevering av elektronisk skjema, men kvalitative opplysninger om elektronisk innleveringsmåte er samlet inn. For driftsåret 2006/2007 leverte imidlertid en betydelig andel elektronisk.

Det er noe variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift. Bedriftene bruker i imidlertid stort sett tid på de samme aktivitetene. I det vesentlige er det tallberegningen i melding om reindrift som er tidskrevende og dermed kostnadskrevende.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt, ettersom opplysningene bearbeides og innhentes i hovedsak med formål å fylle ut melding om reindrift.

18.2.2 Administrative kostnader

Tabell 18-3 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Meldinger om reindrift fra driftsenheter
Håndtering av informasjonskravet	45
Opplysninger om driftsenheten	10
Reintall i driftsåret	80
Reintallsfordeling ved driftsårets slutt	80
Merknader	20
Totalt	235
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å beregne og korrigere reintall i driftsåret og reintallfordeling ved driftsårets slutt. Det brukes også en del tid til håndtering av informasjonskravet, hvilket innebærer å sette seg inn i kravet, kopiere søknad og sende inn søknad. Av de sistenevnte aktiviteter er det å sette seg inn i kravet (30 min) som er tidkrevende.

Noe tid går også med til å fylle ut opplysninger om driftsenheten hvilket innebærer å fylle inn grunndata om driftsenheten. Endelig brukes noe tid til merknader. Dette innebærer å føre egne merknader til meldingsskjemaet. Dette gjelder blant annet forklaring for eventuelle korreksjoner i reintall, beskrivelse av slektsforhold for nye medlemmer i driftsenheten, og om de nye medlemmene har registrert reinmerke.

Tabell 18-4 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	572	1	162	69 498	19	122
Opplysninger om driftsenheten	572	1	162	15 444	4	27
Reintall i driftsåret	572	1	162	123 552	34	216
Reintallsfordeling ved driftsårets slutt	572	1	162	123 552	34	216

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Merknader	572	1	162	30 888	9	54
Totalt				362 934	100	635
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,36 millioner kroner.

Populasjon på 572 er det totale antall søknader om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag i driftsåret 2005/2006. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 635 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet brukes på opplysninger i forbindelse med reintall i driftsåret (34 %) og reintallsfordeling ved driftsårets slutt (34 %). Dette inkluderer i forhold til begge opplysninger tidsbruk knyttet til å hente inn de relevante tall og opplysninger som er påkrevd, vurdering, beregning av reintall, noe tid til oppstilling av tall, tid til kontroll og en del tid til korreksjon.

18.2.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må driftsenheten innen 1. april sende meldingen om reindrift for det siste driftsåret til distriktsstyret ved lederen i det distriktet hvor driften foregår. Utfylling kan skje på papirskjema eller på elektronisk skjema (www.reindrift.no).

Kostnaden påløper ved aktiviteter knyttet til utfylling av skjema og utgjør 635 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 235 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten oppleves relativt vanskelig å etterleve. Informasjonskravet har som formål å innhente oversikt over hvem som utøver reindrift og tilstrekkelig informasjon til å utvikle en økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig reindrift. Meldingen gir videre oversikt over næringsutøvelsen i driftsåret.

Melding om reindrift oppleves som relativt belastende. Det som tar tid og oppleves som vanskelig å etterleve og belastende er særlig beregningene og oppstilling av tall. Dersom en har gjort en feil, tar det en god del tid med korreksjoner. Flere av reineierne og driftsinnehaverne uttrykker at det er vanskelig å forholde seg til skjemaer og at den subjektive belastningen er tildels stor.

Dette kan ha delvis bakgrunn i den muntlige samiske tradisjonen og mangel på skrifttradisjon. En del av reindriftssamene har også relativt lite utdanning. Forutsetningene for å forholde seg til skjemaene og veiledningene er imidlertid sterkt varierende bl.a. avhengig av alder og utdanningsnivå

Opplysningene brukes i liten grad internt. Opplysningene foreligger i hovedsak i driftsenheten, men driftsenheten må som sagt gjøre beregninger og bearbeide tall.

18.2.4 Forenklingstiltak

Ett tiltak som er blitt påpekt er å forbedre det elektroniske skjemaet. Det ønskes særlig en form for "elektronisk beregningskalkulator" eller et slags "program" i tilknytning til selve søknaden om melding om reindrift slik at en kunne spare tid til beregninger. For elektronisk rapportering kun-

ne dette gjøres i selve søknaden, mens det fordi som foretrekker å levere manuelt burde få tilgang til et hjelpeprogram for beregninger av reintall og lignende.

Det må i denne sammenheng bemerkes at det i den elektroniske søknaden i 2007 blir gjort en del automatiske summeringer.

Forøvrig er flere av driftsinnehaverne/reineierne positive til elektronisk innrapportering, mens andre foretrekker å levere pr. post.

I forhold til intervjuene, er det ikke avdekket noen vesentlig forskjell i tidsbruk mellom elektronisk og manuell innrapportering. Siden det var svært få som leverte elektronisk i 2006 og det var første gang er det lite meningsfullt å beregne en normaleffektiv tid. Tilbakemeldingene i forhold til hva som tar tid, tyder imidlertid på at det kan være vesentlig tidsbesparende med en god elektronisk løsning som gjør en del automatiske summeringer.

Å ha en god teknisk løsning er bare en forutsetning for en enkel og effektiv administrativ prosess. Det er også viktig at søkeren har kompetanse til og interesse av å levere elektronisk. Å kurse og informere reineierne om melding om reindrift og søknad om erstatning angående innhold og elektronisk innrapportering fremstår derfor som ett viktig tiltak basert på erfaringene fra intervjuene og den opplevde belastningen.

Samtidig er det viktig å huske på at forutsetningene når det gjelder teknisk og administrativ kompetanse er svært ulik. Det må derfor påregnes at en betydelig andel av driftsenhetene fortsatt vil levere søknader manuelt. Også i forhold til det manuelle søknadsskjemaet bør man tenke på muligheter i forhold til å gjøre beregningene og summeringene enklere å håndtere for søkerne.

18.3 Informasjonskrav – Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag (FOR-2003-07-03-922), § 9. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 9. **Krav til søknad.** Søknad om tilskudd med vedlegg for alle ordningene skal innen 1. april sendes elektronisk eller på særskilt skjema til reindriftsagronomen i det reinbeiteområdet driftsenheten tilhører. Som vedlegg til søknaden kreves kopi av innlevert tilleggskjema til næringsoppgave fra reineiere som er registrert under driftsenheten. For andre reineiere utenom driftsenhetsinnehaver(e) er det tilstrekkelig å legge ved slaktebilag og/eller dokumentasjon på annen næringsinntekt. Driftsenhetsinnehaveren har ansvar for at all dokumentasjon under driftsenheten legges ved søknaden. Det kreves i tillegg dokumentasjon på slakteuttak i form av slaktebilag fra de som slakter rein og som foretar rapportering av slaktet rein som grunnlag for tilskudd etter § 6 og § 7. Ved søknad om ektefelletillegg etter § 8 skal nødvendige opplysninger om inntektsforhold vedlegges.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

18.3.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er driftsenheter med reindrift.

For å få tilskuddet stilles det en rekke vilkår som fremgår av Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag. Det er en del generelle vilkår som i utgangspunktet må være innfridd for å kunne være søknadsberettiget. I utgangpunktet må driftsenheten ha levert melding om reindrift. Det stilles videre krav om ikke overskridelse av høyeste tillatte reintall.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av driftsinnehaver selv eller reineierne i driftsenheten

Søknad skal sendes på særskilt skjema til reinbeitedistriktets styre innen 1. april. Det kan benyttes papirskjema, "Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag", eller elektronisk innlevering fra driftsåret 2006/2007. Distriktsstyret skal behandle søknaden og sende den videre til reindriftsagronomen i det enkelte reinbeiteområde innen 15. april.

Det er en rekke vedlegg som må sendes med. Vedleggskravene er spesifisert i forskriften og i veilederen til søknaden. Som vedlegg til søknaden kreves bl.a. kopi av innlevert tilleggskjema til næringsoppgave fra reineiere som er registrert under driftsenheten. For andre reineiere utenom driftsenhetsinnehaver(e) er det tilstrekkelig å legge ved slaktebilag og/eller dokumentasjon på annen næringsinntekt. Driftsenhetsinnehaveren har ansvar for at all dokumentasjon under driftsenheten legges ved søknaden. Det kreves i tillegg dokumentasjon på slakteuttak i form av slaktebilag fra de som slakter rein og som foretar rapportering av slaktet rein som grunnlag for tilskudd etter § 6 og § 7. Ved søknad om ektefelletillegg etter § 8 skal nødvendige opplysninger om inntektsforhold vedlegges.

Det er noe variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift. Variasjonene knytter seg i hovedsak til ulik tidsbruk i forhold til å finne frem vedlegg og opplysninger.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt, ettersom de fleste opplysninger foreligger hos foretakene, men opplysningene bearbeides og beskrives i all hovedsak kun i forhold til søknad om tilskudd.

18.3.2 Administrative kostnader

Tabell 18-5 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Antall søknader om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag
Håndtering av informasjonskravet	5
Grunndata, Opplysninger om driftsenheten	3
Søknad om tilskudd og nødvendig dokumentasjon	4
Opplysninger om slakteuttak	16
Opplysninger om avgiftspliktig salg av kjøtt og andre avgiftspliktige næringsinntekter fra rein tilhørende alle reineiere i driftsenheten	17
Totalt	45
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å gi opplysninger om slakteuttak (16 min) og opplysninger om avgiftspliktig salg av kjøtt og andre avgiftspliktige næringsinntekter fra rein tilhørende alle reineiere i driftsenheten (17 min). Tiden blir brukt til å hente frem dokumentasjon og se over dokumentasjonen.

Foretakene bruker om lag 4 minutter til opplysninger om søknad om tilskudd og legge ved eventuell dokumentasjon. Konkret brukes tiden til å krysse av hvilke tilskudd som er aktuelle.

Videre brukes det tre minutter til å fylle ut grunndata med opplysninger om innehaver. Videre går det med 5 minutter til håndtering av informasjonskravet, som her innebærer tidsbruk til å sette seg inn i kravet, for eksempel lese veileder og se på fjorårets søknad.

Tabell 18-6 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	550	1	162	7 425	11	14
Grunndata, Opplysninger om driftsenheten	550	1		4 455	7	8
Søknad om tilskudd og nødvendig dokumentasjon	550	1	162	5 940	9	11
Opplysninger om slakteuttak	550	1	162	23 760	36	43
Opplysninger om avgiftspliktig salg av kjøtt og andre avgiftspliktige næringsinntekter fra rein tilhørende alle reineiere i driftsenheten	550	1	162	25 245	38	46
Totalt	550	1	162	66 825	100	122
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,67 millioner kroner.

Populasjon på 550 er det totale antall søknader om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag driftsåret 2005/2006. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 122 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (38 %) brukes på opplysninger om avgiftspliktige salg av kjøtt og andre avgiftspliktige næringsinntekter fra rein tilhørende alle reineiere i driftsenheten.

18.3.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende søknad på særskilt skjema til reinbeitedistriktets styre innen 1. april med aktuelle vedlegg. Det kan benyttes papirskjema, "Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag", eller elektronisk innlevering fra driftsåret 2006/2007.

Kostnaden påløper ved utfylling av skjema og utgjør 122 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 45 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er forholdsvis enkel å etterleve, og tilskuddet har som formål å bidra til å fremme en bærekraftig reindrift, kvalitet, produktivitet, heve inntekten samt virke utjevnende mellom enheter i næringen.

Denne søknaden tar relativt liten tid og oppleves ikke særlig belastende, særlig ikke i forhold til den belastningen de næringsdrivende opplever i forbindelse med melding om reindrift og søknad om erstatning for rein drept av fredet rovvilt. Det oppleves imidlertid noe unødvendig å måtte legge ved vedlegg/dokumentasjon slakteuttak og kopier av avgiftspliktig salg da disse opplysningene ifølge reineierne allerede finnes hos slakteriene.

Vedleggene og dokumentasjonen foreligger hos foretakene. Opplysningene brukes i liten grad internt ettersom opplysningene kun brukes til søknad om tilskudd.

18.3.4 Forenklingstiltak

Det påpekes fra reineierne at det burde være mulig å kutte kravet om vedlegg/dokumentasjon for slakteuttak og kopier av avgiftspliktig salg da disse opplysningene allerede finnes hos slakteriene og disse er tilgjengelig for Reindriftsforvaltningen.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

18.4 Informasjonskrav – Søknad om registrering av reinmerker (hovedmerker og tilleggssnitt)

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om merking m.v. av tamrein (FOR-1984-06-12-1286), § 4. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 4.* **Søknad om tilskudd**. *Alle reinmerker (hovedmerker og tilleggssnitt) skal registreres før de tas i bruk. Søknad om registrering sendes reindriftskontoret innen 1. januar og 1. juni. Reindriftsagronomen forelegger søknadene samlet for merkenemnda med innstilling. Den endelige registrering og utstedelse av registreringsbevis foretas av reindriftsagronomen etter utløpet av klagefristen, og etter eventuell klagebehandling, jfr. § 5.*

Informasjonsplikten er også hjemlet i Lov om reindrift (LOV-1978-06-09-49), § 17. Alle kostnadene tilknyttet plikten er kartlagt under førstnevnte forskrift.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006. 1.1 er undersøkelsens nullpunkt og 1.9 er undersøkelsens kartleggingstidspunkt.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

18.4.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er virksomheter som driver reindrift og alle reineiere med tamrein.

Alle som har rett til å utøve reindrifts i Norge, kan få registrert eget reinmerke. En reineier kan i utgangspunktet ha kun ett merke, men her kan det finnes unntak i visse overgangssituasjoner. Dersom man ønsker å ta i bruk et nytt reinmerke, må man søke.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av reineierne.

Informasjonskravet oppfylles ved å sende skjema "Søknad om reinmerke" i utfylt stand til reindriftsforvaltningen i søkers reinbeiteområde. Det er to årlige søknadsfrister, 1. januar og 1. juni.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i stor grad internt, ettersom merketopplysningene er en sentral del av reindriften og reindriftskulturen.

18.4.2 Administrative kostnader

Tabell 18-7 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Søkere om reinmerke, driftsinnehavere/reineiere
Håndtering av informasjonskravet	40
Registrering av reinmerke og beskrivelse av reinmerke	180
Merknader	20
Grunndata, opplysninger om søker og driftsinnehaver og driftsinnehavers og søkers underskrift	5
Totalt	245
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til registrering av reinmerke og beskrivelse av reinmerke (180 min.).

Dette innebærer tid til å hente inn informasjon, vurdere og tenke på merket, kontroll og beskrivelse av merket. Det er kun tiden relativt forut selve skrivingen av søknaden som er tatt med. Ikke den tid til vurdering og tenking over utseende til merket som kan skje over måneder eller år. Men vurdering, kontroll og beskrivelse av merket rett forut for utfylling av søknaden er tatt med. I en tilsvarende undersøkelse i Sverige foretatt av NUTEK, ble det svenske kravet om å søke reinmerke totalt beregnet til 50 minutter. I den svenske undersøkelsen ble ikke tiden til å utarbeide utseendet til merket tatt med i det hele tatt.

40 min går også med til håndtering av informasjonskravet hvilket innebærer 30 min til å sette seg inn i kravet og 10 minutter til å sende inn søknaden. Foretakene bruker videre 20 minutter til å skrive merknader tilknyttet reinmerket. Endelig brukes det 5 minutter til å skrive inn grunndata.

Tabell 18-8 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	102	1	162	11 016	16	108
Registrering og beskrivelse av reinmerke	102	1	162	49 572	73	486
Merknader	102	1	162	5 508	8	54
Grunndata	102	1	162	1 377	2	14
Totalt	102	1	162	67 473	100	662
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,067 millioner kroner.

Populasjon på 102 er det totale antall søknader om reinmerke i 2006. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 662 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (73 %) brukes på opplysninger i forbindelse med registrering av reinmerke og beskrivelse av reinmerke. Dette inkluderer tidsbruk nært knyttet opp til søknadsutfyllingen i forhold til å hente inn informasjon, vurdere og beskrive reinmerket

18.4.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må reineier sende skjema "Søknad om reinmerke" i utfylt stand til reindriftsforvaltningen i søkers reinbeiteområde innen søknadsfristene 1. januar eller 1. juni.

Kostnaden påløper ved utfylling av skjema og utgjør 662 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 245 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve, og har som formål å bidra til en velordnet reindrift slik at all tamrein være merket med eierens registrerte merke. Merkingen skal gjøres slik at eiendomsforholdet til reinen kan konstateres og kontrolleres.

Det er relativt liten belastning siden dette er en engangssøknad. Å registrere merket er en nødvendig del av reindriften.

Det må utarbeides skisse av reinmerket. For øvrig brukes opplysningene i stor grad internt siden merket er en sentral del av identitetsopplysningene i reindriften og en sentral del av reindriftskulturen.

18.4.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

Kapittel 19. Kostnadskrevende informasjonskrav for regelområde Skogbruk

19.1 Informasjonskrav – Miljødokumentasjon

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om bærekraftig skogbruk (FOR-2006-06-07-593), § 4 og 5. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§4. **Miljødokumentasjon og miljøregistreringar**. Skogeigar skal kunne gjere greie for dei miljøomsyn som ligg til grunn for planlagde eller utførte tiltak i skogen. § 5. Miljøomsyn ved skogbrukstiltak Ved gjennomføring av skogbrukstiltak skal skogeigaren sørgje for at verdiane i viktige livsmiljø og nøkkelbiotopar blir tekne vare på i samsvar med retningslinene i Levende Skog.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Forskriften og informasjonskravet ble iverksatt 1.7.2006. Miljøhensyn og miljødokumentasjon har imidlertid vært ett bransjekrav i flere år. I praksis utfylles et kontrollskjema i forhold til levende skogstandarden ved hogst. Det er denne egenkontrollen og dokumentasjonen som blir målt under kravet miljødokumentnasjon. Bransjekravet omfatter nok mer enn en snever tolkning av § 4 og § 5, men grensen mellom bransjekrav og forskriftskrav er ikke helt klar. Kravet i forskriften

er relativt nytt og vankelig å måle i forhold til. Derfor er kravet målt i forhold til kravet i levende skog vedrørende miljødokumentasjon ved hogst som minst omfatter kravet i forskriften.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

19.1.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er skogeiere og tilhører næringen skogbruk.

Kravet trer i kraft ved gjennomføring av skogbrukstiltak som hogst.

Arbeidet gjøres av skogeiere og i samarbeid med entreprenører. En stor del av hogsten skjer i dag gjennom skogentreprenører.

Forskriften og informasjonskravet ble som nevnt iverksatt 1.7.2006. Ved hver større hogst og andre skogbrukstiltak skal skogeieren gå gjennom en miljødokumentasjon og krysse av og beskrive eventuelle miljøhensyn og utfordringer. Dette er en del av "levende skog standarden" som er initiert av bransjen. ”levende skog ” standarden har vært virksom i flere år, men i § 4 i den nye forskriften om bærekraftig skogbruk er det formulert et liknende krav, med henvisning til retningslinjene i levende skog. . Slik sett er bransjekravet i det vesentlige i dag forskriftsfestet. . Kravet i forskriften er relativt nytt og vankelig å måle i forhold til. Derfor er kravet målt i forhold til kravet i levende skog vedrørende miljødokumentasjon ved hogst som minst omfatter kravet i forskriften. Kravene i bransjen kan variere noe, men gjennomgående retter kravet seg mot all hogst av noe omfang. Der hogst blir gjort av eller administrert av skogeier må denne gå gjennom miljødokumentasjonen. I en del tilfeller administreres hogsten gjennom skogbruksleder. Da vil skogbruksleder dokumentere miljøhensynene. Tidsbruken, populasjonen og kostnadene er beregnet i forhold til at det er skogeier som utfører miljødokumentasjonen.

Kontrollskjema blir tilsendt fra skogeierforening. Miljødokumentasjonen i ”levende skog” – standarden er altså en slags miljørapportkontroll der en går gjennom og krysser av på ett skjema og beskriver eventuelle miljøhensyn. Man må også få kvittering fra entreprenør og det kan ta noe tid å purre opp. Man går gjennom Levende Skog standarden. Stort sett blir tiden brukt til å kontrollere og skrive kommentarer. Det går noe tid med til å gjøre seg kjent med standarden.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt. Opplysningene hentes fra skogbruksplan og suppleres med praktisk informasjon fra det utførte tiltaket.

19.1.2 Administrative kostnader

Tabell 19-1 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Skogeiere som fyller ut levende skogstandard eller annen tilsvarende miljødokumentasjon
Håndtering av informasjonskravet	10
Dokumentere miljøhensyn	60
Totalt	70
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjons-

kravet brukes til å dokumentere miljøhensyn, som betyr å gå gjennom kontrollskjema. Tidsbruken er her særlig å kontrollere og skrive eventuelle kommentarer.

Noe tid går også med til håndtering av informasjonskravet som bl.a. innebærer å arkivere kontrollskjemaet og sette seg inn i kravet.

Tidsbruken i forhold til å gå på kurs i forhold til levende skog standard er ikke tatt med som en administrativ kostnad.

Tabell 19-2 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	25 000	1	162	675 000	14	27
Dokumentere miljøhensyn	25 000	1	162	4 050 000	86	162
Totalt				4 725 000	100	189
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 4,73 millioner kroner.

Populasjon på 25000 er det estimerte tallet for skogeiere som har fylt ut og kontrollert miljødokumentasjon i henhold til levende skog standarden. Tallet er beregnet i forhold til antall virkesinnmeldinger, dvs. antall tømmersalg fra skogeiere. Tidsbruken, populasjonen og kostnadene er beregnet i forhold til at det er skogeier som utfører miljødokumentasjonen.

Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 189 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (86 %) brukes på opplysninger i forbindelse med å dokumentere miljøhensyn. Dette inkluderer tidsbruk til å kontrollere og skrive kommentarer. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysningen om å dokumentere miljøhensyn er mest tidkrevende.

19.1.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene utfylle og kontrollere kontrollskjema i henhold til "levende skog" standarden.

Kostnaden påløper ved kontroll og utfylling av levende skog skjema og utgjør 189 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 70 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve, og har som formål å fremme et bærekraftig skogbruk som sikrer miljøverdiene i skogen, aktiv forynging og oppbygging av ny skog, og god helsetilstand i skogen

Kravet om egenkontroll og levende skog standard er ikke opplevd som en belastning. Så lenge miljøhensyn blir definert som en vesentlig verdi, er disse opplysningene nødvendige.

Opplysningene blir i middels grad brukt internt.

19.1.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

19.2 Informasjonskrav – Krav om utbetaling fra skogfond og tilskudd til skogkultur

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om skogfond o. a. (FOR-2006-07-03-881), § 11 og 12. Hvilke formål som skogfond kan benyttes til er gjengitt i § 11. Her er ikke hele lovteksten gjengitt. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 11. **Utbetaling fra skogfond**. Formål skogfondet kan brukast til følgjande formål: §12. Nærmare om utbetaling: spesifiserte krav om utbetaling frå skogfondet skal sendast til kommunen seinast 1 - eitt - år frå utgangen av det kalenderåret investeringa blei gjort. Alle krav om utbetaling skal vere tilstrekkeleg dokumentert og skogeigaren har plikt til å leggje fram den dokumentasjonen kommunen ber om. Skogeigarar som gjennomfører større investeringar eller tiltak kan få utbetalt skogfondsmidlar etter kvart som investeringane blir gjennomførte.*

Informasjonsplikten er også hjemlet i lov om skogbruk (LOV-2005-05-27-31), § 15. Alle kostnadene tilknyttet plikten er kartlagt under førstnevnte forskrift., forskrift om skogfond, (FOR-2006-07-03-881).

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet. Hjemmelen for informasjonskravene er imidlertid

I forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket (FOR-2004-02-04-447), hjemles tilskudd til skogkultur. I 2006 var det 12 000 søknader om tilskudd til skogkultur. Disse 12 000 søknadene inngår imidlertid i populasjonen på 20 000 i forhold til krav om utbetaling fra skogfond i henhold til § 11 og 12 i forskrift om skogfond (FOR-2006-07-03-881). Alle kostnadene tilknyttet søknad om tilskudd til skogkultur er kartlagt under førstnevnte forskrift, forskrift om skogfond (FOR-2006-07-03-881).

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

19.2.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er skogeiere.

Kravet trer i kraft ved krav om utbetaling av midler til skogfond og (tilskudd om skogkultur).

I 2006 byttet den tidligere skogavgiftsordningen navn til skogfondsordningen, men ordningen er fortsatt en tvungen fondsavsetning som går ut på at skogeieren må sette av mellom 4 og 40 % av tømmeroppgjøret på en egen konto som forvaltes av det offentlige. Skogfondet består av midler som skogeierne plikter å sette av ved alt salg av tømmer og biobrensel. Hver skogeiendom har egen fondskonto og skogfondsmidlene er knyttet til skogeiendommen.

Avsatt beløp er ikke skattepliktig inntekt for skogeieren før det tas ut for å finansiere nærmere bestemte skogbrukstiltak. 85 % av det uttatte beløpet er endelig skattefritt dersom beløpet brukes til bestemte formål, slik som bl.a. skogkulturtiltak, bygging og sommervedlikehold av skogsbilveier, miljøtiltak med mer. Administrasjonskostnadene ved innbetaling av skogavgift både innbetaling og utbetaling via skogforvaltningen skal primært dekkes av rentemidlene (Kilde: Utsyn over Norsk landbruk 2007).

Arbeidet gjøres i all hovedsak av skogeiere og skogforvaltningen.

Informasjonskravet oppfylles ved å fylle ut søknadsskjema SLF 909. I praksis har en del kommuner laget forenklete utgaver av skjemaet. Skjemaet kan lastes ned fra SLFs nettsider og ofte også fra kommunens nettsider. I praksis er det også relativt vanlig at skogeier ringer ned til skogbruksjef og får tilsendt ett skjema, eller har flere skjemaer liggende.

På skjemaet skal skogeieren bl.a. opplyse om hvilket formål utbetalingen gjelder, areal og kostnader. Kostnader må dokumenteres med utgiftsbilag og kostnadsoverslag for eget utført arbeid.

Skjema med dokumentasjon for kostnader og utførte investeringstiltak sendes enten direkte til kommunen pr. post eller ved at skogeier går innom kommunene og leverer kravet. Skogeieren kan også fylle ut skjemaet/kravet direkte via internett. Dette må gjøres senest ett år fra utgangen av det kalenderår investeringen ble gjennomført. Kommunen er godkjenningsmyndighet for de utførte tiltakene.

For å bruke nettløsningen må man logge på Internet med adressen www.slf.dep.no og velge elektroniske tjenester i menyen til venstre i skjermbildet. For å få tilgang til data for egen eiendom må man ha brukernavn og passord som aktuell skogeier får tilsendt ved henvendelse til kommunen eller til fylkesmannens landbruksavdeling i eiendommens fylke.

I følge nettsidene til SLF kan man til en hver tid følge med på innestående skogfondsmidler, historikk og bevegelser. Man kan også sende refusjonskrav elektronisk til kommunen for behandling. Det arbeides med en løsning der også dokumentasjon av refusjonskravet kan skje elektronisk.

Det er noe variasjon i tidsbruk i forhold til graden av etterlevelse av informasjonskravet. En del skogeiere fyller bare ut utgiftsbilag og skriver navnet sitt og kontoinformasjon mens skogforvaltningen gjør resten. I denne undersøkelsen er utgangspunktet en normaleffektiv full etterlevelse av kravet. Den normaleffektive bedriften er her den skogeier som fyller ut skjemaet fullstendig.

Som nevnt kan kravet sendes inn både via post og via internettløsningen til SLF for skogfondskonto. Imidlertid er det ingen vesentlig forskjell i tidsbruk mellom de normaleffektive bedriftene som sender inn kravet elektronisk og de som sender inn pr. post. Bakgrunnen er at de som leverer kravet elektronisk, uansett må sende inn brev til kommunen med dokumentasjon av refusjonskravet, dvs. faktura og utgiftsregnskap for eget utført arbeid. Det er derfor ikke beregnet egen tid i forhold til de ulike leveringsmåtene siden tidsbruken i praksis er tilnærmet lik. Men det er samlet inn kvalitative data i forhold til de ulike innleveringsalternativer.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt, ettersom opplysningene er en del av drifts- og økonomistyringen for en skogeier.

19.2.2 Administrative kostnader

Tabell 19-3 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Krav om utbetaling av skogfond og søknad om tilskudd til skogeiere (Skjema SLF-909)
Håndtering av informasjonskravet	5
Grunndata	2
Utgiftsbilag og andre vedlegg	35
Opplysninger om utbetalingen	25
Totalt	67
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden (35 min.) som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til opplysninger om vedlegg, hvilket innebærer å finne frem, vedlegge og eventuelt utarbeide kostnadsbilag.

Noe tid går også med til opplysninger om hva utbetalingen gjelder, hvilket innebærer tidsbruk knyttet til å finne frem relevante opplysninger fra skogbruksplan og fylle ut skjemaet.

Tabell 19-4 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	20 000	1	162	270 000	7	14
Grunndata	20 000	1	162	108 000	3	5
Utgiftsbilag og andre vedlegg	20 000	1	162	1 890 000	52	95
Opplysninger om utbetalingen	20 000	1	162	1 350 000	37	68
Totalt				3 618 000	100	181
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 3,62 millioner kroner.

Populasjon på 20000 er det totale antall krav om utbetaling av skogfond og søknad om tilskudd til skogkultur i 2006. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 181 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (52 %) brukes på opplysninger i forbindelse med vedlegg. Dette inkluderer tidsbruk knyttet til å finne frem vedlegg, kopiere veldegg og utarbeide kostnadsoverslag for eget arbeid. Tidsbruken er beregnet ut fra en skjønnsmessig helhetsvurdering av intervjudataene. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at vedlegg og dokumentasjon er mest tidkrevende.

19.2.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene fylle ut søknadsskjema SLF 909. I praksis har en del kommuner laget forenklete utgaver av skjemaet. Skjemaet kan lastes ned fra SLFs nettsider og ofte også fra kommunens nettsider. I praksis er det også relativt vanlig at skogeier ringer ned til skogbrukssjef og får tilsendt ett skjema, eller har flere skjemaer liggende.

På skjemaet skal skogeieren bl.a. opplyse om hvilket formål utbetalingen gjelder, areal og kostnader. Kostnader må dokumenteres med utgiftsbilag og kostnadsoverslag for eget utført arbeid.

Skjema med dokumentasjon for kostnader og utførte investeringstiltak sendes enten direkte til kommunen pr. post eller ved at skogeier går innom kommunene og leverer kravet. Skogeieren kan også fylle ut skjemaet/kravet direkte via internett. Dette må gjøres senest ett år fra utgangen av det kalenderår investeringen ble gjennomført. Kommunen er godkjenningsmyndighet for de utførte tiltakene.

Kostnaden påløper ved utfylling og innsending av skjema og utgjør 181 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 67 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve, og har som formål å sikre finansiering av en bærekraftigforvaltning av skogresurssene. Skogfondet skal gi skogeieren et bedre grunnlag for langsiktige investeringer, samt sikre viktige miljøverdier i den skogen som virket kommer fra, eller i annen skog som skogeieren har.

Søknaden er ikke opplevd som en belastning. Når det gjelder skogfondsordningen og det administrative arbeidet med denne, er det i utgangspunktet et pluss for oversikten og nærheten til systemet og kunne logge på selv. Til nå har man fått en årsutskrift. Det som kan bli bedre i følge foretakene er om man kunne få bedre oversikt over egen skogfondskonto. Oversikten er for dårlig underveis.

En god del av informasjonen foreligger internt. Men en må utarbeide kostnadsregnskap for eget arbeid og innhente opplysninger fra skogbruksplan for å fylle ut skjemaet. Noe tid bruker en også ofte på å ringe og spørre skogbrukssjef om ting en lurer på. Ofte finner man også frem fjortårets søknad og ser på den. Dersom andre har gjort arbeidet, består det administrative arbeidet i å kopiere faktura og vedlegge den. Opplysningene blir brukt i middels grad internt.

19.2.4 Forenklingstiltak

Når det gjelder skogfondsordningen og det administrative arbeidet med denne, er tilbakemeldingen fra skogeierne at det i utgangspunktet er et pluss for oversikten og nærheten til systemet og kunne logge på selv via internett.

Websystemet bør imidlertid bli enda mer oversiktelig og brukervennlig. Det etterlyses også generelt en bedre oversikt over skogfondskontoen. Til nå har man fått en årsutskrift. Man bør få hyppigere utskrifter og informasjon i forhold til sin egen konto.

Også de som leverer elektronisk etterlyser en bedre oversikt over kontoen. Merk imidlertid at det ifølge SLF er etablert en løsning gjennom webløsningen der skogeier kan få tilgang til sin egen skogfondskonto som i en nettbank. Man kan her til en hver tid følge med på innestående skogfondsmidler, historikk og bevegelser.

Inntrykket er imidlertid at dette både er relativt lite kjent og brukt av næringen.

Informantene uttrykker også behov for mer informasjon om selve skogfondssystemet siden det relativt nylig har vært innholdsmessige endringer. En mulighet er å kombinere kommunale eller regionvise kurs i skogfond og tilskuddordninger og både fokusere på innhold og administrative prosedyrer, herunder vise hvordan en leverer elektronisk og kan holde oversikt over egen konto. En effektiv etterlevelse av informasjonskravene forutsetter i forhold til skogfondsordningen god kunnskap om både innhold og administrative innleveringsmåter.

En annen mulighet er å utvikle et system der dokumentasjonen for kravene også kan leveres elektronisk Da vil det til en viss grad være noe enklere å levere på web. Pr. i dag er det lite incentiv for skogeierne å levere på web siden utgiftsbilag uansett må sendes pr. post til kommunen.

Uansett web-løsning må denne på bakgrunn av næringens særtrekk være meget brukervennlig og den må gis tilbud om kurs i web-løsning og innhold i skogfondsordning i samme informasjonspakke eller kursopplegg.

Det bemerkes imidlertid at innføring av elektronisk verktøy medfører betydelig effektivisering for forvaltningen. Det er et generelt poeng at skogforvaltningen i kommunene i realiteten gjør en betydelig del av skogeiernes administrative jobb. Dess bedre skogeierne kurses og opplyses om skogfondsordningen og tilskuddordninger og elektroniske innleveringsmuligheter dess større er sannsynligheten for en mer effektiv skogforvaltning. Samtidig er det viktig å huske at næringens særtrekk medfører at skogforvaltningen uansett i betydelig grad må bistå med råd og veiledning.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

19.3 Informasjonskrav – Krav om utbetaling av skogfond til udekkede investeringer

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om skogfond o.a. (FOR-2006-07-03-881), § 11 og 12. Hvilke formål som skogfond kan benyttes til er gjengitt i § 11. Her er ikke hele lovteksten gjengitt. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 11. **Utbetaling av skogfond til udekkede investeringer**. Formål skogfondet kan brukast til følgjande formål: §12. Nærmare om utbetaling. Spesifiserte krav om utbetaling frå skogfondet skal sendast til kommunen seinast 1 - eitt - år frå utgangen av det kalenderåret investeringa blei gjort. Alle krav om utbetaling skal vere tilstrekkeleg dokumentert og skogeigaren har plikt til å leggje fram den dokumentasjonen kommunen ber om. Skogeigarar som gjennomfører større investeringar eller tiltak kan få utbetalt skogfondsmidlar etter kvart som investeringane blir gjennomførte. Investeringar eller tiltak som er registrerte på skogfondskonto, men ikkje dekt med skogfond (udekte investeringar), kan dekkjast med skogfondsmidlar som blir innbetalt innan utgangen av det neste kalenderåret. For større investeringar eller tiltak kan kommunen gi tilsegn om at denne tidsfristen kan utvidast med 4 år.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

19.3.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er skogeiere.

Kravet trer i kraft ved krav om utbetaling av midler fra skogfond til såkalte udekkete investeringer. Udekket investering oppstår som nevnt ovenfor når det er registrert et refusjonskrav som ikke er dekket fullt ut med skogfondsmidler, vanligvis fordi det på det tidspunktet ikke var disponible midler innestående. Da kan dette udekkede beløpet utbetales senere (Kilde: SLF).

I 2006 byttet den tidligere skogavgiftsordningen navn til skogfondsordningen, men ordningen er fortsatt en tvungen fondsavsetning som går ut på at skogeieren må sette av mellom 4 og 40 % av tømmeroppgjøret på en egen konto som forvaltes av det offentlige. Skogfondet består av midler som skogeierne plikter å sette av ved alt salg av tømmer og biobrensel. Hver skogeiendom har egen fondskonto og skogfondsmidlene er knyttet til skogeiendommen.

Avsatt beløp er ikke skattepliktig inntekt for skogeieren før det tas ut for å finansiere nærmere bestemte skogbrukstiltak. 85 % av det uttatte beløpet er endelig skattefritt dersom beløpet brukes til bestemte formål, slik som bl.a. skogkulturtiltak, bygging og sommervedlikehold av skogsbilveier, miljøtiltak med mer. Administrasjonskostnadene ved innbetaling av skogavgift både innbetaling og utbetaling via skogforvaltningen skal primært dekkes av rentemidlene (Kilde: Utsyn over Norsk landbruk 2007).

Arbeidet gjøres i all hovedsak av skogeiere og skogforvaltningen.

Informasjonskravet oppfylles ved å fylle ut søknadsskjema SLF 908. Skjemaet kan lastes ned fra SLFs nettsider og ofte også fra kommunens nettsider. I praksis er det også relativt vanlig at skogeier ringer ned til skogbrukssjef og får tilsendt ett skjema, eller har flere skjemaer liggende.

På skjemaet skal skogeieren bl.a. opplyse om hva formålet og utbetalingen gjelder og kostnader. Kostnader og investeringer må i forhold til krav om utbetaling av skogfond dokumenteres med utgiftsbilag og kostnadsoverslag for eget utført arbeid. I følge SLF må imidlertid nødvendigvis ikke skogeier dokumentere kostnaden med regnskapsbilag i forhold til udekkede investeringer siden det tidligere er blitt gjort. I forhold til foretatte intervjuer er imidlertid kostnadsdokumentasjon vedlagt. Den normaleffektive tiden er følgelig beregnet ut i fra skogeiere som fremskaffer og vedlegger kostnadsdokumentasjon. Det er dermed en viss sannsynlighet for at kostnadsestimatene er noe for høye.

Skjema med dokumentasjon for kostnader og utførte investeringstiltak sendes enten direkte til kommunen pr. post eller ved at skogeier går innom kommunene og leverer kravet. Skogeieren kan også fylle ut skjemaet/kravet direkte via internett. Dette må gjøres senest ett år fra utgangen av det kalenderår investeringen ble gjennomført. Kommunen er godkjenningsmyndighet for de utførte tiltakene.

For å bruke nettløsningen må man logge på Internet med adressen www.slf.dep.no og velge elektroniske tjenester i menyen til venstre i skjermbildet. For å få tilgang til data for egen eiendom må man ha brukernavn og passord som aktuell skogeier får tilsendt ved henvendelse til kommunen eller til fylkesmannens landbruksavdeling i eiendommens fylke.

I følge nettsidene til SLF kan man til en hver tid følge med på innestående skogfondsmidler, historikk og bevegelser. Man kan også sende refusjonskrav elektronisk til kommunen for behandling. Det arbeides med en løsning der også dokumentasjon av refusjonskravet kan skje elektronisk.

Det er noe variasjon i tidsbruk i forhold til graden av etterlevelse av informasjonskravet. En del skogeiere fyller bare ut utgiftsbilag og skriver navnet sitt og kontoinformasjon mens skogforvaltningen gjør resten. I denne undersøkelsen er utgangspunktet en normaleffektiv full etterlevelse av kravet. Den normaleffektive bedriften er her den skogeier som fyller ut skjemaet fullstendig.

Som nevnt kan kravet sendes inn både via post og via internettløsningen til SLF for skogfondskonto. Imidlertid er det i utgangspunktet ingen vesentlig forskjell i tidsbruk mellom de normaleffektive bedriftene som sender inn kravet elektronisk og de som sender inn pr. post. Bakgrunnen er at de som leverer kravet elektronisk, uansett må sende inn brev til kommunen med dokumentasjon av refusjonskravet, dvs. faktura og utgiftsregnskap for eget utført arbeid. Det bemerkes imidlertid at det i forhold til udekka investeringer, ikke nødvendigvis er et kav om å sende inn utgiftsbilag, siden dette er gjort tidligere. Det er derfor ikke beregnet egen tid i forhold til de ulike leveringsmåtene siden tidsbruken i praksis er tilnærmet lik. Men det er samlet inn kvalitative data i forhold til de ulike innleveringsalternativer.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt, ettersom opplysningene hovedsakelig brukes til beskrivelse av kravet.

19.3.2 Administrative kostnader

Tabell 19-5 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Krav på utbetaling skogfond med udekkede investeringer
Håndtering av informasjonskravet	10
Opplysninger om skogeiere/rette vedkommende for utbetalingen	2
Opplysninger om hva utbetalingen gjelder	43
Totalt	55
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å fremskaffe og vedlegge utgiftsbilag.

Noe tid går også med til håndtering av kravet hvilket innebærer å sette seg inn i og sende inn kravet.

Tabell 19-6 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	6 000	1	162	162 000	18	27
Opplysninger om skogeiere/rette vedkommende for utbetalingen	6 000	1	162	32 400	4	5
Opplysninger om hva utbetalingen gjelder	6 000	1	162	696 600	78	116
Totalt				891 000	100	149
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,89 millioner kroner.

Populasjon på 6000 er det totale antall krav om utbetaling av midler fra skogfond til udekka investeringer i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 149 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (78 %) brukes på opplysninger i forbindelse med hva utbetalingen gjelder og vedlegge utgiftsbilag. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger om hva utbetalingen gjelder og vedlegg er mest tidkrevende.

19.3.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende inn krav om utbetaling av skogfond til udekkede investeringer.

Kostnaden påløper ved krav om utbetaling av skogfond til udekkede investeringer og utgjør 149 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 55 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve, og har som formål å sikre finansiering av en bærekraftigforvaltning av skogresurssene. Skogfondet skal gi skogeieren et bedre grunnlag for langsiktige

investeringer, samt sikre viktige miljøverdier i den skogen som virket kommer fra, eller i annen skog som skogeieren har.

Oppleves ikke som noen belastning. Imidlertid er skogbruksleders kompetanse svært viktig. Dersom man ikke hadde skogbruksleder å rådføre seg med, ville man brukt mye tid og ikke minst ville skjemaet blitt oppfattet som en belastning. Derfor er det svært viktig med kompetanse i den offentlige skogforvaltningen.

Opplysningene brukes i liten grad til internt bruk. Opplysningene brukes kun til kravet om utbetaling av skogfond.

19.3.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

19.4 Informasjonskrav – Anmodning om utbetaling av tilskudd

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket (FOR 2004-02-04-447), § 10. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§10. **Anmodning om utbetaling av tilskudd**. Innvilget tilskudd utbetales etter skriftlig anmodning fra tilskuddsmottaker og når prosjektet eller tiltaket har fått godkjent sluttregnskapet. Det kan likevel foretas utbetalinger på bakgrunn av godkjent dokumentasjon etter hvert som deler av prosjektet eller tiltaket utføres. 10 pst. av tilskuddet holdes tilbake inntil arbeidet er fullført og sluttregnskapet er godkjent.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

19.4.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er skogeiere

Kravet trer i kraft ved anmodning om utbetaling av tilskudd.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av skogeierne selv.

Informasjonskravet oppfylles ved å skriftlig anmode om utbetaling av tilskudd. Det er ikke spesielle krav til anmodningen, bortsett fra at den må være skriftlig. Det ligger i sakens natur at anmodningen som et utgangspunkt må angi hva grunnlaget for utbetalingen er og beløp samt grunndata og underskrift. Dokumentasjon for kostnader må vedlegges.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift. Variasjonen knytter seg eventuelt til innehenting av informasjon og føring av kostnadsoversikt.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt, ettersom opplysningene hovedsakelig brukes til beskrivelse av kravet.

19.4.2 Administrative kostnader

Tabell 19-7 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Skogeiere som anmoder om utbetaling av støtte
Håndtering av informasjonskravet	5
Utarbeide/innhente og vedlegge utgiftsbilag og kostnadsregnskap	130
Totalt	135
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å utarbeide og innhente utgiftsbilag og kostnadsregnskap.

Noe tid går også med til håndtering av hvilket innebærer å sende inn anmodningen pr. post.

Det brukes ikke noe tid på å sette seg inn i kravet siden man i praksis blir orientert om kravet om anmodning ved tilskuddsøknaden og kravet til anmodning også er enkelt.

Tabell 19-8 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	1 800	1	162	24 300	4	14
Utarbeide og vedlegge utgiftsbilag og kostnadsregnskap	1 800	1	162	631 800	96	351
Totalt				656 100	100	365
Håndtering av informasjonskravet	1 800	1	162	24 300	4	14
Totalt				656 100	100	365
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,66 millioner kroner.

Populasjon på 1800 er det totale antall anmodninger om utbetaling i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 365 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (96 %) brukes på opplysninger i forbindelse med å utarbeide/innhente vedlegge utgiftsbilag og kostnadsregnskap. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at å utarbeide/innhente vedlegge utgiftsbilag og kostnadsregnskap er mest tidkrevende.

19.4.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene skriftlig anmode om utbetaling av tilskudd

Kostnaden påløper ved utarbeidelse og innhenting av kostnader og vedlegg og utgjør 365 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 135 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Formålet med tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket er at det ut fra regionale og lokale prioriteringer blir stimulert til økt verdiskaping i skogbruket, samtidig som miljøverdier knyttet til biologisk mangfold, landskap, friluftsliv og kulturminner i skogen blir ivaretatt og videreutviklet.

Kravet er ikke opplevd som en belastning. Det anses nødvendig å dokumentere kostnadene og rimelig å kreve skriftlig anmodning.

Foretakene må utarbeide kostnadsoverslag og finne frem vedlegg. Kostnadene og anmodningen brukes kun til å få utbetalt tilskuddet. Opplysningene blir således i liten grad brukt internt til andre formål.

19.4.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

19.5 Informasjonskrav – Krav om utbetaling til diverse formål, SLF – 907.

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om skogfond o.a. (FOR-2006-07-03-881), § 11 og 12. Hvilke formål som skogfond kan benyttes til er gjengitt i § 11. Her er ikke hele lovteksten gjengitt. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§11. **Krav om utbetaling til diverse formål**. Formål skogfondet kan brukast til følgjande formål:*
> *§12. Nærmare om utbetaling. Spesifiserte krav om utbetaling frå skogfondet skal sendast til kommunen seinast 1 - eitt - år frå utgangen av det kalenderåret investeringa blei gjort. Alle krav om utbetaling skal vere tilstrekkeleg dokumentert og skogeigaren har plikt til å leggje fram den dokumentasjonen kommunen ber om. Skogeigarar som gjennomfører større investeringar eller tiltak kan få utbetalt skogfondsmidlar etter kvart som investeringane blir gjennomførte.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

19.5.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er skogeiere.

Kravet trer i kraft ved krav om utbetaling av skogfond til diverse formål.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av skogeiere med bistand fra skogforvaltningen.

Informasjonskravet oppfylles ved å sende inn utfylt skjema SLF- 907 med nødvendig dokumentasjon. I praksis fylles dette "skjemaet" ut av skogbrukssjef. Skogbrukssjefen bruker datapro-

grammet webskas. Det eneste skogeier i praksis trenger å gjøre er å sende inn bilag/faktura og underskrift. Innføring av webprogram har vært en betydelig forenkling for forvaltningen. Hvor aktive skogeierne er i selve skjemautfyllingen, varierer etter hvilket skjema det gjelder. Dette skjemaet er relativt sjeldent, derfor fyller sjelden skogeieren det ut. Følgelig er også den normaleffektive tiden beregnet i henhold til at forvaltningen gjør en del av det administrative arbeidet.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift siden det er å fremskaffe og vedlegge dokumentasjon som i det vesentlige tar tid.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt og skogeier må fremskaffe og vedlegge kostnadsdokumentasjon.

19.5.2 Administrative kostnader

Tabell 19-9 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Krav om utbetaling fra skogfond til diverse formål
Håndtering av informasjonskravet	10
Fremlegge utgiftsbilag	20
Totalt	30
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å fremskaffe og fremlegge utgiftsbilag.

Noe tid går også med til håndtering av informasjonskravet hvilket innebærer å sende kravet i posten og noe tid til å ha kontakt med skogforvaltningen.

Tabell 19-10 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	8 000	1	162	216 000	33	27
Fremlegge utgiftsbilag	8 000	1	162	432 000	67	54
Totalt				648 000	100	81
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,65 millioner kroner.

Populasjon på 8 000 er det totale antall krav om utbetaling av skogfond til diverse formål. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 81 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (67 %) brukes på opplysninger i forbindelse med å fremskaffe og vedlegge utgiftsbilag. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger til å fremskaffe og vedlegge utgiftsbilag er mest tidkrevende.

19.5.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende inn utfylt skjema SLF- 907 med nødvendig dokumentasjon.

Kostnaden påløper ved fremskaffing av utgiftsbilag og innsending av krav om utbetaling av skogfond til diverse formål og utgjør 81 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 30 minutters tidsbruk. For skogeierne er her kostnaden liten, siden det er forvaltningen som i stor grad gjøre det administrative arbeidet. En type "kvasi-outsourcing" som delvis skjuler de reelle administrative kostnadene på samfunnsnivå. Skogeierens tidsbruk er knyttet til å sende et bilag og underskrift til skogbruksjef som gjør resten av arbeidet.

Informasjonsplikten oppleves som enkel å etterleve, og har som formål å sikre finansiering av en bærekraftigforvaltning av skogresurssene. Skogfondet skal gi skogeieren et bedre grunnlag for langsiktige investeringer, samt sikre viktige miljøverdier i den skogen som virket kommer fra, eller i annen skog som skogeieren har.

Når det gjelder skogfondsordningen og det administrative arbeidet med denne, er det i utgangspunktet et pluss for oversikten og nærheten til systemet og kunne logge på selv. Til nå har man fått en årsutskrift. Det som kan bli bedre i følge foretakene er om man kunne få bedre oversikt over egen skogfondskonto. Oversikten i løpet av året er for dårlig.

En god del av informasjonen foreligger internt. Men en må utarbeide kostnadsregnskap for eget arbeid. Dersom andre har gjort arbeidet, består det administrative arbeidet i å kopiere faktura og vedlegge den. Opplysningene blir brukt i middels grad internt.

19.5.4 Forenklingstiltak

I hvilken grad skogeierne selv skal gjøre det administrative arbeidet, er avhengig av at webprogrammene er selvforklarende og enkle. Hvis ikke vil det fort bli skogforvaltningen i den enkelte kommune som vil måtte gjøre utfyllingen i praksis. Det ligger forenklingspotensial i å lage et enkelt webprogram og slippe og sende inn bilag o.l. pr. post. NB! Så lenge en må sende bilag og dokumentasjon pr. post, selv om en skogeieren leverer på web, sparer ikke skogeieren vesentlig tid. Webløsningene og Webskas har imidlertid forenklet arbeidet vesentlig for skogforvaltningen i kommunene.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

19.6 Informasjonskrav – Søknad om tilskudd til drifts med taubane, hest o.a.

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket (FOR 2004-02-04-447), § 7. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§7. **Tilskudd til drift med taubane, hest o.a.** Det kan gis tilskudd til utdrift av skogsvirke med taubane, hest o.a. Tilskudd kan bare gis der det er foretatt registrering av miljøkvaliteter i området. I områder der det ikke er foretatt ordinære miljøregistreringer, skal det stilles krav om gjennomføring av de føre-var-tiltak som er nedfelt i Levende Skogs standarder.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

19.6.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er skogeiere.

Kravet trer i kraft ved søknad om søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a.

Søknadsarbeidet i forhold til drifter med taubane og annet teknisk utstyr gjøres i hovedsak gjøres i all hovedsak av entreprenører i forhold til taubanedrift og liknende. Ved drift med hest er det mer blandet hvem som gjør søknadsarbeidet.

Informasjonskravet oppfylles ved å skrive skriftlig søknad til kommunen. Det er ikke standardisert skjema. Søknaden bør inneholde nødvendige opplysninger om søker og planlagt skogsdrift, slik som navn, adresse, fødselsnummer/organisasjonsnummer, kart og planlagt volum. Dessuten må driftsmåten angis.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift, men som nevnt varierer praksis i forhold til hvem som gjør søknadsarbeidet. Den normaleffektive bedrift er her beregnet i forhold til drift med taubane og annet maskinelt driftsopplegg der entreprenøren gjør søknadsarbeidet.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt, ettersom opplysningene kun brukes i forhold til søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a.

19.6.2 Administrative kostnader

Tabell 19-11 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Skogeiere som søker tilskudd til drift med taubane, hest o.a.
Opplysninger om oppdraget	40
Totalt	40
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å gi entreprenøren relevante opplysninger.

Tabell 19-12 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Opplysninger om oppdraget	500	1	162	554 000	100	1 108
Totalt				554 000	100	1 108
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,5 millioner kroner.

Populasjon på 500 er det totale antall søknader om tilskudd til drift med taubane, hest o.a. i 2006. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 1108 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Dette innebærer 108 kroner knyttet til tidsbruk for skogeieren til å gi relevante opplysninger og 1000 kroner i eksterne kostnader i tilknytning at entreprenøren utfyller selve søknaden.

Oppdragstakerne som gjerne er entreprenører/skogeierforeninger bruker ca. to timer på kartvedlegg og opplysninger om oppdraget og eiendommen. De fleste fakturer ikke spesifikt for dette, men kostnaden inngår i hele oppdraget. Kostnaden inngår i totaloppdraget. På skjønnsmessig grunnlag er kostnaden for skogeieren satt til 1000 kroner. Oppdragstaker bruker ca. 1 time på å finne frem informasjon og tegne inn på kart. Videre brukes en knapp time til å vurdere og å fylle inn informasjonen. Søknaden sendes så inn pr. post. Skogeier bruker ca. 20 minutter på å gi relevante opplysninger.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (100 %) brukes på opplysninger i forbindelse med opplysninger om oppdraget, hvilket konkret innebærer beskrivelse av oppdraget, kartvedlegg og økonomiske redegjørelser og tid til å sende inn søknaden.

19.6.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene skrive skriftlig søknad til kommunen. Det er ikke standardisert skjema. Søknaden bør inneholde nødvendige opplysninger om søker og planlagt skogsdrift, slik som navn, adresse, fødselsnummer/organisasjonsnummer, kart og planlagt volum. Dessuten må driftsmåten angis.

Kostnaden påløper ved utfylling og innsending av søknad og utgjør 1 108 kroner per tilfelle, Av disse er 1 000 kroner eksterne omkostninger og 108 kroner tidsbruk knyttet til at skogeier gir relevante opplysninger til oppdragstaker hvilket tilsvarer ca. 20 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Formålet med tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket er at det ut fra regionale og lokale prioriteringer blir stimulert til økt verdiskaping i skogbruket, samtidig som miljøverdier knyttet til biologisk mangfold, landskap, friluftsliv og kulturminner i skogen blir ivaretatt og videreutviklet. Prioriteringen og retningslinjer i forhold til søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a. kan variere i de enkelte fylker.

Søknaden er ikke opplevd som en belastning. Hvis man skal ha denne tilskuddordningen, er opplysningene nødvendige.

De fleste opplysningene kan hentes fra skogbruksplan og planer for det konkrete tiltaket. Opplysningene brukes imidlertid i liten grad internt til andre formål.

19.6.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

19.7 Informasjonskrav – Søknad om tilskudd til miljøtiltak i skogbruket

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak (FOR-2004-02-04-447), § 6. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

*§6. **Tilskudd til miljøtiltak i skog.** I områder der det drives skogbruk kan det gis tilskudd til å ivareta og videreutvikle miljøverdier knyttet til biologisk mangfold, landskap, friluftsliv og kulturminner. Tilskudd kan gis til følgende tiltak: a. Dekning av merkostnader eller tap ved å gjennomføre skjøtselstiltak for å ivareta og utvikle miljøverdier. b. Delvis dekning av økonomiske tap knyttet til langsiktig bevaring av spesielle miljøverdier, der hensyn til disse krever at skogeieren avstår fra hogst eller legger om skogsdriften. c. Dekning av merkostnader ved skogsdrift for å unngå veibygging som vil redusere «villmarkspregede områder». Det er et vilkår for utbetaling av tilskudd at miljøverdiene kan påvises og dokumenteres og at merkostnader eller tap er tilstrekkelig dokumentert. Normalt skal tilskudd til en enkelt skogeier ikke overstige kr 75.000. For tilskudd som gis etter denne bestemmelse skal det inngås en avtale mellom skogeier og kommunen om hvilke plikter og restriksjoner tilskuddet forutsetter. Slike avtaler bør normalt ha en varighet på omkring 10 år. Kommunen kan etter samråd med skogeieren bestemme at avtalen oppheves dersom spesielle forhold tilsier det.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

19.7.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er skogeiere

Kravet trer i kraft når skogeieren søker om tilskudd til miljøtiltak i skogbruket.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av skogeiere, eventuelt i samarbeid med skogbrukssjef/skogbruksleder.

Søknaden skal skrives på skjema SLF-911, Søknad om tilskudd til miljøtiltak i skogbruket. Skogeier må dokumentere miljøtiltakene som skal utføres gjennom en utfylling av søknadens del 2 for alle lokaliteter. Det skal når tilskudd godkjennes skrives en avtale mellom skogeier og kommunen om hvilke plikter og restriksjoner tilskuddet forutsetter.

Praksisen i oppfyllelsen av dette informasjonskravet varierer betydelig. Utfylt skjema sendes inn pr. post. I hovedsak er det to ulike måter å gjøre denne søknaden på. Den ene er å i hovedsak selv fylle den ut. De som gjør det vil bruke en god del tid på å sette seg inn i kravet og gjøre beregninger og vurderinger. Den andre hovedtypen er de som i stor grad benytter seg av råd hos skogbrukssjef eller skogbruksleder i skogeierforeningen. Ekspertvurderingen er at tidsbruken ikke er særlig forskjellig, men at aktivitetene er noe forskjellig. De som får omfattende hjelp av skogbrukssjef/skogbruksleder bruker tiden på møter, telefonsamtaler og informasjonsinnhenting, mens de som gjøre det selv i større grad bruker tiden på å sette seg inn i kravet, vurdere og gjøre beregninger. Rent praktisk blir skjemaet som benyttes ofte tilsendt i posten. Deretter orienterer skogeier seg om regelverket og tar gjerne kontakt med skogbrukssjef. Skjemaet blir sendt i posten. I del a i skjemaet beskrives alle tiltakene, mens man i del B beskriver miljøtiltaksenhet for hvert skogbestand. Det tar en del tid å skrive inn/tegne inn ulike figurer. Videre kan det være en god del arbeid med å beregne tilskuddgrunnlaget basert på rotnetto. Man må finne frem tall fra tilsvarende områder. Søkere på denne tilskuddordningen får ofte hjelp og råd fra skogeierforening.

Som sagt er det imidlertid relativt liten forskjell i tidsbruk. Årsakene til variasjon i tidsbruk synes i størst grad å være avhengig av intern administrativ kompetanse og erfaring hos skogeier. Den normaleffektive tiden er beregnet ut fra en skogeier som i hovedsak fyller ut skjemaet selv.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt, ettersom opplysningene brukes i noen grad til videre planlegging og oppfølgning av miljøhensyn hos den aktuelle skogeier.

19.7.2 Administrative kostnader

Tabell 19-13 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Søknad om tilskudd til miljøtiltak i skog
Håndtering av informasjonskravet	130
Opplysninger om søkeren	5
Opplysninger om tiltaket	145
Vedlegg og dokumentasjon	20
Totalt	300
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden (130 min) som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å opplysninger om tiltaket, hvilket konkret innebærer å beskrive tiltaket på kart og beskrive eventuelle figurer. Opplysninger om tiltaket forutsetter en del innformasjonsinnhenting fra skogbruksplan vedrørende areal og opplysninger om det aktuelle tiltaket.

En del tid går også med til håndtering av informasjonskravet hvilket innebærer en god del tidsbruk i forhold til å sette seg inn i kravet (120 min) og 10 min til å levere inn skjemaet.

Tabell 19-14 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	800	1	162	280 800	43	351
Opplysninger om søkeren	800	1	162	10 800	2	14
Opplysninger om tiltaket	800	1	162	313 200	48	392
Vedlegg og dokumentasjon	800	1	162	43 200	7	54
Totalt				648 000	100	810
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,65 millioner kroner.

Populasjon på 800 er det totale antall søknader om tilskudd til miljøtiltak i skogbruket i 2006 i forhold til dette informasjonskravet. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 810 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (48 %) brukes på opplysninger i forbindelse med opplysninger om tiltaket/miljøtiltaksenhet. En god del av kostnadene er også knyttet til håndtering av informasjonskravet hvilket i særlig grad innebærer å sette seg inn i informasjonskravet. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger i forbindelse med opplysninger om tiltaket/miljøtiltaksenhet er mest tidkrevende.

19.7.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende inn søknad på skjema SLF-911, Søknad om tilskudd til miljøtiltak i skogbruket. Skogeier må dokumentere miljøtiltakene som skal utføres gjennom en utfylling av søknadens del 2 for alle lokaliteter. Det skal når tilskudd godkjennes skrives en avtale mellom skogeier og kommunen om hvilke plikter og restriksjoner tilskuddet forutsetter.

Kostnaden påløper ved utfylling og innsending av skjema og utgjør 810 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 300 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Formålet med tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket er at det ut fra regionale og lokale prioriteringer blir stimulert til økt verdiskaping i skogbruket, samtidig som miljøverdier knyttet til biologisk mangfold, landskap, friluftsliv og kulturminner i skogen blir ivaretatt og videreutviklet.

Søknaden tar en del tid, men kravene til søknad oppleves ikke som en belastning. Det som kan være tidkrevende og vanskelig er å gjøre beregninger av verdien av rotnetto og eventuell merkostnad ved gjennomhogst/særlig tilrettelagt hogst. Men dette er helt nødvendig dersom en først skal ha denne tilskuddordningen. Gitt at en skal ta vare på miljøverdiene i skogbruket, oppleves søknaden som grei og det er ikke noe vesentlig forenklingspotensial.

En god del av opplysningene kan hentes fra skogbruksplaner og kart, men i en del tilfeller må det gjøres beregninger. Opplysningene blir i noen grad brukt videre i miljøarbeidet i skogen. Opplysningene brukes i middels grad internt til andre formål.

19.7.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

19.8 Informasjonskrav – Kommunen skal i nødvendig utstrekning kontrollere utførte tiltak

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om skogfond o.a. (FOR-2006-07-03-881), § 17. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§17. **Kontroll.** Kommunen skal i nødvendig utstrekning kontrollere gjennomførte investeringar og utførte tiltak før det blir gjort utbetaling av skogfondsmidlar. Kommunen skal dessutan gjennom stikkprøver av foryngingsfelt kontrollere at skogkulturtiltaka er utførte på ein skogfagleg og miljømessig tilfredsstillande må*te.

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

19.8.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er skogeiere som har gjennomført tiltak/investeringer som blir krevd dekket av skogfondsmidler.

Kravet trer i kraft ved kontroll av utførte tiltak.

Informasjonskravet oppfylles ved å gi de nødvendige opplysninger og bistå kontrollmyndighetene ved kontroll.

Kontrollen utføres i det vesentlige av skogbruksmyndighetene. Skogeierne bistår i varierende grad. I noen tilfeller ringer skogbruksmyndighetene til skogeieren for å få nærmere opplysninger om plassering og adkomst til tiltaket, i andre tilfeller er skogeieren med på kontrollen.

Det er følgelig noe faktisk variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift. Det kjennes imidlertid ikke til hvordan praksis fordeler seg tallmessig. Tidsbruken er estimert ut fra en skjønnsmessig helhetsvurdering basert på bedriftsintervjuer og samtaler med de kommunale skogbruksmyndigheter. Det knytter seg således betydelig *usikkerhet* til tidsestimatet. Dersom det rent faktisk kun er en liten andel som er med på kontroll og dersom det å være med på kontroll ikke anses som en administrativ kostnad, er tidsestimatet for høyt.

Den estimerte tidsbruken er beregnet til 50 minutter. I de tilfeller der det kun tas en telefonsamtale vil tidsbruken ofte ikke være mer enn 5-15 minutter for skogeier, mens der skogeier er med på hele eller deler av kontrollen kan ta betydelig mer tid, gjerne en time eller to.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i liten grad internt, ettersom opplysningene kun gis i forbindelse med kontrollen

19.8.2 Administrative kostnader

Tabell 19-15 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Antall kontrollerer av utførte tiltak og investeringer
Håndtering av informasjonskravet	50
Totalt	50
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til håndtering av informasjonskravet. Dette innebærer å gi opplysninger i forbindelse med kontroll og eventuelt bistå ved den stedlige kontrollen.

Tabell 19-16 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	2 000	1	162	270 000	100	135
Totalt				270 000	100	135
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,27 millioner kroner.

Populasjon på 2000 er det totale antall kontroller uført i 2006 i forhold til § 17 i FOR-2006-07-03-881. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 135 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hele kostnaden knyttet til dette informasjonskravet (100 %) brukes på opplysninger i forbindelse med håndtering av informasjonskravet. Dette innebærer å gi opplysninger i forbindelse med kontroll og eventuelt bistå ved den stedlige kontrollen. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger om håndtering av informasjonskravet er mest tidkrevende.

19.8.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene gi de nødvendige opplysninger og bistå kontrollmyndighetene ved kontroll.

Kostnaden påløper ved kontroll og informasjonsbistand og utgjør 135 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 50 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Forskrifta har til formål å sikre finansiering av ei bærekraftig forvaltning av skogressursene gjennom tvungen avsetning av midler, jf. §5, til skogfond.

Kontrollen er ikke opplevd som en belastning. Opplysningene brukes i liten grad internt.

19.8.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

19.9 Informasjonskrav – Kjøper skal gi melding til selger av tømmer

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om skogfond o.a. (FOR-2006-07-03-881), § 8. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 8. **Melding til selger av tømmer**. Kjøparar som etter §7 skal innbetale til skogfond skal gi seljar melding om beløpet som vil bli innbetalt samtidig som seljar får oppgjer. Beløpet skal innbetalast i samsvar med kontrolloppgåva som blir sendt frå virkesdatabasen (jf. §10) , innan utløpet av den månaden heilt eller delvis oppgjer for det leverte virket forfell til betaling.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

19.9.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er kjøpere av tømmer, i hovedsak går tømmersalget gjennom skogeierforeningene.

Kravet trer i kraft ved tømmerkjøp. Meldingen skal gis samtidig som selger får oppgjøret for tømmeret..

Arbeidet gjøres i all hovedsak av kontorpersonale i skogeierforeningene.

Informasjonskravet oppfylles ved å sende melding om trukket skogavgiftsbeløp samtidig som selger får oppgjør. I praksis sendes oppgjør og melding sammen pr. post.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt, ettersom opplysninger om trukket skogavgift lagres og er en sentral opplysning i omsetningssystemet for tømmer.

19.9.2 Administrative kostnader

Det er ikke beregnet noen tidsbruk knyttet til å sende melding om trukket skogavgift. Ifølge intervjudataene brukes marginalt med mertid i forhold til å registrere trukket skogavgift. Det legges til grunn ett standardtrekk på 10 %. Avvik fra dette må registreres. Det er imidlertid beregnet kostnader i forhold til anskaffelseskostnader knyttet til utsendelse av meldinger.

Tabell 19-17 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Sats	Adm. kost. Totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Håndtering av informasjonskravet	24 500	1	10,10	247 450	100	10,10
Totalt				247 450	100	10,10
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,25 millioner kroner.

Populasjon på 24 500 er det totale antall tømmersalg som gikk gjennom det automatiske fagsystemet. Kilden for tallene er SLF. Det er lagt til grunn at omtrent samme antall meldinger om trukket skogavgift må sendes til kjøper. Kostnaden er knyttet til anskaffelseskostnader i forbindelse med melding om trukket skogavgift. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 10, 10 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten. Enhetskostnaden på 10,10 kroner er beregnet dekker utskrift, konvoluttering, porto, drift og vedlikehold av IT-systemet og personalkostnader.

Forutsetningen for denne kostnadsberegningen er at utsendelseskostnadene skal beregnes som en administrativ kostnad. Det kan argumenteres at tømmeroppgjør uansett måtte ha blitt sendt ut. På den annen side er det ett eksplisitt krav om at selger skal gi kjøper melding om trukket skogavgift. Det er derfor beregnet en administrativ kostnad i forhold til utsendelse av meldinger.

Hele kostnaden knyttet til dette informasjonskravet (100 %) brukes på opplysninger i forbindelse med håndtering av informasjonskravet, hvilket innebærer utskrift, konvoluttering, porto, drift og vedlikehold av IT-systemet og personalkostnader.

19.9.3 Oppsummerende analyse

For å etterleve informasjonskravet må bedriftene sende melding om trukket skogavgiftsbeløp samtidig som selger får oppgjør. I praksis sendes oppgjør og melding sammen pr. post.

Kostnaden påløper ved utsendelser av meldinger og utgjør 10,10 kroner per tilfelle.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve, og har som formål å sikre informasjon til kjøper om trukket skogavgiftsbeløp. Informasjonskravet må ses på bakgrunn av omsetningssystemet og skogavgiftsordningen. Det kan diskuteres om kostnaden knyttet til melding bør betraktes som en administrativ kostnad.

Kravet om melding oppleves ikke som en belastning og er en innarbeidet del av omsetningssystemet, skogavgiftsordningen og oppgjørsmåten i skogbransjen.

I forbindelse med tømmerinnmelding fra kjøper spesifiseres ønsket trukket skogavgiftsbeløp. Det legges til grunn ett standardtrekk på 10 %. Avvik fra dette må registreres.

Opplysningene brukes i middels grad internt som del av omsetningssystemet og driften.

19.9.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

19.10 Informasjonskrav – Anmodning om utbetaling av tilskudd til vegbygging

Informasjonskravet er hjemlet i Forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak (FOR-2004-02-04-447), § 5, jfr. § 10. Informasjonskravet er beskrevet på følgende måte i forskriften:

> *§ 5. **Tilskudd til veibygging**. Det kan gis tilskudd til bygging av nye eller ombygging av eksisterende skogsveier når dette bidrar til helhetsløsninger som gir grunnlag for utnyttelse av skog- og utmarksressursene. § 10. Utbetaling. Innvilget tilskudd utbetales etter skriftlig anmodning fra tilskuddsmottaker og når prosjektet eller tiltaket har fått godkjent sluttregnskapet. Det kan likevel foretas utbetalinger på bakgrunn av godkjent dokumentasjon etter hvert som deler av prosjektet eller tiltaket utføres. Minst 10 pst. av tilskuddet holdes tilbake inntil arbeidet er fullført og sluttregnskapet er godkjent.*

Informasjonskravet er hjemlet i regelverk som utelukkende følger av nasjonal lovgivning (C-kategori).

Informasjonskravet har ikke vært endret i tidsrommet fra 1.1.2006 til 1.9.2006, hvorav første tidspunkt er undersøkelsens nullpunkt og siste er kartleggingstidspunktet.

Det er ikke foretatt noen avgrensning mot andre informasjonskrav/opplysninger i forhold til føring av administrative kostnader.

19.10.1 Bedriftenes håndtering av informasjonskravet

Bedriftene som er omfattet av informasjonskravet er skogeiere som anmoder om utbetaling av tilskudd.

Kravet trer i kraft ved anmodning om utbetaling av tilskudd til veibygging.

Arbeidet gjøres i all hovedsak av skogeiere.

Informasjonskravet oppfylles ved å sende inn skriftlig anmodning.

Det er relativt liten variasjon i tidsbruken fra bedrift til bedrift.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt. Opplysningene blir i noen grad brukt i den interne økonomistyringen og som økonomiske data.

19.10.2 Administrative kostnader

Tabell 19-18 Standardisert tid

Opplysningskrav	Standardisert tid Antall anmodninger om utbetaling av tilskudd til veier
Skjema M-011	30
Sluttregnskap	130
Totalt	160
Kilde: Oxford Research	

Tabellen viser hvor mye tid en normaleffektiv bedrift bruker på de ulike opplysningene som er knyttet til informasjonskravet. Hovedtyngden av tiden som går med til å oppfylle informasjonskravet brukes til å fremlegge, innhente og eventuelt utarbeide sluttregnskap.

Noe tid går også med til å fylle ut den skriftlig anmodningen.

Tabell 19-19 Standardisert kostnad

Opplysninger	Populasjon	Frekvens	Timepris	Adm. kost. totalt	Andel av total (%)	Adm. kost. pr enhet/bedrift
Skjema M-011	400	1	162	32 400	19	81
Sluttregnskap	400	1	162	140 400	81	351
Totalt				172 800	100	432
Kilde: Oxford Research						

Tabellen viser den totale kostnaden dette informasjonskravet påførte næringslivet i 2006. Etterlevelsen av informasjonskravet beløper seg til 0,173 millioner kroner.

Populasjon på 400 er det totale antall anmodninger om utbetaling av tilskudd. Timeprisen er estimert til 162 kroner. I kolonnen lengst til høyre ser vi at opplysningene har kostet 432 kroner for hvert enkelt tilfelle av etterlevelse av informasjonsplikten.

Hovedtyngden av kostnadene knyttet til dette informasjonskravet (81 %) brukes på opplysninger i forbindelse med sluttregnskap. Dette er i samsvar med forrige tabell hvor det fremgår at opplysninger om sluttregnskap er mest tidkrevende.

19.10.3 Oppsummerende analyse

Kostnaden påløper ved anmodning om utbetaling og utgjør 432 kroner per tilfelle, hvilket tilsvarer 160 minutters tidsbruk.

Informasjonsplikten er enkel å etterleve. Formålet med tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket er at det ut fra regionale og lokale prioriteringer blir stimulert til økt verdiskaping i skogbruket, samtidig som miljøverdier knyttet til biologisk mangfold, landskap, friluftsliv og kulturminner i skogen blir ivaretatt og videreutviklet.

Kravet om skriftlig anmodning om utbetalign av tilskudd, er ikke opplevd som en belastning.

Opplysningene som innhentes i forbindelse med informasjonskravet brukes i middels grad internt. Opplysningene brukes i noen grad i forhold til intern økonomistyring og som økonomiske data. Bedriftene må fremskaffe sluttregnskap. Ved egeninnsats må regnskap føres.

19.10.4 Forenklingstiltak

Tilbakemeldingen fra næringen er at etterlevelsen av informasjonskravet fungerer tilfredsstillende og kartleggingen har heller ikke avdekket forslag til forenklinger.

Det henvises til de generelle forslagene til forenklinger som framkommer i del 3.

19.11 Øvrige informasjonskrav

Resterende informasjonskrav knyttet til dette regelområdet ansees for å være av relativt beskjeden karakter hva kostnader angår. Det er heller ingenting som oppleves som unødvendig. Det er heller ikke registrert synspunkter om at noe oppfattes som unødvendig, ei heller har vi identifisert klare forenklingstiltak. Disse informasjonskravene er:

- § 5 Søknad om tilskudd til veibygging, jfr. Forskrift om nærings- og miljøtiltak i skogbruket (FOR-2004-02-04-447)
- Innmelding VSOP manuelt skjema, jfr. Forskrift om skogfond o.a.(FOR-2006-07-03-881)

Utfyllende informasjon om disse kravene finnes i rapportens del 6 samt i databasen DELFI som administreres av Nærings- og handelsdepartementet.

Del 6 – TILLEGG

Kapittel 20. Resultattabeller og bakgrunnsdata

20.1 Lover og forskrifter som har vært kartlagt

Tabell 20.1-1 Lover og forskrifter som har vært kartlagt

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
LOV-2001-06-15-75	Dyrehelsepersonelloven.	Måles	
FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	Måles	
FOR-2006-06-07-593	Forskrift om berekraftig skogbruk	Måles	
FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	Måles	
FOR-2005-06-02-505	Forskrift om hestevelferd	Måles	
FOR-2005-03-14-232	Forskrift om innførsel og utførsel av småfe	Måles	
FOR-2005-03-09-224	Forskrift om veterinærvakt	Måles	
FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygdeutvikling	Måles	
FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisnedskriving for industrielt bearbeidede jordbruksvarer	Måles	
FOR-2004-12-21-1747	Forskrift om eksporttilskudd til kjøtt	Måles	
FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	Måles	

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
FOR-2004-07-21-1131	Forskrift om erstatning etter offentlige pålegg og restriksjoner i plante- og husdyrproduksjon	Måles	
FOR-2004-07-08-1122	Forskrift om prisnedskrivingstilskudd	Måles	
FOR-2004-02-13-406	Forskrift om gebyrer til Mattilsynet	Måles	
FOR-2004-02-04-448	Forskrift om spesielle miljøtiltak i jordbruket	Måles	
FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	Måles	
FOR-2003-07-04-1063	Forskr om handel med gjødsel og kalkingsmidler	Måles	
FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	Måles	
FOR-2003-06-24-777	Forskrift om fritak fra overproduksjonsavgift	Måles	
FOR-2003-03-06-288	Sjøpattedyrforskriften	Måles	
FOR-2003-01-15-54	Forskrift om miljøplan	Måles	
FOR-2003-01-07-14	Forskrift om kvoteordningen for melk	Måles	
FOR-2002-12-11-1591	Forskr om distriktstilskudd til eggproduksjon	Måles	
FOR-2002-11-07-1290	Forvareforskriften	Måles	
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	Måles	
FOR-2002-07-03-780	Forskrift om tilskudd til sert. settepotetavl	Måles	
FOR-2002-07-01-778	Forskrift om tilskudd til fruktlager mv.	Måles	
FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	Måles	
FOR-2001-12-21-1647	Forskrift om toll på bearbeidede	Måles	
FOR-2001-12-12-1494	Forskrift om hold av høns og kalkun	Måles	
FOR-2001-05-23-548	Forskrift om frakttilskuddsordninger for korn	Måles	
FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	Måles	
FOR-2001-04-02-384	Forskrift om transport av levende dyr	Måles	
FOR-2000-12-01-1333	Forskrift om plantehelse	Måles	
FOR-2000-01-27-65	Restkontrollforskriften	Måles	
FOR-2000-01-20-47	Forskrift om gebyr for animalske produkter	Måles	
FOR-1999-10-18-1163	Kontrollforskrift for animalske produkter	Måles	
FOR-1999-10-07-1119	Forskrift om melding om reindrift	Måles	
FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	Måles	
FOR-1999-07-01-791	Forskrift om gjødslingsplanlegging	Måles	
FOR-1999-08-26-965	Forskrift om tilskott til mjølkeproduksjon	Måles	
FOR-1999-01-13-66	Forskrift om godkjente avlssvin mv	Måles	
FOR-1998-12-31-1484	Forskrift om handel med levende dyr m.v.	Måles	
FOR-1998-11-23-1086	Forskrift om tilskott til avløysing	Måles	

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
FOR-1998-01-08-16	Forskrift om frakttilskott på slakt	Måles	
FOR-1997-06-12-599	Forskrift om tilskott til norsk ull	Måles	
FOR-1997-05-02-423	Forskrift om nydyrking	Måles	
FOR-1996-12-20-1200	Forskrift om veier for landbruksformål.	Måles	
FOR-1995-08-28-775	Forskrift om dyrevern i slakterier	Måles	
FOR-1994-11-18-1020	Forskrift om sertifisering av fjørfevirksomhet	Måles	
FOR-1994-10-10-924	Forskrift om skyssgodtgjørelse, veterinærer	Måles	
FOR-1994-04-25-320	Kjøttkontrollforskriften	Måles	
FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	Måles	
FOR-1995-03-21-265	Fjørfekjøttforskriften	Måles	
FOR-1995-03-06-239	Forskrift om sædoverføring hos husdyr	Måles	
FOR-1993-08-06-832	Forskrift om planteforedlerrett	Måles	
FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	Måles	
FOR-1984-06-12-1286	Forskrift om merking m.v. av tamrein	Måles	
for-2003-07-03-922	Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag	Måles	
FOR-1959-11-30-9123	Forskrift om utførsel av skinn av rev og mink	Annet	Forskriften er opphevet, men gjaldt i måleperioden. Departementet har ingen informasjon om dette. I dag transporteres skinnene i laste-biler til København og Helsingfors. Det er hele billass som plomberes og merkes. Dette er nødvendig å gjøre for tolldeklare-ring og flere andre grunnerhelt uavhengig av denne forskriften. Men: Det kreves Ikke informasjon fra det offentlige, men selv-sagt krever markedet (kjøperne) svært detaljert opplysninger om hver lott.
FOR-1953-08-28-1	Forskrift om rensing m.v. av pelsdyrskinn	Annet	Forskriften er opphevet, men gjaldt i måleperioden
FOR-1985-04-10-838	Forskrift om assistenttjeneste for studenter	Annet	Denne forskriften gjelder blant annet KORTVARIG assistenttjeneste og fremstår ikke som særlig rettet mot profittbaserte bedrifter, siden den både er temporær og dess-uten synes denne assistenttjenesten også å ha et opplæringsformål
FOR-1985-01-10-17	Forskrift om omsetning av dyr	Annet	Populasjonstall er ikke mottatt.
FOR-1987-01-30-65	Forskrift om legemidler for konkurransehest	Annet	Se begrunnelse under hvert enkelt informasjonskrav.
FOR-1982-10-21-3039	Regler for produkttilskott for honning	Annet	Marginale kostnader. Ordningen har ikke vært praktisert på flere år, jf. SLF
FOR-1978-07-15-1	Forskrift om dyrepensjonater og lignende	Annet	En del av informasjonskravene er marginale. Andre er avgrenset på grunn v andre grunner, se begrunnelse under de enkelte informasjonskrav
FOR-1978-07-14-9629	Gammel kjøttkontrollforskrift	Annet	Populasjon ikke motatt etter 02.07.2007
FOR-1978-06-01-3389	Forskrift om matloven, Svalbard	Annet	Denne forskriften har ikke direkte IK. Forskriften regulerer matlovens virkeområde på Svalbard. "I medhold av matloven § 3 tredje ledd, jf. kgl.res. av 19. mars 1965 nr. 9941, har

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
			Landbruksdepartementet bestemt at lovens § 2, § 12c, § 19 og kap. V skal gjelde for Svalbard. Første ledd gjelder bare forhold som kunne reguleres med hjemmel i tidligere lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven).
FOR-1976-11-20-3	Forskrift om fremmedartede dyr m.v.	Annet	I følge mattilsynet er det her noen søknader. Imidlertid er en vesentlig del av søknadene fra privarpersoner som ønsker å innføre diverse eksotiske dyr.
FOR-1993-11-30-1441	Forskrift om private fjørfeslakterier	Annet	Forskriften er opphevet fra og med 01.01.2007. Anses ikke som relevant. Kilde: SLF.
FOR-1993-11-30-1440	Forskrift om markedsregulering, fjørfe	Annet	Markedsregulering der man handler på vegne av det offentlige.
FOR-1993-12-29-1354	Forskrift om gebyr for konsesjonsbehandling	Annet	Informasjonskravet er i liten grad knyttet til næringsvirksomhet.
FOR-1995-06-02-515	Forskrift om naturskadeerstatning	Annet	Se begrunnelse under det enkelte IK
FOR-1996-01-15-23	Forskrift om forsøk med dyr	Annet	Tallene ble etterspurt i Mattilsynet, som henviste til forsøksdyrutvalget. Forsøksdyrutvalget hadde imidlertid ikke mulighet til å finne eller estimere tall for hvor mange næringsdrivende som var omfattet.
FOR-1996-03-14-1477	Forskrift om markedsregulering av kjøtt	Annet	Markedsregulator utøver offentlig myndighet på vegne av det offentlige
FOR-1996-02-02-133	Viltkjøttforskriften	Annet	Populasjoner ikke mottatt per 1. juli 2007.
FOR-1996-11-28-1478	Forskrift om regulering, melkesektoren	Annet	Markedsregulering på vegne av det offentlige
FOR-1997-01-24-85	Forskrift for totalisatorspill	Annet	Å opprette avtaler er en del av driften av totalisatorspill og ikke ett informasjonskrav. Kilde: LMD
FOR-1997-12-08-1503	Vedtak om kontrollgebyr på for til familiedyr	Annet	Forskriften gjelder kun for budsjettåret 1998, og er således utenfor vår tidsmessige måleperiode.
FOR-1997-08-29-1537	Forskrift om telling av rein	Annet	følge Reindriftsforvaltningen ble 7 reinbeitedistrikter pålagt kontrollert telling i 2007 (Kilde: Journal i Ephorte). De pålagte tellingene antas å medføre marginale kostnader. Reineierens genrelle plikt til å kontrollere sitt reintall måles ikke pga. at det må betraktes som en del av driften å kontrollere sitt reintall. Kilde: Reindriftsforvaltningen.
FOR-1998-11-27-1570	Forskrift om transportkostnader, meieri	Annet	Regulerer forhold knyttet til markedsregulator, som opptrer på offentliges vegne.
FOR-1999-02-03-190	Forskrift om tidligpensjon til jordbrukere	Annet	Tidligpensjonsordningen gjelder næringsdrivende jordbrukere som vil pensjonere seg tidligere enn ordinært. Ordningen fremstår ikke primært som næringsdrivendes informasjonskrav. Ordningen har vel så mye karakter av pensjonsordning. Ordningen er således ikke i kjernen av administrative kostnader prosjektet. Det har videre vært meget vanskelig å få noen til å stille opp til intervju. Etter en helhetsvurdering måles derfor ikke tidligpensjonsordningen
FOR-1999-01-13-69	Forskrift om godkjente avlsdyr av sau og geit	Annet	Se begrunnelse under det enkelte IK
FOR-1999-01-13-68	Forskrift om godkjente avlsdyr av storfe	Annet	Se begrunnelse under det enkelte IK
FOR-1999-01-13-67	Forskrift om godkjente hestedyr	Annet	Se begrunnelse under det enkelte IK
FOR-2000-12-12-1666	Forskrift om tilskott til forsøksringar	Annet	Ordningen er avviklet og ses ikke osm relevant å ta med i undersøkelsen. Kilde: SLF

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
FOR-2001-04-06-410	Forskrift om forskningsavgift på landbruksprodukter	Annet	Etter informasjon fra SLF medfører forskningsavgift i praksis ingen ekstra rapportering eller dokumentasjonsplikt. Marginale kostnader. Statens landbruksforvaltning (SLF) står for innkreving av forskningsavgift (FA) på melk, korn, kjøtt og egg/fjørfe. Forskningsavgiften på vegetabiler/honning kreves inn av Mattilsynet. Toll- og avgiftsdirektoratet krever inn avgiften på importerte produkter. Av effektivitetshensyn både for næringen og forvaltningen er innkrevingen av ulike avgifter fram til dag samordnet. Blant annet innebærer dette at Mattilsynet krever inn forskningsavgiften sammen med matproduksjonsavgiften for vegetabiler, mens SLF fram til og med 2006 krevde inn matproduksjonsavgift, omsetningsavgift og forskningsavgift for de øvrige produktgrupper. På kjøtt nyttes Leveranseregisteret som grunnlag for avgiftsberegning. Ingen ekstra rap.portering for slakteriene (49) i forhold til forskningsavgift
FOR-2002-06-27-732	Forskrift om bekjempelse av dyresjukdommer	Annet	Populasjoner mottatt etter 1. juli 2007
FOR-2002-06-21-772	Forskrift om markedsreg. av korn og oljefrø	Annet	Anses ikke som bedrift men handler på vegne av myndighetene (markedsregulator).
FOR-2002-12-16-1610	Forskr. for garanti ved gjeldsforhandling	Annet	I denne forskriften er det noen informaskrav. Gjelder i forhold til åpning av gjeldsforhandling og IK i forhold til domstolsprosses måles ikke.
FOR-2003-02-18-175	Forskrift om hold av svin	Annet	Se begrunnelse under hvert enkelt informasjonskrav.
FOR-2003-12-08-1434	Forskrift om konsesjonsfrihet mv.	Annet	I liten grad knyttet til næringsvirksomhet. Det foreligger ingen oversikter over antall utfylte egenrklæringsskjemaer
FOR-2003-10-24-1288	Forskrift om forbud mot innførsel av matavfall	Annet	Avgrensing kvalitetssikret av Mattilsynet
FOR-2004-02-20-464	Forskrift om handel med levende dyr	Annet	Etter opplysning fra Arild Pettersen i Mattilsynet gjelder denne forskriften i størst grad private og ikke næringsdrivende
FOR-2004-07-26-1138	Forskrift om plantevernmidler	Annet	Se begrunnelse under hvert enkelt informasjonskrav.
FOR-2004-04-22-665	Forskrift om hold av storfe	Annet	Se begrunnelse under hvert enkelt informasjonskrav
FOR-2004-07-21-1130	Forskrift om erstatning ved klimaskader	Annet	Populasjon ikke mottatt. SLF sitter ikke med tallfordelt pr. skjema. Tall og bedriftsliste må hentes inn via fylkesmennene. Det har ikke vært praktisk mulig å få disse tallene og bedriftsliste innen tidsrammen for prosjektet. Se begrunnelse under hvert enkelt informasjonskrav.
FOR-2004-09-29-1446	Forskrift for kompensasjon ved griseslakting	Annet	Forskriften gjelder tilskudd for slaktning som skjedde i 2005. Slik sett taler det for å være utenfor måleperioden, selv om kanskje søknaden er sendt i 2006. "Slaktingen kan utføres innenfor en ramme på 20 mill. kroner i 2004 og innenfor en ramme på 90 mill. kroner i 2005. Slakting av gris med ekstra lave vekter kan skje i perioden 1. oktober 2004-31. desember 2005
FOR-2005-02-18-160	Forskrift om velferd for småfe	Annet	Se begrunnelse under hvert enkelt informasjonskrav
FOR-2005-06-25-693	Forskrift om nedforing pga. radioaktivitet	Annet	Informasjonspliktene utføres av offentlige instanser og medfører ingen byrde for næringsvirksomheter.

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
FOR-2005-04-05-286	Forskrift om forbud mot for med kadmium	Annet	Forskriften er ikke lenger aktuell, jf. Mattilsynet
FOR-2006-07-03-885	Forskrift om velferd for produksjonsdyr	Annet	Se begrunnelse under hvert enkelt informasjonskrav.
FOR-2005-12-27-1726	Forskrift om kjøttkontrollgebyr	Annet	Avgrensing kvalitetssikret av Mattilsynet
FOR-2006-06-06-632	Forskrift om billigsalg av epler, 2006	Annet	Ikke aktuell. Det har ikke vært billigsalg av epler siden 1995, jf. Grøntprodusentenes samarbeidsråd.
LOV-2003-11-28-98	Konsesjonsloven - konsl.	Annet	Informasjonskravene er i liten grad knyttet til næringsvirksomhet. Se nærmere begrunnelse under hvert informasjonskrav under konsesjonsloven
LOV-2004-01-16-5	Svine- og fjørfeproduksjonsloven	Annet	Se begrunnelse under hvert informasjonskrav.
LOV-1934-06-22-5	Lov om midlertidige innførselsforbud m.v.	Annet	Denne loven inneholder noen forskriftshjemler, bla. om skriftlig erklæring, dispensasjon og innberettings- og opplysningsplikt. I henhold til lovdata er det ikke gitt noen substansielle forskrifter i medhold av denne loven. Etter telefonsamtale med Henrik Einevoll (regleverkekspert i LMD) 8. februar. 2007 ble det opplyst at det ikke var gitt noen forskrifter og at denne hadde vært en sovende lov uten realitet. Loven ble opphevet 8. des 2006.
LOV-1961-06-16-12	Beitelova.	Annet	Det finnes noen mulige informasjonskrav i denne loven. LMD har vurdert at disse kravene ikke er relevante i denne kartleggingen. Beiteloven har ingen regler som krever noe av befolkningen, den skal bare være anvisende og konfliktløsende. Hvorvidt loven følges og evt. populassjonstall er ikke mulig å fremskaffe.
LOV-1965-06-25-1	Forpaktingslova - fpl.	Annet	En god del av informasjonskravene er avgrenset fordi de antas marginale. Andre er avgrensetr på grunn av de antas relativt lite bebyrdende og at det ikke er tilgjenglig tall for hvor mange som omfattes av kravene. LMD ved Frode Langaker har gått gjennom registreringene.
LOV-1974-05-31-20	Lov om råvareprisutjevning i jordbruket.	Annet	Lov om råvareprisutjevning inneholder regler om eksportrestitusjon. I denne loven var det regler om avgift ved import og restitusjon ved eksport. Produsenter, importører og eksportører hadde også en opplysningsplikt. I telefonsamtale med Henrik Einevoll (regelverkekspert LMD9 8. februar 2007, ble det opplyst at denne loven ble opphevet frodi den ikke lenger hadde noen realitet som hjemmel.
LOV-1974-06-28-58	Odelslova - odl.	Annet	I liten grad rettet mot næringsdrivende. Søknad om fritak fra bo- og driveplikt er i liten grad rettet mot næringsdrivende. Se begrunnelse under hvert enkelt informasjonskrav i loven som er avgrenset
LOV-1974-12-20-73	Dyrevernlova - dyrevl.	Annet	Se begrunnelse under hvert enkelt informasjonskrav. En del måles i annen forskrift og en del informasjonskrav har vi ikke fått populasjon på fra Mattilsynet
LOV-1978-06-09-49	Reindriftsloven - reinl.	Annet	Se begrunnelse under hvert enkelt informasjonskrav
LOV-1992-12-04-130	Husdyravlsloven - avlsl.	Måles i annen lov/forskrift	
LOV-1993-03-12-32	Planteforedlerloven - plfl.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i forskrift om planteforedlerrett
LOV-1970-06-26-74	Lov om forskningsavgift i landbruket.	Måles i annen	for-2001-04-06 nr. 410

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
		lov/forskrift	
LOV-1936-07-10-6	Omsetningsloven	Måles i annen lov/forskrift	
LOV-2005-05-27-31	Skogbrukslova	Måles i annen lov/forskrift	De fleste informasjonskravene måles i forskrifter. Se begrunnelse under hvert enkelt informasjonskrav.
FOR-2006-08-25-1006	Forskrift om produktnemninga Hardangermoreller	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-2002-07-05-698
FOR-2006-08-25-998	Forskrift om produktnemninga Hardangerplommer	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-2002-07-05-698
FOR-2006-08-25-997	Forskrift om produktnemninga Hardangerpærer	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-2002-07-05-698
FOR-2006-08-25-996	Forskrift om produktnemninga Hardangereple	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-2002-07-05-698
FOR-2006-05-26-554	Forskrift om Fjellmandel fra Oppdal	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-2002-07-05-698
LOV-1995-05-12-23	Jordlova - jl.	Måles i annen lov/forskrift	Jordloven gir en rekke hjemler for informasjonskrav som vi måler i forskrifter. Videre er noen av informasjonskraven ikke bare knyttet til næringsvirksomhet. Se begrunnelse under det enkelte informasjonskrav.
LOV-2000-01-21-7	Kornforvaltningsloven	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-2004-07-08-1122
FOR-2006-05-15-531	Forskrift om produktbetegnelsen Skjenning	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-2002-07-05-698
FOR-2005-11-22-1468	Forskrift om nemninga Eplejuice frå Hardanger	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-2002-07-05-698
FOR-2004-07-21-1129	Forskrift om katastrofetap i husdyrhold	Måles i annen lov/forskrift	Måles i forskrift om erstatning etter offentlige pålegg pålegg og restriksjoner i plante- og husdyrproduksjon
FOR-2004-06-01-819	Forskrift om Ringerikserter	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-2002-07-05-698
FOR-2004-02-10-581	Forskrift om produktbetegnelsen Tjukkmjølk	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-2002-07-05-698
FOR-2003-07-03-939	Forskrift om syltetøy og lignende produkter	Måles i annen lov/forskrift	
FOR-2003-07-03-924	Forskrift om sukker m.m.	Måles i annen lov/forskrift	Etter samtaler med NHD har prosjektledelsen bestemt at de tilfeller av merking av næringsmidler hvor dette gjøres i hen-hold til den generelle forskriften (For-1993-12-21-1385) så måles alt på denne og ikke særforskriftene. Dette forutsetter dog at prosessen er tilnærmet lik ved at man 1) lager/designer et merke og deretter 2) trykker dette på produktet. Dette betyr at vi ikke måler kostnader knyttet til analyse av produkter for å skaffe spesiell informasjon til merkingen og heller ikke evt. margi-

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
			nale merkostnader for særlig opplysning på merket (dvs tilleggsopplysninger som produktet skal merkes med i henhold til særforskriftene). Etter samtale med Paul Aipkenhead (12.03.07) i Mills er det klart at kostnadene knyttet til merkingen ligger i selve utarbeidelsen av merket. Hva som er tillatt å merke med, korrekturlesing, innstilling av maskiner for merkingen etc. Hvorvidt man merker 100 eller 1000 næringsmidler innebærer ikke så stor forskjell i kostnadene.
FOR-2003-09-02-1116	Forskrift om fruktjuice og lignende produkter	Måles i annen lov/forskrift	Etter samtaler med NHD har prosjektledelsen bestemt at de tilfeller av merking av næringsmidler hvor dette gjøres i henhold til den generelle forskriften (For-1993-12-21-1385) så måles alt på denne og ikke særforskriftene. Dette forutsetter dog at prosessen er tilnærmet lik ved at man 1) lager/designer et merke og deretter 2) trykker dette på produktet. Dette betyr at vi ikke måler kostnader knyttet til analyse av produkter for å skaffe spesiell informasjon til merkingen og heller ikke evt. marginale merkostnader for særlig opplysning på merket (dvs tilleggsopplysninger som produktet skal merkes med i henhold til særforskriftene). Etter samtale med Paul Aipkenhead (12.03.07) i Mills er det klart at kostnadene knyttet til merkingen ligger i selve utarbeidelsen av merket. Hva som er tillatt å merke med, korrekturlesing, innstilling av maskiner for merkingen etc. Hvorvidt man merker 100 eller 1000 næringsmidler innebærer ikke så stor forskjell i kostnadene.
FOR-2003-07-17-972	Forskrift om handel med rånesæd	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-2003-10-06-1242 (oksesæd)
FOR-2002-09-09-986	Forskrift om kakao- og sjokoladeprodukter	Måles i annen lov/forskrift	Etter samtaler med NHD har prosjektledelsen bestemt at de tilfeller av merking av næringsmidler hvor dette gjøres i hen-hold til den generelle forskriften (For-1993-12-21-1385) så måles alt på denne og ikke særforskriftene. Dette forutsetter dog at prosessen er tilnærmet lik ved at man 1) lager/designer et merke og deretter 2) trykker dette på produktet. Dette betyr at vi ikke måler kostnader knyttet til analyse av produkter for å skaffe spesiell informasjon til merkingen og heller ikke evt. marginale merkostnader for særlig opplysning på merket (dvs tilleggsopplysninger som produktet skal merkes med i henhold til særforskriftene). Etter samtale med Paul Aipkenhead (12.03.07) i Mills er det klart at kostnadene knyttet til merkingen ligger i selve utarbeidelsen av merket. Hva som er tillatt å merke med, korrekturlesing, innstilling av maskiner for merkingen etc. Hvorvidt man merker 100 eller 1000 næringsmidler innebærer ikke så stor forskjell i kostnadene
FOR-2003-07-08-931	Forskrift om honning	Måles i annen lov/forskrift	Etter samtaler med NHD har prosjektledelsen bestemt at de tilfeller av merking av næringsmidler hvor dette gjøres i hen-hold til den generelle forskriften (For-1993-12-21-1385) så måles alt på denne og ikke særforskriftene. Dette forutsetter dog at prosessen er tilnærmet lik ved at man 1) lager/designer et merke og deretter 2) trykker dette på produktet. Dette betyr at vi ikke måler kostnader knyttet til analyse av produkter for å skaffe spesiell informasjon til merkingen og heller ikke evt. marginale merkostnader for særlig opplysning på merket (dvs tilleggsopplysninger som produktet skal merkes med i henhold til særforskriftene). Etter samtale med Paul

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
			Aipkenhead (12.03.07) i Mills er det klart at kostnadene knyttet til merkingen ligger i selve utarbeidelsen av merket. Hva som er tillatt å merke med, korrekturlesing, innstilling av maskiner for merkingen etc. Hvorvidt man merker 100 eller 1000 næringsmidler innebærer ikke så stor forskjell i kostnadene.
FOR-2003-07-08-930	Forskrift om kondensert melk og melkepulver	Måles i annen lov/forskrift	Etter samtaler med NHD har prosjektledelsen bestemt at de tilfeller av merking av næringsmidler hvor dette gjøres i hen-hold til den generelle forskriften (For-1993-12-21-1385) så måles alt på denne og ikke særforskriftene. Dette forutsetter dog at prosessen er tilnærmet lik ved at man 1) lager/designer et merke og deretter 2) trykker dette på produktet. Dette betyr at vi ikke måler kostnader knyttet til analyse av produkter for å skaffe spesiell informasjon til merkingen og heller ikke evt. marginale merkostnader for særlig opplysning på merket (dvs tilleggsopplysninger som produktet skal merkes med i henhold til særforskriftene). Etter samtale med Paul Aipkenhead (12.03.07) i Mills er det klart at kostnadene knyttet til merkingen ligger i selve utarbeidelsen av merket. Hva som er tillatt å merke med, korrekturlesing, innstilling av maskiner for merkingen etc. Hvorvidt man merker 100 eller 1000 næringsmidler innebærer ikke så stor forskjell i kostnadene.
FOR-2002-03-25-305	Forskr. om dyrehelsemessige betingelser storfe	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-2005-03-14-232
FOR-2002-03-25-304	Forskr. om dyrehelsemessige betingelser for	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-2005-03-14-232
FOR-2000-02-29-204	Forskrift om distriktstilskudd for fjørfeslakt	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-1998-09-29-986. IKene og aktivitetene er identiske, jf. i SLF, per telefon 25/5-07.
FOR-2001-03-28-315	Forskrift om merking av fersk storfekjøtt	Måles i annen lov/forskrift	Måles i generell forskrift om merking av næringsmidler.
FOR-2000-08-31-887	Forskrift om kaffe- og sikoriekstrakter	Måles i annen lov/forskrift	Måles i generell forskrift om merking av næringsmidler.
FOR-1999-04-30-634	Forskrift om matpoteter	Måles i annen lov/forskrift	Måles i generell forskrift om merking av næringsmidler
FOR-1996-02-02-132	Kaninkjøttforskriften	Måles i annen lov/forskrift	
FOR-1993-12-20-1375	Forskrift om kaseiner og kaseinater	Måles i annen lov/forskrift	Måles i generelle forskriften om merking av næringsmidler.
FOR-1971-12-10-1	Vegetabilieforskriften	Måles i annen lov/forskrift	Etter samtaler med NHD har prosjektledelsen bestemt at de tilfeller av merking av næringsmidler hvor dette gjøres i hen-hold til den generelle forskriften (For-1993-12-21-1385) så måles alt på denne og ikke særforskriftene. Dette forutsetter dog at prosessen er tilnærmet lik ved at man 1) lager/designer et merke og deretter 2) trykker dette på produktet. Dette betyr at vi ikke måler kostnader knyttet til analyse av produkter for å skaffe spesiell informasjon til merkingen og heller ikke evt. marginale merkostnader for særlig opplysning på merket (dvs tilleggsopplysninger som

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
			produktet skal merkes med i henhold til særforskriftene). Etter samtale med Paul Aipkenhead (12.03.07) i Mills er det klart at kostnadene knyttet til merkingen ligger i selve utarbeidelsen av merket. Hva som er tillatt å merke med, korrekturlesing, innstilling av maskiner for merkingen etc. Hvorvidt man merker 100 eller 1000 næringsmidler innebærer ikke så stor forskjell i kostnadene.
FOR-1977-04-15-9636	Spiseisforskriften	Måles i annen lov/forskrift	Måles i den generelle forskriften om merking av næringsmidler. Dette forutsetter dog at prosessen er tilnærmet lik ved at man 1) lager/designer et merke og deretter 2) trykker dette på produktet. Dette betyr at vi ikke måler kostnader knyttet til analyse av produkter for å skaffe spesiell informasjon til merkingen og heller ikke evt. marginale merkostnader for særlig opplysning på merket (dvs tilleggsopplysninger som produktet skal merkes med i henhold til særforskriftene). Etter samtale med Paul Aipkenhead (12.03.07) i Mills er det klart at kostnadene knyttet til merkingen ligger i selve utarbeidelsen av merket. Hva som er tillatt å merke med, korrekturlesing, innstilling av maskiner for merkingen etc. Hvorvidt man merker 100 eller 1000 næringsmidler innebærer ikke så stor forskjell i kostnadene.
FOR-1962-11-16-9581	Smørforskriften	Måles i annen lov/forskrift	Måles i den generelle forskriften om merking av næringsmidler.
FOR-1994-12-15-1187	Internkontrollforskriften for næringsmidler	Målt tidligere	Internkontrollforskriften Rambøll
FOR-1994-12-19-1188	Forskrift om avgift på formeringsvare mm	Marginale kostnader	Avgrensing kvalitetssikret av Mattilsynet v/ H. Sønju per telefon 11/6-07.
FOR-1993-06-29-1439	Forskr om priskomp. for skilleprodukter mv.	Marginale kostnader	Kun 2 aktører (Prior/Nortura og Uavhengige Eggproduktprodusenter). Avgrensing kvalitetssikret av SLF
FOR-1990-01-05-3	Forskrift om avrenspoteter for spritproduksjon	Marginale kostnader	Kun 1 bedrift (HOFF)
FOR-1989-07-04-541	Forskrift om avlsstasjoner	Marginale kostnader	Avgrensing kvalitetssikret av Mattilsynet
FOR-1991-09-25-1018	Forskrift om midler til faglige tiltak mv.	Marginale kostnader	I følge SLF er det marginale kostnader og gjelder Omsetningsrådets virksomhet (Kilde SLF, ved kvalitetssikring av fase 1)
FOR-1991-07-04-509	Forskr. om sykdom hos akvatiske organismer	Marginale kostnader	Avgrensing kvalitetssikret av Mattilsynet
FOR-1991-07-02-507	Forskrift om forbud mot innførsel av dyr m.m.	Marginale kostnader	Medfører en marginal byrde for norsk næringsliv.
FOR-1993-12-17-1203	Forskrift om veterinærer innen E\S	Marginale kostnader	Det er få søknader og meldinger, se begrunnelse under det enkelte informasjonskrav.
FOR-1993-11-11-1042	Forskrift om transporttilskott i skogbruket	Marginale kostnader	Marginalt, jf. SLF
FOR-1993-09-23-1442	Forskrift om avsetningstiltak for honning	Marginale kostnader	Få søknader om tilskudd. Marginale kostnader
FOR-1995-03-06-240	Forskrift om sædoverføring hos rev	Marginale kostnader	
FOR-1979-05-21-4272	Forskrift om tilskudd til reguleringsanlegg	Marginale kostnader	Marginale kostnader. Det innvilges ikke støtte til nye anlegg. Gjelder Omsetningsrådets virksomhet. Kilde SLF, kvalitetssikring av fase 1
FOR-1979-03-15-3	Forskrift om sterilisering av dyrefor	Marginale kostnader	Avgrensing kvalitetssikret av Mattilsynet
FOR-1976-11-20-2	Forskrift om oppholdsrom for dyr - unntak	Marginale kostnader	I følge mattilsynet er det meget få slike søknader
FOR-1976-11-20-1	Forskrift om å fjerne horn på dyr	Marginale kostnader	I følge Mattilsynet var det kun 5 slike søknader i 2006
FOR-1990-07-16-3965	Forskrift om erosjonsforebyggende tiltak	Marginale kostnader	Forskriften er ikke aktiv, men heller ikke opphevet. Det har ikke vært bevilget penger

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
			til ordningen siden 2001, jf. SLF.
FOR-1988-08-31-744	Forskr. om innførselsforbud til Svalbard	Marginale kostnader	Sett i forhold til påregnelig antall anses ikke det som ressurssvarende å kartlegge.
FOR-1988-03-25-251	Forskrift om floghavre	Marginale kostnader	Avgrensing kvalitetssikret av Mattilsynet
FOR-1987-08-07-1158	Forskrift om importører av plantevernmidler	Marginale kostnader	
FOR-1987-08-04-1157	Forskrift om plantevernmidler i skog	Marginale kostnader	Kun ett firma, Pegasus, omfattes av forskriften. Jf. Mattilsynet
FOR-1984-06-22-1302	Forskrift om seter og tilleggsjord m.m.	Marginale kostnader	Både fjelloven og forskrift om seter og tilleggsjord inneholder i utgangspunktet informa-sjonskrav. Etter å ha vært i kontakt med både SLF, Statsskog og Norsk Fjellstyre, er hovedtilbakemeldingen at det er relativt få søknader tiknyttet seter og tilleggsjord m.m. Statsskog anslo 10-20 på landsbasis. Etter forslag fra Norsk Fjell-styre, sendte jeg forespørsel de tre av de mest aktive fjellstyrene: Vågå Snåsa Namskogan Jeg har fått svar fra Snåsa og Namskogan: Få søknader. Basert på ho-vedinntrykket avgrenses både fjelloven og forskriften om seter og tilleggsjord pga. marginale kostnader.
FOR-1964-10-09-3	Forskrift om pelsing av pelsdyr	Marginale kostnader	Kun ett informasjonskrav, underretting av virksomhet. Utgjør marginale kostnader.
FOR-1948-10-25-2	Regler om tilvirkingsløyve for potetmjøl	Marginale kostnader	Det er et informasjonskrav tilknyttet søknad om løyve, men Hoff Norske Potetindust-rier er eneste aktør og departementet kan ikke huske sist noen søkte om løyve. Re-glene har med andre ord ingen praktisk betydning og er forøvrig også opphevet med virkning fra 1.1. 07
FOR-1948-07-23-4	Forskrift om tilvirkningsløyve for potetmjøl	Marginale kostnader	Det er ett informasjonskrav i tilknytning til generell opplysningsplikt i § 6 og søknad om løyve i § 1. Begge er imidlertid ikke praktiske og er vurdert som marginale, se nærmere under informasjoskravene. Disse er i tillegg opphevet fra 01.02.07.
FOR-1956-08-24-9632	Osteforskriften	Marginale kostnader	
FOR-1982-11-01-1569	Forskrift om gjeterhytter i reindriften	Marginale kostnader	Reindriftsforvaltningen antar at det er relativt få slike søknader om godkjenning av oppføring av gjeterhytte. Marginale kostnader
FOR-1996-07-02-1447	Forskrift om settepoteter	Marginale kostnader	Avgrensing kvalitetssikret av Mattilsynet ved O.N. Johansen per telefon 8/6-07.
FOR-1995-08-28-776	Rein- og oppdrettsviltforskriften	Marginale kostnader	
FOR-1995-06-08-1217	Forskrift om levering av overskuddsegg	Marginale kostnader	Kun 1 aktør (Prior/Nortura). Avgrensing kvalitetssikret av SLF
FOR-1998-05-12-1569	Forskrift om prisnedskrivning, melkefett	Marginale kostnader	Plikten påligger kun to aktører, Tine og Synnøve Finden. Avgrensing kvalitetssikret av SLF
FOR-1997-12-01-1249	Forskrift om refusjon av forkostnader	Marginale kostnader	Informasjonskravene retter seg mo få næringsdrivende og de er heller ikke særlig bebyrdende
FOR-1997-06-05-1557	Forskrift om produsentretta rådgjeving	Marginale kostnader	Få søknader. Marginale kostnader. Kilde: SLF.
FOR-1997-05-13-1556	Forskrift om skulemjølkordninga	Marginale kostnader	Det finnes kun 9 aktuelle meieriselskap i Norge.
FOR-1997-02-28-199	Forskrift om bekjempelse av Gyrodactylus	Marginale kostnader	
FOR-1996-12-20-1343	Forskrift om innkreving av omsetningsavgift	Marginale kostnader	
FOR-1999-08-13-1074	Forskrift om animalske produkter og avfall	Marginale kostnader	Få utførsler av slike produkter. Marginale kostnader. Kilde: Mattilsynet. Se forøvrig

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
			begrunnelse under de enkelte informasjonskrav.
FOR-1999-06-29-763	Forskrift om avgift på jordbruksvarer og mjølk	Marginale kostnader	
FOR-1999-09-09-1009	Forskrift om rådgivning i potetsektoren	Marginale kostnader	Få aktører. marginale kostnader. Kilde: SLF
FOR-1999-10-01-1069	Plantesortforskriften	Marginale kostnader	Avgrensing kvalitetssikret av Mattilsynet
FOR-1998-11-26-1092	Forskrift om frakttilskudd for egg mv	Marginale kostnader	en del av informasjonskravene måles i for-2002-12-11 og de andre er marginale
FOR-1998-12-17-1448	Forskr. om beskyttelsestoll, landbruksvarer	Marginale kostnader	Avgrensing kvalitetssikret av SLF
FOR-1998-12-11-1563	Forskrift om tilskudd til kurs for avløsere	Marginale kostnader	Relativt få søknader. marginale kostnader. Kilde: SLF
FOR-1998-10-11-991	Forskrift om avliving av hund og katt	Marginale kostnader	
FOR-1998-10-02-951	Forskrift om hold av strutsefugl	Marginale kostnader	Etter samtale med Bjørnar Stavenes i Mattilsynet er kravene vurdert som marginale
FOR-1998-09-29-986	Forskrift om tilskudd til kjøttproduksjon	Marginale kostnader	Pliktene i forskriften utgjør kun en marginal adm byrde. Kilde: SLF og slakteri-bransjen.
FOR-1998-09-20-901	Forskrift om hold av pelsdyr	Marginale kostnader	I følge samtale landbruksdepartementet er det relativt få dispensasjonsøknader
FOR-1998-12-31-1477	Forskrift om handel med dyresæd mv	Marginale kostnader	Avgrensing kvalitetssikret av Mattilsynet
FOR-1999-08-30-980	Forskrift om tiltak mot bluetongue, Balkan	Marginale kostnader	Antar at informasjonskravene i denne forskriften ikke gjelder mange og dessuten ikke i kjernen av forenklingsområdet
FOR-1998-12-31-1486	Forskrift om handel med embryo av storfe	Marginale kostnader	Kun én virksomhet (GENO), jf. Mattilsynet
FOR-2000-07-13-772	Forskrift om tilskudd til pelsdyrfor	Marginale kostnader	Rapportering på registrerte rutelengder. Gjøres to ganger pr. år av 9 forlag og 4 forprodusenter, totalt 26 ganger (Kilde SLF
FOR-2001-01-12-23	Forskrift om statsavgift ved totalisatorspill	Marginale kostnader	Kun Norsk Rikstoto
FOR-2001-01-04-7	Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av hund, katt og flygehund fra Malaysia og Australia.	Marginale kostnader	Krav i forhold til denne forskriften anses ikke for å ramme mange næringsdrivende. Formålet med forskriften indikerer også at forenkling ikke er særlig praktisk. Formålet er å hindre spredning av visse sykdommer
FOR-1999-12-20-1310	Vaksinasjonsforskriften	Marginale kostnader	marginale kostnader og vanskelig å måle. Kilde: Bjørnar Stavenes i Mattilsynet. Se begrunnelse under hvert enkelt inofrmasjonskrav
FOR-1999-12-13-1538	Forskrift om avgiftsnivå for ressursavgift	Marginale kostnader	Det kan ilegges ressursavgift ved for høyt reintall over en sesong, kan også ilegges ved for høyt reintall over en periode og endelig ved for lave egenvekter.) Det er lave administrative kostnader i forbindelse med avgiftsbetaling og begrenset populasjon. Kilde: Reindriftsforvaltningen
FOR-2001-05-03-458	Forskrift om tiltak mot fjørfe mv fra Italia	Marginale kostnader	Antakelig er kostnadene relativt marginale og det er heller ikke i kjernen for forenkling, samtidig som det er ressurskrevende å gjennomføre måling i dette tilfellet
FOR-2001-02-21-170	Forskrift om import og eksport av bier mv.	Marginale kostnader	Avgrensing kvalitetssikret av T. Gjessing i Norges Birøkterlag per telefon 12/6-07.
FOR-2001-04-18-426	Forskrift om avlsfremmende tiltak på bier	Marginale kostnader	Etter opplysning fra Trond Gjessing i Norsk Birøkterlag er det få søknader og informasjonskravene i denne forskriften innebærer marginale kostnader

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
FOR-2002-07-03-779	Forskrift om tilskudd til frøavl m.m.	Marginale kostnader	Det er få søkere. Marginale kostnader. Se nærmere spesifkasjon og begrunnelse under det enkelte informassjonskrav
FOR-2002-07-05-698	Forskrift om beskyttelse av betegnelser	Marginale kostnader	Gjennomsnittelig to godkjente søknader per år
FOR-2001-12-21-1595	Forskrift om helseovervåking av fjørfe	Marginale kostnader	Avgrensing kvalitetssikret av Mattilsynet
FOR-2002-01-22-133	Forskrift om sædforsendelsestilskudd	Marginale kostnader	Forskriften inneholder plikter for GENO og Norsvin.
FOR-2001-12-28-1616	Forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av fjørfe og rugeegg	Marginale kostnader	Etter samtale med Ida Olsen i mattilsynet er informasjonskravene i denne forskriften vurdert som marginale. Det er nesten ingen eksport og kravene ved innførsel påhviler i liten grad norske næringsdrivende.
FOR-2003-05-27-657	Forskrift om dyrepleiere	Marginale kostnader	Få søkere, bare omtrent 10-20 i året. Innebærer marginale kostnader
FOR-2003-03-17-341	Forskrift om tiltak mot Phytophthora ramorum	Marginale kostnader	LMD ved Marit Birkelid er enig i at forskriften avgrenses. Antaklelig få meldinger om Phytophtora ramorum
FOR-2003-03-12-299	Forskrift om fjørfekjøtt m.m. fra USA	Marginale kostnader	Antaklelig marginale kostnader og dessuten ikke i kjernen for forenkling
FOR-2003-07-09-945	Forskrift om tiltak mot apekoppvirus	Marginale kostnader	I denne forskriften er det bare et informasjonskrav. Søknad om dispensasjon. Jeg velger å avgrense hele forskriften fordi det ikke anses som ressurssvarende å kartlegge eventuelle dispensasjonssøknader, sett i forhold til kartleggingens formål
FOR-2003-07-31-1030	Forskr munn- og klauvsjuke fra Nord-Afrika	Marginale kostnader	Sett i forhold til mengde og antall importer samt at hovedformålet her er sikkerhet og forenklingspotensialet trolig er lite, anses det ikke ressurssvarende og praktisk å kartlegge.
FOR-2003-10-06-1242	Forskrift om oksesæd	Marginale kostnader	Kun to virksomheter omfattes (GENO (okse) og Nordsvin (råne)), jf. Mattilsynet FOR-2003-07-17-972 (rånesæd) måles også her
FOR-2004-03-17-554	Forskrift om salg av kasein til industriformål	Marginale kostnader	Forskriften påhviler kun Tine Meierier. Avgrensing kvalitetssikret av SLF v/ A. Langødegård per telefon 15/8-07.
FOR-2004-02-04-449	Forskr. om skogbruksplanlegging med miljøreg.	Marginale kostnader	
FOR-2003-12-05-1602	Forskrift om forsyningsplikt i melkesektoren	Marginale kostnader	Avgrensing kvalitetssikret av SLF
FOR-2003-12-04-1453	Forskrift om prisutjevningsordningen for melk	Marginale kostnader	Avgrensing kvalitetssikret av SLF NB! Erstattet av ny forskrift, men IK'ene er de samme.
FOR-2004-02-20-453	Forskrift om dyrehelsemessige vilkår mv.	Marginale kostnader	Kun én virksomhet (Kr.sand Dyrepark), jf. Mattilsynet
FOR-2004-01-28-360	Forskrift om karantenestasjon for hund og katt	Marginale kostnader	Etter opplysning fra Arild Pettersen i mattilsynet er informasjonskravene i denne forskriften marginale
FOR-2004-12-23-1812	Forskrift om tilskudd til utrangerte verpehøns	Marginale kostnader	I følge SLF er det bare en søker osm mottar støtte, Norsk Protein. Marginale kostnader.
FOR-2004-08-31-1229	Forskrift om vernetiltak ved import fra Kina	Marginale kostnader	Sett i forhold til populasjon (marginale kostnader), forenklingspotensial og kartleggingens formål, er kartlegging ikke ressurssvarende. Dersom det viser seg at populasjonen er større enn antatt ,kan forskriften vurderes inntatt
FOR-2004-04-01-611	Forskrift om svine- og fjørfeproduksjonen	Marginale kostnader	Svært få søknader. Innebærer marginale kostnader. Se begrunnelse under hvert enkelt informasjonskrav.

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
FOR-2004-03-30-595	Forskrift om TSE	Marginale kostnader	
FOR-2005-05-12-429	Forskrift om dyrehelsepersonell fra E\S-land	Marginale kostnader	Det er kun 20-30 slike søknader.
FOR-2005-05-04-403	Forskrift om deltakelse i potetmarkedsordning	Marginale kostnader	Få søknader og ikke særlig administrativ byrde
FOR-2004-12-21-1745	Forskrift om tilskudd til grønnsaksprodusenter	Marginale kostnader	Få deltakere og søknader. Se begrunnelse under hvert enkelt informasjonskrav. Marginale kostnader
FOR-2005-02-04-78	Forskrift om erstatning etter veterinærmangel	Marginale kostnader	LMD (ved Marit Birkelid) er enig i at denne avgrenses som marginal. Antakelig få slike erstatningssøknader i 2006
FOR-2005-11-22-1784	Forskrift om førtidsslakting av høns	Marginale kostnader	I følge SLF er det marginale kostnader. Omsetningsrådets forskrift. I situasjoner hvor det er overskudd av egg, er dette en frivillig ordning produsentene kan tilmelde seg via pakkeri de leverer til. Godtgjørelsen betales via pakkeriene som også forestår kontroll og beregninger på bakgrunn av data som finnes i deres reskonto og leveransedatabaser
FOR-2005-11-09-1313	Forskrift om EF-gjødsel	Marginale kostnader	Få søknader og meldinger. Se begrunnelse under hvert enkelt informasjonskrav
FOR-2005-10-28-1253	Forskrift om fugleinfluensa i Kroatia	Marginale kostnader	Sett i forhold til populasjon (marginale kostnader), forenklingspotensial og kartleggingens formål, er kartlegging ikke ressurssvarende
FOR-2005-10-25-1237	Forskrift om fugleinfluensa i Tyrkia	Marginale kostnader	Sett i forhold til populasjon (marginale kostnader), forenklingspotensial og kartleggingens formål, er kartlegging ikke ressurssvarende
FOR-2005-10-14-1202	Forskrift om fugleinfluensa i Romania	Marginale kostnader	Sett i forhold til populasjon (marginale kostnader), forenklingspotensial og kartleggingens formål, er kartlegging ikke ressurssvarende
FOR-2005-10-13-1199	Forskrift om fugleinfluensa i Russland	Marginale kostnader	Sett i forhold til populasjon (marginale kostnader), forenklingspotensial og kartleggingens formål, er kartlegging ikke ressurssvarende
FOR-2005-10-04-1103	Forskrift om økologiske landbruksprodukter mv.	Marginale kostnader	Avgrensing kvalitetssikret av Debio
FOR-2005-09-16-1050	Forskrift om fugl fra Bulgaria	Marginale kostnader	Sett i forhold til populasjon (marginale kostnader), forenklingspotensial og kartleggingens formål, er kartlegging ikke ressurssvarende
FOR-2006-04-25-446	Forskrift om fugleinfluensa i Sveits	Marginale kostnader	Sett i forhold til populasjon (marginale kostnader), forenklingspotensial og kartleggingens formål, er kartlegging ikke ressurssvarende. Hvis det derimot hvis seg at kostnadene og populasjon trolig ikke er så marginale som antatt, kan forskriften vurderes inntatt igjen.
FOR-2006-04-06-400	Forskrift om fugleinfluensa i Bulgaria	Marginale kostnader	Sett i forhold til populasjon (marginale kostnader), forenklingspotensial og kartleggingens formål, er kartlegging ikke ressurssvarende. Hvis det derimot hvis seg at kostnadene og populasjon trolig ikke er så marginale som antatt, kan forskriften vurderes inntatt igjen.
FOR-2006-03-09-297	Forskrift om tiltak ved fugleinfluensa	Marginale kostnader	
FOR-2005-12-05-1417	Forskrift om høypatogen aviær influensa	Marginale kostnader	Sett i forhold til populasjon (marginale kostnader), forenklingspotensial og kartleggingens formål, er kartlegging ikke ressurssvarende. Hvis det derimot hvis seg at kostnadene og populasjon trolig ikke er så marginale som antatt, kan forskriften vurderes inntatt igjen.

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
FOR-2006-01-19-39	Forskrift om aviær influensa i Ukraina	Marginale kostnader	Sett i forhold til populasjon (marginale kostnader), forenklingspotensial og kartleggingens formål, er kartlegging ikke ressurssvarende. Hvis det derimot hvis seg at kostnadene og populasjon trolig ikke er så marginale som antatt, kan forskriften vurderes inntatt igjen.
FOR-2006-02-15-170	Forskrift om tilskudd til beitearealer for gås	Marginale kostnader	Informasjoskravene knytter seg til et skjema for tilskudd. I følge SLF var det i 2006 relativt få søkere: For 2006, pr 26.09: Nordland = 82, N-Tr.lag = 46. Ordningen startet fra og med 2006, derfor ingen tall for 2005. Antas marginale kostnader. Kilde: SLF.
FOR-2006-06-06-634	Forskrift om fabrikklevering av epler i 2006	Marginale kostnader	I følge Grøntprodusentenes Samarbeidsråd var det 10-15 søknader i 2006. Vurderes som marginale kostander
FOR-2006-06-06-633	Forskrift om reguleringslagring av epler i 2006	Marginale kostnader	I følge Jan Belt i Grøntprodusentenes Samarbeidsråd var det i 2006 31 søknader fra fruktlagre. Den administrative prosessen vurdres som relativt enkel og lite bebyrdende og derfor vurderes ordningen å innebære marginale kostnader
FOR-2006-08-09-962	Forskrift om fugleinfluensa i Sør-Afrika	Marginale kostnader	I dette tilfellet er det antakelig relativt få næringsdrivende som omfattes og det er heller ikke i kjerneområdet for forenkling. Sett i forhold til populasjon (marginale kostnader), forenklingspotensial og kartleggingens formål, er kartlegging ikke ressurssvarende
FOR-2006-08-01-959	Forskrift om Newcastle disease i Romania	Marginale kostnader	Sett i forhold til populasjon (marginale kostnader), forenklingspotensial og kartleggingens formål, er kartlegging ikke ressurssvarende. Hvis det derimot hvis seg at kostnadene og populasjon trolig ikke er så marginale som antatt, kan forskriften vurderes inntatt igjen
LOV-1939-06-16-10	Lov om potetmjøl m.m.	Marginale kostnader	Det er et informasjonskrav tilknyttet søknad om løyve, men Hoff Norske Potetindustrier er eneste aktør og departementet kan ikke huske sist noen søkte om løyve. Reglene har med andre ord ingen praktisk betydning og er forøvrig også opphevet med virkning fra 1.1. 07
LOV-1946-12-13-23	Skinnomsetningsloven.	Marginale kostnader	
LOV-1936-06-25-4	Meieriselskapsloven.	Marginale kostnader	Etter opplysning fra regelverksekspert pr. mail, har ikke departementet oversikt over OM/ og eventuelt hvor ofte slik melding er blitt gitt. I følge regelverksekspert gjelder den skriftlige meldingen en melkeprodusents rett til å opprettholde retten til begrenset leveringsplikt etter omorganisering, og selv om tilfellet er upaktisk synes det vel naturlig at han har ne slik rett (gjennom melding) når problemstillingne først kommer på spissen. Men det er grunn til å tro at melding sjelden blir aktuelt og følgelig antas at informasjonskravet kan avgenses på grunn av marginale kostnader
LOV-1927-07-01-3	Totalisatorloven.	Marginale kostnader	Det er norsk rikstotto som har bevilling til å anordne alt totalisatorspill
LOV-1994-03-25-7	Naturskadeloven	Marginale kostnader	Det er ingen plikt til å melde skade etter denne loven, men en "ex gratia"(ingen forutgå-ende avtale eller innkrevet premie) basert adgang til å melde inn skadesaken til statens naturskadeordning. Skadelidte forutsettes på enkleste måte (telefon eller lignende) å melde skadehendelsen til lensmannen (der slik finnes) eller til namsfogden eller politistasjon med sivile retts-pleieoppgaver (senest tre måneder etter at

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
			skaden har skjedd). Skadelidte behøver ikke gjøre seg opp en konkret mening om skadens omfang eller kostnadene ved å utbedre denne. Antas relativt marginale kostnader og lite forenklingspotensiale. Kilde: Edgar Hamre, SLF.
LOV-1975-06-06-31	Fjellova - fjell.	Marginale kostnader	Både fjelloven og forskrift om seter og tilleggsjord inneholder i utgangspunktet informa-sjonskrav. Etter å ha vært i kontakt med både SLF, Statsskog og Norsk Fjellstyre, er hovedtilba-kemeldingen at det er relativt få søknader tiknyttet seter og tilleggsjord m.m. Stats-skog anslo 10-20 på landsbasis. Etter forslag fra Norsk Fjellstyre, sendte jeg forespørsel de tre av de mest aktive fjellstyrene: Vågå Snåsa Namskogan Jeg har fått svar fra Snåsa og Namskogan: Få søknader. Basert på hovedinntrykket avgrenses både fjelloven og forskriften om seter og tilleggsjord pga. marginale kost-nader.
FOR-2006-01-31-103	Forskrift om import av animalske produkter	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	Forskriften gjelder privat innførsel av animalske næringsmidler
FOR-2006-01-23-66	Forskrift om innførsel av burfugl	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	Forskriften regulerer innførsel av burfugler til privat eie, maks 5 stykker.
FOR-2005-01-07-89	Instruks til transportforskriften	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	Forskriften gjelder tilsyn og krav som mattilsynet skal sjekke ved godkjenning av dyretransportører.
FOR-2004-06-23-1033	Instruks om campylobacter i fjørfe	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	2. Omfang 2.1 Denne instruks gjelder kartlegging og tiltak mot campylobacter i fjørfe og fjørfe-slakt ved slakting av slaktekylling i virksomheter som omfattes av fjørfekjøttforskrif-ten. Instruksen retter seg til Mattilsynet - distriktskontoret ved tilsynsveterinæren
FOR-2004-07-01-1105	Forskrift om transport av kjæledyr	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av dyresykdommer i for-bindelse med ikke-kommersiell transport av kjæledyr.
FOR-2004-07-14-1123	Forskrift om innførsel av hundesæd til Norge	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	Nesten alle er privatpersoner.

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
FOR-2004-02-13-425	Føresegn om dyrevernnemnder	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	
FOR-2003-07-01-919	Forskrift om Omsetningsrådets myndighet	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	Retter seg mot Omsetningsrådet som ikke er næringsdrivende
FOR-2001-03-29-423	Instruks om sertifikater for levende dyr mv	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	Retter seg mot Mattilsynet; altså sertifikatutsteder
FOR-1998-12-04-1557	Forskrift om tilskudd til landbruksvikar	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	Tilskudd som kommunene kan søke på. Altså ikke rettet mot profittbaserte bedrifter
FOR-1995-04-21-379	Forskrift om innførselsgebyr for hund og katt	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	
FOR-1983-06-08-1257	Forskrift om varsling av fjellstyrevedtak	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	Fjellstyret har informasjons- og varslingsplikt, men Fjellstyret anses ikke som en profittbasert bedrift.
FOR-1987-03-04-164	Forskrift om tillitsmannsutvalg m.m.	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	Forskriften regulerer tillitsmannsutvalg m.m. (reinbeitestyre)
FOR-1982-10-01-3900	Forskr. om stevneveterinær ved travløp m.m.	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	Etter opplysning fra Mattilsynet er stevneveterinærene ikke næringsdrivende, men ansatte
FOR-1993-12-14-1435	Forskrift om regnskap for reindriftsfond mv.	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	Distriktsstyret og områdestyret er ikke profittbaserte virksomheter og faller således utenfor kartleggingen. Spørsmål til avklaring: Kan den som er pliktig til å føre regnskap etter § 2 også være driftsenheter/reineiere, eller er det kun distriktsstyret? Går ikke helt klart frem av forskriften hvem som er pliktsubjektet.
FOR-1992-02-14-1271	Forskrift om reindriftsfond	Gjelder ikke profittbaserte bedrifter	I § 6 er det plikt om regnskapsførsel, men denne plikten påhviler reindriftsagronom og områdestyre som ikke er profittbaserte bedrifter
FOR-1991-11-15-737	Del. til LD/kvalitetskontroll av	Ikke informasjonskrav	
FOR-1993-05-14-345	Del. av mynd. til LD, lov om	Ikke informasjonskrav	
FOR-1992-12-04-1238	Forskrift om dyresjukdommer, Svalbard	Ikke informasjonskrav	Sysselmannen skal føre tilsyn og treffe vedtak, men kan ikke se forskriften hjelmer ett eksplisitt informasjonskrav
FOR-1992-07-17-837	Delegering av myndighet etter konsjesjonsloven	Ikke informasjonskrav	Delegasjonsforskrift
FOR-1990-08-24-761	Forskrift om forbud mot jakt på utsatt fugl	Ikke informasjonskrav	
FOR-1989-03-02-152	Ikrafttredelse av myndighetsoverføring til SNT	Ikke informasjonskrav	
FOR-1988-12-23-1073	Delegering til LD etter forvaltningsloven.	Ikke informasjonskrav	Selv om forskriftens heading henspeiler til gebyrer, er forskriften kun en delegering av myndighet til å ilegge slike.
FOR-1995-01-31-107	Forskrift om salmonella hos levende dyr	Ikke informasjonskrav	
FOR-1981-11-27-6	Deleg. etter lov om umsetnaden av	Ikke informasjonskrav	
FOR-1980-12-19-1	Ikrafttr. av lov 1980:67. Delegering	Ikke informasjonskrav	Ikrafttredelse og delegering
FOR-1979-06-22-3372	Forskrift om delegering etter reindriftslov	Ikke informasjonskrav	
FOR-1976-11-19-3371	Forskrift om delegering etter dyrevernloven	Ikke informasjonskrav	

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
FOR-1975-11-21-4	Ikrafttr. av fjellova. Delegering av	Ikke informasjonskrav	
FOR-1974-12-13-4049	Delegering etter konsesjonsloven	Ikke informasjonskrav	Delegasjonsforskrift
FOR-1965-03-19-9941	Forskrift om fortegnelse over dyresjukdommer	Ikke informasjonskrav	
FOR-1987-02-16-3898	Forskrift om stevneveterinærassistent	Ikke informasjonskrav	
FOR-1990-05-18-363	Delegering etter dopingforskrift	Ikke informasjonskrav	
FOR-1986-06-06-1274	Fors. delegering/myndighet til landbruksdep.	Ikke informasjonskrav	
FOR-1984-06-08-1173	Ikrafttredelse av endr.lov 8. juni 1984 nr. 69	Ikke informasjonskrav	Ikrafttredelse
FOR-1984-01-20-213	Ikrafttr. av endr. til konsesjonsloven	Ikke informasjonskrav	Ikrafttredelse
FOR-1985-01-10-16	Forskrift om utlodning av levende dyr	Ikke informasjonskrav	
FOR-1984-11-23-1945	Forskrift om delegering til Landbruksdep.	Ikke informasjonskrav	Kun delegeringsforskrift
FOR-1963-05-09-2	Forskrift om omsetning av avfall til dyrefor	Ikke informasjonskrav	
FOR-1961-12-08-6	Ikrafts. grannegjerdelova og beitelova.	Ikke informasjonskrav	Ikrafttredelse
FOR-1995-04-10-368	Forskrift om overvåkning av salmonella i kjøtt	Ikke informasjonskrav	
FOR-1995-03-27-276	Forskrift om bruk av undersøkelsesmetoder mm	Ikke informasjonskrav	Kompetanseforskrift
FOR-1995-05-12-413	Delegering av myndighet etter jordlova	Ikke informasjonskrav	
FOR-1995-06-06-547	Forskrift om registrering av dyrka jord	Ikke informasjonskrav	
FOR-1995-06-02-516	Delegering av myndighet etter naturskadeloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-1995-07-01-679	Forskrift om delegering etter fjellova	Ikke informasjonskrav	Noen klagebestemmelser, men disse skal ikke kartlegges
FOR-1996-01-12-19	Forskrift om spillerandeler ved totalisator	Ikke informasjonskrav	
FOR-1996-01-12-18	Delegering av myndighet til Landbruksdepartem.	Ikke informasjonskrav	
FOR-1995-09-22-802	Delegering myndighet til	Ikke informasjonskrav	Delegasjonsforskrift
FOR-1997-01-17-27	Forskrift om konsesjon for totalisatorspill	Ikke informasjonskrav	
FOR-1996-07-18-783	Delegering til Statens Landbrukstilsyn	Ikke informasjonskrav	
FOR-1996-12-06-1126	Delegering til Landbruksdepartementet	Ikke informasjonskrav	
FOR-1996-12-06-1125	Delegering til Landbruksdepartementet	Ikke informasjonskrav	
FOR-1997-04-16-409	Forskrift om forbud mot tyggeben	Ikke informasjonskrav	
FOR-1997-03-13-359	Delegering etter forskrift om dyreforsøk	Ikke informasjonskrav	
FOR-1998-08-31-855	Vin- og spritforskriften	Ikke informasjonskrav	
FOR-1998-12-31-1488	Forskrift om handel med hestedyr	Ikke informasjonskrav	
FOR-1998-12-31-1475	Forskrift om import av ferskt kjøtt	Ikke informasjonskrav	
FOR-1998-12-31-1474	Forskrift om import av fjørfekjøtt	Ikke informasjonskrav	
FOR-1999-09-02-1006	Forskr. innførsel av hest, Bosnia-Hercegovina	Ikke informasjonskrav	
FOR-1999-06-08-939	Forskrift om fastsettelse av vektgrenser for	Ikke informasjonskrav	

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
FOR-1999-05-07-435	Delegering av myndighet etter	Ikke informasjonskrav	
FOR-1999-03-01-281	Forskrift om forbud mot søramerikanske	Ikke informasjonskrav	
FOR-1999-03-01-275	Forskrift om lungesyke, spansk storfe	Ikke informasjonskrav	
FOR-2001-03-28-357	Forskrift om fremmedstoffer etter matloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-2001-02-12-126	Deleg. av myndighet til Statens	Ikke informasjonskrav	
FOR-2001-01-18-46	Delegering etter industrikonsesjonsloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-2001-01-12-419	Deleg. av myndighet etter dyrevernloven # 24c	Ikke informasjonskrav	
FOR-2001-05-16-514	Forskrift om animalske avfallsprodukter	Ikke informasjonskrav	
FOR-2001-11-13-1277	Forskrift om tiltak mot klauvdyr fra Zimbabwe	Ikke informasjonskrav	
FOR-2001-09-20-1090	Forskrift om tiltak mot brasilske klauvdyr	Ikke informasjonskrav	
FOR-2001-06-15-689	Forskrift om tiltak mot klauvdyr fra Uruguay	Ikke informasjonskrav	
FOR-2000-09-25-1707	Forskrift om reguleringsvarer i kjøttsektoren	Ikke informasjonskrav	
FOR-2000-09-05-975	Forskrift om omsetning av umerket rein	Ikke informasjonskrav	IKke IK, men foråsvidt ett indirekte IK: Reinen skal som hovedregel selges som slakt, men kan i særlige tilfeller selges som livdyr. Ved avgjørelsen av om reinen skal selges som slakt eller livdyr skal det legges vekt på om det lar seg gjøre å merke reinen på en slik måte at den vil kunne identifiseres på ny eier. Og før vedtak fattes skal avtegning av uidentifiserbart merke forelegges nabodistrikter for uttalelse
FOR-2001-03-20-421	Forskr beskyttelsestiltak mot argent. klauvdyr	Ikke informasjonskrav	
FOR-2001-03-04-161	Forskr om forbud mot bruk av matrester til for	Ikke informasjonskrav	
FOR-2000-06-23-586	Delegering til LD etter kornforvaltningsloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-2000-05-26-548	Forskrift om tiltak mot BSE ved import fra UK	Ikke informasjonskrav	
FOR-2003-04-25-614	Forskrift om utstillingsforbud for kuperte	Ikke informasjonskrav	
FOR-2003-04-11-461	Forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjon	Ikke informasjonskrav	
FOR-2003-03-20-354	Forskr. om munn- og klauvsjuke, Paraguay	Ikke informasjonskrav	En unntaksbestemmelse som muligens kunne indikere et informasjonskrav, men gjelder bare kjøtt fra en begrenset tidsperiode og må være sendt fra Paraguay før 20. januar 2003
FOR-2003-06-19-1885	Forskrift om avsetningstiltak for matpoteter	Ikke informasjonskrav	
FOR-2002-01-24-63	Forskrift om bruk av gjødsel mv.	Ikke informasjonskrav	
FOR-2002-06-28-762	Deleg. av myndighet til Statens	Ikke informasjonskrav	
FOR-2002-03-22-302	Forskr. om tiltak munn- og klauvsjuke Botswana	Ikke informasjonskrav	
FOR-2003-11-28-1401	Deleg. til LD etter konsesjonsloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-2004-05-20-756	Forskrift om E\S-tilpasninger på matområdet	Ikke informasjonskrav	
FOR-2004-02-06-307	Delegering til FID og LD etter dyrevernloven	Ikke informasjonskrav	

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
FOR-2004-02-13-368	Forskrift om beskyttelsestiltak - aviær	Ikke informasjonskrav	
FOR-2004-01-26-359	Forskrift om søknad Innovasjon Norge	Ikke informasjonskrav	
FOR-2004-01-23-191	Deleg. til LD etter husdyravlloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-2004-01-23-190	Deleg. til LD etter dyrehelsepersonelloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-2004-01-23-189	Deleg. til LD og FID etter dyrevernloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-2004-01-16-219	Deleg. til Mattilsynet etter veterinærloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-2004-01-06-12	Deleg. av myndighet fra LD til Mattilsynet	Ikke informasjonskrav	
FOR-2003-12-08-1480	Forskrift om saksbehandling mv. i kommunen	Ikke informasjonskrav	
FOR-2003-12-08-1479	Overføring av myndighet til kommunene m.fl.	Ikke informasjonskrav	Det er flere bestemelser om klage, men disse skal ikke kartlegges
FOR-2004-09-29-1372	Forskrift om reguleringsvare i melkesektoren	Ikke informasjonskrav	
FOR-2004-06-30-1104	Forskrift om hagebruks- og gartneriprodukter	Ikke informasjonskrav	
FOR-2004-03-24-568	Forskrift om sør-afrikanske hestedyr	Ikke informasjonskrav	
FOR-2005-01-28-60	Forskrift om satser for tilskuddsordninger	Ikke informasjonskrav	Gjelder satser for tilskuddsordningene
FOR-2004-12-14-1615	Deleg. til fylkesmannen etter jordlova	Ikke informasjonskrav	
FOR-2005-02-09-115	Deleg. fra det sentrale Mattilsynet	Ikke informasjonskrav	
FOR-2006-01-19-40	Forskrift om innførsel av fjær fra tredjeland	Ikke informasjonskrav	
FOR-2006-02-14-199	Instruks om isolasjon og undersøkelse av dyr	Ikke informasjonskrav	
FOR-2006-01-12-26	Forskrift om satser for prisnedskriving	Ikke informasjonskrav	
FOR-2006-02-20-228	Deleg myndighet Mattilsynet etter	Ikke informasjonskrav	
FOR-2006-03-29-356	Forskrift om forbud mot spekede kjøttprodukter	Ikke informasjonskrav	
FOR-2006-03-09-299	Forskrift om risikosoner ifm. bluetongue	Ikke informasjonskrav	
FOR-2006-04-07-444	Deleg. av forskriftskompetanse etter matloven	Ikke informasjonskrav	
FOR-2006-04-28-475	Forskrift om klassisk svinepest i E\S	Ikke informasjonskrav	
FOR-2006-04-28-474	Forskrift om klassisk villsvinepest i E\S	Ikke informasjonskrav	
FOR-2005-05-27-488	Deleg. til LMD etter skogbrukslova	Ikke informasjonskrav	
FOR-2005-11-22-1369	Instruks til Debio etter økologiforskriften	Ikke informasjonskrav	
FOR-2005-11-22-1368	Delegering til Debio etter økologiforskriften	Ikke informasjonskrav	
FOR-2005-11-21-1297	Forskrift om tiltak mot aviær influensa	Ikke informasjonskrav	
FOR-2005-11-30-1349	Forskrift om harmonisert sertifikatmodell	Ikke informasjonskrav	
FOR-2005-11-30-1348	Forskrift om veterinær grensekontroll	Ikke informasjonskrav	
FOR-2005-11-30-1347	Forskrift om fremgangsmåte for veterinærkontroller ved EØS grensekontrollstasjoner ved import av produkter fra tredjestater.	Ikke informasjonskrav	
LOV-1932-06-17-6	Lov om kvalitetskontroll med landbruksvarer.	Ikke informasjonskrav	Lov om kvalitetsvarer med landbruksvarer har en 5 §. Disse 5 § gir hjemmel for å

Lover/forskrifter		Måles/måles ikke	Begrunnelse
			opprette en rekke forskrifter. I mange av disse forskriftene angis informasjonskrav. Bestemmelsene i loven er først og fremst hjemler for forskriftene men angir implisitt infoamsjonskrav. imidlertid anser jeg disse som så implisitte at jeg ikke har opprettet dem. I så tilfelle måtte jeg ha krysset av for måles på forskrift. Alle de mulige informasjonskravene i lov om kvalitetskontroll med landbruksvarer måles på forskrift
FOR-2006-08-30-1015	Forskrift om bluetongue i Belgia mv.	Ikke informasjonskrav	
FOR-2006-05-16-555	Deleg. til Mattilsynet - fugleinfluensa	Ikke informasjonskrav	
FOR-2006-06-13-953	Forskrift om melkeprisutjevningssatser mv.	Ikke informasjonskrav	
Kilde: Oxford Research			

20.2 Lover og forskrifter som måles med tilhørende informasjonskrav som inngår i kartleggingen

Tabell 20.2-1 Lover og forskrifter med tilhørende informasjonskrav som inngår i kartleggingen

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
Dyrehelsepersonell	FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	§ 12 Månedlig rapportering av B- sykdom	Praktiserende veterinær skal innen den 2. i hver måned sende melding på fastsatt skjema til det lokale Mattilsynet med oppgave for foregående måned over antall dyr angrepet av B-sjukdom, med opplysning om besetningens/oppdrettsanleggets status. Praktiserende veterinærers daglige ordnete opptegnelser om B-sjukdom skal skje på fastsatt skjema M-0442 eller på annen like betryggende måte. B-sjukdom skal rapporteres på dette grunnlag. Det vises ellers til Brukerorientering for rapportering av sjukdom - M-0577 - når det gjelder føring av skjemaer og annen veiledning i tilslutning til denne instruks.
			§ 12 Øyeblikkelig rapportering av mistanke om eller tilfelle av visse B-sykdommer	Ved mistanke om eller tilfelle av B-sjukdom som ikke antas å forekomme eller som bare sjelden forekommer her i landet, skal veterinær øyeblikkelig rapportere til nærmeste overordnete veterinærmyndighet og ellers forholde seg slik som det er bestemt i instruks for A-sjukdom, § 2.
			§ 19 Øyeblikkelig rapportering av uvanlig C-sykdom	Praktiserende veterinær skal straks melde fra til det lokale Mattilsynet hvis det påvises C-sjukdom som ikke antas å forekomme her i landet eller som har en utbredelse som er annerledes enn det som er vanlig.
			§ 2 Øyeblikkelig rapportering av mistanke om eller tilfelle av A-sjukdom	Ved mistanke om eller tilfelle av A-sjukdom skal veterinær øyeblikkelig rapportere til nærmeste overordnete veterinærmyndighet. Hvis det ikke oppnås kontakt med nærmeste overordnete myndighet, plikter veterinæren å ta kontakt med neste ledd, f.eks. skal veterinær ansatt i det lokale Mattilsynet som ikke kommer i kontakt med det regionale Mattilsynet, ta telefonisk kontakt med det sentrale Mattilsynet.
			§ 21 Månedlig rapportering av C-sykdom	Praktiserende veterinær skal innen den 5. i hver måned overføre de daglige noteringer til fastsatt skjema og sende dette til Husdyrkontrollen. Det skal føres adskilte skjema for hvert veterinærdistrikt og for hvert fylke.
			§ 6 Skriftlig rapportplikt om A-sykdom	I tillegg til den øyeblikkelige rapportplikt som er nevnt i § 2 skal veterinær straks gi skriftlig rapport om A-sjukdom på skjema M-0219. Rapporten sendes det regionale og det sentrale Mattilsynet på raskeste måte.
			Skriftlig rapportering av A-sykdom	I tillegg til den øyeblikkelige rapportplikt som er nevnt i § 2 skal veterinær straks gi skriftlig rapport om A-sjukdom på skjema M-0219. Rapporten sendes det regionale og det sentrale Mattilsynet på raskeste måte.
	FOR-1994-10-10-924	Forskrift om skyss-godtgjørelse,	§ 5 Søknad om refusjon av skyssgodtjgøresle	Alle sjukdoms-/ inseminasjonsbesøk skal være dokumentert på de av Landbruksdepartementet fastsatte skjemaer som veterinæren skal fylle ut i 2 - to - eksemplarer, hvorav det ene oppbevares for kontroll. Hovedskjemaet skal fylles ut på stedet og attesteres av rekvirenten (fullt navntrekk).

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
		veterinærer		Bilagsskjemaet for kombinerte reiser skal fylles ut for alle besøk hvor annet skyssmiddel enn egen bil er nyttet. Ved leid transport skal kvitteringer vedlegges. I de tilfeller der rekvirenten ikke er tilstede, skal eget bilagsskjema legges igjen for underskrift og innsending til veterinæren.
	FOR-2005-03-09-224	Forskrift om veterinærvakt	§ 3 Søknad om deltakelse i veterinærvakt	Deltakelse i vakt er frivillig. Mattilsynet kan gi veterinærer som søker om det, rett til å delta og til å få godtgjøring for veterinærvakt.
			§ 4 Innsending av vaktregning/vaktrapport til Matilsynet	Vaktdeltakerne skal sende en vaktrapport til Mattilsynet snarest mulig og senest to uker etter utløpet av hver kalendermåned. I perioder fastsatt av Mattilsynet etter samråd med Den norske veterinærforening skal vaktdeltakerne registrere omfanget av reise og aktivt arbeid i vakttiden. Registreringene skal sendes til Mattilsynet sammen med vaktrapporten.
	LOV-2001-06-15-75	Dyrehelsepersonelloven.	§ 24 Journalføring for dyrehelsepersonell	Dyrehelsepersonell skal føre ordnede opptegnelser over sin virksomhet. Opptegnelsene skal føres i samsvar med god yrkesskikk og skal inneholde fullstendige opplysninger om pasienter og deres behandling, samt opplysninger som er nødvendige for å oppfylle melde- og rapporteringsplikten etter tredje ledd. Opptegnelsene kan kreves framlagt som bevis i en rettssak eller administrativ sak om vedkommendes virksomhet
			§ 24 Melding om virksomheten til offentlige veterinærmyndigheter	Om ordnede opptegnelser, meldinger, rapporter og innsyn i journal Dyrehelsepersonell plikter å melde fra til offentlige veterinærmyndigheter om bostedsadresse, om de driver privat virksomhet og om utgangspunktet for denne virksomheten.
			§ 4 Søknad om autorisasjon som veterinær/helsebiolog	Rett til autorisasjon som veterinær (dyrlege) og fiskehelsebiolog har den som dokumenterer relevant eksamen ved norsk universitet eller vitenskapelig høgskole. Rett til autorisasjon har også den som har avlagt utenlandsk eksamen som er anerkjent etter avtale om gjensidig godkjenning etter § 6. Autorisasjon som veterinær eller fiskehelsebiolog kan også gis den som har utenlandsk eksamen som departementet anerkjenner som faglig jevngod, eller som på annen måte godtgjør å ha nødvendig kyndighet. Departementet skal først innhente uttalelser fra norsk universitet eller vitenskapelig høgskole. Departementet kan ved forskrift fastsette at andre enn de personellgruppene som omfattes av foregående ledd, kan gis autorisasjon. Autorisasjon gis etter søknad. Søkeren må være under 75 år og ellers være skikket.
Jordbruk	FOR-1993-08-06-832	Forskrift om planteforedlerrett	§ 18 Avgift for nyhetsprøving	
			§ 18 Betaling av søknadsav-	

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
			gift	
			§ 18 Betaling av årsavgift for beskyttet sort	
	FOR-1996-12-20-1200	Forskrift om veier for landbruksformål.	§ 2-1 Søknad om godkjenning av veier for landbruksformål	Bygging av nye landbruksveier og ombygging av eksisterende veier kan ikke iverksettes uten tillatelse fra kommunen. Ved bygging av landbruksveier med en lengde på over 15 kilometer skal det foreligge en godkjent konsekvensutredning før vedtak fattes, jf. plan- og bygningslovens § 33-3 og forskrift om konsekvensutredning etter plan- og bygningsloven kap. VII-a § 3, vedlegg II.3.8. Avkjørsler fra offentlig vei og velteplasser som anlegges inn til offentlig vei, skal på forhånd være godkjent av veimyndighetene. Søknad om tillatelse etter første ledd skal sendes kommunen på skjema fastsatt av Landbruksdepartementet (skjema nr. M-0021 B/N - Søknad om bygging av landbruksvei), jf. § 2-2. Søkeren plikter å gi de opplysninger som framgår av søknadsskjema M-0021 B/N.
			§ 2-2 Søkeren skal før søknad om godkjenning underrette naboer m.m.	Søkeren skal på forhånd ha underrettet de som blir berørt av veianlegget, f.eks. naboer og rettighetshavere, jf. § 1-1, og gi opplysninger i søknaden om at dette er gjort.
			§ 3-5 Melding om avsluttet arbeid	Når et godkjent veianlegg er ferdig bygget eller ombygget skal det gis melding om dette til kommunen.
	FOR-1997-05-02-423	Forskrift om nydyrking	§ 7 Søknad om godkjenning av plan for nydyrking	Søknad om godkjenning av plan for nydyrking skal skrives på skjema fastsatt av Landbruksdepartementet1 og sendes kommunen. Søknaden skal inneholde en kartdel som viser det planlagte nydyrkingsarealet, eiendommen og området omkring. Kartdelen skal vise atkomsten til nydyrkingsarealet. Søknaden skal følges av en plan for grøfting, og for øvrig inneholde opplysninger om planlagt drift av nydyrkingsarealet. Søknaden skal angi hvilke økonomiske og driftsmessige fordeler som oppnås ved nydyrkingen. 1 Skjema M-0160B.
	FOR-1997-06-12-599	Forskrift om tilskott til norsk ull	§ 10 Søknad om tilskudd	For å få utbetalt tilskudd, må ullstasjonene sende søknad til SLF over de kvanta ull som er avreknet i måneden.
	FOR-1998-11-23-1086	Forskrift om tilskott til avløysing	§ 19 Søknad om avløsertilskudd ved sykdom mv.	

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
	FOR-1999-07-01-791	Forskrift om gjød-slingsplanlegging	§ 3 Gjødslingsplan	Det skal utarbeides gjødslingsplan før hver vekstsesong. Foretak som disponerer husdyrgjødsel fra mer enn 5 gjødseldyrenheter skal ha en årlig gjødslingsplan. For foretak som har en enkel driftsform, liten variasjon i arealbruken eller ekstensiv driftsform, slik at gjødslingsbehovet varierer svært lite for de enkelte skiftene fra år til år, kan gjødslingsplanen vare i inntil 5 år når dette godkjennes av kommunen.
	FOR-1999-08-26-965	Forskrift om tilskott til mjøl-keproduksjon	§ 4 Spesifisert oppgave til SLF med prognose for inne-værende måned	Meieriselskap som nemnt i § 5 første ledd punkt 1 skal kvar månad sende spesifisert oppgåve til Statens landbruksforvaltning med prognose for inneverande månad og registrerte tal for føregåande månad over kvantum med rett til tilskott og tilskottsbeløp og rapportert lokal foredling etter § 5 første ledd punkt 2 og 3.
			§ 5 Meierselskapets revisor skal revidere og stadfeste oppgavene hver halvår	
	FOR-2001-12-12-1494	Forskrift om hold av høns og kalkun	§ 18 Sykejournal	Dersom det kan føre til unødig lidelse for dyret å leve videre, skal det avlives. Det skal føres journal hvor sykdom, skader og dødsfall noteres. Ved kjent eller sannsynlig dødsårsak skal denne angis.
	FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstil-skudd i jordbru-ket	§ 11 Opplysningsplikt og tilsyn	Foretak som ytes produksjonstilskudd plikter å gi alle nødvendige opplysninger som kommunen, fylkesmannen eller Statens landbruksforvaltning krever.
			§ 9 Søknad om avløsertil-skudd - ferie og fritid	
			§ 9 Søknad om distrikts- og kvalitetstilskudd til grønt produksjonen for vekstse-songen (produksjonstil-skudd)	Produksjonstilskudd - Søknad om distrikts- og kvlaitetstilskudd til grønt produksjonen for vekstse-songen.
			§ 9 Søknad om produksjon-stilskudd - 20. august	
			§ 9 Søknad om produksjon-stilskudd - 20. januar	
	FOR-2002-07-03-780	Forskrift om tilskudd til sert. settepotetavl	§ 5 Søknad om arealtil-skudd/prisnedskrivingstilsku dd	
	FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 11 Dyreholdjournal	Dyreholder er ansvarlig for at det føres en journal over alle dyr i dyreholdet. Krav om føring av dyreholdjournal gjelder ikke transportører. Journalen skal føres på skjema (manuelt eller elektronisk) som er godkjent av Mattilsynet.

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
			§ 12 Helsekort	Dyreholder er ansvarlig for at det føres en oversikt over sykdom og behandling av alle dyr som til enhver tid befinner seg i dyreholdet, herunder forebyggende helsearbeid. Oversikten skal føres på skjema godkjent av Mattilsynet. Når dyr med individuelle helsekort overføres til nytt dyrehold, skal helsekortopplysninger overføres sammen med dyret.
			§ 13 Oppbevaring av dyreholdjournal og helsekort	Dyreholdjournal og helsekort skal oppbevares av dyreholder i minimum 10 år og kunne fremvises for det lokale Mattilsynet på anmodning. Plikten til å oppbevare dyreholdjournal og helsekort gjelder selv om dyreholdet opphører.
			§ 14 Merking av storfe som er født i Norge	Storfe som er født i Norge skal merkes med ett gult merke i hvert øre før de er 20 dager gamle. Dyrene skal likevel være merket før de forlater dyreholdet de er født i. Dersom det er driftsmessig nødvendig, kan annen farge enn gul benyttes til merking av storfe født i Norge. Fargene hvit, lakserød eller farger som kan forveksles med disse kan likevel ikke benyttes
			§ 16 Registrering og rapportering av storfe i sentralt individregister	Dyreholder er ansvarlig for at alle storfe i dyreholdet, unntatt nyfødte dyr som ennå ikke er merket, er registrert i sentralt individregister med korrekte opplysninger om hvilket land dyret er født i, dyrets unike identitetsnummer, fødselsdato (eventuelt fødselsmåned og -år hvor fødselsdato er ukjent), kjønn, rase eller farge og mordyrets unike identitetsnummer. Registreringen skal skje til sentralt individregister på skjema som er utarbeidet av Mattilsynet. Dyreholder er ansvarlig for å rapportere til sentralt individregister for storfe når: 1) nyfødt storfe merkes første gang, 2) storfe er ført ut av dyreholdet, 3) storfe er ført inn i dyreholdet, 4) storfe dør i dyreholdet, unntatt nyfødte storfe som ennå ikke er merket. Rapport skal avgis innen 7 dager etter at den rapporteringspliktige hendelsen i andre ledd har funnet sted. Rapport skal sendes på skjema som er utarbeidet av Mattilsynet eller ved dataoverføring til sentralt individregister for storfe, og inneholde opplysninger om: 1) navn og adresse på eier samt dyreholdets identitetsnummer, 2) angivelse av den rapporteringspliktige hendelsen i andre ledd, og dato for denne, 3) storfeets unike identitetsnummer.

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
				I tillegg skal følgende rapporteres: 4) når nyfødt storfe merkes første gang; opplysninger om fødselsdato, kjønn, rase eller farge og mordyrets unike identitetsnummer, 5) når storfe er ført ut av dyreholdet; opplysninger om mottakende dyreholds navn eller identitets-nummer (slakteri, livdyromsetter, kjøperbesetning eller annet dyrehold), 6) når storfe er ført inn i dyreholdet; opplysninger om avgivende dyreholds navn eller identitets-nummer (livdyromsetter, selgerbesetning eller annet dyrehold) og storfeets individnummer i det nye dyreholdet. Ved innførsel av storfe skal all informasjon på samtlige øremerker som storfeet har ved innførselen rapporteres. Rapporteringen kan utføres av andre på oppdrag fra dyreholder
			§ 17 Merking av svin som er født i Norge	Svin (avlsdyr og slaktedyr) som er født i Norge, skal merkes med gult øremerke før de er 30 dager gamle, men likevel før de forlater dyreholdet de er født i. Trerasekrysningen Noroc kan merkes med grønt øremerke. Dyr som fôres opp til slakt (slaktedyr), kan likevel merkes ved tatovering. Tatove-ringen skal sitte i øret, inneholde dyreholdets identitetsnummer eller leverandørnummer ved slakteri og være lesbar hele dyrets levetid. Smågris som etter fast avtale skal leveres for oppfôring til slakt, til en produsent som bare mottar smågris fra denne ene smågrisprodusenten, kan forlate dyreholdet de er født i uten at de er merket. Mottaker skal likevel merke dyrene i samsvar med bestemmelsene i første ledd så snart som mulig etter levering, og senest før de forlater dyreholdet. Smågris som fôres opp til slakt i eget dyrehold, hvor det ikke mottas smågris fra andre dyrehold, kan merkes som angitt i §9 tredje ledd.
			§ 18 Melding fra slakteriene til Mattilsynet ved forflyt-ning av svin og melding om endringer i opplysning om dyrehold med svin	Slakteriet skal gi melding til Mattilsynet ved forflytning av svin til nytt dyrehold, herunder slakteri eller til og fra utstillinger med svin Endringer i opplysninger om dyrehold med svin, og opphør eller oppstart av dyrehold med svin skal meldes til det lokale Mattilsynet innen 1 måned
			§ 18 Rapportering fra bønder til sentralt svine-holdsregister	For dyrehold med svin plikter dyreholder å rapportere opplysninger om dyreholdet til Mattilsynet, herunder blant annet opplysninger om dyreholdets adresse, navn, adresse og telefonnummer til eier av dyra, eventuelt person ansvarlig for dyra, besetningsstørrelse og produksjonstype
			§ 22 Tilsyn med besetninger av svin og storfe	Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften. Ved overtredelse av forskriftens bestemmelser om merking, registrering og rapportering, kan Mattil-

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
				synet nedlegge forbud mot forflytting av dyr til eller fra dyrehold, herunder å slippe dyr på beite. Dyr som ikke lar seg identifisere innenfor en frist fastsatt av Mattilsynet, kan pålegges destruert.
			§ 4 Plikt til å registrere bestilling av øremerker i Mattilsynets merkeregister	Dyreholder skal registrere bestilling av øremerker i Mattilsynets register over øremerker (Merkeregisteret). Beholdningen av øremerker skal ikke overskride antatt årlig forbruk.
			§ 9 Merking av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge	Hver gang dyr overføres til et nytt dyrehold i Norge, skal det merkes med et hvitt øremerke innen 7 dager etter ankomst til nytt dyrehold. Dersom dyret allerede har et hvitt øremerke skal dette erstattes med nytt hvitt øremerke. Slaktegris kan som alternativ til merking etter første ledd, merkes ved tatovering. Tatoveringen skal sitte på skinka, inneholde dyreholdets identitetsnummer eller leverandørnummer ved slakteri og være lesbar hele dyrets levetid. Tatoveringen skal senest være påført når dyret føres til slakt.
	FOR-2002-12-11-1591	Forskr om distriktstilskudd til eggproduksjon	§ 6 Årsoppgave over eggsalg sendes SLF	
	FOR-2003-01-07-14	Forskrift om kvoteordningen for melk	§ 16 Innmelding av salg av melkekvote ku	Innmelding av kvotesalg er bindende, og skal sendes Statens landbruksforvaltning på eget skjema innen 1. august. Innmeldingen medfører at selgers kvote bortfaller fra og med påfølgende kalenderår. Innmeldingsskjemaet må være underskrevet av landbrukseiendommens eier og dennes eventuelle ektefelle. Vedlagt skjemaet skal det foreligge samtykke fra panthavere med pant i landbrukseiendommen og fra eventuelt foretak som driver kvoten. Innmeldingsskjemaet skal også inneholde erklæring om privat salg, herunder kjøpernes bekreftelse på at det foreligger avtale om slikt salg
			§ 18 Innmelding av kvotekjøp fra staten	Ved kjøp av kvote fra staten, skal det i innmeldingen angis størrelsen på kvote som ønskes kjøpt. Med mindre det kjøpes kvote etter §20, kan det ikke innmeldes større kumelkkvote enn tilsvarende 30% av kvoten på kjøperens landbrukseiendom i kjøpsåret. Minste kvotemengde som kan innmeldes for kjøp er 1.500 liter kumelkkvote og 500 liter geitmelkkvote. Det kan ikke kjøpes kvote som fører til at kvote etter kjøp overstiger de begrensninger som følger av §5 og §11. Ved kjøp av kvote fra staten betales det kr 3,50 pr. liter samt et gebyr på kr 200. Innmelding av kvotekjøp fra staten skal sendes Statens landbruksforvaltning på egne skjemaer innen 1. oktober for å få virkning fra påfølgende kalenderår.
			§ 9 Søknad om tillatelse til å få beregnet egen kvote for felles melkeproduksjon på helårsbasis (samdrift)	Vilkår for beregning av samdriftskvote. Statens landbruksforvaltning kan etter søknad gi tillatelse til å få beregnet egen kvote for felles melkeproduksjon på helårsbasis (samdrift). Følgende vilkår må være oppfylt for å få beregnet sam-

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
				driftskvote etter §11 :
	FOR-2003-01-15-54	Forskrift om miljøplan	§ 3 Miljøplan 1	Med miljøpplan menes et system i to trinn for registrering, planlegging og dokumentasjon av tiltak som gjelder miljømessige forhold knyttet til jordbruksdrift NB! Merk: § 6: Statens landbruksforvaltning kan gi utfyllende bestemmelser til forskriften
			§ 3 Miljøplan 2	Miljøplan trinn 2 er knyttet til særskilte miljøformål i jordbruket, og skal inneholde: 1. Målsetting for foretakets miljøinnsats. 2. Planer for tiltak som skal fremme særskilte miljøformål. 3. Dokumentasjon på gjennomføring av tiltak. Dokumentasjon knyttet til miljøplanen skal oppbevares på foretaket og være tilgjengelig i 10 år etter planårets slutt.
			§ 4 Oppbevare miljøplan	Dokumentasjon knyttet til miljøplanen (1)skal oppbevares på foretaket og være tilgjengelig i 10 år etter planårets slutt
	FOR-2003-06-24-777	Forskrift om fritak fra over-produksjonsav-gift	§ 6 Halvårlig/årlig rap-portering	Produksjons- og foredlingsforetaket skal samlet rapportere til Statens landbruksforvaltning etter endt kalenderår/ halvår, eller etter avtale med den Statens landbruksforvaltning gir fullmakt.
			§ 6 Månedlig rapport	Produksjons- og foredlingsforetaket skal samlet hver måned utarbeide spesifiserte oppgaver over omsatt mengde foredlede produkter. Oppgavene skal også omfatte eventuell mengde melk levert fra andre foretak. Ved samarbeid om foredling, skal også fordelingen av leveranse fra de ulike produk-sjonsforetakene fremgå av oppgavene.
	FOR-2004-02-04-448	Forskrift om spesielle miljøtil-tak i jordbruket	§ 6 Søknad om spesielle miljøtiltak i jordbruket	Søkere skal benytte skjema, SLF-430, som er utarbeidet av statens landbruksforvaltning.
			§ 7 Føre og levere inn regn-skap over kostnader ved anmodning om utbetaling av tilskudd	Føre regnskap som grunnlag for utbetaling. Innvilget tilskudd utbetales etter skriftlig anmodning fra tilskuddsmottaker og når prosjektet eller tiltaket har fått godkjent sluttregnskapet.
			§ 9 Opplysningsplikt og kontroll	Kommunen må, når det gis tilsagn, ta forbehold om at kommunne, fylkesmannen, Statens land-bruksforvaltning eller Riksrevisjonen kan kreve de nødvendige opplysninger og kontrollere bruken av tilskuddsmidlene er i tråd med forutsetningene.
	FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygde-utvikling	§ 4 Etablererstipend BU	

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
			§ 4 Søknad etablererstipend	Det kan gis stipend til å forberede og etablere ny virksomhet med ekspansjonsmuligheter på inntil 75 av godkjent kostnadsoverslag.
			§ 4 Søknad om bygdeutvik-lingsmidler (investeringer)	Det kan gis tilskudd til investeringer i faste anlegg og tilhørende produksjonstustyr av varig karakter med inntil 30 av godkjent kostnadsoverslag. Det kan gis tilskudd i form av reduksjon i avtalt rentenivå på lån til investeringsformål. Rentestøtten utgjør 50 av renten på tre års stasobligasjoner. Rentestøtte beregnes ut fra foregående års rente og kan maksimalt utgjøre 5 prosentpoeng.
			§ 4 Søknad om støtte til bygdeutvikling	
	FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, regist-rering mv. av småfe	§ 10 Oppbevare dyrehold-journal og helsekort	
			§ 13 Tilsyn med småfebe-setninger	Tilsyn - Mattilsynet fører tilsyn og fatter nødvendige vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i eller i imedhold av denne forskriften
			§ 2 Registreringsplikt av bestilling av øremerke i matilsynets register	Dyreholder skal registrere bestilling av øremerker i Mattilsynets register over øremerker (Merkeregis-teret). Beholdningen av øremerker skal ikke overskride antatt årlig forbruk
			§ 5 Merking av småfe som overføres til nytt dyrehold i Norge	Hver gang dyr overføres til et nytt dyrehold i Norge, skal det merkes med et hvitt øremerke innen 7 dager etter ankomst til nytt dyrehold. Dersom dyret allerede har et hvitt øremerke skal dette erstat-tes med nytt hvitt øremerke. Når dyr overføres til et nytt dyrehold, er det mottaker som er ansvarlig for at dyr får et nytt øremerke. Vær og bukk som brukes i avl sammen med flere dyrehold (avlsgruppe), skal ikke merkes når de flyttes mellom dyrehold som er medlem i avlsgruppen. Vær og bukk som er merket med et lilla kåringsmerke og som overføres, kreves ikke merket med hvitt øremerke forutsatt at opplysninger tilsvarende §8 første ledd nr. 4 om overføringen føres i dyrets identitetskort. Småfe skal likevel merkes med hvitt øremerke når det føres til slakt.
			§ 7 Merking av småfe som er født i Norge	Småfe som er født i Norge skal merkes med et godkjent øremerke i hvert øre før de er 30 dager, men likevel før de forlater dyreholdet de er født i. Dersom det er driftsmessig nødvendig kan merking med det ene av øremerkene utsettes til dyret er inntil 6 måneder
			§ 8 Dyreholdjournal for småfe	Følgende opplysninger skal i tillegg nedtegnes i journalen: 1) Dyrets unike identitetsnummer. Dette gjelder ikke for kje som føres til slakt. 2) Fødselsdato, alternativt fødselsmåned og -år hvor fødselsdato er ukjent.

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
				3) Dødsdato, herunder dato for levering til slakt, alternativt dødsmåned og -år hvor dødsdato er ukjent. 4) Alle overføringer og andre forflytninger, permanente og midlertidige, inn og ut av dyreholdet, og a) navn og adresse på avsender eller mottaker, og dyreholdenes identitetsnummer, b) antallet dyr som overføres eller flyttes, c) dato for forflytningen, og d) ved overføring til dyreholdet, dyrets nye individnummer (gjelder ikke kje som føres til slakt). 5) Andre situasjoner hvor dyr i dyreholdet kommer i kontakt med dyr fra andre dyrehold, dato for slik kontakt og hvilke dyr det gjelder. 6) Mottatte øremerker.
			§ 9 Oversikt over sykdom og behandling av dyr	Dyreholder er ansvarlig for at det føres en oversikt over sykdom og behandling av alle dyr som til enhver tid befinner seg i dyreholdet, herunder forebyggende helsearbeid. Oversikten skal bygge på et skjema som er basert på en modell fra Mattilsynet. Når dyr med individuelle helsekort overføres til nytt dyrehold, skal helsekortopplysninger overføres sammen med dyret.
Matsikkerhet	FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	§ 62a Nedskjæringsplan-ukeplan	Ansvarlig for virksomheten skal skriftlig meddele Mattilsynet ukentlige nedskjæringsplaner senest tre virkedager før den aktuelle ukes første nedskjæringsdag.
			§ 62a Nedskjæringsplan-årsplan	Ansvarlig for virksomhet autorisert for nedskjæring skal innen 20. november hvert år, på skjema fastsatt av Mattilsynet, oversende en plan for påfølgende års nedskjæringsaktivitet til Mattilsynet (årsplan). Årsplanen skal inneholde opplysninger om: 1. forventet nedskjæringsmengde fordelt på ulike nedskjæringsuker. 2. start/sluttidspunkt pr. dag for nedskjæringen.
			§ 96 Føring av journal over slaktedyr og -produkter	Virksomhetens daglige leder, eier eller dennes representant skal føre lister over slaktedyr som kommer til bedriften og slakteriprodukter som forlater den. Det skal også føres register over undersøkelser som er foretatt og resultatet av disse.
			§ 96 Oppbevaring av journal	Journal over slaktedyr og -produkter skal oppbevares for dokumentasjon. På forespørsel skal disse opplysninger legges frem for kjøttkontrollen.

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
			Vedlegg. Oppbevaring av prøveresultater	Dokumentene skal oppbevares i virksomheten i minst 18 måneder, og de skal på anmodning gjøres tilgjengelig for tilsynsveterinæren.
	FOR-1994-04-25-320	Kjøttkontrollforskriften	§ 5 Plikt til å opplyse om avvikende slaktedyr	Slaktedyr som avviker fra det normale (er behandlet for og/eller viser tegn på skade eller sjukdom) og som transporteres levende til slakteri, skal følges av en erklæring fra besetningens eier eller ansvarlig representant, eller fra veterinær, med opplysninger om skaden eller sjukdommen og om eventuell behandling som har vært gitt. Opplysningene skal gis på skjema fastsatt av Mattilsynet og skal overleveres til tilsynsveterinæren så snart dyret ankommer slakteriet.
	FOR-1994-11-18-1020	Forskrift om sertifisering av fjørfevirksomhet	Plikt til å underlegges tilsyn	For å bli sertifisert og for opprettholdelse av sertifikat skal virksomheten: underlegges tilsyn av veterinærmyndighetene innenfor rammene av en organisert helsekontroll. Helsekontrollen skal omfatte: - minst en årlig helsekontroll foretatt av det lokale Mattilsynet. Helsekontrollen skal inkludere kontroll med at virksomhetens hygienetiltak og drift gjennomføres i samsvar med del II Anlegg og drift - gjennomgang av alle opplysninger som er registrert i virksomhetens journal og andre opplysninger som er nødvendige for at det lokale Mattilsynet skal kunne foreta en løpende kontroll av helsetilstanden.
	FOR-1995-03-06-239	Forskrift om sædoverføring hos husdyr	§ 4 Søknad om tillatelse	Eier, røkter eller annen person som av eier er gitt ansvaret for besetningen kan inseminere dyr i denne besetningen når vedkommende har fått tillatelse fra Mattilsynet. For å få slik tillatelse, må vedkommende ha gjennomgått opplæring som er godkjent av Norges veterinærhøgskole. Mattilsynet kan sette ytterligere vilkår for godkjenning.
	FOR-1995-03-21-265	Fjørfekjøttforskriften	§ 57 Driftsregister	Eier skal føre et driftsregister med opplysninger om besetningene. Opplysningene skal på anmodning legges frem for tilsynsmyndigheten.
			§ 8 Føring av register	Den som er ansvarlig for virksomheten skal føre et register med opplysninger over inn- og utgående ferskt fjørfekjøtt, opprinnelse, art og mengde. Tilsynsmyndigheten kan kreve seg forelagt disse opplysninger.
	FOR-1995-08-28-775	Forskrift om dyrevern i slakterier	§ 16. Dokumentasjon for opplæring av bruker av boltepistol	§ 16 Opplæring av bruker av boltpistol skal dokumenteres.
			§ 6 Journalføring av vedlikehold av bedøvings- og avlivingsutstyr	Vedlikehold og ettersyn av bedøvings- og avlivingsutstyr skal journalføres.
	FOR-1998-12-31-1484	Forskrift om handel med levende dyr m.v.	§ 9 Fortegnelse over mottatte forsendelser av levende dyr og animalske produkter importert til Norge	Første mottaker skal føre fortegnelse over mottatte forsendelser. Fortegnelsen skal inneholde navn og adresse på avsender(e) og mottaker(e) og identiteten på forsendelsen. Register over mottatte leveranser skal oppbevares i minst ti år og skal forevises det lokale Mattilsynet etter anmodning.
			§ 8 Melding om innførsel	Ved import fra land innen EØS omfattet av denne forskriften skal importøren eller dennes represen-

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
			ved import fra land innen EØS.	tant gi melding om forsendelsen til det lokale Mattilsynet på bestemmelsesstedet eller tilsynsveterinæren i den virksomheten som er bestemmelsesstedet for forsendelsen. Meldingen skal være kommet frem senest 24 timer før ankomst til bestemmelsesstedet. Meldingen skal sendes på fastsatt skjema, og skal minst inneholde følgende opplysninger: 1) Virksomhetens navn, adresse og organisasjonsnummer eller personnummer. 2) Ankomsttid og bestemmelsessted. 3) Avsenderland. 4) Antall enheter i forsendelsen. 5) Varegruppe med angivelse av tolltariffnummer (åtte siffer) i henhold til inndeling i norsk tolltariff. 6) Identiteten på forsendelsen. Kravet til melding om import gjelder ikke ved import fra land innen EØS av registrerte dyr av hestefamilien.
	FOR-1999-01-13-66	Forskrift om godkjente avlssvin mv	§ 7 Søknad om godkjenning og registrering av reinavla avlssvin og hybridsavlssvin	Godkjente (reinavla) avlssvin og hybridavlssvin, skal etter søknad innføres eller registreres i dyreregisteret til vedkommende offentlig godkjente instans her i landet. Innføring eller registrering skal skje: a) for reinavla avlssvin i henhold til vedlegg 4. b) for hybridavlssvin i henhold til vedlegg 5.
			§ 8 Avstammings- og identitetssertifikat	Godkjent instans skal på oppfordring utarbeide avstamningssertifikat eller stamtavle for aktuelt dyr som dokumentasjon for at: a) det godkjente (reinavla) dyret med avstamning er registerført for vedkommende avlspopulasjon b) hybridavlssvinet med avstamning er registerført for vedkommende linje.
	FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	§ 10 Tilstedeværelse ved vekstkontroll	Mattilsynet skal utføre vekstkontroll av såvarearealene. Ved såkorndyrking skal personell fra såvareforretningene være med under kontrollen.
			§ 4 Plikt til å gi Mattilsynet informasjon	De autoriserte forretningene, og andre virksomheter som er gitt tillatelse til omsetning mv., skal føre statistikk, sammenstille oversikter, gjøre prøveuttak og avgi de rapporter som Mattilsynet krever.
			§ 8 Skriftlig kontrakt ved avl av såvare	Avl av såvare kan bare foregå på grunnlag av en skriftlig kontrakt mellom en autorisert såvareforretning og den enkelte kontraktavler.
			§ 9 Melding om avl (endelig innmelding)	Autoriserte såvareforretninger og andre virksomheter med tillatelse til omsetning, skal gi skriftlig melding til Mattilsynet om utsædspartier til kontrolldyrking og arealer til vekstkontroll.
			Vedlegg A5 Egenerklæring om kontroll for floghavre	Ved såkorndyrking og avl av storfrøede grasarter skal kontraktavleren sørge for at kontraktarealene blir nøye kontrollert for floghavre minst en gang i veksttida. Avleren skal fylle ut en tilsendt egener-

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
				klæring om resultatet av denne kontrollen. Denne leveres forretningen som har kontrakten.
			Vedlegg A5 Eiendomsspesifikasjon og kartskisse	Ved søkorndyrking og avl av hagebruksfrø og jordbruksfrø skal avleren levere en eiendomsspesifikasjon og en kartskisse over driftsenheten basert på økonomisk kartverk med nødvendige opplysninger om arealer og tidligere plantevekst.
			Vedlegg B3 Leierenserienes oppgaveplikt	Ved sesongens slutt skal det hvert år innen 1. juli sendes en oppgave til Statens Landbruksforvaltning over antall tonn såvarer fordelt på de enkelte artene som er renset i sesongen.
			Vedlegg B3 Leierenseriers journalplikt	Bedriften skal føre en journal over de partiene som renses med oppgave over eier, art, sort, kvantum råvare og kvantum ferdig renset vare. Denne journalen kan være manuell eller elektronisk.
	FOR-1999-10-18-1163	Kontrollforskrift for animalske produkter	§ 4 Registrering	Importør av varepartiet skal være registrert hos tilsynsmyndigheten før varepartiet føres inn i landet. Når det gjelder ova, sæd, embryo og animalsk avfall skal importør og første mottaker være registrert hos Mattilsynet. Registreringen skal skje på skjema fastsatt av tilsynsmyndigheten. Registreringen foretas for den enkelte varegruppe og gjelder for to år etter siste registrerte import.
	FOR-2000-01-20-47	Forskrift om gebyr for animalske produkter	§ 1 Gebyr	Det skal betales gebyr for tilsyn og kontroll i forbindelse med import til og transitt mv. i Norge av levende dyr, animalske næringsmidler og andre produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland.
	FOR-2000-01-27-65	Restkontrollforskriften	§ 8 Oppbevare dokumentasjon på behandling	Krav til oppdrettsanlegg, og virksomheter som driver landbruksmessig primærproduksjon: Oppbevare dokumentasjon på behandling av produksjonsdyr og fisk. Resepter utskrevet for behandling av produksjonsdyr og fisk skal oppbevares som dokumentasjon i fem år.
	FOR-2000-12-01-1333	Forskrift om plantehelse	§ 27 Melding om utførsel	§ 27: De som ønsker å utføre sendinger som krever utstedelse av sunnhetssertifikat eller reeksportsertifikat, skal gi skriftlig melding om dette til Mattilsynets kontor i vedkommende distrikt. Meldingen skal gis på fastsatt skjema og skal være kommet inn senest 2 virkedager før sendingen skal kontrolleres.
			§§ 31 og 32 Gebyr	§ 31 Kontrollgebyr ved produksjon og omsetning. § 32 Kontrollgebyr ved innførsel.
	FOR-2001-04-02-384	Forskrift om transport av levende dyr	§ 13 - Dokumentasjon på godkjent opplæringsprogram for dyretransportsjåfører	Ved avsluttet og bestått opplæring skal dyretransportsjåføren motta et skriftlig bevis som godtgjør at utdanningen er tilfredsstillende gjennomført. Dette bevis skal medbringes i transportmidlet når dette brukes til transport av levende dyr.
	FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	§ 13 Melding om flytting til vandreplass	Før bier flyttes til vandreplass, skal birøkteren ha sendt melding om flyttingen til Mattilsynet i det distriktet vandreplassen ligger. Birøkteren skal oppgi navn, adresse og telefonnummer, samt referansenummeret på sertifikatet for den stasjonære bigården biene kommer fra og hvilket veterinærdistrikt denne er plassert i. Det skal også opplyses om vandreplassens lokalisering angitt ved nummer og koordinater på kartblad i Statens kartverks serie N50/M711, samt om tidsrommet vandreplassen tenkes benyttet.
			§ 14 Søknad om sertifisering av stasjonær bigård	Mattilsynet sertifiserer stasjonære bigårder.
			§ 14b Journal	Birøkteren skal fortløpende føre fortegnelse over alle forsendelser av bier og utbygde vokstavler til og fra bigården med angivelse av forsendelsens art, dato for mottak eller avsendelse og mottakerens eller avsenderens navn og adresse.

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
			§ 5 Melding om opprettelse/nedleggelse av stasjonær bigård	Birøkteren skal melde fra til Mattilsynet om opprettelse og nedleggelse av stasjonær bigård. Birøkteren skal oppgi navn, personnummer, adresse og telefonnummer, samt opplyse om bigårdens plassering angitt ved nummer og koordinater på kartblad i Statens kartverks serie N50/M711.
			§ 8 Inspeksjon	Birøkteren skal legge forholdene til rette for prøvetaking og for øvrig yte nødvendig bistand ved undersøkelser.
	FOR-2002-11-07-1290	Forvareforskriften	§ 42 Gebyr	§ 42: Importører og produsenter av fôr som skal omsettes skal betale gebyr til dekning av utgifter i forbindelse med tilsyn og kontroll av fôret frem til 31. desember 2006.
	FOR-2003-03-06-288	Sjøpattedyrforskriften	§ 5: Godkjenning av fartøy	§ 5: Fangstfartøy med eventuell fangstbåd, skal oppfylle kravene i denne forskrift og være godkjent av Mattilsynet til disse formål og tildeles et registreringsnummer.
			§ 8 annet ledd: Tilleggsdokumentasjon - hvalkjøtt	§ 8 annet ledd: Skipper på fangstfartøyet skal i tillegg til å framlegge dokumentasjon av internkontroll framlegge dokumentasjon iht denne forskrifts vedlegg 1.
	FOR-2003-07-04-1063	Forskr om handel med gjødsel og kalkingsmidler	§ 27- 32. Tilsyn. mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften	Tilsyn. mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften. De konkrete pliktene spesifiseres i § 28- 32, eksempelvis: Ved besøk av mattilsynet plikter bedriften å yte nødvendig bistand og å gi alle nødvendige opplysninger
			§ 5 - Registrering av produkter - Mineralgjødsel - før import, markedsføring og omsetning starter	§5. Registrering av produkter Alle produkter som omfattes av forskriften skal registreres hos Mattilsynet før import, markedsføring og omsetning starter. Ved melding om registrering skal alle opplysninger som er nødvendige for å vurdere produktets nyttevirkning og eventuelle uheldige effekter på helse og miljø legges frem. Slik melding skal skje på skjema fastsatt av Mattilsynet. Mattilsynet kan kreve ytterligere dokumentasjon dersom det finnes nødvendig.
			§ 6 - rapportering.	§6. Rapportering Mattilsynet fastsetter skjema for rapportering og bestemmer hyppigheten og frister for rapportering. Mattilsynet kan pålegge ansvarlig firma å gi opplysninger om: a) omsatt mengde av hvert enkelt produkt, b) total mengde kadmium (Cd) i omsatte mengder mineralgjødsel, konverteringskalk og andre produkter der det er relevant.
	FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	§ 11 - Registrering og søknad om godkjenning av gjødselvare	
			§ 11 - Registrering/søknad	

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
			om godkjenning av dyrkinsmedier, jordforbedringsmidler og jorddekkingsmidler som ikke er produsert på avfall	
			§ 11. Registrering av gjødselvarer produsert av organisk avfall	§11. Registrering Alle produkter som kommer inn under denne forskrifts del II skal registreres hos Mattilsynet før import, markedsføring og omsetning starter. Melding om registrering skal inneholde de opplysninger som er nødvendige for å vurdere produktets nyttevirkning, samt eventuelle helsemessige og hygieniske risikoer og uheldige miljøeffekter tilknyttet produktet. Herunder hører også beskrivelse av produktet, inklusive opplysninger om sammensetning/ opphavsmateriale og bruk. Melding om registrering skal videre inneholde opplysninger om varedeklarasjon og om hvordan varen skal merkes. Melding om registrering skal skje på skjema fastsatt av Mattilsynet. Mattilsynet kan kreve ytterligere dokumentasjon dersom det finnes nødvendig.
			§ 12 - Rapportingsplikt - Alle som produserer eller importerer produkter som kommer inn under denne forskrifts del II, skal for hvert enkelt produkt gi opplysninger til Matilsynet om omsatt mengde fra produsent eller importør	§12. Rapporteringsplikt Alle som produserer eller importerer produkter som kommer inn under denne forskrifts del II, skal for hvert enkelt produkt gi opplysninger til Mattilsynet om omsatt mengde fra produsent eller importør. Mattilsynet fastsetter skjema for rapportering og bestemmer hyppigheten og frister for rapportering. Mattilsynet kan pålegge ansvarlig firma å gi opplysninger om omsatt mengde av hvert enkelt produkt. Mattilsynet kan også pålegge årlig oppgave som er attestert av revisor (aksjeselskap) eller regnskapsfører (enkeltmannsforetak) over omsetning av hvert produkt.
	FOR-2004-02-13-406	Forskrift om gebyrer til Mattilsynet	§ 2, 3 Betaling av gebyr til Mattilsynet for særskilte ytelser	Denne forskrift fastsetter gebyr for særskilte ytelser i henhold til matloven, dyrevernloven, dyrehelsepersonelloven og husdyravlloven og forskrifter gitt med hjemmel i disse lovene. Med særskilte ytelser menes i denne forskriften behandling av de søknader om godkjenning, utstedelse av attester, tildeling av merke- og eierrettigheter, avgiftsrettigheter og lignende som fremgår av vedlegg I til forskriften.
	FOR-2004-07-21-1131	Forskrift om erstatning etter offentlige pålegg og restriksjoner i	§ 11 Søknad om erstatning for nedforingskostnader mv som følge av radioaktivitet	Søknad om erstatning etter skal fremsettes på skjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning og sendes fylkesmannen. Kopi av offentlig pålegg eller restriksjon, bekreftelse på at hele eller deler av pålegget eller restriksjonen er gjennomført, dokumentasjon over tap og annen nødvendig dokumentasjon skal vedlegges søknaden. Skjema SLF-279.

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
		plante- og hus-dyrproduksjon		
	FOR-2005-03-14-232	Forskrift om innførsel og utførsel av småfe	§ 17 Dokumentasjon av loggbok for dyretransport-oppdrag	Registeret skal bli oppbevart i minst tre år og skal minst innehalde følgjande opplysningar (...)
			§ 17 Føring av loggbok for dyretransportoppdrag	Transportøren skal sørgje for at det blir ført eit register for kvar einskild lastebil som blir nytta til transport av dyr.
	FOR-2005-06-02-505	Forskrift om hestevelferd	§ 6 Hestepass og helsekort	Alle hester skal ha hestepass og helsekort. Hesteholder er ansvarlig for at hestens helsekort og pass er tilgjengelig for veterinær ved medisinsk behandling, og skal selv føre egenbehandling inn på kortet.
Næringsmiddellov-givning	FOR-1998-01-08-16	Forskrift om frakttilskott på slakt	§ 2 - Frakttilskudd ved transport til engroshand-larar	Det kan søkes om frakttilskudd ved transport til engoshandler
			§ 3 - Frakttilskudd ved transport av nedskoren vare	Det kan søkes om frakttilskudd ved transport av nedskåren vare.
	FOR-2001-05-23-548	Forskrift om frakttil-skuddsordninger for korn	§ 3b - Søknad om tilskudd til frakt av økologisk korn fra produsent til mottaksan-legg	§ 3b. Tilskudd til frakt av økologisk korn fra produsent til mottaksanlegg Frakttilskudd ytes for frakt av økologisk korn fra produsent til nærmeste mottaksanlegg som kan ta imot den aktuelle arten etter følgende satser:
	FOR-2001-12-21-1647	Forskrift om toll på bearbeidede	§ 11 Søknad om individuell tollnedsettelse (ved import av landbruksvarer)	Statens landbruksforvaltning kan etter skriftlig søknad og i henhold til §13 til §15 innvilge individu-ell tollnedsettelse i forhold til tariffbestemt innførselstoll. Det må i søknaden blant annet opplyses om følgende: importørens navn, adresse og telefonnummer, importørens organisasjonsnummer, innsatsvarens varenummer, varebeskrivelse og navn på varen, mengde det søkes tollfritak for og importperioden det søkes for, samt opprinnelsesland og eksportø-rens navn og adresse. Vedtak om tollnedsettelse etter dette kapittelet gis tidligst gyldighet fra den dato søknaden er registrert innkommet i Statens landbruksforvaltning. Vedtaket må foreligge på det tidspunkt en fullstendig utfylt tolldeklarasjon er mottatt av tollvesenet
			§ 9 Sende råvaredeklarasjon til SLF ved import av ferdig-varer	For tollnedsettelse ved import av ferdigvarer i henhold til § 7 og § 8 skal råvaredeklarasjon sendes til Statens landbruksforvaltning. Det prosentvise råvareinnholdet skal dokumenteres. Som dokumentasjon kan godtas: Datablad

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
				fra produsent som viser råvareinnholdet/ resepten for varen, emballasjen eller kopi av emballasjen for varen som viser råvareinnholdet, vareprøve der råvareinnholdet fremgår, eller laboratorieanalyser bekostet av importør. Importør er ansvarlig for at opplysninger gitt til Statens landbruksforvaltning er korrekte. 0 Endret ved forskrifter 4 okt 2002 nr. 1914 , 10 aug 2005 nr. 882 .
	FOR-2002-07-01-778	Forskrift om tilskudd til fruktlager mv.	§ 4 - sende inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammen-slutning	
	FOR-2004-07-08-1122	Forskrift om prisnedskriving-stilskudd	§ 4 - Søknad om matkorntil-skudd	§ 4. Matkorntilskudd Matkorntilskudd kan gis til registrerte foretak1 som anvender korn i tilvirkning av mel, gryn eller andre cerealprodukter som nyttes til mat beregnet til innenlandsk forbruk. Tilskuddet gis ikke for korn som er importert tollfritt, deretter bearbeidet og eksportert (innenlandsk bearbeiding). Matkorntilskudd kan også gis til registrert fiskeforedlingsforetak som anvender norskprodusert mel i produksjon av grillmel til fiskeforedlingsindustrien. Tilskuddet gis ikke ved eksport av grillmelet. Tilskuddet gis etter sats fastsatt i jordbruksoppgjøret
			§ 5 - Betale prisutjevnings-beløp: Den som tilvirker kraftfor til husdyrproduksjon skal betale et prisutjev-ningsbeløp	§ 5. Prisutjevningsbeløp Den som tilvirker kraftfôr til husdyrproduksjon skal betale et prisutjevningsbeløp for nærmere defi-nerte råvarer som benyttes i tilvirkingsprosessen. Det skal også betales et prisutjevningsbeløp der-som slike råvarer anvendes direkte som kraftfôr til husdyrproduksjon.
	FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	§ 5 innmeldinger av resep-ter	
			§ 6 søknad om eksporttil-skudd til industrielt bearbei-dede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder	

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
			§ 8 Kontroll og oplysning-plikt. STEDLIG TILSYN.	§ 8. Opplysningsplikt Statens landbruksforvaltning kan kreve de opplysninger som er nødvendige for å behandle søknader, og for å kunne forvalte ordningen på en tilfredsstillende måte. I den forbindelse kan Statens landbruksforvaltning kreve at opplysningene bekreftes av revisor. Likeledes kan det kreves at revisor godkjenner virksomhetens økonomisystemer. Statens landbruksforvaltning kan kreve prognoser over forventet eksport eller leveranse til spesialmarked. Prognosene skal være basert på de til enhver tid mest oppdaterte data som virksomheten er i besittelse av. § 9. Kontroll Statens landbruksforvaltning kan utføre fysisk kontroll av varer. Statens landbruksforvaltning kan også utføre stedlig kontroll av forretningspapirer og annet som kan ha betydning for beregning og utbetaling av tilskudd hos virksomheter som har mottatt eller søkt om tilskudd etter denne forskriften. Virksomheten plikter å yte bistand ved slik kontroll. Kontroll kan skje i samarbeid med andre offentlige myndigheter.
	FOR-2004-12-21-1747	Forskrift om eksporttilskudd til kjøtt	§ 5 Søknad om godkjenning/innmelding av resepter	§5. Resept Før det kan søkes om tilskudd etter denne forskriften, skal virksomhetens resepter på tilskuddsberettigede kjøttvarer være godkjent av Statens landbruksforvaltning. Reseptene skal inneholde ferdigvarens prosentvise innhold av kjøttråvarer, og kan ta hensyn til svinn som følge av tørking, steking og koking. Statens landbruksforvaltning kan kreve at det uten vederlag fremlegges vareprøver i forbindelse med slik godkjenning. Statens landbruksforvaltning kan fastsette maksimumsgrenser for tilskuddsberettiget innhold av kjøttråvarer i reseptene. Dersom Statens landbruksforvaltning finner det hensiktsmessig, kan det anvendes standardresepter som grunnlag for tilskuddsberegningen
			§ 6 Søknad om tilskudd til enkelte bearbeide kjøttvarer ved leveranser	5. Resept Før det kan søkes om tilskudd etter denne forskriften, skal virksomhetens resepter på tilskuddsberettigede kjøttvarer være godkjent av Statens landbruksforvaltning. Reseptene skal inneholde ferdigvarens prosentvise innhold av kjøttråvarer, og kan ta hensyn til svinn som følge av tørking, steking og koking. Statens landbruksforvaltning kan kreve at det uten vederlag fremlegges vareprøver i forbindelse med slik godkjenning. Statens landbruksforvaltning kan fastsette maksimumsgrenser for tilskuddsberettiget innhold av kjøttråvarer i reseptene. Dersom Statens landbruksforvaltning finner det hensiktsmessig, kan det anvendes standardresepter som grunnlag for tilskuddsberegningen

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
	FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisnedskriving for industrielt bearbeidede jordbruksvarer	§ 4 Søknad om godkjenning/innmelding av resepter på ferdigvarer	
			§ 5 Søknad om tilskudd til prisnedskriving til industrielt bearbeide jordbruksvarer	
Reindrift	FOR-1984-06-12-1286	Forskrift om merking m.v. av tamrein	§ 3 og 9 Merking av rein	Reinen skal merkes med eierens registrerte merke innen 31. oktober det året dyret er født.
			§ 4 Søknad om registrering av reinmerker (hovedmerker og tilleggssnitt)	
	FOR-1999-10-07-1119	Forskrift om melding om reindrift	§ 2 Melding om reindrift fra driftsenheter	
	for-2003-07-03-922	Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag	§ 9 Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag	
Skogbruk	FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 10 Anmodning om utbetaling av tilskudd	Innvilget tilskudd utbetales etter skriftlig anmodning fra tilskuddsmottaker og når prosjektet eller tiltaket har fått godkjent sluttregnskapet. Det kan likevel foretas utbetalinger på bakgrunn av godkjent dokumentasjon etter hvert som deler av prosjektet eller tiltaket utføres. Minst 10 pst. av tilskuddet holdes tilbake inntil arbeidet er fullført og sluttregnskapet er godkjent.
			§ 5 Anmodning om utbetaling av tilskudd til veibygging	
			§ 5 Søknad om tilskudd til veibygging	Det kan gis tilskudd til bygging av nye eller ombygging av eksisterende skogsveier når dette bidrar til helhetsløsninger som gir grunnlag for utnyttelse av skog- og utmarksressursene. Det skal ikke gis tilskudd til bygging av permanente veier som fører til reduksjon av «villmarksprege-de områder», dvs. områder som ligger mer enn 5 km i horisontal avstand fra eksisterende tekniske inngrep. Det kan bare gis tilskudd til veier som er godkjent etter den til enhver tid gjeldende forskrift om planlegging og godkjenning av veier til landbruksformål, eller etter plan- og bygningslovens be-

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
				stemmelser. Det er videre et vilkår at veien blir bygd i samsvar med gjeldende normaler for landbruksveier med byggebeskrivelse, fastsatt av Landbruks- og matdepartementet. Samarbeidstiltak bør prioriteres. Før anleggsarbeidet settes i gang skal det foreligge en byggeplan som kommunen har godkjent.
			§ 6 Søknad om tilskudd til miljøtiltak i skog	I områder der det drives skogbruk kan det gis tilskudd til å ivareta og videreutvikle miljøverdier knyttet til biologisk mangfold, landskap, friluftsliv og kulturminner. Tilskudd kan gis til følgende tiltak: a. Dekning av merkostnader eller tap ved å gjennomføre skjøtselstiltak for å ivareta og utvikle miljøverdier. b. Delvis dekning av økonomiske tap knyttet til langsiktig bevaring av spesielle miljøverdier, der hensyn til disse krever at skogeieren avstår fra hogst eller legger om skogsdriften. c. Dekning av merkostnader ved skogsdrift for å unngå veibygging som vil redusere «villmarksprege-de områder». Det er et vilkår for utbetaling av tilskudd at miljøverdiene kan påvises og dokumenteres og at mer-kostnader eller tap er tilstrekkelig dokumentert. Normalt skal tilskudd til en enkelt skogeier ikke overstige kr 75.000.
			§ 7 Søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a.	Søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a.
	FOR-2006-06-07-593	Forskrift om berekraftig skogbruk	§ 4 Miljødokumentasjon	Skogeigar skal kunne gjere greie for dei miljøomsyn som ligg til grunn for planlagde eller utførte tiltak i skogen
	FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 11 Krav om utbetaling fra skogfondet og søknad om tilskudd til skogkultur	Spesifiserte krav om utbetaling frå skogfondet skal sendast til kommunen seinast 1 - eitt - år frå utgangen av det kalenderåret investeringa blei gjort. Alle krav om utbetaling skal vere tilstrekkeleg dokumentert og skogeigaren har plikt til å leggje fram den dokumentasjonen kommunen ber om.
			§ 11 Utbetaling fra skog-fond til diverse formål	§ 11 lister opp hvilke formål skogfond kan brukes til. Skjema SLF-907 B.
			§ 11 Utbetaling fra skog-fond til udekkede invester-inger	Spesifiserte krav om utbetaling frå skogfondet skal sendast til kommunen seinast 1 - eitt - år frå utgangen av det kalenderåret investeringa blei gjort. Alle krav om utbetaling skal vere tilstrekkeleg dokumentert og skogeigaren har plikt til å leggje fram den dokumentasjonen kommunen ber om. Skogeigarar som gjennomfører større investeringar eller tiltak kan få utbetalt skogfondsmidlar etter kvart som investeringane blir gjennomførte.

Regelområde	ID	Lover/ forskrifter	Inforkrav navn	Infokrav beskrivelse
				Investeringar eller tiltak som er registrerte på skogfondskonto, men ikkje dekt med skogfond (udekte investeringar), kan dekkjast med skogfondsmidlar som blir innbetalt innan utgangen av det neste kalenderåret. For større investeringar eller tiltak kan kommunen gi tilsegn om at denne tidsfristen kan utvidast med 4 år.
			§ 17 Kommunen kontrollerer investeringar og utførte tiltak	Kommunen skal i nødvendig utstrekning kontrollere gjennomførte investeringer og utførte tiltak før det blir gjort utbetaling av skogfondsmidler. Kommunen skal dessutan gjennom stikkprøver av foryngingsfelt kontrollereat skogbrukstiltaka er utførte på ein skogfaglig og miljømessig tilfredsstillende måte.
			§ 8 Kjøper skal gi melding til selger av tømmer - Automatisk gjennom tømmeroppgjøret	Kjøparar som etter §7 skal innbetale til skogfond skal gi seljar melding om beløpet som vil bli innbetalt samtidig som seljar får oppgjer. Beløpet skal innbetalast i samsvar med kontrolloppgåva som blir sendt frå virkesdatabasen (jf. §10) , innan utløpet av den månaden heilt eller delvis oppgjer for det leverte virket forfell til betaling
			§ 9 Innmelding VSOP Manuelt skjema	Skjema for innmelding av virke. Virkesdatabase for Skogavgift og måleplikt. VSOP. Samleliste. Melde inn alt skogsvirke som er omfatta av måleplikt etter § 3 skal meldast til ein landsomfattande virkesdatabase. Samleliste VSOP, SLF-291 B
Kilde: Oxford Research				

20.3 Praktiske avgrensninger av informasjonskrav som ikke inngår i kartleggingen

Tabell 20.3-1 Praktiske avgrensninger av informasjonskrav som ikke inngår i kartleggingen

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
Dyrehelse-personell	FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instruk-ser for dyresjuk-dommer	§ 12 - Rapportering, B-sykdommer. Ikke pålagt restriksjoner	§ 12. Rapportering Praktiserende veterinær skal sende rapport på skjema M-0343 til det lokale Mattilsynet straks det påvises B-sjukdom i besetning eller opp-drettsanlegg som ikke allerede er pålagt restrik-sjoner på grunn av vedkommende sjukdom. Slik beskjed kan også gis muntlig.	Måles ikke (marginale kostnader)	Marginale kostnader. Kilde: Mattilsynet og Veterinærfore-ningen.
			§ 18 - Rapportering av C-sykdommer	§ 18. Ordnete opptegnelser. Praktiserende veterinærs daglige opptegnel-ser på fastsatt skjema, eller opptegnelser på annen like betryggende måte, skal være grunnla-get for rapportering m.v. etter denne instruksen. Det vises ellers til Brukerorientering for rappor-tering av annen sjukdom - M-0577 - når det gjelder føring av skjemaer og annen veiledning i tilslutning til denne instruks	Måles i annen lov/forskrift	Måles i § 21 i for-1990-02-05-144
			§ 11 - Rapportering av B-sykdom på grunnlag av de daglige ordnete oppteg-nelsene	B-sjukdom skal rapporteres på dette grunnlag. Det vises ellers til Brukerorientering for rappor-tering av sjukdom - M-0577 - når det gjelder føring av skjemaer og annen veiledning i tilslut-ning til denne instruks.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i § 12 i samme forskrift.
Dyrevern	FOR-2001-04-02-384	Forskrift om trans-port av levende dyr	§ 14 - Et eksemplar av forskrift om transport av levende dyr skal med-bringes	Et eksemplar av denne forskriften skal finnes i transportmidlet og ved steder der det jevnlig sendes eller mottas dyretransporter.	Måles ikke (marginale kostnader)	Informasjonsplikten innebærer en marginal byrde.
			§ 15 - Informasjonsplikt for avsender av dyrene - Informasjon til transpor-tør	Avsender plikter å gi transpor-tør/dyretransportsjåfør alle opplysninger om dyrene som kan være av betydning for transport, herunder om eventuell forestående eller nylig	Måles i annen lov/forskrift	Måles i Kjøttkontrollforskriften, for-1994-04-25-320

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				skjedd fødsel, sjukdom eller skade, vanning og fôring, nødvendig melking og om avvikende gemytt. Ved sjukt eller skadet dyr brukes egenerklæring som skal følge med transporten og gis til tilsynsveterinæren, jf. § 17. Eiers underskrift på kjøreseddel bekrefter at dyret, etter hans vurdering, er egnet for transport, jf. § 10.		
			§ 15 - MELDING. Avsender plikter å sørge for at mottaker i god tid får melding transporten	Avsender plikter å sørge for at mottaker i god tid får melding om hvilket transportmiddel som nyttes, tiden for transportens avgang og beregnet ankomsttid.	Måles ikke (annen årsak)	En del av driften. Dessuten marginal kostnad. Endelig er det vanskelig å estimere frekvensen.
			§ 15 - transportør/dyretransportsjåfør plikter å underrette mottaker	Ved forsinkelse eller endring i transporttid eller -måte, plikter transportør/dyretransportsjåfør å underrette mottaker (eventuelt avsender) så denne kan foreta det som er nødvendig for at dyrene skal bli tatt hånd om på forsvarlig måte.	Måles ikke (annen årsak)	En del av driften. Dessuten marginal kostnad. Endelig er det vanskelig å estimere frekvensen
			§ 15 - Umiddelbart varsle mottaker	Hvis dyr ikke blir hentet, skal vedkommende transportørs representant på bestemmelsesstedet (skipsekspedisjon, jernbanestasjon, rutebilstasjon m.m.) umiddelbart varsle mottaker.	Måles ikke (annen årsak)	En del av driften. Dessuten marginal kostnad. Endelig er det vanskelig å estimere frekvensen
			§ 17. - Journalføring av hvert dyretransportoppdrag	§ 17. Journalføring Dyretransportsjåfør skal føre journal/loggbok for hvert dyretransportoppdrag.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-2005-03-14-232, § 17.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				Kjøreseddel som inneholder de opplysninger som kreves etter første ledd kombinert med eiers forpliktende underskrift på kjøreseddelen, eventuelt sammen med egenerklæring, tilfredsstiller kravene til journalføring		
			§ 17 - Journal/loggbok skal arkiveres i minimum 6 måneder der dyr leveres.	Journal/loggbok skal arkiveres i minimum 6 måneder der dyr leveres.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-2005-03-14-232, § 17.
			§ 17 - Utfylle Reiseplan ved reise ut av Norge med transporttid utover 8 timer	Ved transport ut av Norge hvor transporttiden er mer enn 8 timer, skal det utfylles reiseplan i henhold til vedlegg II. Transportøren skal sende reiseplanen til Mattilsynet, som utsteder helsesertifikat. Reiseplanen skal oppbevares sammen med helsesertifikat under transporten.	Måles ikke (marginale kostnader)	Det finnes kun en håndfull næringsaktører innen bransjen, som i all hovedsak omhandler frakt av hester til knkurranser i Europa. Jf. Mattilsynet
			§ 17 - Oppbevare kopi av reiseplanen i 3 år	Transportøren skal oppbevare kopi av reiseplanen i 3 år, regnet fra tidspunktet da dyrene ble lastet av på bestemmelsesstedet. Reiseplanen skal kunne forevises Mattilsynet på forespørsel.	Måles ikke (marginale kostnader)	Det finnes kun en håndfull næringsaktører innen bransjen, som i all hovedsak omhandler frakt av hester til knkurranser i Europa. Jf. Mattilsynet
			§ 17 - Dokumentere tiltak dyrevelferd under transport	Transportøren skal kunne dokumentere at konkrete tiltak har blitt iverksatt for å oppfylle dyrenes behov for fôr og vann under transporten. Dette gjelder selv der reiseplanen har blitt endret, eller transporten har blitt forsinket eller avbrutt underveis på grunn av uforutsette hendelser. Tiltakene skal tilpasses transportens varighet og den aktuelle dyrearten. Bestemmelsene i § 23 b skal oppfylles som et minimum.	Måles ikke (marginale kostnader)	Det finnes kun en håndfull næringsaktører innen bransjen, som i all hovedsak omhandler frakt av hester til knkurranser i Europa. Jf. Mattilsynet

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			§ 19 - Merking av kasse/bur/container	h. merkes med et bilde/symbol som angir at innholdet er levende dyr, hvorvidt dyret kan være farlig eller lett bli skremt og som angir hvordan kasse/bur/container skal stå	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 21 - Søknad om godkjenning av transportmiddel for veitransport	Kjøretøy inkl. tilhenger og container som brukes til transport av hest, storfe, småfe, gris, rein, andre store pattedyr, fjørfe og struts, skal være godkjent av Statens vegvesen regionvegkontoret etter denne forskrifts § 18, § 19 og § 22 (3. og 4. ledd) og ev. materielle krav i kapittel VII Spesielle krav ved transport av de enkelte dyreslag. Kjøretøy inkl. tilhenger og container godkjennes for inntil tre år av gangen. Ved tvil om kravene i § 18, § 19 og § 22 (3. og 4. ledd) og kapittel VII er oppfylt forelegges saken for Mattilsynet til uttalelse.	Måles ikke (målt tidligere)	Målt i RED TAPE.
			§ 21 - Fremstille/søke om typegodkjenning av kjøretøy for veitransport av dyr	Vegdirektoratet foretar typegodkjenning av transportmidler etter denne forskrift § 18, § 19 og § 22 (3. og 4. ledd) og ev. materielle krav i kapittel VII Spesielle krav ved transport av de enkelte dyreslag. Ved typegodkjenning skal saken forelegges Mattilsynets regionskontor for Rogaland og Agder til uttalelse. Typegodkjente transportmidler skal fremstilles for kontroll hos Statens vegvesen regionvegkontoret med tre års mellomrom.	Måles ikke (målt tidligere)	Målt i RED TAPE. med i populasjonen godkjenning av kjøretøy.
			§ 21 - Merking av transportmiddel	Transportmidlet skal være merket med « DYRETRANSPORT », « HESTETRANSPORT » eller annen like opplysende tekst. Merkingen skal være i store bokstaver og lett synlig for annen trafikk, både forfra og bakfra. Bokstavhøyden skal være minimum 10 cm.	Måles ikke (marginale kostnader)	Marginale kostnader.
			§ 24 - Merking ved trans-	§ 24. Spesielle bestemmelser for jernbanetrans-	Måles ikke	Marginale kostnader. Merkingen

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			port av dyr på jernbane	port Godsvogner som brukes til transport av dyr, skal merkes med et symbol som viser at de inneholder levende dyr, med mindre dyrene transporteres i containere	(marginale kostnader)	er skilt som må plasseres på den aktuelle vognen. Lite arbeidskrevende.
			§ 36, jfr. vedlegg III C pkt 7. - Føre register	Ansvarshavende skal føre register med de opplysninger som fremgår av vedlegg III C pkt. 7. Registeret skal oppbevares i 3 år og skal forelegges det lokale Mattilsynet ved behov.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 37 - Veterinærkontroll/påptegning på reiseplanen, transportør skal dekke utgiftene	Før dyr forlater stoppestedet, skal offentlig godkjent veterinær bekrefte på reiseplanen at dyrene er skikket til å fortsette reisen. Utgiftene til veterinærkontroll skal dekkes av transportør.	Måles ikke (marginale kostnader)	Det finnes kun en håndfull næringsaktører innen bransjen, som i all hovedsak omhandler frakt av hester til knkurranser i Europa. Jf. Mattilsynet
			§ 38 - Tilsyn	§ 38. Tilsyn og vedtak Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften. Dokumentasjon på at dyretransport har foregått i samsvar med bestemmelsene i denne forskriften kan kreves framlagt av Mattilsynet.	Måles ikke (marginale kostnader)	Tilsynet medfører ingen nevneverdig byrde for næringsaktør, jf. Jens Eide slakteri per telefon 8/8-07.
	FOR-2001-12-12-1494	Forskrift om hold av høns og kalkun	§ 8. Rapporteringsplikt for dyreholder	Dyreholder plikter å rapporterte opplysninger om fjørfeholdet til det lokale Mattilsynet, herunder	Måles ikke (pop etter 020707)	

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				opplysninger om dyreholders adresse, produksjonsform og produksjonskapasitet, samt navn, adresse og fødsels-/personnummer til eier og røkter.		
			§ 8. MELDINGSPLIKT TIL MATTILSYNET. Endringer i opplysninger om dyrehold med fjørfe	Endringer i opplysninger om dyrehold med fjørfe, og opphør eller oppstart av dyrehold med fjørfe skal meldes det lokale Mattilsynet innen 1 måned.	Måles ikke (pop etter 020707)	
	FOR-2005-06-02-505	Forskrift om hestevelferd	§ 30. Føre fortegnelse over virksomheten	Det skal føres fortegnelse over virksomheten slik at det kan gjøres rede for hvor den enkelte hest kommer fra og hvem den er solgt til. Disse fortegnelsene skal på oppfordring legges fram for Mattilsynet	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
Jordbruk	FOR-1993-08-06-832	Forskrift om planteforedlerrett	§ 4 - Søknad om planteforedlerrett	Skriftlig søknad på norsk skal sendes til Plantesortsnemda. Den skal være undertegnet av sortsieren eller av fulmektig dersom sortseieren er representert av en slik. Søknaden skal inneholde	Måles ikke (marginale kostnader)	Ca. 40 søknader pr. år (LMD/SLF). Basert på samtale med ekspert i Mattilsynet ved Ås medfører denne søknaden marginale kostnader. (KIlde: Mattilsynet).
			§ 18 - betaling av avgift for merknader i registeret om overdragelse eller navneendring		Måles ikke (marginale kostnader)	Få avgiftsbetalinger. Marginale kostnader. LMD/SLF
	FOR-1997-06-12-599	Forskrift om tilskott til norsk ull	§ 11 - Utbetalinger - avrekninger til foretakene		Måles ikke (annen årsak)	Samtlige ullstasjoner avregnes hver måned. Itillegg kommer slakterier som søker tilskudd til skinn (20 stk i 2005). kilde: SLF. Etter intervju fremkommer det at det er marginale kostnader forbundet med avrekningene.
	FOR-1998-11-23-1086	Forskrift om tilskott til avløysing	Søknad om avløsertilskudd ved ferie og fritid	Frist for søknad er 20. januar året etter at avløsninga har skjedd	Måles i annen lov/forskrift	31539 søknader i 2006. Måles i forskrift om produksjonstilskudd/søknad om produksjonstilskudd.
			§10. Plikt til å gi nødvendig dokumentasjon ved utgifter ved kontroll	Statens landbruksforvaltning fastsetter nærmere retningslinjer for dette	Måles ikke (annen årsak)	Alle søknadene er kontrollert (Kilde: SLF). Dokumentasjonskrav i forbindelse med søknad.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
	FOR-1999-07-01-791	Forskrift om gjød-slingsplanlegging	§ 5. Søknad om dispen-sasjon	Statens landbruksforvaltning, eller den Statens landbruksforvaltning gir myndighet, kan i særlige tilfeller dispensere fra forskriften. Kommunen kan dispensere fra kravet om gjødslingsplan for foretak med jordbruksarealer som drives svært ekstensivt.	Måles ikke (annen årsak)	Ikke motatt populasjon.
	FOR-1999-08-26-965	Forskrift om tilskott til mjølkeproduksjon	§ 14 - Foretak som fored-ler melk skal hver måned føre spesifiserte oppgaver over mengde foredla produkt. Ved samarbeid om foredling, må også fordelinga av mjølke-mengda mellom dei enekelte produksjonsfore-takene utarbeides		Måles i annen lov/forskrift	Måles i forskrift om fritak fra overproduksjonsavgift ved lokal foredling av melk. SLF har kun oversikt over de produk-sjons/foredlings-foretakene som rapporterer sin om-setning til SLF/TINE. Det er om lag 35 foretak som rappor-terer til SLF, og 41 som rapporterer til TINE
			§ 14 - Innsending av rapporter fra foretak som foredler melk	Rapportene sendes enten til Statens landbruks-forvaltning etter endt kalenderhalvår/år eller etter avtale med den Statens landbruksforvalt-ning gir fullmakt	Måles i annen lov/forskrift	Måles i forskrift om fritak fra overproduksjonsavgift ved lokal foredling av melk.
			§ 11 - Meieriselskapet betaler ut tilskudd til mjølkeprodusenforetake-ne	Meieriselskap betaler tilskottet videre til mjøl-keproduksjonsføretaka. I den avrekninga som selskapet gjer overfor foretaka skal størrelsen på tilskuddene gå frem og det skal opplyses hvor store tilskuddsstatsene er	Måles ikke (marginale kostnader)	Det er 3 meierisel-skap som videreformidler pristilskudd. TINE videreformidler pristilskudd til 14 690 produsenter med meierileve-ranse, Q-meieriet i Gausdal til 102 og Q-meieriet på Jæren til 22. lave kostnader. Marginale kostnader. Kilde: SLF.
	FOR-2001-12-12-1494	Forskrift om hold av høns og kalkun	§ 28. Merking av burrekke	Hver enkelt burrekke skal være merket med mål på burrommene (høyde, dybde, bredde og cm2 golvflate), helling på golvet i burene, fabrikas-jonsår og produsentnavn.	Måles ikke (marginale kostnader)	Marginale kostnader. Kilde: Bjørnar Stavenes i Mattilsynet.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
	FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	§ 10. Søknad om dispensasjon.	Fylkesmannen kan i særlige tilfeller dispensere fra reglene i denne forskriften	Måles ikke (annen årsak)	I følge årsrapporten til SLF ca. 760 dispensasjonssøknader. Det har imidlertid ikke blitt mottatt bedriftslister til intervju fra SLF i tide og informasjonen er ikke offetnlig tilgjengelig. Informasjonskravet er derfor ikke blitt kartlagt. Informasjonen, spesifisert populasjon og liste over intervjuobjekter er etterspurt, men ikke mottatt
	FOR-2002-07-03-780	Forskrift om tilskudd til sert. settepotetavl	§ 4 - søknad om tilskudd klonavl		Måles ikke (marginale kostnader)	lave administrative kostnader i forhold til dette tilskuddet. Kilde: Nils Seljebø i Gartnerhallen.
			§ 5 - Søknad om prisnedskrivingstilskudd		Måles i annen lov/forskrift	Måles i arealtilskuddet.
			§ 5 - Søknad om distriktstilskudd		Måles ikke (marginale kostnader)	Liten administrativ byrde og marginale ksotnader. Kilde: Nils Seljebø i Gartnerhallen.
			§ 7 - Rapporteringer av hvordan tilskuddet er brukt		Måles ikke (annen årsak)	Gjøres i forbindelse med søknadsprosessen. Kilde: Nils Seljebø.
			§ 7 - av regning med setteprodusent	Avregningen skal ha følgende opplysninger: a. Produsentens navn og adresse b. Vareslag (sort/ klasse) c. Leveringsdato d. Nettovekt settepotet e. Analysebevis f. Sats og beløp for de enkelte tilskudd.	Måles ikke (marginale kostnader)	Ikke noen vesentlig adminstrativ byrde. Kilde: Intervjudata og Nils Seljebø i Gartnerhallen.
			§ 7 - Dokumentasjon	Frakttilskudd utbetales på grunnlag av fraktnota	Måles ikke	Dokumentasjonen av frakttil-

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			frakttilskudd. Fraktnota	som skal ha følgende opplysninger: a. Avsender: Navn og adresse b. Mottaker: Navn og adresse c. Salgs-/ leveringsdato d. Antall kolli og kollivekt e. Avsender sted/ stasjon f. Bestemmelsessted/ stasjon g. Transportmiddel	(marginale kostnader)	skudd medfører marginale kostnader. Kilde: Intervjudata og Nils Seljebø i Gartnerhallen.
	FOR-2002-12-11-1591	Forskr om distriktstilskudd til eggproduksjon	§ 6 - Innsending over prognose over tilskuddsberettiget kvantum egg det påfølgende år.	Innen 1. desember hvert år må pakkeriene sende inn prognoser over forventet tilskuddsberettiget kvantum egg i det påfølgende år til Statens landbruksforvaltning	Måles ikke (marginale kostnader)	6 pakkerier rapporterer 1 gang pr. år . Marginale kostnader. Kilde: (SLF)
			§ 6 - Sende inn revisorbekreftede årsoppgaver til Statens landbruksforvaltning over det kvantum egg som er avrekne pr. år og som er berettiget tilskudd, samt tilskudd utbetalt til produsent	§ 6 - Sende inn revisorbekreftede årsoppgaver til Statens landbruksforvaltning over det kvantum egg som er avrekne pr. år og som er berettiget tilskudd, samt tilskudd utbetalt til produsent	Måles ikke (marginale kostnader)	6 virksomheter sender inn (SLF). i følge intervjudataene er det vanskelig å skille ut revisorkostnaden for denne bekreftelsen fra andre oppgaver den faste revisoren gjør. Men kostnaden antas relativt marginal, i størrelsesorden 5000-10000 pr virksomhet, totalt maksimalt 60000. Selve rapporteringen tar liten tid siden grunnlaget foreligger. Rapporten sendes pr. mail, men revisorbekreftelsen må sendes pr. post på eget ark.
	FOR-2003-01-07-14	Forskrift om kvoteordningen for melk	§ 8 - Søknad om konvertering av mellom kumelkkvote og geite-	§8. Konvertering av kvote Statens landbruksforvaltning kan etter søknad gi tillatelse til konvertering mellom kumelkkvote og	Måles ikke (marginale kostnader)	7 søknader i 2006. Kilde: SLF

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			melkkvote	geitmelkkvote. Ved konvertering skal det benyttes et forholdstall mellom geitmelkkvote og kumelkkvote på 1:2. Konvertering fra kumelkkvote til geitmelkkvote kan bare foretas innenfor satsingsområdet for geitmelkproduksjon til industriell bearbeiding. Statens landbruksforvaltning kan fastsette nærmere avgrensing av konvertering innenfor disse geografiske områdene. Ved konvertering fra geitmelkkvote til kumelkkvote utenfor satsingsområdet for geitmelkproduksjon		
			§ 10 - Søknad om beregning av felles kvote for ektefeller eller samboere	§10. Vilkår for beregning av felles kvote for ektefeller eller samboere Statens landbruksforvaltning kan etter søknad gi tillatelse til at to ektefeller eller samboere som eier, eller konsesjonsfritt erverver, hver sin landbrukseiendom med tilhørende kvote, kan få beregnet felles kvote. Det er et vilkår at det fra landbrukseiendommene har vært to års sammenhengende leveranse innenfor kvote, jf. §4 , i løpet av de siste tre årene før søknad om felles kvote ble sendt Statens landbruksforvaltning	Måles ikke (marginale kostnader)	11 søknader. Marginale kostnader.Kilde: SLF
			§ 12 - Søknad om tilltatelse til at den ervervedes landbrukseiendommens kvote kan bli lagt til den eller de ervervede landbrukseiendommers kvoter	§12. Vilkår for sammenslåing av kvoter ved erverv av landbrukseiendom Dersom to eller flere landbrukseiendommer slås sammen ved erverv av eiendom, kan Statens landbruksforvaltning etter søknad gi tillatelse til at den ervervede landbrukseiendommens kvote kan bli lagt til den eller de ervervende landbrukseiendommers kvoter.	Måles ikke (marginale kostnader)	57 søknader. Vurdert som marginale kostnader. Kilde: SLF
			§ 16 - Melding om salg av melkekvote 2006 - geit	§16. Innmelding av kvotesalg Innmelding av kvotesalg er bindende, og skal sendes Statens landbruksforvaltning på eget	Måles ikke (marginale kostnader)	14 slike meldinger i 2006. Marginale kostnader. Kilde: SLF.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				skjema innen 1. august. Innmeldingen medfører at selgers kvote bortfaller fra og med påfølgende kalenderår. nnmeldingsskjemaet må være underskrevet av landbrukseiendommens eier og dennes eventuelle ektefelle. Vedlagt skjemaet skal det foreligge samtykke fra panthavere med pant i landbrukseiendommen og fra eventuelt foretak som driver kvoten. Innmeldingsskjemaet skal også inneholde erklæring om privat salg, herunder kjøpernes bekreftelse på at det foreligger avtale om slikt salg.		
			§ 20 - Søknad om kjøp av kumelkkvote til nyetablering	§20. Kjøp av kumelkkvote til nyetablering Statens landbruksforvaltning kan etter søknad selge kumelkkvote til eier av landbrukseiendommer som ikke har kvote fra før, men som ønsker å etablere seg innenfor melkeproduksjon. Slikt salg kan kun skje i de fylker hvor det er avsatt et tilbudsoverskudd fra kjøp og salg av kvote. Salget skal foregå til pris fastsatt i §18 tredje ledd. Søknaden må sendes Statens landbruksforvaltning innen 1. oktober for å få virkning fra påfølgende kalenderår. Prioritering av søknader skjer etter en samlet vurdering der blant annet følgende forhold kan vektlegges: - Etableringen bidrar til å oppfylle landbrukspolitiske mål og retningslinjer. - Investeringene sikrer langsiktig økonomisk drivverdige enheter. - Tidsperiode fra det har foregått kvotesalg fra eiendommen.	Måles ikke (marginale kostnader)	0 søknader. KIlde: SLF
			§ 22 - Søknad om tildeling av kvote til historisk drevne landbruks eiendommer	§22. Tildeling av kvote til historisk drevne landbrukseiendommer For å bevare og synliggjøre kulturhistoriske	Måles ikke (marginale kostnader)	6 søknader. § 22 ble opphevet i løpet av 2006. Kilde: SLF

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				verdier og tradisjoner knyttet til gamle drifts-former i jordbruket, kan Statens landbruksfor-valtning tildele kvoter til historisk drevne land-brukseiendommer dersom eiendommen oppfyller vilkårene for produksjonstilskudd i forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket. Vedlagt søknad om tildeling av kvote til historisk drevne landbrukseiendommer skal det følge en driftsplan, samt beskrivelse av eien-dommens ivaretakelse av kulturhistoriske verdier og tradisjoner		
			§ 24 - Opplysningsplikt og kontroll	§24. Opplysningsplikt og kontroll Foretak som får beregnet eller tildelt kvote plikter å gi alle nødvendige opplysninger som Statens landbruksforvaltning krever. Statens landbruksforvaltning fører kontroll med at vilkårene for kvote er oppfylt, og har adgang til all bokføring, korrespondanse og opptegnelser som vedkommer kvoteordningen. Opplysninger gitt i forbindelse med kvoteordningen kan også kontrolleres ved besøk på de landbrukseiendom-mer foretaket disponerer.	Måles ikke (marginale kostnader)	Maskinell kontroll av samtlige produsenter når det gjelder helårsproduksjon. 40 stk ble nærmere kontrollert. (Avkrevd mer opplysninger). Ikke foretatt stedlige kontroller. Marginale kostnader. Kilde: SLF.
	FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygdeutvikling	§ 7. Søknad om dispen-sasjon		Måles ikke (marginale kostnader)	Marginale kostnader. Kilde: Innovasjon Norge og Kundeef-fektundersøkelse.
			§ 8. Generell Op-plysningsplikt	Søker av tilskudd i henhold til denne forskrift plikter å gi de nødvendige opplysninger til-skuddsforvalter, eller den tilskuddsforvalter krever.	Måles ikke (annen årsak)	Opplysningene gis og kreves i hovedsak i forbindelse med søk-nadsbehandlingen. En vesentlig del av tidsbruken til opplysnings-plikt måles under søknad om bygdeutviklingsmidler.
	FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om mer-king, registrering mv. av småfe	§ 12 - Rapportering til sentralt småferegister	§12. Rapportering til sentralt småferegister For dyrehold med småfe plikter dyreholder å rapportere opplysninger om dyreholdet til Matt-tilsynet, herunder blant annet opplysninger om	Måles ikke (marginale kostnader)	Muligens marginalt. Alle som får produk-sjonstilskudd fra SLF blir lagt inn av mattilsynet. De som ikke søker må legge det inn manuelt. Nok veldig få som ikke

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				dyreholdets identitetsnummer, adresse og geografiske koordinater, dyreholders navn og adresse, dyreart og produksjonsform. Dyreholder skal minimum en gang årlig innen en nærmere angitt frist foreta en dyretelling. Antall dyr og dato for tellingen skal registreres i dyreholdjournalen og rapporteres til Mattilsynet innen 30 dager etter fristen for telling.		søker produksjons-tilskudd. Stort sett de som har så liten produksjon at de kommer under 30000 kroner kravet i omsetning. Marginale kostnader. Kilde: Mattilsynet.
Matloven	FOR-1998-12-31-1484	Forskrift om handel med levende dyr m.v.	§ 20 - dispensasjonsøknader		Måles ikke (marginale kostnader)	Antas å utgjøre en marginal kostnad for norsk næringsliv, jf. diverse personer i Mattilsynet.
	FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	§ 8 Inspeksjon fra Mattilsynet	Mattilsynet eller personer som er autorisert av Mattilsynet har rett til å inspisere kontraktavlerens driftsenhet, maskiner, rom og anlegg som benyttes til lagring og behandling av såvare beregnet til sertifisering.	Måles ikke (marginale kostnader)	Alle arealer der det kontrolldyrkes såvare skal ha inspeksjon (vekstkontroll) én gang årlig, jf. § 10. Annen inspeksjon enn på selve arealet er i praksis lite aktuelt. Mattilsynet
	FOR-1999-10-18-1163	Kontrollforskrift for animalske produkter	§ 5 Melding om ankomst av produkter (CVED)	Før forsendelsen fysisk ankommer EØS-området, skal den ansvarlige for varepartiet gi melding om produktenes ankomst til veterinærpersonalet ved grensekontrollstasjonen der produktene skal framlegges, ved hjelp av CVED.	Måles ikke (annen årsak)	Utfylles i praksis av offentlig veterinær.
	FOR-2003-03-06-288	Sjøpattedyrforskriften	§ 34 Varsling ved mottak av fangst	§ 34: Kontroll-/mottakssted skal varsleg tilsynsmyndigheten om mottak fra fangstfartøy senest 24 timer før levering.	Måles ikke (marginale kostnader)	Kjøttkontrollen finner for sel sted ombord i fangstfartøy fodi den må skje før kjøttet saltes. Hvalkjøtt leveres kjølt fra fartøyet og kjøttkontroll fra tilsynsveterinær finner derfor sted ved levering mottaksvirksomhet på land. Mottaksstedet varsler distriktskontoret muntlig eller skriftlig. Liten administrativ byrde. Kilde: Mattilsynet ved Anne Austgulen.
			§ 37 Stempelmerking	§ 37: Kjøtt fra sjøpattedyr som av tilsynsveterinær er undersøkt og godkjent som folkemat skal stempelmerkes.	Måles ikke (annen årsak)	Stempelmerking av kjøtt fra sjøpattedyr skal utføres under tilsynsveterinærens ansvar, men virksomheten kan, etter tillatelse

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
						av tilsynsveterinær og nødvendig opplæring utføre stempelmerkingen. Stempelmerkingen utføres på kjøtt som tilsynsveterinæren har undersøkt og godkjent. Ikke oversikt over hvor mange stempelmerkinger som gjøres av virksomheten. Kilde: Mattilsynet ved Anne Kjersti Austgulen.
	FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	§ 20 - Søknad om godkjenning av plan for nybygg, utvidelse og utbedring a lager for husdyrgjødsel.	Ved nybygg, utvidelse og utbedring av lager for husdyrgjødsel skal kommunen godkjenne plan før arbeidet kan gjennomføres	Måles ikke (annen årsak)	Populasjonen er etterspurt hos Mattilsynet. Imidlertid finnes det ikke samlet oversikt over disse tallene. Det er stor variasjon mellom kommunene. Følgelig har det ikke vært praktisk mulig innen tidsrammen og samle tallopplysningene eller gi et rimelig estimat.
			§ 20 - Søknad om godkjenning av lager	Lageret kan ikke tas i bruk før det er kontrollert og godkjent av kommunen.	Måles ikke (annen årsak)	Populasjonen er etterspurt hos Mattilsynet. Imidlertid finnes det ikke samlet oversikt over disse tallene. Det er stor variasjon mellom kommunene. Følgelig har det ikke vært praktisk mulig innen tidsrammen og samle tallopplysningene eller gi et rimelig estimat.
			§ 24 - Søknad om godkjenning av annet areal enn det som følger av § 24 1. ledd som spredeareal	Kommunen kan etter søknad godkjenne annet areal enn det som fremgår av første ledd. Utmarksareal kan ikke godkjennes som spredeareal.	Måles ikke (annen årsak)	Populasjonen er etterspurt hos Mattilsynet. Imidlertid finnes det ikke samlet oversikt over disse tallene. Det er stor variasjon mellom kommunene. Følgelig har det ikke vært praktisk mulig innen tidsrammen og samle tallopplysningene eller gi et rimelig estimat.
			§ 24 - Søknad om å få et lavere spredeareal	Foretak som ved hjelp av et næringbalanseregnskap klart kan dokumentere at de har et underskudd av tilført næringsstoff på det jord-	Måles ikke (annen årsak)	Populasjonen er etterspurt hos Mattilsynet. Imidlertid finnes det ikke samlet oversikt over disse

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				bruksareal som foretaket disponerer kan søke kommunen om å få et lavere krav til spredeareal		tallene. Det er stor variasjon mellom kommunene. Følgelig har det ikke vært praktisk mulig innen tidsrammen og samle tallopplysningene eller gi et rimelig estimat.
			§ 25 - Melding om bruk av slam. Meldingen skal gis til kommunen	Ved bruk av produkter med slam må foretaket senest to uker før første levering legge fram for kommunen melding med vurdering av alle forhold som kan ha innvirkning på jordbruksfaglige, forurensingsmessige, sikkerhetsmessige, helsemessige og hygieniske forhold ved bruken. Meldingen skal også inneholde opplysninger om mengde, sammensetning, størrelse og type areal det skal spres på, eventuelle jordanalyser foruten gårds-/ bruksnummer og navn/ adresse på mottaker.	Måles ikke (annen årsak)	Populasjonen er etterspurt hos Mattilsynet. Imidlertid finnes det ikke samlet oversikt over disse tallene. Det er stor variasjon mellom kommunene. Følgelig har det ikke vært praktisk mulig innen tidsrammen og samle tallopplysningene eller gi et rimelig estimat.
			§ 30 - opplysningsplikt	Leder av virksomheter som omfattes av denne forskrift plikter å legge fram de opplysninger som er nødvendige for at tilsynsmyndigheten skal kunne gjennomføre sine oppgaver.	Måles ikke (marginale kostnader)	Marginale kostnader. Kilde: Mattilsynet.
			§ 12 - Opplysning om omsetning fra produsenter av avløpsslam		Måles ikke (annen årsak)	Populasjonen er etterspurt hos Mattilsynet. Imidlertid finnes det ikke samlet oversikt over disse tallene. Det er stor variasjon mellom kommunene. Følgelig har det ikke vært praktisk mulig innen tidsrammen og samle tallopplysningene eller gi et rimelig estimat.
	FOR-2004-07-21-1131	Forskrift om erstatning etter offentlige pålegg og restriksjoner i plante- og husdyrproduksjon	§ 13 Søknad om erstatning etter offentlige pålegg	Søknad om erstatning etter skal fremsettes på skjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning og sendes fylkesmannen. Kopi av offentlig pålegg eller restriksjon, bekreftelse på at hele eller deler av pålegget eller restriksjonen er gjennomført, dokumentasjon over tap og annen nødvendig dokumentasjon skal vedlegges søknaden. Skjema SLF-278.	Måles ikke (marginale kostnader)	Skjemaet er felles for 6 erstatningstyper. Total populasjon for alle er 117.
	FOR-2005-03-14-232	Forskrift om innfør-	§ 17 Dokumentasjon	Transportøren skal enten rå over høvelege inn-	Måles ikke	De aller fleste transportører har

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
		sel og utførsel av småfe	angående rengjøring av transportmiddel	retningar til reingjering og desinfeksjon som er godkjent av kompetent styresmakt, dette omfattar mellom anna innretningar til oppbevaring av avfall og husdyrgjødsel, eller kunne dokumentere at desse funksjonane blir utført av tredjemann som er godkjent av kompetent styresmakt.	(marginale kostnader)	egne rengjøringsinnretninger. Svært få søknader om godkjenning per år. Mattilsynet
Matsikkerhet	FOR-2000-12-01-1333	Forskrift om plantehelse	§ 14 Merking og dokumentasjon	§ 14: Planter og formeringsmateriale skal ved omsetning være merket i henhold til kravene i vedlegg 8. Fram til siste omsetningsledd skal de opplysninger som er angitt på merkingen også framgå av salgsdokumentene eller følge disse.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
	FOR-2002-11-07-1290	Forvareforskriften	§ 25 Merking av forvarer	§ 25: Forvaren skal være merket av tilvirker, emballeringsforetak, pakkeri, importør eller forhandler mv.	Måles ikke (annen årsak)	Populasjonen er ikke praktisk tilgjengelig.
	FOR-2003-07-04-1063	Forskr om handel med gjødsel og kalkingsmidler	§ 17 - Merking av gjødsel, jfr. §17 og § 18- 23	Gjødsel skal merkes med varetype og enkelte tilegg, se § 18-23	Måles ikke (annen årsak)	Populasjonen ikke praktsïsk tilgjengelig.
			§ 24, jfr. § 17 . Merking av kalkingsmidler	§24. Varetype for kalkingsmidler Kalkingsmidler som er i samsvar med kriterier gitt for varetype i vedlegg 9 kolonne 1 skal merkes med vedkommende varetype. For gruppen « annen kalk » skal varetypen betegnes ut fra opphavsmaterialet eller produksjonsmåten	Måles ikke (annen årsak)	Populasjonen er ikke praktisk tilgjengelig.
			§ 26, - merking av vekststoffer og komposteringspreparater	§26. Varetype og varedeklarering for vekststoff og komposteringspreparater Varetyper for komposteringspreparat er: - Uorganisk komposteringspreparat - Organisk komposteringspreparat. Varetype for vekstoffer er: - Vekststoff. Vekststoff og komposteringspreparat skal varedeklareres med:	Måles ikke (annen årsak)	Populasjonen er ikke praktisk tilgjengelig.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				a) Handelsnavn og varetype. b) Navn, firmanavn eller firmamerke samt adresse til ansvarlig firma i Norge. c) Innholdet som netto- eller bruttovekt. Dersom bruttovekten oppgis, må vekten av tara også oppgis. d) Vanninnhold oppgitt i vektprosent. e) Innhold av råvarer i synkende rekkefølge etter vekt. f) Innhold av plantenæringsstoff etter bestemmelser i §19 bokstav e, f og g. g) Egenskaper. h) Bruksanvisning. i) Registreringsnummer fra Mattilsynet påført varedeklarasjon eller følgeseddel for vedkommende produkt på denne måten: «Reg.nr. (Mattilsyn): xxxx».		
	FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	§ 13, jfr. § 14. Merking og varedeklarasjon - merking og varedeklarasjon skal være i henhold til Norsk Standard NS 2890	§13. Merking og varedeklarasjon av jordforbedringsmidler og dyrkingsmedier og jorddekkingsmidler Merking og varedeklarasjon skal være i henhold til Norsk Standard NS 2890.	Måles ikke (annen årsak)	Populasjonen er ikke praktisk tilgjengelig.
			§ 6 - internkontroll. Dokumentere interkontrollen	§6. Innholdet i internkontrollen Internkontroll etter forskriftens del II innebærer at virksomheten som et minimum skal: 1. Ha oversikt over organisering og ansvarsforhold. 2. Kartlegge risiko for overtredelse av denne forskrift ut fra virksomhetens aktiviteter, og iverksette tiltak for å redusere risikoen. 3. Ha rutiner for å avdekke, rette opp og hindre gjentakelse av overtredelser. 4. Foreta systematisk gjennomgang av internkontrollen for å sikre at den fungerer som forutsatt.	Måles ikke (annen årsak)	Målt tidligere i kartleggingen av HMS-internkontroll. Rambøll.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				Nr. 1 - 4 skal dokumenteres skriftlig i den form og det omfang som er nødvendig på bakgrunn av virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse. Dokumentasjonen skal være tilgjengelig for tilsynsmyndigheten. Tilsynsmyndigheten kan gi pålegg om iverksetting av tiltak og om ytterligere dokumentasjon dersom internkontrollen er utilstrekkelig for overholdelse av kravene i denne forskrift.		
Næringsmiddellovgivning	FOR-2001-05-23-548	Forskrift om frakttilskuddsordninger for korn	§ 11 og § 12 - Opplysningsplikt og kontroll	§ 11. Opplysningsplikt Statens landbruksforvaltning kan kreve de opplysninger og den dokumentasjon, herunder regnskapsmateriale, forretningspapirer og liknende dokumenter, som er nødvendig for å behandle søknader, utøve kontroll og forvalte ordningene på en tilfredsstillende måte. Statens landbruksforvaltning kan kreve at opplysningene bekreftes av revisor. § 12. Kontroll Statens landbruksforvaltning fører kontroll med at bestemmelsene i denne forskriften blir overholdt, og kan herunder foreta stedlig kontroll hos den som mottar tilskudd. Virksomheten plikter å yte bistand ved slik kontroll.	Måles ikke (marginale kostnader)	Opplysningsplikten hjemler krav til nødvendig informasjon som dokumentasjon for å kunne foreta rett utbetaling av frakttilskudd. Dette er målt under de enkelte tilskuddene. Dessuten var det kun 8 stedlige kontroller i 2006. Marginale administrative kostnader. Kilde: SLF.
			§ 3 - Søknad om tilskud til frakt av korn fra produsent eller mottaksanlegg til transitt anlegg i overskuddsområdet til underskuddsområdet	§ 3. Tilskudd til frakt av korn fra produsent eller mottaksanlegg i innlandet til transittanlegg Frakttilskudd ytes for frakt av korn fra produsent eller mottaksanlegg i innlandet til transittanlegg for korn som videresendes fra overskudds- til underskuddsområdet. Frakttilskuddet ytes med soneberegning i forhold til nærmeste transittanlegg, jf. § 6 bokstav a og b. For frakt av korn til kombinerte produksjons- og transittanlegg kan kornkjøper fastsette reduserte frakttilskuddssat-	Måles ikke (marginale kostnader)	Kun 36 søknader med dokumentasjon pr. år. Marginale kostnader. Kilde: SLF.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				ser i samsvar med den avkorting som følger av at slike anlegg bruker korn i egen produksjon av kraftfôr. For frakt fra produsent eller mottaksanlegg til produksjonsanlegg utenom basissted i distrikter med kornunderskudd i overskuddsområdet, ytes mellomfrakttilskudd til frakt av korn når frakt-kostnadene overstiger egenfraktandelen i stedsfrakttilskuddet for kraftfôr, jf. § 10.		
			§ 3a - Tilskudd til frakt av matkorn fra mottaksanlegg til produksjonsanlegg for matkorn	§ 3a. Tilskudd til frakt av matkorn fra mottaksanlegg i innlandet til produksjonsanlegg for matmel Det ytes frakttilskudd for frakt av matkorn fra mottaksanlegg i innlandet til produksjonsanlegg for matmel i overskuddsområdet. Frakttilskuddet ytes med soneberegning i forhold til nærmeste transittanlegg, jf. § 6 bokstav a og b.	Måles ikke (marginale kostnader)	Kun 36 søknader med dokumentasjon pr. år. Marginale kostnader. Kilde: SLF.
			§ 7 - Søknad om tilskudd til frakt av importert forkorn	§ 7. Frakttilskudd til importert fôrkorn Frakttilskudd til importert fôrkorn gis til dekning av kostnader for sjøverts frakt av korn fra Stavanger og nordover i underskuddsområdet. Frakttilskudd gis pr. tonn importert fôrkorn, ekskl. proteinfôr og oljefrø, som er tolldeklarert til fôr. Frakttilskudd omfatter også importert durra (sorghum), mais og kli. Kun frakt av korn fra utlandet direkte til underskuddsområdet for tilvirking kvalifiserer for tilskudd. Det gis ikke frakttilskudd for importert fôrkorn som tas fra overskuddsområdet til underskuddsområdet	Måles ikke (marginale kostnader)	Kun 24 søknader pr. år. Marginale kostnader. Kilde: SLF.
			§ 9 og 10, søknad om tilskudd til frakt av kraft-	§ 9. Grunnlag for tildeling av stedsfrakttilskudd	Måles ikke (marginale	basert på intervjudataene er denne søknaden/rapporteringen

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			for (stedfrakttilskudd)	Registrerte produsenter eller importører av kraftfôr til bruk i husdyrproduksjon ytes tilskudd når fraktsats fra nærmeste basissted overstiger den fastsatte egenfraktandelen. Det ytes ikke tilskudd til frakt av kraftfôr fra underskuddsområdet tilbake til overskuddsområdet. Stedsfrakttilskuddet i den enkelte kommune fastsettes på grunnlag av beregninger av kostnader for frakt fra nærmeste basissted til sentrum av kommunen. Dersom kommunen er stor i geografisk utstrekning, eller andre særlige forhold gjør seg gjeldende, kan det fastsettes flere tilskuddssatser innenfor én og samme kommune	kostnader)	ett enkelt utrekk fra bedriftenes interne systemer som medfører marginale adminstrative kostnader. Populasjonen er også relativt lav. Det antas marginale kostnader. Kilde: SLF og bedriftsintervjuer.
			§ 5 - Søknad om tilskudd til frakt av kli og soya til Balsfjord	§ 5. Tilskudd til frakt av kraftfôrråvarer til Bergneset i Balsfjord Det ytes mellomfrakttilskudd for frakt av kli og soya til kraftfôrproduksjon i Balsfjord, jf. § 6 bokstav c. Statens landbruksforvaltning kan fastsette særskilte satser for mellomfrakttilskudd ved frakt av kli til Bergneset fra møllesteder utenfor overskuddsområdet	Måles ikke (marginale kostnader)	Kun 24 søknader pr. år. Marginale kostnader. Kilde: SLF.
	FOR-2001-12-21-1647	Forskrift om toll på bearbeidede	§ 17 - kontroll	For å føre kontroll med de vilkår som er satt i vedtak om fastsettelse av toll i medhold av denne forskrift blir overholdt kan Statens landbruksforvaltning kreve å få forelagt dokumenter og vareprøver. Importør plikter å opprette interne systemer som muligjgøtr utstedelse av revisorbekreftelse.	Måles ikke (ikke ønskelig/mulig	Mye av kontrollen skjer som en del av søknadsbehandlingen. I tillegg noe grundgere kontroll basert på stikkpørver. Tollvesenet har også kontroller. Kontrollene fra Statens landbruksforvaltning antas å medføre marginale kostnader. Kilde: SLF.
	FOR-2004-07-08-1122	Forskrift om prisnedskrivingstilskudd	§ 3 - søknad om prisnedskrivingstilskudd		Måles ikke (marginale kostnader)	Ikke søknad, men bedriftene får når vilkårene for å motta tilskudd er til stede, ca 40 mottar tilskudd. Overføring av data elektronisk fra bedrift til SLF. Liten byrde pr. tilfelle og lav populasjon. Marginale kostnader. Kilde: SLF.
			§ 7. - Opplysningsplikt	7. Opplysningsplikt	Måles ikke	Opplysningene kreves i forhold til

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			for foretak som mottar tillskudd eller betaler prisutjevningsbeløp etter denne forskriften	Fra foretak som mottar tilskudd eller betaler prisutjevningsbeløp etter denne forskriften, kan Statens landbruksforvaltning kreve de opplysninger og den informasjon som er nødvendig for å behandle søknader, utøve kontroll, drive prisovervåking og for øvrig forvalte markedsordningen for korn på en tilfredsstillende måte. Det kan kreves at opplysningene bekreftes av revisor. Som opplysninger etter første ledd regnes regnskapsmateriale, forretningspapirer, fakturaer og liknende dokumenter. Videre omfattes opplysninger om foretakets faktiske utsalgspriser samt opplysninger om omsetning, forbruk og beholdninger av kraftfôrråvarer, kraftfôr, matkorn og matmel, i den grad slike opplysninger er nødvendig for å administrere tollvernet for korn.	(annen årsak)	søknadene og innbetalingene. Kilde: LMD/SLF
	FOR-2004-12-21-1747	Forskrift om eksport-tilskudd til kjøtt	§ 8 , 9- Opplysningsplikt og kontroll	§8. Opplysningsplikt Statens landbruksforvaltning kan kreve de opplysninger som er nødvendige for å behandle søknader, og for å kunne forvalte ordningen på en tilfredsstillende måte. I den forbindelse kan Statens landbruksforvaltning kreve at opplysningene bekreftes av revisor. Likeledes kan det kreves at revisor godkjenner virksomhetens økonomisystemer. Statens landbruksforvaltning kan kreve prognoser over forventet leveranse til spesialmarked. Prognosene skal være basert på de til enhver tid mest oppdaterte data som virksomheten er i besittelse av.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer. Søkerne plikter å dokumentere søknaden ved kontroll. Dette innebærer at opplysninger knyttet til salg og innkjøp skal oppbevares hos søker og denne dokumentasjonen skal kunne fremlegges ved kontroll. Stikkprøvekontroller, stedlige kontroller og dokumentkontroller

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				§9. Kontroll Statens landbruksforvaltning kan utføre fysisk kontroll av varer. Statens landbruksforvaltning kan også utføre stedlig kontroll av forretnings-papirer og annet som kan ha betydning for beregning og utbetaling av tilskudd hos virksom-heter som har mottatt eller søkt om tilskudd etter denne forskriften. Virksomheten plikter å yte bistand ved slik kontroll.		
	FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisned-skriving for indus-trielt bearbeidede jordbruksvarer	§ 7 - Kontroll		Måles i annen lov/forskrift	Stikkprøvekontroller. Stedlige kontroller og dokumentkontroller. Måles i Forskrift om eksporttil-skudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.
Omsetningsloven	FOR-2003-01-07-14	Forskrift om kvoteordningen for melk	§ 18 Innmelding av kvo-tekjøp fra staten - Geit	Ved kjøp av kvote fra staten, skal det i innmel-dingen angis størrelsen på kvote som ønskes kjøpt. Med mindre det kjøpes kvote etter § 20, kan det ikke innmeldes større kumelkkvote enn tilsvarende 30% av kvoten på kjøperens land-brukseiendom i kjøpsåret. Minste kvotemengde som kan innmeldes for kjøp er 1.500 liter ku-melkkvote og 500 liter geitmelkkvote. Det kan ikke kjøpes kvote som fører til at kvote etter kjøp overstiger de begrensninger som følger av § 5 og § 11. Ved kjøp av kvote fra staten betales det kr 3,50 pr. liter samt et gebyr på kr 200. Innmelding av kvotekjøp fra staten skal sendes Statens landbruksforvaltning på eget skjema. Innmeldingsfristen for kjøp av geitmelkkvote er 1. oktober. Innmeldingsfristen for kjøp av ku-melkkvote er 1. desember. Kjøp av kvote gis virkning fra påfølgende kvoteår.	Måles ikke (marginale kostnader)	Populasjonen er 164 søknader. Hver søknad tar ca. 30 minutter. Marginale kostnader. Kilde: SLF.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
Reindrift	FOR-1984-06-12-1286	Forskrift om merking m.v. av tamrein	§ 7. Betaling av Registreringsavgift	§ 7. Registreringsavgift Registreringsavgiften er for hovedmerke kr 500,- og for tilleggssnitt kr 100,-.	Måles ikke (marginale kostnader)	I følge opplysninger fra Christian Lindman i Reindriftsforvaltningen, er betaling av registreringsavgift sluttbehandling av en merkesøknad. Forutsetter at søker som har fått godkjent reinmerke innbetaler kr. 500.Det må vel da være 102 eller færre innbetalinger i 2006, siden det var 102 søknader om reinmerke i 2006. Avgiftsbetalingen medfører marginale kostnader.
Skogbruk	FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 4 - Søknad om tilskudd til skogkultur	§ 4. Tilskudd til skogkultur For å stimulere til utvikling av kvalitetsskog kan det gis tilskudd til ungskogpleie og andre kvalitetsfremmende tiltak. Dette omfatter også tilskudd til skjøtsel av skog i kantsoner og i sammenheng med kulturminner. Det skal ikke gis tilskudd til bruk av kjemiske midler, kjøp av utstyr eller til tiltak som ved uttak av virke gir overskudd.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i forskrift om skogfond, for-2006-07-03
	FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 7 Innbetalinga til skogfond	§ 7. Innbetaling til skogfond Innbetalinga til skogfond skal skje når virket er levert, og grunnlaget for innbetalinga er kjent. Virket blir rekna for levert seinast når det er målt og/eller merkt. For tømmer selt på rot skal innbetalinga skje samtidig med at seljar får oppgjer.	Måles ikke (annen årsak)	Den tidligere skogavgiftsordningen byttet i 2006 navn til skogfondsordningen, men ordningen er fortsatt en tvungen fondsavsetnin som går ut på at skogeieren må sette av mellom 4 og 40 av tømmeroppgjøret på en egen konto som forvaltes av det offentlige. Avsatt beløp er ikke skattepliktig inntekt for skogeieren før det tas ut for å finansiere

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
						nærmere bestemte skogbrukstiltak. 85 av det utatte beløpet er endelig skattefritt dersom beløpet brukes til bestemte formål, slik som bl.a. skogkulturtiltak, bygging og sommervedlikehold av skogsbilveier, miljøtiltak med mer. Administrasjonskostnadene ved innbetaling av skogavgift både innbetaling og utbetaling via skogforvaltningen skal primært dekkes av rentemidlene. Den administrative kostnaden for skogeierne er eventuelt rentetapet. Landbruksdepartementet/SLF har et eget regnskap for skogfonsordningen som viser kostnaden. Ikke her betraktet som adm. kostnad. Kilde: SLF, Skogdata og Norges Skogeierforbund
			§ - Oppgaveplikt og registrering i VSOP-Kjøpere via Skogdata/virkesdatabase		Måles ikke (annen årsak)	Tømmeret blir målt. Dette er en del av omsetningssystemet. I forbindelse med salg av tømmer har det utviklet seg en praksis med at oppgjør mellom kjøper og selger skal baseres på måling foretatt av en uavhengig instans. Det blir trukket en avgift pr. kbm. Kostnadene knyttet til måling er ikke betraktet som en administrativ kostnad. I systemet rundt tømmermålingen er det utviklet rutiner for innbetaling av skogfondsmidler som medfører at dette kan skje

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
						på en rasjonell måte. Registreringen i VSOP er heller ikke betraktet som en administrativ kostnad. Kilde: Norsk Skogeierforbund og Norsk Skogdata.
Mangler regelverksområde	FOR-1984-06-12-1286	Forskrift om merking m.v. av tamrein	§ 9. Vedtak om forlenget frist		Måles ikke (annen årsak)	Dette informasjonskravet skal vi ikke måle, jfr. metodeavklaringer. Uansett er det antakelig marginale kostnader forbundet med dette informasjonskravet.
			§ 11. Overgang av merke ved dødsfall	Ektefelle eller arving, som på skiftet overtar avdødes driftsenhet udelt, må ved avslutningen av skiftebehandlingen meddele reindriftsagronomen om avdødes merke ønskes overtatt. Vedkommendes eventuelle tidligere merke må i så fall slettes på vanlig måte.	Måles ikke (marginale kostnader)	Antakelig relativt få tilfeller årlig. Dessuten kan det spørres om dette er en løpende administrativ kostnad.
			§ 14. Dispensasjon	I særlige tilfelle kan Reindriftsstyret, og om det finnes påkrevet, Reindriftssjefen dispensere fra disse forskrifter.	Måles ikke (annen årsak)	Fremstår som et indirekte informasjonskrav.
			§ 10. Umerket fremmed kalv. Umerket kalv som følger merket simle.	§ 10. Umerket fremmed kalv. Feilmerking Umerket reinkalv, som er kommet inn i flokk som tilhører andre enn kalvens eier, og som følger merket simle, skal snarest mulig merkes med kalveeierens registrerte merke, men hvis dette ikke kjennes, med simlas merke. Umerket kalv, som ikke følger simle, skal merkes midlertidig med hårmerke eller øreklips. Begynner slik kalv innen utgangen av mai å følge merket simle, skal den merkes som bestemt i 1. ledd. Dersom det skjer feilmerking skal feilen rettes opp ved bytte av kalv, eller ved at rette eier får erstatning av den som har merket kalven i sitt merke, etter den til enhver tid gjeldende livdyrpris. For merking av fremmed reinkalv tilkommer merkeren en godtgjørelse som be-	Måles ikke (marginale kostnader)	Antakelig ikke veldig mange tilfeller og vanskelig å fastslå hvor mange tilfeller. Kilde: Reindriftsforvaltningen.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				stemmes av Reindriftsstyret, og som skal betales av eieren før utlevering.		
	FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instruk-ser for dyresjuk-dommer	§ 7. Varsel om sykdom ved varselmerking	§ 7. Pålegging av restriksjoner Så snart skriftlig pålegg er gitt, skal det lokale Mattilsynet påse at plakat M-0377 (varseltrekant), plakat M-0424 eller annen egnet advarsel til publikum blir slått opp ved adkomst til besetningen	Måles ikke (annen årsak)	Antakleig marginale kostnader og vanskelig å måle. Kilde: Bjørnar Stavenes, Mattilsynet
	FOR-1993-08-06-832	Forskrift om plante-foredlerrett	Søknad om planteored-lerrett, § 4	Søknaden § 4. Skriftlig søknad på norsk skal sendes til Plantesortsnemnda. Den skal være undertegnet av sortseieren eller av fullmektig dersom sortsei-eren er representert av en slik. Søknaden skal inneholde:	-	
			Søknad om unntak fra offentlighet, jfr. § 7	Inneholder et dokument forretningshemmelighe-ter som ikke angår plantesorten det søkes plan-teforedlerrett for, kan Plantesortsnemda når særlige grunner foreligger, etter søknad be-stemme at dokumentet ikke skal være tilgjenge-lig. Er en slik søknad inngitt, blir dokumentet ikke tilgjengelig før søknaden er avslått	-	
			§ 9 - krav om endring av sortsnavn		Måles ikke (marginale kostnader)	I følge LMD/SLF mindre enn 5 pr. år.
			§ 18 - Betaling av avgift for endring		Måles ikke (marginale kostnader)	I følge LMD/SLF er det mindre enn 5 i året.
	FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	§ 5 Dokumentasjon av egenkontroll	Slakterier, nedskjæringsvirksomheter og kjøle- og fryselagere skal etablere skriftlig dokumentasjon og registre for å vise at tiltakene i egenkontrol-len.	Måles ikke (målt tidligere)	Rambøll (HMS)
			§ 5 Melding om type, frekvens og resultat av kontroller mv	Informasjon om type, frekvenser og resultater av kontrollene, og eventuelt hvilket laboratorium som har gjennomført undersøkelsene, skal på forespørsel gjøres tilgjengelig for tilsynsmyndig-hetene og for EFTAs kontrollorgan ESA.	Måles ikke (annen årsak)	Plikten påhviler tilsynsveterinæ-ren, jf. P. Ljosland på Jens Eide slakteri.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			§ 16 Dokumentasjon av vaskeplass for transportmidler	Virksomheten skal ha vaskeplass med nødvendig utstyr for reingjøring og desinfeksjon av transportmidler for kjøtt. Slakterier skal ha tilsvarende vaskeplass for dyretransportbiler. Alternativt skal virksomheten dokumentere at den får utført vask og desinfeksjon av transportmidlene på nærliggende vaskeplass som er utstyrt og godkjent for dette formål.	Måles ikke (marginale kostnader)	Antas å være marginal
			§ 48 Identifikasjonsmerke	Alle slaktedyr skal bære et identifikasjonsmerke som gjør det mulig for tilsynsmyndighetene å fastslå hvilken produsent dyret kommer fra.	Måles i annen lov/forskrift	Måles annet sted.
			§ 55 Merking av organer	Organer som skilles fra kroppen skal forsynes med nummer eller merkes slik at samhørighet med den bestemte slakteskrotten kan bestemmes.	Måles ikke (annen årsak)	Vurderes som materielt krav.
			§ 62a Varsel om avvik fra plan	Ansvarlig for virksomheten skal varsle Mattilsynet straks de får kunnskap om avvik fra årsplan og ukeplan.	Måles ikke (marginale kostnader)	Populasjonen estimeres til å være meget lav (1 per år på Jens Eide slakteri), og varselet gis per telefon. Jf. P. Ljosland ved Jens Eide slakteri.
			§ 71 Merking av biprodukter	Alle biprodukter som er egnet til folkemat skal påføres stempelmerke direkte på produktets overflate, på innpakningen eller på emballasjen.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i forskrift om merking av næringsmidler. NB! Påføring av stempelmerke.
			§ 76 Merking av fryst kjøtt	Fryst kjøtt skal merkes med innfrysingsmåned og -år.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i forskrift om merking av næringsmidler.
			§ 96 Melding om tidspunkt, antall, art og opprinnelse	Slakteriet skal gi kjøttkontrollen opplysninger om tidspunkt for slakting og om antall og art av dyr som skal slaktes og hvor disse kommer fra.	Måles ikke (annen årsak)	Identisk med IK i § 62a (ukeplan), jf. P. Ljosland på Jens Eide Slakteri.
			§ 3 Søknad om autorisasjon av slakteri	Etablering og drift av virksomhet som omfattes av denne forskrift skal autoriseres av Mattilsynet.	Måles ikke (marginale kostnader)	Svært få søknader per år, jf. Mattilsynet
			§ 3 Søknad om autorisasjon av kjøle- og fryselager	Etablering og drift av virksomhet som omfattes av denne forskrift skal autoriseres av Mattilsynet.	Måles ikke (marginale kostnader)	Svært få søknader per år, jf. Mattilsynet - .
			§ 3 Søknad om autorisasjon av nedskjæringsvirksomhet	Etablering og drift av virksomhet som omfattes av denne forskrift skal autoriseres av Mattilsynet.	Måles ikke (marginale kostnader)	Svært få søknader per år, jf. Mattilsynet - .
			§ 3 Søknad om autorisa-	Etablering og drift av virksomhet som omfattes	Måles ikke	Svært få søknader per år, jf.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			sjon/godkjenning av frittstående kjøle og fryselager med samlagring av emballerte varer	av denne forskrift skal autoriseres av Mattilsynet.	(marginale kostnader)	Mattilsynet - .
			§ 4 Søknad om godkjenning av slakteri med begrenset kapasitet	Etablering og drift av virksomhet som omfattes av denne forskrift skal autoriseres av Mattilsynet.	Måles ikke (marginale kostnader)	Svært få søknader per år, jf. Mattilsynet - .
			§ 4 Søknad om godkjenning av nedskjæringsvirksomhet med begrenset kapasitet	Etablering og drift av virksomhet som omfattes av denne forskrift skal autoriseres av Mattilsynet.	Måles ikke (marginale kostnader)	Svært få søknader per år, jf. Mattilsynet - .
	FOR-1994-04-25-320	Kjøttkontrollforskriften	§ 11 Rånestempel	Kjøtt fra følgende slakt skal stemples med rånestempel i samsvar med instruks for kjøttkontrollen: 1. Råner som brukes i avl. 2. Griser som er kryptorkide eller hermafroditter. 3. Ukastrerte griser med slaktevekt over 80 kilogram, såfremt ikke virksomheten kan garantere ved hjelp av en metode som er godkjent av Mattilsynet, at griser med tydelig kjønnslukt blir skilt fra.	Måles ikke (annen årsak)	Utføres av kjøttkontrollen.
			§ 16a Handelsdokument	Under transport skal ferskt kjøtt være fulgt av et handelsdokument utstedt av avsendervirksomheten. Handelsdokumentet skal inneholde opplysningene angitt i stempelmerket, jf. § 15. For fryst kjøtt skal innfrysingsmåned og -år angis.	Måles ikke (annen årsak)	Utføres av tilsynsveterinær.
			§ 16a, 16c Dokumentasjon av handelsdokument/hygienesertifikat	Handelsdokumentet/hygienesertifikatet skal oppbevares av adressaten i minst ett år slik at det på anmodning kan framvises til tilsynsmyndigheten.	Måles ikke (annen årsak)	Populasjon for hygienesertifikat er svært lav, jf. Mattilsynet - . Populasjonen for handelsdokumenter er svært høy. Mattilsynet har ikke dette tallet. Dette antas imidlertid å være inkludert i Red

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
						Tape.
			§ 16d Melding til tilsyn ved manglende sertifikat angående salmonella	Mottaker av parti kjøtt ved import skal undersøke at kjøttet følges av et sertifikat som dokumenterer at det ikke er påvist salmonella i kjøttet. Mangler sertifikatet skal tilsyn varsles.	Måles ikke (marginale kostnader)	Svært få meldinger per år, jf. Mattilsynet - .
	FOR-1994-10-10-924	Forskrift om skyssgodtgjørelse, veterinærer	§ 7 kontroll		Måles ikke (marginale kostnader)	FMLA kontroller søknaden ved registrering i fagsystem (Kilde: SLF). Marginale kostnader for den næringsdrivende
			§ 10 - søknad om dispensasjon		Måles ikke (marginale kostnader)	Svært få, under 10 (Kilde SLF)
	FOR-1994-11-18-1020	Forskrift om sertifisering av fjørfevirksomhet	Søknad om sertifisering	Søknad om sertifisering sendes det lokale Mattilsynet. Det lokale Mattilsynet gir sin påtegning, og videresender søknaden til det regionale Mattilsyn for behandling. Før søknaden sendes det lokale Mattilsynet må: 1. det lokale Mattilsynet ha inspisert besetningen, 2. det foreligge analysesvar på blodprøver, og 3. det foreligge analysesvar på prøver uttatt med hensyn på salmonellainfeksjon.	Måles ikke (marginale kostnader)	Populasjonen er svært lav, jf. Mattilsynet
			Melding til Mattilsynet ved mistanke om sykdom	Den som driver virksomheten, skal gi det lokale Mattilsynet opplysninger om enhver forandring i produksjonsresultatet eller ethvert annet tegn som kan gi mistanke om smittsom fjørfesjukdom.	Måles ikke (marginale kostnader)	Populasjonen er svært lav (10-15 tilfeller rapportert til Anistat). Dessuten lite kostnadskrevende krav, jf. Mattilsynet
			Plikt til å føre og dokumentere journal	For hver flokk skal det føres journal som skal oppbevares i minst to år etter at flokken er fjernet.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-1995-03-21-265.
			Plikt til å sende resultater	Dersom det opptrer smittsom sjukdom, skal	Måles ikke	10-15 tilfeller per år, jf. Mattilsy-

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			fra laboratorieundersøkelser til Mattilsynet ved sykdom	resultatene av laboratorieundersøkelsene umiddelbart meddeles det lokale Mattilsynet.	(marginale kostnader)	net
	FOR-1995-03-06-239	Forskrift om sædoverføring hos husdyr	§ 7 Journalføring	Enhver som driver inseminasjonsvirksomhet skal føre nøyaktige notater over virksomheten.	Måles ikke (annen årsak)	Umulig å anslå populasjonen, jf. Mattilsynet.
			§ 8 Rapportering om sykdom	Semintekniker eller annen som utfører seminasjon skal melde fra til det lokale Mattilsynet hvis han/hun får mistanke om at det forekommer smittsom sjukdom.	Måles ikke (marginale kostnader)	Antall meldinger er få, jf. Mattilsynet
	FOR-1995-03-21-265	Fjørfekjøttforskriften	§ 4 Søknad om autorisasjon av fjørfeslakteri	Virksomheter som omfattes av denne forskriften skal autoriseres av mattilsynet	Måles ikke (marginale kostnader)	Svært få søknader per år, jf. Mattilsynet - .
			§ 4 Søknad om autorisasjon av nedskjæringsvirksomhet	Virksomheter som omfattes av denne forskriften skal autoriseres av mattilsynet	Måles ikke (marginale kostnader)	Svært få søknader per år, jf. Mattilsynet - .
			§ 4 Søknad om autorisasjon av kjøle- og fryselager	Virksomheter som omfattes av denne forskriften skal autoriseres av mattilsynet	Måles ikke (marginale kostnader)	Svært få søknader per år, jf. Mattilsynet - .
			§ 4 Søknad om autorisasjon av frittstående kjøle- og fryselager	Virksomheter som omfattes av denne forskriften skal autoriseres av mattilsynet	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-1994-02-18-137
			§ 5 Søknad om autorisasjon av slakteri/nedskjæringsvirksomhet for ferskt fjørfekjøtt med begrenset kapasitet	Virksomheter som omfattes av denne forskriften skal autoriseres av mattilsynet	Måles ikke (marginale kostnader)	Svært få søknader per år, jf. Mattilsynet - .
			§ 6 Dokumentasjon av egenkontroll	Virksomheten skal etablere skriftlig dokumentasjon og registre for å vise at egenkontrollen er under kontroll, og for å lette myndighetenes kontroll.	Måles ikke (målt tidligere)	Rambøll (HMS)
			§ 6 Melding om type, frekvens og resultat av kontroller mv	Informasjon om type, frekvenser og resultater av kontrollene, og eventuelt hvilket laboratorium som har gjennomført undersøkelsene, skal på forespørsel gjøres tilgjengelig for tilsynsmyndighetene og for EFTAs kontrollorgan ESA.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-1994-02-18-137
			§ 6a Dokumentasjon av særskilte kontrolltiltak	Særskilte kontrolltiltak skal dokumenteres	Måles i annen lov/forskrift	Møles i FOR-1996-02-02-133

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			§ 8, 58 Bistand ved kontroll	Den som er ansvarlig for virksomheten eller for besetningen plikter å bistå tilsynsveterinæren ved kontroll og tilsyn.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-1996-02-02-133
			§ 18 Dokumentasjon av vaskeplass for transportmidler	Virksomheten skal ha vaskeplass med nødvendig utstyr for rengjøring og desinfeksjon av transportmidler for fjørfekjøtt. Alternativt skal virksomheten dokumentere at den får utført vask og desinfeksjon av transportmidlene på nærliggende vaskeplass som er utstyrt for dette formål og godkjent av tilsynsveterinæren.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-1994-02-18-137
			§ 35b Identifikasjonsmerking	Uinnpakket og uemballert ferskt fjørfekjøtt skal under prosessering og lagring gis tilstrekkelig identifikasjonsmerking som sikrer sporbarhet.	Måles ikke (annen årsak)	Vurderes som materielt krav.
			§ 35c Nedskjæringsplan-årsplan	Ansvarlig for nedskjæringsvirksomheten skal innen 20. november hvert år, på skjema fastsatt av Mattilsynet, oversende plan for påfølgende års nedskjæringsaktivitet til Mattilsynet (årsplan). Årsplanen skal inneholde opplysninger om: 1. forventet nedskjæringsmengde fordelt på ulike nedskjæringsuker og 2. start-/sluttidspunkt pr. dag for nedskjæringen.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-1994-02-18-137
			§ 35c Nedskjæringsplan-ukeplan	Ansvarlig for virksomheten skal skriftlig meddele Mattilsynet ukentlige nedskjæringsplaner senest tre virkedager før den aktuelle ukes første nedskjæringsdag.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-1994-02-18-137
			§ 35c Varsel om avvik fra plan		Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-1994-02-18-137
			§ 43 Handelsdokument	Ferskt fjørfekjøtt skal under transport følges av et handelsdokument utstedt av avsendervirksomheten. Handelsdokumentet skal inneholde opplysningene angitt i stempelmerke, jf. kapittel VII. For fryst fjørfekjøtt skal innfrysingsmåned og -år angis.	Måles ikke (annen årsak)	Utføres av tilsynsveterinær.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			§ 43, 43b Dokumentasjon av handelsdokument/hygienesertifikat	Handelsdokumentet/hygienesertifikatet skal oppbevares av adressaten i minst ett år slik at det på anmodning kan legges frem for tilsynsmyndigheten.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-1994-04-25-320
			§ 43c Melding til tilsyn ved manglende sertifikat angående salmonella	Mottaker av parti kjøtt ved import skal undersøke at kjøttet følges av et hygienesertifikat som dokumenterer at det ikke er påvist salmonella i kjøttet. Mangler sertifikat skal tilsyn varsles	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-1994-04-25-320
			§ 56 Egenerklæring ifm helseovervåking	Eier av fjørfebesetninger som leverer slaktedyr til slakteriet kan, som alternativ til helsesertifikat, sende til slakteriet en fullstendig utfylt egenmelding på særskilt skjema utarbeidet av Mattilsynet.	Måles ikke (annen årsak)	Mattilsynet har ikke populasjonstall.
			§ 56 Erklæring om mengde	Dersom årsproduksjonen ikke overstiger 20.000 kyllinger, 15.000 ender, 10.000 høner, kalkuner og gjess eller tilsvarende mengder av andre fuglearter, kan eier alternativt utstede en erklæring for bekreftelse av dette.	Måles ikke (marginale kostnader)	Tallet er marginalt, jf. Mattilsynet
	FOR-1995-08-28-775	Forskrift om dyrevern i slakterier	§ 5 Godkjenning slakterier, konstruksjon og utstyr m.m.	Eksisterende og nye slakteriers konstruksjon, utrustning og utstyr for avlessing, driving, oppstalling, bedøving og avliving skal være godkjent av Mattilsynet ut fra dyrevernhensyn. Det samme gjelder for endringer av konstruksjon, utrustning og utstyr med samme formål	Måles ikke (marginale kostnader)	Svært få søknader per år, jf. Mattilsynet
			§ 5 Godkjenning av planer ved nyetablering og vesentlige endringer i eksisterende anlegg	Ved nyetablering av slakteri eller ved vesentlige endringer i eksisterende anlegg, skal planene godkjennes av Mattilsynet før arbeidet igangsettes.	Måles ikke (marginale kostnader)	Svært få søknader per år, jf. Mattilsynet
			§ 7. Opplæringen skal kunne dokumenteres.	Opplæringen skal kunne dokumenteres.	Måles ikke (marginale kostnader)	Antas marginalt
	FOR-1996-12-20-1200	Forskrift om veier for landbruksformål.	§ 4-3 - Søknad om dispensasjon		Måles ikke (marginale kostnader)	Få søknader, Kilde: SLF
	FOR-1997-06-12-599	Forskrift om tilskott til norsk ull	§ 4 - Søknad om godkjenning av ullstasjoner		Måles ikke (marginale kostnader)	Ingen søknader de senere årene (Kilde: SLF)
			§ 10 - For pelsskinn og		Måles ikke	20 slakterier la frem dokumenta-

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			ulne skinn må det leg-gasjt fram kopi av faktura som dokumentasjon for sal av skinna		(marginale kostnader)	sjon for sal av skinn i 2005. Anses som marginale kostnader
			§ 13 - Kontroll		Måles ikke (marginale kostnader)	SLF ber Nortura og KLF å sende inn tall for lagerbeholdning og omsetning for kalenderåret. Etter behov blir det foretatt kontroll i samarbeid med seksjon for Ekstern kontroll i SLF Antar dette medfører marginale kostnader
	FOR-1998-01-08-16	Forskrift om frakttil-skott på slakt	§ 1. Frakttilskudd ved inntransport av slaktedyr		Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-1998-09-29-986. Innfraktstilskudd forrdeles på bakgrunn av innsendt oppgave om slakt i forskrift om tilskudd til kjøttproduksjon. Dette IK innebærer ingen ytterligere informasjonsbyrde, jf. Torun Bue i SLF per telefon 25/5-07.
			§ 4 - Tilskudd til dekning av andre kostnader		Måles ikke (marginale kostnader)	Populasjon: 18. 3 søkere som søkte 6 ganger pr. år (SLF 2006).
			§ 9 - Kontroll	Den som får utbetalt tilskudd pliktar å skaffe frem det materialet og dei opplysninane som landbruksdepartementet eller den departementet gir fullmakt, finn nødvendig for å kontorllere at tilskuddet er gitt i samsvar med reglane.	Måles ikke (marginale kostnader)	Stedlig (ekstern) kontroll over en hel dag, etter særskilt mistanke om uregelmessigheter. Svært få kontroller de senere år (ned mot null), jf. SLF
			§ 11 - Søknad om dispen-sasjon		Måles ikke (marginale kostnader)	Ingen dispensasjonssøknader i 2006 (Kilde SLF).
	FOR-1998-12-31-1484	Forskrift om handel med levende dyr m.v.	§ 4 Registrering i Land-bruksregisteret	Landbruksvirksomhet, stall eller annen virksom-het eller lokale hvor det jevnlig holdes eller oppdrettes avls-, produksjons- eller slaktedyr, drives ervervsmessig omsetning av dyr, eller treningsvirksomhet, skal registreres i Landbruks-registeret. Virksomheter med registrerte dyr av hestefamilien er unntatt fra kravet om registre-	Måles ikke (marginale kostnader)	Registeret føres/oppdateres delvis automatisk og delvis av offentlige etater. Innebærer ingen adm. byrde av betydning for nærings-livsaktører. Kilde: www.slf.dep.no

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				ring.		
			§ 4 Registrering av driftsenheter med akvakulturdyr i i Fiskeridirektoratets konsesjonsregister	Alle driftsenheter med akvakulturdyr skal registreres i Fiskeridirektoratets konsesjonsregister.	Måles ikke (marginale kostnader)	Relativt få registreringer, ca. 50. Kilde: Arild Pettersen, Mattilsynet.
			§ 7 Registrering av importør og første mottaker	Importør og første mottaker av forsendelsen, skal være registrert hos Mattilsynet før innførsel finner sted. For levende dyr, med unntak av hest, og sæd og embryo av levende dyr, skal registreringen gjøres senest 30 dager før innførsel, og inneholde virksomhetens navn, adresse, telefonnummer, telefaksnummer, organisasjons- eller personnummer samt opplysninger om varegruppe slik det er inndelt etter kapittel i tolltariffen. Registrering skal foretas for den enkelte varegruppe og gjelde for to år etter siste registrerte innførsel, jf. § 8. Mattilsynet kan tillate senere registrering såfremt dette ikke er til hinder for utøvelse av tilsyn.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i FOR-1999-10-18-1163
			§ 8 Import fra tredjeland (CVED)	Ved import av levende dyr fra tredjestater skal den ansvarlige for lasten gi melding om forsendelsen ved hjelp av CVED og på den måte som er fastsatt i forordning (EF) nr. 282/2004 artikkel 1 og vedlegg I.	Måles ikke (marginale kostnader)	Det importeres i liten grad levende dyr til Norge fra land utenfor EØS-området, jf. Kristiansand Dyrepark
			§ 10 - Underrette matilsynet dersom internkontrollen etter § 9 avdekker mangler ved dokumentasjon mv.		Måles ikke (marginale kostnader)	Lav populasjon. Marginale kostnader.
			§ 14 - Kontroll ved veterinær grensekontrollstasjon		Måles ikke (annen årsak)	Innebærer ingen adm. byrde for næringslivet.
			§ 15 - Kontroll ved videresending og transitt av forsendelser	Forsendelser som skal sendes videre til et annet land innen EØS, skal gjennomgå kontroll i samsvar med reglene i § 14.	Måles ikke (annen årsak)	Innebærer ingen adm. byrde for næringslivet.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				Offentlig veterinær på den grensekontrollstasjonen som er bestemmelsessted for en forsendelse som er videresendt fra en annen grensekontrollstasjon, skal utstede og fylle ut CVED på den måte som er fastsatt i forordning (EF) nr. 282/2004 artikkel 4.		
			§ 17 - betaling av kostnader ved kontroll	Alle kostnader forbundet med kontroll skal dekkes av avsender, importør, første mottaker eller representant for disse. Før forsendelsen tollekspederes, skal det godtgjøres at kostnadene ved kontroll og eventuell isolasjon er betalt. Alle kostnader forbundet med avviste forsendelser og videre behandling av disse er det offentlige uvedkommende. En eventuell avkastning utbetales dyrets eier eller representant for denne.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
	FOR-1999-01-13-66	Forskrift om godkjente avlssvin mv	§ 4 - Søknad om offentlig godkjenning som instans til å føre stambok eller register for berørte rene raser av svin eller hybride avlssvin	§ 4. Offentlig godkjenning For å bli offentlig godkjent, må instanser med hovedkvarter i Norge som fører eller oppretter dyreregister, fastsetter regler for registrering av yteevne, vurderer avlsverdien til godkjente (reinavla) avlssvin og/eller hybridavlssvin og offentliggjør resultater, søke Mattilsynet om dette. For å bli godkjent, må den aktuelle instans oppfylle vilkårene: a) i vedlegg 1 for godkjente (reinavla) avlssvin og b) i vedlegg 2 for hybridavlssvin	Måles ikke (marginale kostnader)	I følge Marit Birkelid i LMD er det bare en instans som er godkjent. Trolig ikke mange søknadero m godkjennelse.
			§ 5 - Søknad om oppsamlingsstasjon	§ 5. Oppsamlingsstasjon Stasjon som samler opp, behandler og lagrer sæd, egg og embryoer, skal være godkjent av Landbruksdepartementet.	Måles ikke (marginale kostnader)	Få søknader, Kilde LMD
			§ 7 Sertifikat skal vedleggges ved eksport	Godkjent (reinavla) avlssvin, hybridavlssvin eller sæd, egg og embryoer av godkjent (reinavla)	Måles ikke (marginale	Kun 300 dyr eksporteres fra Norge per år. Den administrative

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				avlssvin eller hybridavlssvin, skal ved innførsel til Norge fra land i EØS og utførsel fra Norge til land i EØS, følges av et avstamningsserifikat: a) i samsvar med vedlegg 61 (6a - 6d) for reinavla dyr b) i samsvar med vedlegg 71 (7a - 7d) for hybridavlssvin. Dersom det er flere enn ett egg, eventuelt embryo i hvert strå, skal det være tydelig angitt. I tillegg skal alle eggene stamme fra samme mordyr og alle embryoene fra samme mordyr og fardyr når det er flere enn ett embryo pr. strå.	kostnader)	kostnaden per tilfelle er marginal. Jf. Norsvin
			§ 7 Opplysninger tatt med i dokumenter som følger med dyrene,sæden, eggene og embryoene	I stedet for å bruke sertifikatene som er gjengitt i vedlegg 61 (6a - 6d) for reinavla avlssvin og 71 (7a - 7d) for hybridavlssvin, kan de samme opplysningene tas med i dokumenter som følger med dyrene, sæden, eggene og embryoene. I slike tilfeller skal myndighetene ved følgende formulering bekrefte at de fastsatte opplysningene er tatt med i nevnte dokumenter: « Undertegnede bekrefter at disse dokumenter inneholder opplysningene nevnt i vedleggene 61 (6a - 6d) for reinavla avlssvin og 71 (7a - 7d) for hybridavlssvin i forskrift om godkjente (reinavla) avlssvin og hybridavlssvin ».	Måles ikke (marginale kostnader)	Kun 300 dyr eksporteres fra Norge per år. Den administrative kostnaden per tilfelle er marginal. Jf. Norsvin.
			§ 8 - Kontroll ved innførsel. Alle sertifikater skal fremlegges på innførselstidspunktet		Måles i annen lov/forskrift	Måles i forskrift om tilsyn og kontroll med import og eksport av levende dyr - For-1998-12-31-1484
			§ 10 - ved innførsel fra tredjeland: Dyr, sæd, egg og embyro må følges av godkjente avstamnings- og identifikasjonssertifiakter, vedlegg 8-10.		Måles ikke (annen årsak)	Plikten påhviler ikke primært norske næringsdrivende
			§ 10 - Ved innførselsel av	I stedet for å bruke sertifikatene som er gjengitt	Måles ikke	Påhviler ikke primært norske

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			dyr, egg, sæd og embyro fra tredjeland: Substitutt for sertifikater: Samme opplysninger kan tas med i de dokumenter som følger med dyrene, sæden, eggene og embyroene	i nevnte vedlegg, kan de samme opplysningene tas med i dokumenter som følger med dyrene, sæden, eggene og embryoene. I slike tilfeller skal myndighetene ved følgende formulering bekrefte at de fastsatte opplysningene er tatt med i nevnte dokumenter: Undertegnede bekrefter at disse dokumenter inneholder opplysningene nevnt i vedleggene 81 (8a - 8e), 91 og 101 (10a - 10b) for reinavla avlssvin og for hybridavlssvin i forskrift om godkjente (reinavla) avlssvin og hybridavlssvin. » Det kan bare innføres sæd etter dyr som har gjennomgått kontroll og individgransking og fått vurdert avlsverdien med dokumentasjon på at de skal føres inn i et register for rasen i mottaker-landet.	(annen årsak)	næringsdrivende
			§ 10 - Ved innførsel av dyr, sæd, embyro og egg fra tredjeland. Kontroll. legge frem all sertifikater på innførselstidspunktet		Måles i annen lov/forskrift	Måles i forskrift om tilsyn og kontroll ved innførsel og utførsel av levende dyr
			§ 12 - Opplysning.	Mattilsynet skal gis adgang til alle opplysninger som kommer frem ved testing av avlsdyr, jfr. § 6 i denne forskrift.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 13 - kontroll.	Landbruksdepartementet fører kontroll med at forskriften blir overholdt. offentlig godkjente instanser skal stille alle nødvendige opplysninger til disposisjon for landbruksdepartementet i forbindelse med kontrollen nevnt under første ledd	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 14 - Søknad om dispen-sasjon		Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	Antar at det er relativt få søknader og at de heller ikke er særlig byrdefulle for den enkelte
	FOR-1999-07-01-791	Forskrift om gjød-slingsplanlegging	§ 4. kONTROLL	Kommunen eller den Statens landbruksforvalt-ning gir myndighet, skal kontrollere at gjød-slingsplan foreligger og at den tilfredsstiller de krav som forskriften setter. § 11 i forskrift av 22.	Måles i annen lov/forskrift	Måles under den kontroll som foregår ved kontroll av produk-sjonstilskudd. Ca. 5 blir kontol-lert.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket gjelder tilsvarende.		
	FOR-1999-08-26-965	Forskrift om tilskott til mjølkeproduksjon	§ 15 - Kontroll og opplysningsplikt	Statens landbruksforvaltning fører kontroll med at reglene i denne forskriften blir overheldt, og kan herunder foreta stedlig kontroll. Meieriselskap og foretak plikter å yte bistand ved slik kontroll. Grunnlagsmaterialet for innleverte oppgaver etter § 14 skal vere tilgjengelig for ettersyn. Meieriselskap og foretak plikter å gje alle naudsynte opplysninger som Statens landbruksforvaltning krev.	Måles ikke (marginale kostnader)	Ifølge SLF er det omkring 2-3 stedlige kontroller pr. år. Itillegg kommer 1-2 stikkprøvekontroller mht. dokumentasjon og lignende
			§ 16 - Søknad om dispensasjon		Måles ikke (marginale kostnader)	6 dispensasjonssøknader i 2006
	FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	§ 4 Søknad om autorisasjon av såvareforretning	Bare såvareforretninger autorisert av Mattilsynet kan innføre, eksportere, omsette og produsere såvare. Søknad om autorisasjon som såvareforretning med opplysninger om og attester for faglig leder, samt firmaattest, sendes til Mattilsynet på særskilt skjema. Søkeren må dokumentere at forretningen er registrert i Norge og har faglig leder ansatt på heltid. Skjemaet brukes også ved endring av opplysninger.	Måles ikke (marginale kostnader)	3 søknader i 2006, jf. Mattilsynet
			§ 4 Søknad om tillatelse til omsetning av såvare som er søkt opptatt på nasjonal sortsliste	En virksomhet kan gis tillatelse til å innføre, eksportere, omsette og produsere såvare av en ikke endelig godkjent sort. Tillatelse til omsetning av ennå ikke godkjent sort kan gis dersom formålet med omsetningen er å skaffe ytterligere opplysninger om praktisk dyrking eller bruk av sorten gjennom forsøk og analyser. Søknad kan fremmes av den virksomhet som har fremmet søknad om oppføring av sorten på nasjonal sortsliste. Søknad skal fremmes på særskilt skjema hvor det også skal gis opplysninger om formål, sortsbeskrivelse, planlagte forsøk mv.	Måles ikke (marginale kostnader)	Ingen søknader i 2006, jf. Mattilsynet

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			§ 5 Søknad om godkjenning som leierenseri for såkorn	Bare bedrifter godkjent av Mattilsynet kan drive leierensing. Søknad om godkjenning som leierenseri for såkorn med attester for og opplysninger om faglig leder samt firmaattest, sendes Mattilsynet på særskilt skjema ved etablering og ved seinere endringer i forutsetningene.	Måles ikke (marginale kostnader)	1 søknad i 2006, jf. Mattilsynet
			§ 8 Søknad om godkjenning som avlsgård for prebasis	Søknad om godkjenning som avlsgård for prebasis sendes Mattilsynet. Den faglige lederen skal ha god kjennskap til og relevant praksis i produksjon av prebasisvare.	Måles ikke (marginale kostnader)	3 søknader i 2006, jf. Mattilsynet
			§ 9 Melding om avl (nye kontraktavlere/arealer)	Autoriserte såvareforretninger og andre virksomheter med tillatelse til omsetning, skal gi skriftlig melding til Mattilsynet om utsædspartier til kontrolldyrking og arealer til vekstkontroll.	Måles ikke (marginale kostnader)	Få meldinger til Mattilsynet. 37 nye dyrk. /33 nye arealer, jf. Mattilsynet
			§ 16 Plikt til å opplyse om kontrollresultat	Mot kjøpsdokumentasjon har enhver kjøper av sertifisert såvare rett til å få opplysninger fra såvareforretningen om kontrollresultatene for det aktuelle såvarepartiet.	Måles ikke (marginale kostnader)	Antas marginalt. Mattilsynet har ingen statistikk på dette, jf. Mattilsynet
			§ 21 Offisielt dokument ved omsetning (import/eksport) av ikke endelig sertifisert såvare til offisiell sertifisering i et annet land i EØS-området	Såvare kan omsettes til andre land i EØS-området for endelig sertifisering, hvis den etter vekstkontrollen og kontrolldyrkingen oppfyller betingelsene for å kunne bli sertifisert. Varen skal følges av et offisielt dokument.	Måles ikke (marginale kostnader)	Populasjonen er null, jf. Mattilsynet
			§ 26, 27 Plikt til å dokumentere internkontroll	Virksomheter som omfattes av denneskal dokumenteres skriftlig i den form og det omfang som er nødvendig på bakgrunn av virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse. Dokumentasjonen skal være tilgjengelig for Mattilsynet. forskriften skal innføre og utøve internkontroll. Internkontrollen	Måles ikke (målt tidligere)	Rambøll (HMS)
			§ 17 Merking	Merkelappen skal inneholde følgende opplysninger:	Måles i annen lov/forskrift	Måles i generell forskrift om merking av næringsmidler.
	FOR-1999-10-07-1119	Forskrift om melding om reindrift	§ 5 . Distriktets reindriftsmeldinger	§5. Krav til distriktets reindriftsmelding Distriktets reindriftsmelding skal føres på sær-	Måles ikke (annen årsak)	Etter samtale med jurist i reindriftsforvaltningen ble det opplyst at distriktsstyret og område-

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				skilt skjema og sendes sammen med driftsenhetenes meldinger til reindriftsagronomen. Meldingen skal gi en beskrivelse av beite- og driftsforholdene i distriktet gjennom driftsåret. Øvrige opplysninger som kreves på meldingsskjemaet skal også oppgis. Gjeldende distriktsplan skal følge distriktets melding sammen med revidert regnskap for foregående år og budsjett for inneværende år. Distriktets reindriftsmelding skal føres på særskilt skjema og sendes sammen med driftsenhetenes meldinger.		styret er private sammenslutninger, men ikke næringsdrivende. Informasjonskrav der pliktsubjektet er distriktsstyret eller områdestyret måles dermed ikke.
			§ 5. Distriktsstyrets reindriftsmelding	§ 5. Krav til distriktets reindriftsmelding Distriktets reindriftsmelding skal føres på særskilt skjema og sendes sammen med driftsenhetenes meldinger til reindriftsagronomen. Meldingen skal gi en beskrivelse av beite- og driftsforholdene i distriktet gjennom driftsåret. Øvrige opplysninger som kreves på meldingsskjemaet skal også oppgis. Gjeldende distriktsplan skal følge distriktets melding sammen med revidert regnskap for foregående år og budsjett for inneværende år. Distriktets reindriftsmelding skal føres på særskilt skjema og sendes sammen med driftsenhetenes meldinger.	Måles ikke (annen årsak)	Etter samtale med jurist i reindriftsforvaltningen ble det opplyst at distriktsstyret og områdestyret m.m. er private sammenslutninger, men ikke næringsdrivende. Informasjonskrav der pliktsubjektet er distriktsstyret eller områdestyret måles dermed ikke.
	FOR-1999-10-18-1163	Kontrollforskrift for animalske produkter	§ 6 Kontroll	Hvert vareparti skal underkastes fysisk kontroll slik at det kan fastslås hvorvidt produktene er i samsvar med importvilkårene og tjenlige til den bruk som er angitt i den medfølgende dokumentasjon.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 9 Melding ved ankomst av vareparti	Ledelsen ved virksomheten på bestemmelsesstedet, eller ved mellomlager for råstoff til fremstilling av animalske fôrvarer og farmasøytiske eller tekniske produkter, skal underrette tilsynsmyndigheten om at varepartiet har kommet fram.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 6 Veterinærsertifikat	Hvert vareparti som skal importeres til et land i EØS, skal følges av veterinærsertifikat i original	Måles ikke (annen årsak)	Byrden påligger utenlandske aktører, jf. Mattilsynet

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				eller av annen dokumentasjon i original som pålagt i særskilt forskrift.		
	FOR-2000-01-27-65	Restkontrollforskriften	§ 3-3. Krav til veterinærer og fiskehelsebiologer:Journalføring ved bruk av legemidler til produksjonsdyr og fisk	Veterinæren skal føre opplysninger om behandling i sin journal, eks type produkt som er brukt, behandlingens art, dato for behadling, de behandlede dyrs identitet, utløpsdatoen for tilbakeholdelsesperioden	Måles i annen lov/forskrift	Finnes en generell bestemmelse om journalføringsloven om dyrehelsepersonell. Men akkurat denne, §3-3, er spesiell med tanke på bruk av legemidler. Imdlertid er opplysningens karakter de samme det man skal føre etter dyrehelsepersonelloven. Måler derfor kravet under den generelle journalføringsplikten i dyrehelsepersonelloven
			§ 4. Krav til oppdrettsanlegg, og virksomheter som driver landbruksmessig primærproduksjon: Registreringsplikt ifh tilsynsmyndighetene.	Virksomheter som omsetter produksjonsdyr eller fisk fra oppdrettsanlegg skal sørge for at virksomheten er registrert hos tilsynsmyndigheten.	Måles i annen lov/forskrift	
	FOR-2000-12-01-1333	Forskrift om plantehelse	§ 7 Registreringsplikt	§ 7: Virksomheter som omfattes av forskriften skal være registrert. For å bli registrert kreves det at virksomheten fyller ut og sender inn registreringsskjema fastlagt av Mattilsynet, jf § 8.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 8 Melding om endring i virksomhet	§ 8 annet ledd: Mattilsynet skal underrettes skriftlig dersom en registrert virksomhet opphører, skifter eiere, skifter navn/adresse eller slutter med den virksomheten som forutsatte registrering.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 9 Dokumentasjon av internkontroll	§ 9 Internkontrollen skal dokumenteres skriftlig i den form og det omfang som er nødvendig på bakgrunn av virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse. Dokumentasjonen skal være tilgjengelig for Mattilsynet.	Måles ikke (målt tidligere)	Målt tildigere i HMS, Rambøll
			§ 23 Melding om innførsel	§ 23: Innførsel av potet skal meldes til Mattilsynet i det distrikt hvor sendingen ankommer. Meldingen skal gis på fastsatt skjema og skal være kommet inn senest 2 virkedager før sendingen ankommer.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 25 Dokumentasjo av	§ 25: Importører av sertifikatpliktige planter og	Måles ikke (pop	

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			innførsel	andre smittebærende emner plikter å oppbevare original eller kopi av alle sunnhetssertifikater og reeksportsertifikater i 3 år. Dokumentasjonen skal være tilgjengelig for mattilsynet.	ikke mottatt e 020707)	
			§ 38 Meldeplikt	§ 38: Eier eller bruker av fast eiendom, som har kjennskap til eller mistanke om at det på eiendommen finnes planteskadegjørere nevnt i vedlegg 1 eller 2, har plikt til straks å melde fra om dette til mattilsynet.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	Varierer hvordan disse meldingene kommer inn.
			§ 39 Opplysningsplikt	§ 39: Den som eier eller overdrar fast eiendom, plikter ved salg, forpaktninge eller borleie å gjøre den annen part kjent med eventuelle restriksjoner som med hjemmel i denne forskriften er lagt på eiendommen.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 41 Søknad om dispensasjon	§ 41: Mattilsynet kan i særlige tilfelle dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
	FOR-2001-04-02-384	Forskrift om transport av levende dyr	§ 10 - Konsultere veterinær ved sykdom eller skade dersom tvil om transport er tilrådelig	Unntak kan gjøres fra 1. ledd, bokstav e hvis veterinærmedisinske eller dyrevernmessige grunner tilsier at dyret bør transporteres eller det ikke er veterinærmedisinske eller dyrevernmessige betenkeligheter ved det. Ved tvil om transport kan finne sted, skal den som har ansvar for dyret kontakte veterinær.	Måles ikke (annen årsak)	marginale kostnader og vanskelig å estimere populasjonen. Kilde: Mattilsynet
			§ 10 - Søknad om godkjenning av transport av sykt eller skadet dyr	Transport av sykt eller skadet dyr som ledd i vitenskapelig forskning skal på forhånd være godkjent av Utvalget for forsøk med dyr.	Måles ikke (ikke ressurssvarende)	Konstandene er antakelig marginale og det er ikke sikkert dette kravet gjelder mange i næringsvirksomhet, må være komersiell forskningsvirksomhet.
			§ 12 - Søknad om godkjenning som transportører	Transportører som etablerer sin virksomhet i Norge, skal godkjennes av Mattilsynet. Godkjenning kan gis for tre år om gangen. Det er et vilkår for godkjenning at transportøren skriftlig forplikter seg til å ta alle nødvendige forholdsregler for at gjeldende bestemmelser i denne forskrift skal oppfylles frem til bestemmelsesstedet, og å bare overlate transport av levende dyr til ansatte som har nødvendig mu-	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				lighet, kunnskap og formell kompetanse (jf. § 13) til å ivareta dyrevelferden i henhold til bestemmelsene i denne forskriften.		
			§ 12 - Enhver transportør skal inneha gyldig godkjenningsbevis for dyretransport utstedt av kompetent myndighet.	Enhver transportør skal inneha gyldig godkjenningsbevis for dyretransport utstedet av kompetent myndighet i det land virksomheten etableres. Godkjenningsbevis/autorisasjon fra et land utenfor EØS skal også godkjennes av kompetent myndighet i et EØS-land, og personen som er ansvarlig for dyretransporten skal skriftlig forplikte seg til å oppfylle gjeldende veterinære bestemmelser i EØS.	Måles ikke (annen årsak)	Slik lovteksten er formulert kunne dette oppfates som først og fremst et innholdskrav
			§ 12 - Godkjenningsbevis/autorisasjon fra et land utenfor EØS	Godkjenningsbevis/autorisasjon fra et land utenfor EØS skal også godkjennes av kompetent myndighet i et EØS-land, og personen som er ansvarlig for dyretransporten skal skriftlig forplikte seg til å oppfylle gjeldende veterinære bestemmelser i EØS.	Måles ikke (annen årsak)	Slik jeg leser forskriften retter dette informasjonskravet seg ikke mot norske bedrifter, jfr. 2. ledd.
			§ 15 - Eventuelt fraktbrev for levende dyr skal tydelig atskille seg fra fraktbrev for annet gods.	Eventuelt fraktbrev for levende dyr skal tydelig atskille seg fra fraktbrev for annet gods.	Måles ikke (annen årsak)	Slik det er formulert i loven ser det ikke ut som det er obligatorisk med fraktbrev, jf. eventuelt.
			§ 17 - Transportøren skal påse at reiseplanen returneres til Mattilsynet når dyrene er ankommet bestemmelsesstedet.	Transportøren skal påse at reiseplanen returneres til Mattilsynet når dyrene er ankommet bestemmelsesstedet.	Måles ikke (annen årsak)	Noe usikker på om dette er et informasjonskrav eller et innholdskrav, jf. "påse." Det er kanskje slik å forstå at transportør har plikt til å påse at dyretransportsjåfør sender reiseplanen tilbake til Mattilsynet. Det ville også være svært vanskelg å måle
			§ 21 - Søknad om godkjenning av separat transoprtkasse	Separat transportkasse som kan brukes på vekslende transportmiddel skal være godkjent av Mattilsynet. Slik godkjenning kan gis for inntil tre år av gangen.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 25 - Søknad om godkjenning av transport av	Transport av dyr på åpent dekk i andre innretninger skal godkjennes av Mattilsynet.	Måles ikke (pop ikke mottatt e	

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			dyr på åpent dekk i andre innretninger		020707)	
			§ 35 - Søknad om offentlig godkjenning Stoppsted	§ 35. Offentlig godkjenning Stoppested skal være godkjent av Mattilsynet og skal oppfylle de krav som fremgår av vedlegg III til denne forskrift. Godkjenningen kan trekkes tilbake hvis stoppestedet ikke lenger oppfyller betingelsene for godkjenning.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 36 - Underrette det lokale mattilsynet ved uregelmessigheter som oppdages	§ 36 - Eier eller annen som driver stoppested er ansvarlig for at bestemmelsene i denne forskrift overholdes og skal underrette det lokale Mattilsynet ved uregelmessigheter som oppdages	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 38 - Dokumentasjon på ivaretatt dyrevern	§ 38. Tilsyn og vedtak Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften. Dokumentasjon på at dyretransport har foregått i samsvar med bestemmelsene i denne forskriften kan kreves framlagt av Mattilsynet.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 39 - Søknad om dispensasjon	§ 39. Dispensasjon Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
	FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	§ 6 Merking av stasjonære bigårder	Birøkteren skal sørge for at stasjonær bigård er tydelig merket med birøkterens navn, adresse og telefonnummer, samt bigårdens eventuelle registreringsnummer.	Måles ikke (marginale kostnader)	Lav populasjon (ca. 40) og lite kostnadskrevende IK. Jf. Mattilsynet
			§ 11 Journal	Vokspresseri skal føre fortegnelse over all bivoks det tar imot til pressing, med angivelse av mengde fra hver leverandør.	Måles ikke (marginale kostnader)	Meget lav populasjon (maks to), jf. Norges Birøkterlag
			§ 11 Merking av bivoks	Ferdigpresset bivoks skal pakkes i ny emballasje som er merket med presseriets navn og adresse.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i generell forskrift om merking av næringsmidler.
			§ 13 Merking av vandre-	Vandrebigård skal være tydelig merket med	Måles ikke	Lav populasjon (ca. 40) og lite

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			bigård	birøkterens navn, adresse og telefonnummer. En kopi av sertifikatet for den stasjonære bigården biene kommer fra, skal være festet til en av kubene.	(marginale kostnader)	kostnadskrevende IK. Jf. Mattilsynet
			§ 14b Varsel ved sykdom	Det lokale Mattilsynet skal straks varsles dersom det oppstår mistanke om eller tilfelle av sjukdom i bigården.	Måles ikke (marginale kostnader)	0-10 tilfeller per år, jf. Norges Birøkterlag
	FOR-2001-12-12-1494	Forskrift om hold av høns og kalkun	§ 8. Søknad Godkjenning fjørfeanlegg,	Det er ikke tillatt å sette dyr inn i nytt eller ominnredet fjørfeanlegg før Mattilsynet har gitt godkjenning. Det kan knyttes vilkår til godkjenningen, og den kan gjøres tidsbegrenset. Ved brudd på vilkårene kan godkjenningen trekkes tilbake.	Måles ikke (marginale kostnader)	Få søknader. Kilde: Bjørnar Stavens i Mattilsynet
			§ 22. REGISTERINGSPLIKT for den som avliver og bedøver fjørfe i næringsøyemed	Den som bedøver og avliver fjørfe i næringsøyemed skal være registrert hos Mattilsynet.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 37. Dispensasjon	Mattilsynet kan dispensere fra bestemmelser i denne forskriften og sette vilkår for slik dispensasjon. Dispensasjoner kan trekkes tilbake ved brudd på dyrevernbestemmelser eller manglende etterlevelse av vilkår eller pålegg.	Måles ikke (marginale kostnader)	Få søknader. Marginale kostnader. Kilde: Mattilsynet
	FOR-2001-12-21-1647	Forskrift om toll på bearbeidede	§ 20 - Søknad om dispensasjon	Statens landbruksforvaltning kan i særlige tilfeller dispensere fra forskriftens § 9.	Måles ikke (marginale kostnader)	Ingen søknder i 2006. (SLF)
			§ 11, jfr. § 13 og 15 - søknad om individuell tollnedsettelse - Ved import av dyrefor under varenummer 23.09.9090, Skjema 707 B	§11. Søknad om individuelle tollnedsettelser Statens landbruksforvaltning kan etter skriftlig søknad og i henhold til §13 til §15 innvilge individuell tollnedsettelse i forhold til tariffbestemt innførselstoll. Det må i søknaden blant annet opplyses om følgende: importørens navn, adresse og telefonnummer, importørens organisasjonsnummer, innsatsvarens varenummer, varebeskrivelse og navn på varen, mengde det søkes tollfritak for og importperioden det søkes for, samt opprinnelses-	Måles ikke (marginale kostnader)	Ingen søknader etter denne forksriften i forhold til den ordningen (SLF 2006)

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				land og eksportørens navn og adresse. Vedtak om tollnedsettelse etter dette kapittelet gis tidligst gyldighet fra den dato søknaden er registrert innkommet i Statens landbruksforvaltning. Vedtaket må foreligge på det tidspunkt en fullstendig utfylt tolldeklarasjon er mottatt av tollvesenet		
	FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	Søknad om produksjonstilskudd - Økologisk produksjon. 20. januar	§ 9. Søknad og utbetaling Søknad skal fremsettes på søknadsskjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning. Søknadsfristene er 20. august og 20. januar. Foretak som søker produksjonstilskudd må oppgi organisasjonsnummer. Innvilget tilskudd utbetales til det foretaket som fremsatte søknaden. Tilskuddet kan ikke overdras til eie eller pant.	Måles i annen lov/forskrift	Måles under søknad om produksjonstilskudd. Intervjudataene viser at det ikke er vesentlig forskjell i administrativ tidsbruk mellom søkere med økologisk produksjon og ordinær produksjon.
			§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - Økologisk produksjon. 20 august.	§ 9. Søknad og utbetaling Søknad skal fremsettes på søknadsskjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning. Søknadsfristene er 20. august og 20. januar. Foretak som søker produksjonstilskudd må oppgi organisasjonsnummer. Innvilget tilskudd utbetales til det foretaket som fremsatte søknaden. Tilskuddet kan ikke overdras til eie eller pant.	Måles i annen lov/forskrift	Måles under søknad om produksjonstilskudd. Intervjudataene viser at det ikke er vesentlig forskjell i administrativ tidsbruk mellom søkere med økologisk produksjon og ordinær produksjon.
	FOR-2002-07-01-778	Forskrift om tilskudd til fruktlager mv.	§ 5 Søknad om godkjenning av samarbeidsavtaler mellom mindre fruktlage som grunnlag for tilskuddsberettigel-se		Måles ikke (marginale kostnader)	1 søknad i 2006 (Kilde: SLF)
			§ 5 - Søknad om fruktlagre i tilskuddssammenheng er ett eller flere fruktlagre		Måles ikke (marginale kostnader)	Ingen søknader i 2006 (Kilde: SLF)
			§ 5 - Søknad om godkjenning av leiepakking av epler og pærer ved et		Måles ikke (marginale kostnader)	Ingen for 2006 (Kilde: SLF)

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			annet fruktlag			
			§ 7 - søknad om tilskudd til fruktlager		Måles ikke (marginale kostnader)	12 søknader i 2006 (Kilde: SLF).
			§ 8 - opplysningsplikt		Måles ikke (marginale kostnader)	I følge SLF er det blitt avkrevd få eller ingen opplsyninger
			§ 9 - Kontroll		Måles ikke (marginale kostnader)	Behov for kontroller vurderes i samarbeid med seksjon for Ekstern kontroll. Ingen for 2006. (Kilde SLF)
			§ 12 - Søknad om dispensasjon		Måles ikke (marginale kostnader)	1 søknader i 2006 (Kilde: SLF)
	FOR-2002-07-03-780	Forskrift om tilskudd til sert. settepotetavl	§ 6 - kontroll		Måles ikke (marginale kostnader)	Antar at det er relativt få kontroller og at det følgelig er marginale kostnader
			§ 9 - søknad om dispensasjon		Måles ikke (marginale kostnader)	Antar at det er relativt få dispensasjonsøknader og at det følgelig er marginale kostnader
	FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 18 Melding til Mattilsynet ved forflytning av svin	Slakteriet skal gi melding til Mattilsynet ved forflytning av svin til nytt dyrehold, herunder slakteri eller til og fra utstillinger med svin.	Måles ikke (marginale kostnader)	Flytting av svin ut fra slakteriets fjøs skjer i meget liten grad, jf Prima Jæren
			§ 24 - Søknad om dispensasjon	§24. Dispensasjon Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 10 - Merking av dyr som er innført til Norge	§10. Merking av dyr som er innført til Norge Dyr som innføres til Norge fra et EØS-land, skal beholde de øremerker som angir opprinnelsesdyreholdet, og merkes med et lakserødt øremerke senest 7 dager etter innførsel. Storfe som innføres til Norge fra tredjeland, skal merkes med to lakserøde øremerker innen 7	Måles ikke (marginale kostnader)	Antall dyr importert til Norge i 2006, dvs. antall bestilte lakserøde merker. Lama: 67. Marginale kostnader. Kilde: Mattillsynet

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				dager etter innførsel. Svin, lama og oppdrettshjort som innføres til Norge fra tredjeland, skal merkes med ett lakserødt øremerke innen 7 dager etter innførsel. De opprinnelige merkene skal fjernes. Dyret anses å være innført når det har forlatt grensekontrollstasjonen. Dyr som er innført før 1. januar 1999 regnes som innførte dyr, og skal merkes med lakserøde øremerker. Rødt innførselsmerke på dyr som er innført før 1. januar 1999 skal ikke fjernes. 0 Endret ved forskrift 30 nov 2005		
			§ 15 - Storfepass - Dyr som overføres, herunder innføres eller utføres, skal følges av et pass utarbeidet av Mattilsynet	§15. Storfepass Storfe som overføres, herunder innføres eller utføres, eller på annen måte flyttes ut av dyreholdet skal følges av et pass utarbeidet av Mattilsynet. Passet må være nummerert, underskrevet og stemplet Mattilsynet for å være gyldig. Pass utstedes av Mattilsynet etter henvendelse fra dyreholder og på grunnlag av opplysninger eller dokumentasjon gitt av dyreholder. Ved innførsel fra EØS-land skal dyreholder levere medfølgende pass til Mattilsynet, som utsteder et norsk pass med tilsvarende opplysninger som i det opprinnelige passet samt opplysninger om første mottakerbesetning. Ved innførsel fra tredjeland utstedes det pass med tilsvarende opplysninger	Måles ikke (annen årsak)	Norge har fått godkjent sitt Husdyrregister som sentralt individregister. Storfepass praktiseresi kke pr. i dag. Kilde: Mattilsynet.
			§ 15 - Storfepass. Dyreholder som ved overføring av dyret, skal i passet skrive inn oplysninger i storfepasset		Måles ikke (annen årsak)	Norge har fått godkjent sitt Husdyrregister som sentralt individregister. Storfepass praktiseresi kke pr. i dag. Kilde: Mattilsynet.
			§ 15- Dersom dyret dør eller avlives i dyreholdet, skal dyreholder påføre dødsdato og returnere	1) Dersom dyret dør eller avlives i dyreholdet skal dyreholder påføre dødsdato og returnere passet innen 7 dager.	Måles ikke (annen årsak)	Norge har fått godkjent sitt Husdyrregister som sentralt individregister. Storfepass praktiseres ikke pr. i dag. Kilde: Mat-

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			passet			tilsynet.
			§ 15 Påtegning av dødsdato og retur av passet	Slakteriet er ansvarlig for påtegning av dødsdato og retur av passet.	Måles ikke (annen årsak)	Skjemaet/plikten er utdatert, jf Prima Jæren
			§ 15 - Ved eksport til tredjeland returneres passet av isste dyreholder i Norge	§ 15 - Ved eksport til tredjeland returneres passet av siste dyreholder i Norge	Måles ikke (annen årsak)	Norge har fått godkjent sitt Husdyrregister som sentralt individregister. Storfepass praktiseresi kke pr. i dag. Kilde: Mattilsynet.
	FOR-2002-11-07-1290	Forvareforskriften	§ 24 Rapporteringsplikt ved påvisning av salmonella	§ 24: Alle virksomheter som omfattes av denne forskrift skal ved påvisning av salmonella i forvarer, utstyr eller anlegg omgående rapportere dette til tilsynsmyndigheten.	Måles ikke (marginale kostnader)	3-4 meldinger pr. år, men svært sjelden funn på ren side i forfabrikkene
			§ 24 annet ledd: Skriftlig rapport om iverksatte og sluttførte tiltak	§ 24 annet ledd: Ved påvisning av salmonella er virksomheten ansvarlig for å iverksette nødvendige tiltak i forhold til fôrmidler, fôrblandinger, utstyr og/eller anlegg slik at fôrvarene ikke utgjør en smittekilde for salmonella. Virksomheten skal avgi en skriftlig rapport om de iverksatte og sluttførte tiltak som følge av påvisningen.	Måles ikke (marginale kostnader)	Alle som har påvisninger rapporterer, 2-4 pr. år. (Ingunn Ormstad i Mattilsynet)
			§ 32 Opplysningsplikt ved kontroll	§ 32: Virksomheter som omfattes av forskriften skal til enhver tid kunne gi tilsynsmyndigheten alle relevante opplysninger som er nødvendige for tilsynet, inkludert opplysninger om sammensetning, tilvirking, innførsel og omsetning av fôrvarer. Den som tilvirker, innfører og/eller omsetter fôrvarer skal kunne dokumentere tilgang, forbruk og beholdning.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 34 Dokumentasjon av internkontroll	§ 34: Internkontrollen skal dokumenteres skriftlig i den form og det omfang som er nødvendig på bakgrunn av virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse. Dokumentasjonen skal være tilgjengelig for tilsynsmyndigheten.	Måles ikke (målt tidligere)	Målt tidligere (HMS - RAmbøll)
			§ 2 annet ledd (§ 43): Søknad om dispensasjon	§ 2 annet ledd: Tilsynsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon og sette vilkår for dispen-	Måles ikke (marginale	Ingen søknader i 2006 (Ingunn Ormstad i mattilsynet)

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				sasjonen.	kostnader)	
			§ 4 femte ledd: Melding ved skifte av eier, opphør/endring	§ 4 femte ledd: Ved skifte av eier, opphør eller endring i aktiviteten, skal tilsynsmyndigheten underrettes skriftlig.	Måles ikke (marginale kostnader)	Ingen søknader (Kilde Ingunn Ormstad i mattilsynet)
			§ 5 Registrering	§ 5 Tilvirkere og forhandlere av visse tilsetningsstofer, premikser og tilvirkere av forblandinger som inneholder visse tilsetningsstoffer skal være registrert. For å bli registrert må virksomheten oppfylle registreringskravene fastsatt til anlegg, utstyr, personale, tilvirkning, kvalitetskontroll, lagring mv. i vedlegg 13. Skriftlig erklæring om at kravene er oppfylt, sendes tilsynsmyndigheten.	Måles ikke (marginale kostnader)	En virksomhet registrert (Kilde Ingunn Ormstad i mattilsynet)
			§ 6 Innmelding	§ 6: Virksomheter som ikke omfattes av bestemmelsene i § 4 og § 5, men som tilvirker eller innfører forvarer med tanke på omsetning, årlig og til eget forbruk tilvirker mer enn 200 tonn forblandinger eller til eget bruk tilvirker for til akvatiske dyr, skal melde fra til tilsynsmyndigheten.	Måles ikke (marginale kostnader)	ca. 10 innmeldinger (Ingunn Ormstad mattilsynet)
			§ 7a Godkjenning av genmodifiserte forvarer og tilsetningsstoffer	§ 7a Forvarer herunder tilsetningsstoffer, som består av, inneholder eller er fremstilt på grunnlag av genmodifiserte organismer, er ikke tillatt omsatt eller markedsført med mindre Mattilsynet har godkjent dette.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 7A femte ledd: Melding: info om forvaren/tilsetningsstoffet	§ 7a femte ledd: Forvarer og tilsetningsstoff som allerede finnes på det norske markedet pr 15 sep 2005 kan fortsatt omsettes forutsatt at det innen 15 mars 2006 er sendt melding til Mattilsynet med informasjon om forvaren eller tilsetningsstoffet.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	Usikker på om dette skal måles.
			§ 11 Søknad om tillatelse til andre omsetningsformer enn spesifisert i § 11	§ 11: Tilsetningsstoffer som tilhører gruppene antibiotika og koksidiostatika kan kun leveres av godkjent tilvirker til godkjent forhandler av slike stoffer eller til virksomhet som er godkjent for tilvirking av premiks. Premiksen kan kun omsettes til godkjent forhandler eller godkjent tilvirker av fôrblanding for tilsetting av slik premiks, jf. §	Måles ikke (marginale kostnader)	Ingen søknaderi 2006 (Ingunn Ormstad)

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				4. Tilsetningsstoffer som inneholder selen, kopper, vitamin A og D kan kun leveres av godkjent tilvirker til godkjent forhandler av slike stoffer, eller til virksomhet som er godkjent for tilvirking av premiks. Premiksen kan kun omsettes til godkjent forhandler eller til registrert tilvirker av fôrblanding tilsatt slik premiks, jf. § 4 og § 5. Tilsetningsstoffer som inneholder selen, kopper, vitamin A og D kan imidlertid leveres til registrerte tilvirkere av fôrblandinger til selskapsdyr. Tilsynsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til andre omsetningsformer.		
			§ 15 Melding ved helsefarlig forvare	§ 15: Virksomheter eller personer som eier, har eid eller har vært i direkte kontakt med en forvare som enten ikke tilfredsstiller kravene i § 9 eller på annen måte kan utgjøre en risiko (fare) for helseskade hos dyr eller mennesker eller skade på miljøet, skal straks underrette tilsynsmyndigheten om dette. Virksomhetene skal også informere tilsynsmydigheten om hvilke tiltak som er iverksatt for å forhindre risiko (fare) for helseskade hos dyr eller mennesker eller skad epå miljøet.	Måles ikke (marginale kostnader)	Ingen meldinger i 2006 (Ingunn Ormstad i mattilsynet)
			§ 16 Melding dersom innført forvare overskrider fastsatte grenseverdier	§ 16: Den ansvarlige skal umiddelbart underrette tilsynsmyndigheten dersom den kjenner til at et fôrvareparti som virksomheten har innført fra et tredjeland eller har omsatt, som de har eller eier overskrider fastsatte grenseverdier for uønskede stoffer. Tilsynsmyndigheten skal likeså underrettes dersom et fôrvareparti ikke er i samsvar med andre bestemmelser i forskriften og ved bruk kan representere en risiko (fare) for helseskade hos dyr eller mennesker eller skade på miljøet.	Måles ikke (marginale kostnader)	Ingen medlinger i 2006 (Ingunn ormstad)
			§ 19 Fremlegging av kontrolldokument ved innførsel fra tredjeland	§ 19: Ved innførsel av fôrvarer, når bestemmelsesstedet der omsetning skal finne sted er et annet land i EØS, skal fôrvaren følges av et kontrolldokument. Kontrolldokumentet skal ved	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				grensepassering inn i EØS (Norge) framlegges for tilsynsmyndigheten som påfører opplysninger om hvilke kontroller fôrvaren har vært gjenstand for.		
			§ 21 og § 22: Melding ved innførsel fra EØS eller tredjeland	§ 21: Ved innførsel av vegetabilske fôrmidler samt fôrblandinger til produksjonsdyr skal skriftlig melding gis til tilsynsmyndigheten. Meldingen skal gis minst 24 timer før partiet ankommer landet, på skjema fastsatt av tilsynsmyndigheten. Alle fôrvarer som innføres fra tredjeland skal meldes til tilsynsmyndigheten innen 24 timer før partiet ankommer landet. Meldingen gis på skjema fastsatt av tilsynsmyndigheten.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 4 Søknad om godkjenning etter pkt. 1	§ 4 pkt 1: Tilvirkere og forhandlere av visse tilsetningsstoffer eller visse produkter som tilfører protein eller nitrogenforbindelser, spesifisert i vedlegg 13 del A, pkt 2.0 skal være godkjent av Mattilsynet.	Måles ikke (marginale kostnader)	Ingen søknader (Ingunn Ormstad 2006)
			§ 4 Søknad om godkjenning etter pkt. 2	§ 4 pkt 2: Tilvirkere og forhandlere av premikser som inneholder visse tilsetningsstoffer, spesifisert i vedlegg 13 del B, pkt. 2 skal være godkjent av Mattilsynet.	Måles ikke (marginale kostnader)	Ingen søknader (Kilde Ingunn Ormstad i mattilsynet)
			§ 4 Søknad om godkjenning etter pkt. 3	§ 4 pkt 3: Tilvirkere av forblandinger som inneholder premiks med visse tilsetningsstoffer, spesifisert i vedlegg 13 del C, pkt 2.	Måles ikke (marginale kostnader)	Ingen søknader (Kilde Ingunn Ormstad i mattilsynet)
	FOR-2002-12-11-1591	Forskr om distriktstilskudd til eggproduksjon	§ 6 - Innsending av oppgaver for frakttilskudd og distriktstilskudd til eggproduksjon	§6. Innsending av oppgaver a) Eggpakkeriene skal sende oppgave til Statens landbruksforvaltning over de kvanta egg som er avregnet i foregående måned og som er berettiget tilskudd. Oppgavene må sendes inn innen den 15. hver måned. Innen 1. desember hvert år må pakkeriene sende inn prognoser over forventet tilskuddsberettiget kvantum egg i det påfølgende år til Statens landbruksforvaltning. Eggpakkeriene skal innen 1. februar sende revisorbekreftede årsoppgaver til Statens landbruksforvaltning over det kvantum egg som er	Måles ikke (marginale kostnader)	72 (6 pakkerier rapporterer månedlig). Men ifølge SLF er dette neppe noen vesentlig administrativ byrde siden dette gjøres ved et enklet uttrekk fra eggpakkerienes regnskapsssystem. Marginale kostnader.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				avregnet pr. år og som er berettiget tilskudd, samt tilskudd utbetalt til produsent. Eggpakkeriet er ansvarlig for at fullstendige og korrekte oppgaver i rett tid kommer til Statens landbruksforvaltning.		
			§ 11 - Kontroll		Måles ikke (marginale kostnader)	Antar at det er få kontroller og at det følgelig er marginale kostnader. SLF har ikke kommentert denne antakelsen.
	FOR-2003-01-07-14	Forskrift om kvoteordningen for melk	§ 21 - Søknad om tildeling av kvote ved omleggin fra sauehold i særlig rovdyrutsatte områder	§21. Tildeling av kvote ved omlegging fra sauehold i særlig rovdyrutsatte områder For å gjennomføre en omlegging fra sauehold til melkeproduksjon i særlig rovdyrutsatte områder, kan Statens landbruksforvaltning etter søknad tildele kvote dersom landbrukseiendommen baserer saueholdet på beiter som ligger innenfor kjerneområdene for bjørn og sentrale leveområder for ulv. Miljøverndepartementet fastsetter nærmere avgrensing og foretar prioritering innenfor disse områdene. Kun søkere som prioriteres av Direktoratet for naturforvaltning kan tildeles kvote. I tillegg må omfanget av saueholdet på eiendommen de siste fem år ha	Måles ikke (marginale kostnader)	0 søknader. Kilde: SLF
	FOR-2003-01-15-54	Forskrift om miljøplan	§ 5. Generell opplysningsplikt.	Foretaket plikter å gi nødvendige opplysninger og godta nødvendige kontrolltiltak som blir satt i verk	Måles ikke (marginale kostnader)	Kravene blir hittil i liten grad kontrollert. Internkontroll og kontroll gjennom næringens eget kvlaitetssystem
	FOR-2003-03-06-288	Sjøpattedyrforskriften	§ 4 Godkjenning av tilsynsveterniær før omsetting	§ 4: Alt kjøtt fra sjøpattedyr som skal omsettes som folkemat skal være undersøkt og godkjent av offentlig tilsynsveterinær.	Måles ikke (annen årsak)	SEI: Kjøttet kontrolleres om bord i fangstfartøyet av tilsynsveterinæren som er stasjonert ombord. Hval: Kjøttet kontrolleres av tilsynsveterinær når fangstfartøyet leverer fangsten til virksomhet på land. Ikke særlig administrativ kostnad for den næringsdrivende
			§ 6 Godkjenning av virk-	§ 6 første ledd: Virksomhet på land som først	Måles ikke	Få virksomheter som søker god-

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			somhet	mottar, og evt nedskjærer, pakker og/eller lagrer kjøtt fra sjøpattedyr, skal oppfylle kravene i denne forskrift og være godkjent av tilsynsmyndigheten som mottakssted og tildeles virksomhetsnummer.	(marginale kostnader)	kjenning. Kilde: Anne Austgulen, Mattilsynet
			§ 6 annet ledd: Melding om mottak av kjøtt	§ 6 annet ledd: Godkjent mottakssted skal i rimelig tid, og minst 14 dager før fangstsesongen tar til, melde fra til Mattilsynet dersom de planlegger å motta kjøtt fra sjøpattedyr den kommende sesong.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 7 Godkjenning av kontrollsted for selkjøtt	§ 7: Kontrollstedet skal godkjennes av tilsynsveterinæren. Søknad om godkjenning skal sendes tilsynsmyndigheten senest 1 mnd før selkjøtt skal legges fram for kjøttkontroll.	Måles ikke (marginale kostnader)	Kun 6 søknader. For sel som fanges av fangstfartøy, vil kontrollstedet være fartøyet og lik antall fartøy som var 6 i 2006
			§ 8 Fremlegging av dok av internkontroll ved tilsyn	Ansvarlig i virksomheten skal dokumentere utført internkontroll iht. forskrift av 15. desember 1994 nr. 1187 om internkontroll for å oppfylle næringsmiddellovgivningen (internkontrollforskriften), og legge disse fram for tilsynsmyndighet ved behov.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i forskrift av 15. desember 1994 nr. 1187
			§ 8 annet ledd: Tilleggsdokumentasjon - selkjøtt	§ 8 annet ledd: Skipper på fangstfartøyet skal i tillegg til å framlegge dokumentasjon av internkontroll framlegge dokumentasjon iht denne forskrifts vedlegg 2.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 12 Godkjenning av opplæringsprogram	§ 12: Skipper på fangsfartøy har ansvar for at mannskapet, innen fangst tar til, har gjennomgått et opplæringsprogram i hygienisk håndtering av kjøtt fra sjøpattedyr. Dette programmet skal være godkjent av tilsynsmyndigheten.	Måles ikke (annen årsak)	Tilsynet godkjenner ikke opplæringsprogram årlig. Når det gjelder hval har tilsynet for flere år siden vurdert opplæringsprogram. Når det gjelder sel underviser tilsynet årlig på kurs i hygiene og kjøttkontrollm.v. for tilsynsveterinærer ombord. Kilde: Anne Austgulen. Mattilsynet.
			§ 28 Godkjenning av selkjøtt før salting	§ 28: Selkjøtt skal være underlagt og godkjent i offentlig kjøttkontroll før det tillates lagt til salting i rene plasttønner eller nye, rene tretønner.	Måles ikke (annen årsak)	Selkjøttet saltes ombord i fangstfartøyet og tilsynsveterinær ombord foretar fortløpende kjøttkontroll. Ikke administrativ byrde for næringsdrivende. Kilde Anne Austgulen.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
	FOR-2003-06-24-777	Forskrift om fritak fra overproduksjons-avgift	§ 2 Søknad om fritak fra overproduksjonsavgift ved lokal foredling av melk		Måles ikke (marginale kostnader)	Kun 24 søknader innvilget i 2006. Marginale kostnader. Kilde: SLF
			§ 7 Varsle SLF dersom vilkårene for fritak ikke lenger er tilstede		Måles ikke (marginale kostnader)	Etter samtale med SLF anses dette informasjonskravet som marginalt.
			§ 7 Opplysningsplikt og kontroll	Statens landbruksforvaltning fører kontroll med at vilkårene for fritak fra overproduksjonsavgift er oppfylt, og har adgang til all bokføring, korrespondanse og opptegnelser som vedkommer ordningen. Opplysninger gitt i forbindelse med ordningen kan også kontrolleres ved stedlig kontroll.	Måles ikke (marginale kostnader)	SLF utfører dokumentkontroll. Plikten medfører ingen administrativ byrde for næringslivsaktører.
	FOR-2003-07-04-1063	Forskr om handel med gjødsel og kalkingsmidler	§ 5 - Registrering av produkter - kalkingsmiddel - før import, markedsføring og omsetning starter	§5. Registrering av produkter Alle produkter som omfattes av forskriften skal registreres hos Mattilsynet før import, markedsføring og omsetning starter. Ved melding om registrering skal alle opplysninger som er nødvendige for å vurdere produktets nyttevirkning og eventuelle uheldige effekter på helse og miljø legges frem. Slik melding skal skje på skjema fastsatt av Mattilsynet. Mattilsynet kan kreve ytterligere dokumentasjon dersom det finnes nødvendig.	Måles ikke (marginale kostnader)	3 registeringer i 2006 (Mattilsynet)
			§ 31. Dokumentere internkontrollen	§31. Krav til internkontrollen Internkontroll innebærer at virksomheten skal: 1. Ha oversikt over organisering og ansvarsforhold. 2. Kartlegge risiko for overtredelse av gjødselvareregelverket ut fra virksomhetens aktiviteter, og iverksette tiltak for å redusere risikoen. 3. Ha rutiner for å avdekke, rette opp og hindre	Måles ikke (målt tidligere)	Tidligere målt i HMS, Rambøll

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				gjentakelse av overtredelser. 4. Foreta systematisk gjennomgang av internkontrollen for å sikre at den fungerer som forutsatt. Punkt 1 - 4 skal dokumenteres skriftlig i den form og det omfang som er nødvendig på bakgrunn av virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse. Dokumentasjonen skal være tilgjengelig for Mattilsynet		
			§ 33 - Søknad om dispensasjon	Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen	Måles ikke (marginale kostnader)	Mindre enn 20 dispensasjonssøknader. Mattilsynet 2006
	FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	§ 11 - Melding om endring av tidligere registrerte opplysninger av registrerte gjødselvarer		Måles ikke (marginale kostnader)	Ca. 20 meldinger om endringi 2006. Kilde: Mattilsynet.
			§ 31 - søknad om dispensasjon		Måles ikke (marginale kostnader)	Mindre enn 20 dispensasjonssøknader. Marginale kostnader.
	FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 8 - Søknad om tilskudd til andre tiltak i skogbruket		Måles ikke (marginale kostnader)	Relativt få søknader, 100 søknader. Ikke særlig bebyrdende. Kilde: SLF
			§ 11 - Søknad om dispensasjon		Måles ikke (marginale kostnader)	Få ingen dispensasjonssaker. Kilde: SLF
	FOR-2004-02-04-448	Forskrift om spesielle miljøtiltak i jordbruket	§ 8. Søknad om dispensasjon	Fylkesmannen kan i særlige tilfeller dispensere fra reglene i denne forskriften	Måles ikke (annen årsak)	Formuelrt som et indirekte informasjonskrav. og dessuten var det kun ca. 30 søknader i 2006 (Kilde: Årsrapporten til SLF)
	FOR-2004-07-08-1122	Forskrift om prisnedskrivingstilskudd	§ 10 - søknad om dispensasjon	§ 10. Dispensasjon Statens landbruksforvaltning kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften.	Måles ikke (marginale kostnader)	Få søknader om dispensasjon. Kilde: SLF.
	FOR-2004-07-21-1131	Forskrift om erstatning etter offentlige	§ 15 Opplysningsplikt ved forspørsel	Fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning kan kreve de opplysninger og den dokumenta-	Måles ikke (annen årsak)	Diffus plikt. Ikke selvstendig plikt, men aktuell i tilknytning til

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
		pålegg og restriksjoner i plante- og husdyrproduksjon		sjon, herunder regnskapsmateriale, forretningspapirer og lignende dokumenter, som er nødvendig for å behandle søknader, utøve kontroll og forvalte ordningene på en tilfredsstillende måte. Det kan kreves at opplysningene bekreftes av revisor. Kommunen, fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning fører kontroll med at bestemmelsene i denne forskriften blir overholdt, og kan herunder foreta stedlig kontroll hos den som søker erstatning. Virksomheten plikter å yte bistand ved slik kontroll.		søknad/tilsyn.
	FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisnedskriving for industrielt bearbeidede jordbruksvarer	§ 6 - Opplysningsplikt.		Måles i annen lov/forskrift	Måles under § 7. Søkerne plikter å dokumentere søknaden ved kontroll. Dette innebærer at opplysninger knyttet til salg og innkjøp skal oppbevares hos søker og denne dokumentasjonen skal kunne fremlegges ved kontroll
	FOR-2005-03-09-224	Forskrift om veterinærvakt	§ 4 - Varsling til Mattilsynet om at en veterinær vil tre ut av veterinærvakten	En deltaker som ikke lenger kan eller vil delta i veterinærvakt, skal varsle Mattilsynet om dette.	Måles ikke (marginale kostnader)	Etter opplysning fra LMD medfører dette marginale kostnder. Det er en enkel melding og det gjelder ikke spesielt mnge
			§ 4 - Veterinærer som deltar i veterinærvakten skal melde fra til Mattilsynet omhelsmessige og sosiale belastninger som gjør at de ikke lenger kan delta i veterinærvakta	Deltakerne skal melde fra på forhånd til Mattilsynet om fravær på grunn av slike belastninger. Mattilsynet kan kreve fremlagt nødvendig dokumentasjon.	Måles ikke (annen årsak)	Marginale kostnader. Mattilsynet har i kke oversikt over antall slike meldinger, men det er relativt få.
	FOR-2005-03-14-232	Forskrift om innførsel og utførsel av småfe	§ 15 Register for oppsamlingsentral	Eigaren eller den ansvarlege for oppsamlingssentralen skal registrere opplysningane lista opp nedafor i eit register eller ein database. Desse opplysningane skal bli registrert på grunnlag av dokumenta som følgjer dyra eller på grunnlag av identifikasjonsnumra eller -merkene til dyra og dei skal oppbevarast i minst tre år (...)	Måles ikke (marginale kostnader)	Populasjonen er null, jf. Mattilsynet
			§ 16 Søknad om godkjen-	Livdyrforhandlar skal vere registrert av kompe-	Måles ikke	Populasjonen er null, jf. Mattilsy-

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			ning av livdyrforhandler	tent styresmakt. Før livdyrforhandlar kan handle med småfe mellom land innafor EØS-området må kompetent styresmakt godkjenne han og gi han eit registreringsnummer.	(marginale kostnader)	net
			§ 16 Register for livdyr-forhandlere	Livdyrforhandlere skal registrere opplysningane lista opp nedafor i eit register eller ein database. Opplysningane skal registrerast på grunnlag av dokumenta som følgjer dyra eller på grunnlag av identifikasjonsnumra eller -merkene til dyra og opplysningane skal oppbevarast i minst tre år (...)	Måles ikke (marginale kostnader)	Populasjonen er null, jf. Mattilsy-net
			§ 16 Søknad om godkjen-ning av lokaliteter	Alle lokalitetar som blir nytta av livdyrforhandlar i samband med verksemda som livdyrforhandlar må vere registrert av kompetent styresmakt. Kompetent styresmakt må godkjenne loka-litetane og gi dei registreringsnummer.	Måles ikke (marginale kostnader)	Populasjonen er null, jf. Mattilsy-net
			§ 15 Søknad om godkjen-ning av oppsamlingssent-ral	Oppsamlingssentraler skal godkjennes av kompe-tent styresmakt.	Måles ikke (marginale kostnader)	Populasjonen er null, jf. Mattilsy-net
			§ 17 Melding fra trans-portør om tiltak og kom-petanse	Transportøren skal dokumentere skriftleg at alle naudsynte tiltak vil bli gjennomført. Han skal og gi skriftleg fråsegn om at dei som gjennomfører transporten har naudsynt kompetanse, faglege kvalifikasjonar og kunnskap.	Måles ikke (marginale kostnader)	Populasjonen er 7, jf. Mattilsynet
			§ 21 Erklæring fra sjøkap-tein ved transport	Transporten av dyra skal ikkje overstige 10 dagar unnateke ved sjøtransport, da kan 10-dagersperioden forlengjast med dei dagane sjøreisa varer. I tillegg til helsesertifikatet skal kapteinen på skipet då gje ei erklæring tilsvaran-de vedlegg F.	Måles ikke (marginale kostnader)	Populasjonen er null, jf. Mattilsy-net
	FOR-2005-06-02-505	Forskrift om heste-velferd	§ 5. Dokumentere kom-petanse	Den som driver registreringspliktig hestehold, skal etter 1. januar 2009 gjennomgå utdan-ningsopplegg godkjent av Mattilsynet og kunne dokumentere kunnskap om hestens adferdsmes-sige, sosiale og fysiologiske behov, aktuelle driftsformer og bestemmelsene i denne forskrif-ten.	Måles ikke (annen årsak)	Gjelder først fra 2009
			§ 18. Konsultere veter-inær	Sjuke og skadde hester skal straks undersøkes og behandles på en forsvarlig måte. Ved allmennpå-kjenning eller mistanke om smittsom sjukdom	Måles ikke (annen årsak)	Er en del av virket og kan ikke forenkles. Primært et krav for å kunne sanksjonere mot brudd.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				skal veterinær konsulteres.		
			§ 26. Registrere registreringspliktig hestehold	Registreringspliktig hestehold registreres hos Mattilsynets distriktskontor. Registreringen skal inneholde virksomhetens navn og adresse, ansvarlig person, dokumentasjon av basiskunnskaper, virksomhetens art og antallet hester. Hesteholderen har selv ansvar for at Mattilsynet får opplysningene, og for å informere Mattilsynet om endringer eller opphør av virksomheten.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 26. Informere om endringer av virksomheten		Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 26. Informere om opphør av virksomheten		Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 27. MELDEPLIKT ved nybygg	Den som driver registreringspliktig hestehold, skal melde fra til Mattilsynet før igangsetting av nybygging eller ominnredning. Byggeplanene skal forlegges Mattilsynet på anmodning.	Måles ikke (marginale kostnader)	Få slike søknader. Mattilsynet
			§ 27. Meldeplikt før ingangsetting av ominnredning		Måles ikke (marginale kostnader)	Få slike medlinger. Kilde: Mattilsynet.
			§ 28. Søknad om tillatelse til å drive hestesenter, registreringspliktig omsetning av hest, treningsstall eller hestepensjonat	Den som skal drive hestesenter, registreringspliktig omsetning av hest, treningsstall eller hestepensjonat, skal søke Mattilsynet om tillatelse. I tvilstilfelle avgjør Mattilsynet om virksomheten omfattes av kravet om tillatelse. Det er et vilkår at verken eier eller den som skal forestå virksomheten, i løpet av de siste 10 år er dømt for overtredelse av lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern eller forskrifter gitt i medhold av loven. Tillatelsen skal henges opp på et lett synlig sted i stallen.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 32. Søknad om dispensasjon		Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
	FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv.	§ 6 - Merking av dyr (småfe) som er innført til	§6. Merking av dyr som er innført til Norge	Måles ikke (marginale	Ble bestilt 71 merker for sau og 20 for geit. Marginale kostnader.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
		av småfe	Norge	Dyr som innføres til Norge fra et EØS-land, skal beholde de øremerker som angir opprinnelsesdyreholdet, og merkes med et lakserødt øremerke senest 7 dager etter innførsel. Småfe som innføres til Norge fra tredjeland, skal merkes med to lakserøde øremerker innen 7 dager etter innførsel. De opprinnelige merkene skal fjernes. Småfe anses å være innført når det har forlatt grensekontrollstasjonen	kostnader)	Kilde: Mattilsynet.
			§ 11 - Identitetskort for værer og bukker	§10. Oppbevaring av dyreholdjournal og helsekort Dyreholdjournal og helsekort skal oppbevares av dyreholder i minimum 10 år og kunne fremvises for det lokale Mattilsynet på anmodning. Plikten til å oppbevare dyreholdjournal og helsekort gjelder selv om dyreholdet opphører.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 11 - oppbevare identitetskort for værer og bukker	Den dyreholderen som væren eller bukken til enhver tid oppholder seg hos, skal sørge for at identitetskortet ajourføres. Identitetskort for hanndyr i avl skal oppbevares i 10 år. Plikten til å oppbevare identitetskort gjelder selv om dyreholdet opphører. Kortet skal forevises distriktsveterinæren på anmodning.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
			§ 14 - Søknad om dispensasjon	§14. Dispensasjon Mattilsynet kan i særskilte tilfelle dispensere fra §4 - §6 og §8 - §11 i denne forskriften forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
	FOR-2006-06-07-593	Forskrift om berekraftig skogbruk	§ 16 - Søknad om dispensasjon	§ 16. Dispensasjon Kommunen kan dispensere frå føresegnene i forskrifta dersom særlege skog- eller miljømessige omsyn tilseier det. Kommunen kan setje vilkår for dispensasjonen.	Måles ikke (marginale kostnader)	Få søknader. Kilde: SLF.
			§ 5 Søknad godkjenning	§ 5 Søknad godkjenning skifte av treslag i edel-	Måles ikke	Få søknader. Kilde: SLF

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			skifte av treslag i edel-lauvskog	lauvskog Med unntak av skifte av treslag i eikeskog på låg og middels bonitet, kan skifte av treslag i edel-lauvskog berre skje etter godkjenning frå kommunen.	(marginale kostnader)	
			§ 5 - melding til kommunen om skogreisning på snaumark og skifte av treslag	§ 5 Skogreising på snaumark og skifte av treslag på samanhengande areal over 100 dekar krev melding til kommunen.	Måles ikke (marginale kostnader)	Ny bestemmelse. Forventer begrenset med meldinger. Kilde: SLF.
			§ 5 - Søknad godkjenning utenlandske treslag	Bruk av utanlandske treslag til skogproduksjon kan berre skje etter godkjenning frå kommunen.	Måles ikke (annen årsak)	Ny bestemelse. Forventer en del meldinger. Kilde: SLF
	FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skog-fond o.a.	Virkesdatabase for skog-avgift og måleplikt VSOP, SLF-290 B. Forenklet skjema for småsalg		Måles i annen lov/forskrift	Måles i § 3 - samleliste
			§ 18, Klage	§ 18. Klage Vedtak gjort av kommunen i medhald av denne forskrifta kan påklagast til Fylkesmannen, jf. § 21 i skogbrukslova	Måles ikke (annen årsak)	
			§ 21, Dispensasjon	§ 21. Dispensasjon og utfyllande retningslinjer Departementet, eller den departementet gir fullmakt, kan dispensere frå denne forskrifta, herunder bestemme at skogfondsmidlar etter søknad skal kunne brukast til andre formål enn § 11 tillet. Departementet, eller den departementet gir fullmakt, kan gi utfyllande retningslinjer til forskrifta.	Måles ikke (marginale kostnader)	Antar det er marginale kosntander pga. relativt få dispensasjonssøknader og at det heller ikke er særlig byrdefullt for den enkelte å oppfylle
	LOV-2001-06-15-75	Dyrehelseper-sonelloven.	§ 22. Opplysninger til dyreeier	Dyrehelsepersonell skal uoppfordret gi dyreeieren eller dennes representant, opplysninger om undersøkelsesmetoder, diagnoser og aktuelle behandlingsalternativer og prognose. Videre skal eieren informeres om mulig risiko og bivirkning som undersøkelsen eller behandlingen medfører. Dersom det i tilknytning til undersøkelsen eller	Måles ikke (annen årsak)	Samme begrunnelse som forholdet mellom lege/pasient. Er en integrert del av yrkesutøvelsen.

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
				behandlingen oppstår skade eller komplikasjoner, skal dyreeieren informeres om dette. Opplysninger skal gis i en forståelig form og ut fra dyreeierens forutsetninger		
			§ 24 - Dyrehelsepersonell skal av gi de rapporter og meldinger som offentlige	Dyrehelsepersonell skal avgi de rapportene og meldingene som offentlige dyrehelsemyndigheter bestemmer. Dyrehelsepersonell skal gi dyrehelsemyndighetene adgang til virksomhetens lokaler og gi alle de opplysningene som anses påkrevet for utøvelsen av tilsyn med dyrehelsepersonells virksomhet. Dyrehelsepersonell skal, uten hinder av taushetsplikten, utlevere de dokumenter, lyd- og bildeopptak og lignende som kreves av tilsynsmyndigheten.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i for-1990-02-05-144, forskrift om om instrukser for a-, B og C-sykdommer
			§ 24 - Dyrehelsepersonell plikter å stille til rådighet/låne ut journal til dyreeier og eller annen dyreklinikk eller annet dyrehelsepersonell	En dyreeier har rett til selv eller ved en representant han utpeker å gjøre seg kjent med egne dyrs journal med vedlegg. Etter anmodning har dyrehelsepersonell plikt til å låne ut eller utlevere journal med vedlegg til annen dyreklinikk eller annet dyrehelsepersonell når dette anses nødvendig for videre behandling av pasient.	Måles ikke (annen årsak)	Antakelig marginale kostnader og uansett meget vanskelig å måle. Kilde: Bjørnar Stavenes, Mattilsynet
			§ 37 - Betaling av avgift på næringsmidler	Kongen kan i forskrifter pålegge virksomheter omfattet av lov om matproduksjon og mattryggghet mv. (matloven) å betale en avgift på næringsmidler som skal dekke kostnader ved tilsyn og kontroll etter loven her i den utstrekning aktivitetene retter seg mot dyr som brukes til produksjon av næringsmidler, såfremt kostnadene ikke dekkes ved gebyr i medhold av første ledd.	Måles i annen lov/forskrift	Måles i forskrift for-2004-01-28-221, forskrifter om avgifter og gebyr i matforvaltningen

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			§ 37 - produsenter og importører kan pålegges å betale en avgift på for til dyr som ikke brukes til produksjon av nærings-midler	Kongen kan i forskrifter pålegge produsenter eller importører å betale en avgift på fôr til dyr som ikke brukes til produksjon av næringsmidler. Avgiften skal dekke kostnader ved tilsyn og kontroll etter loven her i den utstrekning aktivi-tetene retter seg mot dyr som ikke brukes til produksjon av næringsmidler, såfremt kostnade-ne ikke dekkes ved gebyr i medhold av første ledd.	Måles i annen lov/forskrift	Måles under forskrift for-2004-01-28-221, forskrift om avgifter og gebyr i matforvaltningen
			§ 4. Søknad om lisens, veterinær og helsebiolog	Den som ikke fyller vilkårene for å få autorisa-sjon, kan i stedet gis lisens etter søknad. Depar-tementet kan fastsette at en lisens skal være begrenset i tid, til bestemt stilling, til utførelse av praktisk tjeneste som omtalt i § 4 siste ledd, til visse undersøkelses- eller behandlingsmåter eller knyttet til andre vilkår og innskrenkninger. Lisens kan også gis til dyrehelsepersonell med utenlandsk eksamen som er anerkjent etter avtale om gjensidig godkjenning etter § 6. Autorisert dyrehelsepersonell som godtgjør at de er skikket til fortsatt å utøve forsvarlig virksom-het etter nådd aldersgrense, kan gis lisens. Departementet gir nærmere forskrifter om be-tingelsene for å få lisens og de vilkårene som kan knyttes til den.	Måles ikke (marginale kostnader)	Marginale kostnader og vanskelig å måle. Kilde: Mattilsynet
			§ 4. Søkere om autorisa-sjon, søker som har avlagt utenlandsk eksamen som er anerkjent etter avtale om gjensidig godkjenning etter § 6		Måles ikke (annen årsak)	Marginale kostnader og vanskelig å måle. Kilde: Mattilsynet
			§ 17 - Meldingsplikt for		Måles ikke	Apoteker har en tilsvarende plikt i

Regelområde	ID	Lover/forskrifter	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Måles ikke grunn	Beskrivelse
			apoteker til å gi melding til dyrehelsemyndighetene om mistanke om dyrehelsepersonells misbruk av bedøvende midler		(marginale kostnader)	forhold til leger. Der var det kun 2 meldinger. Antar at det er få slike meldinger fra apoteker om mistanke om dyrehelsepersonells misbruk av bedøvende midler.
			§ 24 - Tilsyn og opplysningsplikt.	Dyrehelsepersonell skal gi dyrehelsemyndighetene adgang til virksomhetens lokaler og gi alle de opplysningene som anses påkrevet for utøvelsen av tilsyn med dyrehelsepersonells virksomhet. Dyrehelsepersonell skal, uten hinder av taushetsplikten, utlevere de dokumenter, lyd- og bildeopptak og lignende som kreves av tilsynsmyndigheten	Måles ikke (pop ikke mottatt e 020707)	
Kilde: Oxford Research						

20.4 Endringer i de administrative kostnadene i perioden 1. januar 2006 – 1. september 2006

Tabell 20.4-1 Endringer i de administrative kostnadene i perioden 1. januar 2006 – 1. september 2006

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost. Januar 2006	Adm. kost. September 2006	Netto kostnadsutvikling	Differanse (i prosent)
Skogbruk	FOR-2006-06-07-593	Forskrift om berekraftig skogbruk	§ 4 Miljødokumentasjon	Skogeigar skal kunne gjere greie for dei miljøomsyn som ligg til grunn for planlagde eller utførte tiltak i skogen	0	4 725 000	4 725 000	-
I alt for departementet					365 442 933	370 167 933	4 725 000	1
Kilde: Oxford Research								

20.5 Administrative kostnader pr lov/forskrift

Tabell 20.5 Administrative kostnader pr lov/forskrift

Regelområde	Lover/forskrifter		Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
					A (%)	B (%)	C (%)
Dyrehelsepersonell	LOV-2001-06-15-75	Dyrehelsepersonelloven.	76 659 627	21	0	0	100
Jordbruk	FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	64 771 573	17	95	0	5
Jordbruk	FOR-1999-07-01-791	Forskrift om gjødslingsplanlegging	51 629 129	14	0	0	100
Jordbruk	FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	40 791 168	11	99	0	1
Matsikkerhet	FOR-1995-03-21-265	Fjørfekjøttforskriften	20 603 120	6	100	0	0
Jordbruk	FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	11 155 112	3	0	0	100
Jordbruk	FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygdeutvikling	10 447 394	3	0	0	100
Jordbruk	FOR-2004-02-04-448	Forskrift om spesielle miljøtiltak i jordbruket	10 064 647	3	0	0	100
Reindrift	FOR-1984-06-12-1286	Forskrift om merking m.v. av tamrein	9 934 245	3	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2005-06-02-505	Forskrift om hestevelferd	7 932 000	2	0	0	100
Dyrehelsepersonell	FOR-1994-10-10-924	Forskrift om skyssgodtgjørelse, veterinærer	6 726 008	2	0	0	100
Skogbruk	FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	5 747 350	2	0	0	100
Dyrehelsepersonell	FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	5 150 400	1	0	36	64
Skogbruk	FOR-2006-06-07-593	Forskrift om berekraftig skogbruk	4 725 000	1	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2005-03-14-232	Forskrift om innførsel og utførsel av småfe	4 563 057	1	100	0	0
Jordbruk	FOR-1998-11-23-1086	Forskrift om tilskott til avløysing	4 482 176	1	0	0	100
Jordbruk	FOR-2003-01-15-54	Forskrift om miljøplan	4 134 565	1	0	0	100
Jordbruk	FOR-1996-12-20-1200	Forskrift om veier for landbruksformål.	3 894 480	1	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1998-12-31-1484	Forskrift om handel med levende dyr m.v.	3 588 309	1	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	3 195 450	1	0	0	100
Næringsmiddellovgivning	FOR-2001-12-21-1647	Forskrift om toll på bearbeidede	2 967 893	1	0	0	100
Dyrehelsepersonell	FOR-2005-03-09-224	Forskrift om veterinærvakt	2 563 775	1	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	2 403 920	1	100	0	0
Jordbruk	FOR-2003-01-07-14	Forskrift om kvoteordningen for melk	2 165 411	1	0	0	100
Skogbruk	FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	2 117 300	1	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2004-02-13-406	Forskrift om gebyrer til Mattilsynet	1 676 767	0	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
					A (%)	B (%)	C (%)
Næringsmiddellovgivning	FOR-1998-01-08-16	Forskrift om frakttilskott på slakt	721 500	0	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1999-01-13-66	Forskrift om godkjente avlssvin mv	648 000	0	100	0	0
Næringsmiddellovgivning	FOR-2004-12-21-1747	Forskrift om eksporttilskudd til kjøtt	485 440	0	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	483 210	0	0	0	100
Næringsmiddellovgivning	FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisnedskriving for industrielt bearbeidede jordbruksvarer	444 890	0	0	0	100
Reindrift	FOR-1999-10-07-1119	Forskrift om melding om reindrift	362 934	0	0	0	100
Næringsmiddellovgivning	FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	303 987	0	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	219 840	0	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-2000-01-27-65	Restkontrollforskriften	209 689	0	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-2000-12-01-1333	Forskrift om plantehelse	190 117	0	0	0	100
Jordbruk	FOR-2002-12-11-1591	Forskr om distriktstilskudd til eggproduksjon	189 000	0	0	0	100
Jordbruk	FOR-1997-05-02-423	Forskrift om nydyrking	162 000	0	0	0	100
Jordbruk	FOR-2001-12-12-1494	Forskrift om hold av høns og kalkun	157 950	0	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1995-08-28-775	Forskrift om dyrevern i slakterier	146 326	0	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-2000-01-20-47	Forskrift om gebyr for animalske produkter	134 640	0	100	0	0
Næringsmiddellovgivning	FOR-2002-07-01-778	Forskrift om tilskudd til fruktlager mv.	134 550	0	0	0	100
Jordbruk	FOR-1993-08-06-832	Forskrift om planteforedlerrett	129 653	0	0	0	100
Jordbruk	FOR-1999-08-26-965	Forskrift om tilskott til mjølkeproduksjon	126 732	0	0	0	100
Jordbruk	FOR-2002-07-03-780	Forskrift om tilskudd til sert. settepotetavl	117 227	0	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2003-07-04-1063	Forskr om handel med gjødsel og kalkingsmidler	111 444	0	100	0	0
Jordbruk	FOR-2003-06-24-777	Forskrift om fritak fra overproduksjonsavgift	94 770	0	0	0	100
Næringsmiddellovgivning	FOR-2001-05-23-548	Forskrift om frakttilskuddsordninger for korn	89 700	0	0	0	100
Næringsmiddellovgivning	FOR-2004-07-08-1122	Forskrift om prisnedskrivingstilskudd	82 880	0	0	0	100
Reindrift	for-2003-07-03-922	Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag	66 825	0	0	0	100
Jordbruk	FOR-1997-06-12-599	Forskrift om tilskott til norsk ull	47 125	0	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1994-11-18-1020	Forskrift om sertifisering av fjørfevirksomhet	45 360	0	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-1994-04-25-320	Kjøttkontrollforskriften	45 000	0	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-2004-07-21-1131	Forskrift om erstatning etter offentlige pålegg og restriksjoner i plante- og husdyrproduksjon	38 329	0	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	ABC-regulering		
					A (%)	B (%)	C (%)
Matsikkerhet	FOR-1999-10-18-1163	Kontrollforskrift for animalske produkter	37 691	0	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-2001-04-02-384	Forskrift om transport av levende dyr	24 933	0	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2002-11-07-1290	Forvareforskriften	18 700	0	0	100	0
Matsikkerhet	FOR-1995-03-06-239	Forskrift om sædoverføring hos husdyr	7 617	0	0	0	100
I alt for departementet			370 167 933				

Kilde: Oxford Research

20.6 Administrative kostnader pr infokrav

Tabell 20.6-1 Administrative kostnader pr infokrav

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
Dyrehelsepersonell	LOV-2001-06-15-75	Dyrehelsepersonelloven.	§ 24 Journalføring for dyrehelsepersonell	Dyrehelsepersonell skal føre ordnede opptegnelser over sin virksomhet. Opptegnelsene skal føres i samsvar med god yrkesskikk og skal inneholde fullstendige opplysninger om pasienter og deres behandling, samt opplysninger som er nødvendige for å oppfylle melde- og rapporteringsplikten etter tredje ledd. Opptegnelsene kan kreves framlagt som bevis i en rettssak eller administrativ sak om vedkommendes virksomhet	76 619 667	21	63 619 667	-	13 000 000	0	0	100
Jordbruk	FOR-1999-07-01-791	Forskrift om gjødslingsplanlegging	§ 3 Gjødslingsplan	Det skal utarbeides gjødslingsplan før hver vekstsesong. Foretak som disponerer husdyrgjødsel fra mer enn 5 gjødseldyrenheter skal ha en årlig gjødslingsplan. For foretak som har en enkel driftsform, liten variasjon i arealbruken eller ekstensiv driftsform, slik at gjødslingsbehovet varierer svært lite for de enkelte skiftene fra år til år, kan gjødslingsplanen vare i inntil 5 år når dette godkjennes av kommunen.	51 629 129	14	13 768 804	37 860 325	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 7 Merking av småfe som er født i Norge	Småfe som er født i Norge skal merkes med et godkjent øremerke i hvert øre før de er 30 dager, men likevel før de forlater dyreholdet de er født i. Dersom det er driftsmessig nødvendig kan merking med det ene av øremerkene utsettes til dyret er inntil 6 måneder	20 607 475	6	11 901 643	-	8 705 832	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-1995-03-21-265	Fjørfekjøttforskriften	§ 57 Driftsregister	Eier skal føre et driftsregister med opplysninger om besetningene. Opplysningene skal på anmodning legges frem for tilsynsmyndigheten.	20 498 400	6	20 498 400	-	-	100	0	0

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
Jordbruk	FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 16 Registrering og rapportering av storfe i sentralt individregister	Dyreholder er ansvarlig for at alle storfe i dyreholdet, unntatt nyfødte dyr som ennå ikke er merket, er registrert i sentralt individregister med korrekte opplysninger om hvilket land dyret er født i, dyrets unike identitetsnummer, fødselsdato (eventuelt fødselsmåned og -år hvor fødselsdato er ukjent), kjønn, rase eller farge og mordyrets unike identitetsnummer. Registreringen skal skje til sentralt individregister på skjema som er utarbeidet av Mattilsynet. Dyreholder er ansvarlig for å rapportere til sentralt individregister for storfe når: 1) nyfødt storfe merkes første gang, 2) storfe er ført ut av dyreholdet, 3) storfe er ført inn i dyreholdet, 4) storfe dør i dyreholdet, unntatt nyfødte storfe som ennå ikke er merket. Rapport skal avgis innen 7 dager etter at den rapporteringspliktige hendelsen i andre ledd har funnet sted. Rapport skal sendes på skjema som er utarbeidet av Mattilsynet eller ved dataoverføring til sentralt individregister for storfe, og inneholde opplysninger om: 1) navn og adresse på eier samt dyreholdets identitetsnummer, 2) angivelse av den rapporteringspliktige hendelsen i andre ledd, og dato for denne, 3) storfeets unike identitetsnummer. I tillegg skal følgende rapporteres: 4) når nyfødt storfe merkes første gang; opplysninger om fødselsdato, kjønn, rase	20 457 684	6	20 457 684	-	-	100	0	0

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				eller farge og mordyrets unike identitetsnummer, 5) når storfe er ført ut av dyreholdet; opplysninger om mottakende dyreholds navn eller identitetsnummer (slakteri, livdyromsetter, kjøperbesetning eller annet dyrehold), 6) når storfe er ført inn i dyreholdet; opplysninger om avgivende dyreholds navn eller identitetsnummer (livdyromsetter, selgerbesetning eller annet dyrehold) og storfeets individnummer i det nye dyreholdet. Ved innførsel av storfe skal all informasjon på samtlige øremerker som storfeet har ved innførselen rapporteres. Rapporteringen kan utføres av andre på oppdrag fra dyreholder								
Jordbruk	FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 11 Dyreholdjournal	Dyreholder er ansvarlig for at det føres en journal over alle dyr i dyreholdet. Krav om føring av dyreholdjournal gjelder ikke transportører. Journalen skal føres på skjema (manuelt eller elektronisk) som er godkjent av Mattilsynet.	13 922 591	4	13 922 591	-	-	100	0	0
Jordbruk	FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 8 Dyreholdjournal for småfe	Følgende opplysninger skal i tillegg nedtegnes i journalen: 1) Dyrets unike identitetsnummer. Dette gjelder ikke for kje som føres til slakt. 2) Fødselsdato, alternativt fødselsmåned og -år hvor fødselsdato er ukjent. 3) Dødsdato, herunder dato for levering til	12 286 485	3	12 286 485	-	-	100	0	0

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				slakt, alternativt dødsmåned og -år hvor dødsdato er ukjent. 4) Alle overføringer og andre forflytninger, permanente og midlertidige, inn og ut av dyreholdet, og a) navn og adresse på avsender eller mottaker, og dyreholdenes identitetsnummer, b) antallet dyr som overføres eller flyttes, c) dato for forflytningen, og d) ved overføring til dyreholdet, dyrets nye individnummer (gjelder ikke kje som føres til slakt). 5) Andre situasjoner hvor dyr i dyreholdet kommer i kontakt med dyr fra andre dyrehold, dato for slik kontakt og hvilke dyr det gjelder. 6) Mottatte øremerker.								
Jordbruk	FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 14 Merking av storfe som er født i Norge	Storfe som er født i Norge skal merkes med ett gult merke i hvert øre før de er 20 dager gamle. Dyrene skal likevel være merket før de forlater dyreholdet de er født i. Dersom det er driftsmessig nødvendig, kan annen farge enn gul benyttes til merking av storfe født i Norge. Fargene hvit, lakserød eller farger som kan forveksles med disse kan likevel ikke benyttes	11 511 795	3	7 041 195	-	4 470 600	100	0	0
Reindrift	FOR-1984-06-12-1286	Forskrift om merking m.v. av tamrein	§ 3 og 9 Merking av rein	Reinen skal merkes med eierens registrerte merke innen 31. oktober det året dyret er født.	9 866 772	3	9 866 772	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2005-06-02-505	Forskrift om hestevelferd	§ 6 Hestepass og helsekort	Alle hester skal ha hestepass og helsekort. Hesteholder er ansvarlig for at hestens helsekort og pass er tilgjengelig for veterinær ved medisinsk behandling, og skal selv	7 932 000	2	432 000	3 750 000	3 750 000	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				føre egenbehandling inn på kortet.								
Jordbruk	FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 12 Helsekort	Dyreholder er ansvarlig for at det føres en oversikt over sykdom og behandling av alle dyr som til enhver tid befinner seg i dyreholdet, herunder forebyggende helsearbeid. Oversikten skal føres på skjema godkjent av Mattilsynet. Når dyr med individuelle helsekort overføres til nytt dyrehold, skal helsekortopplysninger overføres sammen med dyret.	7 387 497	2	7 387 497	-	-	100	0	0
Dyrehelsepersonell	FOR-1994-10-10-924	Forskrift om skyssgodtgjørelse, veterinærer	§ 5 Søknad om refusjon av skyssgodtjgøresle	Alle sjukdoms-/ inseminasjonsbesøk skal være dokumentert på de av Landbruksdepartementet fastsatte skjemaer som veterinæren skal fylle ut i 2 - to - eksemplarer, hvorav det ene oppbevares for kontroll. Hovedskjemaet skal fylles ut på stedet og attesteres av rekvirenten (fullt navntrekk). Bilagsskjemaet for kombinerte reiser skal fylles ut for alle besøk hvor annet skyssmiddel enn egen bil er nyttet. Ved leid transport skal kvitteringer vedlegges. I de tilfeller der rekvirenten ikke er tilstede, skal eget bilagsskjema legges igjen for underskrift og innsending til veterinæren.	6 726 008	2	6 726 008	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august		6 624 896	2	6 624 896	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2004-02-04-448	Forskrift om spesielle miljøtiltak i jordbruket	§ 6 Søknad om spesielle miljøtiltak i jordbruket	Søkere skal benytte skjema, SLF-430, som er utarbeidet av statens landbruksforvaltning.	6 499 837	2	6 499 837	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 9 Oversikt over sykdom og behandling av	Dyreholder er ansvarlig for at det føres en oversikt over sykdom og behandling av alle dyr som til enhver tid befinner seg i dyre-	6 410 340	2	6 410 340	-	-	100	0	0

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
			dyr	holdet, herunder forebyggende helsearbeid. Oversikten skal bygge på et skjema som er basert på en modell fra Mattilsynet. Når dyr med individuelle helsekort overføres til nytt dyrehold, skal helsekortopplysninger overføres sammen med dyret.								
Jordbruk	FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygdeutvikling	§ 4 Søknad om bygdeutviklingsmidler (investeringer)	Det kan gis tilskudd til investeringer i faste anlegg og tilhørende produksjonstustyr av varig karakter med inntil 30 av godkjent kostnadsoverslag. Det kan gis tilskudd i form av reduksjon i avtalt rentenivå på lån til investeringsformål. Rentestøtten utgjør 50 av renten på tre års stasobligasjoner. Rentestøtte beregnes ut fra foregående års rente og kan maksimalt utgjøre 5 prosentpoeng.	6 040 107	2	1 405 107	4 635 000	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 17 Merking av svin som er født i Norge	Svin (avlsdyr og slaktedyr) som er født i Norge, skal merkes med gult øremerke før de er 30 dager gamle, men likevel før de forlater dyreholdet de er født i. Trerasekrysningen Noroc kan merkes med grønt øremerke. Dyr som fôres opp til slakt (slaktedyr), kan likevel merkes ved tatovering. Tatoveringen skal sitte i øret, inneholde dyreholdets identitetsnummer eller leverandørnummer ved slakteri og være lesbar hele dyrets levetid. Smågris som etter fast avtale skal leveres for oppfôring til slakt, til en produsent som bare mottar smågris fra denne ene smågrisprodusenten, kan forlate dyreholdet de er født i uten at de er merket. Mottaker skal likevel merke dyrene i samsvar med bestemmelsene i første ledd så snart som mulig etter levering, og senest før de forla-	5 567 534	2	4 325 854	-	1 241 680	100	0	0

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				ter dyreholdet. Smågris som fôres opp til slakt i eget dyrehold, hvor det ikke mottas smågris fra andre dyrehold, kan merkes som angitt i §9 tredje ledd.								
Skogbruk	FOR-2006-06-07-593	Forskrift om berekraftig skogbruk	§ 4 Miljødokumentasjon	Skogeigar skal kunne gjere greie for dei miljøomsyn som ligg til grunn for planlagde eller utførte tiltak i skogen	4 725 000	1	4 725 000	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2005-03-14-232	Forskrift om innførsel og utførsel av småfe	§ 17 Føring av loggbok for dyretransportoppdrag	Transportøren skal sørgje for at det blir ført eit register for kvar einskild lastebil som blir nytta til transport av dyr.	4 559 940	1	4 559 940	-	-	100	0	0
Jordbruk	FOR-1998-11-23-1086	Forskrift om tilskott til avløysing	§ 19 Søknad om avløsertilskudd ved sykdom mv.		4 482 176	1	4 482 176	-	-	0	0	100
Skogbruk	FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 11 Krav om utbetaling fra skogfondet og søknad om tilskudd til skogkultur	Spesifiserte krav om utbetaling frå skogfondet skal sendast til kommunen seinast 1 - eitt - år frå utgangen av det kalenderåret investeringa blei gjort. Alle krav om utbetaling skal vere tilstrekkeleg dokumentert og skogeigaren har plikt til å leggje fram den dokumentasjonen kommunen ber om.	3 618 000	1	3 618 000	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1998-12-31-1484	Forskrift om handel med levende dyr m.v.	§ 9 Fortegnelse over mottatte forsendelser av levende dyr og animalske produkter importert til Norge	Første mottaker skal føre fortegnelse over mottatte forsendelser. Fortegnelsen skal inneholde navn og adresse på avsender(e) og mottaker(e) og identiteten på forsendelsen. Register over mottatte leveranser skal oppbevares i minst ti år og skal forevises det lokale Mattilsynet etter anmodning.	3 272 576	1	3 272 576	-	-	100	0	0
Dyrehelsepersonell	FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	§ 21 Månedlig rapportering av C-sykdom	Praktiserende veterinær skal innen den 5. i hver måned overføre de daglige noteringer til fastsatt skjema og sende dette til Husdyrkontrollen. Det skal føres adskilte skjema for hvert veterinærdistrikt og for hvert fylke.	3 196 800	1	3 196 800	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
Jordbruk	FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 9 Merking av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge	Hver gang dyr overføres til et nytt dyrehold i Norge, skal det merkes med et hvitt øremerke innen 7 dager etter ankomst til nytt dyrehold. Dersom dyret allerede har et hvitt øremerke skal dette erstattes med nytt hvitt øremerke. Slaktegris kan som alternativ til merking etter første ledd, merkes ved tatovering. Tatoveringen skal sitte på skinka, inneholde dyreholdets identitetsnummer eller leverandørnummer ved slakteri og være lesbar hele dyrets levetid. Tatoveringen skal senest være påført når dyret føres til slakt.	2 963 948	1	2 051 347	-	912 602	0	0	100
Næringsmiddellovgivning	FOR-2001-12-21-1647	Forskrift om toll på bearbeidede	§ 9 Sende råvaredeklarasjon til SLF ved import av ferdigvarer	For tollnedsettelse ved import av ferdigvarer i henhold til § 7 og § 8 skal råvaredeklarasjon sendes til Statens landbruksforvaltning. Det prosentvise råvareinnholdet skal dokumenteres. Som dokumentasjon kan godtas: Datablad fra produsent som viser råvareinnholdet/ resepten for varen, emballasjen eller kopi av emballasjen for varen som viser råvareinnholdet, vareprøve der råvareinnholdet fremgår, eller laboratorieanalyser bekostet av importør. Importør er ansvarlig for at opplysninger gitt til Statens landbruksforvaltning er korrekte. 0 Endret ved forskrifter 4 okt 2002 nr. 1914 , 10 aug 2005 nr. 882 .	2 908 693	1	2 908 693	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstil-	§ 9 Søknad om produksjonstil-		2 866 801	1	2 866 801	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
		skudd i jordbruket	skudd - 20. januar									
Jordbruk	FOR-1996-12-20-1200	Forskrift om veier for landbruksformål.	§ 2-1 Søknad om godkjenning av veier for landbruksformål	Bygging av nye landbruksveier og ombygging av eksisterende veier kan ikke iverksettes uten tillatelse fra kommunen. Ved bygging av landbruksveier med en lengde på over 15 kilometer skal det foreligge en godkjent konsekvensutredning før vedtak fattes, jf. plan- og bygningslovens § 33-3 og forskrift om konsekvensutredning etter plan- og bygningsloven kap. VII-a § 3, vedlegg II.3.8. Avkjørsler fra offentlig vei og velteplasser som anlegges inn til offentlig vei, skal på forhånd være godkjent av veimyndighetene. Søknad om tillatelse etter første ledd skal sendes kommunen på skjema fastsatt av Landbruksdepartementet (skjema nr. M-0021 B/N - Søknad om bygging av landbruksvei), jf. § 2-2. Søkeren plikter å gi de opplysninger som framgår av søknadsskjema M-0021 B/N.	2 841 480	1	2 841 480	-	-	0	0	100
Dyrehelsepersonell	FOR-2005-03-09-224	Forskrift om veterinærvakt	§ 4 Innsending av vaktregning/vaktrapport til Matilsynet	Vaktdeltakerne skal sende en vaktrapport til Mattilsynet snarest mulig og senest to uker etter utløpet av hver kalendermåned. I perioder fastsatt av Mattilsynet etter samråd med Den norske veterinærforening skal vaktdeltakerne registrere omfanget av reise og aktivt arbeid i vakttiden. Registreringene skal sendes til Mattilsynet sammen med vaktrapporten.	2 486 400	1	2 486 400	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2004-02-04-448	Forskrift om spesielle miljøtil-	§ 7 Føre og levere inn	Føre regnskap som grunnlag for utbetaling. Innvilget tilskudd utbetales etter skriftlig	2 138 886	1	2 138 886	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
		tak i jordbruket	regnskap over kostnader ved anmodning om utbetaling av tilskudd	anmodning fra tilskuddsmottaker og når prosjektet eller tiltaket har fått godkjent sluttregnskapet.								
Jordbruk	FOR-2003-01-15-54	Forskrift om miljøplan	§ 3 Miljøplan 2	Miljøplan trinn 2 er knyttet til særskilte miljøformål i jordbruket, og skal inneholde: 1. Målsetting for foretakets miljøinnsats. 2. Planer for tiltak som skal fremme særskilte miljøformål. 3. Dokumentasjon på gjennomføring av tiltak. Dokumentasjon knyttet til miljøplanen skal oppbevares på foretaket og være tilgjengelig i 10 år etter planårets slutt.	1 901 232	1	1 901 232	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygdeutvikling	§ 4 Søknad om støtte til bygdeutvikling		1 822 899	0	532 899	1 290 000	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2004-02-13-406	Forskrift om gebyrer til Mattilsynet	§ 2, 3 Betaling av gebyr til Mattilsynet for særskilte ytelser	Denne forskrift fastsetter gebyr for særskilte ytelser i henhold til matloven, dyrevernloven, dyrehelsepersonelloven og husdyravlloven og forskrifter gitt med hjemmel i disse lovene. Med særskilte ytelser menes i denne forskriften behandling av de søknader om godkjenning, utstedelse av attester, tildeling av merke- og eierrettigheter, avgiftsrettigheter og lignende som fremgår av vedlegg I til forskriften.	1 676 767	0	1 676 767	-	-	0	0	100
Dyrehelsepersonell	FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	§ 12 Månedlig rapportering av B- sykdom	Praktiserende veterinær skal innen den 2. i hver måned sende melding på fastsatt skjema til det lokale Mattilsynet med opp-	1 598 400	0	1 598 400	-	-	0	100	0

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				gave for foregående måned over antall dyr angrepet av B-sjukdom, med opplysning om besetningens/oppdrettsanleggets status. Praktiserende veterinærers daglige ordnete opptegnelser om B-sjukdom skal skje på fastsatt skjema M-0442 eller på annen like betryggende måte. B-sjukdom skal rapporteres på dette grunnlag. Det vises ellers til Brukerorientering for rapportering av sjukdom - M-0577 - når det gjelder føring av skjemaer og annen veiledning i tilslutning til denne instruks.								
Jordbruk	FOR-2003-01-15-54	Forskrift om miljøplan	§ 4 Oppbevare miljøplan	Dokumentasjon knyttet til miljøplanen (1)skal oppbevares på foretaket og være tilgjengelig i 10 år etter planårets slutt	1 558 333	0	1 558 333	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	§ 10 Tilstedeværelse ved vekstkontroll	Mattilsynet skal utføre vekstkontroll av såvarearealene. Ved såkorndyrking skal personell fra såvareforretningene være med under kontrollen.	1 497 600	0	1 497 600	-	-	100	0	0
Jordbruk	FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygdeutvikling	§ 4 Søknad etablererstipend	Det kan gis stipend til å forberede og etablere ny virksomhet med ekspansjonsmuligheter på inntil 75 av godkjent kostnadsoverslag.	1 456 457	0	326 457	1 130 000	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2004-02-04-448	Forskrift om spesielle miljøtiltak i jordbruket	§ 9 Opplysningsplikt og kontroll	Kommunen må, når det gis tilsagn, ta forbehold om at kommunne, fylkesmannen, Statens landbruksforvaltning eller Riksrevisjonen kan kreve de nødvendige opplysninger og kontrollere bruken av tilskuddsmidlene er i tråd med forutsetningene.	1 425 924	0	1 425 924	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygdeutvikling	§ 4 Etablererstipend BU		1 127 931	0	392 931	735 000	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2003-01-07-14	Forskrift om kvoteordningen for melk	§ 18 Innmelding av kvotekjøp fra staten	Ved kjøp av kvote fra staten, skal det i innmeldingen angis størrelsen på kvote som ønskes kjøpt. Med mindre det kjøpes kvote etter §20, kan det ikke innmeldes større	1 039 433	0	1 039 433	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				kumelkkvote enn tilsvarende 30% av kvoten på kjøperens landbrukseiendom i kjøpsåret. Minste kvotemengde som kan innmeldes for kjøp er 1.500 liter kumelkkvote og 500 liter geitmelkkvote. Det kan ikke kjøpes kvote som fører til at kvote etter kjøp overstiger de begrensninger som følger av §5 og §11. Ved kjøp av kvote fra staten betales det kr 3,50 pr. liter samt et gebyr på kr 200. Innmelding av kvotekjøp fra staten skal sendes Statens landbruksforvaltning på egne skjemaer innen 1. oktober for å få virkning fra påfølgende kalenderår.								
Jordbruk	FOR-1996-12-20-1200	Forskrift om veier for landbruksformål.	§ 3-5 Melding om avsluttet arbeid	Når et godkjent veianlegg er ferdig bygget eller ombygget skal det gis melding om dette til kommunen.	1 004 400	0	1 004 400	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 18 Melding fra slakteriene til Mattilsynet ved forflytning av svin og melding om endringer i opplysning om dyrehold med svin	Slakteriet skal gi melding til Mattilsynet ved forflytning av svin til nytt dyrehold, herunder slakteri eller til og fra utstillinger med svin Endringer i opplysninger om dyrehold med svin, og opphør eller oppstart av dyrehold med svin skal meldes til det lokale Mattilsynet innen 1 måned	1 000 000	0	-	-	1 000 000	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	§ 14b Journal	Birøkteren skal fortløpende føre fortegnelse over alle forsendelser av bier og utbygde vokstavler til og fra bigården med angivelse av forsendelsens art, dato for mottak eller avsendelse og mottakerens eller avsenderens navn og adresse.	972 000	0	972 000	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2001-	Forskrift om tiltak	§ 8 Inspeksjon	Birøkteren skal legge forholdene til rette for	972 000	0	972 000	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
	04-27-437	mot sjukdommer på bier		prøvetaking og for øvrig yte nødvendig bistand ved undersøkelser.								
Skogbruk	FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 11 Utbetaling fra skogfond til udekkede investeringer	Spesifiserte krav om utbetaling frå skogfondet skal sendast til kommunen seinast 1 - eitt - år frå utgangen av det kalenderåret investeringa blei gjort. Alle krav om utbetaling skal vere tilstrekkeleg dokumentert og skogeigaren har plikt til å leggje fram den dokumentasjonen kommunen ber om. Skogeigarar som gjennomfører større investeringar eller tiltak kan få utbetalt skogfondsmidlar etter kvart som investeringane blir gjennomførte. Investeringar eller tiltak som er registrerte på skogfondskonto, men ikkje dekt med skogfond (udekte investeringar), kan dekkkjast med skogfondsmidlar som blir innbetalt innan utgangen av det neste kalenderåret. For større investeringar eller tiltak kan kommunen gi tilsegn om at denne tidsfristen kan utvidast med 4 år.	891 000	0	891 000	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	§ 9 Søknad om avløsertilskudd - ferie og fritid		835 812	0	835 812	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2003-01-07-14	Forskrift om kvoteordningen for melk	§ 9 Søknad om tillatelse til å få beregnet egen kvote for felles melkeproduksjon på helårsbasis (samdrift)	Vilkår for beregning av samdriftskvote. Statens landbruksforvaltning kan etter søknad gi tillatelse til å få beregnet egen kvote for felles melkeproduksjon på helårsbasis (samdrift). Følgende vilkår må være oppfylt for å få beregnet samdriftskvote etter §11 :	738 720	0	168 720	570 000	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2002-	Forskrift om	§ 11 Op-	Foretak som ytes produksjonstilskudd plik-	702 000	0	702 000	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
	03-22-283	produksjonstilskudd i jordbruket	plysningsplikt og tilsyn	ter å gi alle nødvendige opplysninger som kommunen, fylkesmannen eller Statens landbruksforvaltning krever.								
Jordbruk	FOR-2003-01-15-54	Forskrift om miljøplan	§ 3 Miljøplan 1	Med miljøpplan menes et system i to trinn for registrering, planlegging og dokumentasjon av tiltak som gjelder miljømessige forhold knyttet til jordbruksdrift NB! Merk: § 6: Statens landbruksforvaltning kan gi utfyllende bestemmelser til forskriften	675 000	0	675 000	-	-	0	0	100
Skogbruk	FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 10 Anmodning om utbetaling av tilskudd	Innvilget tilskudd utbetales etter skriftlig anmodning fra tilskuddsmottaker og når prosjektet eller tiltaket har fått godkjent sluttregnskapet. Det kan likevel foretas utbetalinger på bakgrunn av godkjent dokumentasjon etter hvert som deler av prosjektet eller tiltaket utføres. Minst 10 pst. av tilskuddet holdes tilbake inntil arbeidet er fullført og sluttregnskapet er godkjent.	656 100	0	656 100	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 13 Oppbevaring av dyreholdjournal og helsekort	Dyreholdjournal og helsekort skal oppbevares av dyreholder i minimum 10 år og kunne fremvises for det lokale Mattilsynet på anmodning. Plikten til å oppbevare dyreholdjournal og helsekort gjelder selv om dyreholdet opphører.	655 965	0	655 965	-	-	100	0	0
Skogbruk	FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 6 Søknad om tilskudd til miljøtiltak i skog	I områder der det drives skogbruk kan det gis tilskudd til å ivareta og videreutvikle miljøverdier knyttet til biologisk mangfold, landskap, friluftsliv og kulturminner. Tilskudd kan gis til følgende tiltak: a. Dekning av merkostnader eller tap ved å gjennomføre skjøtselstiltak for å ivareta og utvikle miljøverdier.	648 000	0	648 000	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				b. Delvis dekning av økonomiske tap knyttet til langsiktig bevaring av spesielle miljøverdier, der hensyn til disse krever at skogeieren avstår fra hogst eller legger om skogsdriften. c. Dekning av merkostnader ved skogsdrift for å unngå veibygging som vil redusere «villmarkspregede områder». Det er et vilkår for utbetaling av tilskudd at miljøverdiene kan påvises og dokumenteres og at merkostnader eller tap er tilstrekkelig dokumentert. Normalt skal tilskudd til en enkelt skogeier ikke overstige kr 75.000.								
Skogbruk	FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 11 Utbetaling fra skogfond til diverse formål	§ 11 lister opp hvilke formål skogfond kan brukes til. Skjema SLF-907 B.	648 000	0	648 000	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	§ 13 Melding om flytting til vandreplass	Før bier flyttes til vandreplass, skal birøkteren ha sendt melding om flyttingen til Mattilsynet i det distriktet vandreplassen ligger. Birøkteren skal oppgi navn, adresse og telefonnummer, samt referansenummeret på sertifikatet for den stasjonære bigården biene kommer fra og hvilket veterinærdistrikt denne er plassert i. Det skal også opplyses om vandreplassens lokalisering angitt ved nummer og koordinater på kartblad i Statens kartverks serie N50/M711, samt om tidsrommet vandreplassen tenkes benyttet.	607 500	0	607 500	-	-	0	0	100
Skogbruk	FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 7 Søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a.	Søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a.	554 000	0	54 000	500 000	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
Jordbruk	FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 10 Oppbevare dyreholdjournal og helsekort		534 195	0	534 195	-	-	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	Vedlegg A5 Eiendomsspesifikasjon og kartskisse	Ved søkorndyrking og avl av hagebruksfrø og jordbruksfrø skal avleren levere en eiendomsspesifikasjon og en kartskisse over driftsenheten basert på økonomisk kartverk med nødvendige opplysninger om arealer og tidligere plantevekst.	513 600	0	513 600	-	-	100	0	0
Jordbruk	FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 18 Rapportering fra bønder til sentralt svineholdsregister	For dyrehold med svin plikter dyreholder å rapportere opplysninger om dyreholdet til Mattilsynet, herunder blant annet opplysninger om dyreholdets adresse, navn, adresse og telefonnummer til eier av dyra, eventuelt person ansvarlig for dyra, besetningsstørrelse og produksjonstype	507 195	0	507 195	-	-	100	0	0
Jordbruk	FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 22 Tilsyn med besetninger av svin og storfe	Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften. Ved overtredelse av forskriftens bestemmelser om merking, registrering og rapportering, kan Mattilsynet nedlegge forbud mot forflytting av dyr til eller fra dyrehold, herunder å slippe dyr på beite. Dyr som ikke lar seg identifisere innenfor en frist fastsatt av Mattilsynet, kan pålegges destruert.	462 510	0	462 510	-	-	100	0	0
Næringsmiddellovgivning	FOR-2004-12-21-1747	Forskrift om eksporttilskudd til kjøtt	§ 6 Søknad om tilskudd til enkelte bearbeide kjøttvarer ved leveranser	5. Resept Før det kan søkes om tilskudd etter denne forskriften, skal virksomhetens resepter på tilskuddsberettigede kjøttvarer være godkjent av Statens landbruksforvaltning. Reseptene skal inneholde ferdigvarens prosentvise innhold av kjøttråvarer, og kan ta hensyn til svinn som følge av tørking, steking og koking. Statens landbruksforvaltning kan kreve at det uten vederlag	426 240	0	426 240	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				fremlegges vareprøver i forbindelse med slik godkjenning. Statens landbruksforvaltning kan fastsette maksimumsgrenser for tilskuddsberettiget innhold av kjøttråvarer i reseptene. Dersom Statens landbruksforvaltning finner det hensiktsmessig, kan det anvendes standardresepter som grunnlag for tilskuddsberegningen								
Matsikkerhet	FOR-1999-01-13-66	Forskrift om godkjente avlssvin mv	§ 7 Søknad om godkjenning og registrering av reinavla avlssvin og hybridsavlssvin	Godkjente (reinavla) avlssvin og hybridavlssvin, skal etter søknad innføres eller registreres i dyreregisteret til vedkommende offentlig godkjente instans her i landet. Innføring eller registrering skal skje: a) for reinavla avlssvin i henhold til vedlegg 4. b) for hybridavlssvin i henhold til vedlegg 5.	405 000	0	405 000	-	-	100	0	0
Jordbruk	FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 13 Tilsyn med småfebesetninger	Tilsyn - Mattilsynet fører tilsyn og fatter nødvendige vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i eller i imedhold av denne forskriften	387 585	0	387 585	-	-	100	0	0
Jordbruk	FOR-2003-01-07-14	Forskrift om kvoteordningen for melk	§ 16 Innmelding av salg av melkekvote ku	Innmelding av kvotesalg er bindende, og skal sendes Statens landbruksforvaltning på eget skjema innen 1. august. Innmeldingen medfører at selgers kvote bortfaller fra og med påfølgende kalenderår. Innmeldingsskjemaet må være underskrevet av landbrukseiendommens eier og dennes eventuelle ektefelle. Vedlagt skjemaet skal det foreligge samtykke fra panthavere med pant i landbrukseiendommen og fra eventuelt foretak som driver kvoten. Innmeldingsskjemaet skal også inneholde erklæring om privat salg, herunder kjøpernes bekreftelse på at det foreligger avtale om	387 258	0	387 258	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				slikt salg								
Næringsmiddellovgivning	FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisnedskriving for industrielt bearbeidede jordbruksvarer	§ 5 Søknad om tilskudd til prisnedskriving til industrielt bearbeide jordbruksvarer		374 857	0	374 857	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	§ 14 Søknad om sertifisering av stasjonær bigård	Mattilsynet sertifiserer stasjonære bigårder.	364 500	0	364 500	-	-	0	0	100
Reindrift	FOR-1999-10-07-1119	Forskrift om melding om reindrift	§ 2 Melding om reindrift fra driftsenheter		362 934	0	362 934	-	-	0	0	100
Næringsmiddellovgivning	FOR-1998-01-08-16	Forskrift om frakttilskott på slakt	§ 3 - Frakttilskudd ved transport av nedskoren vare	Det kan søkes om frakttilskudd ved transport av nedskåren vare.	360 750	0	360 750	-	-	0	0	100
Næringsmiddellovgivning	FOR-1998-01-08-16	Forskrift om frakttilskott på slakt	§ 2 - Frakttilskudd ved transport til engroshandlarar	Det kan søkes om frakttilskudd ved transport til engoshandler	360 750	0	360 750	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 4 Plikt til å registrere bestilling av øremerker i Mattilsynets merkeregister	Dyreholder skal registrere bestilling av øremerker i Mattilsynets register over øremerker (Merkeregisteret). Beholdningen av øremerker skal ikke overskride antatt årlig forbruk.	334 854	0	334 854	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1998-12-31-1484	Forskrift om handel med levende dyr m.v.	§ 8 Melding om innførsel ved import fra land innen EØS.	Ved import fra land innen EØS omfattet av denne forskriften skal importøren eller dennes representant gi melding om forsendelsen til det lokale Mattilsynet på bestemmelsesstedet eller tilsynsveterinæren i den virksomheten som er bestemmelsesste-	315 733	0	315 733	-	-	100	0	0

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				det for forsendelsen. Meldingen skal være kommet frem senest 24 timer før ankomst til bestemmelsesstedet. Meldingen skal sendes på fastsatt skjema, og skal minst inneholde følgende opplysninger: 1) Virksomhetens navn, adresse og organisasjonsnummer eller personnummer. 2) Ankomsttid og bestemmelsessted. 3) Avsenderland. 4) Antall enheter i forsendelsen. 5) Varegruppe med angivelse av tolltariffnummer (åtte siffer) i henhold til inndeling i norsk tolltariff. 6) Identiteten på forsendelsen. Kravet til melding om import gjelder ikke ved import fra land innen EØS av registrerte dyr av hestefamilien.								
Jordbruk	FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 5 Merking av småfe som overføres til nytt dyrehold i Norge	Hver gang dyr overføres til et nytt dyrehold i Norge, skal det merkes med et hvitt øremerke innen 7 dager etter ankomst til nytt dyrehold. Dersom dyret allerede har et hvitt øremerke skal dette erstattes med nytt hvitt øremerke. Når dyr overføres til et nytt dyrehold, er det mottaker som er ansvarlig for at dyr får et nytt øremerke. Vær og bukk som brukes i avl sammen med flere dyrehold (avlsgruppe), skal ikke merkes når de flyttes mellom dyrehold som er medlem i avlsgruppen. Vær og bukk som er merket med et lilla kåringsmerke og som overføres, kreves ikke merket med hvitt øremerke forutsatt at opplysninger tilsvarende §8 første ledd nr. 4 om overføringen føres i dyrets identitetskort. Småfe skal	297 991	0	297 991	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				likevel merkes med hvitt øremerke når det føres til slakt.								
Matsikkerhet	FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	§ 5 Melding om opprettelse/nedleggelse av stasjonær bigård	Birøkteren skal melde fra til Mattilsynet om opprettelse og nedleggelse av stasjonær bigård. Birøkteren skal oppgi navn, personnummer, adresse og telefonnummer, samt opplyse om bigårdens plassering angitt ved nummer og koordinater på kartblad i Statens kartverks serie N50/M711.	279 450	0	279 450	-	-	0	0	100
Skogbruk	FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 17 Kommunen kontrollerer investeringar og utførte tiltak	Kommunen skal i nødvendig utstrekning kontrollere gjennomførte investeringer og utførte tiltak før det blir gjort utbetaling av skogfondsmidler. Kommunen skal dessutan gjennom stikkprøver av foryngingsfelt kontrollereat skogbrukstiltaka er utførte på ein skogfaglig og miljømessig tilfredsstillende måte.	270 000	0	270 000	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 2 Registreringsplikt av bestilling av øremerke i matilsynets register	Dyreholder skal registrere bestilling av øremerker i Mattilsynets register over øremerker (Merkeregisteret). Beholdningen av øremerker skal ikke overskride antatt årlig forbruk	267 098	0	267 098	-	-	100	0	0
Skogbruk	FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 8 Kjøper skal gi melding til selger av tømmer - Automatisk gjennom tømmeroppgjøret	Kjøparar som etter §7 skal innbetale til skogfond skal gi seljar melding om beløpet som vil bli innbetalt samtidig som seljar får oppgjer. Beløpet skal innbetalast i samsvar med kontrolloppgåva som blir sendt frå virkesdatabasen (jf. §10) , innan utløpet av den månaden heilt eller delvis oppgjer for det leverte virket forfell til betaling	247 450	0	-	-	247 450	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1999-01-13-66	Forskrift om godkjente avlssvin mv	§ 8 Avstammings- og idenitetssertifikat	Godkjent instans skal på oppfordring utarbeide avstamningssertifikat eller stamtavle for aktuelt dyr som dokumentasjon for at: a) det godkjente (reinavla) dyret med av-	243 000	0	243 000	-	-	100	0	0

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				stamning er registerført for vedkommende avlspopulasjon b) hybridavlssvinet med avstamning er registerført for vedkommende linje.								
Matsikkerhet	FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	§ 11. Registrering av gjødselvarer produsert av organisk avfall	§11. Registrering Alle produkter som kommer inn under denne forskrifts del II skal registreres hos Mattilsynet før import, markedsføring og omsetning starter. Melding om registrering skal inneholde de opplysninger som er nødvendige for å vurdere produktets nyttevirkning, samt eventuelle helsemessige og hygieniske risikoer og uheldige miljøeffekter tilknyttet produktet. Herunder hører også beskrivelse av produktet, inklusive opplysninger om sammensetning/ opphavsmateriale og bruk. Melding om registrering skal videre inneholde opplysninger om varedeklarasjon og om hvordan varen skal merkes. Melding om registrering skal skje på skjema fastsatt av Mattilsynet. Mattilsynet kan kreve ytterligere dokumentasjon dersom det finnes nødvendig.	222 083	0	222 083	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2000-01-27-65	Restkontrollforskriften	§ 8 Oppbevare dokumentasjon på behandling	Krav til oppdrettsanlegg, og virksomheter som driver landbruksmessig primærproduksjon: Oppbevare dokumentasjon på behandling av produksjonsdyr og fisk. Resepter utskrevet for behandling av produksjonsdyr og fisk skal oppbevares som dokumentasjon i fem år.	209 689	0	209 689	-	-	100	0	0
Næringsmid-	FOR-2004-	Forskrift om	§ 6 søknad om		189 024	0	189 024	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
dellovgivning	12-21-1746	eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder									
Jordbruk	FOR-2002-12-11-1591	Forskr om distriktstilskudd til eggproduksjon	§ 6 Årsoppgave over eggsalg sendes SLF		189 000	0	189 000	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	§ 12 - Rapportingsplikt - Alle som produserer eller importerer produkter som kommer inn under denne forskrifts del II, skal for hvert enkelt produkt gi opplysninger til Matilsynet om omsatt mengde fra produsent eller importør	§12. Rapporteringsplikt Alle som produserer eller importerer produkter som kommer inn under denne forskrifts del II, skal for hvert enkelt produkt gi opplysninger til Mattilsynet om omsatt mengde fra produsent eller importør. Mattilsynet fastsetter skjema for rapportering og bestemmer hyppigheten og frister for rapportering. Mattilsynet kan pålegge ansvarlig firma å gi opplysninger om omsatt mengde av hvert enkelt produkt. Mattilsynet kan også pålegge årlig oppgave som er attestert av revisor (aksjeselskap) eller regnskapsfører (enkeltmannsforetak) over omsetning av hvert produkt.	184 167	0	184 167	-	-	0	0	100
Dyrehelsepersonell	FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	§ 12 Øyeblikkelig rapportering av mistanke om eller tilfelle av visse B-sykdommer	Ved mistanke om eller tilfelle av B-sjukdom som ikke antas å forekomme eller som bare sjelden forekommer her i landet, skal veterinær øyeblikkelig rapportere til nærmeste overordnete veterinærmyndighet og ellers forholde seg slik som det er bestemt i instruks for A-sjukdom, § 2.	177 600	0	177 600	-	-	0	100	0
Skogbruk	FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 5 Anmodning om utbetaling av tilskudd til		172 800	0	172 800	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
			veibygging									
Jordbruk	FOR-1997-05-02-423	Forskrift om nydyrking	§ 7 Søknad om godkjenning av plan for nydyrking	Søknad om godkjenning av plan for nydyrking skal skrives på skjema fastsatt av Landbruksdepartementet1 og sendes kommunen. Søknaden skal inneholde en kartdel som viser det planlagte nydyrkingsarealet, eiendommen og området omkring. Kartdelen skal vise atkomsten til nydyrkingsarealet. Søknaden skal følges av en plan for grøfting, og for øvrig inneholde opplysninger om planlagt drift av nydyrkingsarealet. Søknaden skal angi hvilke økonomiske og driftsmessige fordeler som oppnås ved nydyrkingen. 1 Skjema M-0160B.	162 000	0	162 000	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2001-12-12-1494	Forskrift om hold av høns og kalkun	§ 18 Sykejournal	Dersom det kan føre til unødig lidelse for dyret å leve videre, skal det avlives. Det skal føres journal hvor sykdom, skader og dødsfall noteres. Ved kjent eller sannsynlig dødsårsak skal denne angis.	157 950	0	157 950	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1995-08-28-775	Forskrift om dyrevern i slakterier	§ 6 Journalføring av vedlikehold av bedøvings- og avlivingsutstyr	Vedlikehold og ettersyn av bedøvings- og avlivingsutstyr skal journalføres.	144 768	0	144 768	-	-	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	§ 9 Melding om avl (endelig innmelding)	Autoriserte såvareforretninger og andre virksomheter med tillatelse til omsetning, skal gi skriftlig melding til Mattilsynet om utsædspartier til kontrolldyrking og arealer til vekstkontroll.	144 000	0	144 000	-	-	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-2000-12-01-1333	Forskrift om plantehelse	§ 27 Melding om utførsel	§ 27: De som ønsker å utføre sendinger som krever utstedelse av sunnhetssertifikat eller reeksportsertifikat, skal gi skriftlig melding	140 250	0	140 250	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				om dette til Mattilsynets kontor i vedkommende distrikt. Meldingen skal gis på fastsatt skjema og skal være kommet inn senest 2 virkedager før sendingen skal kontrolleres.								
Matsikkerhet	FOR-2000-01-20-47	Forskrift om gebyr for animalske produkter	§ 1 Gebyr	Det skal betales gebyr for tilsyn og kontroll i forbindelse med import til og transitt mv. i Norge av levende dyr, animalske næringsmidler og andre produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland.	134 640	0	134 640	-	-	100	0	0
Næringsmiddellovgivning	FOR-2002-07-01-778	Forskrift om tilskudd til fruktlager mv.	§ 4 - sende inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning		134 550	0	134 550	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	§ 62a Nedskjæringsplan-årsplan	Ansvarlig for virksomhet autorisert for nedskjæring skal innen 20. november hvert år, på skjema fastsatt av Mattilsynet, oversende en plan for påfølgende års nedskjæringsaktivitet til Mattilsynet (årsplan). Årsplanen skal inneholde opplysninger om: 1. forventet nedskjæringsmengde fordelt på ulike nedskjæringsuker. 2. start/sluttidspunkt pr. dag for nedskjæringen.	130 000	0	130 000	-	-	100	0	0
Jordbruk	FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	§ 9 Søknad om distrikts- og kvalitetstilskudd til grønt produksjonen for vekstsesongen (produksjonstilskud	Produksjonstilskudd - Søknad om distrikts- og kvlaitetstilskudd til grønt produksjonen for vekstsesongen.	125 604	0	125 604	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
			d)									
Jordbruk	FOR-1993-08-06-832	Forskrift om planteforedlerrett	§ 18 Betaling av årsavgift for beskyttet sort		124 667	0	124 667	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-1999-08-26-965	Forskrift om tilskott til mjølkeproduksjon	§ 5 Meierselskapets revisor skal revidere og stadfeste oppgavene hver halvår		120 000	0	-	120 000	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2002-07-03-780	Forskrift om tilskudd til sert. settepotetavl	§ 5 Søknad om arealtilskudd/prisnedskrivingstilskudd		117 227	0	57 227	60 000	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	§ 4 Plikt til å gi Mattilsynet informasjon	De autoriserte forretningene, og andre virksomheter som er gitt tillatelse til omsetning mv., skal føre statistikk, sammenstille oversikter, gjøre prøveuttak og avgi de rapporter som Mattilsynet krever.	109 200	0	109 200	-	-	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-1995-03-21-265	Fjørfekjøttforskriften	§ 8 Føring av register	Den som er ansvarlig for virksomheten skal føre et register med opplysninger over inn- og utgående ferskt fjørfekjøtt, opprinnelse, art og mengde. Tilsynsmyndigheten kan kreve seg forelagt disse opplysninger.	104 720	0	104 720	-	-	100	0	0
Næringsmiddellovgivning	FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	§ 5 innmeldinger av resepter		92 763	0	92 763	-	-	0	0	100
Næringsmiddellovgivning	FOR-2001-05-23-548	Forskrift om frakttil-	§ 3b - Søknad om tilskudd til	§ 3b. Tilskudd til frakt av økologisk korn fra produsent til mottaksanlegg	89 700	0	89 700	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
		skuddsordninger for korn	frakt av økologisk korn fra produsent til mottaksanlegg	Frakttilskudd ytes for frakt av økologisk korn fra produsent til nærmeste mottaksanlegg som kan ta imot den aktuelle arten etter følgende satser:								
Dyrehelsepersonell	FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	§ 19 Øyeblikkelig rapportering av uvanlig C-sykdom	Praktiserende veterinær skal straks melde fra til det lokale Mattilsynet hvis det påvises C-sjukdom som ikke antas å forekomme her i landet eller som har en utbredelse som er annerledes enn det som er vanlig.	88 800	0	88 800	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-2003-06-24-777	Forskrift om fritak fra overproduksjonsavgift	§ 6 Månedlig rapport	Produksjons- og foredlingsforetaket skal samlet hver måned utarbeide spesifiserte oppgaver over omsatt mengde foredlede produkter. Oppgavene skal også omfatte eventuell mengde melk levert fra andre foretak. Ved samarbeid om foredling, skal også fordelingen av leveranse fra de ulike produksjonsforetakene fremgå av oppgavene.	87 480	0	87 480	-	-	0	0	100
Skogbruk	FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 5 Søknad om tilskudd til veibygging	Det kan gis tilskudd til bygging av nye eller ombygging av eksisterende skogsveier når dette bidrar til helhetsløsninger som gir grunnlag for utnyttelse av skog- og utmarksressursene. Det skal ikke gis tilskudd til bygging av permanente veier som fører til reduksjon av «villmarkspregede områder», dvs. områder som ligger mer enn 5 km i horisontal avstand fra eksisterende tekniske inngrep. Det kan bare gis tilskudd til veier som er godkjent etter den til enhver tid gjeldende forskrift om planlegging og godkjenning av veier til landbruksformål, eller etter plan-	86 400	0	86 400	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				og bygningslovens bestemmelser. Det er videre et vilkår at veien blir bygd i samsvar med gjeldende normaler for landbruksveier med byggebeskrivelse, fastsatt av Landbruks- og matdepartementet. Samarbeidstiltak bør prioriteres. Før anleggsarbeidet settes i gang skal det foreligge en byggeplan som kommunen har godkjent.								
Dyrehelsepersonell	FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	§ 6 Skriftlig rapportplikt om A-sykdom	I tillegg til den øyeblikkelige rapportplikt som er nevnt i § 2 skal veterinær straks gi skriftlig rapport om A-sjukdom på skjema M-0219. Rapporten sendes det regionale og det sentrale Mattilsynet på raskeste måte.	79 920	0	79 920	-	-	0	100	0
Dyrehelsepersonell	FOR-2005-03-09-224	Forskrift om veterinærvakt	§ 3 Søknad om deltakelse i veterinærvakt	Deltakelse i vakt er frivillig. Mattilsynet kan gi veterinærer som søker om det, rett til å delta og til å få godtgjøring for veterinærvakt.	77 375	0	77 375	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	§ 62a Nedskjæringsplan-ukeplan	Ansvarlig for virksomheten skal skriftlig meddele Mattilsynet ukentlige nedskjæringsplaner senest tre virkedager før den aktuelle ukes første nedskjæringsdag.	75 833	0	75 833	-	-	100	0	0
Skogbruk	FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 9 Innmelding VSOP Manuelt skjema	Skjema for innmelding av virke. Virkesdatabase for Skogavgift og måleplikt. VSOP. Samleliste. Melde inn alt skogsvirke som er omfatta av måleplikt etter § 3 skal meldast til ein landsomfattande virkesdatabase. Samleliste VSOP, SLF-291 B	72 900	0	72 900	-	-	0	0	100
Næringsmiddellovgivning	FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisnedskriving for industrielt bear-	§ 4 Søknad om godkjenning/innmeldin		70 033	0	70 033	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
		beidede jordbruksvarer	g av resepter på ferdigvarer									
Reindrift	FOR-1984-06-12-1286	Forskrift om merking m.v. av tamrein	§ 4 Søknad om registrering av reinmerker (hovedmerker og tilleggssnitt)		67 473	0	67 473	-	-	0	0	100
Reindrift	for-2003-07-03-922	Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag	§ 9 Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag		66 825	0	66 825	-	-	0	0	100
Næringsmiddellovgivning	FOR-2001-12-21-1647	Forskrift om toll på bearbeidede	§ 11 Søknad om individuell tollnedsettelse (ved import av landbruksvarer)	Statens landbruksforvaltning kan etter skriftlig søknad og i henhold til §13 til §15 innvilge individuell tollnedsettelse i forhold til tariffbestemt innførselstoll. Det må i søknaden blant annet opplyses om følgende: importørens navn, adresse og telefonnummer, importørens organisasjonsnummer, innsatsvarens varenummer, varebeskrivelse og navn på varen, mengde det søkes tollfritak for og importperioden det søkes for, samt opprinnelsesland og eksportørens navn og adresse. Vedtak om tollnedsettelse etter dette kapittelet gis tidligst gyldighet fra den dato søknaden er registrert innkommet i Statens landbruksforvaltning. Vedtaket må foreligge på det tidspunkt en fullstendig utfylt tolldeklarasjon er mottatt av tollvesenet	59 200	0	59 200	-	-	0	0	100
Næringsmiddellovgivning	FOR-2004-12-21-1747	Forskrift om eksporttilskudd til kjøtt	§ 5 Søknad om godkjenning/innmeldin g av resepter	§5. Resept Før det kan søkes om tilskudd etter denne forskriften, skal virksomhetens resepter på tilskuddsberettigede kjøttvarer være godkjent av Statens landbruksforvaltning. Reseptene skal inneholde ferdigvarens	59 200	0	59 200	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				prosentvise innhold av kjøttråvarer, og kan ta hensyn til svinn som følge av tørking, steking og koking. Statens landbruksforvaltning kan kreve at det uten vederlag fremlegges vareprøver i forbindelse med slik godkjenning. Statens landbruksforvaltning kan fastsette maksimumsgrenser for tilskuddsberettiget innhold av kjøttråvarer i reseptene. Dersom Statens landbruksforvaltning finner det hensiktsmessig, kan det anvendes standardresepter som grunnlag for tilskuddsberegningen								
Matsikkerhet	FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	Vedlegg B3 Leierenseriers journalplikt	Bedriften skal føre en journal over de partiene som renses med oppgave over eier, art, sort, kvantum råvare og kvantum ferdig renset vare. Denne journalen kan være manuell eller elektronisk.	56 000	0	56 000	-	-	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-2000-12-01-1333	Forskrift om plantehelse	§§ 31 og 32 Gebyr	§ 31 Kontrollgebyr ved produksjon og omsetning. § 32 Kontrollgebyr ved innførsel.	49 867	0	49 867	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2003-07-04-1063	Forskr om handel med gjødsel og kalkingsmidler	§ 6 - rapportering.	§6. Rapportering Mattilsynet fastsetter skjema for rapportering og bestemmer hyppigheten og frister for rapportering. Mattilsynet kan pålegge ansvarlig firma å gi opplysninger om: a) omsatt mengde av hvert enkelt produkt, b) total mengde kadmium (Cd) i omsatte mengder mineralgjødsel, konverteringskalk og andre produkter der det er relevant.	49 728	0	49 728	-	-	100	0	0
Jordbruk	FOR-1996-12-20-1200	Forskrift om veier for landbruksformål.	§ 2-2 Søkeren skal før søknad om godkjenning underrette naboer m.m.	Søkeren skal på forhånd ha underrettet de som blir berørt av veianlegget, f.eks. naboer og rettighetshavere, jf. § 1-1, og gi opplysninger i søknaden om at dette er gjort.	48 600	0	48 600	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
Jordbruk	FOR-1997-06-12-599	Forskrift om tilskott til norsk ull	§ 10 Søknad om tilskudd	For å få utbetalt tilskudd, må ullstasjonene sende søknad til SLF over de kvanta ull som er avreknet i måneden.	47 125	0	47 125	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1994-11-18-1020	Forskrift om sertifisering av fjørfevirksomhet	Plikt til å underlegges tilsyn	For å bli sertifisert og for opprettholdelse av sertifikat skal virksomheten: underlegges tilsyn av veterinærmyndighetene innenfor rammene av en organisert helsekontroll. Helsekontrollen skal omfatte: - minst en årlig helsekontroll foretatt av det lokale Mattilsynet. Helsekontrollen skal inkludere kontroll med at virksomhetens hygienetiltak og drift gjennomføres i samsvar med del II Anlegg og drift - gjennomgang av alle opplysninger som er registrert i virksomhetens journal og andre opplysninger som er nødvendige for at det lokale Mattilsynet skal kunne foreta en løpende kontroll av helsetilstanden.	45 360	0	45 360	-	-	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-1994-04-25-320	Kjøttkontrollforskriften	§ 5 Plikt til å opplyse om avvikende slaktedyr	Slaktedyr som avviker fra det normale (er behandlet for og/eller viser tegn på skade eller sjukdom) og som transporteres levende til slakteri, skal følges av en erklæring fra besetningens eier eller ansvarlig representant, eller fra veterinær, med opplysninger om skaden eller sjukdommen og om eventuell behandling som har vært gitt. Opplysningene skal gis på skjema fastsatt av Mattilsynet og skal overleveres til tilsynsveterinæren så snart dyret ankommer slakteriet.	45 000	0	45 000	-	-	100	0	0
Næringsmiddellovgivning	FOR-2004-07-08-1122	Forskrift om prisnedskrivingstilskudd	§ 5 - Betale prisutjevningsbeløp: Den som tilvirker kraftfor til husdyrpro-	§ 5. Prisutjevningsbeløp Den som tilvirker kraftfôr til husdyrproduksjon skal betale et prisutjevningsbeløp for nærmere definerte råvarer som benyttes i	44 400	0	44 400	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
			duksjon skal betale et prisutjevningsbeløp	tilvirkingsprosessen. Det skal også betales et prisutjevningsbeløp dersom slike råvarer anvendes direkte som kraftfôr til husdyrproduksjon.								
Matsikkerhet	FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	§ 8 Skriftlig kontrakt ved avl av såvare	Avl av såvare kan bare foregå på grunnlag av en skriftlig kontrakt mellom en autorisert såvareforretning og den enkelte kontraktavler.	42 800	0	42 800	-	-	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	§ 11 - Registrering og søknad om godkjenning av gjødselvare		40 453	0	40 453	-	-	0	0	100
Næringsmiddellovgivning	FOR-2004-07-08-1122	Forskrift om prisnedskrivingstilskudd	§ 4 - Søknad om matkorntilskudd	§ 4. Matkorntilskudd Matkorntilskudd kan gis til registrerte foretak1 som anvender korn i tilvirkning av mel, gryn eller andre cerealprodukter som nyttes til mat beregnet til innenlandsk forbruk. Tilskuddet gis ikke for korn som er importert tollfritt, deretter bearbeidet og eksportert (innenlandsk bearbeiding). Matkorntilskudd kan også gis til registrert fiskeforedlingsforetak som anvender norskprodusert mel i produksjon av grillmel til fiskeforedlingsindustrien. Tilskuddet gis ikke ved eksport av grillmelet. Tilskuddet gis etter sats fastsatt i jordbruksoppgjøret	38 480	0	38 480	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2004-07-21-1131	Forskrift om erstatning etter offentlige pålegg og restriksjoner i plante- og hus-	§ 11 Søknad om erstatning for nedforingskostnader mv som følge	Søknad om erstatning etter skal fremsettes på skjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning og sendes fylkesmannen. Kopi av offentlig pålegg eller restriksjon, bekreftelse på at hele eller deler av pålegget eller	38 329	0	38 329	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
		dyrproduksjon	av radioaktivitet	restriksjonen er gjennomført, dokumentasjon over tap og annen nødvendig dokumentasjon skal vedlegges søknaden. Skjema SLF-279.								
Matsikkerhet	FOR-1999-10-18-1163	Kontrollforskrift for animalske produkter	§ 4 Registrering	Importør av varepartiet skal være registrert hos tilsynsmyndigheten før varepartiet føres inn i landet. Når det gjelder ova, sæd, embryo og animalsk avfall skal importør og første mottaker være registrert hos Mattilsynet. Registreringen skal skje på skjema fastsatt av tilsynsmyndigheten. Registreringen foretas for den enkelte varegruppe og gjelder for to år etter siste registrerte import.	37 691	0	37 691	-	-	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-2003-07-04-1063	Forskr om handel med gjødsel og kalkingsmidler	§ 27- 32. Tilsyn. mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften	Tilsyn. mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften. De konkrete pliktene spesifiseres i § 28- 32, eksempelvis: Ved besøk av mattilsynet plikter bedriften å yte nødvendig bistand og å gi alle nødvendige opplysninger	37 296	0	37 296	-	-	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	§ 11 - Registrering/søknad om godkjenning av dyrkinsmedier, jordforbedringsmidler og jorddekkingsmidler som ikke er produsert på avfall		36 507	0	36 507	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	Vedlegg A5 Egenerklæring om kontroll for	Ved såkorndyrking og avl av storfrøede grasarter skal kontraktavleren sørge for at kontraktarealene blir nøye kontrollert for	34 000	0	34 000	-	-	100	0	0

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
			floghavre	floghavre minst en gang i veksttida. Avleren skal fylle ut en tilsendt egenerklæring om resultatet av denne kontrollen. Denne leveres forretningen som har kontrakten.								
Matsikkerhet	FOR-2001-04-02-384	Forskrift om transport av levende dyr	§ 13 - Dokumentasjon på godkjent opplæringsprogram for dyretransportsjåfører	Ved avsluttet og bestått opplæring skal dyretransportsjåføren motta et skriftlig bevis som godtgjør at utdanningen er tilfredsstillende gjennomført. Dette bevis skal medbringes i transportmidlet når dette brukes til transport av levende dyr.	24 933	0	24 933	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2003-07-04-1063	Forskr om handel med gjødsel og kalkingsmidler	§ 5 - Registrering av produkter - Mineralgjødsel - før import, markedsføring og omsetning starter	§5. Registrering av produkter Alle produkter som omfattes av forskriften skal registreres hos Mattilsynet før import, markedsføring og omsetning starter. Ved melding om registrering skal alle opplysninger som er nødvendige for å vurdere produktets nyttevirkning og eventuelle uheldige effekter på helse og miljø legges frem. Slik melding skal skje på skjema fastsatt av Mattilsynet. Mattilsynet kan kreve ytterligere dokumentasjon dersom det finnes nødvendig.	24 420	0	24 420	-	-	100	0	0
Næringsmiddellovgivning	FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	§ 8 Kontroll og oplysningplikt. STEDLIG TILSYN.	§ 8. Opplysningsplikt Statens landbruksforvaltning kan kreve de opplysninger som er nødvendige for å behandle søknader, og for å kunne forvalte ordningen på en tilfredsstillende måte. I den forbindelse kan Statens landbruksforvaltning kreve at opplysningene bekreftes av revisor. Likeledes kan det kreves at revisor godkjenner virksomhetens økonomisys-	22 200	0	22 200	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				temer. Statens landbruksforvaltning kan kreve prognoser over forventet eksport eller leveranse til spesialmarked. Prognosene skal være basert på de til enhver tid mest oppdaterte data som virksomheten er i besittelse av. § 9. Kontroll Statens landbruksforvaltning kan utføre fysisk kontroll av varer. Statens landbruksforvaltning kan også utføre stedlig kontroll av forretningspapirer og annet som kan ha betydning for beregning og utbetaling av tilskudd hos virksomheter som har mottatt eller søkt om tilskudd etter denne forskriften. Virksomheten plikter å yte bistand ved slik kontroll. Kontroll kan skje i samarbeid med andre offentlige myndigheter.								
Dyrehelsepersonell	LOV-2001-06-15-75	Dyrehelsepersonelloven.	§ 24 Melding om virksomheten til offentlige veterinærmyndigheter	Om ordnede opptegnelser, meldinger, rapporter og innsyn i journal Dyrehelsepersonell plikter å melde fra til offentlige veterinærmyndigheter om bostedsadresse, om de driver privat virksomhet og om utgangspunktet for denne virksomheten.	22 200	0	22 200	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-2002-11-07-1290	Forvareforskriften	§ 42 Gebyr	§ 42: Importører og produsenter av fôr som skal omsettes skal betale gebyr til dekning av utgifter i forbindelse med tilsyn og kontroll av fôret frem til 31. desember 2006.	18 700	0	18 700	-	-	0	100	0
Dyrehelsepersonell	LOV-2001-06-15-75	Dyrehelsepersonelloven.	§ 4 Søknad om autorisasjon som veteri-	Rett til autorisasjon som veterinær (dyrlege) og fiskehelsebiolog har den som dokumenterer relevant eksamen ved norsk universi-	17 760	0	17 760	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
			nær/helsebiolog	tet eller vitenskapelig høgskole. Rett til autorisasjon har også den som har avlagt utenlandsk eksamen som er anerkjent etter avtale om gjensidig godkjenning etter § 6. Autorisasjon som veterinær eller fiskehelsebiolog kan også gis den som har utenlandsk eksamen som departementet anerkjenner som faglig jevngod, eller som på annen måte godtgjør å ha nødvendig kyndighet. Departementet skal først innhente uttalelser fra norsk universitet eller vitenskapelig høgskole. Departementet kan ved forskrift fastsette at andre enn de personellgruppene som omfattes av foregående ledd, kan gis autorisasjon. Autorisasjon gis etter søknad. Søkeren må være under 75 år og ellers være skikket.								
Matsikkerhet	FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	§ 96 Føring av journal over slaktedyr og -produkter	Virksomhetens daglige leder, eier eller dennes representant skal føre lister over slaktedyr som kommer til bedriften og slakteriprodukter som forlater den. Det skal også føres register over undersøkelser som er foretatt og resultatet av disse.	11 700	0	11 700	-	-	100	0	0
Dyrehelsepersonell	FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	§ 2 Øyeblikkelig rapportering av mistanke om eller tilfelle av A-sjukdom	Ved mistanke om eller tilfelle av A-sjukdom skal veterinær øyeblikkelig rapportere til nærmeste overordnete veterinærmyndighet. Hvis det ikke oppnås kontakt med nærmeste overordnete myndighet, plikter veterinæren å ta kontakt med neste ledd, f.eks. skal veterinær ansatt i det lokale Mattilsynet som ikke kommer i kontakt med det regionale Mattilsynet, ta telefonisk kontakt med det sentrale Mattilsynet.	8 880	0	8 880	-	-	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-1995-03-06-239	Forskrift om sædoverføring hos husdyr	§ 4 Søknad om tillatelse	Eier, røkter eller annen person som av eier er gitt ansvaret for besetningen kan inseminere dyr i denne besetningen når vedkommende har fått tillatelse fra Mattilsy-	7 617	0	7 617	-	-	0	0	100

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				net. For å få slik tillatelse, må vedkommende ha gjennomgått opplæring som er godkjent av Norges veterinærhøgskole. Mattilsynet kan sette ytterligere vilkår for godkjenning.								
Jordbruk	FOR-2003-06-24-777	Forskrift om fritak fra overproduksjonsavgift	§ 6 Halvårlig/årlig rapportering	Produksjons- og foredlingsforetaket skal samlet rapportere til Statens landbruksforvaltning etter endt kalenderår/ halvår, eller etter avtale med den Statens landbruksforvaltning gir fullmakt.	7 290	0	7 290	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-1999-08-26-965	Forskrift om tilskott til mjølkeproduksjon	§ 4 Spesifisert oppgave til SLF med prognose for inneværende måned	Meieriselskap som nemnt i § 5 første ledd punkt 1 skal kvar månad sende spesifisert oppgåve til Statens landbruksforvaltning med prognose for inneverande månad og registrerte tal for føregåande månad over kvantum med rett til tilskott og tilskottsbeløp og rapportert lokal foredling etter § 5 første ledd punkt 2 og 3.	6 732	0	6 732	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	Vedlegg B3 Leierenserienes oppgaveplikt	Ved sesongens slutt skal det hvert år innen 1. juli sendes en oppgave til Statens Landbruksforvaltning over antall tonn såvarer fordelt på de enkelte artene som er renset i sesongen.	6 720	0	6 720	-	-	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-2005-03-14-232	Forskrift om innførsel og utførsel av småfe	§ 17 Dokumentasjon av loggbok for dyretransportoppdrag	Registeret skal bli oppbevart i minst tre år og skal minst innehalde følgjande opplysningar (...)	3 117	0	3 117	-	-	100	0	0
Jordbruk	FOR-1993-08-06-832	Forskrift om planteforedlerrett	§ 18 Avgift for nyhetsprøving		2 493	0	2 493	-	-	0	0	100
Jordbruk	FOR-1993-08-06-832	Forskrift om planteforedlerrett	§ 18 Betaling av søknadsavgift		2 493	0	2 493	-	-	0	0	100
Matsikkerhet	FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	Vedlegg. Oppbevaring av prøveresultater	Dokumentene skal oppbevares i virksomheten i minst 18 måneder, og de skal på anmodning gjøres tilgjengelig for tilsynsve-	1 932	0	1 932	-	-	100	0	0

Regelområde	Lover/forskrifter		Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Type kostnad			ABC-regulering		
							Intern tidsbruk	Eksterne tjenester	Andre anskaffelser	A (%)	B (%)	C (%)
				terinæren.								
Matsikkerhet	FOR-1995-08-28-775	Forskrift om dyrevern i slakterier	§ 16. Dokumentasjon for opplæring av bruker av boltepistol	§ 16 Opplæring av bruker av boltpistol skal dokumenteres.	1 558	0	1 558	-	-	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	§ 96 Oppbevaring av journal	Journal over slaktedyr og -produkter skal oppbevares for dokumentasjon. På forespørsel skal disse opplysninger legges frem for kjøttkontrollen.	374	0	374	-	-	100	0	0
Matsikkerhet	FOR-2003-03-06-288	Sjøpattedyrforskriften	§ 8 annet ledd: Tilleggsdokumentasjon - hvalkjøtt	§ 8 annet ledd: Skipper på fangstfartøyet skal i tillegg til å framlegge dokumentasjon av internkontroll framlegge dokumentasjon iht denne forskrifts vedlegg 1.	-	0	-	-	-	-	-	-
Matsikkerhet	FOR-2003-03-06-288	Sjøpattedyrforskriften	§ 5: Godkjenning av fartøy	§ 5: Fangstfartøy med eventuell fangstbåd, skal oppfylle kravene i denne forskrift og være godkjent av Mattilsynet til disse formål og tildeles et registreringsnummer.	-	0	-	-	-	-	-	-
I alt for departementet					370 167 933		286 189 445	50 650 325	33 328 164	36	1	63
Kilde: Oxford Research												

20.7 Administrative kostnader pr skjema

Tabell 20.7-1 Administrative kostnader pr skjema

Regelområde	Skjemanavn	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Innrapporteringsmåter (andel av adm. kost. i prosent)			
				Man. (%)	El. 1 (%)	El. 2 (%)	El. 3 (%)
Dyrehelsepersonell	Søknad om tilskudd ved veterinæreres syke- og inseminasjonsbesøk	6 726 008	2	100	0	0	0
Jordbruk	Søknad om produksjonstilskudd - 20. August	6 624 896	2	71	0	0	29
Jordbruk	Søknad om tilskudd til spesielle miljøtiltak i jordbruket	6 499 837	2	100	0	0	0
Jordbruk	Bygdeutviklingsmidler. Fellesskjema for Fylkesmannen og Innovasjon Norge	6 040 107	2	100	0	0	0
Jordbruk	Søknad om avløsertilskudd ved sykdom mv	4 482 176	1	100	0	0	0
Jordbruk	Bygdeutviklingsmidler. Fellesskjema for Fylkesannen og Innovasjon Norge	4 407 287	1	100	0	0	0
Skogbruk	Utbetaling fra skogfond og søknad om tilskudd	3 618 000	1	100	0	0	0
Jordbruk	Søknad om produksjonstilskudd - 20. januar.	2 992 405	1	71	0	0	29
Næringsmiddellovgivning	Raw material Declaration for industrially processed agricultural products	2 908 693	1	100	0	0	0
Skogbruk	Utbetaling fra skogfond til udekkede inversteringer	891 000	0	100	0	0	0
Jordbruk	Produksjonstilskudd i jordbruket, til avløsing, ferie og fritid	835 812	0	65	0	0	35
Skogbruk	Utbetaling fra skogfond til diverse formål	648 000	0	100	0	0	0
Matsikkerhet	Melding om flytting til vandreplass	607 500	0	100	0	0	0
Næringsmiddellovgivning	Søknad om tilskudd til enkelte bearbeidede kjøttvarer ved leveranser til eksport- eller spesialmarkeder	426 240	0	100	0	0	0
Jordbruk	Melding om salg av melkekvote 2006 - KU	387 258	0	100	0	0	0
Næringsmiddellovgivning	Søknad om prisnedskriving	374 857	0	100	0	0	0
Matsikkerhet	Søknad om sertifisering av stasjonær bigård	364 500	0	100	0	0	0
Reindrift	Melding om reindrift	362 934	0	100	0	0	0
Matsikkerhet	Melding om opprettelse/nedleggelse av stasjonær bigård	279 450	0	100	0	0	0
Næringsmiddellovgivning	Søknad om eksportrestitusjon	189 024	0	100	0	0	0
Skogbruk	Anmodning om utbetaling av tilskudd til veier	172 800	0	100	0	0	0
Jordbruk	Søknad om godkjenning av plan for nydyrking	162 000	0	100	0	0	0
Matsikkerhet	Melding om utførsel av planter og plantedeler mv.	140 250	0	100	0	0	0
Næringsmiddellovgivning	Innmelding v resept/reseptendring	92 763	0	100	0	0	0
Dyrehelsepersonell	Søknad om rett til å delta i veterinærvakten	77 375	0	100	0	0	0

Regelområde	Skjemanavn	Adm. kost.	Andel av samlede kostnader (%)	Innrapporteringsmåter (andel av adm. kost. i prosent)			
				Man. (%)	El. 1 (%)	El. 2 (%)	El. 3 (%)
Skogbruk	Virkesdatabase for skogavgift og måleplikt - Samleliste	72 900	0	100	0	0	0
Reindrift	Søknad om reinmerke	67 473	0	100	0	0	0
Reindrift	Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag	66 825	0	100	0	0	0
Næringsmiddellovgivning	Innmelding av resept	59 200	0	100	0	0	0
Næringsmiddellovgivning	Søknadsskjema for tollnedsettelse ved import av landbruksvarer	59 200	0	100	0	0	0
Jordbruk	Søknadsskjema med varekode og tilskuddssatser for norsk ull	47 125	0	100	0	0	0
Matsikkerhet	Egenerklæring som skal følge levende slaktedyr som som er behandlet for og/eller viser tegn på skade eller sykdom	45 000	0	100	0	0	0
Matsikkerhet	Søknad om erstatning for nedforingskostnader mv. som følge av radioaktivitet	38 329	0	100	0	0	0
Matsikkerhet	Anmodning om registrering av importør og første mottaker i forbindelse med import av næringsmidler, produkter av animalsk opprinnelse, levende dyr og annet avlsmateriale	37 691	0	0	0	100	0
Matsikkerhet	Skjema for registrering/godkjenning av mineralgjødsel	24 420	0	100	0	0	0
Dyrehelsepersonell	Søknad om autorisasjon som veterinær	17 760	0	100	0	0	0
I alt for departementet		50 847 093	14				
		370 167 933					

Kilde: Oxford Research

20.8 Bakgrunnsdata for beskrivelse av informasjonskrav

Tabell 20.8-1 Bakgrunnsdata for beskrivelse av informasjonskrav

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
Dyrehelsepersonell	§ 12 Månedlig rapportering av B-sykdom	Praktiserende veterinær skal innen den 2. i hver måned sende melding på fastsatt skjema til det lokale Mattilsynet med oppgave for foregående måned over antall dyr angrepet av B-sjukdom, med opplysning om besetningens/oppdrettsanleggets status. Praktiserende veterinærers daglige ordnete opptegnelser om B-sjukdom skal skje på fastsatt skjema M-0442 eller på annen like betryggende måte. B-sjukdom skal rapporteres på dette grunnlag. Det vises ellers til Brukerorientering for rapportering av sjukdom - M-0577 - når det gjelder føring av skjemaer og annen veiledning i tilslutning til denne instruks.	Rapportering til myndighet	Stor
Dyrehelsepersonell	§ 12 Øyeblikkelig rapportering av mistanke om eller tilfelle av visse B-sykdommer	Ved mistanke om eller tilfelle av B-sjukdom som ikke antas å forekomme eller som bare sjelden forekommer her i landet, skal veterinær øyeblikkelig rapportere til nærmeste overordnete veterinærmyndighet og ellers forholde seg slik som det er bestemt i instruks for A-sjukdom, § 2.	Rapportering til myndighet	Stor
Dyrehelsepersonell	§ 19 Øyeblikkelig rapportering av uvanlig C-sykdom	Praktiserende veterinær skal straks melde fra til det lokale Mattilsynet hvis det påvises C-sjukdom som ikke antas å forekomme her i landet eller som har en utbredelse som er annerledes enn det som er vanlig.	Rapportering til myndighet	Stor
Dyrehelsepersonell	§ 2 Øyeblikkelig rapportering av mistanke om eller tilfelle av A-sjukdom	Ved mistanke om eller tilfelle av A-sjukdom skal veterinær øyeblikkelig rapportere til nærmeste overordnete veterinærmyndighet. Hvis det ikke oppnås kontakt med nærmeste overordnete myndighet, plikter veterinæren å ta kontakt med neste ledd, f.eks. skal veterinær ansatt i det lokale Mattilsynet som ikke kommer i kontakt med det regionale Mattilsynet, ta telefonisk kontakt med det sentrale Mattilsynet.	Rapportering til myndighet	Stor
Dyrehelsepersonell	§ 21 Månedlig rapportering av C-sykdom	Praktiserende veterinær skal innen den 5. i hver måned overføre de daglige noteringer til fastsatt skjema og sende dette til Husdyrkontrollen. Det skal føres adskilte skjema for hvert veterinærdistrikt og for hvert fylke.	Rapportering til myndighet	Stor
Dyrehelsepersonell	§ 24 Journalføring for dyrehelsepersonell	Dyrehelsepersonell skal føre ordnede opptegnelser over sin virksomhet. Opptegnelsene skal føres i samsvar med god yrkesskikk og skal inneholde fullstendige opplysninger om pasienter og deres behandling, samt opplysninger som er nødvendige for å oppfylle melde- og rapporteringsplikten etter tredje ledd. Opptegnelsene kan kreves framlagt som bevis i en rettssak eller administrativ sak om vedkommendes virksomhet	Dokumentasjon	Stor
Dyrehelsepersonell	§ 24 Melding om virksomheten til offentlige veterinærmyndigheter	Om ordnede opptegnelser, meldinger, rapporter og innsyn i journal Dyrehelsepersonell plikter å melde fra til offentlige veterinærmyndigheter om bostedsadresse, om de driver privat virksomhet og om utgangspunktet for denne virksomheten.	Rapportering til myndighet	Liten

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
Dyrehelsepersonell	§ 3 Søknad om deltakelse i veterinærvakt	Deltakelse i vakt er frivillig. Mattilsynet kan gi veterinærer som søker om det, rett til å delta og til å få godtgjøring for veterinærvakt.	Dokumentasjon	Liten
Dyrehelsepersonell	§ 4 Innsending av vaktregning/vaktrapport til Matilsynet	Vaktdeltakerne skal sende en vaktrapport til Mattilsynet snarest mulig og senest to uker etter utløpet av hver kalendermåned. I perioder fastsatt av Mattilsynet etter samråd med Den norske veterinærforening skal vaktdeltakerne registrere omfanget av reise og aktivt arbeid i vakttiden. Registreringene skal sendes til Mattilsynet sammen med vaktrapporten.	Rapportering til myndighet	Middels
Dyrehelsepersonell	§ 4 Søknad om autorisasjon som veterinær/helsebiolog	Rett til autorisasjon som veterinær (dyrlege) og fiskehelsebiolog har den som dokumenterer relevant eksamen ved norsk universitet eller vitenskapelig høgskole. Rett til autorisasjon har også den som har avlagt utenlandsk eksamen som er anerkjent etter avtale om gjensidig godkjenning etter § 6. Autorisasjon som veterinær eller fiskehelsebiolog kan også gis den som har utenlandsk eksamen som departementet anerkjenner som faglig jevngod, eller som på annen måte godtgjør å ha nødvendig kyndighet. Departementet skal først innhente uttalelser fra norsk universitet eller vitenskapelig høgskole. Departementet kan ved forskrift fastsette at andre enn de personellgruppene som omfattes av foregående ledd, kan gis autorisasjon. Autorisasjon gis etter søknad. Søkeren må være under 75 år og ellers være skikket.	Rapportering til myndighet	Liten
Dyrehelsepersonell	§ 5 Søknad om refusjon av skyssgodtjgøresle	Alle sjukdoms-/ inseminasjonsbesøk skal være dokumentert på de av Landbruksdepartementet fastsatte skjemaer som veterinæren skal fylle ut i 2 - to - eksemplarer, hvorav det ene oppbevares for kontroll. Hovedskjemaet skal fylles ut på stedet og attesteres av rekvirenten (fullt navntrekk). Bilagsskjemaet for kombinerte reiser skal fylles ut for alle besøk hvor annet skyssmiddel enn egen bil er nyttet. Ved leid transport skal kvitteringer vedlegges. I de tilfeller der rekvirenten ikke er tilstede, skal eget bilagsskjema legges igjen for underskrift og innsending til veterinæren.	Rapportering til myndighet	Liten
Dyrehelsepersonell	§ 6 Skriftlig rapportplikt om A-sykdom	I tillegg til den øyeblikkelige rapportplikt som er nevnt i § 2 skal veterinær straks gi skriftlig rapport om A-sjukdom på skjema M-0219. Rapporten sendes det regionale og det sentrale Mattilsynet på raskeste måte.	Rapportering til myndighet	Stor
Jordbruk	§ 10 Oppbevare dyreholdjournal og helsekort		Dokumentasjon	Middels
Jordbruk	§ 10 Søknad om tilskudd	For å få utbetalt tilskudd, må ullstasjonene sende søknad til SLF over de kvanta ull som er avreknet i måneden.	Rapportering til myndighet	Liten
Jordbruk	§ 11 Dyreholdjournal	Dyreholder er ansvarlig for at det føres en journal over alle dyr i dyreholdet. Krav om føring av dyreholdjournal gjelder ikke transportører. Journalen skal føres på skjema (manuelt eller elektronisk) som er godkjent av Mattilsynet.	Dokumentasjon	Stor
Jordbruk	§ 11 Opplysningsplikt og tilsyn	Foretak som ytes produksjonstilskudd plikter å gi alle nødvendige opplysninger som kommunen, fylkesmannen eller Statens landbruksforvaltning krever.	Rapportering til myndighet	Liten

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
Jordbruk	§ 12 Helsekort	Dyreholder er ansvarlig for at det føres en oversikt over sykdom og behandling av alle dyr som til enhver tid befinner seg i dyreholdet, herunder forebyggende helsearbeid. Oversikten skal føres på skjema godkjent av Mattilsynet. Når dyr med individuelle helsekort overføres til nytt dyrehold, skal helsekortopplysninger overføres sammen med dyret.	Dokumentasjon	Stor
Jordbruk	§ 13 Oppbevaring av dyreholdjournal og helsekort	Dyreholdjournal og helsekort skal oppbevares av dyreholder i minimum 10 år og kunne fremvises for det lokale Mattilsynet på anmodning. Plikten til å oppbevare dyreholdjournal og helsekort gjelder selv om dyreholdet opphører.	Dokumentasjon	Middels
Jordbruk	§ 13 Tilsyn med småfebesetninger	Tilsyn - Mattilsynet fører tilsyn og fatter nødvendige vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i eller i imedhold av denne forskriften	Dokumentasjon	Liten
Jordbruk	§ 14 Merking av storfe som er født i Norge	Storfe som er født i Norge skal merkes med ett gult merke i hvert øre før de er 20 dager gamle. Dyrene skal likevel være merket før de forlater dyreholdet de er født i. Dersom det er driftsmessig nødvendig, kan annen farge enn gul benyttes til merking av storfe født i Norge. Fargene hvit, lakserød eller farger som kan forveksles med disse kan likevel ikke benyttes	Opplysning til tredje part	Stor
Jordbruk	§ 16 Innmelding av salg av melkekvote ku	Innmelding av kvotesalg er bindende, og skal sendes Statens landbruksforvaltning på eget skjema innen 1. august. Innmeldingen medfører at selgers kvote bortfaller fra og med påfølgende kalenderår. Innmeldingsskjemaet må være underskrevet av landbrukseiendommens eier og dennes eventuelle ektefelle. Vedlagt skjemaet skal det foreligge samtykke fra panthavere med pant i landbrukseiendommen og fra eventuelt foretak som driver kvoten. Innmeldingsskjemaet skal også inneholde erklæring om privat salg, herunder kjøpernes bekreftelse på at det foreligger avtale om slikt salg	Rapportering til myndighet	Liten
Jordbruk	§ 16 Registrering og rapportering av storfe i sentralt individregister	Dyreholder er ansvarlig for at alle storfe i dyreholdet, unntatt nyfødte dyr som ennå ikke er merket, er registrert i sentralt individregister med korrekte opplysninger om hvilket land dyret er født i, dyrets unike identitetsnummer, fødselsdato (eventuelt fødselsmåned og -år hvor fødselsdato er ukjent), kjønn, rase eller farge og mordyrets unike identitetsnummer. Registreringen skal skje til sentralt individregister på skjema som er utarbeidet av Mattilsynet. Dyreholder er ansvarlig for å rapportere til sentralt individregister for storfe når: 1) nyfødt storfe merkes første gang, 2) storfe er ført ut av dyreholdet, 3) storfe er ført inn i dyreholdet, 4) storfe dør i dyreholdet, unntatt nyfødte storfe som ennå ikke er merket. Rapport skal avgis innen 7 dager etter at den rapporteringspliktige hendelsen i andre ledd har funnet sted. Rapport skal sendes på skjema som er utarbeidet av Mattilsynet eller ved dataoverføring til sentralt individregister for storfe, og inneholde opplysninger om:	Rapportering til myndighet	Stor

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
		1) navn og adresse på eier samt dyreholdets identitetsnummer, 2) angivelse av den rapporteringspliktige hendelsen i andre ledd, og dato for denne, 3) storfeets unike identitetsnummer. I tillegg skal følgende rapporteres: 4) når nyfødt storfe merkes første gang; opplysninger om fødselsdato, kjønn, rase eller farge og mordyrets unike identitetsnummer, 5) når storfe er ført ut av dyreholdet; opplysninger om mottakende dyreholds navn eller identitetsnummer (slakteri, livdyromsetter, kjøperbesetning eller annet dyrehold), 6) når storfe er ført inn i dyreholdet; opplysninger om avgivende dyreholds navn eller identitetsnummer (livdyromsetter, selgerbesetning eller annet dyrehold) og storfeets individnummer i det nye dyreholdet. Ved innførsel av storfe skal all informasjon på samtlige øremerker som storfeet har ved innførselen rapporteres. Rapporteringen kan utføres av andre på oppdrag fra dyreholder		
Jordbruk	§ 17 Merking av svin som er født i Norge	Svin (avlsdyr og slaktedyr) som er født i Norge, skal merkes med gult øremerke før de er 30 dager gamle, men likevel før de forlater dyreholdet de er født i. Trerasekrysningen Noroc kan merkes med grønt øremerke. Dyr som fôres opp til slakt (slaktedyr), kan likevel merkes ved tatovering. Tatoveringen skal sitte i øret, inneholde dyreholdets identitetsnummer eller leverandørnummer ved slakteri og være lesbar hele dyrets levetid. Smågris som etter fast avtale skal leveres for oppfôring til slakt, til en produsent som bare mottar smågris fra denne ene smågrisprodusenten, kan forlate dyreholdet de er født i uten at de er merket. Mottaker skal likevel merke dyrene i samsvar med bestemmelsene i første ledd så snart som mulig etter levering, og senest før de forlater dyreholdet. Smågris som fôres opp til slakt i eget dyrehold, hvor det ikke mottas smågris fra andre dyrehold, kan merkes som angitt i §9 tredje ledd.	Dokumentasjon	Stor
Jordbruk	§ 18 Avgift for nyhetsprøving		Rapportering til myndighet	Liten
Jordbruk	§ 18 Betaling av søknadsavgift		Rapportering til myndighet	Liten
Jordbruk	§ 18 Betaling av årsavgift for beskyttet sort		Rapportering til myndighet	Liten
Jordbruk	§ 18 Innmelding av kvotekjøp fra staten	Ved kjøp av kvote fra staten, skal det i innmeldingen angis størrelsen på kvote som ønskes kjøpt. Med mindre det kjøpes kvote etter §20, kan det ikke innmeldes større kumelkkvote enn tilsvarende 30% av kvoten på kjøperens landbrukseiendom i kjøpsåret. Minste kvotemengde som kan innmeldes for kjøp er 1.500 liter kumelkkvote og 500 liter geitmelkkvote.	Rapportering til myndighet	Liten

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
		Det kan ikke kjøpes kvote som fører til at kvote etter kjøp overstiger de begrensninger som følger av §5 og §11. Ved kjøp av kvote fra staten betales det kr 3,50 pr. liter samt et gebyr på kr 200. Innmelding av kvotekjøp fra staten skal sendes Statens landbruksforvaltning på egne skjemaer innen 1. oktober for å få virkning fra påfølgende kalenderår.		
Jordbruk	§ 18 Melding fra slakteriene til Mattilsynet ved forflytning av svin og melding om endringer i opplysning om dyrehold med svin	Slakteriet skal gi melding til Mattilsynet ved forflytning av svin til nytt dyrehold, herunder slakteri eller til og fra utstillinger med svin Endringer i opplysninger om dyrehold med svin, og opphør eller oppstart av dyrehold med svin skal meldes til det lokale Mattilsynet innen 1 måned	Rapportering til myndighet	Middels
Jordbruk	§ 18 Rapportering fra bønder til sentralt svineholdsregister	For dyrehold med svin plikter dyreholder å rapportere opplysninger om dyreholdet til Mattilsynet, herunder blant annet opplysninger om dyreholdets adresse, navn, adresse og telefonnummer til eier av dyra, eventuelt person ansvarlig for dyra, besetningsstørrelse og produksjonstype	Rapportering til myndighet	Middels
Jordbruk	§ 18 Sykejournal	Dersom det kan føre til unødig lidelse for dyret å leve videre, skal det avlives. Det skal føres journal hvor sykdom, skader og dødsfall noteres. Ved kjent eller sannsynlig dødsårsak skal denne angis.	Dokumentasjon	Stor
Jordbruk	§ 19 Søknad om avløsertilskudd ved sykdom mv.		Rapportering til myndighet	Liten
Jordbruk	§ 2 Registreringsplikt av bestilling av øremerke i matilsynets register	Dyreholder skal registrere bestilling av øremerker i Mattilsynets register over øremerker (Merkeregisteret). Beholdningen av øremerker skal ikke overskride antatt årlig forbruk	Rapportering til myndighet	Middels
Jordbruk	§ 2-1 Søknad om godkjenning av veier for landbruksformål	Bygging av nye landbruksveier og ombygging av eksisterende veier kan ikke iverksettes uten tillatelse fra kommunen. Ved bygging av landbruksveier med en lengde på over 15 kilometer skal det foreligge en godkjent konsekvensutredning før vedtak fattes, jf. plan- og bygningslovens § 33-3 og forskrift om konsekvensutredning etter plan- og bygningsloven kap. VII-a § 3, vedlegg II.3.8. Avkjørsler fra offentlig vei og velteplasser som anlegges inn til offentlig vei, skal på forhånd være godkjent av veimyndighetene. Søknad om tillatelse etter første ledd skal sendes kommunen på skjema fastsatt av Landbruksdepartementet	Rapportering til myndighet	Liten

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
		(skjema nr. M-0021 B/N - Søknad om bygging av landbruksvei), jf. § 2-2. Søkeren plikter å gi de opplysninger som framgår av søknadsskjema M-0021 B/N.		
Jordbruk	§ 2-2 Søkeren skal før søknad om godkjenning underrette naboer m.m.	Søkeren skal på forhånd ha underrettet de som blir berørt av veianlegget, f.eks. naboer og rettighetshavere, jf. § 1-1, og gi opplysninger i søknaden om at dette er gjort.	Opplysning til tredje part	Liten
Jordbruk	§ 22 Tilsyn med besetninger av svin og storfe	Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften. Ved overtredelse av forskriftens bestemmelser om merking, registrering og rapportering, kan Mattilsynet nedlegge forbud mot forflytting av dyr til eller fra dyrehold, herunder å slippe dyr på beite. Dyr som ikke lar seg identifisere innenfor en frist fastsatt av Mattilsynet, kan pålegges destruert.	Dokumentasjon	Middels
Jordbruk	§ 3 Gjødslingsplan	Det skal utarbeides gjødslingsplan før hver vekstsesong. Foretak som disponerer husdyrgjødsel fra mer enn 5 gjødseldyrenheter skal ha en årlig gjødslingsplan. For foretak som har en enkel driftsform, liten variasjon i arealbruken eller ekstensiv driftsform, slik at gjødslingsbehovet varierer svært lite for de enkelte skiftene fra år til år, kan gjødslingsplanen vare i inntil 5 år når dette godkjennes av kommunen.	Dokumentasjon	Stor
Jordbruk	§ 3 Miljøplan 1	Med miljøpplan menes et system i to trinn for registrering, planlegging og dokumentasjon av tiltak som gjelder miljømessige forhold knyttet til jordbruksdrift NB! Merk: § 6: Statens landbruksforvaltning kan gi utfyllende bestemmelser til forskriften	Rapportering til myndighet	Liten
Jordbruk	§ 3 Miljøplan 2	Miljøplan trinn 2 er knyttet til særskilte miljøformål i jordbruket, og skal inneholde: 1. Målsetting for foretakets miljøinnsats. 2. Planer for tiltak som skal fremme særskilte miljøformål. 3. Dokumentasjon på gjennomføring av tiltak. Dokumentasjon knyttet til miljøplanen skal oppbevares på foretaket og være tilgjengelig i 10 år etter planårets slutt.	Rapportering til myndighet	Middels
Jordbruk	§ 3-5 Melding om avsluttet arbeid	Når et godkjent veianlegg er ferdig bygget eller ombygget skal det gis melding om dette til kommunen.	Rapportering til myndighet	Liten
Jordbruk	§ 4 Etablererstipend BU		Rapportering til myndighet	Stor
Jordbruk	§ 4 Oppbevare miljøplan	Dokumentasjon knyttet til miljøplanen (1)skal oppbevares på foretaket og være tilgjengelig i 10 år etter planårets slutt	Dokumentasjon	Middels
Jordbruk	§ 4 Plikt til å registrere bestilling av øremerker i Mattilsynets merkeregister	Dyreholder skal registrere bestilling av øremerker i Mattilsynets register over øremerker (Merkeregisteret). Beholdningen av øremerker skal ikke overskride antatt årlig forbruk.	Rapportering til myndighet	Middels
Jordbruk	§ 4 Spesifisert opp-	Meieriselskap som nemnt i § 5 første ledd punkt 1 skal kvar månad sende spesifisert oppgåve til Statens land-	Rapportering til	Middels

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
	gave til SLF med prognose for inneværende måned	bruksforvaltning med prognose for inneverande månad og registrerte tal for føregåande månad over kvantum med rett til tilskott og tilskottsbeløp og rapportert lokal foredling etter § 5 første ledd punkt 2 og 3.	myndighet	
Jordbruk	§ 4 Søknad etablererstipend	Det kan gis stipend til å forberede og etablere ny virksomhet med ekspansjonsmuligheter på inntil 75 av godkjent kostnadsoverslag.	Rapportering til myndighet	Middels
Jordbruk	§ 4 Søknad om bygdeutviklingsmidler (investeringer)	Det kan gis tilskudd til investeringer i faste anlegg og tilhørende produksjonstustyr av varig karakter med inntil 30 av godkjent kostnadsoverslag. Det kan gis tilskudd i form av reduksjon i avtalt rentenivå på lån til investeringsformål. Rentestøtten utgjør 50 av renten på tre års stasobligasjoner. Rentestøtte beregnes ut fra foregående års rente og kan maksimalt utgjøre 5 prosentpoeng.	Rapportering til myndighet	Middels
Jordbruk	§ 4 Søknad om støtte til bygdeutvikling		Rapportering til myndighet	Middels
Jordbruk	§ 5 Meierselskapets revisor skal revidere og stadfeste oppgavene hver halvår		Rapportering til myndighet	Liten
Jordbruk	§ 5 Merking av småfe som overføres til nytt dyrehold i Norge	Hver gang dyr overføres til et nytt dyrehold i Norge, skal det merkes med et hvitt øremerke innen 7 dager etter ankomst til nytt dyrehold. Dersom dyret allerede har et hvitt øremerke skal dette erstattes med nytt hvitt øremerke. Når dyr overføres til et nytt dyrehold, er det mottaker som er ansvarlig for at dyr får et nytt øremerke. Vær og bukk som brukes i avl sammen med flere dyrehold (avlsgruppe), skal ikke merkes når de flyttes mellom dyrehold som er medlem i avlsgruppen. Vær og bukk som er merket med et lilla kåringsmerke og som overføres, kreves ikke merket med hvitt øremerke forutsatt at opplysninger tilsvarende §8 første ledd nr. 4 om overføringen føres i dyrets identitetskort. Småfe skal likevel merkes med hvitt øremerke når det føres til slakt.	Opplysning til tredje part	Stor
Jordbruk	§ 5 Søknad om arealtilskudd/prisnedskrivingstilskudd		Rapportering til myndighet	Liten
Jordbruk	§ 6 Halvårlig/årlig rapportering	Produksjons- og foredlingsforetaket skal samlet rapportere til Statens landbruksforvaltning etter endt kalenderår/ halvår, eller etter avtale med den Statens landbruksforvaltning gir fullmakt.	Rapportering til myndighet	Liten
Jordbruk	§ 6 Månedlig rapport	Produksjons- og foredlingsforetaket skal samlet hver måned utarbeide spesifiserte oppgaver over omsatt mengde foredlede produkter. Oppgavene skal også omfatte eventuell mengde melk levert fra andre foretak.	Rapportering til myndighet	Liten

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
		Ved samarbeid om foredling, skal også fordelingen av leveranse fra de ulike produksjonsforetakene fremgå av oppgavene.		
Jordbruk	§ 6 Søknad om spesielle miljøtiltak i jordbruket	Søkere skal benytte skjema, SLF-430, som er utarbeidet av statens landbruksforvaltning.	Rapportering til myndighet	Middels
Jordbruk	§ 6 Årsoppgave over eggsalg sendes SLF		Rapportering til myndighet	Liten
Jordbruk	§ 7 Føre og levere inn regnskap over kostnader ved anmodning om utbetaling av tilskudd	Føre regnskap som grunnlag for utbetaling. Innvilget tilskudd utbetales etter skriftlig anmodning fra tilskuddsmottaker og når prosjektet eller tiltaket har fått godkjent sluttregnskapet.	Rapportering til myndighet	Middels
Jordbruk	§ 7 Merking av småfe som er født i Norge	Småfe som er født i Norge skal merkes med et godkjent øremerke i hvert øre før de er 30 dager, men likevel før de forlater dyreholdet de er født i. Dersom det er driftsmessig nødvendig kan merking med det ene av øremerkene utsettes til dyret er inntil 6 måneder	Dokumentasjon	Stor
Jordbruk	§ 7 Søknad om godkjenning av plan for nydyrking	Søknad om godkjenning av plan for nydyrking skal skrives på skjema fastsatt av Landbruksdepartementet1 og sendes kommunen. Søknaden skal inneholde en kartdel som viser det planlagte nydyrkingsarealet, eiendommen og området omkring. Kartdelen skal vise atkomsten til nydyrkingsarealet. Søknaden skal følges av en plan for grøfting, og for øvrig inneholde opplysninger om planlagt drift av nydyrkingsarealet. Søknaden skal angi hvilke økonomiske og driftsmessige fordeler som oppnås ved nydyrkingen. 1 Skjema M-0160B.	Rapportering til myndighet	Middels
Jordbruk	§ 8 Dyreholdjournal for småfe	Følgende opplysninger skal i tillegg nedtegnes i journalen: 1) Dyrets unike identitetsnummer. Dette gjelder ikke for kje som føres til slakt. 2) Fødselsdato, alternativt fødselsmåned og -år hvor fødselsdato er ukjent. 3) Dødsdato, herunder dato for levering til slakt, alternativt dødsmåned og -år hvor dødsdato er ukjent. 4) Alle overføringer og andre forflytninger, permanente og midlertidige, inn og ut av dyreholdet, og a) navn og adresse på avsender eller mottaker, og dyreholdenes identitetsnummer, b) antallet dyr som overføres eller flyttes, c) dato for forflytningen, og d) ved overføring til dyreholdet, dyrets nye individnummer (gjelder ikke kje som føres til slakt). 5) Andre situasjoner hvor dyr i dyreholdet kommer i kontakt med dyr fra andre dyrehold, dato for slik kontakt og hvilke dyr det gjelder.	Dokumentasjon	Stor

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
		6) Mottatte øremerker.		
Jordbruk	§ 9 Merking av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge	Hver gang dyr overføres til et nytt dyrehold i Norge, skal det merkes med et hvitt øremerke innen 7 dager etter ankomst til nytt dyrehold. Dersom dyret allerede har et hvitt øremerke skal dette erstattes med nytt hvitt øremerke. Slaktegris kan som alternativ til merking etter første ledd, merkes ved tatovering. Tatoveringen skal sitte på skinka, inneholde dyreholdets identitetsnummer eller leverandørnummer ved slakteri og være lesbar hele dyrets levetid. Tatoveringen skal senest være påført når dyret føres til slakt.	Opplysning til tredje part	Stor
Jordbruk	§ 9 Opplysningsplikt og kontroll	Kommunen må, når det gis tilsagn, ta forbehold om at kommunne, fylkesmannen, Statens landbruksforvaltning eller Riksrevisjonen kan kreve de nødvendige opplysninger og kontrollere bruken av tilskuddsmidlene er i tråd med forutsetningene.	Dokumentasjon	Liten
Jordbruk	§ 9 Oversikt over sykdom og behandling av dyr	Dyreholder er ansvarlig for at det føres en oversikt over sykdom og behandling av alle dyr som til enhver tid befinner seg i dyreholdet, herunder forebyggende helsearbeid. Oversikten skal bygge på et skjema som er basert på en modell fra Mattilsynet. Når dyr med individuelle helsekort overføres til nytt dyrehold, skal helsekortopplysninger overføres sammen med dyret.	Dokumentasjon	Stor
Jordbruk	§ 9 Søknad om avløsertilskudd - ferie og fritid		Rapportering til myndighet	Liten
Jordbruk	§ 9 Søknad om distrikts- og kvalitetstilskudd til grønt produksjonen for vekstsesongen (produksjonstilskudd)	Produksjonstilskudd - Søknad om distrikts- og kvlaitetstilskudd til grønt produksjonen for vekstsesongen.	Rapportering til myndighet	Middels
Jordbruk	§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august		Rapportering til myndighet	Liten
Jordbruk	§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. januar		Rapportering til myndighet	Liten
Jordbruk	§ 9 Søknad om tillatelse til å få beregnet egen kvote for felles melkeproduksjon på helårsbasis (samdrift)	Vilkår for beregning av samdriftskvote. Statens landbruksforvaltning kan etter søknad gi tillatelse til å få beregnet egen kvote for felles melkeproduksjon på helårsbasis (samdrift). Følgende vilkår må være oppfylt for å få beregnet samdriftskvote etter §11 :	Rapportering til myndighet	Liten

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
Matsikkerhet	§ 9 Fortegnelse over mottatte forsendelser av levende dyr og animalske produkter importert til Norge	Første mottaker skal føre fortegnelse over mottatte forsendelser. Fortegnelsen skal inneholde navn og adresse på avsender(e) og mottaker(e) og identiteten på forsendelsen. Register over mottatte leveranser skal oppbevares i minst ti år og skal forevises det lokale Mattilsynet etter anmodning.	Dokumentasjon	Stor
Matsikkerhet	§ 1 Gebyr	Det skal betales gebyr for tilsyn og kontroll i forbindelse med import til og transitt mv. i Norge av levende dyr, animalske næringsmidler og andre produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	§ 10 Tilstedeværelse ved vekstkontroll	Mattilsynet skal utføre vekstkontroll av såvarearealene. Ved såkorndyrking skal personell fra såvareforretningene være med under kontrollen.	Rapportering til myndighet	Stor
Matsikkerhet	§ 11 - Registrering og søknad om godkjenning av gjødselvare		Rapportering til myndighet	Middels
Matsikkerhet	§ 11 - Registrering/søknad om godkjenning av dyrkinsmedier, jordforbedringsmidler og jorddekkingsmidler som ikke er produsert på avfall		Rapportering til myndighet	Middels
Matsikkerhet	§ 11 Søknad om erstatning for nedforingskostnader mv som følge av radioaktivitet	Søknad om erstatning etter skal fremsettes på skjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning og sendes fylkesmannen. Kopi av offentlig pålegg eller restriksjon, bekreftelse på at hele eller deler av pålegget eller restriksjonen er gjennomført, dokumentasjon over tap og annen nødvendig dokumentasjon skal vedlegges søknaden. Skjema SLF-279.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	§ 11. Registrering av gjødselvarer produsert av organisk avfall	§11. Registrering Alle produkter som kommer inn under denne forskrifts del II skal registreres hos Mattilsynet før import, markedsføring og omsetning starter. Melding om registrering skal inneholde de opplysninger som er nødvendige for å vurdere produktets nyttevirkning, samt eventuelle helsemessige og hygieniske risikoer og uheldige miljøeffekter tilknyttet produktet. Herunder hører også beskrivelse av produktet, inklusive opplysninger om sammensetning/ opphavsmateriale og bruk. Melding om registrering skal videre inneholde opplysninger om varedeklarasjon og om hvordan varen skal merkes.	Rapportering til myndighet	Middels

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
		Melding om registrering skal skje på skjema fastsatt av Mattilsynet. Mattilsynet kan kreve ytterligere dokumentasjon dersom det finnes nødvendig.		
Matsikkerhet	§ 12 - Rapportingsplikt - Alle som produserer eller importerer produkter som kommer inn under denne forskrifts del II, skal for hvert enkelt produkt gi opplysninger til Matilsynet om omsatt mengde fra produsent eller importør	§12. Rapporteringsplikt Alle som produserer eller importerer produkter som kommer inn under denne forskrifts del II, skal for hvert enkelt produkt gi opplysninger til Mattilsynet om omsatt mengde fra produsent eller importør. Mattilsynet fastsetter skjema for rapportering og bestemmer hyppigheten og frister for rapportering. Mattilsynet kan pålegge ansvarlig firma å gi opplysninger om omsatt mengde av hvert enkelt produkt. Mattilsynet kan også pålegge årlig oppgave som er attestert av revisor (aksjeselskap) eller regnskapsfører (enkeltmannsforetak) over omsetning av hvert produkt.	Rapportering til myndighet	Middels
Matsikkerhet	§ 13 - Dokumentasjon på godkjent opplæringsprogram for dyretransportsjåfører	Ved avsluttet og bestått opplæring skal dyretransportsjåføren motta et skriftlig bevis som godtgjør at utdanningen er tilfredsstillende gjennomført. Dette bevis skal medbringes i transportmidlet når dette brukes til transport av levende dyr.	Dokumentasjon	Middels
Matsikkerhet	§ 13 Melding om flytting til vandreplass	Før bier flyttes til vandreplass, skal birøkteren ha sendt melding om flyttingen til Mattilsynet i det distriktet vandreplassen ligger. Birøkteren skal oppgi navn, adresse og telefonnummer, samt referansenummeret på sertifikatet for den stasjonære bigården biene kommer fra og hvilket veterinærdistrikt denne er plassert i. Det skal også opplyses om vandreplassens lokalisering angitt ved nummer og koordinater på kartblad i Statens kartverks serie N50/M711, samt om tidsrommet vandreplassen tenkes benyttet.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	§ 14 Søknad om sertifisering av stasjonær bigård	Mattilsynet sertifiserer stasjonære bigårder.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	§ 14b Journal	Birøkteren skal fortløpende føre fortegnelse over alle forsendelser av bier og utbygde vokstavler til og fra bigården med angivelse av forsendelsens art, dato for mottak eller avsendelse og mottakerens eller avsenderens navn og adresse.	Dokumentasjon	Stor
Matsikkerhet	§ 16. Dokumentasjon for opplæring av bruker av boltepistol	§ 16 Opplæring av bruker av boltpistol skal dokumenteres.	Dokumentasjon	Middels
Matsikkerhet	§ 17 Dokumentasjon av loggbok for dy-	Registeret skal bli oppbevart i minst tre år og skal minst innehalde følgjande opplysningar (...)	Dokumentasjon	Middels

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
	retransportoppdrag			
Matsikkerhet	§ 17 Føring av loggbok for dyretransportoppdrag	Transportøren skal sørgje for at det blir ført eit register for kvar einskild lastebil som blir nytta til transport av dyr.	Dokumentasjon	Middels
Matsikkerhet	§ 2, 3 Betaling av gebyr til Mattilsynet for særskilte ytelser	Denne forskrift fastsetter gebyr for særskilte ytelser i henhold til matloven, dyrevernloven, dyrehelsepersonelloven og husdyravlloven og forskrifter gitt med hjemmel i disse lovene. Med særskilte ytelser menes i denne forskriften behandling av de søknader om godkjenning, utstedelse av attester, tildeling av merke- og eierrettigheter, avgiftsrettigheter og lignende som fremgår av vedlegg I til forskriften.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	§ 27- 32. Tilsyn. mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften	Tilsyn. mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften. De konkrete pliktene spesifiseres i § 28- 32, eksempelvis: Ved besøk av mattilsynet plikter bedriften å yte nødvendig bistand og å gi alle nødvendige opplysninger	Opplysning til tredje part	Middels
Matsikkerhet	§ 27 Melding om utførsel	§ 27: De som ønsker å utføre sendinger som krever utstedelse av sunnhetssertifikat eller reeksportsertifikat, skal gi skriftlig melding om dette til Mattilsynets kontor i vedkommende distrikt. Meldingen skal gis på fastsatt skjema og skal være kommet inn senest 2 virkedager før sendingen skal kontrolleres.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	§ 4 Plikt til å gi Mattilsynet informasjon	De autoriserte forretningene, og andre virksomheter som er gitt tillatelse til omsetning mv., skal føre statistikk, sammenstille oversikter, gjøre prøveuttak og avgi de rapporter som Mattilsynet krever.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	§ 4 Registrering	Importør av varepartiet skal være registrert hos tilsynsmyndigheten før varepartiet føres inn i landet. Når det gjelder ova, sæd, embryo og animalsk avfall skal importør og første mottaker være registrert hos Mattilsynet. Registreringen skal skje på skjema fastsatt av tilsynsmyndigheten. Registreringen foretas for den enkelte varegruppe og gjelder for to år etter siste registrerte import.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	§ 4 Søknad om tillatelse	Eier, røkter eller annen person som av eier er gitt ansvaret for besetningen kan inseminere dyr i denne besetningen når vedkommende har fått tillatelse fra Mattilsynet. For å få slik tillatelse, må vedkommende ha gjennomgått opplæring som er godkjent av Norges veterinærhøgskole. Mattilsynet kan sette ytterligere vilkår for godkjenning.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	§ 42 Gebyr	§ 42: Importører og produsenter av fôr som skal omsettes skal betale gebyr til dekning av utgifter i forbindelse med tilsyn og kontroll av fôret frem til 31. desember 2006.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	§ 5 - Registrering av produkter - Mineralgjødsel - før import, markedsføring og omsetning starter	§5. Registrering av produkter Alle produkter som omfattes av forskriften skal registreres hos Mattilsynet før import, markedsføring og omsetning starter.	Rapportering til myndighet	Liten

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
		Ved melding om registrering skal alle opplysninger som er nødvendige for å vurdere produktets nyttevirkning og eventuelle uheldige effekter på helse og miljø legges frem. Slik melding skal skje på skjema fastsatt av Mattilsynet. Mattilsynet kan kreve ytterligere dokumentasjon dersom det finnes nødvendig.		
Matsikkerhet	§ 5 Melding om opprettelse/nedleggelse av stasjonær bigård	Birøkteren skal melde fra til Mattilsynet om opprettelse og nedleggelse av stasjonær bigård. Birøkteren skal oppgi navn, personnummer, adresse og telefonnummer, samt opplyse om bigårdens plassering angitt ved nummer og koordinater på kartblad i Statens kartverks serie N50/M711.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	§ 5 Plikt til å opplyse om avvikende slaktedyr	Slaktedyr som avviker fra det normale (er behandlet for og/eller viser tegn på skade eller sjukdom) og som transporteres levende til slakteri, skal følges av en erklæring fra besetningens eier eller ansvarlig representant, eller fra veterinær, med opplysninger om skaden eller sjukdommen og om eventuell behandling som har vært gitt. Opplysningene skal gis på skjema fastsatt av Mattilsynet og skal overleveres til tilsynsveterinæren så snart dyret ankommer slakteriet.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	§ 5: Godkjenning av fartøy	§ 5: Fangstfartøy med eventuell fangstbåd, skal oppfylle kravene i denne forskrift og være godkjent av Mattilsynet til disse formål og tildeles et registreringsnummer.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	§ 57 Driftsregister	Eier skal føre et driftsregister med opplysninger om besetningene. Opplysningene skal på anmodning legges frem for tilsynsmyndigheten.	Dokumentasjon	Stor
Matsikkerhet	§ 6 - rapportering.	§6. Rapportering Mattilsynet fastsetter skjema for rapportering og bestemmer hyppigheten og frister for rapportering. Mattilsynet kan pålegge ansvarlig firma å gi opplysninger om: a) omsatt mengde av hvert enkelt produkt, b) total mengde kadmium (Cd) i omsatte mengder mineralgjødsel, konverteringskalk og andre produkter der det er relevant.	Rapportering til myndighet	Middels
Matsikkerhet	§ 6 Hestepass og helsekort	Alle hester skal ha hestepass og helsekort. Hesteholder er ansvarlig for at hestens helsekort og pass er tilgjengelig for veterinær ved medisinsk behandling, og skal selv føre egenbehandling inn på kortet.	Dokumentasjon	Stor
Matsikkerhet	§ 6 Journalføring av vedlikehold av bedøvings- og avlivingsutstyr	Vedlikehold og ettersyn av bedøvings- og avlivingsutstyr skal journalføres.	Rapportering til myndighet	Middels
Matsikkerhet	§ 62a Nedskjæringsplan-ukeplan	Ansvarlig for virksomheten skal skriftlig meddele Mattilsynet ukentlige nedskjæringsplaner senest tre virkedager før den aktuelle ukes første nedskjæringsdag.	Rapportering til myndighet	Stor
Matsikkerhet	§ 62a	Ansvarlig for virksomhet autorisert for nedskjæring skal innen 20. november hvert år, på skjema fastsatt av	Rapportering til	Middels

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
	Nedskjæringsplan-årsplan	Mattilsynet, oversende en plan for påfølgende års nedskjæringsaktivitet til Mattilsynet (årsplan). Årsplanen skal inneholde opplysninger om: 1. forventet nedskjæringsmengde fordelt på ulike nedskjæringsuker. 2. start/sluttidspunkt pr. dag for nedskjæringen.	myndighet	
Matsikkerhet	§ 7 Søknad om godkjenning og registrering av reinavla avlssvin og hybridsavlssvin	Godkjente (reinavla) avlssvin og hybridavlssvin, skal etter søknad innføres eller registreres i dyreregisteret til vedkommende offentlig godkjente instans her i landet. Innføring eller registrering skal skje: a) for reinavla avlssvin i henhold til vedlegg 4. b) for hybridavlssvin i henhold til vedlegg 5.	Dokumentasjon	Liten
Matsikkerhet	§ 8 annet ledd: Tilleggsdokumentasjon - hvalkjøtt	§ 8 annet ledd: Skipper på fangstfartøyet skal i tillegg til å framlegge dokumentasjon av internkontroll framlegge dokumentasjon iht denne forskrifts vedlegg 1.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	§ 8 Avstammings- og idenitetssertifikat	Godkjent instans skal på oppfordring utarbeide avstamningssertifikat eller stamtavle for aktuelt dyr som dokumentasjon for at: a) det godkjente (reinavla) dyret med avstamning er registerført for vedkommende avlspopulasjon b) hybridavlssvinet med avstamning er registerført for vedkommende linje.	Dokumentasjon	Stor
Matsikkerhet	§ 8 Føring av register	Den som er ansvarlig for virksomheten skal føre et register med opplysninger over inn- og utgående ferskt fjørfekjøtt, opprinnelse, art og mengde. Tilsynsmyndigheten kan kreve seg forelagt disse opplysninger.	Dokumentasjon	Stor
Matsikkerhet	§ 8 Inspeksjon	Birøkteren skal legge forholdene til rette for prøvetaking og for øvrig yte nødvendig bistand ved undersøkelser.	Rapportering til myndighet	Middels
Matsikkerhet	§ 8 Melding om innførsel ved import fra land innen EØS.	Ved import fra land innen EØS omfattet av denne forskriften skal importøren eller dennes representant gi melding om forsendelsen til det lokale Mattilsynet på bestemmelsesstedet eller tilsynsveterinæren i den virksomheten som er bestemmelsesstedet for forsendelsen. Meldingen skal være kommet frem senest 24 timer før ankomst til bestemmelsesstedet. Meldingen skal sendes på fastsatt skjema, og skal minst inneholde følgende opplysninger: 1) Virksomhetens navn, adresse og organisasjonsnummer eller personnummer. 2) Ankomsttid og bestemmelsessted. 3) Avsenderland. 4) Antall enheter i forsendelsen. 5) Varegruppe med angivelse av tolltariffnummer (åtte siffer) i henhold til inndeling i norsk tolltariff. 6) Identiteten på forsendelsen. Kravet til melding om import gjelder ikke ved import fra land innen EØS av registrerte dyr av hestefamilien.	Rapportering til myndighet	Liten

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
Matsikkerhet	§ 8 Oppbevare dokumentasjon på behandling	Krav til oppdrettsanlegg, og virksomheter som driver landbruksmessig primærproduksjon: Oppbevare dokumentasjon på behandling av produksjonsdyr og fisk. Resepter utskrevet for behandling av produksjonsdyr og fisk skal oppbevares som dokumentasjon i fem år.	Dokumentasjon	Middels
Matsikkerhet	§ 8 Skriftlig kontrakt ved avl av såvare	Avl av såvare kan bare foregå på grunnlag av en skriftlig kontrakt mellom en autorisert såvareforretning og den enkelte kontraktavler.	Opplysning til tredje part	Middels
Matsikkerhet	§ 9 Melding om avl (endelig innmelding)	Autoriserte såvareforretninger og andre virksomheter med tillatelse til omsetning, skal gi skriftlig melding til Mattilsynet om utsædspartier til kontrolldyrking og arealer til vekstkontroll.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	§ 96 Føring av journal over slaktedyr og -produkter	Virksomhetens daglige leder, eier eller dennes representant skal føre lister over slaktedyr som kommer til bedriften og slakteriprodukter som forlater den. Det skal også føres register over undersøkelser som er foretatt og resultatet av disse.	Dokumentasjon	Stor
Matsikkerhet	§ 96 Oppbevaring av journal	Journal over slaktedyr og -produkter skal oppbevares for dokumentasjon. På forespørsel skal disse opplysninger legges frem for kjøttkontrollen.	Dokumentasjon	Middels
Matsikkerhet	§§ 31 og 32 Gebyr	§ 31 Kontrollgebyr ved produksjon og omsetning. § 32 Kontrollgebyr ved innførsel.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	Plikt til å underlegges tilsyn	For å bli sertifisert og for opprettholdelse av sertifikat skal virksomheten: underlegges tilsyn av veterinærmyndighetene innenfor rammene av en organisert helsekontroll. Helsekontrollen skal omfatte: - minst en årlig helsekontroll foretatt av det lokale Mattilsynet. Helsekontrollen skal inkludere kontroll med at virksomhetens hygienetiltak og drift gjennomføres i samsvar med del II Anlegg og drift - gjennomgang av alle opplysninger som er registrert i virksomhetens journal og andre opplysninger som er nødvendige for at det lokale Mattilsynet skal kunne foreta en løpende kontroll av helsetilstanden.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	Vedlegg A5 Egenerklæring om kontroll for floghavre	Ved såkorndyrking og avl av storfrøede grasarter skal kontraktavleren sørge for at kontraktarealene blir nøye kontrollert for floghavre minst en gang i veksttida. Avleren skal fylle ut en tilsendt egenerklæring om resultatet av denne kontrollen. Denne leveres forretningen som har kontrakten.	Opplysning til tredje part	Liten
Matsikkerhet	Vedlegg A5 Eiendomsspesifikasjon og kartskisse	Ved søkorndyrking og avl av hagebruksfrø og jordbruksfrø skal avleren levere en eiendomsspesifikasjon og en kartskisse over driftsenheten basert på økonomisk kartverk med nødvendige opplysninger om arealer og tidligere plantevekst.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	Vedlegg B3 Leierenserienes oppgaveplikt	Ved sesongens slutt skal det hvert år innen 1. juli sendes en oppgave til Statens Landbruksforvaltning over antall tonn såvarer fordelt på de enkelte artene som er renset i sesongen.	Rapportering til myndighet	Liten
Matsikkerhet	Vedlegg B3 Leierenseriers journalplikt	Bedriften skal føre en journal over de partiene som renses med oppgave over eier, art, sort, kvantum råvare og kvantum ferdig renset vare. Denne journalen kan være manuell eller elektronisk.	Rapportering til myndighet	Stor
Matsikkerhet	Vedlegg. Oppbevaring av prøveresultater	Dokumentene skal oppbevares i virksomheten i minst 18 måneder, og de skal på anmodning gjøres tilgjengelig for tilsynsveterinæren.	Dokumentasjon	Middels

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
Næringsmiddellovgivning	§ 11 Søknad om individuell tollnedsettelse (ved import av landbruksvarer)	Statens landbruksforvaltning kan etter skriftlig søknad og i henhold til §13 til §15 innvilge individuell tollnedsettelse i forhold til tariffbestemt innførselstoll. Det må i søknaden blant annet opplyses om følgende: importørens navn, adresse og telefonnummer, importørens organisasjonsnummer, innsatsvarens varenummer, varebeskrivelse og navn på varen, mengde det søkes tollfritak for og importperioden det søkes for, samt opprinnelsesland og eksportørens navn og adresse. Vedtak om tollnedsettelse etter dette kapittelet gis tidligst gyldighet fra den dato søknaden er registrert innkommet i Statens landbruksforvaltning. Vedtaket må foreligge på det tidspunkt en fullstendig utfylt tolldeklarasjon er mottatt av tollvesenet	Rapportering til myndighet	Liten
Næringsmiddellovgivning	§ 2 - Frakttilskudd ved transport til engroshandlarar	Det kan søkes om frakttilskudd ved transport til engoshandler	Rapportering til myndighet	Liten
Næringsmiddellovgivning	§ 3 - Frakttilskudd ved transport av nedskoren vare	Det kan søkes om frakttilskudd ved transport av nedskåren vare.	Rapportering til myndighet	Liten
Næringsmiddellovgivning	§ 3b - Søknad om tilskudd til frakt av økologisk korn fra produsent til mottaksanlegg	§ 3b. Tilskudd til frakt av økologisk korn fra produsent til mottaksanlegg Frakttilskudd ytes for frakt av økologisk korn fra produsent til nærmeste mottaksanlegg som kan ta imot den aktuelle arten etter følgende satser:	Rapportering til myndighet	Liten
Næringsmiddellovgivning	§ 4 - sende inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning		Rapportering til myndighet	Middels
Næringsmiddellovgivning	§ 4 Søknad om godkjenning/innmelding av resepter på ferdigvarer		Rapportering til myndighet	Middels
Næringsmiddellovgivning	§ 4 - Søknad om matkorntilskudd	§ 4. Matkorntilskudd Matkorntilskudd kan gis til registrerte foretak1 som anvender korn i tilvirkning av mel, gryn eller andre cerealprodukter som nyttes til mat beregnet til innenlandsk forbruk. Tilskuddet gis ikke for korn som er importert	Rapportering til myndighet	Middels

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
		tollfritt, deretter bearbeidet og eksportert (innenlandsk bearbeiding). Matkorntilskudd kan også gis til registrert fiskeforedlingsforetak som anvender norskprodusert mel i produksjon av grillmel til fiskeforedlingsindustrien. Tilskuddet gis ikke ved eksport av grillmelet. Tilskuddet gis etter sats fastsatt i jordbruksoppgjøret		
Næringsmiddellovgivning	§ 5 - Betale prisutjevningsbeløp: Den som tilvirker kraftfor til husdyrproduksjon skal betale et prisutjevningsbeløp	§ 5. Prisutjevningsbeløp Den som tilvirker kraftfôr til husdyrproduksjon skal betale et prisutjevningsbeløp for nærmere definerte råvarer som benyttes i tilvirkingsprosessen. Det skal også betales et prisutjevningsbeløp dersom slike råvarer anvendes direkte som kraftfôr til husdyrproduksjon.	Rapportering til myndighet	Middels
Næringsmiddellovgivning	§ 5 Søknad om godkjenning/innmelding av resepter	§5. Resept Før det kan søkes om tilskudd etter denne forskriften, skal virksomhetens resepter på tilskuddsberettigede kjøttvarer være godkjent av Statens landbruksforvaltning. Reseptene skal inneholde ferdigvarens prosentvise innhold av kjøttråvarer, og kan ta hensyn til svinn som følge av tørking, steking og koking. Statens landbruksforvaltning kan kreve at det uten vederlag fremlegges vareprøver i forbindelse med slik godkjenning. Statens landbruksforvaltning kan fastsette maksimumsgrenser for tilskuddsberettiget innhold av kjøttråvarer i reseptene. Dersom Statens landbruksforvaltning finner det hensiktsmessig, kan det anvendes standardresepter som grunnlag for tilskuddsberegningen	Rapportering til myndighet	Liten
Næringsmiddellovgivning	§ 5 Søknad om tilskudd til prisnedskriving til industrielt bearbeide jordbruksvarer		Rapportering til myndighet	Liten
Næringsmiddellovgivning	§ 5 innmeldinger av resepter		Rapportering til myndighet	Middels
Næringsmiddellovgivning	§ 6 Søknad om tilskudd til enkelte bearbeide kjøttvarer ved leveranser	5. Resept Før det kan søkes om tilskudd etter denne forskriften, skal virksomhetens resepter på tilskuddsberettigede kjøttvarer være godkjent av Statens landbruksforvaltning. Reseptene skal inneholde ferdigvarens prosentvise innhold av kjøttråvarer, og kan ta hensyn til svinn som følge av tørking, steking og koking. Statens landbruksforvaltning kan kreve at det uten vederlag fremlegges vareprøver i forbindelse med slik godkjenning. Statens landbruksforvaltning kan fastsette maksimumsgrenser for tilskuddsberettiget innhold av kjøttråvarer i reseptene. Dersom Statens landbruksforvaltning finner det hensiktsmessig, kan det anvendes standardresepter som grunnlag for tilskuddsberegningen	Rapportering til myndighet	Liten

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
Næringsmiddellovgivning	§ 6 søknad om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder		Rapportering til myndighet	Liten
Næringsmiddellovgivning	§ 8 Kontroll og oplysningplikt. STEDLIG TILSYN.	§ 8. Opplysningsplikt Statens landbruksforvaltning kan kreve de opplysninger som er nødvendige for å behandle søknader, og for å kunne forvalte ordningen på en tilfredsstillende måte. I den forbindelse kan Statens landbruksforvaltning kreve at opplysningene bekreftes av revisor. Likeledes kan det kreves at revisor godkjenner virksomhetens økonomisystemer. Statens landbruksforvaltning kan kreve prognoser over forventet eksport eller leveranse til spesialmarked. Prognosene skal være basert på de til enhver tid mest oppdaterte data som virksomheten er i besittelse av. § 9. Kontroll Statens landbruksforvaltning kan utføre fysisk kontroll av varer. Statens landbruksforvaltning kan også utføre stedlig kontroll av forretningspapirer og annet som kan ha betydning for beregning og utbetaling av tilskudd hos virksomheter som har mottatt eller søkt om tilskudd etter denne forskriften. Virksomheten plikter å yte bistand ved slik kontroll. Kontroll kan skje i samarbeid med andre offentlige myndigheter.	Rapportering til myndighet	Middels
Næringsmiddellovgivning	§ 9 Sende råvaredeklarasjon til SLF ved import av ferdigvarer	For tollnedsettelse ved import av ferdigvarer i henhold til § 7 og § 8 skal råvaredeklarasjon sendes til Statens landbruksforvaltning. Det prosentvise råvareinnholdet skal dokumenteres. Som dokumentasjon kan godtas: Datablad fra produsent som viser råvareinnholdet/ resepten for varen, emballasjen eller kopi av emballasjen for varen som viser råvareinnholdet, vareprøve der råvareinnholdet fremgår, eller laboratorieanalyser bekostet av importør. Importør er ansvarlig for at opplysninger gitt til Statens landbruksforvaltning er korrekte. 0 Endret ved forskrifter 4 okt 2002 nr. 1914 , 10 aug 2005 nr. 882 .	Rapportering til myndighet	Liten
Reindrift	§ 2 Melding om reindrift fra driftsenheter		Rapportering til myndighet	Liten
Reindrift	§ 3 og 9 Merking av rein	Reinen skal merkes med eierens registrerte merke innen 31. oktober det året dyret er født.	Opplysning til tredje part	Stor

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
Reindrift	§ 4 Søknad om registrering av reinmerker (hovedmerker og tilleggssnitt)		Dokumentasjon	Stor
Reindrift	§ 9 Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag		Rapportering til myndighet	Liten
Skogbruk	§ 10 Anmodning om utbetaling av tilskudd	Innvilget tilskudd utbetales etter skriftlig anmodning fra tilskuddsmottaker og når prosjektet eller tiltaket har fått godkjent sluttregnskapet. Det kan likevel foretas utbetalinger på bakgrunn av godkjent dokumentasjon etter hvert som deler av prosjektet eller tiltaket utføres. Minst 10 pst. av tilskuddet holdes tilbake inntil arbeidet er fullført og sluttregnskapet er godkjent.	Rapportering til myndighet	Liten
Skogbruk	§ 11 Krav om utbetaling fra skogfondet og søknad om tilskudd til skogkultur	Spesifiserte krav om utbetaling frå skogfondet skal sendast til kommunen seinast 1 - eitt - år frå utgangen av det kalenderåret investeringa blei gjort. Alle krav om utbetaling skal vere tilstrekkeleg dokumentert og skogeigaren har plikt til å leggje fram den dokumentasjonen kommunen ber om.	Rapportering til myndighet	Middels
Skogbruk	§ 11 Utbetaling fra skogfond til diverse formål	§ 11 lister opp hvilke formål skogfond kan brukes til. Skjema SLF-907 B.	Rapportering til myndighet	Middels
Skogbruk	§ 11 Utbetaling fra skogfond til udekkede investeringer	Spesifiserte krav om utbetaling frå skogfondet skal sendast til kommunen seinast 1 - eitt - år frå utgangen av det kalenderåret investeringa blei gjort. Alle krav om utbetaling skal vere tilstrekkeleg dokumentert og skogeigaren har plikt til å leggje fram den dokumentasjonen kommunen ber om. Skogeigarar som gjennomfører større investeringar eller tiltak kan få utbetalt skogfondsmidlar etter kvart som investeringane blir gjennomførte. Investeringar eller tiltak som er registrerte på skogfondskonto, men ikkje dekt med skogfond (udekte investeringar), kan dekkjast med skogfondsmidlar som blir innbetalt innan utgangen av det neste kalenderåret. For større investeringar eller tiltak kan kommunen gi tilsegn om at denne tidsfristen kan utvidast med 4 år.	Rapportering til myndighet	Liten
Skogbruk	§ 17 Kommunen kontrollerer investeringar og utførte tiltak	Kommunen skal i nødvendig utstrekning kontrollere gjennomførte investeringer og utførte tiltak før det blir gjort utbetaling av skogfondsmidler. Kommunen skal dessutan gjennom stikkprøver av foryngingsfelt kontrollereat skogbrukstiltaka er utførte på ein skogfaglig og miljømessig tilfredsstillende måte.	Rapportering til myndighet	Liten
Skogbruk	§ 4 Miljødokumentasjon	Skogeigar skal kunne gjere greie for dei miljøomsyn som ligg til grunn for planlagde eller utførte tiltak i skogen	Dokumentasjon	Middels

Regelområde	Infokrav navn	Infokrav beskrivelse	Type informasjonskrav	Bruk av opplysninger internt
Skogbruk	§ 5 Anmodning om utbetaling av tilskudd til veibygging		Rapportering til myndighet	Liten
Skogbruk	§ 5 Søknad om tilskudd til veibygging	Det kan gis tilskudd til bygging av nye eller ombygging av eksisterende skogsveier når dette bidrar til helhetsløsninger som gir grunnlag for utnyttelse av skog- og utmarksressursene. Det skal ikke gis tilskudd til bygging av permanente veier som fører til reduksjon av «villmarkspregede områder», dvs. områder som ligger mer enn 5 km i horisontal avstand fra eksisterende tekniske inngrep. Det kan bare gis tilskudd til veier som er godkjent etter den til enhver tid gjeldende forskrift om planlegging og godkjenning av veier til landbruksformål, eller etter plan- og bygningslovens bestemmelser. Det er videre et vilkår at veien blir bygd i samsvar med gjeldende normaler for landbruksveier med byggebeskrivelse, fastsatt av Landbruks- og matdepartementet. Samarbeidstiltak bør prioriteres. Før anleggsarbeidet settes i gang skal det foreligge en byggeplan som kommunen har godkjent.	Rapportering til myndighet	Liten
Skogbruk	§ 6 Søknad om tilskudd til miljøtiltak i skog	I områder der det drives skogbruk kan det gis tilskudd til å ivareta og videreutvikle miljøverdier knyttet til biologisk mangfold, landskap, friluftsliv og kulturminner. Tilskudd kan gis til følgende tiltak: a. Dekning av merkostnader eller tap ved å gjennomføre skjøtselstiltak for å ivareta og utvikle miljøverdier. b. Delvis dekning av økonomiske tap knyttet til langsiktig bevaring av spesielle miljøverdier, der hensyn til disse krever at skogeieren avstår fra hogst eller legger om skogsdriften. c. Dekning av merkostnader ved skogsdrift for å unngå veibygging som vil redusere «villmarkspregede områder». Det er et vilkår for utbetaling av tilskudd at miljøverdiene kan påvises og dokumenteres og at merkostnader eller tap er tilstrekkelig dokumentert. Normalt skal tilskudd til en enkelt skogeier ikke overstige kr 75.000.	Rapportering til myndighet	Middels
Skogbruk	§ 7 Søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a.	Søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a.	Rapportering til myndighet	Liten
Skogbruk	§ 8 Kjøper skal gi melding til selger av tømmer - Automatisk gjennom tømmeroppgjøret	Kjøparar som etter §7 skal innbetale til skogfond skal gi seljar melding om beløpet som vil bli innbetalt samtidig som seljar får oppgjer. Beløpet skal innbetalast i samsvar med kontrolloppgåva som blir sendt frå virkesdatabasen (jf. §10) , innan utløpet av den månaden heilt eller delvis oppgjer for det leverte virket forfell til betaling	Opplysning til tredje part	Middels
Skogbruk	§ 9 Innmelding VSOP Manuelt skjema	Skjema for innmelding av virke. Virkesdatabase for Skogavgift og måleplikt. VSOP. Samleliste. Melde inn alt skogsvirke som er omfatta av måleplikt etter § 3 skal meldast til ein landsomfattande virkesdatabase. Samleliste VSOP, SLF-291 B	Rapportering til myndighet	Liten
Kilde: Oxford Research				

20.9 Bakgrunnsdata for beregning av administrative kostnader pr informasjonskrav

Tabell 20.9-1 Bakgrunnsdata for beregning av administrative kostnader pr informasjonskrav

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
§ 4 Miljødokumentasjon	Bedriftsintervju	322	Hendelse	Skogeiere som fyller ut levende skogstan-dard eller annen miljødokuemtnasjon. (Makro)	1	60 858	-	-
§ 4 Miljødokumentasjon	Bedriftsintervju	24 678	Hendelse	Skogeiere som fyller ut levende skogstan-dard eller annen miljødokuemtnasjon. (Mikro)	1	4 664 142	-	-
§ 8 Kjøper skal gi melding til selger av tømmer - Automatisk gjennom tømmeroppgjøret	Ekspertintervju	315	Hendelse	Kjøper (Makro)	1	-	-	3 182
§ 8 Kjøper skal gi melding til selger av tømmer - Automatisk gjennom tømmeroppgjøret	Ekspertintervju	24 185	Hendelse	Kjøper (Mikro)	1	-	-	244 269
§ 9 Innmelding VSOP Manuelt skjema	Ekspertintervju	6	Hendelse	Skogeiere som har meldt inn via manuelt skjema SLF-291 B (Makro)	1	972	-	-
§ 9 Innmelding VSOP Manuelt skjema	Ekspertintervju	444	Hendelse	Skogeiere som har meldt inn via manuelt skjema SLF-291 B (Mikro)	1	71 928	-	-
§ 11 Krav om utbetaling fra skog-fondet og søknad om tilskudd til skogkultur	Bedriftsintervju	258	Hendelse	Krav om utbetaling av skogfond og søknad om tilskudd til skogeiere, SLF 909. (Makro)	1	46 672	-	-
§ 11 Krav om utbetaling fra skog-fondet og søknad om tilskudd til skogkultur	Bedriftsintervju	19 742	Hendelse	Krav om utbetaling av skogfond og søknad om tilskudd til skogeiere, SLF 909. (Mikro)	1	3 571 328	-	-
§ 11 Utbetaling fra skogfond til diverse formål	Ekspertintervju	103	Hendelse	Krav om utbetaling fra skogfond til diverse formål (Makro)	1	8 343	-	-
§ 11 Utbetaling fra skogfond til diverse formål	Ekspertintervju	7 897	Hendelse	Krav om utbetaling fra skogfond til diverse formål (Mikro)	1	639 657	-	-
§ 11 Utbetaling fra skogfond til udekkede investeringer	Ekspertintervju	77	Hendelse	Krav på utbetaling skogfond med udekkede inversteringer (Makro)	1	11 435	-	-
§ 11 Utbetaling fra skogfond til	Ekspertintervju	5 923	Hendelse	Krav på utbetaling skogfond med udekkede	1	879 566	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
udekkede investeringer				inversteringer (Mikro)				
§ 24 Melding om virksomheten til offentlige veterinærmyndigheter	Bedriftsintervju	10	Virksomhet	Dyrehelsepersonell som har meldt om adresseforandring m.m. (Makro)	1	1 480	-	-
§ 24 Melding om virksomheten til offentlige veterinærmyndigheter	Bedriftsintervju	140	Virksomhet	Dyrehelsepersonell som har meldt om adresseforandring m.m. (Mikro)	1	20 720	-	-
§ 2 Øyeblikkelig rapportering av mistanke om eller tilfelle av A-sjukdom	Bedriftsintervju	3	Hendelse	Veterinærer (Makro)	1	30	-	-
§ 2 Øyeblikkelig rapportering av mistanke om eller tilfelle av A-sjukdom	Bedriftsintervju	897	Hendelse	Veterinærer (Mikro)	1	8 850	-	-
§ 6 Skriftlig rapportplikt om A-sykdom	Bedriftsintervju	3	Virksomhet	Veterinærer (Makro)	1	266	-	-
§ 6 Skriftlig rapportplikt om A-sykdom	Bedriftsintervju	897	Virksomhet	Veterinærer (Mikro)	1	79 654	-	-
§ 12 Månedlig rapportering av B-sykdom	Bedriftsintervju	3	Virksomhet	Praktiserende veterinærer (Makro)	1	5 328	-	-
§ 12 Månedlig rapportering av B-sykdom	Bedriftsintervju	897	Virksomhet	Praktiserende veterinærer (Mikro)	1	1 593 072	-	-
§ 12 Øyeblikkelig rapportering av mistanke om eller tilfelle av visse B-sykdommer	Bedriftsintervju	3	Virksomhet	Veterinær (Makro)	1	592	-	-
§ 12 Øyeblikkelig rapportering av mistanke om eller tilfelle av visse B-sykdommer	Bedriftsintervju	897	Virksomhet	Veterinær (Mikro)	1	177 008	-	-
§ 19 Øyeblikkelig rapportering av uvanlig C-sykdom	Bedriftsintervju	3	Virksomhet	Veterinærer (Makro)	1	296	-	-
§ 19 Øyeblikkelig rapportering av uvanlig C-sykdom	Bedriftsintervju	897	Virksomhet	Veterinærer (Mikro)	1	88 504	-	-
§ 21 Månedlig rapportering av C-sykdom	Bedriftsintervju	3	Virksomhet	Praktiserende veterinærer (Makro)	1	10 656	-	-
§ 21 Månedlig rapportering av C-sykdom	Bedriftsintervju	897	Virksomhet	Praktiserende veterinærer (Mikro)	1	3 186 144	-	-
§ 3 Miljøplan 1	Bedriftsintervju	672	Dokument	Mottakere av produksjonstilskudd (Makro)	1	9 072	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
§ 3 Miljøplan 1	Bedriftsintervju	49 328	Dokument	Mottakere av produksjonstilskudd (Mikro)	1	665 928	-	-
§ 11 Opplysningsplikt og tilsyn	Bedriftsintervju	27	Hendelse	Kontroll og tilsyn - Produksjonstilskudd (Makro)	1	9 477	-	-
§ 11 Opplysningsplikt og tilsyn	Bedriftsintervju	1 973	Hendelse	Kontroll og tilsyn - Produksjonstilskudd (Mikro)	1	692 523	-	-
§ 6 Søknad om spesielle miljøtiltak i jordbruket	Bedriftsintervju	59	Virksomhet	Søknader om spesielle miljøtiltak fra jord-brukere/næringsdrivende (Makro)	1	87 137	-	-
§ 6 Søknad om spesielle miljøtiltak i jordbruket	Bedriftsintervju	4 342	Virksomhet	Søknader om spesielle miljøtiltak fra jord-brukere/næringsdrivende (Mikro)	1	6 412 700	-	-
§ 9 Opplysningsplikt og kontroll	Bedriftsintervju	59	Hendelse	Søkere om tilskudd til spesielle miljøtiltak i jordbruket (Makro)	1	19 116	-	-
§ 9 Opplysningsplikt og kontroll	Bedriftsintervju	4 342	Hendelse	Søkere om tilskudd til spesielle miljøtiltak i jordbruket (Mikro)	1	1 406 808	-	-
§ 3 Gjødslingsplan	Bedriftsintervju	235	Virksomhet	Foretak som disponerer jordbruksareal med planteproduksjon og som har rett til pro-duksjonstilskudd og som hvert år oppdate-rer gjødslingsplanen (Makro)	1	38 070	-	-
§ 3 Gjødslingsplan	Bedriftsintervju	235	Virksomhet	Foretak som disponerer jordbruksareal med planteproduksjon og som har rett til pro-duksjonstilskudd og som hvert år oppdate-rer gjødslingsplanen (Makro)	1	-	141 000	-
§ 3 Gjødslingsplan	Bedriftsintervju	29 765	Virksomhet	Foretak som disponerer jordbruksareal med planteproduksjon og som har rett til pro-duksjonstilskudd og som hvert år oppdate-rer gjødslingsplanen (Mikro)	1	4 821 930	-	-
§ 3 Gjødslingsplan	Bedriftsintervju	29 765	Virksomhet	Foretak som disponerer jordbruksareal med planteproduksjon og som har rett til pro-duksjonstilskudd og som hvert år oppdate-rer gjødslingsplanen (Mikro)	1	-	17 859 000	-
§ 3 Gjødslingsplan	Bedriftsintervju	142	Virksomhet	Foretak som har en enkel driftsform, liten variasjon i arealbruken eller ekstensiv driftsform, med lite varierende gjødslings-behov (Makro)	0	13 802	-	-
§ 3 Gjødslingsplan	Bedriftsintervju	142	Virksomhet	Foretak som har en enkel driftsform, liten variasjon i arealbruken eller ekstensiv driftsform, med lite varierende gjødslings-behov (Makro)	0	-	14 200	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
§ 3 Gjødslingsplan	Bedriftsintervju	17 985	Virksomhet	Foretak som har en enkel driftsform, liten variasjon i arealbruken eller ekstensiv driftsform, med lite varierende gjødslings-behov (Mikro)	0	1 748 142	-	-
§ 3 Gjødslingsplan	Bedriftsintervju	17 985	Virksomhet	Foretak som har en enkel driftsform, liten variasjon i arealbruken eller ekstensiv driftsform, med lite varierende gjødslings-behov (Mikro)	0	-	1 798 500	-
§ 3 Gjødslingsplan	Bedriftsintervju	377	Virksomhet	Foretak som tar jordprøver (Makro)	0	55 985	-	-
§ 3 Gjødslingsplan	Bedriftsintervju	377	Virksomhet	Foretak som tar jordprøver (Makro)	0	-	141 375	-
§ 3 Gjødslingsplan	Bedriftsintervju	47 750	Virksomhet	Foretak som tar jordprøver (Mikro)	0	7 090 875	-	-
§ 3 Gjødslingsplan	Bedriftsintervju	47 750	Virksomhet	Foretak som tar jordprøver (Mikro)	0	-	17 906 250	-
§ 19 Søknad om avløsertilskudd ved sykdom mv.	Ekspertintervju	34	Hendelse	Søknader om avløsertilskudd ved sykdom m.m. (Makro)	1	15 147	-	-
§ 19 Søknad om avløsertilskudd ved sykdom mv.	Ekspertintervju	10 027	Hendelse	Søknader om avløsertilskudd ved sykdom m.m. (Mikro)	1	4 467 029	-	-
§ 6 Journalføring av vedlikehold av bedøvings- og avlivingsutstyr	Ekspertintervju	10	Virksomhet	Antall slakterier som er pålagt journalfø-ring av vedlikehold og ettersyn av bedø-vings- og avlivningsutstyr (Makro)	52	24 960	-	-
§ 6 Journalføring av vedlikehold av bedøvings- og avlivingsutstyr	Ekspertintervju	48	Virksomhet	Antall slakterier som er pålagt journalfø-ring av vedlikehold og ettersyn av bedø-vings- og avlivningsutstyr (Mikro)	52	119 808	-	-
§ 16. Dokumentasjon for opplæring av bruker av boltepistol	Estimeres - Oppbevare doku-ment	9	Virksomhet	Slakterier med brukere av boltepistoler (Makro)	1	281	-	-
§ 16. Dokumentasjon for opplæring av bruker av boltepistol	Estimeres - Oppbevare doku-ment	41	Virksomhet	Slakterier med brukere av boltepistoler (Mikro)	1	1 278	-	-
§ 18 Sykejournal	Bedriftsintervju	46	Virksomhet	Dyreholder av høns og kalkun (Makro)	1	5 589	-	-
§ 18 Sykejournal	Bedriftsintervju	1 254	Virksomhet	Dyreholder av høns og kalkun (Mikro)	1	152 361	-	-
§ 6 Hestepass og helsekort	Ekspertintervju	17	Hendelse	Antall dyr (Makro)	1	1 469	-	-
§ 6 Hestepass og helsekort	Ekspertintervju	17	Hendelse	Antall dyr (Makro)	1	-	12 750	12 750
§ 6 Hestepass og helsekort	Ekspertintervju	4 983	Hendelse	Antall dyr (Mikro)	1	430 531	-	-
§ 6 Hestepass og helsekort	Ekspertintervju	4 983	Hendelse	Antall dyr (Mikro)	1	-	3 737 250	3 737 250
§ 4 Søknad om autorisasjon som veterinær/helsebiolog	Bedriftsintervju	8	Virksomhet	Søknader om å bli autorisert som veteri-nær/helsebiolog. (Makro)	1	1 184	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
§ 4 Søknad om autorisasjon som veterinær/helsebiolog	Bedriftsintervju	112	Virksomhet	Søknader om å bli autorisert som veterinær/helsebiolog. (Mikro)	1	16 576	-	-
§ 3 og 9 Merking av rein	Bedriftsintervju	437	Hendelse	Merkinger av rein (Makro)	1	35 397	-	-
§ 3 og 9 Merking av rein	Bedriftsintervju	121 375	Hendelse	Merkinger av rein (Mikro)	1	9 831 375	-	-
§ 4 Søknad om registrering av reinmerker (hovedmerker og tilleggssnitt)	Bedriftsintervju	102	Hendelse	Søkere om reinmerke (Mikro)	1	67 473	-	-
§ 2 Melding om reindrift fra driftsenheter	Bedriftsintervju	572	Hendelse	Meldinger om reindrift fra driftsenheter (Mikro)	1	362 934	-	-
§ 13 - Dokumentasjon på godkjent opplæringsprogram for dyretransportsjåfører	Estimeres - Oppbevare dokument	3	Hendelse	Transportør/Dyretransportsjåfører (Makro)	1	94	-	-
§ 13 - Dokumentasjon på godkjent opplæringsprogram for dyretransportsjåfører	Estimeres - Oppbevare dokument	797	Hendelse	Transportør/Dyretransportsjåfører (Mikro)	1	24 840	-	-
§ 3 Søknad om deltakelse i veterinærvakt	Bedriftsintervju	17	Hendelse	Veterinærer som søker om å få rett til å delta i veterinærvakten (Makro)	1	5 262	-	-
§ 3 Søknad om deltakelse i veterinærvakt	Bedriftsintervju	233	Hendelse	Veterinærer som søker om å få rett til å delta i veterinærvakten (Mikro)	1	72 114	-	-
§ 4 Innsending av vaktregning/vaktrapport til Matilsynet	Bedriftsintervju	23	Hendelse	Veterinærer som er vaktdeltakere (Makro)	12	163 392	-	-
§ 4 Innsending av vaktregning/vaktrapport til Matilsynet	Bedriftsintervju	327	Hendelse	Veterinærer som er vaktdeltakere (Mikro)	12	2 323 008	-	-
§ 5 Søknad om tilskudd til veibygging	Bedriftsintervju	5	Hendelse	Skogeiere (Makro)	1	1 080	-	-
§ 5 Søknad om tilskudd til veibygging	Bedriftsintervju	395	Hendelse	Skogeiere (Mikro)	1	85 320	-	-
§ 6 Søknad om tilskudd til miljøtiltak i skog	Ekspertintervju	10	Hendelse	Skogeiere (Makro)	1	8 100	-	-
§ 6 Søknad om tilskudd til miljøtiltak i skog	Ekspertintervju	790	Hendelse	Skogeiere (Mikro)	1	639 900	-	-
§ 7 Søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a.	Ekspertintervju	6	Hendelse	Skogeiere som søker tilskudd til drift med taubane, hest o.a. (Makro)	1	648	-	-
§ 7 Søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a.	Ekspertintervju	6	Hendelse	Skogeiere som søker tilskudd til drift med taubane, hest o.a. (Makro)	1	-	6 000	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
§ 7 Søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a.	Ekspertintervju	494	Hendelse	Skogeiere som søker tilskudd til drift med taubane, hest o.a. (Mikro)	1	53 352	-	-
§ 7 Søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a.	Ekspertintervju	494	Hendelse	Skogeiere som søker tilskudd til drift med taubane, hest o.a. (Mikro)	1	-	494 000	-
§ 10 Anmodning om utbetaling av tilskudd	Bedriftsintervju	23	Hendelse	Skogeiere som anmoder om utbetaling av støtte (Makro)	1	8 384	-	-
§ 10 Anmodning om utbetaling av tilskudd	Bedriftsintervju	1 777	Hendelse	Skogeiere som anmoder om utbetaling av støtte (Mikro)	1	647 717	-	-
§ 4 - Søknad om matkorntilskudd	Ekspertintervju	13	Virksomhet	Registrerte foretak som som anvender korn i tilvirkning av mel, gryn eller andre cereal-produkter som nyttes til mat beregnet til innenlandsk forbruk. (Makro)	12	38 480	-	-
§ 5 - Betale prisutjevningsbeløp: Den som tilvirker kraftfor til hus-dyrproduksjon skal betale et prisut-jevningsbeløp	Ekspertintervju	50	Virksomhet	tilvirker av kraftfôr til husdyrproduksjon skal betale et prisutjevningsbeløp for nær-mere definerte råvarer som benyttes i tilvirkingsprosessen (Makro)	12	44 400	-	-
§ 24 Journalføring for dyrehelseper-sonell	Bedriftsintervju	17	Dokument	Dyreklinikk: Selvstendige næringsdrivende som fører elektronisk journal (Makro)	1	2 454 233	-	-
§ 24 Journalføring for dyrehelseper-sonell	Bedriftsintervju	27	Dokument	Dyreklinikk: Selvstendige næringsdrivende som fører elektronisk journal (Makro)	1	-	-	675 000
§ 24 Journalføring for dyrehelseper-sonell	Bedriftsintervju	233	Dokument	Dyreklinikk: Selvstendige næringsdrivende som fører elektronisk journal (Mikro)	1	33 637 433	-	-
§ 24 Journalføring for dyrehelseper-sonell	Bedriftsintervju	373	Dokument	Dyreklinikk: Selvstendige næringsdrivende som fører elektronisk journal (Mikro)	1	-	-	9 325 000
§ 24 Journalføring for dyrehelseper-sonell	Bedriftsintervju	17	Dokument	veterinærer rettet mot landbruksmessig primærproduksjon: Selvstendige nærings-drivende som fører elektronisk journal (Makro)	1	754 800	-	-
§ 24 Journalføring for dyrehelseper-sonell	Bedriftsintervju	17	Dokument	veterinærer rettet mot landbruksmessig primærproduksjon: Selvstendige nærings-drivende som fører elektronisk journal (Makro)	1	-	-	204 000
§ 24 Journalføring for dyrehelseper-sonell	Bedriftsintervju	233	Dokument	veterinærer rettet mot landbruksmessig primærproduksjon: Selvstendige nærings-drivende som fører elektronisk journal (Mikro)	1	10 345 200	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
§ 24 Journalføring for dyrehelseper-sonell	Bedriftsintervju	233	Dokument	veterinærer rettet mot landbruksmessig primærproduksjon: Selvstendige nærings-drivende som fører elektronisk journal (Mikro)	1	-	-	2 796 000
§ 24 Journalføring for dyrehelseper-sonell	Bedriftsintervju	17	Dokument	Veterinærer rettet mot landbruksmessig primærproduksjon: Selvstendige nærings-drivende som fører manuell journal (Makro)	1	150 960	-	-
§ 24 Journalføring for dyrehelseper-sonell	Bedriftsintervju	27	Dokument	Veterinærer rettet mot landbruksmessig primærproduksjon: Selvstendige nærings-drivende som fører manuell journal (Makro)	1	959 040	-	-
§ 24 Journalføring for dyrehelseper-sonell	Bedriftsintervju	233	Dokument	Veterinærer rettet mot landbruksmessig primærproduksjon: Selvstendige nærings-drivende som fører manuell journal (Mikro)	1	2 069 040	-	-
§ 24 Journalføring for dyrehelseper-sonell	Bedriftsintervju	373	Dokument	Veterinærer rettet mot landbruksmessig primærproduksjon: Selvstendige nærings-drivende som fører manuell journal (Mikro)	1	13 248 960	-	-
§ 7 Søknad om godkjenning av plan for nydyrking	Ekspertintervju	5	Hendelse	Jordbrukere som søker om godkjenning av plan for nydyrking (Makro)	1	2 025	-	-
§ 7 Søknad om godkjenning av plan for nydyrking	Ekspertintervju	395	Hendelse	Jordbrukere som søker om godkjenning av plan for nydyrking (Mikro)	1	159 975	-	-
§ 2-1 Søknad om godkjenning av veier for landbruksformål	Bedriftsintervju	16	Hendelse	Søkere på godkjenning landbruksveg (Mak-ro)	1	37 886	-	-
§ 2-1 Søknad om godkjenning av veier for landbruksformål	Bedriftsintervju	1 184	Hendelse	Søkere på godkjenning landbruksveg (Mik-ro)	1	2 803 594	-	-
§ 2-2 Søkeren skal før søknad om godkjenning underrette naboer m.m.	Bedriftsintervju	16	Hendelse	Jordbrukere/næringsdrivende som planleg-ger å søke om godkjenning av veg for land-bruksformål (Makro)	1	648	-	-
§ 2-2 Søkeren skal før søknad om godkjenning underrette naboer m.m.	Bedriftsintervju	1 184	Hendelse	Jordbrukere/næringsdrivende som planleg-ger å søke om godkjenning av veg for land-bruksformål (Mikro)	1	47 952	-	-
§ 3-5 Melding om avsluttet arbeid	Bedriftsintervju	16	Hendelse	Næringsdrivende/jordbrukere med godkjent veganlegg som er ferdig (Makro)	1	13 392	-	-
§ 3-5 Melding om avsluttet arbeid	Bedriftsintervju	1 184	Hendelse	Næringsdrivende/jordbrukere med godkjent veganlegg som er ferdig (Mikro)	1	991 008	-	-
§ 3 Miljøplan 2	Bedriftsintervju	59	Hendelse	Foretak som har utarbeidet miljøplan 2 (Makro)	1	25 488	-	-
§ 3 Miljøplan 2	Bedriftsintervju	4 342	Hendelse	Foretak som har utarbeidet miljøplan 2	1	1 875 744	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
				(Mikro)				
§ 18 Betaling av søknadsavgift	Estimeres - betale regning	40	Hendelse	Sortsiere som søker om rettsbeskyttelse av plantesort (Mikro)	1	2 493	-	-
§ 18 Betaling av årsavgift for be-skyttet sort	Estimeres - betale regning	16	Virksomhet	Årsavgifter (Makro)	1	997	-	-
§ 18 Betaling av årsavgift for be-skyttet sort	Estimeres - betale regning	1 984	Virksomhet	Årsavgifter (Mikro)	1	123 669	-	-
§ 18 Avgift for nyhetsprøving	Estimeres - betale regning	40	Hendelse	Sortseier med nyhetsprøving (Mikro)	1	2 493	-	-
§ 17 Kommunen kontrollerer in-vesteringar og utførte tiltak	Ekspertintervju	26	Hendelse	Kontroller av utførte tiltak og investeringer (Makro)	1	3 510	-	-
§ 17 Kommunen kontrollerer in-vesteringar og utførte tiltak	Ekspertintervju	1 974	Hendelse	Kontroller av utførte tiltak og investeringer (Mikro)	1	266 490	-	-
§ 7 Søknad om godkjenning og registrering av reinavla avlssvin og hybridsavlssvin	Ekspertintervju	261	Hendelse	Antall avlsdyr som føres inn i registeret per år (Makro)	1	3 524	-	-
§ 7 Søknad om godkjenning og registrering av reinavla avlssvin og hybridsavlssvin	Ekspertintervju	29 739	Hendelse	Antall avlsdyr som føres inn i registeret per år (Mikro)	1	401 477	-	-
§ 8 Avstammings- og idenitetsserti-fikat	Ekspertintervju	261	Hendelse	Antall avstaminings- og identitetssertifika-ter utstedt (Makro)	1	2 114	-	-
§ 8 Avstammings- og idenitetsserti-fikat	Ekspertintervju	29 739	Hendelse	Antall avstaminings- og identitetssertifika-ter utstedt (Mikro)	1	240 886	-	-
§ 8 Melding om innførsel ved im-port fra land innen EØS.	Ekspertintervju	1 408	Hendelse	Hvor mange meldinger om import fra importør eller dennes representant (Makro)	1	55 569	-	-
§ 8 Melding om innførsel ved im-port fra land innen EØS.	Ekspertintervju	6 592	Hendelse	Hvor mange meldinger om import fra importør eller dennes representant (Mikro)	1	260 164	-	-
§ 9 Fortegnelse over mottatte forsendelser av levende dyr og animalske produkter importert til Norge	Ekspertintervju	1 945	Hendelse	Forsendelser av levende dyr og animalske produkter importert til Norge (Makro)	1	575 720	-	-
§ 9 Fortegnelse over mottatte forsendelser av levende dyr og animalske produkter importert til Norge	Ekspertintervju	9 111	Hendelse	Forsendelser av levende dyr og animalske produkter importert til Norge (Mikro)	1	2 696 856	-	-
§ 5 Søknad om refusjon av skyss-godtjgøresle	Bedriftsintervju	129	Hendelse	Søknader om skyssgodtgjørelse (Makro)	12	1 183 704	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
§ 5 Søknad om refusjon av skyss-godtjgøresle	Bedriftsintervju	604	Hendelse	Søknader om skyssgodtgjørelse (Mikro)	12	5 542 304	-	-
§ 2 - Frakttilskudd ved transport til engroshandlarar	Ekspertintervju	5	Virksomhet	Antall søknader om frakttilskudd ved transport til engroshandlere. (Makro)	12	60 125	-	-
§ 2 - Frakttilskudd ved transport til engroshandlarar	Ekspertintervju	25	Virksomhet	Antall søknader om frakttilskudd ved transport til engroshandlere. (Mikro)	12	300 625	-	-
§ 3 - Frakttilskudd ved transport av nedskoren vare	Ekspertintervju	5	Virksomhet	Antall søknader om frakttilskudd ved transport av nedskoren vare. (Makro)	12	60 125	-	-
§ 3 - Frakttilskudd ved transport av nedskoren vare	Ekspertintervju	25	Virksomhet	Antall søknader om frakttilskudd ved transport av nedskoren vare. (Mikro)	12	300 625	-	-
§ 42 Gebyr	Estimeres - betale regning	1	Hendelse	Betaling av gebyr (Makro)	1	62	-	-
§ 42 Gebyr	Estimeres - betale regning	299	Hendelse	Betaling av gebyr (Mikro)	1	18 638	-	-
§ 4 Spesifisert oppgave til SLF med prognose for inneværende måned		3	Hendelse	Månedlige rapporteringer med spesifisert oppgave (Mikro)	12	6 732	-	-
§ 5 Meierselskapets revisor skal revidere og stadfeste oppgavene hver halvår		3	Virksomhet	Revideringer og stadfestelser av opgaver (Mikro)	2	-	120 000	-
§ 5 Søknad om arealtil-skudd/prisnedskrivingstilskudd	Bedriftsintervju	4	Hendelse	Søknader om arealtilskudd (Mikro)	1	57 227	-	-
§ 5 Søknad om arealtil-skudd/prisnedskrivingstilskudd	Bedriftsintervju	4	Hendelse	Søknader om arealtilskudd (Mikro)	1	-	60 000	-
§ 6 Årsoppgave over eggsalg sendes SLF	Ekspertintervju	62	Hendelse	Innsendte årsoppgaver fra fore-tak/produsenter med direkte omsetning (Makro)	1	6 696	-	-
§ 6 Årsoppgave over eggsalg sendes SLF	Ekspertintervju	1 688	Hendelse	Innsendte årsoppgaver fra fore-tak/produsenter med direkte omsetning (Mikro)	1	182 304	-	-
§ 6 søknad om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksva-rer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder	Bedriftsintervju	2	Virksomhet	Antall søknader om eksporttildskudd ved industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved ekport og leveranser til speisalmarkeder (Makro)	12	17 184	-	-
§ 6 søknad om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksva-rer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder	Bedriftsintervju	20	Virksomhet	Antall søknader om eksporttildskudd ved industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved ekport og leveranser til speisalmarkeder (Mikro)	12	171 840	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
§ 8 Kontroll og oplysningplikt. STEDLIG TILSYN.	Bedriftsintervju	1	Hendelse	Antall kontroller/ tilsyn (Makro)	1	4 440	-	-
§ 8 Kontroll og oplysningplikt. STEDLIG TILSYN.	Bedriftsintervju	4	Hendelse	Antall kontroller/ tilsyn (Mikro)	1	17 760	-	-
§ 5 innmeldinger av resepter	Bedriftsintervju	27	Virksomhet	Antall innmeldinger av resepter (Makro)	1	10 018	-	-
§ 5 innmeldinger av resepter	Bedriftsintervju	223	Virksomhet	Antall innmeldinger av resepter (Mikro)	1	82 744	-	-
§ 6 Månedlig rapport	Bedriftsintervju	1	Hendelse	Antall månedlige rapporter over spesifiser-te oppgaver (Makro)	1	972	-	-
§ 6 Månedlig rapport	Bedriftsintervju	89	Hendelse	Antall månedlige rapporter over spesifiser-te oppgaver (Mikro)	1	86 508	-	-
§ 6 Halvårlig/årlig rapportering	Bedriftsintervju	1	Virksomhet	Hvor mange halvårlige/årlige rapportering-er over omsatt mengde foredlete produkter fra produksjons- og foredlingstiltak som har frittak fra overproduksjonsavgift (Makro)	1	81	-	-
§ 6 Halvårlig/årlig rapportering	Bedriftsintervju	89	Virksomhet	Hvor mange halvårlige/årlige rapportering-er over omsatt mengde foredlete produkter fra produksjons- og foredlingstiltak som har frittak fra overproduksjonsavgift (Mikro)	1	7 209	-	-
§ 9 Søknad om tillatelse til å få beregnet egen kvote for felles melkeproduksjon på helårsbasis (samdrift)	Bedriftsintervju	2	Hendelse	Antall søknader om å få beregnet felles kvote på helårsbasis (samdrift)? (Makro)	1	592	-	-
§ 9 Søknad om tillatelse til å få beregnet egen kvote for felles melkeproduksjon på helårsbasis (samdrift)	Bedriftsintervju	2	Hendelse	Antall søknader om å få beregnet felles kvote på helårsbasis (samdrift)? (Makro)	1	-	2 000	-
§ 9 Søknad om tillatelse til å få beregnet egen kvote for felles melkeproduksjon på helårsbasis (samdrift)	Bedriftsintervju	568	Hendelse	Antall søknader om å få beregnet felles kvote på helårsbasis (samdrift)? (Mikro)	1	168 128	-	-
§ 9 Søknad om tillatelse til å få beregnet egen kvote for felles melkeproduksjon på helårsbasis (samdrift)	Bedriftsintervju	568	Hendelse	Antall søknader om å få beregnet felles kvote på helårsbasis (samdrift)? (Mikro)	1	-	568 000	-
§ 16 Innmelding av salg av melke-kvote ku	Bedriftsintervju	2	Hendelse	Antall innmeldinger av salg av melkekvote med vedlegg skjema for privat omsetning av melkekvote (Makro)	1	1 193	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
§ 16 Innmelding av salg av melke-kvote ku	Bedriftsintervju	647	Hendelse	Antall innmeldinger av salg av melkekvote med vedlegg skjema for privat omsetning av melkekvote (Mikro)	1	386 065	-	-
§ 18 Innmelding av kvotekjøp fra staten	Bedriftsintervju	29	Hendelse	Antall innmeldinger av kvotekjøp fra staten- KU (Makro)	1	3 524	-	-
§ 18 Innmelding av kvotekjøp fra staten	Bedriftsintervju	8 526	Hendelse	Antall innmeldinger av kvotekjøp fra staten- KU (Mikro)	1	1 035 909	-	-
Plikt til å underlegges tilsyn	Bedriftsintervju	25	Hendelse	Tilsyn (Makro)	1	8 100	-	-
Plikt til å underlegges tilsyn	Bedriftsintervju	115	Hendelse	Tilsyn (Mikro)	1	37 260	-	-
§ 5 Plikt til å opplyse om avvikende slaktedyr	Ekspertintervju	10	Hendelse	Melding utformet av besetningens eier om avvikende slaktedyr (Makro)	1	150	-	-
§ 5 Plikt til å opplyse om avvikende slaktedyr	Ekspertintervju	2 990	Hendelse	Melding utformet av besetningens eier om avvikende slaktedyr (Mikro)	1	44 850	-	-
§ 62a Nedskjæringsplan-årsplan	Bedriftsintervju	18	Hendelse	Årsplan for nedskjæringsaktivitet (Makro)	1	23 400	-	-
§ 62a Nedskjæringsplan-årsplan	Bedriftsintervju	82	Hendelse	Årsplan for nedskjæringsaktivitet (Mikro)	1	106 600	-	-
§ 62a Nedskjæringsplan-ukeplan	Bedriftsintervju	18	Hendelse	Ukeplan (Makro)	1	13 650	-	-
§ 62a Nedskjæringsplan-ukeplan	Bedriftsintervju	82	Hendelse	Ukeplan (Mikro)	1	62 183	-	-
§ 96 Føring av journal over slakte-dyr og -produkter	Bedriftsintervju	2	Hendelse	Virksomhet (Makro)	1	1 950	-	-
§ 96 Føring av journal over slakte-dyr og -produkter	Bedriftsintervju	10	Hendelse	Virksomhet (Mikro)	1	9 750	-	-
§ 8 Føring av register	Ekspertintervju	49	Virksomhet	Fjørfekjøttvirksomheter (Makro)	1	18 326	-	-
§ 8 Føring av register	Ekspertintervju	231	Virksomhet	Fjørfekjøttvirksomheter (Mikro)	1	86 394	-	-
§ 57 Driftsregister	Bedriftsintervju	18	Virksomhet	Driftsregistere, tid brukt pr. bedrift i prdag til å føre driftsregister (Makro)	365	709 560	-	-
§ 57 Driftsregister	Bedriftsintervju	502	Virksomhet	Driftsregistere, tid brukt pr. bedrift i prdag til å føre driftsregister (Mikro)	365	19 788 840	-	-
§ 4 Plikt til å gi Mattilsynet infor-masjon	Ekspertintervju	3	Hendelse	Tilfeller der Mattilsynet etterspør informa-sjon. (Makro)	1	9 360	-	-
§ 4 Plikt til å gi Mattilsynet infor-masjon	Ekspertintervju	32	Hendelse	Tilfeller der Mattilsynet etterspør informa-sjon. (Mikro)	1	99 840	-	-
Vedlegg B3 Leierenseriers journal-plikt	Ekspertintervju	6	Hendelse	Leierenserier for såkorn (Makro)	1	4 800	-	-
Vedlegg B3 Leierenseriers journal-plikt	Ekspertintervju	64	Hendelse	Leierenserier for såkorn (Mikro)	1	51 200	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
§ 8 Skriftlig kontrakt ved avl av såvare	Ekspertintervju	84	Hendelse	Kontrakt om avl av såvare (Makro)	1	3 360	-	-
§ 8 Skriftlig kontrakt ved avl av såvare	Ekspertintervju	986	Hendelse	Kontrakt om avl av såvare (Mikro)	1	39 440	-	-
Vedlegg A5 Egenerklæring om kontroll for floghavre	Ekspertintervju	67	Hendelse	Egenerklæring om kontroll for floghavre (Makro)	1	2 680	-	-
Vedlegg A5 Egenerklæring om kontroll for floghavre	Ekspertintervju	783	Hendelse	Egenerklæring om kontroll for floghavre (Mikro)	1	31 320	-	-
Vedlegg A5 Eiendomsspesifikasjon og kartskisse	Ekspertintervju	84	Hendelse	Levering av eiendomsspesifikasjon og kartskisse til Mattilsynet (Makro)	1	40 320	-	-
Vedlegg A5 Eiendomsspesifikasjon og kartskisse	Ekspertintervju	986	Hendelse	Levering av eiendomsspesifikasjon og kartskisse til Mattilsynet (Mikro)	1	473 280	-	-
§ 9 Melding om avl (endelig inn-melding)	Ekspertintervju	24	Hendelse	Melding (Makro)	1	11 520	-	-
§ 9 Melding om avl (endelig inn-melding)	Ekspertintervju	276	Hendelse	Melding (Mikro)	1	132 480	-	-
§ 10 Tilstedeværelse ved vekstkont-roll	Ekspertintervju	61	Hendelse	Vekstkontroll (Makro)	1	117 120	-	-
§ 10 Tilstedeværelse ved vekstkont-roll	Ekspertintervju	719	Hendelse	Vekstkontroll (Mikro)	1	1 380 480	-	-
§ 4 Søknad om tillatelse	Ekspertintervju	1	Hendelse	Søknad om tillatelse (Makro)	1	35	-	-
§ 4 Søknad om tillatelse	Ekspertintervju	216	Hendelse	Søknad om tillatelse (Mikro)	1	7 582	-	-
§ 27 Melding om utførsel	Bedriftsintervju	197	Hendelse	Melding om utførsel (Makro)	1	11 052	-	-
§ 27 Melding om utførsel	Bedriftsintervju	2 303	Hendelse	Melding om utførsel (Mikro)	1	129 198	-	-
§§ 31 og 32 Gebyr	Estimeres - betale regning	63	Hendelse	Betaling av kontrollgebyr ved innførsel. Betaling av kontrollgebyr ved produksjon og omsetning (Makro)	1	3 927	-	-
§§ 31 og 32 Gebyr	Estimeres - betale regning	737	Hendelse	Betaling av kontrollgebyr ved innførsel. Betaling av kontrollgebyr ved produksjon og omsetning (Mikro)	1	45 940	-	-
§ 5 Melding om opprettel-se/nedleggelse av stasjonær bigård	Ekspertintervju	1	Hendelse	Melding om opprettelse/nedleggelse av stasjpnær bigård (Makro)	1	932	-	-
§ 5 Melding om opprettel-se/nedleggelse av stasjonær bigård	Ekspertintervju	299	Hendelse	Melding om opprettelse/nedleggelse av stasjpnær bigård (Mikro)	1	278 519	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
§ 8 Inspeksjon	Ekspertintervju	5	Hendelse	Inspeksjon (Makro)	1	3 240	-	-
§ 8 Inspeksjon	Ekspertintervju	1 495	Hendelse	Inspeksjon (Mikro)	1	968 760	-	-
§ 13 Melding om flytting til vand-replass	Ekspertintervju	10	Hendelse	Melding om flytting til vandreplass (Makro)	1	2 025	-	-
§ 13 Melding om flytting til vand-replass	Ekspertintervju	2 990	Hendelse	Melding om flytting til vandreplass (Mikro)	1	605 475	-	-
§ 14 Søknad om sertifisering av stasjonær bigård	Ekspertintervju	5	Hendelse	Søknad om sertifisering av stasjonær bigård (Makro)	1	1 215	-	-
§ 14 Søknad om sertifisering av stasjonær bigård	Ekspertintervju	1 495	Hendelse	Søknad om sertifisering av stasjonær bigård (Mikro)	1	363 285	-	-
§ 14b Journal	Ekspertintervju	10	Hendelse	Fortegnelser (Makro)	1	3 240	-	-
§ 14b Journal	Ekspertintervju	2 990	Hendelse	Fortegnelser (Mikro)	1	968 760	-	-
§ 4 - sende inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretaks-sammenslutning	Ekspertintervju	3	Virksomhet	Antall fruktlagre som har sendt inn år-soppgave over mottak av de aktuelle pro-dukter fra hvert enkelt foretak og foretaks-sammenslutning (Makro)	1	5 850	-	-
§ 4 - sende inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretaks-sammenslutning	Ekspertintervju	66	Virksomhet	Antall fruktlagre som har sendt inn år-soppgave over mottak av de aktuelle pro-dukter fra hvert enkelt foretak og foretaks-sammenslutning (Mikro)	1	128 700	-	-
§ 10 Søknad om tilskudd	Ekspertintervju	12	Hendelse	Månedlige innrapporteringer over ull (Mikro)	1	325	-	-
§ 10 Søknad om tilskudd	Ekspertintervju	12	Hendelse	Månedlige innrapporteringer over ull (Mikro)	12	46 800	-	-
§ 2, 3 Betaling av gebyr til Mattil-synet for særskilte ytelser	Estimeres - betale regning	361	Hendelse	Betaling av gebyr for særskite ytelser (Makro)	1	22 502	-	-
§ 2, 3 Betaling av gebyr til Mattil-synet for særskilte ytelser	Estimeres - betale regning	26 539	Hendelse	Betaling av gebyr for særskite ytelser (Mikro)	1	1 654 264	-	-
§ 8 Oppbevare dokumentasjon på behandling	Estimeres - Oppbevare doku-ment	90	Virksomhet	Antall oppdrettsanlegg, virksomheter som driver landbruksmessig primærproduksjon og enhver annen som handler med dyr fra slike virksomheter. Fisk, bier, tamrein og fjørfe (Makro)	1	2 805	-	-
§ 8 Oppbevare dokumentasjon på behandling	Estimeres - Oppbevare doku-ment	6 638	Virksomhet	Antall oppdrettsanlegg, virksomheter som driver landbruksmessig primærproduksjon og enhver annen som handler med dyr fra slike virksomheter. Fisk, bier, tamrein og	1	206 884	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
				fjørfe (Mikro)				
§ 1 Gebyr	Estimeres - betale regning	29	Hendelse	Vareparti det betales gebyr for (Makro)	1	1 808	-	-
§ 1 Gebyr	Estimeres - betale regning	2 131	Hendelse	Vareparti det betales gebyr for (Mikro)	1	132 832	-	-
§ 5 Søknad om tilskudd til prisned-skriving til industrielt bearbeide jordbruksvarer	Bedriftsintervju	34	Hendelse	Antall søknader om tilskudd til prisnedskri-ving til industrielt bearbeidede jordbruksva-rer (Makro)	12	374 857	-	-
§ 4 Søknad om godkjen-ning/innmelding av resepter på ferdigvarer	Bedriftsintervju	400	Hendelse	Antall innmeldinger av slike resepter (Mak-ro)	1	70 033	-	-
§ 6 Søknad om tilskudd til enkelte bearbeide kjøttvarer ved leveranser	Bedriftsintervju	30	Virksomhet	Antall søknader om tilskudd til enkelte bearbeidede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder (Makro)	12	426 240	-	-
§ 5 Søknad om godkjen-ning/innmelding av resepter	Bedriftsintervju	150	Hendelse	Innmelding av resepter (Makro)	1	59 200	-	-
§ 11. Registrering av gjødselvarer produsert av organisk avfall	Bedriftsintervju	1	Hendelse	Antall registreringer av gjødeselvarer produsert av organisk avfall (Makro)	1	2 708	-	-
§ 11. Registrering av gjødselvarer produsert av organisk avfall	Bedriftsintervju	81	Hendelse	Antall registreringer av gjødeselvarer produsert av organisk avfall (Mikro)	1	219 375	-	-
§ 11 - Registrering og søknad om godkjenning av gjødselvare	Bedriftsintervju	1	Hendelse	Antall søknader/registreringer av annen gjødselvare (Makro)	1	493	-	-
§ 11 - Registrering og søknad om godkjenning av gjødselvare	Bedriftsintervju	81	Hendelse	Antall søknader/registreringer av annen gjødselvare (Mikro)	1	39 960	-	-
§ 11 - Registrering/søknad om godkjenning av dyrkinsmedier, jordforbedringsmidler og jorddek-kingsmidler som ikke er produsert på avfall	Bedriftsintervju	37	Hendelse	Antall søknader/registreringer om om godkjenning av dyrkingsmedier, jordforbed-ringsmidler og joddekkingsmidler som ikke er produsert på avfall (Mikro)	1	36 507	-	-
§ 12 - Rapportingsplikt - Alle som produserer eller importerer produk-ter som kommer inn under denne forskrifts del II, skal for hvert enkelt produkt gi opplysninger til Matilsy-net om omsatt mengde fra produ-sent eller importør	Bedriftsintervju	3	Hendelse	Antall rapporteringer fra produsenter eller importører vedrørende omsetning av gjød-selvareprodukter som inngår i denne for-skrift (Makro)	1	1 381	-	-
§ 12 - Rapportingsplikt - Alle som	Bedriftsintervju	397	Hendelse	Antall rapporteringer fra produsenter eller	1	182 785	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
produserer eller importerer produkter som kommer inn under denne forskrifts del II, skal for hvert enkelt produkt gi opplysninger til Matilsynet om omsatt mengde fra produsent eller importør				importører vedrørende omsetning av gjødselvareprodukter som inngår i denne forskrift (Mikro)				
§ 11 Søknad om individuell tollnedsettelse (ved import av landbruksvarer)	Bedriftsintervju	5	Hendelse	Søknader om indivduell tollnedsettelse (Makro)	1	740	-	-
§ 11 Søknad om individuell tollnedsettelse (ved import av landbruksvarer)	Bedriftsintervju	395	Hendelse	Søknader om indivduell tollnedsettelse (Mikro)	1	58 460	-	-
§ 9 Sende råvaredeklarasjon til SLF ved import av ferdigvarer	Bedriftsintervju	90	Hendelse	Råvaredeklarasjoner sendt til SLF (Makro)	1	39 072	-	-
§ 9 Sende råvaredeklarasjon til SLF ved import av ferdigvarer	Bedriftsintervju	6 610	Hendelse	Råvaredeklarasjoner sendt til SLF (Mikro)	1	2 869 621	-	-
§ 4 Plikt til å registrere bestilling av øremerker i Mattilsynets merkeregister	Bedriftsintervju	83	Hendelse	Foretak som har bestilt øremerker (Makro)	1	1 121	-	-
§ 4 Plikt til å registrere bestilling av øremerker i Mattilsynets merkeregister	Bedriftsintervju	24 721	Hendelse	Foretak som har bestilt øremerker (Mikro)	1	333 734	-	-
§ 9 Merking av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge	Bedriftsintervju	457	Hendelse	Merkinger av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge - Storfe (Makro)	1	6 170	-	-
§ 9 Merking av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge	Bedriftsintervju	457	Hendelse	Merkinger av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge - Storfe (Makro)	1	-	-	2 788
§ 9 Merking av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge	Bedriftsintervju	136 170	Hendelse	Merkinger av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge - Storfe (Mikro)	1	1 838 295	-	-
§ 9 Merking av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge	Bedriftsintervju	136 170	Hendelse	Merkinger av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge - Storfe (Mikro)	1	-	-	830 637
§ 9 Merking av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge	Bedriftsintervju	85	Hendelse	Merkinger av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge - Svin (Makro)	1	689	-	-
§ 9 Merking av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge	Bedriftsintervju	85	Hendelse	Merkinger av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge - Svin (Makro)	1	-	-	264
§ 9 Merking av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge	Bedriftsintervju	25 456	Hendelse	Merkinger av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge - Svin (Mikro)	1	206 194	-	-
§ 9 Merking av dyr som overføres til	Bedriftsintervju	25 456	Hendelse	Merkinger av dyr som overføres til nytt	1	-	-	78 914

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
nytt dyrehold i Norge				dyrehold i Norge - Svin (Mikro)				
§ 11 Dyreholdjournal	Bedriftsintervju	70	Virksomhet	Virksomheter som plikter å føre dyre-holdjournal - Storfe (Makro)	1	46 305	-	-
§ 11 Dyreholdjournal	Bedriftsintervju	20 977	Virksomhet	Virksomheter som plikter å føre dyre-holdjournal - Storfe (Mikro)	1	13 876 286	-	-
§ 12 Helsekort	Bedriftsintervju	70	Virksomhet	Virksomheter som fører helsekort (Makro)	1	24 570	-	-
§ 12 Helsekort	Bedriftsintervju	20 977	Virksomhet	Virksomheter som fører helsekort (Mikro)	1	7 362 927	-	-
§ 13 Oppbevaring av dyreholdjour-nal og helsekort	Estimeres - Oppbevare doku-ment	70	Dokument	Virksomheter som er pliktige til å oppbeva-re dyreholdjournal og helsekort (storfe) (Makro)	1	2 182	-	-
§ 13 Oppbevaring av dyreholdjour-nal og helsekort	Estimeres - Oppbevare doku-ment	20 977	Dokument	Virksomheter som er pliktige til å oppbeva-re dyreholdjournal og helsekort (storfe) (Mikro)	1	653 783	-	-
§ 14 Merking av storfe som er født i Norge	Bedriftsintervju	1 246	Hendelse	Merkinger av storfe (Makro)	1	23 549	-	-
§ 14 Merking av storfe som er født i Norge	Bedriftsintervju	1 246	Hendelse	Merkinger av storfe (Makro)	1	-	-	14 952
§ 14 Merking av storfe som er født i Norge	Bedriftsintervju	371 304	Hendelse	Merkinger av storfe (Mikro)	1	7 017 646	-	-
§ 14 Merking av storfe som er født i Norge	Bedriftsintervju	371 304	Hendelse	Merkinger av storfe (Mikro)	1	-	-	4 455 648
§ 16 Registrering og rapportering av storfe i sentralt individregister	Bedriftsintervju	70	Virksomhet	Foretak med storfe (Makro)	12	68 040	-	-
§ 16 Registrering og rapportering av storfe i sentralt individregister	Bedriftsintervju	20 977	Virksomhet	Foretak med storfe (Mikro)	12	20 389 644	-	-
§ 17 Merking av svin som er født i Norge	Bedriftsintervju	1 340	Hendelse	Svin som merkes (Makro)	1	14 472	-	-
§ 17 Merking av svin som er født i Norge	Bedriftsintervju	1 340	Hendelse	Svin som merkes (Makro)	1	-	-	4 154
§ 17 Merking av svin som er født i Norge	Bedriftsintervju	399 202	Hendelse	Svin som merkes (Mikro)	1	4 311 382	-	-
§ 17 Merking av svin som er født i Norge	Bedriftsintervju	399 202	Hendelse	Svin som merkes (Mikro)	1	-	-	1 237 526
§ 18 Rapportering fra bønder til sentralt svineholdsregister	Bedriftsintervju	13	Virksomhet	Svineforetak (Makro)	1	1 755	-	-
§ 18 Rapportering fra bønder til	Bedriftsintervju	3 744	Virksomhet	Svineforetak (Mikro)	1	505 440	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
sentralt svineholdsregister								
§ 18 Melding fra slakteriene til Mattilsynet ved forflytning av svin og melding om endringer i opplys-ning om dyrehold med svin	Bedriftsintervju	3 346	Hendelse	Flyttede griser (Makro)	1	-	-	3 346
§ 18 Melding fra slakteriene til Mattilsynet ved forflytning av svin og melding om endringer i opplys-ning om dyrehold med svin	Bedriftsintervju	996 654	Hendelse	Flyttede griser (Mikro)	1	-	-	996 654
§ 22 Tilsyn med besetninger av svin og storfe	Bedriftsintervju	4	Hendelse	Tilsyn med storfehold (Makro)	1	1 296	-	-
§ 22 Tilsyn med besetninger av svin og storfe	Bedriftsintervju	1 217	Hendelse	Tilsyn med storfehold (Mikro)	1	394 308	-	-
§ 22 Tilsyn med besetninger av svin og storfe	Bedriftsintervju	1	Hendelse	Tilsyn med svinehold (Makro)	1	378	-	-
§ 22 Tilsyn med besetninger av svin og storfe	Bedriftsintervju	176	Hendelse	Tilsyn med svinehold (Mikro)	1	66 528	-	-
§ 17 Føring av loggbok for dy-retransportoppdrag	Ekspertintervju	8 915	Hendelse	Antall dyretransportoppdrag (Makro)	1	802 350	-	-
§ 17 Føring av loggbok for dy-retransportoppdrag	Ekspertintervju	41 751	Hendelse	Antall dyretransportoppdrag (Mikro)	1	3 757 590	-	-
§ 4 Registrering	Ekspertintervju	3	Hendelse	Registrering (Makro)	1	118	-	-
§ 4 Registrering	Ekspertintervju	952	Hendelse	Registrering (Mikro)	1	37 572	-	-
§ 2 Registreringsplikt av bestilling av øremerke i matilsynets register	Bedriftsintervju	66	Hendelse	Foretak som har bestilt øremerker (Makro)	1	891	-	-
§ 2 Registreringsplikt av bestilling av øremerke i matilsynets register	Bedriftsintervju	19 719	Hendelse	Foretak som har bestilt øremerker (Mikro)	1	266 207	-	-
§ 5 Merking av småfe som overføres til nytt dyrehold i Norge	Bedriftsintervju	123	Hendelse	Merkinger av dyr som innføres til nytt dyrehold i Norge (Makro)	1	996	-	-
§ 5 Merking av småfe som overføres til nytt dyrehold i Norge	Bedriftsintervju	36 666	Hendelse	Merkinger av dyr som innføres til nytt dyrehold i Norge (Mikro)	1	296 995	-	-
§ 7 Merking av småfe som er født i Norge	Bedriftsintervju	3 687	Hendelse	Merkinger av sau og geit som er født i Norge (Makro)	1	39 820	-	-
§ 7 Merking av småfe som er født i Norge	Bedriftsintervju	3 687	Hendelse	Merkinger av sau og geit som er født i Norge (Makro)	1	-	-	29 127
§ 7 Merking av småfe som er født i	Bedriftsintervju	1 098	Hendelse	Merkinger av sau og geit som er født i	1	11 861 824	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
Norge		317		Norge (Mikro)				
§ 7 Merking av småfe som er født i Norge	Bedriftsintervju	1 098 317	Hendelse	Merkinger av sau og geit som er født i Norge (Mikro)	1	-	-	8 676 704
§ 8 Dyreholdjournal for småfe	Bedriftsintervju	66	Hendelse	Småfeforetak som må føre journal (Makro)	1	40 986	-	-
§ 8 Dyreholdjournal for småfe	Bedriftsintervju	19 719	Hendelse	Småfeforetak som må føre journal (Mikro)	1	12 245 499	-	-
§ 9 Oversikt over sykdom og be-handling av dyr	Bedriftsintervju	66	Dokument	Småfebesetninger som må føre helsekort (Makro)	1	21 384	-	-
§ 9 Oversikt over sykdom og be-handling av dyr	Bedriftsintervju	19 719	Dokument	Småfebesetninger som må føre helsekort (Mikro)	1	6 388 956	-	-
§ 10 Oppbevare dyreholdjournal og helsekort	Bedriftsintervju	66	Dokument	Virksomheter som plikter å oppbevare dyreholdsjournal og helsekort (Makro)	1	1 782	-	-
§ 10 Oppbevare dyreholdjournal og helsekort	Bedriftsintervju	19 719	Dokument	Virksomheter som plikter å oppbevare dyreholdsjournal og helsekort (Mikro)	1	532 413	-	-
§ 13 Tilsyn med småfebesetninger	Bedriftsintervju	3	Hendelse	Tilsyn med småfe etter merkeforskriften (Makro)	1	1 175	-	-
§ 13 Tilsyn med småfebesetninger	Bedriftsintervju	987	Hendelse	Tilsyn med småfe etter merkeforskriften (Mikro)	1	386 411	-	-
§ 5 - Registrering av produkter - Mineralgjødsel - før import, mar-kedsføring og omsetning starter	Bedriftsintervju	10	Hendelse	Antallet meldinger/registreringer av mine-ralgjødsel (Makro)	1	7 400	-	-
§ 5 - Registrering av produkter - Mineralgjødsel - før import, mar-kedsføring og omsetning starter	Bedriftsintervju	23	Hendelse	Antallet meldinger/registreringer av mine-ralgjødsel (Mikro)	1	17 020	-	-
§ 6 - rapportering.	Bedriftsintervju	79	Hendelse	Antall rapportingeri henhold til § 6 (Mak-ro)	1	15 589	-	-
§ 6 - rapportering.	Bedriftsintervju	173	Hendelse	Antall rapportingeri henhold til § 6 (Mik-ro)	1	34 139	-	-
§ 27- 32. Tilsyn. mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjen-nomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften	Bedriftsintervju	17	Inspeksjon	Antall tilsyn (Makro)	1	11 741	-	-
§ 27- 32. Tilsyn. mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjen-nomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften	Bedriftsintervju	37	Inspeksjon	Antall tilsyn (Mikro)	1	25 555	-	-
§ 3b - Søknad om tilskudd til frakt	Ekspertintervju	1	Virksomhet	Antall månedlige søknader om tilskudd til	12	14 950	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
av økologisk korn fra produsent til mottaksanlegg				frakt av økologisk korn fra produsent til motakksanlegg (Makro)				
§ 3b - Søknad om tilskudd til frakt av økologisk korn fra produsent til mottaksanlegg	Ekspertintervju	5	Virksomhet	Antall månedlige søknader om tilskudd til frakt av økologisk korn fra produsent til motakksanlegg (Mikro)	12	74 750	-	-
§ 4 Oppbevare miljøplan	Estimeres - Oppbevare doku-ment	672	Dokument	Foretak som plikter å dokumentere mil-jøåplan (Makro)	1	20 944	-	-
§ 4 Oppbevare miljøplan	Estimeres - Oppbevare doku-ment	49 328	Dokument	Foretak som plikter å dokumentere mil-jøåplan (Mikro)	1	1 537 389	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august	Bedriftsintervju	433	Hendelse	Arealopplysninger - manuell innrapporte-ring (Makro)	1	31 566	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august	Bedriftsintervju	31 812	Hendelse	Arealopplysninger - manuell innrapporte-ring (Mikro)	1	2 319 095	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august	Bedriftsintervju	324	Hendelse	Husdyrproduksjon - manuelt skjema (Mak-ro)	1	19 246	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august	Bedriftsintervju	23 770	Hendelse	Husdyrproduksjon - manuelt skjema (Mik-ro)	1	1 411 938	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august	Bedriftsintervju	213	Hendelse	Søknader - Areal - skjema (Makro)	1	15 528	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august	Bedriftsintervju	15 669	Hendelse	Søknader - Areal - skjema (Mikro)	1	1 142 270	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august	Bedriftsintervju	220	Hendelse	Søknader - Elektronisk innrapportering (Makro)	1	1 188	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august	Bedriftsintervju	16 147	Hendelse	Søknader - Elektronisk innrapportering (Mikro)	1	87 194	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august	Bedriftsintervju	159	Hendelse	Søknader - Husdyrproduksjon, Elektronisk skjema (Makro)	1	9 445	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august	Bedriftsintervju	11 708	Hendelse	Søknader - Husdyrproduksjon, Elektronisk skjema (Mikro)	1	695 455	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august	Bedriftsintervju	444	Hendelse	Søknader - Manuell innrapportering (Mak-ro)	1	11 988	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august	Bedriftsintervju	32 592	Hendelse	Søknader - Manuell innrapportering (Mik-ro)	1	879 984	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd	Bedriftsintervju	186	Hendelse	Søknader - Elektronisk innrapportering	1	1 004	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
- 20. januar				(Makro)				
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. januar	Bedriftsintervju	13 623	Hendelse	Søknader - Elektronisk innrapportering (Mikro)	1	73 564	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. januar	Bedriftsintervju	186	Hendelse	Søknader - Husdyrproduksjon. elektronisk skjema (Makro)	1	10 044	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. januar	Bedriftsintervju	13 623	Hendelse	Søknader - Husdyrproduksjon. elektronisk skjema (Mikro)	1	735 642	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. januar	Bedriftsintervju	339	Hendelse	Søknader - Husdyrproduksjon. manuelt skjema (Makro)	1	18 306	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. januar	Bedriftsintervju	24 927	Hendelse	Søknader - Husdyrproduksjon. manuelt skjema (Mikro)	1	1 346 058	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. januar	Bedriftsintervju	339	Hendelse	Søknader - Manuell innrapportering (Makro)	1	9 153	-	-
§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. januar	Bedriftsintervju	24 927	Hendelse	Søknader - Manuell innrapportering (Mikro)	1	673 029	-	-
§ 11 Søknad om erstatning for nedforingskostnader mv som følge av radioaktivitet	Bedriftsintervju	7	Dokument	Søknad (Makro)	1	491	-	-
§ 11 Søknad om erstatning for nedforingskostnader mv som følge av radioaktivitet	Bedriftsintervju	539	Dokument	Søknad (Mikro)	1	37 838	-	-
§ 9 Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag	Bedriftsintervju	2	Hendelse	Søknader om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag (Makro)	1	243	-	-
§ 9 Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag	Bedriftsintervju	548	Hendelse	Søknader om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag (Mikro)	1	66 582	-	-
§ 96 Oppbevaring av journal	Estimeres - Oppbevare dokument	2	Hendelse	Antall slakterier som oppbevarer journal (Makro)	1	62	-	-
§ 96 Oppbevaring av journal	Estimeres - Oppbevare dokument	10	Hendelse	Antall slakterier som oppbevarer journal (Mikro)	1	312	-	-
Vedlegg. Oppbevaring av prøveresultater	Estimeres - Oppbevare dokument	11	Virksomhet	Antall slakterier som utfører prøver (Makro)	1	343	-	-
Vedlegg. Oppbevaring av prøveresultater	Estimeres - Oppbevare dokument	51	Virksomhet	Antall slakterier som utfører prøver (Mikro)	1	1 590	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
§ 7 Føre og levere inn regnskap over kostnader ved anmodning om utbetaling av tilskudd	Bedriftsintervju	59	Hendelse	Søkere på SMIL (Makro)	1	28 674	-	-
§ 7 Føre og levere inn regnskap over kostnader ved anmodning om utbetaling av tilskudd	Bedriftsintervju	4 342	Hendelse	Søkere på SMIL (Mikro)	1	2 110 212	-	-
Vedlegg B3 Leierenserienes oppga-veplikt	Ekspertintervju	6	Virksomhet	Årlig oppgave (Makro)	1	576	-	-
Vedlegg B3 Leierenserienes oppga-veplikt	Ekspertintervju	64	Virksomhet	Årlig oppgave (Mikro)	1	6 144	-	-
§ 17 Dokumentasjon av loggbok for dyretransportoppdrag	Estimeres - Oppbevare doku-ment	18	Hendelse	Dyretransportfirma (Makro)	1	561	-	-
§ 17 Dokumentasjon av loggbok for dyretransportoppdrag	Estimeres - Oppbevare doku-ment	82	Hendelse	Dyretransportfirma (Mikro)	1	2 556	-	-
§ 9 Søknad om avløsertilskudd - ferie og fritid	Bedriftsintervju	74	Hendelse	Søknader avløsertilskudd, der avløser er ansatt i avløserlag. Elektronisk skjema (Makro)	1	1 998	-	-
§ 9 Søknad om avløsertilskudd - ferie og fritid	Bedriftsintervju	5 449	Hendelse	Søknader avløsertilskudd, der avløser er ansatt i avløserlag. Elektronisk skjema (Mikro)	1	147 123	-	-
§ 9 Søknad om avløsertilskudd - ferie og fritid	Bedriftsintervju	138	Hendelse	Søknader avløsertilskudd, der avløser er ansatt i avløserlag. Manuelt skjema (Makro)	1	3 726	-	-
§ 9 Søknad om avløsertilskudd - ferie og fritid	Bedriftsintervju	10 119	Hendelse	Søknader avløsertilskudd, der avløser er ansatt i avløserlag. Manuelt skjema (Mikro)	1	273 213	-	-
§ 9 Søknad om avløsertilskudd - ferie og fritid	Bedriftsintervju	71	Hendelse	Søknader om avløsertilskudd, der søker har arbeidsgiveransvar. Elektronisk skjema (Makro)	1	1 917	-	-
§ 9 Søknad om avløsertilskudd - ferie og fritid	Bedriftsintervju	5 240	Hendelse	Søknader om avløsertilskudd, der søker har arbeidsgiveransvar. Elektronisk skjema (Mikro)	1	141 480	-	-
§ 9 Søknad om avløsertilskudd - ferie og fritid	Bedriftsintervju	133	Hendelse	Søknader om avløsertilskudd, der søker har arbeidsgiveransvar. Manuelt skjema (Makro)	1	3 591	-	-
§ 9 Søknad om avløsertilskudd - ferie og fritid	Bedriftsintervju	9 732	Hendelse	Søknader om avløsertilskudd, der søker har arbeidsgiveransvar. Manuelt skjema (Mikro)	1	262 764	-	-
§ 4 Søknad om bygdeutviklingsmid-	Bedriftsintervju	4	Hendelse	Antall søknader på inversteringstilskudd -	1	17 712	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
ler (investeringer)				bygdeutviklingsmidler. BU-IVT-TI (Makro)				
§ 4 Søknad om bygdeutviklingsmid-ler (investeringer)	Bedriftsintervju	4	Hendelse	Antall søknader på inversteringstilskudd - bygdeutviklingsmidler. BU-IVT-TI (Makro)	1	-	40 000	-
§ 4 Søknad om bygdeutviklingsmid-ler (investeringer)	Bedriftsintervju	263	Hendelse	Antall søknader på inversteringstilskudd - bygdeutviklingsmidler. BU-IVT-TI (Mikro)	1	1 164 564	-	-
§ 4 Søknad om bygdeutviklingsmid-ler (investeringer)	Bedriftsintervju	263	Hendelse	Antall søknader på inversteringstilskudd - bygdeutviklingsmidler. BU-IVT-TI (Mikro)	1	-	2 630 000	-
§ 4 Søknad om bygdeutviklingsmid-ler (investeringer)	Bedriftsintervju	5	Hendelse	Antall søknader på inversteringstilskudd - bygdeutviklingsmidler. BU-IVT-TRAD (Mak-ro)	1	2 835	-	-
§ 4 Søknad om bygdeutviklingsmid-ler (investeringer)	Bedriftsintervju	5	Hendelse	Antall søknader på inversteringstilskudd - bygdeutviklingsmidler. BU-IVT-TRAD (Mak-ro)	1	-	25 000	-
§ 4 Søknad om bygdeutviklingsmid-ler (investeringer)	Bedriftsintervju	388	Hendelse	Antall søknader på inversteringstilskudd - bygdeutviklingsmidler. BU-IVT-TRAD (Mik-ro)	1	219 996	-	-
§ 4 Søknad om bygdeutviklingsmid-ler (investeringer)	Bedriftsintervju	388	Hendelse	Antall søknader på inversteringstilskudd - bygdeutviklingsmidler. BU-IVT-TRAD (Mik-ro)	1	-	1 940 000	-
§ 4 Søknad etablererstipend	Ekspertintervju	2	Hendelse	Antall søknader om Etablererstipend (Mak-ro)	1	5 778	-	-
§ 4 Søknad etablererstipend	Ekspertintervju	2	Hendelse	Antall søknader om Etablererstipend (Mak-ro)	1	-	20 000	-
§ 4 Søknad etablererstipend	Ekspertintervju	111	Hendelse	Antall søknader om Etablererstipend (Mik-ro)	1	320 679	-	-
§ 4 Søknad etablererstipend	Ekspertintervju	111	Hendelse	Antall søknader om Etablererstipend (Mik-ro)	1	-	1 110 000	-
§ 4 Søknad om støtte til bygdeut-vikling	Ekspertintervju	2	Hendelse	Søknader om bygdeutviklingsmidler (Mak-ro)	1	8 262	-	-
§ 4 Søknad om støtte til bygdeut-vikling	Ekspertintervju	2	Hendelse	Søknader om bygdeutviklingsmidler (Mak-ro)	1	-	20 000	-
§ 4 Søknad om støtte til bygdeut-vikling	Ekspertintervju	127	Hendelse	Søknader om bygdeutviklingsmidler (Mikro)	1	524 637	-	-
§ 4 Søknad om støtte til bygdeut-vikling	Ekspertintervju	127	Hendelse	Søknader om bygdeutviklingsmidler (Mikro)	1	-	1 270 000	-
§ 9 Søknad om distrikts- og kvali-	Ekspertintervju	5	Hendelse	Søknader om distrikts- og kvalitetstilskudd	1	540	-	-

Informasjonskrav	Intervjutype	Populasjon	Populasjonstype	Segmentbeskrivelse	Frekvens	Intern tids-bruk	Eksterne tjeneste	Andre anskaffel-ser
tetstilskudd til grønt produksjonen for vekstsesongen (produksjonstil-skudd)				til grøntproduksjon - Elektronisk skjema (Makro)				
§ 9 Søknad om distrikts- og kvali-tetstilskudd til grønt produksjonen for vekstsesongen (produksjonstil-skudd)	Ekspertintervju	400	Hendelse	Søknader om distrikts- og kvalitetstilskudd til grøntproduksjon - Elektronisk skjema (Mikro)	1	43 200	-	-
§ 9 Søknad om distrikts- og kvali-tetstilskudd til grønt produksjonen for vekstsesongen (produksjonstil-skudd)	Ekspertintervju	10	Hendelse	Søknader om distrikts- og kvalitetstilskudd til grøntproduksjon - Manuelt skjema (Mak-ro)	1	1 080	-	-
§ 9 Søknad om distrikts- og kvali-tetstilskudd til grønt produksjonen for vekstsesongen (produksjonstil-skudd)	Ekspertintervju	748	Hendelse	Søknader om distrikts- og kvalitetstilskudd til grøntproduksjon - Manuelt skjema (Mik-ro)	1	80 784	-	-
§ 5 Anmodning om utbetaling av tilskudd til veibygging	Ekspertintervju	5	Hendelse	Anmodninger om utbetaling av tilskudd til veier (Makro)	1	2 160	-	-
§ 5 Anmodning om utbetaling av tilskudd til veibygging	Ekspertintervju	395	Hendelse	Anmodninger om utbetaling av tilskudd til veier (Mikro)	1	170 640	-	-
§ 4 Etablererstipend BU		2	Hendelse	Søknader om etablererstipend BU-estip-ut (Makro)	1	5 346	-	-
§ 4 Etablererstipend BU		2	Hendelse	Søknader om etablererstipend BU-estip-ut (Makro)	1	-	10 000	-
§ 4 Etablererstipend BU		145	Hendelse	Søknader om etablererstipend BU-estip-ut (Mikro)	1	387 585	-	-
§ 4 Etablererstipend BU		145	Hendelse	Søknader om etablererstipend BU-estip-ut (Mikro)	1	-	725 000	-
I alt for departementet						286 189 445	50 650 325	33 328 164

20.10 Benyttede medarbeidertyper

Tabell 20.10-1 Benyttede medarbeidertyper

Lover/forskrifter		Informasjonskrav	Medarbeidertyper
FOR-1998-12-31-1484	Forskrift om handel med levende dyr m.v.	§ 9 Fortegnelse over mottatte forsendelser av levende dyr og animalske produkter importert til Norge	Akademiske yrker
FOR-2000-01-20-47	Forskrift om gebyr for animalske produkter	§ 1 Gebyr	Kontoryrker
FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 10 Anmodning om utbetaling av tilskudd	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 10 Oppbevare dyreholdjournal og helsekort	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1997-06-12-599	Forskrift om tilskott til norsk ull	§ 10 Søknad om tilskudd	Lederyrker
FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	§ 10 Tilstedeværelse ved vekstkontroll	Høgskoleyrker
FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	§ 11 - Registrering og søknad om godkjenning av gjødselvare	Akademiske yrker
FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	§ 11 - Registrering/søknad om godkjenning av dyrkinsmedier, jordforbedringsmidler og jorddekkingsmidler som ikke er produsert på avfall	Akademiske yrker
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 11 Dyreholdjournal	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 11 Krav om utbetaling fra skogfondet og søknad om tilskudd til skogkultur	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	§ 11 Opplysningsplikt og tilsyn	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2001-12-21-1647	Forskrift om toll på bearbeidede	§ 11 Søknad om individuell tollnedsettelse (ved import av landbruksvarer)	Akademiske yrker
FOR-2004-07-21-1131	Forskrift om erstatning etter offentlige pålegg og restriksjoner i plante- og husdyrproduksjon	§ 11 Søknad om erstatning for nedforingskostnader mv som følge av radioaktivitet	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 11 Utbetaling fra skogfond til diverse formål	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 11 Utbetaling fra skogfond til udekkede investeringer	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	§ 11. Registrering av gjødselvarer produsert av organisk avfall	Lederyrker
FOR-2003-07-04-951	Forskrift om organisk gjødsel	§ 12 - Rapportingsplikt - Alle som produserer eller importerer produkter som kommer inn under denne forskrifts del II, skal for hvert enkelt produkt gi opplysninger til Matilsynet om omsatt mengde fra produsent eller importør	Lederyrker

Lover/forskrifter		Informasjonskrav	Medarbeidertyper
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 12 Helsekort	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjuk-dommer	§ 12 Månedlig rapportering av B- sykdom	Akademiske yrker
FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjuk-dommer	§ 12 Øyeblikkelig rapportering av mistanke om eller tilfelle av visse B-sykdommer	Akademiske yrker
FOR-2001-04-02-384	Forskrift om transport av levende dyr	§ 13 - Dokumentasjon på godkjent opplæringsprogram for dyretransportsjåfører	Kontoryrker
FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	§ 13 Melding om flytting til vandreplass	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 13 Oppbevaring av dyreholdjournal og helsekort	Kontoryrker
FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 13 Tilsyn med småfebesetninger	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 14 Merking av storfe som er født i Norge	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	§ 14 Søknad om sertifisering av stasjonær bigård	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	§ 14b Journal	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2003-01-07-14	Forskrift om kvoteordningen for melk	§ 16 Innmelding av salg av melkekvote ku	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 16 Registrering og rapportering av storfe i sentralt individregister	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1995-08-28-775	Forskrift om dyrevern i slakterier	§ 16. Dokumentasjon for opplæring av bruker av boltepistol	Kontoryrker
FOR-2005-03-14-232	Forskrift om innførsel og utførsel av småfe	§ 17 Dokumentasjon av loggbok for dyretransportoppdrag	Kontoryrker
FOR-2005-03-14-232	Forskrift om innførsel og utførsel av småfe	§ 17 Føring av loggbok for dyretransportoppdrag	Operatører og sjåfører
FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 17 Kommunen kontrollerer investeringar og utførte tiltak	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 17 Merking av svin som er født i Norge	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1993-08-06-832	Forskrift om planteforedlerrett	§ 18 Avgift for nyhetsprøving	Kontoryrker
FOR-1993-08-06-832	Forskrift om planteforedlerrett	§ 18 Betaling av søknadsavgift	Kontoryrker
FOR-1993-08-06-832	Forskrift om planteforedlerrett	§ 18 Betaling av årsavgift for beskyttet sort	Kontoryrker
FOR-2003-01-07-14	Forskrift om kvoteordningen for melk	§ 18 Innmelding av kvotekjøp fra staten	Yrker uten krav til

Lover/forskrifter		Informasjonskrav	Medarbeidertyper
			utdanning
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 18 Melding fra slakteriene til Mattilsynet ved forflytning av svin og melding om endringer i opplysning om dyrehold med svin	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 18 Rapportering fra bønder til sentralt svineholdsregister	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2001-12-12-1494	Forskrift om hold av høns og kalkun	§ 18 Sykejournal	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1998-11-23-1086	Forskrift om tilskott til avløysing	§ 19 Søknad om avløsertilskudd ved sykdom mv.	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjuk-dommer	§ 19 Øyeblikkelig rapportering av uvanlig C-sykdom	Akademiske yrker
FOR-1998-01-08-16	Forskrift om frakttilskott på slakt	§ 2 - Frakttilskudd ved transport til engroshandlarar	Lederyrker
FOR-1999-10-07-1119	Forskrift om melding om reindrift	§ 2 Melding om reindrift fra driftsenheter	Håndverkere
FOR-1999-10-07-1119	Forskrift om melding om reindrift	§ 2 Melding om reindrift fra driftsenheter	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 2 Registreringsplikt av bestilling av øremerke i matilsynets register	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjuk-dommer	§ 2 Øyeblikkelig rapportering av mistanke om eller tilfelle av A-sjukdom	Akademiske yrker
FOR-2004-02-13-406	Forskrift om gebyrer til Mattilsynet	§ 2, 3 Betaling av gebyr til Mattilsynet for særskilte ytelser	Kontoryrker
FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjuk-dommer	§ 21 Månedlig rapportering av C-sykdom	Akademiske yrker
FOR-1996-12-20-1200	Forskrift om veier for landbruksformål.	§ 2-1 Søknad om godkjenning av veier for landbruksformål	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1996-12-20-1200	Forskrift om veier for landbruksformål.	§ 2-2 Søkeren skal før søknad om godkjenning underrette naboer m.m.	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 22 Tilsyn med besetninger av svin og storfe	Yrker uten krav til utdanning
LOV-2001-06-15-75	Dyrehelsepersonelloven.	§ 24 Journalføring for dyrehelsepersonell	Akademiske yrker
LOV-2001-06-15-75	Dyrehelsepersonelloven.	§ 24 Journalføring for dyrehelsepersonell	Kontoryrker
LOV-2001-06-15-75	Dyrehelsepersonelloven.	§ 24 Melding om virksomheten til offentlige veterinærmyndigheter	Akademiske yrker
FOR-2003-07-04-1063	Forskr om handel med gjødsel og kalkingsmidler	§ 27- 32. Tilsyn. mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften	Akademiske yrker
FOR-2000-12-01-1333	Forskrift om plantehelse	§ 27 Melding om utførsel	Kontoryrker
FOR-1998-01-08-16	Forskrift om frakttilskott på slakt	§ 3 - Frakttilskudd ved transport av nedskoren vare	Lederyrker
FOR-1999-07-01-791	Forskrift om gjødslingsplanlegging	§ 3 Gjødslingsplan	Yrker uten krav til

Lover/forskrifter		Informasjonskrav	Medarbeidertyper
			utdanning
FOR-2003-01-15-54	Forskrift om miljøplan	§ 3 Miljøplan 1	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2003-01-15-54	Forskrift om miljøplan	§ 3 Miljøplan 2	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1984-06-12-1286	Forskrift om merking m.v. av tamrein	§ 3 og 9 Merking av rein	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2005-03-09-224	Forskrift om veterinærvakt	§ 3 Søknad om deltakelse i veterinærvakt	Akademiske yrker
FOR-2005-03-09-224	Forskrift om veterinærvakt	§ 3 Søknad om deltakelse i veterinærvakt	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1996-12-20-1200	Forskrift om veier for landbruksformål.	§ 3-5 Melding om avsluttet arbeid	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2001-05-23-548	Forskrift om frakttilskuddsordninger for korn	§ 3b - Søknad om tilskudd til frakt av økologisk korn fra produsent til mottaksanlegg	Lederyrker
FOR-2002-07-01-778	Forskrift om tilskudd til fruktlager mv.	§ 4 - sende inn årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning	Lederyrker
FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisnedskriving for industrielt bearbeidede jordbruksvarer	§ 4 Søknad om godkjenning/innmelding av resepter på ferdigvarer	Akademiske yrker
FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisnedskriving for industrielt bearbeidede jordbruksvarer	§ 4 Søknad om godkjenning/innmelding av resepter på ferdigvarer	Lederyrker
FOR-2004-07-08-1122	Forskrift om prisnedskrivingstilskudd	§ 4 - Søknad om matkorntilskudd	Akademiske yrker
FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygdeutvikling	§ 4 Etablererstipend BU	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2005-03-09-224	Forskrift om veterinærvakt	§ 4 Innsending av vaktregning/vaktrapport til Matilsynet	Akademiske yrker
FOR-2006-06-07-593	Forskrift om berekraftig skogbruk	§ 4 Miljødokumentasjon	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2003-01-15-54	Forskrift om miljøplan	§ 4 Oppbevare miljøplan	Kontoryrker
FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	§ 4 Plikt til å gi Mattilsynet informasjon	Høgskoleyrker
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 4 Plikt til å registrere bestilling av øremerker i Mattilsynets merkeregister	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1999-10-18-1163	Kontrollforskrift for animalske produkter	§ 4 Registrering	Akademiske yrker
FOR-1999-08-26-965	Forskrift om tilskott til mjølkeproduksjon	§ 4 Spesifisert oppgave til SLF med prognose for inneværende måned	Kontoryrker
FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygdeutvikling	§ 4 Søknad etablererstipend	Yrker uten krav til utdanning

Lover/forskrifter		Informasjonskrav	Medarbeidertyper
LOV-2001-06-15-75	Dyrehelsepersonelloven.	§ 4 Søknad om autorisasjon som veterinær/helsebiolog	Akademiske yrker
FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygdeutvikling	§ 4 Søknad om bygdeutviklingsmidler (investeringer)	Høgskoleyrker
FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygdeutvikling	§ 4 Søknad om bygdeutviklingsmidler (investeringer)	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1984-06-12-1286	Forskrift om merking m.v. av tamrein	§ 4 Søknad om registrering av reinmerker (hovedmerker og tilleggssnitt)	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2005-01-24-53	Forskrift om midler til bygdeutvikling	§ 4 Søknad om støtte til bygdeutvikling	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1995-03-06-239	Forskrift om sædoverføring hos husdyr	§ 4 Søknad om tillatelse	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2002-11-07-1290	Forvareforskriften	§ 42 Gebyr	Kontoryrker
FOR-2004-07-08-1122	Forskrift om prisnedskrivingstilskudd	§ 5 - Betale prisutjevningsbeløp: Den som tilvirker kraftfor til husdyrproduksjon skal betale et prisutjevningsbeløp	Akademiske yrker
FOR-2003-07-04-1063	Forskr om handel med gjødsel og kalkingsmidler	§ 5 - Registrering av produkter - Mineralgjødsel - før import, markedsføring og omsetning starter	Akademiske yrker
FOR-2004-12-21-1747	Forskrift om eksporttilskudd til kjøtt	§ 5 Søknad om godkjenning/innmelding av resepter	Akademiske yrker
FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisnedskriving for industrielt bearbeidede jordbruksvarer	§ 5 Søknad om tilskudd til prisnedskriving til industrielt bearbeide jordbruksvarer	Akademiske yrker
FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisnedskriving for industrielt bearbeidede jordbruksvarer	§ 5 Søknad om tilskudd til prisnedskriving til industrielt bearbeide jordbruksvarer	Lederyrker
FOR-2004-12-21-1821	Forskrift om prisnedskriving for industrielt bearbeidede jordbruksvarer	§ 5 Søknad om tilskudd til prisnedskriving til industrielt bearbeide jordbruksvarer	Salgs- og serviceyrker
FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 5 Anmodning om utbetaling av tilskudd til veibygging	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	§ 5 innmeldinger av resepter	Akademiske yrker
FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	§ 5 innmeldinger av resepter	Lederyrker
FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	§ 5 innmeldinger av resepter	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på	§ 5 Melding om opprettelse/nedleggelse av stasjonær bigård	Yrker uten krav til

Lover/forskrifter		Informasjonskrav	Medarbeidertyper
	bier		utdanning
FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 5 Merking av småfe som overføres til nytt dyrehold i Norge	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1994-04-25-320	Kjøttkontrollforskriften	§ 5 Plikt til å opplyse om avvikende slaktedyr	Operatører og sjåfører
FOR-2002-07-03-780	Forskrift om tilskudd til sert. settepotetavl	§ 5 Søknad om arealtilskudd/prisnedskrivingstilskudd	Akademiske yrker
FOR-1994-10-10-924	Forskrift om skyssgodtgjørelse, veterinærer	§ 5 Søknad om refusjon av skyssgodtjgøresle	Akademiske yrker
FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 5 Søknad om tilskudd til veibygging	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2003-03-06-288	Sjøpattedyrforskriften	§ 5: Godkjenning av fartøy	Lederyrker
FOR-1995-03-21-265	Fjørfekjøttforskriften	§ 57 Driftsregister	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2003-07-04-1063	Forskr om handel med gjødsel og kalkingsmidler	§ 6 - rapportering.	Akademiske yrker
FOR-2003-07-04-1063	Forskr om handel med gjødsel og kalkingsmidler	§ 6 - rapportering.	Kontoryrker
FOR-2004-12-21-1747	Forskrift om eksporttilskudd til kjøtt	§ 6 Søknad om tilskudd til enkelte bearbeide kjøttvarer ved leveranser	Akademiske yrker
FOR-2003-06-24-777	Forskrift om fritak fra overproduksjonsavgift	§ 6 Halvårlig/årlig rapportering	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2005-06-02-505	Forskrift om hestevelferd	§ 6 Hestepass og helsekort	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1995-08-28-775	Forskrift om dyrevern i slakterier	§ 6 Journalføring av vedlikehold av bedøvings- og avlivingsutstyr	Håndverkere
FOR-2003-06-24-777	Forskrift om fritak fra overproduksjonsavgift	§ 6 Månedlig rapport	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1990-02-05-144	Forskrift om instrukser for dyresjukdommer	§ 6 Skriftlig rapportplikt om A-sykdom	Akademiske yrker
FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	§ 6 søknad om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder	Akademiske yrker
FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	§ 6 søknad om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder	Kontoryrker
FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved	§ 6 søknad om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder	Lederyrker

Lover/forskrifter		Informasjonskrav	Medarbeidertyper
	eksport og leveranser til spesialmarkeder.		
FOR-2004-02-04-448	Forskrift om spesielle miljøtiltak i jordbruket	§ 6 Søknad om spesielle miljøtiltak i jordbruket	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 6 Søknad om tilskudd til miljøtiltak i skog	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2002-12-11-1591	Forskr om distriktstilskudd til eggproduksjon	§ 6 Årsoppgave over eggsalg sendes SLF	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	§ 62a Nedskjæringsplan-ukeplan	Lederyrker
FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	§ 62a Nedskjæringsplan-årsplan	Lederyrker
FOR-2004-02-04-448	Forskrift om spesielle miljøtiltak i jordbruket	§ 7 Føre og levere inn regnskap over kostnader ved anmodning om utbetaling av tilskudd	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 7 Merking av småfe som er født i Norge	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1997-05-02-423	Forskrift om nydyrking	§ 7 Søknad om godkjenning av plan for nydyrking	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1999-01-13-66	Forskrift om godkjente avlssvin mv	§ 7 Søknad om godkjenning og registrering av reinavla avlssvin og hybridsavlssvin	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2004-02-04-447	Forskrift om miljøtiltak mv. i skogbruket	§ 7 Søknad om tilskudd til drift med taubane, hest o.a.	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2004-12-21-1746	Forskrift om eksporttilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder.	§ 8 Kontroll og oplysningplikt. STEDLIG TILSYN.	Akademiske yrker
FOR-2003-03-06-288	Sjøpattedyrforskriften	§ 8 annet ledd: Tilleggsdokumentasjon - hvalkjøtt	Lederyrker
FOR-1999-01-13-66	Forskrift om godkjente avlssvin mv	§ 8 Avstammings- og idenitetssertifikat	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 8 Dyreholdjournal for småfe	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1995-03-21-265	Fjørfekjøttforskriften	§ 8 Føring av register	Kontoryrker
FOR-2001-04-27-437	Forskrift om tiltak mot sjukdommer på bier	§ 8 Inspeksjon	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 8 Kjøper skal gi melding til selger av tømmer - Automatisk gjennom tømmeroppgjøret	Kontoryrker
FOR-1998-12-31-1484	Forskrift om handel med levende dyr m.v.	§ 8 Melding om innførsel ved import fra land innen EØS.	Akademiske yrker
FOR-2000-01-27-65	Restkontrollforskriften	§ 8 Oppbevare dokumentasjon på behandling	Kontoryrker

Lover/forskrifter		Informasjonskrav	Medarbeidertyper
FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	§ 8 Skriftlig kontrakt ved avl av såvare	Høgskoleyrker
FOR-2006-07-03-881	Forskrift om skogfond o.a.	§ 9 Innmelding VSOP Manuelt skjema	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	§ 9 Melding om avl (endelig innmelding)	Høgskoleyrker
FOR-2002-09-03-970	Forskrift om merking og registrering av dyr	§ 9 Merking av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2004-02-04-448	Forskrift om spesielle miljøtiltak i jordbruket	§ 9 Opplysningsplikt og kontroll	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2005-11-30-1356	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe	§ 9 Oversikt over sykdom og behandling av dyr	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2001-12-21-1647	Forskrift om toll på bearbeidede	§ 9 Sende råvaredeklarasjon til SLF ved import av ferdigvarer	Akademiske yrker
FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	§ 9 Søknad om avløsertilskudd - ferie og fritid	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	§ 9 Søknad om distrikts- og kvalitetstilskudd til grønt produksjonen for vekstsesongen (produksjonstilskudd)	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. august	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2002-03-22-283	Forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket	§ 9 Søknad om produksjonstilskudd - 20. januar	Yrker uten krav til utdanning
FOR-2003-01-07-14	Forskrift om kvoteordningen for melk	§ 9 Søknad om tillatelse til å få beregnet egen kvote for felles melkeproduksjon på helårsbasis (samdrift)	Akademiske yrker
for-2003-07-03-922	Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag	§ 9 Søknad om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	§ 96 Føring av journal over slaktedyr og -produkter	Lederyrker
FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	§ 96 Oppbevaring av journal	Kontoryrker
FOR-2000-12-01-1333	Forskrift om plantehelse	§§ 31 og 32 Gebyr	Kontoryrker
FOR-1994-11-18-1020	Forskrift om sertifisering av fjørfevirksomhet	Plikt til å underlegges tilsyn	Yrker uten krav til utdanning
FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	Vedlegg A5 Egenerklæring om kontroll for floghavre	Høgskoleyrker
FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	Vedlegg A5 Eiendomsspesifikasjon og kartskisse	Høgskoleyrker
FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	Vedlegg B3 Leierenserienes oppgaveplikt	Håndverkere
FOR-1999-09-13-1052	Forskrift om såvarer	Vedlegg B3 Leierenseriers journalplikt	Håndverkere
FOR-1994-02-18-137	Slakteriforskriften	Vedlegg. Oppbevaring av prøveresultater	Kontoryrker
Kilde: Oxford Research			

20.11 Standardiserte estimater

Enkelte typer informasjonskrav forekommer ofte i lovverket. For å sikre at like tilfeller kosnadssettes likt i hele datamaterialet har det vært benyttet standardestimater for disse kravene. Typer informasjonskrav hvor vi har benyttet standardestimater er:

- Krav om oppbevaring av dokument
- Betaling av regning
- Fremskaffe firmaattest
- Standard merking

I det følgende er det dokumentert hvilke aktiviteter, tidsbruk og timelønnskategori som er benyttet i standardestimatene.

Estimering type: Oppbevaring av dokument

Aktivitet: 6. Kontroll Tid: 7,5 minutterTimelønn: Kontor

Aktivitet: 15. Kopi, arkiv etc. Tid: 2,5 minutterTimelønn: Kontor

Estimering type: Betale regning

Aktivitet 6. Kontroll Tid: 5 minutter Timelønn: Kontor

Aktivitet: 9. Oppgjør/betaling Tid: 10 minutter Timelønn: Kontor

Aktivitet: 15. Kopi, arkiv etc. Tid: 5 minutter Timelønn: Kontor

Beregninger gjort av KPMG har vist at det i snitt tar om lag 25 minutter å handtere en faktura manuelt for en bedrift, mens det kun tar omkring 7 minutter dersom det gjøres elektronisk. Det er pr i dag langt flere som handterer fakturaene manuelt enn elektronisk. Dette medfører at tidskostnaden totalt settes til 20 minutter pr. faktura.

Estimering type: Firmaattest

Aktivitet: 2. Hente fram info Tid: 5 minutter Timelønn: Kontor

I tillegg er det benyttet følgende estimater:

Anskaffelser hendelse: 50 (kroner)

Anskaffelser beskrivelse: 150 kroner i gebyr til Brønnøysundregisteret. Antatt gjenbruk av attest 3 ganger.

Estimering type: Standard merking

Aktivitet: 14. Opplæring, oppdatering Tid: 3000 (minutter) Timelønn: Høgskole

For merking er det svært komplisert å få frem gode tall på kostnader både fordi kostnadene i realiteten er satt sammen av en lang rekke komponenter og fordi bedriftenes

kostnader kan være svært ulike avhengig av type produksjonsutstyr og innholdet i merkekravet. Det er også ofte svært vanskelig eller umulig å finne populasjonstall da man i så fall må telle antall produserte produkter av en bestemt type eller i en næring. Slike tall er ikke tilgjengelige. Det er også vanskelig å estimere tall for produserte enheter med en rimelig grad av sikkerhet. I tillegg inngår ofte tilfredsstillelse av merkekravene i integrerte produksjonsprosesser, der det kan være svært vanskelig å skille ut hvilke kostnader som skriver seg fra kravet, og hvilke kostnader som genereres av andre krav til et produkt.

For å gjøre problemkomplekset med kostnader til merking oversiktelig har vi derfor valgt å sette estimatet på kostnadene til merking til 3000 min (50 timer) i året pr bedrift som er omfattet av kravet.

Vi har ikke satt med utgifter til anskaffelser i form av innkjøp og eksterne omkostninger selv om begge deler kan forekomme i praksis. Det normale vil være at bedriften uansett vil merke og at merkekravet kommer i tillegg annen produktmerking. All maskinvare, etiketter og rutiner vil da være på plass i utgangspunktet. Krav om merking vil dermed kun gi kostnader ved å få på en opplysning til på merket.

Når det gjelder merking er det enkelte krav om merking hvor vi ikke har benyttet standardiserte estimater. Dette har vært tilfelle når kravene til merking har vært mer omfattende enn i et normaltilfelle. For slike spesielle merkekrav er det gjort egne anslag basert på innholdet i kravet og bedriftenes tids- og ressursbruk.

20.12 Timetall i et årsverk benyttet i kostnadsberegningene

Et år har normalt 251 virkedager før fratrekk av ferie. For stillinger hvor det ikke utføres arbeid på lørdager, søndager og helligdager tas det utgangspunkt i:

- 251 virkedager med fradrag av 4 uker og 1 dag ferie gir 230 arbeidsdager, eller 46 uker
- 251 virkedager med fradrag av 5 uker gir 226 arbeidsdager, eller 45 uker.

Det er da ikke tatt hensyn til eventuell sommertid, og andre perioder med redusert arbeidstid.

Eksempel1: 1832 timer (40 timer per uke i 46 uker, 4 uker ferie + 10 helligdager)

Eksempel 2: 1695 timer (37,5 timer per uke i 45 uker, 5 uker ferie + 10 helligdager)

I dette prosjektet er antall timer i et årsverk satt til 1800, hvor ikke annet er oppgitt av intervjuobjekt.

Kilde http://www.nho.no/article.php?articleID=18306&categoryID=374

VÅR KJERNEKOMPETANSE:

Oxford Research er et skandinavisk konsulentselskap som dokumenterer og utvikler kunnskap i analyser, evalueringer og utredninger slik at politiske og strategiske aktører kan få et bedre grunnlag for sine beslutninger. Oxford Research ble etablert i 1995 i København og har nå kontorer også i Norge (Kristiansand) og Sverige (Stockholm).

Denne rapporten presenterer kartleggingen av regelområder og informasjonskrav tilknyttet Landbruks- og matdepartementet. For dette departementet er regelverket som inngår i kartleggingen plassert i seks regelverksområder. Disse er Dyrehelsepersonell, Jordbruk, Mattrygghet, Næringsmiddelindustri, Reindrift og Skogbruk. I alt inngår 59 lover/forskrifter. 146 informasjonskrav fordelt på de seks regelverksområdene har vært gjenstand for måling.

Totalt for hele departementet viser kartleggingen at totale administrative kostnader beløper seg til 370,54 millioner kroner.

De tre mest kostnadskrevende lover/forskrifter under Landbruks- og matdepartementet er:

- Dyrehelsepersonelloven (76,66 millioner kroner)
- Forskrift om merking og registrering av dyr (64,77 millioner kroner)
- Forskrift om gjødslingsplanlegging (51,63 millioner kroner)